Incipit poſtilla ſup euā gelia et primo dominicalia ſm ſenſum litteralem. iuxta concordantias euangeliſta/ rum

Dñica prima aduentus Euāgeliū ſm Matheū. xxi

In illo tempore. Cum appro pinquaſſent hie/ roſolymis ⁊ veniſſent beth/ phage ad mōtē oliueti. tūc miſit duos de diſciplis ſuis dicens Ite in caſtellū quod contra vos ē. ⁊ ſtatim inue/ nietis aſinā alligatā ⁊ pullū cū ea. ſoluite ⁊ adducite mi hi. Et ſi quis vobis aliqd di xerit. dicite qꝛ dñs hiis opus habet. ⁊ ꝯfeſtī dimittet eos. Hoc aūt totū factū ē. vt ad impleref qđ dictū ē p ꝓphe tam dicētē. Dicite filie ſyon ecce rex tuus venit tibi mā/ ſuetus ſedens ſuper aſinam

c Cum appropinquaſſent hieroſoly mis Mathei. xxi. Marci. xi. Lu/ ce. xix. Joh. xij. Hiſtoria h⁹ euan gelij facta ē Anno xpī. xxxiij. xiij. kal. apri lis. dñica. luna. x. inditōe. vi. Ante initiū hodierni euangelij hẽ Joh. xij. ꝙ ante ſex di/ es paſche. id eſt ſabba to añ diē palmaꝝ. xp̄s venit bethaniā. qđ eāt caſtellū marthe et ma/ rie magdalene. diſtās a hieruſalē duo parua miliaria. q̄ faciūt vnū dimidiū miliare apud nos ſcꝫ in partib⁹ ala/ manie. vbi fecerūt xp̄o cenā. et martha miſtra bat. Lazarus xͦo erat vn⁹ ex diſcūbentibus. Maria magdalēa ape ruit pixidem de alaba/ ſtro vnguēti nardi ſpi cati p̄cioſi. ⁊ vnxit pe/ des ⁊ caput dñi. Con/ uenerūt aūt bethaniā multi. nō tm̄ ꝓpter ihe ſum. ſꝫ vt lazarū vide/ rent reſuſcitatū. Cogi tauerūt aūt principes ſacerdotū. vt ⁊ lazarū interficerēt. quia mul/ ti ꝓpter illū abibant ex iudeis et credebant in ieſum. Sequēti xͦo die ſcꝫ in die palmarū ma ne facto xp̄s de betha nia receſſit vt veniret ī hieruſalē (Cū autē ap propinq̄ſſent hieroſo/ lymis ⁊ veniſſent beth phage) Ly. q̄ erat villa parua ī deſcenſu mon tis oliueti verſus hie/ ruſalem. ⁊ erat ſacerdotū. quia licet ſacer dotes nō haberēt hereditates ad colēdū habebāt tm̄ dom⁹ ad aīalia nutriēda (ad montē oliueti) q̄ diſtat a hieruſalē mille paſſus. q̄ faciūt vnū miliare. i. iter ſabba/ ti habēs. vt pꝫ Actuū. i. (Tūc miſit duos de diſcipulis ſuis) q̄ fuerūt petrus ⁊ phi/ lippus. vt dicūt Ambro. ⁊ Chriſoſ. ⁊ etiā Hylarius (dicens. Ite in caſtellū). i. ad hieruſalē que erat ſita ad radices alteri⁹ mōtis ſcꝫ ſyon (qđ eſt ꝯ vos). i. vobis ex oppoſito. Hic etiā dꝛ ꝙ dñs nr̄ ieſus xp̄s preuidebat ꝯdictionē futurā in hierl'm cōtra apl'os. qꝛ poſt aſcenſio nem xp̄i iudei pſeque/ banf apl'os ⁊ flagella bant eos oēs ſimul et ꝓhibuerūt ne ampli⁹ p̄dicarēt populo ī hoc nomīe. Rñdit petrus. Oportet deo pl⁹ obe/ dire q̄ȝ hoīb⁹. Actu. v. Vñ ⁊ pſ. liiij. Iniq̄ta/ tem ⁊ ꝯdictionē vidi in ciuitate (⁊ ſtatim in uenietis aſinā alliga/ tam ⁊ pullū cū ea) ad litteraꝫ dꝛ ꝙ in hierl'm erat aſina cōis deputa ta cōib⁹ vſib⁹ pauperū q̄ nō poterāt hr̄e iumē ta. ⁊ eat ante domū cu iuſdā ligata vel in cōi loco vt qui ea indige/ bat die q̄ habebat eam ei pabulū dabat. pull⁹ aūt eius nutriebaf ad eoſdē vſ⁹. Et hꝫ ſm hie ronimū ⁊ rabanū (ſol/ uite et adducite mihi. Et ſi quis vobis aliqd dixerit) ſcꝫ īpedire vo lens (dicite qꝛ dñs hiſ opus hꝫ ⁊ cōfeſtim). i. ſine ꝯdictōe (dimittet eos) Vñ Chriſoſtom⁹ Virt⁹ xp̄i apparuit co/ ram eo. i. cuſtode illoꝝ aīaliū ad dandū igno tis (Hoc aūt factū ē vt adimpleref qđ dictū ē p ꝓphetā dicentē) zach. ix. (dicite filie ſyon) Ly. hoc ē ciui tati hierl'm q̄ dicebaf filia ſyon. quia in monte ſyon erat fortaliciū ciuitatis ⁊ ꝓ/ tegebaf ciuitas ab illa pte ſicut filia a ma tre (Ecce rex tuus). i. xp̄s (venit tibi mā ſuetuſ ſedēs ſup aſinā ⁊ pullū ſbiugalis)

primo eñ ſedit ſup pullũ quia tamen nõ
erat domitus. quia nondũ fuerat applica
tus humanis vſibus vt dicit̃ Marci. xi. ꝛ
Luce. xix. ideo ſedit poſtea ſuper aſinam
Hoc autẽ factũ eſt in figura quia per pul/
lum ſignificatur popu
lus gẽtilis qui nõ fue/
rat ſubiectus iugo le/
gis. per aſinã vero po
pulus iudaicus qui la
borauerat ſb lege. Ad
hoc autẽ veniebat xp̄s
in mundũ vt vtrũq̧ po
pulum ſubiugaret ſibi
per fidem catholicam.
Notandũ autẽ ꝙ huic
facto adhibet̃ ꝓphete
zacharie teſtimonium
vt appareat dñm ihm
omnia que de ipſo fa/
cta ſunt cõpleuiſſe. ſed
ſcribe et phariſei exce/
cati malicia nõ intelle
xerunt ea que legerũt.
Et iſtud dictũ ꝓphetie
extendit̃ ad duplicem
aduentũ chriſti. ſcz ad
aduentũ in carnẽ. ꝛ ſic
legitur hoc euangeliũ in prima dñica ad
uentus ſcḋm rubricã ordinis predicatorũ.
ꝛ ad aduentũ in hieruſalẽ. ꝛ ſic legitur in
dñica palmarũ (Euntes autẽ diſcipuli fe
cerunt ſicut p̄cepit illis ieſus. et adduxe/
runt aſinã ꝛ pullum ꝛ impoſuert̃ ſup eos
veſtimẽta ſua. ꝛ eũ deſup ſedere fecerũt)
hec fuit reuerentia quã diſcipuli xp̄o ex/
hibuerũt. quia nõ ꝑmiſerũt eum equitare
ſup nudo. ſed ei loco ſelle veſtimenta ſua
impoſuerũt (plurima autem turba ſtraue
runt veſtimẽta in via) ſcz ſub pedib⁹ aſi/
ne ne offenderet ad lapidem. Et etiã hoc
factũ eſt ipſi xp̄o a populo in ſignuz reue
rentie (Alij autem cedebant ramos de ar
boribus ꝛ ſternebant in via) qḋ erat ala/
critatis ꝛ gaudij ſignũ. vt dicit Hierony/
mus. Et eſt veriſimile ꝙ de omni genere
pulcrarum arboꝝ ꝛ precipue oliuarũ. Un
de eccleſia cantat. Pueri hebreoꝝ tollen
tes ramos oliuarũ obuiauerunt domino
clamantes ꝛ dicentes ꝛc̃. Cantat etiaz de
floribus ꝛ palmis. Occurrunt turbe cum

et pullũ filiũ ſubiugal'. Eun
tes aũt diſcipli fecerũt ſicut
p̄cepit illis ieſus. Et addu/
xerũt aſinã ꝛ pullũ ꝛ impo/
ſuerũt ſup eos veſtimenta
ſua. et eũ deſup ſedere fece/
rũt. Plurima ãt turba ſtra/
uerũt veſtimẽta ſua in via.
Alij ãt cedebãt ramos ḋ ar
borib⁹. ꝛ ſternebant in via.
turbe aũt q̄ precebant ꝛ quc
ſequebant̃ clamabãt dicen/
tes. Oſãna filio dauid. Be/
nedict⁹ q̄ venit in noĩe dñi.

floribus ꝛ palmis. In illa enim calida re
gione tunc arbores citius florent. Ideo
eſt credibile ꝙ pulcriores frondes cũ flo/
ribus ſuis vel etiam flores alios de terra
carpebant ꝓ amenitate ꝛ iocũditate oſtẽ
denda (turbe aũt que
precedebant ꝛ que ſe/
quebant̃ clamabãt di/
cẽtes Oſanna filio da
uid) cũ eñ xp̄s eſſet in
deſcenſu montis oliue
ti auditũ eſt hieroſoly
mis de aduẽtu eius. ꝛ
tũc turba multa q̄ con
uenerat ad diẽ feſtũ ꝓ/
ceſſit ei obuiã. quia au
dierãt miraculũ de ſu/
ſcitatione lazari. Mul
ta eñ turba comitaba
tur eũ de bethania ve/
niendo. ꝛ ſic oẽs ſimul
ſcz obuiãtes ꝛ comitã/
tes fecerũt ei reueren/
tiam clamãtes ꝛ dicen
tes. Oſanna filio da/
uid. Oſanna interp̄ta
tur. obſecro dñe ſaluũ
me fac. Filio dauid. i.
per filiũ dauid ſcz xp̄m (bñdictus qui ve
nit) ſcz a dño deo miſſus (in nomĩe dñi)
Unde pſ̄. Narrabo nomẽ tuũ fratribus
meis. Itẽ ſcḋm Marcũ turbe adhuc adiun
xerunt ſecundã laudẽ dicẽtes. Bñdictuz
regnũ patris noſtri dauid. q. d. benedictũ
regnũ patris noſtri qḋ reſtitutũ eſt nunc
in aduẽtu tuo. Itẽ ſcḋm Lucã terciã laudẽ
addiderũt dicẽtes. Pax in celo ꝛ gloria
in excelſis. Itẽ ſcḋm Iohãnẽ q̄rtã laudẽ ad
diderũt dicẽtes. Bñdict⁹ rex iſrl' q̄ venit ĩ
noĩe dñi. Et ſic recepert̃ eũ oẽs turbe tãq̄
regẽ. Circa pñs euangeliuz vbi dicit.
Ecce rex tuus venit tibi mãſuetus. eſt di/
ligenter ſciendũ ꝙ aduẽt⁹ xp̄i deſideraba
tur a ſuperiorib⁹ ſcz ab angelis. vt reſtau
rarentur. Nam ꝑ incarnatõnẽ filij dei ſe/
des demonũ cadentiũ ſunt implete. Itez
deſiderabat̃ ab inferioribus. ſcz a ſanctĩ
patrib⁹ de lymbo vt inde extraherent̃. q̄
ibi detinebant̃ captiui. qui ꝑ aduentũ fi/
lij dei ſunt liberati. vt patet zach̄. xi. Tu
aũt in ſanguĩe teſtamẽti eduxiſti vinctos

de lacu in quo nō erat aqua ꝛc̄. Itē deſi/derabatur a modernis qui ꝓ tunc erāt in medio.i.in mundo vt in eius fide ꝛ merito ſaluarent̄.nō deſcendētes amplius in infernū.quia poſt eius aduentum celum aſcendūt oēs qui cre/dunt in ipſum in vita glorie ꝑmanſuri.vt patet Joh.iij.Sic deꝰ dilexit mundū vt filium ſuū vnigenituȝ daret. vt omnis qui credit in ip̄m nō pereat.ſed ha/beat vitam eternam.

Itē diligent̄ notandū ꝙ totū tempus ante aduentū xp̄i fuit tempus rigoris et iuſticie. Nā deus in eo magnā iuſticiam exercuit.vt ptȝ in lucifero.ꝛ angelis eiuſ quos ꝓpter motū vnū ſupbie de celo ꝓiecit Eſaie.xiiij. Itē patet in p̄mis parentibus.quos ꝓpter vnū pomū vetitū qd̄ comederūt de ꝑadiſo eiecit Geñ.iij. Itē ptȝ in diluuio in q̄ ꝓpter peccatū carnis totū genus humanū ſubmerſit exceptis octo hoībus. Geñ.vij. Itē etiā patet in quin/ꝙ ciuitatibꝰ ſodoma:gomorra: abdama ſeboim:ꝛ ſegor.vtȝ.Gene.xix. Pluit dominus ſuꝑ ſodomā ꝛ gomorrā ſulphur ꝛ ignē de celo ꝛ ſubuertit has ciuitates et om̄em circa regionē vniuerſos habitatores vrbiū ꝛ cūcta virētia terre. Itē patet in multis loci ȝ veteris teſtamēti.vbi oñditur ꝙ deus magnas iuſticias exercuit ī homines. Nā hec ſentētia ꝛ admiranda iuſticia oēs patriarchas ꝛ ꝓphetaſ.ac etiam oēm hominē quantūcūꝙ ſancte viueret mittebat ad carcerē īferni Geñ.xxxvij Deſcendā ad filiū meū lugēs in infernū ac etiā iohannē baptiſtā de quo xp̄us te/ſtatus eſt.ꝙ inter natos mulierū nō ſurrexit maior iohanne Mathe.xi.Uñ pſ̄. Domine in celo miſcd̄ia tua.qꝛ miſericordia ꝓtunc videbat̄ eſſe in celo cum angelis. At vbi venit plenitudo tꝑis. Galat.iiij.ſ. tempus gratie ꝛ miſcd̄ie qd̄ incepit in aduentu xp̄i.circūquaꝙ regnat ꝛ p̄ualet miſericordia iuſticie. Unde pſ̄.cxviij. Miſericordia tua dñe plena eſt terra. Hoc ſic ꝓbat̄ qꝛ ep̄s poſt aduentū ſuū regnū celoꝝ precioſiſſimū vili precio vendidit. Nam Primo ipſum dedit apl'is ꝑ naui ꝛ rethi. vt pȝ Mathei.iiij.relictis rethibus ꝛ naui ſecuti ſūt eū. Secūdo zacheo dedit pro dimidio bonorū ſuorū.vt patet Luce.xix Ecce dimidiū bonorū meorū dñe do pauperibus. Tertio dedit alĳs ꝓ reſidua ꝑte diuitiarū ſuarū vtȝ Luc̄.xi. Quod ſuꝑeſt date elemoſynā. ꝛ ecce om̄ia mūda ſūt vo/bis. Quarto quibuſ/dam dat ꝓ duobꝰ eris bus minutꝭ ſicut paupercule vidue vt patȝ Luc̄.xxi. Uidit aūt ieſus et quandā viduā pauperculā mittentē era minuta duo Quinto quibuſdā pro calice aque frigide.vt ptȝ Math.x. Quicunꝙ potū dederit vni ex minimis meis iſtis calicē aque frigide nō ꝑdit mercedē Sexto quibuſdā ꝓ ſola bona volūtate vt latroni in cruce q̄ dixit. Dñe memēto mei dū veneris in regnū tuū.ꝛ reſpōdit ei criſtus. Amē dico tibi hodie mecū eris ī paradiſo. Uñ Aug. Ec:ronat deus intꝰ vo/luntatē vbi nō inuenit facultatē. Item notandū ꝙ Hugo de prato ſupra p̄dicta verba. Ecce rex tuus venit tibi māſuetus dicit ꝙ dñs ieſus xp̄s venit nobis ſepteȝ modis. Primo venit vt lux ad nos illu/minandū.qꝛ om̄s ceci eramus.vtȝ Eſaie ix. Habitantibꝰ in regione vmbre mortiſ lux orta eſt eis. Secūdo venit vt medicꝰ ad ſanandū qꝛ om̄es infirmi ad mortē iacebamꝰ.vñ pſ̄:cvi. Miſit verbū ſuū ꝛ ſanauit eos. Tertio venit vt iuſtus ad iu/ſtificandū ꝛ pctā remittendū.qꝛ om̄s peccauimus. Juxta illd̄ ad Roma.iij. Om̄s peccauerūt ꝛ egēt gr̄a dei Math.ix. Cōfide fili remittūt̄ tibi pctā tua. Quarto venit vt ignis ad īflamādū qꝛ ī dei amore ꝓximi oēs frigidi manebamꝰ.vtȝ Lu.xij Ignē veni mittē ī terrā. Quīto venit vt redēptor ad p̄ciū nob̄ ſoluendū qꝛ oēs ꝓ delicto p̄morū parētū ī carcere īferni de/tinebamur. Uñ aplus .i.Coꝝ.vi .Empti ei eſtis p̄cio magno. Sexto venit vt vita ad viuificādū. qꝛ oēs vita gl'ie carebamꝰ ꝓpt̄ originale pctm̄. Septio venit vt dñs oīpotēs ad p̄riam noſtrā nos deducēdo. vtȝ Mathei.ij. Aſcēdet enī pandens iter ante eos. Hec Hugo de prato.

Dominica ſecūda aduē/tus Euāg. ſm Lucā. xxi.

In illo tpe dixit ihus diſcipul' ſuis

**Erūt ſigna in ſole ꝛ luna et
ſtellis. ꝛ in terris p̄ſſura gen
tiū p̄ ꝯfuſione ſonit⁹ maris
ꝛ fluctuū areſcētib⁹ homini
bus ꝑ timore ꝛ expectatiōe
que ſuꝑueniēt vniuerſo or=
bi. Nā ꝟtutes celoꝝ moue=
bunt̄. Et tūc videbūt filiuz**

Erunt ſigna i ſole ꝛ luna ꝛ ſtell' ꝛc̄.
e Luce.xxi. Mathei.xxiiij. Marci.
xiij. Hec p̄dixit dn̄s iheſus Anno
eius.xxxiij.xi.kal'.aprilis.feria tercia.lu/
na.xij.inditione ſexta. Ante initiū hodi/
erni euangelij ſcribit
ſanct⁹ Lucas in eodez
capitulo. ꝙ xp̄s predi
cens tēpus extremi iu
dicij dixit. Surget gēs
cōtra gentē et regnum
aduerſus regnū. ꝛ ter/
remotus erūt magni ꝑ
loca. ꝛ peſtilentie et fa
mes terroreſq; de celo
et ſigna magna erunt.
Ve pregnantib⁹ ꝛ nu/
trientibus in illis die
bus. Item de extremo
iudicio dicit̄ etiam Luce.xvij. Sicut ful
gur choruſcans de ſub celo in ea que ſub
celo ſunt. ita erit fili⁹ hominis in die ſua
ſcz aduentus ad iudiciū. Et ſicut factum
eſt in diebus noe. ita erit in dieb⁹ filij ho/
minis. Edebant ꝛ bibebant vxores duce
bant ꝛ dabantur ad nuptias vſq; in diem
qua intrauit noe archam ꝛ venit diluuiū
ꝛ perdidit omnes. Similiter ſicut factuz
in diebus Loth. Edebant ꝛ bibebāt eme
bant ꝛ vendebant. plantabant ꝛ edifica/
bant. qua die autē exijt Loth a ſodomis
pluit ignem ꝛ ſulphur de celo ꝛ omnes ꝑ
didit. Scd̄m hec erit qua die filius homi
nis reuelabit̄. ſcz die iudicij. Unde de h̄
etiā dicit̄. p̄ma Theſſal'.v. Cum dixerint
pax ꝛ ſecuritas tunc repentinus eius ſu/
perueniet interitus. (Erunt ſigna in ſole
ꝛ luna ꝛ ſtellis. ꝛ in terris preſſura gentiū
pre confuſione ſonitus maris ꝛ fluctuuz
areſcentibus hoīb⁹ pre timore et expecta
tione q̄ ſuꝑueniēt omi orbi ꝛc̄. Luce.xxi.
Mathei viceſſimoquarto Marci. tredeci/
mo. Sed que erunt illa ſigna declarant̄.
Primo vt habet̄ Iohelis ſecundo. Sol
conuertetur in tenebras ꝛ luna in ſangui
nem anteq̄ȝ veniat dies domini magnus
ꝛ terribilis. Item oſtenſum eſt Iohanni
vt habet̄ Apoca.vi. Sol factus eſt niger
tanq̄ȝ ſaccus cilicinus. et luna tota facta
eſt ſicut ſāguis. et ſtelle de celo ceciderūt
ſuꝑ terram. Item xp̄s dicit Math.xxiiij.
Sol obſcurabit̄ et luna non dabit lucem
ſuaz. ꝛ ſtelle cadent de celo. Hoc nō intel
ligit̄ ꝙ cadent de firmamento. quia mini
ma ſtella ſm aſtronomos eſt maior quam
tota terra. ſed tāte impꝛ̄ſſiones ꝛ choruſca
tiones erūt in aere de/
currentes ad terrorem
maloꝝ vt a ſimplicib⁹
hominib⁹ ſtelle cadere
putabant̄. Unde Au/
guſtin⁹. Tā ſeua erūt
iudicia dei ꝙ ipſuȝ ſol
inſpicere non audebit
(ꝛ in terris p̄ſſura gen
tium pre cōfuſione ſo/
nitus maris ꝛ fluctuū
Glo. appropinquante
extremo iudicio erit ſo
nitus maris terribilis
et fluctuū eius. Nā mare eleuabit̄ vltra
altitudinē montiū quadraginta cubitis.
Un̄ p̄s.cxij. Mirabiles elationes maris.
Tunc illi q̄ ꝓpe mare habitabūt in valli/
bus fugiēt ad loca mōtana. ꝛ comprimēt
ſe ꝓpter ſonitū maris (areſcentibus hoī/
bus) Gor. qꝛ ſicut mētē ſecuritas reficit ꝛ
impinguat. ſm illud ꝓuerbio.xv. Secu/
ra mēs q̄ſi iuge cōuiuium. ſic timor atte/
nuat ꝛ exiccat. ſm illō Prouer.xvij. Spi
ritus triſtis exiccat oſſa (p̄ timore) ſcz in
ſtantiū maloꝝ (ꝛ expectatione) ſcilicet fu
turorū adhuc diſtantiū (que) ſcz timor et
expectatō (ſuꝑueniet deſuꝑ) ſcilicet de ce
lo (vniuerſo orbi nō tantū parti. Ex q̄ pȝ
ꝙ nullus erit locus refugij. vt patet Ma
thei.xxiiij. Erit tūc tribulatio q̄lis nō fu/
it ab initio mūdi vſq; modo neq; fiet: vtȝ
Danielis.x. Ueniet tale temp⁹ quale nō
fuit ex quo gentes eſſe ceperūt. (nam vir
tutes celoꝝ mouebunt̄) .i. angeli ad mo
dum trementiū ſe habebunt. Et angeli di
cuntur ꝟtutes celorū quia ſūt inhabitato
res celoꝝ. Un̄ dicit Chryſo. ſuꝑ Matheū
Angeli q̄ in iudicio aſtabunt nihil ſibi cō
ſcij videbūt infinitā multitudinē cōdem/
nari nō intrepide. ſed cū magno tremore
illic ſtabunt (Et tūc videbūt filiū homīs
ſcilicet tā boni q̄ȝ mali. qꝛ ſm magiſtrum
ſententiarū libro quarto. Chriſtus dn̄s i
forma hominis iudicabit. ꝛ in illa ab om
nibus videbit̄. Erit tū differentia ex par

hoīs venientē in nube cum
poteſtate magna ⁊ maieſta
te. His aūt fieri incipiētibꝰ
reſpicite ⁊ leuate capita vr̄a
qm̄ appropinquat redēptio
vr̄a ⁊ dixit illis ſilitudinem
Uidete ficulneā ⁊ oīs ar-
bores. cū ꝓducūt iam ex ſe
fructū. ſcitꝭ qm̄ ꝓpe ē eſtas.
Ita ⁊ vos cū videritis hec
fieri ſcitote quoniaʒ prope ē
regnū dei. Amē dico vobis
quia nō p̄teribit generatio
hec dona oīa fiant. Celuʒ
et terra trāſibunt verba aūt
mea nō tranſibunt.

te videntiū. qꝛ boni videbūt eū cum ma-
gno gaudio ⁊ gloria. ſed mali cum confu
ſione ⁊ pena. Unde etiā ſanctꝰ Thomas
in quarto diſt. xlviij. ſicut viſio glorie hu
manitatis xp̄i erit iuſtis in premium. ita
inimicis xp̄i erit i ſup-
pliciū (venientem) ſcʒ
ad iudiciuʒ (in nube)
ſcʒ lucida (cū poteſta-
te magna ⁊ maieſtate)
quia cū angelis ⁊ om-
nibus ſanctis in celo
exiſtentibꝰ. Et tūc con
gregabit oīs gentes
in vallem ioſaphat vt
habetꝰ Johel. iij. Hie-
ronymus xᵒ dicit. Nō
intelligenduʒ eſt ꝙ in
illa parua valle cōclu-
dantur innumerabilia
milia hominū. ſꝫ in lo-
cis circumiacentibus.
Nam boni in aere cuʒ
xp̄o ſtabunt. Mali xᵒ
in terra quoꝝ infinitꝰ
erit numerus. Cū qui-
bus verus et iuſtus iu
dex contendet ⁊ diſce-
ptabit. Conſequenter
in euangelio hodier-
no poſt timorē reproborū ponitꝰ conſola-
tio electorū cū dicitur. (His aūt fieri inci
pientibꝰ reſpicite) per fidē (⁊ leuate) ꝑ
ſpē (capita veſtra) id ē corda vr̄a. vn̄ Gre
gorius. Capita leuare eſt mētes ad gau-
dia celeſtis patrie erigere (qm̄ appropin
quabit redēptio vr̄a) id ē glorificatio aīa
rū ⁊ corporū. qꝛ poſt mundi ruinā ſequitꝰ
beatitudo que erit in glorificatione cor-
poris ⁊ aīe (Et dixit illis ſimilitudinē.
Uidete ficulneā ⁊ omnes arbores cū pro
ducunt iā ex ſe fructū ſcitis qꝛ ꝓpe ē eſtaſ
ita ⁊ vos cū videritis hec fieri ſcitote qm̄
prope eſt regnū dei) Unde Hieronimus.
Cum ramus ficus tener ē: ⁊ folia nata. ⁊
gemme in florem germināt. ⁊ cortex folia
parturit tūc intelligitis veris ⁊ eſtatis ad
uentū. Sic cū oīa q̄ ſcripta ſūt ⁊ q̄ criſti
aduentū p̄currere debent videritis ſciatꝭ
quia prope eſt aduentus xp̄i ad iudicium
Sequitur certitudo predictorum cum di
citur (Amen dico vobis quia non preter
ibit generatio hec) id eſt genus humanū
(donec omnia fiant) ſcilicet q̄ dicta ſunt
(Celum ⁊ terra tranſibunt) id eſt depo-
ſita priori forma innouabuntꝰ. permanen
te tamē ſubſtātia. Nā
terra. aqua. aer. ignis.
⁊ omnia elementa con
flagratione ignis mū-
dabuntꝰ. Erit eīn terra
ſicut criſtallꝰ pura. aq̄.
⁊ aer obſcuritate. frigi
ditate. fumoſitate pri-
uabuntꝰ. ⁊ oēm frigidi
tatem. caliditatem. fu
moſitatē ⁊ impuritatē
ab elemētis ſeparabit
⁊ in infernū detrudet.
vt mali īfinities plus
habeant de frigore. de
calore. de fetore. q̄ ha
buerunt (Uerba autē
mea nō tranſibūt) ſcʒ
ſine effectu impletio-
nis. Unde Hieronimꝰ
Facilius eſt trāſire ter
ram q̄ xp̄i verba. Nā
ſi omnia que in lege et
prophetꝭ ſcripta ſunt
impleta ſunt et adim-
plebuntꝰ. quomodo ergo chriſti verba q̄
per ſe perſonaliter eſt locutus non adim-
pleri debeant. Ergo verba chriſti nō tran
ſibunt incompleta. ſed minima litera cō-
plebitur vt patet Mathei quinto. Jota
vnū aut vnus apex non preteribit a lege
donec omnia fiant. Unde circa p̄ſens
euangelium vbi dicitur in textu tunc vi-
debunt filiuʒ hominis venientē in nube
cum poteſtate magna. Notandū ꝙ xp̄us
non veniet niſi prius veniet antichriſtus
Quando autem antichriſtus veniet. Re
ſpondetꝰ primo in tēpore peccatoꝝ abun
dantie. vt habetꝰ Danielis. viij. Cum cre
uerint iniquitates cōſurget rex impudēs
Gloſa. omniū iniquitatuʒ plenus. Unde
Oſee. iiij. dicitꝰ ꝙ tpe antixp̄i plus q̄ p̄us
abundabit mendaciū. adulteriū. furtum.
homicidiū. rapina. auaricia. ſuperbia. et
ſic de alijs vicijs. Un̄ etiā Mathei. xxiiij.
Abundabit iniq̄tas ⁊ refrigeſcet multoꝝ

charitas. Quis dubitat iam ꝓximū ipſi⁹
tēpus fore cū iā ex mala cōſuetudine infi
nita mala fiant que noſtrorū parentū tpe
nō modici fuerūt dedecoris q̄ nunc tpis
cōputantᷣ inter facta honoris. ſicut habe
re amaſias ⁊ houiſatri
ces deceptiones ī em-
ptionib⁹ ⁊c̄. Vñ Pro
uerbiorꝝ. ij. Letantᷣ cū
male fecerint. O ſi iā
tot mala fiunt quanta
mala tunc erūt tpe an
tixp̄i. Vñ quātomagis
finis mundi appropin
quat. tāto peiores ho
mines erūt. Scd̄o ve-
niet tpe litiū ⁊ prelioꝝ
Unde Mathei. xxiiij.
Surget gens cōtra gentē et regnū aduer
ſus regnū. Si ergo tot lites nr̄is tpibus
ſunt ⁊ prelia quot tunc erunt tpe antixp̄i
qñ ſathanas ſoluetᷣ. qui nunc ligatus te-
netur vt hꝫ Apocal'. ij. Tercio veniet tpe
magne famis. quia ex guerris continuis
ſequitᷣ fames. Vñ Luce. xi. Omne regnū
in ſe diuiſū deſolabitᷣ. quia agricole tunc
nec agros colere nec ſeminare pñt. Quid
demū. tūc fames ⁊ cariſtia nō modica ſe-
quetᷣ. Vñ d̄r in pſ̄. cxvi. Terra fructifera
verſa eſt in ſalſuginē a malicia inhabitā-
tium in ea. Quarto veniet tpe magne pe
ſtilentie. Nam om̄e qd̄ viuit cibo indiget
Vñ Areſtote. i. Ethicorꝝ. Non poſſibile ē
diu viuere ſine cibo. Ideo q̄ cibo caret ac
famis macie torquetᷣ ꝓpter pditionē hu-
midi radicalis īfirmabitᷣ. ⁊ tandē leui ſu
perueniente febricula. hō ſubito quaſi ex
peſtilentia ⁊ phiſici naturales dicunt mo
rietur. Quinto veniet tpe diſcidij regnoꝝ
a romano imperio. ij. Theſſal'. ij. Niſi ve-
nerit diſceſſio primū ſcꝫ regnoꝝ a roma-
no imperio. Unde gloſa ſup illud Danie
lis. vij. Et habebat cornua decez dicit. ꝙ
appropinquāte die iudicij romanū impe-
riū ſcindetᷣ in decē partes. ⁊ in decem re-
gna. Sexto veniet tpe ſciſmatis in eccle-
ſia dei. vt dicit gloſa ſup p̄miſſa v̄ba apl'i
Niſi venerit diſceſſio primū ſcꝫ ab obedi
entia romane eccleſie. Septimo veniet tē
pore hypocriſis illoꝝ qui ſe putāt religio
ſos pre ceteris hominib⁹. p̄ma Theſſal',
iiij. In hypocriſi loquentiū mendacium.
Item Mathei. xxiiij. Surgēt pſeudoxp̄i
⁊ pſeudo ꝓphete ⁊ multos ſeducēt. Octa
uo veniet tpe hereſis. Unde apl'us prima
ad Thimotheū. iiij. Diſcedent quidā a fi
de. Nono veniet i iſti⁹
mundi fine. quia poſt
mortē antichriſti non
longe mūdus finietur

Dominica tertia aduēt⁹.
Euangeliū ſm matheū. xj.

In illo tēpore cū audiſſet iohēs i vicul' opa xp̄i. mittēs duos de diſcipul' ſuis ait illi. Tu es q̄ vētur⁹ es an aliū expe

Cum audiſſet io
hānes in vincu
lis opa xp̄i mit
tens duos de diſcipul'
ſuis: ait illi. Tu es qui
ventur⁹ es. Math. xi.
Hoc euāgeliū factū ē:
Anno xp̄i triceſimoq;-
mo ydus decēbris. feria ſexta. luna. xix.
inditione. iiij. Ante initiū illius euange-
lij ſcribit beatus Matheus in precedenti
capitulo ꝙ xp̄s dixit diſcipuliſ ſuis. Qui
vos recipit me recipit. Et q̄ me recipit re
cipit eū q̄ me miſit. Qui recipit ꝓphetā in
noīe ꝓphete. mercedē ꝓphete accipiet. Et
qui recipit iuſtū in nomine iuſti mercedē
iuſti accipiet. Et quicunq; potum dederit
vni ex minimis iſtis calicem aque frigide
tantū in noīe diſcipuli. amen dico vobis
nō perdet mercedē ſuā. Tunc poſt hoc ſe
quitur euangeliū (Cū audiſſet iohannes
in vinculis opa xp̄i) Lyra. Herodes anti
pas incarcerauit iohannē ad initantiam
herodiadis adultere. ꝓpter hoc ꝙ iohan
nes arguebat ip̄m herodē. eo ꝙ abſtule-
rat fratri ſuo philippo vxorē ſuā nomine
herodiadis. vt habetur Marci. vi. Miſit
herodes ⁊ tenuit iohannē et vinxit eū in
carcerē. Johānes ergo in carcere poſit⁹
(miſit duos de diſcipulis ſuis ad ieſum)
vt dicerent (Tu es qui venturus es) ſcꝫ
meſſias in lege ꝓmiſſus qui debes ſalua
re iſrael (an aliū expectamus) Hic queri-
tur an iohānes dubitauit de xp̄o. an ipſe
eſſet ſaluator mūdi et an eſſet moriturus
in hūana natura ꝓ hoīs ſalute. Reſpon-
detur ꝙ nō dubitauit quia ip̄m prius ba-
ptizauit. Mathei. iij. ⁊ vidit ſp̄m ſanctuꝫ
deſcendentē ſup eū. Et inſup de eo teſtifi
catus eſt dicēs. Ecce agnus dei: ecce qui
tollit peccata mūdi. Sed diſcipuli eius q̄

ctam⁹. Et rn̄dēs ieſus ait il-
lis. Eūtes renūciate iohāni
q̄ audiſtis ⁊ vidiſtis. ceci vi
dēt claudi ambulāt leproſi
mūdanť. ſurdi audiūt. mor
tui reſurgūt. paupes euāge
lizanť. Et beatus ē q̄ nō fu-
erit ſcādalizat⁹ in me. Jllis
aūt abeūtib⁹. cepit ieſus di/
cere ad t̄bas de iohe Quid
exiſtis in deſertū videre arū
dinē vēto agitatā. Sȝ quid
exiſtis videre hoīeȝ mollib⁹
veſtitū. Ecce q̄ mollib⁹ veſti
unť in domib⁹ regū ſūt. Sȝ
quid exiſtis videre ꝓphetā
Etiā dico vobis ⁊ plus q̄ꝫ ꝓ
pheta. hic enī ē de q̄ ſcriptū
ē. Ecce ego mitto angelum
meū añ faciē tuā. qui prepa
rabit vitam tuam ante te.

nō ſic erant illuminati. dubitauerūt ip̄m
eſſe xp̄m. Et ideo miſit diſcipulos ſuos vt
viderent miracula chriſti. ⁊ ſic crederent
ipſum eſſe ſaluatorem mundi. Jſti autem
duo diſcipuli recedentes a iohāne. inue/
nerūt chriſtū cū turbis
populoꝝ qui venerant
ad eū cū infirmis ſuis
⁊ expectabāt infirmo/
rū curationeȝ. Et poſt
predicationē tūc diſci
puli iohānis fecerunt
ſibi predictam queſtio
nem corā omni popu/
lo. Chriſtus autē non
reſpondit eis verbo. ſ
facto. vt dr̄ Luce. vij.
Jn ipſa hora chriſtus
multos homines cura
uit a languorib⁹ ſuis
⁊ plagis ⁊ ſpiritib⁹ ma
lis. ⁊ cecis multis do/
nauit viſum (Et reſpō
dens dixit illis. Eun/
tes). i. reuertētes vn/
de veniſtis (renūciate
iohanni) ſcȝ ad ſuam
conſolationē. ⁊ adve/
ſtram confirmationem
(que audiſtis) ſcȝ in
mea p̄dicatione (⁊ vi/
diſtis) in miraculoꝝ
operatione (ceci vidēt
claudi ambulāt. lepro
ſi mundanť. ſurdi au/
diūt. mortui reſurgūt.
pauperes euangelizanť). i. denuncianť
habere regnum celoꝝ. vt patet Luce. vi.
Beati pauperes qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celo
rum. Per hec eñ opa chriſtus manifeſte
ꝓbauit ſe eſſe meſſiam (⁊ beatus qui non
fuerit ſcandalizatus in me) Hor. i. cū me
poſt tot miracula viderit pati non me ne/
gabit (Jllis autē abeuntib⁹) ſcȝ a xp̄o et
reuertentib⁹ ad iohannē (cepit ieſus dice
re de iohāne) ſcȝ ip̄m cōmēdando. Hyla/
rius. Chriſtus cōmendauit iohannē non
preſentib⁹ diſcipulis eius ſed abeuntib⁹
ne videreť eū adolatorie ꝯmēdare. Mos
eñ adulatoꝝ eſt in cōſpectu hominū lau/
dare, ⁊ in abſentia eorū vituperare, tales
ſunt ſimiles ſcorpionib⁹ qui cum aculeis
anterioribus quaſi applaudent. ſ cauda
pungūt. Et xp̄s cōmēdat iohānē in q̄nqꝫ
Primo de v̄tute cōſtantie cū dicit (quid
exiſtis in deſertū) Ly. i. vltra iordanē vbi
iohannes baptizabat
(videre arundinē ven
to agitatam). q. d. vos
exiſtis in deſertum ad
iohannē qui n̄ fuit mo
bilis ī mēte ſicut arun
do a vento agitata. ſed
eſt ita cōſtans ꝙ nec ti
more nec amore a veri
tate declinat. Secūdo
de auſteritate vite. cuȝ
dicit (Sed q̄d exiſtis ī
deſertum videre homi
nem mollib⁹ veſtitū)
quaſi diceret nō. quia
iohānes habebat veſti
mentū de pilis camelo
rum. ⁊ eſca ei⁹ erat lo/
cuſte ⁊ mel ſilueſtre. Et
ad hoc habitabat ī de/
ſerto vt auſterā vitam
duceret (Ecce q̄ molli
bus veſtiunť in domi/
bus regū ſūt) Ad hoc
eñ multi magnatibus
adulanť. vt cum ipſis
commorantes delicijs
vtantur. ſed veritatis
amatoris talia aſper/
nantur. Tercio cōmen
dat eū xp̄s a claritate
noticie cū dicit (Sed quid exiſtis videre
ꝓphetā) quia iohānes plus fuit q̄ꝫ ꝓphe/
ta. quē alij ꝓphete p̄dixerunt venturū ip̄e
eū adhuc in vtero matris poſitus agno/
uit. et poſtea ipſum baptizauit. et digito
monſtrauit. Quarto cōmendat eū autori
tate doctrine dicēs (hic eñ ē de quo ſcri
ptum ē) Malachie p̄mo (Ecce mitto an/
gelum meū). i. iohannē qui vitā duxit an
gelicā (ante faciē tuā. qui p̄parabit viam
tuā ante te). i. corda audientiū ad recipi
endū xp̄m ꝑ p̄dicationē ſuā. Quinto cō/
mēdat eū īmediate p⁹ hodiernū euāgeliū
ſup oēs ſctōs dicēs. Jnť natos mulierū
non ſurrexit maior iohāne baptiſta.

Dñica q̃rta aduẽtus euã geliũ ſecundũ Johannẽ.j.

Nillo tẽpo-

re miſerunt iudei ab hieroſolimis ſacerdotes τle uitas ad iohannẽ vt inter/rogarent eũ tu q̇ es.et ꝯfeſ/ſus ẽ τ non negauit τ cõfeſ/ſus eſt q꞉ nõ ſum ego xp̃us Et iterrogauerũt eũ.Quis ergo.helias es tu.Et dixit Non ſum. Propheta es tu.et reſpondit non.dixe/runt ergo iudei Quis es tu

m Iſerũt iudei ab hieroſolymis ſa/cerdotes primo.Luce.iij. Hiſto/ria hui⁹ euangelij facta eſt Anno dñi.xxxi.feria quarta.xvij.kal.Maij. lu/na q̃ndecima.indicione q̃rta.Ante initiũ illi⁹ euangelij habetur Luce.iij.ꝙ anno quin decimo imperij tyberij ceſar.ſcʒ ſub q̇ paſſus eſt xp̃s.Factũ eſt ver/bum dñi ſuper iohan/nem zacharie filiuʒ in deſerto.ſcʒ cum iohan nes eſſet triginta an/noꝝ.τ venit in omneʒ regionẽ iordanis pre/dicans baptiſmũ peni tentie in remiſſionem peccatoꝝ. Dicebat au tem ad turbas que exi bant vt baptizarentur ab eo. Facite dignos fructus penitentie. Iã eñi ſecuris ad radiceʒ arboris poſita ẽ.Omi/nis ergo arbor non fa ciens fructũ bonũ exci detur τ in ignẽ mittet Multa quidẽ τ alia exhortans euangeli zabat populo.Unde iudei videntes Jo/hannis baptiſte mirabilem natiuitatẽ. et eius excellentẽ ſanctitatẽ τ auſteritatem vite.ĩdo moti fuerunt ad opinandũ ip̃m eſſe chriſtuʒ ꝓpter quod miſerũt nuncios ad iohannẽ volentes ſuper hoc ſcire ve/ritatem.Lyra. Et in iſto modo querendi exhibuerunt iohanni magnã reuerentiaʒ τ hoc patet ex quatuor in littera.Primo ex pſonis mittentib⁹ ad ipſum nuncios. τ hoc notatur cum dicitur(Miſerunt iu/dei)id eſt illi de tribu iuda qui erant no/biliores in populo iudeoꝝ.In ſignũ hu/ius de tribu iuda naſci voluit. Secundo ex loci nobilitate. q̇a (ab hieroſolymis) que erat ciuitas ſacerdotalis et regia.q̇a erat caput regni.Tercio ex nũcioꝝ ſolen nitate.miſerunt eñi(ſacerdotes τ leuitas ad eum)qui erant ſolennes perſone et in ipſis debebat ſcientia τ ſanctitas emine/re.Quarto ex pſona ad quã mittũt ſcʒ ex hoc ꝙ req̇rũt teſtimoniũ de ſeipſo,τ tan/tam fidem habuerunt in dictis eius vt ei crederent etiã de ſeipſo.ergo dicunt(Tu qui es)vt reſponſione eius diſcernerent q̇s ipſe eſſet(τ confeſſus eſt τ nõ negauit τ confeſſus ẽ.quia nõ ſum ego xp̃us)Nã xp̃s.i.meſſias fuit pro miſſus iudeis ex dict τ ſcripturis ꝓphetarũ. Audientes quia non eſſet xp̃s interrogaue/runt cõſequẽter ſi eſſet Helyas. quia ſicut ad uentus xp̃i. ſic τ aduẽ tus helye fuerat iude/is ꝓmiſſus.Unde dici tur Malachie vltimo capitulo.Ecce ego mit tam vobis helyã ꝓphe tam anteq̃ veniet di/es dñi magnus (et di/xit nõ ſum)ſcʒ ego he/lyas.Si aũt quis dice ret. Chriſtus Mathei xi.loquẽs de iohanne dicit. Ipſe eſt helyas. τ Johannes hic dicit. Non ſum helyas. Re ſpondetur.ꝙ ipſi que/rebant de perſona helye.τ ideo ad eorum queſtionẽ reſpondit iohãnes ꝙ ipſe non erat helyas in pſona.Sed vt dicit Grego rius in Omelia. Johãnes fuit helyas in ſpiritu ꝓpter ſimilitudinẽ τ conformitatẽ ipſius ad helyã. Primo in auſteritatẽ vi te.quia de helya dicit quarto libro Regũ capitulo primo.ꝙ fuit vir piloſus τ zona pellicea circa renes accinctus.τ de iohã/ne dicitur Mathei.iij.ca. Et habebat ve ſtimentũ de pilis cameloꝝ τ zonam pelli ceam circa lumbos eius.Secundo in du ra reprehenſione.Helyas eñi regẽ achab dure reprehendit. vt habet tercio Regũ xviij. Johannes herodẽ arguebat. vt ha betur Marci.vi. Fuit etiã ſimilis Helye in officio.quia Johannes fuit precurſor primi aduentus.ſic helyas erit precurſor ſecundi aduẽtus.Et hoc voluit chriſtus cum dixit ipſum eſſe Helyam(ꝓpheta es tu.reſpondit nõ)Gregorius. Johannes negauit ſe eſſe ꝓphetã tm̃.quia plus erat q̃ ꝓpheta(dixerunt ergo ei,Quis es tu:

vt reſponſũ demus his qui miſerũt nos. Quid dicis de teipſo Ait. Ego vox clamãtis in deſerto dirigite viam dñi ſicut dixit Eſaias ꝓpheta. Et q̃ miſſi fuerãt erãt ex phariſeis. τ interrogauerũt eũ τ dixerũt ei. Quid ergo baptizas. ſi tu nõ es xp̃s neq̃ helyas neq̃ ꝓpheta. Reſpõdit eis Johãnes dicens ego baptizo in aq̃. medi⁹ ãt veſtrũ ſtetit quẽ vos neſcitis. Ipſe eſt qui poſt me vẽtur⁹ ẽ. q̃ ante me factus eſt. cuius ego nõ ſum dign⁹ vt ſoluã eius coꝛrigã calciamẽti. Hec in bethania facta ſũt tranſioꝛdanẽ. vbi erat Johannes baptizans.

vt reſponſum demus his q̃ miſerũt nos. Quid dicis de teipſo. Ait) ſcʒ Johãnes (Ego vox clamãtis in deſerto dirigite viã dñi. ſicut dixit Eſaias ꝓpheta). i. ego ſum ille de quo ſcρ̃tura dicit Eſaie. xl. Qui debet clamare in deſerto iudee. ꝙ hoĩes ſe ꝑparent ad aduẽtũ xp̃i in mundũ. Et bene ſignatur iohãnes in ꝓprietate vocis. qꝛ erat annũciatoꝛ verbi diuini. i. xp̃i q̃ eſt verbũ patris ſm diuinitatẽ. Vox eĩ ante verbũ. ſic iohannes ante xp̃m. Itẽ vox manifeſtat verbum. ſic iohãnes xp̃m. tota eñ vita τ cõuerſatio iohãnis fuit preparatio ad ſuſceptionẽ xp̃i (τ qui miſſi fuerant erant ex phariſeis) Ly. phariſei inť alios videbanť magis religioſi. ꝓpter hoc dicebanť phariſei a phares qḋ ẽ diuiſio quia in habitu in vita τ geſtu erãt ab alijs diſtincti. in ſignũ maioris religionis. Et iδo phariſei erant magne fame in populo iudeorum (Et interrogauerunt eum τ dixerũt ei. Quid ergo baptizas ſi tu nõ es xp̃s neq̃ helyas neq̃ ꝓpheta) Unde Chriſoſtom⁹. Interrogauerunt eũ non quaſi ſcire volentes. ſed ꝓhibere eum a baptiſmo (Reſpondit eis Johãnes dicens. Ego baptizo in aqua) ſcʒ lauando tm̃ corpus ad deſignandũ illum qui ſuo baptiſmate lauabit animas. Conſequenter oſtendit xp̃i excellentiã dicens (medius autẽ veſtrũ ſtetit) id eſt p̃ſens inter vos in coꝛpoꝛe apparuit τ cõmuni cõuerſatione inter homĩes cõuerſatus eſt. vt patet in euangelijs. cuʒ eis manducans τ bibens ne ꝓpter auſteritatem aliqui deſperarent (que vos neſcitis) q̃tum ad diuinitatẽ (ipſe eſt qui poſt me venturus eſt) Tho. ſcʒ ad p̃dicandũ

τ baptizandũ τ moꝛiendum (qui ante me factus eſt) id eſt in dignitate ꝑpoſitus eſt quia dignioꝛ τ honoꝛatioꝛ (Cui⁹ nõ ſum dignus). i. ſufficiens (vt ſoluã coꝛrigiam calciamenti eius) Unde Hieronimus ad Euſtochiũ. Chriſtus nunq̃ fuit calciatus. ipſe eñ poꝛtare calciamenta apoſtolis ꝓhibuit. Luce. x. Et xp̃us ſemp fecit ope qḋ docuit verbo. Unde habetur Actuũ. i. Cepit ieſus facere et docere. Lyra dič ꝙ hec locutõ metaphoꝛica. Quia ĩ hoc iohãnes exprimit ſe nõ eſſe dignum exhibere xp̃o etiã minimũ miniſteriũ hoc in verbis iam exprimẽs ſm modũ loquendi cõmunem. Cum eñ quis ſuam paruitatẽ et excellentiã alterius vult exprimere ſolet dicere cõmuniter. Non ſum dignus tangere ſotulares eius vel aliq̃d huiuſmodi (Hec ĩ bethania facta ſunt) Lyra. nõ eſt illa que ꝓpe hieruſalem eſt. vbi laʒar⁹ fuit ſuſcitat⁹. ſed alia eodeʒ nomine vocata ſita ſupra iordanem ex altera parte fluminis in ſoꝛte duarum tribuũ τ dimidie. Et ideo ad hoc denotandũ ſubditur (trãſioꝛdanem vbi erat Johãnes baptizãs) que aqua diſtat a hieruſalem ad vnã dietam τ in eodẽ loco cõſueuerat iohãnes cõmoꝛari τ p̃dicare τ baptizare. τ multi cõueniebant illuc ad eum vt baptizarenť ab eo. Unde circa p̃ſens euangeliũ vbi dicitur. Tu quis es. Queriť quare iudei magis de iohãne q̃ de xp̃o credebant. Reſpondit Chriſoſto. ꝙ triplex fuit ratõ. Prima ratio eſt. quia iohãnes erat de magno genere vtpote fili⁹ zacharie magni ſacerdotis. Et quia miraculoſe natus ẽ de vtroq̃ parẽte ſterili τ ſene. xp̃s autẽ vt ipſi crede

bant erat fili⁹ fabri ⁊ cuiuſdã paupercule mulieris ⁊ nõ miraculoſe natus. qꝛ de iu/uencula ꝙuis de ſene patre. Scđa rõ eſt quia iohãnes in victu ⁊ veſtitu magꝭ aſperam vitã ꝙ xp̃s agere videbaꝶ. Nã tuni/cam de pilis camelorũ habebat. ⁊ zonã pelli/ceam ad lũbos eius et cibus ei⁹ locuſte ⁊ mel ſilueſtre. vt pꝫ Math. iij. Xp̃s autẽ cõmuni/bus veſtib⁹ induebaꝶ ⁊ cõmuni cibo vtebaꝶ et cũ hoĩb⁹ in nuptijs ⁊ in cõuiuijs comede/rat. Tercia rõ eſt. quia iohãnes conſortia ho/minũ deuitebat et ĩ de/ſerto morabaꝶ latitãs in antris ⁊ in ſpelũcis donec ſpũſſctũs ei di/xit vt exiret ad ꝑhiben/dum teſtimoniũ ꝺ xp̃o Et tũc venit ad iordanem p̃dicãs baptiſmũ penitentie. vt pꝫ Luce iij. Chriſtus autẽ mo/rabatur cuꝫ hominib⁹ ⁊ conuerſabaꝶ cũ peccatoribus ⁊ manducabat cũ ipſis. vt pꝫ Math. xi. ꝓpterea ergo iudei ad iohannẽ legationẽ miſerunt. vt eũ interrogarent ꝰan eſſet xp̃s. Et rñdit quia nõ ſum ego chriſtus.

e xijt edictũ a ceſare auguſto. Luce ij. Hiſtoria hui⁹ euãgelij facta eſt anno xp̃i primo vſuali. xij. kalꝫ. Januarij. feria. iiij. luna. xxvij. inditione. iij. Ante initium illius euãgelij ſcribit ſctũs Lucas in p̃cedenti capi. ortũ ſcti iohãnis baptiſte. ſcꝫ quõ nunciat⁹ ẽ ꝑ angelum gabrielẽ pr̃i ſuo zacharie in tẽplo ⁊ quõ na/tus eſt de ſterili matre. ⁊ quõ in circũciſione vocatũ ẽ nomẽ eius iohãnes. Et quõ ipſe puer creſcebat. ꝙtũ ad augmentũ corporis. ⁊ cõfortabaꝶ ſpũ ꝙtũ ad augmẽtũ grẽ ⁊ ꝟtutis. Et erat ĩ deſerto vſqꝫ ad diẽ oſtẽſionis ſue ad iſrael. Et deſcribit ortũ p̃curſoris. Hic ꝯñter deſcribit ortũ ſalua/toris dicẽs. Factũ eſt aũt in diebus illis (Exijt edictũ a ceſare auguſto) Lyra. Hic oñdiꝶ tp̃s natiuitatis xp̃i. q̃ nat⁹ ẽ impan

Euangeliũ in gallicantu natiuitatis xp̃i.

In illo tempore Exijt edictũ a ceſare auguſto vt ꝺſcriberetꝶ vniuerſ⁹ orbis. Hec deſcriptio prĩa facta ẽ a p̃ſide ſyrie cirino. Et ibãt oẽſ vt ꝓfiterẽtur ſinguli in ſuã ciuitatẽ. Aſcẽdit autẽ ⁊ Joſeph a galylea de ciuitate Nazareth ĩ iudeã ciuitatẽ dauid q̃ vocatꝶ bethleẽ. eo ꝙ eſſet de domo ⁊ familia dauid. vt ꝓfiteretꝶ cuꝫ

te ceſare auguſto q̃ noĩat⁹ eſt auguſt⁹ ab/augendo. qꝛ valde notabiliꝶ auxit iperiũ romanũ qui regnauit. xlij. ãnis ⁊ duodecim ãnis ante natiuitatẽ xp̃i. ⁊ poſt tanta fuit pax in toto orbe. vt ad litterã videre/tur impletũ. qꝺ p̃dixit Eſa. ca. ij. Conflabunt gladios ſuos in vomeres. ⁊ lanceas ſuas in falces. Unde etiam in pſ̃. lxxi. Orietur in diebus ei⁹ iuſticia ⁊ abundãtia pacis. Itẽ Eſa. ij. Non leuabit gens cõtra gentẽ gladiũ. Et ſic in dieb⁹ ceſaris au/guſti oĩbus gentibus romano imperio ſub/iectis fuit pax vniuerſalis in orbe. Ido mãdauit (vt deſcriberetꝶ vniuerſus orbis) vt ꝑ hoc ſciretꝶ q̃liter terre eſſent populate. ⁊ q̃n/ta tributa ſue glorie poſſent reddere. vt ſic tributis indebitis nõ grauarentꝶ. Et etiã ſcire/tur ꝑ quẽ modũ ſingule terre a romano imperio melius regerentꝶ (Hec deſcriptio prima facta ẽ a p̃ſide ſyrie cirino) Hũc cirinũ ceſar auguſt⁹ p̃fecerat terre ſyrie ad ipſam regendã. Et qꝛ ſyria ẽ in medio tr̃e habitabilꝭ. ⁊ ibi fuit iſta deſcriptio primo inchoata vt inde denũciaretꝶ fieri in alijs ꝓuincijs circulariꝶ (⁊ ibant oẽs vt ꝓfite/rentꝶ ſinguli in ciuitatẽ ſuã) ſcꝫ vnde ori/undi erãt. Profitebanꝶ aũt dupliciter ſe ſubiectos eſſe romano imperio ſcꝫ ſc̃pto. quia nomĩa eoꝝ ſcribebanꝶ. ⁊ facto quia ſoluebãt cenſum impatori ſcꝫ vnũ numiũ argenteũ valentẽ decem numos vſuales (Aſcendit autẽ ⁊ ioſeph) ſcꝫ vir marie (a galylea) qꝛ inferior erat ꝙ iudea (de ciuitate nazareth) vbi xp̃s cõceptus erat ⁊ in qua ioſeph manebat (in iudea in ciuitatẽ dauid). i. in bethleem q̃ diciꝶ ciuitas da/uid. qꝛ inde oriũdus fuit. i. Reg. xvij. (eo ꝙ eẽt de domo ⁊ familia). i. de genere (dauid. vt ꝓfiteretꝶ cũ maria ſibi deſponſata vxore p̃gnãte) ipſa eñi erat de eadẽ trib⁹

eum ioſeph. ⁊ lꝫ maria nõ fuiſſet obligata tanq̈ p̄gnans illuc ire ꝓpter longitudinē vie. qꝛ nazareth diſtat a bethleem quaſi ꝑ tres dietas tamē ꝓpter exemplū obedientie cū ipſis mulierib⁹ ire voluit. Itē ex diuina diſpoſitione hoc factū eſt. vt ſic xp̄s naſceret in bethleem ſicut p̄dictum fuit Michee. v. Et tu bethleeꝫ terra iuda nequaq̈ minima es in p̄ncipibus iuda. ex te eī exiet dux qui regat populū meū iſrael (Et factuꝫ eſt dū eſſent ibi impleti ſunt dies ei⁹ vt pareret) ſcꝫ nouē mēſes īpleti ſūt a die conceptionis xp̄i (⁊ peperit filiū ſuū prlmogenitū) dicit autē primogenitus nõ quia poſt illū habuit filios alios. ſꝫ quia ante illū filiū alium nõ habuit. Quia ſicut ante partū ita in partu ⁊ poſt partum inuiolata v̄go ꝑmanſit. Tunc impleta ē iſta ꝓphetia. Eſa. vij. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiuꝫ. Et ipſa beata v̄go maria magnū gaudiū habuit in xp̄i natiuitate. ⁊ hoc ideo quia ſine dolore. ſine afflictõe. ⁊ ſine debilitatione ſui genuit filiū quē ſciuit eſſe deū ⁊ hominē. Nā ſicut virgo cõcepit ſic ⁊ ſine dolore genuit (⁊ pannis euꝫ inuoluit) ſcꝫ ꝑ ſeipſam. Ly. ex quo patet falſitas q̄ ſcribitur ī libro de īfantia ſaluatoris. ſcꝫ ipſaꝫ obſtetrices habuiſſe que nõ requiruntur niſi ꝓpter afflictionē matris in partu. que nõ habuit locū in virgine puerpera. quia peperit ſine dolore ⁊ ſine debilitate (⁊ reclinauit eū in preſepio) Lyra Joſeph em̄ in itinere adduxerat ſecū aſinū ad portandum vxorem pregnantē ⁊ bouem ad vendendū vt de precio ſolueret expenſas in via. Et illis duob⁹ animalib⁹ fecit p̄ſepiū iuxta ſe. in quo btā v̄go maria reclinauit filiū natū. qd̄ fuerat p̄dictū Eſa. i. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū. et aſinus p̄ſepe domini ſui. Dicunt em̄ quidā q̄ aſin⁹ ⁊ bos

maria deſpõſata ſibi vxore p̄gnāte. Et factū ē dū eſſent ibi īpleti ſūt dies vt pareret Et peperit filiū ſuū priogenitū ⁊ pānis eū inuoluit. et reclinauit eū in p̄ſepio. qꝛ nõ erat ei loc⁹ in diuerſorio. Et paſtores erāt in regione eadē vigilātes ⁊ cuſtodientes vigilias noctis ſuꝑ gregeꝫ ſuū. Et ecce angel⁹ dñi ſtetit iuxta illos ⁊ claritas dei circūfulſit illos ⁊ timuerūt tiore mag̃. Et dixit ill' āgel⁹ nolite tiere Ecce eni euāgelizo

genuflexerūt coram xp̄o. Abacuc. iij. In medio duum animaliuꝫ cognoſceris. Vñ Bernar. O xp̄iane vide q̄lis pro te fact⁹ eſt xp̄s. quia ſi rex. vbi aula regia. vbi troni ſublimitas. vbi curie regalis frequentia. Ecce aula regia ſtabulū. Throni ſublimitas preſepiū. Curie regalis frequētia bos et aſinus (quia nõ erat ei locus in diuerſorio.) Hor. hic rep̄hendunt xp̄ianoꝝ delicie. diuitie ⁊ honores hui⁹ mūdi. Delicie ī hoc q̄ dei filius nõ mollibus vel calidis vel pelliceis indutus fuit. ſed vilibus pānis inuolutus. Honores in hoc q̄ non in pallatio ſed in p̄ſepio eū reclinauit mat̄ ſua. Diuitie in hoc q̄ locū nõ habuit in diuerſorio. Unde Bern. O hõ quid ſollicit⁹ es de regali palatio. Ecce rex tuus iacet in preſepio Quid cogitas de p̄cioſo indumento rex tuus induit vili panniculo (Et paſtores erant in regione eadē vigilantes ⁊ cuſtodientes vigilias noctis ſuꝑ gregē ſuum) ſcꝫ inter hieruſalē ⁊ bethleem. que ciuitates diſtant ad duo miliaria abinutcem (⁊ ecce angelus dñi ſtetit iuxta illos) ſcꝫ paratus ad reuelandum eis diuina (⁊ claritas dei circūfulſit eos) nõ tm̄ exterius in corpore. ſed etiā interi⁹ in mēte (⁊ timuerunt timore magno) ex inſolita viſione. Sed angelus dñi cõſolabat eos dicens. (nolite timere) Cuius cauſam ſubiūgit. (Ecce em̄ euangelizo vobis gaudiū magnū qd̄ erit oī populo) nõ ſolū iudeoꝝ. ſꝫ etiā gentiliū. Hor. Et hoc gaudiū eſt magnū ſm̄ oēm dimenſionē. qꝛ altū ꝓfundū longū ⁊ latū. Altū. qꝛ eius altitudo attingit celū. Vñ Bern. Magna ē hodierna feſtiuitas celū replet atq̈ t̄rā. Profundū. qꝛ ei⁹ ꝓfunditas penetrat īfernū. ſcꝫ vſq̈ ad ſcõs q̄ erāt ī limbo. Itē ei⁹ lõgitudo ꝓtēdit a p̄ncipio mūdi vſq̈ ad finē mūdi. Itē

eius latitudo occupat orbē terraꝝ. Unde hodie canit̄ in p̄fatione miſſe ſecūde. ꝓfuſis gaudijs totꝰ in orbe terraꝝ mūdus exultat (qꝛ natus ē nobis) ſcꝫ hoībꝰ ⁊ angelis ꝑiter. qꝛ cōſortio hoīm reꝑanda eſt ruina angelorum (Hodie) Ly. dicit hodie q̄ꝫ uis eſſet nox. quia nox illa ex claritate diuina fuit ita illumīata ac ſi eſſet dies clariſſima. ſc̄m ꝙ fuerat p̄dictū in pſalmo. cxxxvij. Et nox ſicut dies illuminabit̄ (ſaluator q̄ eſt xp̄s dominus in ciuitate dauid). i. ī bethleeꝫ. (Et hoc erit vobis ſignum inuenietis infantē pānis inuolutū) ⁊ nō ſericis inuolutū (poſitū in p̄ſepio) nō in palacio (et ſubito facta eſt cū angelo) q̄ tanq̄ꝫ p̄ncipalis inter alios nūciauerat xp̄i natiuitatē (multitudo militie celeſtis). i. angelorū qui noīe militie deſignant̄. quia pro ſalute hominū cū demonibꝰ p̄rliant̄. Un̄ Apocal'. xij. Michael ⁊ angeli eius prelia bant̄ cū dracone (laudantiū dn̄m) de xp̄i natiuitate (⁊ dicētiū. Gloria in altiſſimis deo) qꝛ licet eius gloria vbiq̄ꝫ luceat maxime tn̄ in excelſis. id eſt in celo empireo. vbi eſt oīm ſanctorū habitatio (⁊ in terra pax hominibꝰ bone voluntatis) Et notanter dicit. pax in terra. ⁊ non gloria quia in terra eſt pax. ⁊ in celo gloria. Annunciat̄ autē pax hominibꝰ bone voluntatis quia regnū dei tantū valet quantū habes. Un̄ Remigius. Si em̄ diuitias zachei nō habes. ſi deſūt tibi duo minuta vidue. ſi nec calicē aque frigide potes offerre. offer d̄o bonā voluntatē. Unde Auguſtinꝰ. Coronat deus intus voluntatē. vbi nō inuenit facultatē. Unde Criſoſtomꝰ. dextera tua plena eſt muneribus ſi fuerit plena bona voluntate.

Qꝛ multis miraculis fuit declarata chriſti natiuitas.

Natiuitas xp̄i ſc̄m Innocentiū papam multis miraculis fuit declarata. Nam ipſa nocte obſcuritas noctis verſa eſt in diē. Itē cū tempore natiuitatis xp̄i ante ⁊ poſt fuiſſet pax in omnibus terris ⁊ ꝓuintijs romani tēplū pacis pulcerrimū cōſtruxerūt. ⁊ conſulentes appollinem deū ſuum q̄ꝫdiu duraret templum hoc Reſpondit eis. q̄ꝫdiu virgo pariet. his auditis dixerūt. templū pacis ineternum manet. Impoſſibile em̄ credebant virginem parere Unde in fotibꝰ templi ſcripſerūt. templū pacis manet ineternum. Sed ipſa nocte q̄ virgo peperit templū funditus corruit. Itē ſc̄m ꝓphetiaꝫ. Hieroni. ſignū datū eis. qꝛ ē oīa ydola corruerēt quando v̄go pareret. Et ꝓpt̄ hoc ſacerdotes ydolorum imaginem virginis puerum in gremio baiulantem fecerunt. ⁊ in ſecreto loco templi ponentes adorauerunt. Item ex legenda lombardica habet̄ ꝙ ipſa die natiuitatis xp̄i ſtatua romuli ⁊ omnia idola in diuerſis locis corruerunt. Iteꝫ ipſo die tres ſoles in oriente apparuerūt. qui paulatim in vnum corpus ſolare redacti ſunt. Item Innocētiꝰ papa dicit. ꝙ fons aque in ipſa nocte in liquorē olei verſus eſt et tota die largiſſime manauit fluens vſq̄ꝫ in tiberim. Sicut ſibilla prophetauerat. ꝙ niſi erūperet fons olei nō naſceret̄ ſaluator. Item Innocentius papa dicit. ꝙ octauianus imperator cum vniuerſum orbem iuriſditioni romane ſubiugaret intantum ſenatui placuit vt eum ꝓ deo colere vellent. Ad illorum ergo inſtantiam ſibillam ꝓphetiſſam conſuluit. ſi maior eo aliquando naſceret̄. Cum ergo in die natalis xp̄i ſibilla in camera imꝑatoris orationibus inſiſteret. in die media aureus circulus apparuit circa ſolem. ⁊ in medio circuli virgo pulcerrima puerum geſtans in gremio tunc hec ceſari oſtendit. Admirans aute imperator audiuit voceꝫ dicentem, hec ē ara celi. Dixitq̄ꝫ ei ſibilla. Hic

vobiſ gaudiū magnū quod erit oīm populo. Quia natus ē nobis hodie ſaluator q̄ ē xp̄s dn̄s i ciuitate dauid Et hoc erit vobis ſignū. Inuenietis infantē pannis inuolutū ⁊ poſituꝫ in p̄ſepio. Et ſubito facta ē cū angelo mltitudo militie celeſtis exercitꝰ. laudātiū deū ⁊ dicentiū. Glia i altiſſimis d̄o. Et i tra pax hoibꝰ bōe volūtatiſ

In diluculo Euāgeliū ſm Lucam. ij.

N illo tempore paſtores loquebant ad inui⸗ cē tranſeam⁹ vſq3 bethleē ⁊ videam⁹ hoc ꝟbū qđ factū eſt quod fecit dn̄s et oſ̄dit nobis ⁊ venerūt feſtinātes et īuenerūt Mariā ⁊ ioſeph et infātē poſitū ī p̄ſepio. Ui dentes aūt cognouerūt de verbo qđ dictum erat illis de puero h̄. Et oēs q̄ audie rūt mirati ſūt ⁊ de his q̄ di⸗ cta erāt a paſtorib⁹ ad ipos Maria āt cōſeruabat om̄ia ꝟba hec ꝯferēs in corde ſuo

malor te ē ipm ideo adora. Eundēq3 locū in honore beate marie virginis dedicaue rūt q̄ vſq3 hodie ſancta maria ara celi di⸗ cit. Imperator igit illi puero hoſtias ob tulit ⁊ ipe deos ſuos decetero colere re⸗ cuſauit. Huic dicto cō cordant thimothe⁹ hy ſtoriograph⁹ ⁊ oroſi⁹ ꝑ magna parte. Cir⸗ ca p̄ſens euangelium vbi dicit. Annūcio vo bis gaudiū magnum. Notandū ꝙ magnum gaudiū inſtat toti po⸗ pulo xp̄iano de natiui tate filij dei in huma⸗ na natura in ꝓximo to leranda ꝑ quē natura humana eſt ꝑ om̄ia ex altata ⁊ om̄ibus bo⸗ nis repleta. Nat⁹ eſt eñ fili⁹ dei cum ſacco pleno omniū gratiarū ⁊ virtutū quas nobis gratꝫ donauit. ad Ro ma. viij. Quō etiā nō omnia cum illo nobis donauit ꝓpterea ange lus dixit. Annūcio vo bis gaudium magnu3 q2 natus eſt nobis ſal uator. Ubi ſciendū ꝙ primus hō. ſ. adam ꝓductus fuit ſine pa tre ⁊ matre. Secundus hō. ſ. eua ꝓducta fuit ex patre ſine matre. Om̄s alij homi⸗ nes ex patre ⁊ matre. Reſtabat aūt quar⸗ tus modus vt q̄s ꝓduceret ex matre ſine patre. Sic xp̄s hodie natus eſt. Et in hac quarta generatione filij oēs in terrā ſua3 ſc3 celeſtem hierl'm ꝑ xp̄i meritū redierūt Sicut in figura de⁹ dixit abrae Gen̄. xv. Generatione aūt quarta reuertent.

e ¶ Et factū eſt cū diſceſſiſſent angeli ab eis. hec hiſtoria ſignat vt ſu⸗ pra. An initiū illi⁹ euāgelij ſcri⸗ bit. s. Lucas illud euangeliū. qđ hodie ī nocte xp̄i lectū eſt. ⁊ ſtatim poſt ꝟba ange lorum laudantiū deū ⁊ dicētiū. Gloria in altiſſimis deo. ⁊ in terra pax hominib⁹ bo ne voluntatis. ſequit h̄ p̄ns euāgelium. (Et factū eſt cū diſ. ange. ab eis in ce. pa. loque. ad inuicē. Trāſeam⁹ vſq3 bethle⸗ em) Ly. Hic deſcribit paſtoꝝ deuotio. q2 ſtatim poſt viſionē iſtā dimiſſo grege inie rūt ad videndū natum. Factū ē poſtq̄3 an geli diſceſſiſſent ab eis. ſ. paſtorib⁹ in ce⸗ lū. i. poſtq̄3 aſpectibus paſtoꝝ ſe abſtraxerunt aſcendentes in celu3 (Paſtores loquebāt adinuicē). ſ. de xp̄i na tiuitate. Sicut ⁊ duo diſcip'li eūtes ī emauſ de e⁹ paſſiōe Lu. xxiiij dicētes (Tranſeamuſ vſq3 bethleē ⁊ videa⸗ mus hoc ꝟbū). i. pue rū natū ꝑ ꝟba angeli nobis ſignificatū (qđ fa. eſt qđ fec. dn̄s ⁊c.) .ſ. ꝑ angelū (⁊ ve. feſti nā.) Ly. ex deſiderio videndi xp̄m. ⁊ vt citi us redirēt ad gregem quē ſine cuſtodia di⸗ miſerant (⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioſeph ⁊ īfan tem). i. xp̄m (poſitū in p̄ſepio) ſicut angelus eis dixerat (vidētes āt cog. de ver. qđ di. erat ill' de pu. h̄) q2 nō ſolū fuerūt illuminati exte rius. ſ3 etiā interius de cognitiōe ꝟbi. Et ſic ꝑ cognitionē humanitatis venerūt ad cognitōnē deitatis. Nec ſunt ſcandaliza ti de tanta paupꝑtate ſ3 ꝑ ampli⁹ in fide ro borati ſunt. Et ceperūt p̄dicare Marie et ioſeph ⁊ cūctis aſtantib⁹ illā quā viderāt claritatē ⁊ ꝙ audierant angelicos hym⸗ nos (⁊ om̄s q̄ audie. mira. ſūt de his que dice. a paſto. ad illos) Glo. nō ſolū mira⸗ bant de incarnatiōis myſterio. ſ3 etia3 de tanta paſtoꝝ atteſtatōe quā ſimplices ne ſcirent fingere inauditā. ſ3 ſimplici facun dia vera p̄dicarent (Maria aūt cōſer. oīa ꝟba hec). ſ. quicq̄d angelus ei retulerat gabriel. q̄cq̄d a paſtorib⁹ audierat. q̄cq̄d experta fuerat (cōferēs in corde ſuo) Ly. illa collatio erat Marie valde delectabil' ⁊ toti eccl'ie vtilis. q2 ſm qđ dicit Hiero. in ſmone de aſſumptiōe btē Marie virgi

Et reuerſi ſūt paſtores glo-rificātes ⁊ laudātes deum ī oībꝰ q̄ audierāt ⁊ viderāt ſi cut dictū ē ad illos.

In miſſa diei Euāgelium ſm Johannē primo.

N pricipio erat verbū ⁊ verbū erat apđ de-um ⁊ deꝰ erat vbū hoc erat in pricipio apud deū. Oīa ꝑ ipm facta ſūt ⁊ ſine ipo factū ē nihil. Quod factum ē in ipſo vita erat et vita erat lux hominum. et lux in tenebris lucet ⁊ tenebre eam nō compreheńderunt. Fuit hō miſſus a deo cui nomē erat iohannes. Hic venit in teſtimoniū vt teſtimoniū ꝑhiberet de lumie vt oēſ crederēt per illū. Nō erat ille lux. ſed vt teſtimōiū ꝑhiberet de lumine. Erat lux vera q̄ illūinat omēm hominē veniētē

nis. Ipa poſt aſcenſionē filij ſui remanſit ad tpꝭ in terris cū aplis. vt eos plenꝰ inſtrueret de vbo incarnato de q̄ plenꝰ erat edocta ꝑ ſpm ſctm ⁊ omnia familiarꝰ viderat ⁊ tractauerat vniuerſa ꝓpt qđ melius exprimere poterat. qr qđ melꝰ nouimꝰ et ꝓferimꝰ. (Et reuerſi ſunt paſtores). ſ. ad gregē ſuū. (glorificātes). ſ. corde (⁊ laudātes). ſ. ore (deū) de beneficio toti mūdo collato generaliter. ⁊ eis oſtenſo ſpāliter (in oībus q̄ audierant) ſcʒ ab angelis (⁊ viderāt). ſ. ꝓprijs oculis ſuis. (ſicut dic. ē ad il). ſ. ꝑ angelū q̄ annunciauit eis natiuitatē xpi.

(i) N principio erat vbū Johan. i. Tho. Johannes euāgeliſta ꝑ cōtemplationē ceteris euāgeliſtis altius eleuatus. verſaẗ principaliter circa vbi diuinitatē. cū alij principaliter deſcribūt eius humanitatē. Et pmo oñdit vbi excellentiā cōſiſtit in ſeipo dicēs. (In prin. erat vbuʒ) Vñ Aug. in patre erat filius. vl' in eternitate erat filiꝰ. vl' in pr̄e filius eiuſdem ſbe cū eo. (⁊ vbū erat apđ deū). i. coeternū ⁊ coequalē ipi (Oīa ꝑ ipm facta ſunt) Tho. oīa viſibilia ⁊ inuiſibilia. ſpūalia ⁊ corꝑalia (⁊ ſine ipo factū eſt nihil) Hor. nā pater ſine vbo nihil facit. vñ dicit (⁊ ſine ipo) ſup. vbo oīa faciente (fa. eſt nihil) naturaliter ſbſiſtens. ꝓpter pctm qđ deficit ab ente (qđ fac. ē in ipo). ſ. vbo. i. incarnatio paſſio reſurrectio et huiuſmōi (vita erat). i. cā vite nob̄ Joh. xi. Ego ſū reſurrectio ⁊ vita. Sic exponit ſm hilariū (⁊ vita erat lux hoim). ſ. qr homies illuminat ⁊ videre facit. Vñ ps. iiij. Signatū ē ſuꝑ nos lumē vultus tui dñe. Vñ augꝰ. Sicut eñi nō videt oculꝰ niſi a luce corꝑali illumineẗ ſic nō videt intellectus niſi a lumine ſpūali illumineẗ. (et lux in tene. lu.) ſcʒ cū pctōres facit vera intelligere (⁊ tene. eā nō comphenderūt). i. infidelitatꝭ tenebris obtenebrati ipm nō cognoſcunt (Fuit hō miſſus a deo) Hic poniẗ cōmēdatio pcurſoris. ſ. Johānis baptiſte dicēs Malac. iij. Math. xi. Marci. i. Ecce ego mitto angeluʒ meū añ faciē tuā qui pparabit viaʒ tuā ante te (Fuit hō miſſus a deo). ſ. ad baptizandū ⁊ ad pdicandū. vñ ea q̄ loqẗ ñ loqẗ a ſeipo. ſ ex deo q̄ eū miſit ⁊ iō vba eiꝰ ſūt recipienda q̄ſi vba dei (cui no. erat Jo.) Tho. Johēs interꝑtatur in quo eſt gr̄a. ⁊ iō cōpetebat ſibi h̄ nomē qr in ipo maxime gratia diuina abundauit. Vñ Lu. i. Spūſctō replebiẗ adhuc ex vtero matris ſue (hic venit i teſti. vt teſti. ꝑhiberet de lumine). i. de ieſu xpo nato de vgine. ſic radius naſciẗ a ſole ſine aliqua eiꝰ corruptione vl' diminutiōe. Officiū ei' eiꝰ fuit teſtificari đ xpo q̄ ē vera lux. vt eiꝰ teſtimonio illuſtret. ⁊ ſic oēs in ipm crederēt. Et h̄ ē qđ ſequiẗ (vt oēs crederēt). ſ. in xpm (ꝑ illū). ſ. iohannē (nō erat il. lux) ſ erat tm̄ teſtis illiꝰ luminis. Vñ ſequiẗ (ſ vt teſti. ꝑhi. de lumine). i. de icarnata diuinitate (erat lux vera). i. naturalis fons totiꝰ luminis ꝑ eſſentiā (q̄ illum. om. ho. veni. in hūc mūdū) Ly. ꝗtū ē in ſe. qr ſi aliq̄ non ſint illuminati. h̄ ē qꝛ ſe ſbtrahūt ab influ

entia hꝰ lucis. Vñ Cris. Paratꝰ ē illumi nare. ſ; nō cēs illuminant̄ q̄ꝛ claudunt vi am luminis. Exemplū̄ de ceco exiſtente ī ſole (in mundo erat) ꝑ p̄ſentiā diuinitatꝭ q̄ꝛ nō eſt locus vbi nō eſt deꝰ (⁊ mun. euȝ nō cognouit) .i. pctō⸗ res mundialiť viuētes (in ꝓpria venit) .i. in mundū q̄ ſuꝰ ē vtpote ab eo factꝰ. Beda. In mundo erat ꝑ diuini⸗ tatē. In mundū venit ꝑ incarnationē venire q̄ppe vľ abire eſt hūa⸗ nitatis. ⁊ manere diui nitatis. Vñ ſenſus eſt venit. i. viſibilis appa ruit ꝑ incarnationem. (⁊ ſui eū nō receperŭt) .i. iudei q̄ dicunt̄ ſui. Quia ſ;ȝ carnē erat ex eoꝝ genere. q̄ꝛ de ſemi ne dauid q̄ erat rex in iſrľ vſq; in ſempiternū ſm illud Deut. xxvi. Elegit te dñs in popu lum peculiarē (⁊ ſui) .i. iudei (eū). ſ. cōdito rē ſuū (nō receperūt.) .ſ. ꝑ fidē. q̄ꝛ pauci ō iu deis cōparatiue credi derunt xp̄o. Vñ Eſa. i. Filios enutriui ⁊ exaltaui. ipi aūt ſpreue runt me (quotquot aūt recepe. eū) Hoꝛ. ſi ue iudeꝰ. ſiue gentilis. ſiue nobiľ. ſiue ig bilis. ſiue femina ſiue maſculꝰ. ſiue puer. ſiue ſenex (receperūt eū) ꝑ fidē credendo (dedit eis po. fili. dei fieri) ꝑ regeneratio nē baptiſmi. q̄ nō dat̄ niſi ꝓfitentibꝰ fidē xp̄i ꝑ ſe ſi ſunt adulti. vel ꝑ aliū ſi ſunt ꝑ⸗ uuli. ⁊ in hoc notat̄ magna charitas dei. i. Ioh. iij. videte qualē charitatem dedit nobis pater vt filij dei nominemur ⁊ ſimꝰ ⁊ inſup magna vtilitas hominis. Vñ Ro ma. viij. Si filij ⁊ heredes. heredes q̄deȝ dei. coheredes aūt xp̄i. Sȝ poſſet queri q̄ bus data fuit hec ptās. Idcirco ſubdit. (his q̄ cre. ī no. eiꝰ) .q. his q̄ credūt xp̄m eē verū deū ⁊ verū hoīem. Et iſtis data ē ptās ꝙ ſint filij dei ꝙ autē iſta generatio ſpiritualis differt a carnali generatione.

ī hūc mūdū. In mūdo erat et mūdꝰ ꝑ ipm factꝰ ē ⁊ mū⸗ dus eū nō cognouit. In ꝓ⸗ pꝛia venit. ⁊ ſui eū non rece perūt. quotq̄t aūt receperūt eū dedit eis ptātē filios dei fieri his q̄ credūt in noīe eiꝰ Qui nō ex ſanguinibꝰ neq; ex voluntate carnis neq; ex volūtate viri. ſ; ex deo nati ſunt. Et v̄bū caro factū eſt. et hītabit ī nobis. ⁊ vidimꝰ gľiam eiꝰ gľiaȝ quaſi vnige niti a p̄re plenū gr̄a ⁊ v̄itatꝭ

Dominica infra octauas natiuitatis domini.

In illo tēpoꝛe E-rat Ioſeph ⁊ maria mr̄ Ieſu ⁊c̄.

Oſtendit euāgeliſta di. (q̄ nō ex ſang. ne q; ex volun. carnis neq; ex volun. viri. ſ; ex deo nati ſunt) Hoꝛ. quaſi diceret I. i ſūt filij dei nō q̄ generant̄ ex cōmixtione ſan guinū viri ⁊ femine cōcupiſcentia vtriuſ q; mouente actū gene ratiōis. ſ; per gratiam adoptionis in baptiſ⸗ mo. Vñ Iohannis ter cio Qd̄ natū eſt ex car ne: caro eſt. ⁊ qd̄ natū eſt ex ſpiritu ſpūs eſt. (Et verbū caro factuȝ eſt) .i. deus homo fa⸗ ctus eſt (⁊ habitabit ī nobis) Thomas .i. in ter nos homines (⁊ vi dimus gloꝛiā eꝰ) .ſ. in miraculis ſicut eſt ſu⸗ ſcitatio moꝛtui. illumi natio ceci. ⁊ ſic de alijſ ⁊ etiā viderunt ꝙ crea ture obediebant ei ad nutū ſuū ſicut dño cre atoꝛi. Vñ homines in naui exiſtentes cū apo ſtolis qñ oꝛta eſt ma⸗ gna tēpeſtas dixerunt vt habet̄ Math. viij. Qualꝭ eſt hic q̄ꝛ venti ⁊ mare obediūt ei. Sȝ poſſet q̄ri q̄lem gľiam Rñdet euāgeliſta (gľiam q̄ſi vnigeniti a patre) nō ſicut videmꝰ gľiam alioꝝ ꝓphe taꝝ ⁊ ſanctoꝝ ſ; talē ⁊ tantā vt decet vni⸗ genitū. q̄ꝛ xp̄s cōiť miracula faciebat im⸗ perando. vtȝ ex diſcurſu euāgelij ꝑ qd̄ oñ debat̄. ꝙ illa faciebat v̄tute ꝓpꝛia. ſic̄ de us q̄ eſt oīpotēs. ꝓpter hoc dicit̄ Lu. vi. ꝙ virtus de illo exibat ⁊ ſanabat oēs (ple nū gratia) Tho. vt remittat peccata. (et veritatis) vt impleat ꝓmiſſa.

E-rat Ioſeph ⁊ maria mr̄ Ieſu ⁊c̄. luc. ij. hiſtoꝛia hꝰ euangelij facta eſt anno īcarnatōis xp̄i p̄mo. iiij. nonas februarij. feria. v. luna. xi. inditiōe iiij. Vñ initiū illiꝰ euāgelij ſcribit. s. Lu⸗ cas in eodē cap̄. ꝙ ſymeon accepit puerū ieſum ī vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deū ⁊ dixit. Nūc dimittꝭ ſer. tuū dñe ī pace. Quia vi derūt oculi ⁊c̄. Tūc ſeq̄t̄ euan. hodiernū

Erat ioſeph ⁊ Maria mat̃ Jeſu mirãtes ſuꝑ his q̃ dice bant̃ de illo. Et bñdixit illiſ ſymeõ ⁊ dixit ad mariã ma trẽ eiꝰ. Ecce poſitꝰ ẽ h̃ in rui nã ⁊ in reſurrectõem mlt̃oꝝ in iſrael. ⁊ in ſignũ cui ꝯtra dicetur. Et tuã ipſius aniaꝫ ꝑtrãſibit gladiꝰ. vt reuelẽt̃ ex multis cordibꝰ cogitatio nes ⁊ erat anna ꝓphetiſſa fi lia phanuel de tribu aſer. Hec ꝓceſſerat in diebus mlt̃ tis ⁊ vixerat cũ viro ſuo an nis ſeptẽ a virginitate ſua. et h̃ vidua erat vſqꝫ ad an nos octogintaq̃tuoꝛ q̃ n̄ di ſcedebat de tẽplo ieiunijs ⁊ obſecratiõibꝰ ſuiens nocte

(Erat ioſeph ⁊ Maria mater ieſu) Et ho diernũ euangeliũ factũ eſt in die purifica tionis Marie. ſ. q̃dragesimo die poſt nati uitatẽ xp̃i. Et in hoc euãgelio ponit̃ pa rentũ xp̃i admiratio dicẽs (Erat ioſeph) q̃ erat pater putatiuꝰ xp̃i Luc. iij. Et ip̃e ie ſus erat incipiẽs qua ſi annoꝝ. xxx. vt puta bat̃ filiꝰ ioſeph vl̃ qꝛ nutriciꝰ eiꝰ ſicut nu trix pueri dicit̃ mater eius (⁊ mater ieſu). ſ. virgo maria (mirãtes ſuꝑ his que dicebant̃ de illo) tunc a ſymeõe ⁊ ab anna vidua ⁊ pri us a paſtoribꝰ in no cte xp̃i ⁊ etiã a regibꝰ q̃s ſtella adduxit ad xp̃m. xiij. die poſt nati uitatẽ xp̃i. ⁊ bñdixit il lis ſymeon. ⁊ dixit ad mariã matrẽ eiꝰ) dixit aũt ad mariã magiſq̃ ad ioſeph. qꝛ magl̃ ꝑti nebat ad eã de puero. qꝛ ip̃a erat vera mater xp̃i (Ecce hic). i. xp̃us (poſitus eſt). i. a deo ſtatutꝰ (in ruinã ⁊ ĩ re ſurrectionẽ multoꝝ in iſrael) Goꝛ. i. in ruinã nõ credentiũ (⁊ ĩ reſurrectionẽ multoꝝ) ſcꝫ credentiũ. Item in ruinã vicioꝝ. ⁊ in reſurrectionẽ virtutum (⁊ in ſignum) Li. ſcꝫ federis inter homĩes ⁊ deum (cui con tradicet̃.) a ſacerdotibꝰ ⁊ legiſperitis et phariſeis ⁊ multis alijs qui negauerunt eum eſſe verũ meſſiam ⁊ mediatorẽ dei ⁊ hominũ (⁊ tuã ipſiꝰ aĩam ꝑtran. gladiꝰ) . i. doloꝛ dominice paſſionis. Nõ eñ po tuit videre filiũ ſuũ crucifigi ſine affectu doloris materni. Damaſcenus. doloꝛes q̃s effugit Maria pariens hos tp̃e paſſio nis xp̃i ſuſtinuit. Ex his pꝫ q̃ maius fu it martiriũ beate virginis q̃ȝ alioꝝ ſancto rũ. Vñ Hiero. de aſſumptione beate Ma rie virginis dicit ꝙ qꝛ in ꝑte impaſſibili paſſa eſt plus q̃ȝ martir fuit. qꝛ alij marty res paſſi ſunt in corpoꝛe: iſta in corde (vt reuelent̃ ex multis cordibꝰ). i. ex multo rũ cordibus (cogitationes) que prius oc cultabant̃. Nã tp̃e paſſiõis xp̃i patuit ma licia ſacerdotũ. odiũ iudeoꝝ. duricia po puli. inconſtãtia pilati. auaricia iude. pu ſillanimitas petri ⁊ a lioꝝ apoſtoloꝝ. ⁊ con ſtãtia fidei in Maria virgine. Ly. dicit ſic li cet beata v̄go ex paſſi one filij maxime affli cta fuerit tamẽ in fide immobilis et firmiter ſtetit. Alij aũt ap̄li ⁊ di ſcipuli quantumlibet ſolidi dicunt̃ dubitaſ ſe ⁊ circa hanc fidẽ flu ctuationẽ diuerſaꝝ co gitationũ habuiſſe vſ qꝫ dum viderent ip̃m a moꝛtuis reſurrexiſſe (⁊ erat anna ꝓphetiſ ſa) qꝛ donum ꝓphetie habuit (filia phanuel de tribu aſer.) Goꝛ. q̃ fuit patriarcha ⁊ ĩ nu mero duodecim patri archarũ octauꝰ. Et ſic cõmendat̃ ſancta an na a generis nobilita te (hec). ſ. Anna (pro ceſſerat in diebꝰ mult̃ ⁊ vixerat cuꝫ viro ſuo annis ſeptem). ſ. nõ diuidẽdo carne ſuaꝫ cũ alio. Vñ Geñ. ij. Erũt duo ĩ carnẽ vna (a v̄ginitate ſua) qꝛ vſqꝫ ad matrimoniũ virginitatẽ ſuã ſeruauit (⁊ hec vidua erat vſqꝫ ad annos octogintaq̃tuoꝛ.) Hic cõ mendat̃ ꝙ tamlongo tp̃e in viduitate ꝑ manſit ⁊ q̃uis iuuenis fuit qñ vir eiꝰ ob ijt. tamen aliũ virũ nõ duxit (que nõ diſce debat de templo.) Ly. non ꝙ ibi ſꝑ eẽt ſꝫ frequenter. Sic in cõgruo tp̃e ſollicite fre quentanti eccl̃iam dicit̃ cõmuni mõ loq̃n di. talis ſꝑ eſt in eccl̃ia (ieiunijs) q̃bus in centiuũ carnẽ reprimit̃ (⁊ obſecratõibꝰ) id ẽ ſacris orationibꝰ q̃bus mens in deũ eleuat̃ (ſeruiens nocte ac die) id eſt val de frequenter (⁊ hec ipſa hora ſuꝑueniẽs ſcꝫ in die purificationis Marie. Ly. non a caſu vel a diſpoſitione humana. ſed ſpi

rituſſancti reuelatione. Sicut dictuꝫ ē de ſymeone (cōfitebaᵗ).ſ. gratias agens dō de tanto bn̄ficio (⁊ loquebaᵗ de illo oīb⁹ ꝗ̄ expectabant redemptionē iſrael).i. populi iſrahelitici. annunciās eis natū eſſe ſaluatorē mūdi (et vt perfecerūt oīa ſm legē dn̄i).ſ. maria ⁊ ioſeph ſcꝫ nihil obmittētes ꝗuis nō tenerent (reuerſi ſūt in galyleā in ciuitatē ſuam nazareth. Puer aūt creſcebat) ſcꝫ in corpore ſm ꝙ homo (et cōfortabatur) augmento roborꝭ quo ad corpus (plen⁹ ſapientia) qꝛ in eo ſūt oēs theſauri ſapientie et ſcientie abſconditi (et gr̄a dei erat ī illo) Ly. qꝛ totā plenitudinem gratie habuit ab inſtanti ſue conceptionis. Sed ꝗ̄tum ad oſtēſionē in effectu magis apparebat ſm ꝙ ille in corpore creſcebat. Vn̄ theophil⁹ dic̄ Si xp̄s a iuuentute omnē ſapientiā ſuaꝫ demonſtraſſet viſū fuiſſet q̄ſi ꝓdigiū ꝙ ergo creſcebat. nō ſic intelligendū eſt ꝙ q̄ſi aliꝗ̊ tp̄e minus habuiſſet de gratia ⁊ ſapientia ⁊ poſtea hoꝝ recepit incrementū. qꝛ plenus fuit diuinitate ſapientia ⁊ ſciētia ab inſtanti ſue conceptionis. Dicit auteꝫ notanᵗ (creſcebat) id ē creſcere videbaᵗ nunc minus nunc magis ſuā ſapientiam manifeſtans ⁊ gr̄am. Sicut ſol ꝗuis eiuſdem lucis ⁊ caloris ſit mane ſicut in meridie tn̄ creſcere ⁊ augeri dicitᵗ quo ad eos ꝗ̄ magis et⁹ lucē ⁊ calorē ꝑcipiūt. Unde circa preſens euangelum vbi dicitᵗ. Et tuam ipſius animam pertranſibit gladius. Sciendum ꝙ gladius ſymeonis nonies pertranſiuit animā v̓ginis Marie tempore paſſionis xp̄i. Primo qn̄ audiuit eum captum ⁊ ligatū eſſe a iudeis ⁊ p̄ſentatū p̄mo anne. poſtmodū caiphe. Scd̄o quādo in die paraſceues hora tercia vidit eū exire crucē portantem inter duos latrones conſputum ⁊ flagellatum ⁊ coronatum vadentem ad locum paſſionis ⁊ mortis ſue feſtinanter. Tercio qn̄ vidit eum exui nudum ⁊ ſuper cruceꝫ clauis affigi. Quarto qn̄ vidit eum cum cruce eleuari. ⁊ a ſacerdotibus iudeorū ⁊ ab alijs p̄tereuntibus ei cōuicia inferri dicentes. Vah ꝗ̄ deſtruis templū dei ⁊ in triduo reedificas illud. Alios ſaluos fecit. ſeipſuꝫ non poteſt ſaluum facere ſi filius dei eſt deſcēdat de cruce. Quinto quādo audiuit eū petere bibere ⁊ non potuit h̄re hauſtum aque. ſed datum fuit ſibi vinū felle mixtum. Sexto quādo vidit eū ꝑ maximo dolore lachrymantē ⁊ dicētem. Deus meus de⁹ meus vt quid me dereliquiſti. Septimo quādo ꝑ magna pena clamans ī cruce voce magna emiſit ſpm̄. Octauo quando poſt eius mortē vidit cor ei⁹ lancea perforari. Nono quando corpus eius eſt depoſitū de cruce tunc ieſuꝫ xp̄m filiū ſuū in brachia ſua ſuſcepit ⁊ oſculata eſt omnia vulnera eius.

ac die ⁊ hec ip̄a hora ſuꝑueniēs cōfitebaᵗ dn̄o ⁊ loq̄batur de illo om̄ib⁹ ꝗ̄ expectabāt redēptionē iſrael. Et vt ꝑfecerūt oīa ſm legē dn̄i. reuerſi ſūt in galileā ī ciuitatē ſuā nazareth. Puer aūt creſcebat ⁊ confortabaᵗ plen⁹ ſapiētia. ⁊ gr̄a dei erat ī illo

In octaua natiuitatis domini. Euāgeliū ſm Lucā.ij

In illo tēpo-

p Poſtq̄ consummati ſūt dies octo Lu.ij. Quo die hoc euangeliuꝫ factum ſit auditᵗ. qꝛ die octauo a natiuitate xp̄i. Ante initium illius euangelij ſcribit ſanctus Lucas ꝙ reuerſi ſūt paſtores.ſ. poſtq̄ inuenerunt Mariā ⁊ ioſeph poſitū in p̄ſepio glorificantes ⁊ laudantes deū in omnib⁹ ꝗ̄ audierant ⁊ viderant ſicut ad illos eſt dictū a paſtorib⁹ Et tunc ſtatim ſequitᵗ illud euangelium. (Poſtq̄ cōſūmati ſunt dies octo) Jor. Hodiernū euangeliū eſt breuiſſimū in litera. ſꝫ ꝓfundiſſimū in ſententia. Cōmuni nomine ⁊ vocabulo vocaᵗ feſtiuitas iſta nouus annus ⁊ merito. qꝛ xp̄s ꝗ̄ nou⁹ homo ꝓpter nos factus eſt. nouū ſanguinē in ſua puericia hodie īcepit effundere qn̄ hodie circūciſus fuit. Sciendū ꝙ hodie recolimus tria feſta que tanguntᵗ in euāgelio hodierno. Primo octauā natiuitatis chriſti ⁊ hoc exprimitur notanter eu

dicit (Poſtq̄ꝫ cōſummati ſūt dies octo)
ſcꝫ a natiuitate xp̄i cōputando. ſcd̄o cir/
cūciſioꝫ xp̄i cū dicit (circūcideret puer)
ſic em̄ p̄ceptū fuerat Gene. xvij. Infans
octo dierū circūcidet in vobis. Et maſcu
lus cꝰ p̄pucij caro cir/
cūciſa nō fuerit peri/
bit de pp̄lis ſuis q2 pa
ctum meū irritū fecit.
⁊ in nouo teſtamento
baptizamur loco circū
ciſionis. Vn̄ xp̄s dicēs
in nouo teſta. Joh. iij.
Niſi quis renatus fuerit
ex aqua ⁊ ſp̄ūſctō non
pōt introire in regnuꝫ
dei. Vn̄ beda ſup p̄nti
euāgelio. Illud qd̄ nūc
facit baptiſmꝰ hoc tūc
fecit circūciſio Tertio
ſalutiferi nois impoſi
tionem cum dr (vocatū eſt nomē eiꝰ ieſus
qd̄ vocatū eſt ab angelo priuſq̄ꝫ ī vtero)
ſcꝫ virginis (conciperet) vt ptꝫ Luce. i.
Vocabis nomen eius ieſum. ſilr angelus
dixit ad ioſeph. vt ptꝫ Math. i. vocabis
nomē eius ieſum. ip̄e em̄ ſaluū faciet po/
pulū ſuum a peccatis eorum. Querit ſi ie/
ſus eſt ſaluator quare tunc nō om̄es ho/
mines ſaluant. Rn̄det ꝙ hoc non acci/
dit ex parte ieſu. ſed ex culpa ipſius homi/
nis. exemplum iſtiꝰ ponit prius ſic. ſi quis
ad oſtium vnius pulſet ⁊ non ingrediat
hoc nō eſt ex culpa pulſantis ſed nō ape
rientis. ſic ſi ieſus ad oſtium cordis pul/
ſet ⁊ ſi non ingredit: non eſt dei intrare
volentis ſed hominis aditum ꝓhibentis
Vnde Apocalip. tercio. Ego ſto ad oſtiū
⁊ pulſo ⁊c. Vnde ſanctus dioniſiꝰ ꝙ em̄
ſol domū exiſtente clauſa feneſtra non il/
luminat non eſt culpa ſolis ſed hominis
feneſtram non aperientis. Terciū exem/
plum ponit anſelmꝰ. ſi enim porrigo tibi
pomū ⁊ tu non accipis. ꝙ non habes po
mū non eſt culpa mei dantis ſed tui non
accipientis. Ideo dicit ad Hebre. duo/
decimo. Videte ne quis deſit gratie dei ⁊c.
Circa hoc euangelium vbi dicit. Voca/
tum eſt nomen eius ieſus. Notanduꝫ ꝙ
papa Johannes viceſimuſſecundꝰ ſta/
tuit vt quicunq̄ꝫ in miſſa quando nomen

re. Poſtq̄ꝫ cōſummati ſunt
dies octo vt circumcideret
puer vocatū ē nomē eiꝰ ieſꝰ
Quod vocatū ē ab angelo
priuſq̄ꝫ in vtero cōciperet.

In epiphania dn̄i Euan
geliū ſm Matheū. ij.

Vm natꝰ eſ
ſet ieſꝰ ī bethleē iude

ieſus nominat geniculatus fuerit vel q̄
tunc tundit pectus inclinans facit reue/
rentiam huic ſanctiſſimo nomini ieſu: ob
tinet viginti dies indulgentiaruꝫ: prout
de hoc habet publicum inſtrumentū lit/
tere autentice. Itē no
tandū ꝙ hodie ſm au
guſtinum in ſmōe de
kal. Januarij. Paga/
ni olim maximū habu
erunt feſtū in kal. Ja/
nuarij. Nam Janum
crediderunt quendaꝫ
deum eſſe ⁊ duas faci/
es ei figurabant vnaꝫ
a p̄te ante in ſignū fu/
turi anni. ⁊ aliaꝫ a p̄te
poſt in ſignum p̄teriti
anni. vnde ei quidam
ſexus veſtes ſuas mu
tauerunt: alij faciem.
alij pecudum veſtes induerunt. alij can/
ticis luxurioſis cecinerunt. alij auguria
ſeruabāt. alij menſes nocte parabant cre
dentes ſatietatem venturā fructuum. alij
ſtrenas. i. iocalia tradiderunt amicis ho
die primo mane in ſignuꝫ boni anni que
omnia pro chriſto dimittere debemꝰ ⁊ ſi
milia circa eccleſias ⁊ dei cultum cōple/
re debemus.

Bi eſt qui natus eſt rex iudeorū
V Math. ij. Vn̄ initium illius euan
gelij ſcribit beatus Matheus in
p̄cedenti cap. ꝙ cum eſſet deſponſata ma
ter ieſu Maria ioſeph anteq̄ꝫ conuenirēt
inuenta eſt in vtero habens de ſp̄ūſancto
Joſeph autem vir eius cum eſſet iuſtus:
⁊ nollet eam traducere. voluit occulte eā
dimittere. Hec aūt eo cogitante angelus
dn̄i in ſomno apparuit ei dicens. Joſeph
fili dauid. noli timere accipere Mariam
coniugē tuaꝫ. qd̄ em̄ in ea natū eſt de ſpi
ritu ſancto eſt. pariet aūt filium ⁊ vocab
nomen eius ieſum. Ipſe em̄ ſaluum faci
et pp̄lm ſuū a p̄ctis eorum. Tūc poſtmoduꝫ
ſequit euāgeliū hodiernū (Cū ergo na/
tus eſſet ieſus) ſupple dulcis ſaluator de
maria virgine ſm humanitatē (in bethle
em iude) Gloſ. hoc dicit ad differentiam
alteriꝰ bethleem que eſt in galylea in tri/
bu zabulon: de qua habetur Joſue. xix.

in dieb⁹ herodis regis. Ec ce magi ab oriente venerūt hieroſolymā dicētes vbi eſt q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝝ. Uidi-mus ei ſtellā ei⁹ in oriēte et venim⁹ adorare eū. Audiēſ autem herodes rex turba-tus eſt ꝛ omnis hieroſoly-ma cum illo et congregans omnes principes ſacerdotū et ſcribas populi ſciſcitaba-tur ab eis vbi chriſt⁹ naſce-ret. At illi dixerūt ei i beth-lem iude. Sic eni ſcriptū eſt per prophetā Et tu bethleē terra iuda nequaq̄ minima es in pricipib⁹ iuda Ex te ei exiet dux q̄ regat ppl'm me/

(In dieb⁹ herodis). ſ. aſcalonite qui fu it gentilis ꝛ idumeus ꝛ primus rex alie-nigena in hierl'm ꝛ ſup ppl'm iudaicuʒ cō ſtitutus. Pro quo ſciendū. ꝙ tres fue-rūt herodes. ſ. aſcalōita, antipas, ꝛ agrip pa. verſus Aſcalonita necat pueros: antipa Johannē Agrippa ia cobum mittens in car cerē petrū. Item ſcien dū ꝙ xp̄s tūc temporꝭ natus eſt cū ꝑ ablatū fuit r̄gnū a iudis ꝛ qn̄ alienigena r̄gnauit vt impleret ꝓphetia Ja-cob Gen. xlix. Nō au-feret ſceptruʒ de iuda nec dux de femore ei⁹ donec veniat q̄ mitten dus eſt. Et a tpe illo q̄ iacob ꝓphetauerat ꝓ-phetiam illā fluxerūt. M. clv. āni (Ecce ma-gi ab oriente) q̄ dicūt magi ꝓpter magnitu-dinē ſapientie ꝛ ſcien-tie (venerūt hieroſoly maʒ) ſm glo. eo ꝙ cre diderunt qꝛ talis pu-er non niſi in vrbe re-gia naſci debuiſſet (di centes vbi eſt q̄ natus eſt rex iudeoꝝ) chriſtus rex iudeoꝝ eſt di ctus. qꝛ ad ipos ſpecialiter eſt miſſus. vt patet Mathei. xv. Non ſū miſſus niſi ad oues que perierunt domus iſrael. Item qꝛ cum eis nutritus ꝛ conuerſatus eſt. ſ. in nazareth vt habet Luce. iiij. Notan-dum ꝙ ille titulus a tribus regib⁹ eſt ho die nunciat⁹ a pylato in die paraſceues confirmatus. qn̄ fecit ſcribi titulum ꝛ cru ci affigi. Jeſus nazarenus rex iudeorū. (vidimus enim ſtellam ei⁹ in oriente et venim⁹ adorare eum) Un̄ Auguſtin⁹ di-cit. Magi traditionē balaam ſequebant qui dixit vt habet Numeri. xxiij. Orietᷓ ſtella ex iacob: ꝛ ſm Criſ. Cum magi ſup montem qui dicit victorialis conſiſterēt ꝛ deum adorarent. ſtella ad inſtar pueri crucem in capite habentis eis apparuit: ex cuius aſpectu erant valde gauiſi vt ſu is temporib⁹ meruerunt videre ſtellaʒ il lam quā ꝓpheta balaam longis tpib⁹ an te p̄dixerat. ꝛ ſtatim arripientes iter ſtel-la antecedente eos venerunt ad puerum adorandū. ꝛ munera ei offerenda: ꝛ illa ſtella nō tm̄ in nocte. ſ; etiā i media die appa-rebat ꝛ ſolis radios vi cit in claritate qd̄ non eſt virtutis aliaꝝ ſtel-laꝝ fulgenti⁹. Puer natus nouā ſtellā fa-bricauit. Sed quō in tredecim dieb⁹ tam ci to venerūt ab oriente in hierl'm q̄ eſt in me-dia parte mundi ſita. Rn̄det remigi⁹ ꝙ pu-er ad quē iuerunt po-tuit eos tam in breui ſpatio tpis ad ſe redu cere. Un̄ augu. dicit ꝙ tres magi ſter vni⁹ an ni in tredecim diebus peregerūt (audiēs au tem herodes rex). ſ. re gem natum iudeis de genere iudeorū cū ipe eſſet idume⁹ ꝛ de alia gente (turbat⁹ eſt) ti-mens ne regno reuo-luto ad iudeos ipſe ex pelleret a regno ꝛ ſemen eius poſt ipſuʒ Ideo ſm Greg. ſup Math. Codices qui bus genealogia iudeoꝝ texit cremauit. (ꝛ omnis hieroſolima cum illo) cauſa ti moris ne rex natus regionem ꝛ populuʒ vexaret ꝛ aggrauaret (ꝛ cōgregans om̄s principes ſacerdotum ꝛ ſcribas populi) qui erant legis doctores (ſciſcitabat ab eis vbi xp̄s naſceret. At illi) ſicut periti in lege (reſponderunt In bethleem iude Sic em̄ ſcriptū eſt ꝑ ꝓphetā) Micheam. quinto. (Et tu bethleem terra iuda ne-quaq̄ minima es in principibus iuda. ex te enim exiet dux qui regat populum me-um iſrael) Unde in p̄s. xlvij. Ipſe reget nos in ſecula. Unde Leo papa. Chriſtus qui ſerui formam acceperat: et non ve-nit iudicare. ſed iudicari. bethleem pre-elegit natiuitati ꝛ hieroſolymam paſſiōi

um iſrl'. Tunc herodes claꝫ vocatis magis diligēter didicit ab eiſ tp̄s ſtelle que apparuit eis. Et mittens illos in bethleē dixit. Jte ꝛ diligēter īterrogate de puero. Et cū īueneritiſ renūciate mihi vt ꝛ ego veniens adorē eū. Qui cū audiſſent regē abierūt Et ecce ſtella quā viderāt in oriēte añcedebat eos vſqꝫ dū veniēs ſtaret ſupra vbi erat puer. Uidētes aūt ſtellā gauiſi ſūt gaudio magno valde. Et intrātes domū inuenerūt pueꝝ cū maria mr̄e eius. Et ꝓcidentes adorauerunt eū. Et apertis theſauris ſuis obtulerūt ei munera auꝝ thus ꝛ mirrhā Et reſpōſo accepto in ſōniſ redirēt ad herodē ꝑ aliā viam reuerſi ſūt i regionē ſuā

(tūc herodes) Ly. cognito loco natiuitatis xp̄i ex iudeoꝝ reſponſo (clam vocatis magis dili. didi. ab eis tp̄s ſtel. q̄ apparuit eis) dicit ei clam. i. oculte cū eēt alienigena nō confidebat de iudeis. ꝛ ideo voluit ſuū cōſiliū eos latere (ꝛ mittens illos ī bethleem dixit. Jte et diligent' īterrogate de puero ꝛ cū inueneritis renunciate mihi vt et ego veniēs adorē eū) Li. Spondet falſū obſequiū vt facilius eos decipiat ꝛ ad redeūdū ad ip̄m inducat. Rab. Finxit ſe vultu ꝛ verbis euꝫ adorare velle quē inuida cogitatiōe tractabat occidere (q̄ cū audiſſent regē abierūt) recedētes de irl'm vt irent verſus bethleem (ꝛ ecce ſtella quaꝫ viderāt in oriente añcedebat eoſ) Uñ Criſ. ſuꝑ Math. Ex hoc oñditur qꝛ cū ſtella duxiſſet magos ī hieruſalē. abſcōdita ē ab eis vt relicta ſtella cogerent' de xp̄o interrogare vt ipi magi q̄ pri⁹ fuerāt cōmoniti celeſti ſigno ex dicto ꝓphetico ꝛ ex doctoꝝ hebraicorū rn̄ſo ſicᷓ iā ſupradictū eſt (vſqꝫ dū veniēs ſtaret ſuꝑ vbi erat puer) Stetit enī ſupra caput pueri quaſi diceret. h̄ eſt vt qꝛ loq̄ndo mōſtrare nō poterat ſtando monſtraret (ꝛ intrātes domū). i. diuerſoriū vbi puer natus fuerat (inuenerunt puerū cū Maria matre ei⁹) pie credit' cū beata v̄go añ diueſoriū equitatū magnū vidiſſet recepit puerū de p̄ſepio ſuꝑ gremiū ꝛ in brachia ſua vt ſic ſe matrē pueri oſtenderet. Raba. Diuino aūt nutu factū eſt ꝙ abiret ioſeph ne aliqua occaſio male ſuſpitionis daret' gentib⁹ (ꝛ ꝓcidētes adorauerūt eū) Ly. Ex quo patet ꝙ cognouerūt ipſius diuinitatē ꝑ diuinā reuelationē. Cū enī viderēt puerū pannis vilibus inuolutū in gremio paup̄is matris poſitū. nullū regie dignitatis humāe habentē ſignū nō eſt veriſimile quod talē reuerētiā ei exhibuiſſent niſi aliquid ſupra hominē cognouiſſent. vñ Criſ. Puerū viderūt hominē ꝛ agnouerūt redemptorē. illumiati in fide credētes hunc puerū eſſe ſaluatorem mūdi quē q̄ſierant (et aptis theſauri ſuis obtulerūt ei munera auꝝ thus ꝛ mirrhā.) Lyra iſta tria obtulit q̄libet iſtorū. ſcꝫ aurū ad ſuſtentōnē pauperis matris ꝛ filij. thus cōtra fetorē loci. mirrhā ad cōſolidādā mēbra pueri. Jtē ꝑ aurum ſignificabant regiā dignitatem ꝑ mirrhā hominiſ mortalitatē qꝛ mirrha ſolent inungi corpora mortuorū. ꝑ thus ipi⁹ diuinitatē. qꝛ thus ad honorē diuinū cōcrematur. Jtē quia magi a puero habuerūt triplicē ſubſtātiā ſcilicet corpus aīam ꝛ res tēporales. Fecerūt igit' homagium regi puero nato de copore qꝛ ꝓciderūt. in quo notatur eorū magna hūilitas. Et in hoc reprehēditur ſuperbia illorū criſtianorum qui non flectunt genua ſua in eleuatione corpis xp̄i in miſſa. De anima qꝛ adorauerūt eū. in q̄ notatur eoꝝ fides. De ſubſtantia tēporali qꝛ ei munera obtulerunt Plus enī nō habet homo niſi corp⁹ animā ꝛ tēporalia. Sequit' (et reſpōſo accepto). ſ. ꝑ angelū (ne redirēt ad herodē per aliam viā reuerſi ſūt in regionē ſuaꝫ) Ly. ſcilicet peracto obſequio. qꝛ deſcenderunt ad mare ꝛ inde per nauem tranſ/

fretantes abierunt in tharſũ. Qđ ↄgno-
ſcens Herodes irat⁹ poſtea naues thar-
ſenſiũ incendit. ſm qđ fuit ꝓphetatũ per
dauid in ps. xlvij. In ſpũ vehementi con
teres naues tharſis. Vñ circa pſens euã
geliũ vbi dicit In die
bus herodis regꝰ. Hic
querit᷑ quare nõ dixit
In dieb⁹ Octauiani
ceſaris. Rñdet᷑ euan-
geliſta hoc dixit vt vi-
deatur impleta ꝓphe-
tia Jacob q̄ hꝫ Geñ.
xlix. Nõ auferet᷑ ſce-
ptrũ de iuda ꝛ dux de
femore ei⁹ donec veni
at q̄ mittend⁹ ē. ſ; iam
ablatũ erat ſceptrũ de
iuda. qꝛ iſte herodes
erat alienigena ꝛ erat
prim⁹ rex iudeoꝝ. ꝛ ſic
euãgeliſta ꝓbat xp̄m
veniſſe ex triplici ꝓphe
tia. Jacob qui ꝓpheta
uerat tp̄us xp̄i. vt iam
dictuꝫ eſt. Et ex ꝓphetia Michee q̄ ꝓphe
tauit de loco. vt ptꝫ hic in euangelio. Et
tu bethleem terra iuda ꝛc. Et ex ꝓphetia
balaam q̄ ꝓphetauit de ortu ſtelle. vt ptꝫ
Numeri. xxiiij. Orietur ſtella ex iacob Ma
nifeſtũ eſt ꝙ xp̄m natum eſſe cum oẽs iſte
tres ꝓphetie vno tp̄e ſint implete.

Dominica infra octauaꝫ epipha. Euãg. ſm Lucã. ij.

IN illo tempore. Cũ fact⁹ eſſet ieſus annoꝝ duodecim aſcẽdentibus illis hieroſolymã ſm cõſuetudinẽ diei feſti. cõſummatiſq; diebus cum redirẽt remãſit puer ieſus in hieruſalem. et nõ cognouerũt parentes eius. Exiſtimantes autem illum eſſe ĩ comitatu

Cum fact⁹ eſſet ieſus annoꝝ duo
c decim Lu. ij. Hyſtoria h⁹ euange
lij facta eſt anno xp̄i. xij. xvij. kal.
maij. feria quarta. luna. xv. in d t õne. iiij.
Cum euangeliſta lucas nob declaraſſet:
quõ xp̄s fuit in templũ p̄ſentatus ꝛ a ſy-
meone ꝛ ab anna vidua laudatus. ſicut
dictuꝫ eſt in p̄cedenti dñica. Et poſtq̄ de
clarauit quõ xp̄s in egyptũ portatus fuit
in qua ſeptem annis fuit Et cũ iã rediſſꝫ
de egypto poſt mortẽ herodis. ꝛ fuiſſꝫ iã
quinq; annis cum parentib⁹ ſuis in na-
zareth (Factum eſt aũt anno. xij. aſcen-
dentibus parentib⁹ ſuis hieroſolymam
ſm cõſuetudinẽ diei feſti) iudei ei ter ha
bebãt in anno p̄ceptũ eundi in hierl'm. in
paſcha qđ fuit feſtum azymoꝝ. p hoc fe-
ſtũ recolebãt exitũ ꝛ liberationẽ de egy-
pto. Scđo in penthecoſten p qđ recole-
bant memoriã legis date in q̄dragesima
die ab exitu de egypto. Tercio in ſceno-
phegia ſeu in feſto tabernaculoꝝ p qđ re
colebant quõ p quadraginta annos ĩ de
ſerto habitabant ĩ tabernaculis. In his
feſtis quilibet vir te-
nebat᷑ ſe preſentare in
hierl'm cũ hoſtijs a dõ
determinatis. de mull
erib⁹ nõ fuit p̄ceptum
ſi tñ comitabant᷑ viroſ
ſuos bonũ erat ꝛ lau-
dabile. Sꝫ q̄ erant val
de remoti poterant ſe
in duob⁹ feſtis excuſa
re. ſ; nõ de feſto paſce:
niſi neceſſitate infirmi
tatis ergo dicit (aſcen
dentib⁹ illis) Jor. ad
literaꝫ. qꝛ galylea erat
in plano vbi nazareth
fuit ſita. in qua chriſt⁹
fuit annunciat⁹ ꝛ edu
catus. hierl'm aũt erat
in montanis. ꝛ diſtat
nazareth a hierl'm p tres dietas. Sed qꝛ
ſm Greg. Oĩs xp̄i actio eſt nr̃a inſtru-
ctio. Ergo xp̄us hoc in duodecimo anno
fecit. vt nobis exemplũ daret vt etiã libẽ
ter eccleſias viſitemus (Conſummatiſq;
dieb⁹). ſ. octo ptinentibus ad ſolennita
tem (cum redirent). ſ. Maria ꝛ Joſeph.
(remanſit puer in hierl'm. ꝛ non cogno-
uerunt parentes eius) id eſt non aduer-
terunt q; remaneret. hoc eſt contra illos
qui raro manent in eccl'ia vſq; ad finem
miſſe aut ſermonis. Sed dyabolo inſti-
gante cito exeunt. ꝛ in cymiterio vel foro
ſtant. ꝛ inutilib⁹ ꝛ q̄nq; nociuis ſmoni-
bus ſe occupant. vt ptꝫ Johannis. viij.
qui ex deo eſt verba dei audit propterea
vos non auditis. quia ex deo non eſtis.
(eſtimantes autem illum eſſe in comita-
tu) Guilhel. Filijs iſrael ad feſta conflu-
entibus vel ad ꝓpria redeuntibus mos
erat ſeorſum viros ꝛ ſeorſum feminas in
cedere. Pueri cum quolibet parente in-
differẽter ire poterant. ꝛ ideo Maria pu
tauit ieſum eſſe in comitatu virorum cuꝫ
ioſeph ꝛ ioſeph putauit eſſe eum in comi
tatu mulierũ cuꝫ Maria. ꝛ ſic ꝑdiderunt

venerũt iter diei. ⁊ q̄rebant eũ inter cognatos ⁊ notos. et nõ iueniẽtes reuerſi ſunt in hieruſalẽ querẽteſ eũ. Et factũ eſt pꝰ triduũ inuenerũt illũ ĩ tẽplo ſedentẽ ĩ medio doctoꝝ audientẽ illos ⁊ in-terrogãtẽ eos. Stupebãt ãt oẽs q̄ eũ audiebãt ſuꝑ pru-dentia et rñſis eiꝰ. Et videnteſ admirati ſũt Et dixit mr̃ eius ad eũ Fili quid feciſti nobis ſic. Ecce pater tuus ⁊ ego dolentes querebamꝰ te Et ait ad illos. q̄d ē qꝺ me q̄rebatiſ. Neſciebatiſ. q2i his que pr̃is mei ſunt oꝑtet me eſſe. Et ipi nõ intellexerunt verbũ qꝺ locutꝰ ē ad illos. Et deſcẽdit cũ eis. ⁊ venit ĩ nazareth. Et erat ſubditꝰ illis. Et mater eiꝰ ꝯſeruabat oĩa verba hec ĩ corde ſuo

Jeſum (venerũt iter vnius diei). i. in eadem die qua redierunt de hierl̃m (⁊ querebant eum). ſ. ſecunda die (inter cognatos ⁊ notos. ⁊ nõ inuenientes eũ. reuerſi ſunt). ſ. tercia die (in hierl̃m requirentes eũ. Et factũ eſt poſt triduũ inuenerũt illũ in templo.) Non in foro neqꝫ in ludo ſicut pueri iam ſolent inueniri ſed in templo vbi domus orationis eſt (ſedentẽ in medio doctorum audientẽ illos et interrogantẽ eos) Lyra. vt meliꝰ poſſet oẽs audire ⁊ meliꝰ cuꝫ eis cõferre. Hoc ē em̃ ſapientis primo audire. ⁊ poſt interrogare (Stupebant aũt om̃s q̄ euꝫ audiebãt). i. valde mirabant᷑ (ſuꝑ prudẽtia ⁊ reſponſis eiꝰ) q2 al's inauditũ fuerat ꝙ puer talis etatis tamſapienter loqueret᷑ (⁊ videntes). ſ. maria ⁊ ioſeph eũ in medio doctoꝝ (admirati ſũt. Et dixit mr̃ eiꝰ ad eũ. Fili q̄d feciſti nobis ſic. Ecce pater tuꝰ). ſ. putatiuus vel nutritius (⁊ ego dolentes querebamꝰ te) Hic inſtruunt᷑ parentes qualiter ſe in correctione debeant habere ad filioſ vt cõtumelioſis ⁊ maledicis nõ cõturbẽt pueros ſuos. Corripiẽdi em̃ ſunt primo cũ benignitate. ⁊ ſi nõ iuuat tũc cũ v̈ga aſpera. vtꝫ Prouer. xxiij. Noli ſubtrahere a puero diſciplinam. ſi em̃ ꝑcuſſeris eũ virga nõ morieꝛ. ⁊ aĩam eiꝰ de inferno liberabis. Notandũ ꝙ nunq̄ꝫ legit᷑ in euangelijs ioſeph ieſu locutũ fuiſſe. ſ; hoc ſp̄ Marie virgini dimittebat. q2 ad ipſã tanq̄ꝫ ad verã matrem ꝑtinebat. Itẽ hic queriꝛ quare ioſeph dicit᷑ pater ieſu cum nõ genuerit eum. Dicendũ ꝙ dicebat᷑ pater eius ꝓpter tria. Primo ꝓpter hominum opinionẽ. vt ꝑtꝫ Lu. iij. vt putabat᷑ filiꝰ ioſeph. Scd̃o ꝓpter eiꝰ nutricionẽ. quia ſm̃ origenẽ ſic appellabat᷑ Joſeph. ſ. pater ieſu. q2 nutriciꝰ eiꝰ fuit. Tercio ꝓpter cõiugalẽ deſponſationẽ ſcꝫ ioſeph ⁊ Marie Nam ſm̃ Augu. Multo conuenientiꝰ xp̄us dicit᷑ filius ioſeph q̄ꝫ ſi eſſet aliunde adoptatus. Itẽ quare maria virgo ꝑpoſuit Joſeph ante ſe dicens. Pater tuus ⁊ ego dolentes q̄rebamꝰ te cũ tñ ſit mater dei ⁊ regia celi. Reſpondet᷑ primo ꝓpter humilitatẽ quã habebat excellẽtiſſimã. Secundo vt exemplũ daret alijs mulieribꝰ honorandi viros ſuos (⁊ ait ad illos. Quid eſt ꝙ me querebatis) ſcꝫ inter cõſanguineos et notos (neſciebatiſ q̄a ĩ his q̄ patriſ mei ſũt) ſupple celeſtis oportꝫ me eſſe. q2 alium patrem nõ habeo. Origenes. in celis ſine matre. in terris ſine patre (⁊ ipi non intellexerũt v̈buꝫ qꝺ loq̄bat᷑) Ly. q2 adhuc nõ erãt aſſueti talia audire ab eo (⁊ deſcendit cum eis ⁊ venit nazareth) ad eorũ cõſolationẽ (⁊ erat ibi ſubditus illis) ad noſtrã inſtructionẽ (⁊ mater eiꝰ cõſeruabat omnia v̈ba hec id corde ſuo) Omnia em̃ que vidit vel audiuit a xp̄o fieri quorũ tunc plenam cognitõnem nõ habebat memoriter tenuit. Vnd̃ beda. Virgo maria que nõ intellexit ſiue que nondũ intelligere potuit ponit omnia in corde ſuo q̄ſi ruminanda ⁊ diligentiꝰ ſcrutanda recondebat. Hoc eſt contra nos obiluioſoſ qui nec aliquid qꝺ de deo ⁊ ſalute animarũ veſtrarũ audimꝰ, memoriter retinemꝰ

Sed ſumus ſicut vas ꝯfractum qđ nihil poteſt continere. Vñ Eccl'iaſtici.xxi. Cor ſatui q̄ſi vas cōfractum omnē ſapientiaz non tenebit. (ieſus aūt ꝓficiebat etate) Hor. quo ad corporis incrementū .ſ. de i fantia ad puericiā. de puericia ad iuuentutē (ꝛ ſapientia) Ly. non q̄tū ad rem. ſ; q̄tū ad oſtenſionē in effectu i quātum ſapiētiā ſuaz nō tantū humanā. ſed etiā diuinā magis oñ/debat ſm ſuū benepla citū .et ꝓut nr̄e ſaluti expediebat (apud deū ꝛ apud homīes) .i. đo ad laudē. ꝛ hoīibus ad ſalutē ꝓficiebat.

et ieſus ꝓficiebat etate ꝛ ſa piētia ꝛ gr̄a apđ deū ꝛ hoīeſ

Dñica pr̄ia poſt octauas epipha. Euāg. ſm Joh. ij.

Nillo tēpo/re Nuptie facte ſunt in chana galilee. ꝛ erit mať ieſu ibi. Vocatus eſt autē ꝛ ieſuſ ꝛ diſcipl'i eꝰ ad nuptiaſ Et deficiēte vino dič mr̄ ie/ſu ad eū. vinū nō hñt. ꝛ dič ei ieſus. Quid mihi ꝛ tibi ē mulier. Nōdum venit hora mea. Dicit mr̄ eꝰ miſtris. qđ cūꝗ dixerit voƀ facite. erāt āt ibi lapidee hydrie ſex po ſite ſm purificatōez iudeoꝝ

Nuptie facte ſč in chana gali lee Johis .ij. Miraculū iſtđ dñs ie/ſus fecit anno eiꝰ .xxxi octauo ydus ianuarij. luna. xv. feria. ij .īditō ne. iiij. Vñ initiū illiuſ euangelij ſcribit ſctūs Johes de vocatōe di/ſcipuloꝝ xp̄i. tūc dicit eis Amē amē dico vobis videbitis celū apertū ꝛ angelos dei deſcendētes ꝛ aſcē dentes ſuꝑ filiū homīs. Tūc ſequiť euan geliū hodiernū (Nuptie facte ſūt in cha/na galylee) Hor. Chana eſt nomē ville in qua facte ſūt nuptie in ꝓuincia galylee. Et iſta villa diſtat a ir'lm q̄ſi tribꝰ dietis. Et iſte nuptie facte ſūt eadē die. q̄ xp̄s ba ptizatus ē reuoluto vno anno (ꝛ mater ieſu erat ibi.) Nō diciť ꝙ fuerit vocata. q; rōne ꝯſanguinitatis venerat tanꝗ offi cioſa ſicut etiā abijt in mōtana ad Eliſa/beth ad ſeruiendū ei Luč. i. Rōne huius etiam vocatus fuit dñs ieſus cū diſcipul' ſuis. Criſoſto. Vocatus ē ieſus ad nupti as nō vt aliquis magnus. ſed vt conſan guineꝰ. [illegible] ipe vt humilis nō reſpuit. ſ; veiť Sz qui modo vocati ſūt ieſus ꝛ mr̄ eius ꝛ diſcipuli ad nuptias cū eſſent pauperes quales nō ſolent ad cōuiuia vocari. Vñ/detur ꝙ ſponſus ꝛ ſponſa pauperes fue/rūt: et iō pauperes īuitabant. xp̄s aūt nu ptijs intereſſe voluit. vt nuptias appro/baret ꝛ errorē eorum excluderet qui nu/ptias damnant. Unde Beda. Si thoro immaculato ꝛ nuptijs debita caſtitate cele/bratis culpa ineſſz. ne quaꝗ dominus ieſus ad has venire voluiſ/ſet. Unde prima Cor. ſeptimo dič paulꝰ Nō peccat mulier ſi nubat ſi vxorem accepiſti nō peccaſti. ſi nupſerit vir go nō peccat (ꝛ deficiē te vino) in ip̄o conui/uio quod ē ſignū pau/pertat? (dicit mater ie ſu ad eū. Vinum non habent) ſ. miniſtri ad ꝓpinandū (et dič ei ie/ſus. quid mihi ꝛ tibi ē mulier) Tho. q. d. de/fectus iſte non ꝑtinet ad me vel ad te. ſed ad illos quorū ſūt nuptie (nondum venit hora mea.) Criſoſto. quaſi diceret quid rogas et petis vt faciā miracu/lū anteꝗ ſit hora conueniēs ad hoc. Li cet enim vinū deficeret. non dum tamen defectus vini erat omnibus manifeſtus. chriſtus autem volebat vt omnes prius ſcirent defectum. vt ſic poſtea miraculuz eſſet omnibus certum ꝛ manifeſtum (di/cit mater ieſu miniſtris) id eſt ſeruitori/bus conuiuij (quodcunꝗ dixerit vobis facite) Thomas credendum eſt ꝙ beata virgo nunꝗ aliquid petijt a filio quod ip ſe non fecerit. Et nota licet aliquantuluz dure videretur matri reſpondere ipſa ta/men firmiſſime ſciuit eum facturum qđ petiuerat. Et ideo dicit miniſtris. quod/cunꝗ dixerit vobis facite (erāt autē ibi) ſcilicet. in domo conuiuij (lapidee hydrie ſex poſite ſm purificationem iudeorum) id eſt morem iudeorum. vt patet. Marci. vij. phariſei et omnes iudei niſi crebro lauent manus non manducant panem

(capientes).i.cape valẽtes (ſingule me
tretas).i.mẽſuras (binas vel ternas. di
cit eis).i.miniſtris (ieſus) rogatꝰ a ma
tre (Implete hidrias aqua ⁊ impleuerũt
eas vſqꝫ ad ſummũ) vt nihil vacuitatis
remaneret (⁊ dicit eis
ieſus) Tho. iam facta
tranſmutatione cuius
omnipotentia iã aquã
in vinũ cõuerterat. Er
go põt ſilr panẽ in cor
pus ⁊ vinũ in ſangui
nẽ trãſmutare) Hauri
te nũc ⁊ ferte architri
clino) Vñ Criſ. archi
triclinꝰ dicit̃ q̃ſi ordi
nator vel diſpenſator
in ꝯuiuio. (⁊ tulerũt)
ẜm imperiũ dñi nr̃i ie
ſu xp̃i. Et notandũ ꝙ
miniſtri obediẽtes fu
erunt in fundendo ⁊ ĩ
hauriendo ⁊ in deferẽ
do (vt aũt guſtauit ar
chitriclinꝰ aquã vinũ
factã. ⁊ nõ ſciebat vn
de eẽt. miniſtri aũt ſci
ebãt q̃ hauſerãt aquã.
vocat ſponſum archi
triclinꝰ ⁊ dicit ei. omĩſ
hõ primũ).i. in princi
pio cõuiuij (bonũ vi
nũ ponit) in menſa (⁊
cũ inebri. fuerint) cibo ⁊ potu boni vini.
(tunc id qd̃ dete. eſt).i. minꝰ bonum (tu
aũt ſerua. bo. vinũ vſqꝫ adhuc) imo opti
mũ. ⁊ ſicut Criſ. dicit hoc eſt generale in
omnibꝰ miraculis ꝙ ſp ad nobiliꝰ termi
nat̃ q̃ꝫ natura poſſit. nunq̃ꝫ natura fec̃ ita
bonũ vinũ ſicut illud fuit. Nũq̃ꝫ aliquis
piſtor ita bonũ panẽ fecit ſicut qñ xp̃c pa
nes multiplicauit. vñ ꝓp̃t̃ hoc q̃ comede
rũt de panibꝰ iſtis voluerũt eũ facere re
gẽ. Johis. vi. Itẽ natura nũq̃ꝫ potuit da
re ita clarũ ⁊ acutũ viſuꝫ ſicut ip̃e xp̃s de
dit ceco nato. Johãnis. ix. (Hoc initiuꝫ
ſignoꝝ fecit ieſus in chana galylee ⁊ ma
nifeſtauit gl'iam ſuã) Glo.i. latentẽ diui
nitatẽ rõe edificatiõis diſcipuloꝝ. Vñ ſ̃b
dit̃ (⁊ credi. in eũ diſci. eiꝰ).i. firmiꝰ cre
diderũt. qꝛ viſo miraculo roborati ſunt ĩ

capientes ſingule meretras
binas vl' ternas. dic̃ eis ih̃s
Implete hydrias aq̃. et im
pleuer̃t eas vſqꝫ ad ſummũ
et dic̃ eis ieſus. haurite nũc
et ferte architriclino. ⁊ tule
rũt. vt aũt guſtauit architri
clinus aquã vinũ factũ. ⁊ ñ
ſciebat vnde eẽt. miſtri autẽ
ſciebant q̃ hauſerãt aquam
vocat ſponſũ architriclinꝰ.
et dicit ei. Ois hõ primũ bo
nũ vinũ ponit. ⁊ cũ ĩebriati
fuerĩt tũc id qd̃ deteriꝰ ẽ Tu
ãt ſeruaſti bonũ vinũ vſqꝫ
adhuc. Hoc fecit initium ſi
gnoꝝ ih̃s ĩ chana galylee ⁊
manifeſtauit gloriã ſuã. Et
crediderũt in eũ diſcipl'i eiꝰ

fide ampliꝰ ⁊ amore eiꝰ. Ubi notandũ ꝙ
ſanctꝰ Tho. de aquino in. iij. p̃te ſumme
q. xliiij. dicit ꝙ dñs añ illud miraculũ cõ
uerſiõis aq̃ in vinũ nullũ aliud fecit ĩ hu
mana natura. ⁊ ideo libellus de infantia
ſaluatoris ꝯtrariũ hꝰ
dicens reprobatꝰ ẽ tã
q̃ꝫ ab hereticis confe
ctꝰ. vtꝫ in decreto Ge
laſij Vñ circa p̃ns euã
geliũ vbi dicit̃ nuptie
facte ſũt in chana ⁊c.
Querit̃ q̃d efficit mr̃i
moniũ. R̃ñdet Hugo
de prato ꝙ conſenſus
exp̃ſſus voluntariꝰ et
nõ fictus vl' coactꝰ de
verbis de p̃nti: efficit
mr̃imoniũ Carnis aũt
copula ip̃m cõſummat
Alia aũt q̃ p̃cedũt vt p
miſſio de accipiẽdo ſc̃
ſponſalia: nec efficiũt
mr̃imoniũ. ſilr q̃ comi
tant̃ vt miſſio anuli q̃
eſt ſignũ mr̃imonij ⁊ in
ſtrumentũ. Et oĩa alia
q̃ obſ̃uant̃ in mr̃imo
nio ſũt q̃dam ſolẽnita
tes mr̃imonij nõ ꝙ ef
ficiũt mr̃imoniũ. Con
ſenſus ãt ille eſt in co
habitationẽ ꝑpetuã et
in copulã carnalẽ. Itẽ notandũ ꝙ inter
xp̃ianũ ⁊ quãcũqꝫ aliã ꝑſonã nõ baptiza
tã nõ põt eẽ ꝯiugiũ cũ baptiſmꝰ ſit ianua
oĩm ſacroꝝ ſilr ſi aliq̃s infidelis ꝯuertit̃
ad fidẽ ⁊ eiꝰ vxor nollet cõuerti. põt acci
pere aliã vxorẽ. Et ſil'e eſt de vxore. qꝛ nõ
eſt conuentio lucis ad tenebras neqꝫ xp̃i
ad belial. vt dicit ap̃ls. ij. Coꝝ. vi. Item
qñ q̃s timore coactus accipit aliquã. Si
eñi poſtea qñ ẽ in loco tuto nõ ꝯſentit po
teſt eam dimittere. qꝛ matrimonia debẽt
eſſe libera ⁊c̃. Item notandũ ꝙ philoſo
phus in poli. dicit. Mas non deberet cõ
trahere ante. xxvij. annũ ⁊ puella añ xviij
annum. al's fetus imperficitur. quia mas
⁊ femina tunc non creſcunt oportet tam̃
⁊ preueniri poſſunt prefata tempora ali
quando propter incontinentiam.

Dn̄ica.ij.p⁹ octauas epi-pha.Euāg.ſm Math.viij.

In illo tp̄e Cum deſcēdiſſet ieſ⁹ de mōte ſecu ſūt eū turbe multe.Et ecce leproſus veniens adorabat eū dicens.Dn̄e ſi vis potes me mūdare.Et extēdens ie ſus manū tetigit eū dicens volo mūdare.Et ꝯfeſti mū data ē lepra eius.⁊ ait illi ie ſus.vide nemini dixeriſ ſed vade oñde te ſacerdotibus et offer mun⁹ tuū qđ prece-pit moyſes in teſtimonium

Cum deſcendiſſet Jeſus de mon-te ſecute ⁊c̄. Math.viij. Mar.i. Luc.v.Hiſtoria h⁹ euāgelij facta eſt anno xp̄i.xxxi.ij.yd⁹ Julij. feria. v.lu na.xvi.inditōe.iiij.Glo,poſtꝗ̄ dn̄s docu erat diſcipulos in mō-te deſcēdit in vallē vt turbas doceret ⁊ ſana ret turbaꝝ infirmos ⁊ ſeq̄bant̄ euȝ. diſcipul' eñ tanꝗ̄ ꝑfectioribus ſermonē fecit in mon-te.turbis aūt tāꝗ̄ im-ꝑfectis in valle p̄dica uit.⁊ ſm haymonē.ex emplo xp̄i debēt face-re p̄dicatores.vt in p̄-dicatione ſua habeāt ſermonē tpatū.⁊ ſicut ſciunt vnūquēꝗ̄ cape poſſe ita ⁊ v̄bū dei an nūcient.Vn̄ etiā Gre. ſm capacitatē audito rū formand⁹ eſt ſermo doctoris (ſecute ſt̄ eū turbe)Gor.ꝓpter q̄rū ſequelā ⁊ edificationē mouebat̄ ad faciendū miracula.(ecce lepro. veniens).ſ.cū fide cordis(⁊ ado.eū)cuȝ humilitate corp̄is.Vn̄ Mar.i.d̄r.genufle xit.Lu.v.d̄r.ꝓcidit in faciē q̄ oīa humili tatē indicant. Orige.habuit eñ tria iſte leproſus in ſe q̄ q̄cunꝗ̄ hūerit in ſe nihil a deo ſibi negat̄. Primū ē fides qđ tāgi tur cū d̄r.Adorabat eū.vn̄ Jac.i. Poſtu let aūt in fide nihil heſitans ⁊ dabit̄ ei. Scđm ē hūilitas qđ notat̄ cū d̄r ꝓcidit ī faciē.vn̄ Eccl'.xxxv.Orō hūiliantis ſe ce los penetrat.Tertiū ē deuota orō qđ no tat̄ cū d̄r.dn̄e ſi vis potes me mundare. Hic ē ꝯſiderādū ꝙ̄ ſapient̄ hūit ſe ille le-proſus tūc p̄mo ad fidē ꝯuerſus.nō ei de ſiderauit ſanitatē corporis niſi inꝗ̄tū il-la eēt aīe ſalus.⁊ iō nō orauit vt dn̄s euȝ ſanaret ſed illi⁹ voluntati cōmiſit an eum ſanare vellet q̄ ſol⁹ nouit q̄d ſue ꝯgrueret ſaluti a q̄ leproſo adhuc in fide neophico nos a puericia in fide xp̄i nutriti excēpluȝ recipere debem⁹.vt bona fortune bōa na ture ⁊ q̄cūꝗ̄ terrena qb⁹ ꝯtingit bn̄ ⁊ male

vti nō petam⁹ a deo nec ea q̄rem⁹ niſi in-q̄ntū neceſſaria ſūt ſuſtētatiōi noſtre ⁊ ex pediētia nr̄e ſaluti.Nihil eñ nob̄ bonū ē niſi nr̄a felicitas eterna. ⁊ ea q̄ nobis ad iſtā ꝯſequēdā ꝓficiūt ſiue ꝓſpera ſiue ad uerſa(⁊ extēdēs ieſus manū tetigit eū dicēs volo mundare)Unde Damaſ.hūanitas xp̄i erat organū ⁊ inſtrumē tū diuinitatis. Et iđo ſicut artifex mediante inſtrumento opat̄ ſic v̄tus diuina in xp̄o ꝑ applicationē hūanita tis a qua miracula fie bant q̄nꝗ̄ ſicut hunc leproſuȝ tangendo ſa nauit(⁊ ꝯfeſtim mun. eſt lepra ei⁹).ſ.total'r nō tm̄ diminuta. Vn̄ ī p̄s.cxlviij.Ipe dixit ⁊ facta ſunt.Vn̄ aug. di cit ꝙ̄ nō ſtatim p⁹ de-ſcenſum de mōte fecit hoc miraculū ſ; poſtꝗ̄ ſmonē in loco campe ſtri fecit turbis.ſic̄ di-cit̄ Luc.v.Criſ.p⁹ ſer monē imediate ꝓcedit ad miracula vt ver bis p̄cedentib⁹ auctoritatē p̄ſtaret vt mi rabilis in verbis.mirabilior appareret in ope(⁊ ait illi ieſus:vide nemini dixeris) .ſ.miraculū qđ factū eſt.Criſ.in his v̄bis docet nos nō eē vane glorioſos. ⁊ ſi ali-qđ bonū circa nos eſt nō nob̄ ſ; deo aſcri bere debem⁹ Vn̄ p̄s.cxiij.Nō nobis dn̄e nō nobis:ſȝ noī tuo da gloriā(Sed vade oñde te ſacer.⁊ offer mun⁹ mun⁹ qđ p̄ce-pit moyſes)Leui.xiiij.duos paſſeres of-ferebat ꝓ emundatiōe ſua vn⁹ eoꝝ occi-debat̄ ⁊ alter in ſanguinē illi⁹ intingeba tur ⁊ ſic dimiſſus euolauit(in teſtimo.il-li⁹).i.vt illoꝝ teſtimonio ſan⁹ habearis. Quare xp̄s leproſum ſanatū miſit ad ſa-cerdotes.Rn̄ſio ſm Gor. Primo ꝓpt̄ le-gis approbationē. Scđo ꝓpter miraculi cōfirmationē.ſ. vt teſtes eſſent miraculi. Tercio ꝓpter eorū vtilitateȝ.vt videntes crederent ⁊ ſaluarent̄.Quarto ꝓpter eru ditionē noſtrā. vt nos etiam ſacerdotes

honorem⁹. Quinto in exemplū pctōri-
bus q̄ fūt lepra peccati infecti. quibꝰ di.
(Jte).i.nō ſtate(oſtendite)nō occultate
(vos)nō alios(ſacerdotibꝰ)q̄ hn̄t ptā-
tem remittendi pctā. vtꝫ Johis.xx.Acci
pite ſpm̄ſanctū.quoꝝ
remiſeritis pctā remit
tunt̄ eis(Cū aūt ītro-
iſſet capharnaū acceſ-
ſit ad eū cēturio).i.q̄
dā gētilis q̄ hēbat ho
mines in armis ſub ſe
ad cuſtodiā ipiꝰ galy-
lee.tūc eni terra iudeo
rū ſubiecta erat roma-
nis a q̄bꝰ illuc erat po
ſitꝰ cēturio ille.iſte āt
cēturio auditis xp̄i mi
raculis firmiter credi-
dit ꝙ poſſet ſanare ſer
uū eius q̄ erat ei valde
charus vt dr̄.Lu.v. ⁊
iō de eius ſanatiōe fu-
it valde ſollicitus (ac
ceſſit ꝗ rogās eū dicēs
Dñe puer meꝰ) ſeruū
nominās puerū ſuū.h̄
ē ꝯtra ſupbos q̄ famu
los dedignant̄ (iacet
in domo).ſ.nō potēs
venire ad te.h̄ ē ꝯtra i
humāos dn̄os q̄ expel
lūt infirmos famulos
a domo ſua ⁊ mittunt
ad hoſpitale (paliticꝰ
et male torquet̄)Criſ
Jnfirmitatē tm̄modo
expoſuit.ſ ſanitatis remediū in ptāte mi-
ſericordie eiꝰ dimiſit(⁊ ait illi ieſus.ego
veniā ⁊ curabo eū) vn̄ Beda. Qui ad ſa
nādū filiū reguli ire noluit ne diuitias ho
norare videret̄.ad ſeruū vadit ne ſeruilē
ꝯditionē ſpreuiſſe putaret̄(et reſpōdens
cēturio ait.dn̄e nō ſū dignus).ſ.qꝛ gētil'
ſum.Vn̄ Hiero.qꝛ gētilis fuit ⁊ forte ydo
la ſtabant in domo ſua.iō noluit vt criſtꝰ
intraret ne i hoc offēderet̄ (vt intres ſub
tectū meū)Gor.n̄ dicit palaciū lꝫ pṙiceps
eſſet:ſed tectū ꝑ humilitate ſui ⁊ ꝯſidera-
tione magnitudinis xp̄i vn̄ Augu.dicen-
do ſe indignū preſtitit ſe dignū nō in cuiꝰ

illis.Cū aūt ītroiſſꝫ caphar
naū. Acceſſit ad eū cēturio
rogās eū ⁊ dicēs.Domine
puer meus iacet i domo pa
raliticus ⁊ male torq̄tur. et
ait illi ieſus.ego veniā ⁊ cu
rabo eū ⁊ rn̄dēs cēturio ait
Dñe nō ſum dignꝰ vt intreſ
ſub tectū meū.ſ tm̄ dic v̓bo
et ſanabit̄ puer meꝰ.nam et
ego hō ſū ſub ptāte ꝯſtitutꝰ
hn̄s ſub me milites et dico
huic vade ⁊ vadit.⁊ alio ve
ni ⁊ venit.⁊ ſ̓uo meo fac hͦ ⁊
facit.Audiēs āt ieſus mira-
tus ē et ſequētibus ſe dixit.
Amē dico vobis.nō inueni
tantā fidē in iſrl'.Dico āt vo
bis qđ multi ab oriente ⁊ oc
cidente venient ⁊ recūbent
cū abraā yſaac ⁊ iacob in re
gno celorum.filij aūt regni

pietes ſ in cuiꝰ corpꝰ xp̄s intraret. Vn̄
Orige. Qn̄ corpꝰ ⁊ ſanguinē xp̄i ſūptu-
rus es tunc dn̄s tecū vult intrare. Et tu
ergo humilians teipm̄ dic.Dñe non ſum
dignꝰ vt intres ſub tectū meū.ſ tantū dic
verbo ⁊ ſanabit̄ puer
meꝰ.Vn̄ Beda. Ma-
gna fides q̄ dicere cre
dit eſſe facere (nam et
ego hō ſum ſub pote-
ſtate cōſtitutꝰ habens
ſub me milites ⁊ dico
huic vade ⁊ vadit).ſ.
quantum ad negociū
implēdum in abſentia
(⁊ alio)antiqua ē gra
matica (⁊ alio veni et
venit)quātū ad offici
um implendū in p̄ſen-
tia(⁊ ſeruo meo fac h̄
⁊ facit)Ex his cōclu-
dit ꝙ ſi dicto eiꝰ vnus
vadit ⁊ aliꝰ venit:mul
to plus ſi xp̄s deꝰ ⁊ do
minꝰ dicat infirmitati
vade ⁊ vadet:⁊ ſanita
ti veni ⁊ veniet(audi-
ens aūt ieſus).ſ.ꝙ ſb
velamento carnis cen
turio agnouiſſet excel
lentiā maieſtatis(mi-
ratus eſt).i. ad modū
mirantis ſe habuit(et
ſequentibus ſe dixit.
Amen dico vobis.nō
inueni tantam fidem
in iſrael)id eſt in po-
pulo iudaico quod intelligendum eſt q̄n
tum ad facilitatem in credendo. quia alij
pluribus ſignis viſis crediderunt.Jlle
v̓o nullo miraculo viſo ſed ſolum audito
credidit(Dico autem vobis ꝙ multi ab
oriente ⁊ occidente venient ⁊ recumbent
cum abraam yſaac ⁊ iacob in regno celo-
rum.)qꝛ multitudo gentium de diuerſis
orbis ptibus exiſtentium per predicatio-
nem apl'orum conuerſa eſt ad fidem ⁊ ſic
perceperunt gratiam in preſenti ⁊ glori-
am in futuro.(filij aut regni) id eſt iudei
ex quibus erat natus ⁊ quibus erat prin
cipaliter miſſus ad predicandum eis.

(eijcient in tenebras exteriores) q2 repu lerũt fidẽ xp̄i. ⁊ ſic remanent in pctis ſuis obſtinati. ⁊ ſic eijcient ad penas inferni. q̃ dicunt tenebre exteriores. vñ Greg. interiores tenebre ſunt cecitas mentis. exteriores eterna nox. dãnatiõis (ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiũ) Unõ Rab. fletus de ardore ſtridor dẽtiũ de frigore ſolet oriri. vnõ iob. xxiiij. trãſibunt de aqs niuiũ ad calorẽ nimiũ (⁊ dix. ie. cẽ. va.). i. ſecure reuertẽ (⁊ ſic credidiſti). i. pfecte (ſic fiat tibi) in ſanatiõe ſerui tui (⁊ ſanat⁹ eſt puer) nõ fili⁹. ſ; ſeru⁹ (ex illa hora). i. qua dñs ieſus dixit ſibi (fiat tibi) Rab. fidei merito oſtendit impetraſſe ſalutẽ ſeruo. Ultimo notandũ ꝙ legit in euangelijs xp̄m tres paraliticos curaſſe vnum q̃ iacebat in porticu xxxviij. annos hñs infirmitatẽ. vt3 Johannis. v. Aliũ q̃ portabat a quatuor viris in grabato. vt3 Mar. ij. Terciũ q̃ fuit ſeru⁹ Centurionis ſic habet in euangelio hodierno. Circa p̃ſens euangeliũ vbi dicit. Extendẽs ieſus manũ tetigit eũ dicens. volo mundare dicit Hugo de prato ꝙ in ſcripturis inuenim⁹ trib⁹ modis lepram fuiſſe mundatã q̃ ſignificat tres modos remiſſionis pctõꝝ. Prim⁹ mod⁹ fuit in ablutõe aque vt lepra naaman. vt3. iiij Regũ. v. ⁊ ſignificabat baptiſmũ in quo oĩa pctã mundant. ſic fuit mundat⁹ Conſtantin⁹ corpaliter ⁊ ſpũalit. i. in corpore ⁊ aĩa ſimul. Scõs mod⁹ fuit in oſtenſiõe ⁊ miſſione ad ſacerdotes ⁊ ſignificat confeſſionẽ. in q̃ ⁊ p quã pctã mundant. vnõ Jaco. v. Cõfitemĩ alterutꝝ pctã vr̃a. ⁊ orate p inuicem vt ſaluemini. Terti⁹ mod⁹ fuit in tactu manus xp̄i ſicut hic dr̃. Extẽdens manũ ⁊c. ⁊ ſignificat bonã opationẽ. Nã ſi hõ in pctõ mortali exiſtens non deſperat ſ; facit bona opa orando: ieiunãdo elemoſynas dãdo: verbũ dei audiẽdo tũc dñs ieſus xp̄s eo citi⁹ illuminat eũ. ⁊ nõ patit eũ ptre. ſ; reducit ad penitentiã: vt3 in cornelio centuriõe. de q̃ legit Act. .x. Elemoſyne tue ⁊ oratiões aſcẽderunt in cõſpectu dei ⁊ ad eũ miſſus ẽ beat⁹ Petrus apl's vt baptizaret eũ. S3 ſi in pctõ mortali exiſtens negligit bona opari vt multi ſtulti faciunt dicentes. Ad quid pdeſt mihi bona operari tunc de⁹ derelinqt q̃nq3 tales. vt tande ſic in peccatis ſuis morient et damnabunt. Uñ de h̃ dicit in decretis. In pctis exiſtentes debẽt bona opa facere: vt deus cor eoꝝ illuſtret. de pe. diſt. v. Falſas. Sequit: vade oñde te ſacerdoti. Hic rephẽdit error pauperũ de lugduno dicentiũ. nõ eſſe necc'riũ ſacerdoti confiteri: q2 q̃libet bon⁹ xp̄ian⁹ ẽ ſacerdos.

eijciẽt i tenebras exteriores ibi erit fletus ⁊ ſtridor dẽtiũ et dixit ieſus cẽturiõi. vade et ſicut credidiſti fiat tibi. ⁊ ſanatus eſt puer ex illa hora.

Dñica tertia p⁹ octauas epiphanie. Euãgelium ſm Matheum. viij.

Aillo tpe Aſcẽdẽte ieſu i nauiculã. ſecuti ſt eũ diſcipli ei⁹. Et ecce mot⁹

a Scendẽte ieſu ĩ nauiculã Mat. viij. Mar. iiij. Luc. viij. Hyſtoria hui⁹ euãgelij facta eſt anno xp̄i. xxx. iiij. kal. auguſti. feria. v. luna. iij. indictione q̃rta. Ante initiũ illi⁹ euãgelij ſcribit. s. Mathe⁹ in eoð cap. ꝙ vn⁹ de ſcribis acceſſit ad ieſum ⁊ ait illi. Mgr̃ ſeq̃r te quocũq3 ieris dicit ei: vulpes foueas habent ⁊ volucres celi nidos. Fili⁹ autẽ hoĩs nõ habet vbi caput ſuũ reclinet. Alius aũt de diſcipulis ei⁹ ait illi. domine pmitte me primũ ire ⁊ ſepelire patrem meum: ieſus aũt ait illi. Sequere me ⁊ dimitte mortuos: ſepelire mortuos ſuos. Et ſtatim ſequit euangelium hodiernũ (Aſcendente ieſu in nauiculã) Unde Criſ. Cum multa ⁊ miranda dominus oſtendiſſet in terra tranſijt ad mare vt ibidem excellentiora opera demonſtraret quatenus terre mariſq3 dominũ ſe oſtenderet (Secuti ſunt eum diſcipuli ei⁹). i. tranſfretantes cum eo (⁊ ecce motus) id eſt maris turbatio. Unde p̃s. lxiiij. Qui conturbas profundum maris. Et iſta turbatio maris nõ fuit naturalis: ſed imperio chriſti hec facta eſt diuina virtute: vt manifeſtaretur

magnus factus eſt in mari ita vt nauicula operiretur fluctibus. Ipſe vero dormiebat. Et acceſſerūt ⁊ ſuſcitauerūt eū diſcipuli ei⁹ dicētes dn̄e ſalua nos perim⁹. Et dixit eis ieſus. q̄d timidi eſtis modice fidei. tūc ſurgēs imꝑauit vētis ⁊ mari ⁊ fcā eſt trāq̄litas magna. Porro homies mirati ſt̄ dicētes. q̄lis ē h̄. q꜡ vēti ⁊ mare obediūt ei

Dn̄ica q̄rta p⁹ octa. Epiphanie dn̄i. Euangeliū ſm̄ Matheum. xiij.

In illo tempore

dixit ieſus diſciplis ſuis parabolā hāc. Sil'e fcm̄ ē regnū celorū hoī q̄ ſeminauit bonū ſemē i agro ſuo. Cū aūt dormirēt hoīes venit inimicus ⁊ ſupſeminauit zizania in medio tritici ⁊ abijt. Cuꝫ

virtus xp̄i diſcipul' ei⁹ (magn⁹). ſ. vt magis appareat miraculū (Factus eſt in mari). i. in ſtagno genezareth (ita vt nauicula operiret' fluctib⁹) ſup. fere: ⁊ dicit operiret' ⁊ nō ſubmergeret': q꜡ nauis xp̄i concuti pōt. ſ; ſb̄mergi nō pōt. Cui⁹ figura oſtenſa eſt in archa Noe. vt ptꝫ Gen̄. vij. (ipſe vero dormiebat) Lyr. Et h̄ duplici de cauſa. Prima vt veritas humane nature ideo oñderet'. Dormiebat em̄ corꝑe ſ; vigilabat d̄itate. Secunda vt diſcipuli in ꝑicl'o poſiti ad xp̄m recurrerēt ⁊ auxiliū ſuū peterent. iō ſequit' (et acceſſerūt ⁊ ſuſcitauerūt eū diſcipuli ei⁹ dicētes) deuotis ꝑ̄cib⁹. (dn̄e ꝑimus). i. perire timem⁹. (ſalua nos.) Rab. O veraces ⁊ benedicti diſcipuli chriſti ſaluatorē vobiſcuꝫ habetis ⁊ periculū timetis. vita vobiſcū eſt ⁊ d̄ morte ſolliciti eſt'. (⁊ dixit eis. q̄d timidi eſtis) Ly. q. d. non debetis timere cū ſim p̄ſens vobiſcum: quem vidiſtis tot miracula facere in terra (modice fidei) Criſ. ꝓpter h̄ vocat eos modice fidei q꜡ lꝫ crederēt xp̄m poſſe eoſ liberare a periculo cuꝫ eſſet excitatus: nō tñ credebāt ꝙ hoc poſſet dormiens facere q꜡ ſi ꝑfectā fidem haberent. cognoſcerent eū tantam v̄tutem habentē dormiendo quantā vigilando. ⁊ tantam in mari quantā in terra. Tunc. ſ. poſt ꝑ̄ces diſcipuloꝝ (ſurgens) a ſomno (impauit ventis ⁊ mari) ꝯtra inundationē fluctuū (⁊ facta eſt tranq̄llitas magna in mari) Ly. ex quo patet eius diuinitas. q꜡ miraculuꝫ hoc fecit impando ſicut dn̄s omnium creaturarū, vñ ſequit' (porro homines mirati ſunt) Vñ hiero. nō diſcipuli ſ; naute ⁊ ceteri q̄ erant in naui (dicentes qual' eſt hic) Ly. q꜡ ſicut homo dormit ⁊ ſicut de⁹ miracula facit. Hor ra. in miraculis xp̄i ſp̄ aliq̄d ponit' ad oñdendā veritatē humanā ⁊ ad oſtendendā veritatē deitatis. vnde Criſ. Somn⁹ hominē tranq̄llitas deū oñdebat. Tria ḡ admirant'. Et hoīem dormienteꝫ ⁊ deū imperantē. ⁊ creaturā obedientē. vnd̄ addūt (q꜡ venti ⁊ mare obediūt ei.) ſic̄ creature creatori.

(Simile factuꝫ eſt regnū celorū Math. xiij.) Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta eſt in menſe aprili. videlꝫ. i. die. Anno xp̄i. xxxiij. inditiōe. v. (Simile fa. eſt regnū celoꝝ). i. ſtatus eccl'ie militātis (hoī q̄ ſeminauit bo. ſem. in agro ſuo) Ly. hō ille xp̄us eſt. Ager aūt eccl'ia labore ⁊ ſanguine xp̄i exculta. Bonū ſemen eſt ſancta doctrina ⁊ fideſ catholica (cū aūt dormirēt hoīes). i. cuſtodes. Glo. interli. Qui ad tutelā ⁊ cuſtodiā ſūt d̄putati. p q̄s ꝑlati deſignant' (venit inimicus hō). i. diabol⁹. vt patet Exodi. xv. dixit inimic⁹ ꝑſeq̄r ⁊ comꝑre. ⁊c̄. (⁊ ſuperſeminauit zizaniā in medio tritici) q꜡ inter doctrinam veritat' cō miſcuit fallaciam erroris. inter fideles et electos cōmiſcuit prauos homines. inter virtutes cōmiſcuit vicia (cum aūt creuiſſet herba ⁊ fructum feciſſet apparuit zizania.) Criſo. q̄ſi ſil'em herbam habens ita quantum ad exteriorem apparentiam frequenter nō eſt differentia inter ſemen xp̄i ⁊ ſemen diaboli, ſed in facto deprehēdit'

diuerſitas accedentes autē ſerui patriſfa
milias dixerūt ei:dñe. Nōne bonū ſemen
ſeminaſti in agro tuo. Vnde ergo hз ziza
nia. ⁊ ait illis:inimic⁹ hō hoc fecit) Gloſ
ſa. dyabolus dг inimicus hō ex eo ꝙ hoī
a pncipio īimicat (ſer
ui autē dixerūt ei. vis
imus ⁊ colligimus ea
ait nō: ne foꝛ.era.ſiml'
cuз eis ⁊ triticū:ſinite
vtraqз creſcere)ſcз zi
zania ⁊ triticū.i.bonoſ
⁊ malos(vſqз ad meſ
ſem).i.vſqз ad mundi
cōſummationem(⁊ in
tēpe meſſis)ſcз iudicij
dei (dicā meſſoꝛibus)
.i.angel'(colligite pꝛi
mū zizania: ⁊ alligate
in faſciculos ad cōbu
rendum)qꝛ miniſterio
angeloꝝ ſepabunt ma
li tūc de medio iuſtoꝝ
⁊ mittent in gehennā
(triticuз).i.fideles in
hoꝛreo hui⁹ mūdi con
tritos flagellatos(cō
gregate ī hoꝛreū meū)
.i.in celeſte gaudiū.

ſ Imile ē regnū
celoꝝ Mathei
xx. Hiſtoriā h⁹
euāgelij locut⁹ eſt dñs
ieſus xp̄s Anno eius
xxxij.kal'.octobꝛis. do
minica.luna.xiij. indi
tione.v. Añ h̄ euange
lium ſcribit ſctūs Ma
the⁹ in.xix.ca.ꝙ ieſus
dixit diſcipul'. Amē di
co vobis.qꝛ diues diffi
cile ītrabit in regnū ce
loꝝ:⁊ iterū dico vobis
facili⁹ ē camelū p foꝛa
men acus trāſire qз di
uitē intrare in regnuз
celoꝝ.auditis aūt his
diſcipuli mirabāt val
de dicētes.quis ğ po
terit ſalu⁹ eſſe.aſpiciēs aūt ieſus ait illis:
apud hoīes h̄ īpoſſibile ē.apud deū autē
oīa poſſibilia ſunt. Glo.diues difficile in
trabit ī regnū celoꝝ. Lyra.difficile dicit ⁊
nō īpoſſibile: qꝛ difficile ē diuicias poſſi
dere. ⁊ ñ teneri nimis amoꝛe eaꝝ. Et iteꝝ
dico vobis facili⁹ ē camelū p foꝛamē ac⁹
trāſire. Ly. h̄ nō intel
ligit de ꝗlibet diuite:
ſ; de diuite ꝯſtituēte ſi
nē in diuitijs totā cōfi
dentiā ſuā. ğ Marc.x.
ꝙ difficile ꝯfidētes in
pecunijs ītrabūt in re
gnū celoꝝ. Ly.poſſeſ
ſio diuitiaꝝ reddit ho
minē difficilē ad perfe
ctionez acꝗrendā. Nō
tñ facit impoſſibilē.qꝛ
abꝛaā fuit diues valde
⁊ tñ fuit pfectus.vt hз
Geñ.xvij.⁊ ibō Eccl'i.
xxxi. Btūs vir diues ꝗ
inuētus ē ſine macula
⁊ ſeꝗt. Et ꝗs eſt hic ⁊
laudabim⁹ eū.q.d.vix
⁊ cū difficultate inue
nit. Poſtmoduз ſeꝗt
euāgeliū hoð.(Sil'e ē
r̄gnū celoꝝ).i.ſtat⁹ ec
cleſie militātis (homī
pꝛīfamilias) Iſte ē de
us pꝛ̄ qui ita gubernat
totū mūdū.ſicut pꝛīfa
milias ſubditos in do
mo (ꝗ exijt p̄mo mane
ꝯducere opꝛarios in vi
neā ſuā)vinea eſt vni
uerſal' eccl'ia.c⁹ palmi
tes ſunt iuſti:ꝗ a pꝛīo
hoīe iuſto.ſcз abel col
ligitur:vſqз ad vltimū
hoīez iuſtūꝗ naſcitur⁹
ē. vt dt Greg. Hec ḋo
vinea tot de ſe ꝓtulit
palmites:ꝗt ſctōs ꝓtu
lit a iuſto abel:vſqз ad
vltimū electū: ꝗ ī fine
mūdi naſcitur⁹ ē. Opa
rij ſūt doctoꝛes ⁊ p̄lati
a deo miſſi ad culturā
hui⁹ vinee p p̄dicationē ⁊ doctrinā(Qui
exijt p̄mo mane) Ly.qꝛ a pncipio mundi

aūt creuiſſet herba ⁊ fructū
feciſſet.tūc apparuerūt ⁊ zi
zania. Accedentes aūt ſui
pr̄iſfamilias. dixerūt ei dñe
Nōne bonū ſemē ſeminaſti
in agro tuo. vnde ergo ha
bet zizania.⁊ ait illlis.inimi
cus hō hoc fecit.ſui āt dixe
rūt ei. vis im⁹ ⁊ colligim⁹ ea
Et ait.nō.ne foꝛte colligen
tes zizania eradiceťiſ ſil'cum
eis ⁊ triticū.ſinite vtraqзcre
ſcere vſqз ad meſſem.⁊ ī tpe
meſſis dicā meſſoꝛib⁹ colligi
te pꝛimū zizania. et alligate
ea ī faſcicl'os ad ꝯburendū.
triticū āt congregate in hoꝛ
reum meū. Dñica quinta

Onfitebor tibi domi
ne pr̄ celi ⁊c̄. Hoc euā
geliū q̄re de ſctis. ſcз
in feſto ſcti Mathie apl'i.

Domica ī ſeptuageſima
Euāge.ſm Mathe.xx.

N illo tempoꝛe

dixit Ieſus diſcipul' ſuis pa
rabolam hanc. Simile ē re
gnum celoꝛū hoī patrifami
lias.ꝗ exijt pꝛimo mane cō
ducere opꝛarios ī vineā ſuā

vſqꝫ ad noe fuerũt. Mdclvi. ãni. In quo
tpe aliqͣs ſctõs pͬes ad eruditionẽ hoim
miſit. ſcꝫ Adã Seth ꝛ Enoch. ꝛ alios ſan
ctos ꝛ iuſtos (Cõuentione aũt facta cum
oparijs ex denario diurno) Ly. Cõuentio
iſta ẽ ꝓmiſſio vite eter
ne ꝓ labore. q̄ quidem
vita eterna đr denari⁹
diurn⁹. qui ẽ eq̄lis oĩ
bus. qꝛ vita eterna erit
eq̄lis oĩb⁹ q̄ntuꝫ eſt ex
pte finis: qꝛ nũqꝫ fineꝫ
hẽbit (Et egreſſus cir
ca horam terciã) hora
tercia intelligit mũdi
diſcurſus a tẽpe Noe
vſqꝫ ad Abraã in quo
tpe elapſi ſt. ccclxxxix.
anni. In quibus ãnis
aliqui ſctĩ ad eruditio
nem alioꝝ miſſi ſunt a
deo. vt Noe. ſem. tha
re. ꝛ ſic de alijs (Iterũ
exijt circa ſextã ꝛ nonã
horã ꝛ fecit ſilr) Hora
ſexta fuit ab Abraam
vſqꝫ ad moyſen. in quo
tpe elapſi ſũt. cccc. an
ni. in quib⁹ miſſi ſunt
Abraã. yſaac. ꝛ Jacob
xij. patriarche. ꝛ ſic de
alijſ. Hora nona a moy
ſe vſqꝫ ad xp̄m. in quo
tpe elapſi ſunt. Mdxi.
anni. In quib⁹ annis
ad eruditionẽ populi miſſi ſunt moyſes ꝛ
aaron ꝛ ioſue iudices reges ꝛ ꝓphete ꝛ ſa
cerdotes. Extant eñ verſus de etatibus
veteris legis vt infra. Sexcentũ mille ſex
quinq̄ginta dat adã. Octoginta nouẽqꝫ
trecẽtos noe ſub archa. Circũciſus abra
ham q̄dringentos hꝫ annos. Dat trigin
taqꝫ ſex q̄dringentos moyſi lex. Septua
ginta tetras q̄dringẽta dauid et rex. Sex
quadringentos dabit trãſmigrans baby
lonſqꝫ. Ante ieſum cert⁹ hic ãnoꝝ dat or
do. Tract⁹ ab hebreis hꝫ ſic et biblia nr̃a
Ante ieſũ nũerat mũdi hieronym⁹ ãnos
vnũ ter mille. Septingentos decies ſex.
Utraqꝫ biblia dat: tam noſtra qꝫ iudeoꝝ.
Nota v̄ſus ſequẽs nõ eſt btĩ Hieronymi

Conuentiõe aũt facta cum
oparijs ex denario diurno.
miſit eos in vineã ſuam. Et
egreſſus circa horã tertiã vi
dit alios ſtãtes in foro ocio
ſos. ꝛ illis dixit. Ite ꝛ vos ĩ
vineã meã ꝛ qđ iuſtũ fuerit
dabo vobis. Illi aũt abiert
Iteꝝ aũt exijt circa ſextã et
nonã horã. ꝛ fecit ſilr. Circa
vndecimã vero exijt. ꝛ inue
nit alios ſtantes. ꝛ dicit illiſ
quid hic ſtatis tota die ocio
ſi. dicũt ei. qꝛ nemo nos ꝯdu
xit. dicit illis. Ite ꝛ vos ĩ vi
neã meã. Cũ ãt ſero factũ eſ
ſet dicit dñs vinee ꝓcurato
ri ſuo voca oparios ꝛ redde
illis mercedem incipiens a
nouiſſimis vſqꝫ ad primos.

Ante ieſũ. cc. min⁹ vno milia q̄nqꝫ (circa
vndecimã v̄o exijt ꝛ inuenit alios ſtãtes
ꝛ dicit illis. q̄d hic ſtatis tota die ocioſi)
Undecima hora intelligit a tpe xp̄i vſqꝫ
in finẽ mũdi: in q̄ tpe gentiles vocati ſunt
ꝑ p̄dicationeꝫ aploꝝ ꝛ
alioꝝ eccleſie doctorũ
Et ido ſequit (Quid
hic ſtatis tota die ocio
ſi) quia eñ a principio
mũdi vſqꝫ tũc labora
re ĩ bonis opib⁹ negle
xerãt q̄ſi tota die ocio
ſi ſtabãt (dicũt ei: quia
nemo nos cõduxit). i.
nullus ꝓpheta nullus
doctor ad inſtruendũ
nos venit. qꝛ lex ꝛ pro
phete filijs iſrael date
fuerũt vt illi in ſpũali
ſctĩficatõe viuerent ex
quib⁹ ſm carnẽ chriſt⁹
erat naſciturus (Ite ꝛ
vos in vineã meã) ſcꝫ
corde credẽdo ore con
fitendo ope laborãdo.
Aũ Criſ. Quiſq̄s cuꝫ
fide recta bonis opib⁹
inſiſtit hui⁹ vinee ope
rarius exiſtiſtit (Cum
ſero factuꝫ eſſet) Hor.
ſero eſt mors hoĩs vel
ſero ẽ tp̄s iudicij. quia
illud erit ĩ fine mundi
Itẽ ſicut ſero redit hõ
ad domũ ſuã. aĩalia ad nidũ. Ita in iudi
cio quilibet ad locũ quẽ ſibi p̄parauit ibi
vel ad ſiniſtram vel ad dexterã (dicit dñs
vinee). i. de⁹ pr̄ q̄ eſt dñs iure creationis
(ꝓcuratori ſuo) Ly. i. ieſu xp̄o q̄ miſſus ẽ
ad ꝓcurationẽ ſalutis hũane (voca) iſta
vocatio generalit̃ fiet in iudicio. vt patet
Joh. v. Uenit hora q̄ñ mortui audiẽt vo
cem filij dei. ꝛ qui audierint viuẽt (opari
os) ſiue bonos ſiue malos (et redde illis
ſtatim ſine dilatõe (mercedẽ ſuã) ſcꝫ totã
ſine diminutõe. vtꝫ. i. Coꝝ. iij. Unuſq̄ſqꝫ
ꝓpriã mercedẽ accipiet ſm laborẽ ſuũ (in
cipiens a nouiſſimis vſqꝫ ad p̄mos) q̄ñqꝫ
eñ nouiſſimi in labore ſunt primi in pre
mio. Aũ Grego. A nouiſſimo pr̄famílias

denarios reddere cepit qui ad paradiſi re
quiē prius latronē ꝙ̄ petrū ꝑduxit(Cum
ergo veniſſent q̄ circa.xi.horā venerant)
ſcꝫ ad operandū in vinea(acceperūt et ipſi
ſingulos denarios).i.vitā eternā q̄ equa
lis erit oib⁹ nulli lon/
gior nulli breuior. me
ritorū diuerſitate ful
gebūt. Alij magis.alij
minus.vtꝫ.i.Cor.xv.
Stella differt a ſtella ī
claritate. Hic autē de/
narius vn⁹ in ſe ē.mul
tiplex aūt ꝓpter accipi
entium differentiā(ve
nientes autē ⁊ primi)
.i.illi qui primo voca/
ti ſunt ad pniam(arbi
trati ſūt ꝙ plus eſſent
accepturi) Glo.inter/
li.ſcꝫ digniorē locū in
regno(acceperūt ⁊ ipi
ſingulos denarios).i.
ſimilia p̄mia iuxta con
uentionē p̄dictaꝫ. Vn̄
Remi.dicit.id eſt ean/
dem eternitatē (⁊ acci
pientes murmurabāt)
iſta murmuratō poteſt
dici longa retenſi.o pe
ne in lymbo. Vn̄ Gre/
gorius.antiq̄ poſt lon
ga inferni tpa ad celū
ꝑueniunt q̄ſi poſt mur
murationē denariū ac
cipiunt. nos autē ſine
murmuratōne.qr mox
cū de corpore eximus
ſine mora premiū acci
pimus.ſcꝫ ſi iuſti fue/
rimus. Similit̄ poteſt
exponi de diu peniten
te et martyre. qr vnus
nō ſtatim euolat ſicut
alius.dicit̄ ergo (⁊ accipientes murmu/
rabant)ſcꝫ cōquerendo(aduerſum patrē
familias dicētēs.hij nouiſſimi).i. marti/
res vel in pnīa ⁊ in bonis opibus inferio
res(vna hora fecerūt) qr modico tpe la/
borem ſuſtinuerunt (⁊ illos pares nobis
feciſti)ſcꝫ in premio(qui portauim⁹ pon

cū veniſſent ergo q̄ circa vn
decimā horā venerāt acce=
rūt ſinglos denarioſ. Veni
entes aūt ⁊ primi arbitrati
ſūt ꝙ plus eſſent accepturi.
Acceperūt aūt ⁊ ipi ſinglos
denarios.⁊ accipiētes mur
murabāt aduerſus p̄remfa
miliaſ dicētes.hy nouiſſimi
vna hora fecerūt.⁊ pares il
los nobis feciſti q̄ portaui=
m⁹ pōdus diei ⁊ eſtus. At il
le rn̄dēs vni eoꝝ dixit.ami/
ce nō facio tibi iniuriā.non/
ne ex denario cōueniſti me
cū tolle qꝺ tuū ē ⁊ vade.vo
lo aūt ⁊ huic nouiſſimo dare
ſicē ⁊ tibi. An nō lꝫ mihi face
re qꝺ volo.an ocul⁹ tu⁹ ne=
quā ē.qr ego bon⁹ ſuꝫ. Sic
erūt nouiſſimi primi ⁊ primi
nouiſſimi. Multi eni ſūt vo
cati pauci vero electi.

Dn̄ica i ſexageſima. Euā
geliū ſm Lucā.viij.

N illo tēpore

dus diei ⁊ eſtus)pondus ſcꝫ p̄ceptorū et
eſtū carnalis cōcupiſcētie quotidie eidē
reſiſtēdo(at ille rn̄dēs vni eoꝝ dixit.ami
ce:nō facio tibi iniuriā: nōne ex denario
cōueniſti mecū).i.nōne ꝓmiſiſti pro vita
eterna ſeruare decalo/
gū(tolle qꝺ tuū eſt)qr
ꝑatus ſum tibi redde/
re mercedē tuā(et va/
de)ſcꝫ ꝓpter ipletionē
mādatoꝝ ⁊ intra ī gau
diū dn̄i tui (volo autē
et huic nouiſſimo)ſcꝫ
in pnīa feruēti(dare ſi
cut ⁊ tibi) īnocēti (an
nō lꝫ mihi qꝺ volo fa/
cere)quia nō volo niſi
bonū ⁊ licitū. vn̄ Gre/
go. ſtulta eſt queſtio ꝯ
bonitatē dei(an ocul⁹
tu⁹).i.intētio tua qua
ad primatū niterl(ne/
q̄uā ē:qr ego bon⁹ ſū)
ex natura bonitatl mee
ideo nulli facio īiuriā
(ſic erūt nouiſſimi).i.
humiles hic et abiecti
(primi)in futuro ī ſua
exaltatōne. vt pꝫ Luce
xviij. Oīs q̄ ſe humi/
liat exaltabit̄ (⁊ p̄mi)
in eſtimatōne hoīm in
p̄nti erūt qn̄ꝙ nouiſſi
mi ī iudicio dei:qui ē
ſcrutator et cognitor
cordiū (Multi eī ſunt
vocati) Ly.ſcꝫ ad fidē
(ꝫ pauci electi)ad glo
riā. Vn̄ Grego. Multi
ad fidē veniūt:ꝫ ad ce
leſte regnū pauci ꝑdu/
cunt̄. vn̄ etiā Mathei
vij. Arta ē via q̄ ducit
ad vitā ⁊ pauci ſunt q̄
inueniūt eā. ⁊ lata ⁊ ſpacioſa ē via que du
cit ad ꝑditionē ⁊ multi ambulant ꝑ eam.
Um turba plurima cōuenirēt. Lu
c ce.viij. Mathei.xiij. Hyſtoria hu
ius euangelij facta eſt in aprili.i.
die. Anno chriſti. xxxij. inditione quin/
ta. Ante initium illius euangelij ſcribit

ſanctus Lucas in principio illi⁹ capl̄. q̄ ipſe xp̄s iter faciebat p̱ ciuitates ꝛ caſtel/la p̄dicans ꝛ euāgelizās regnū dei. ꝛ. xij. apl̄i cū illo. Et mulieres alique q̄ erāt cu/rate a ſpiritib⁹ malignis et infirmitatib⁹ Maria q̄ vocat̄ magda lena. de q̄ ſeptē demo/nia eiecerat ꝛ iohanna vxoꝛ chuſe pcuratoꝛis herodis et ſuſanna et alie multe q̄ miſtrabāt ei d̄ facultatib⁹ ſuis ꝛc̄ Tūc ſeq̄tur hodiernū euāgeliū (Cum turba plurima conuenirent) Gloſ. in quo explicatur predicatōis xp̄i gratio ſitas ad quā tot hoīes cōueniebāt (ꝛ de ciui/tatibus) non tantū de villis rurales: ſʒ etiam de ciuitatib⁹ ciues (p̱ perarēt ad eū) ſcʒ xp̄m ꝛ in hoc etiā notat̄ tur barū feruoꝛ ꝛ deuotio (quia cōueniebāt) .i. ſimul veniebant: nō q̄dam in principio qui/dā in medio ꝛ q̄daʒ in fine ſermonis: ſʒ ſimul veniebant vt audirent v̄bū dei (dixit p̱ ſimili tudinem) Glo. interli. pabolā. Quare loque bat̄ i pabolis. Rn̄det̄ vt a ſimplicib⁹ ei⁹ p̄di/catio facili⁹ retinetur. (Exijt q̄ ſeminat) Gloſ ra. ſenſus l̄ralis ē pla/n⁹ ꝛc̄. Miſſus ſcʒ fili⁹ dei a patre in mundū. vt pʒ Johānis. xvi. Exiui a p̄re ꝛ veni in mundū (q̄ ſeminat) .i. cui⁹ officiū ē ſeminare (ſemen) ſcʒ v̄ba exterioꝛa ſm̄ aſſumptā hūanitatē: ꝛ inte/rioꝛa ſm̄ deitatē: ꝓpt̄ hoc eni officium ve nit in hūc mūdū. vt ſcʒ ſemen doctrine in mūdū ſpargeret. vtʒ Lu. x. Alijs ciuitati/bus opoꝛtet me euāgelizare regnū dei: qꝛ ideo miſſus ſū (ꝛ dū ſeminat) Hic ſubdit differētias auditoꝝ v̄bū dei: mō dic textū euāgelij vſq̄ ibi (Qui hʒ aures audiēdi audiat) Vn̄ Chriſ. Hic ſeminatoꝛ poſtq̄ pabolā p̄ntis euāgelij ꝓpoſuit dixit (Qui hʒ aures audiēdi audiat) vbicū q̄ h̄ v̄bū in diuīs ſcripturis ponit̄: excitatio ē mē/tis ad itelligēdū myſteriū. G (hec v̄ba di/cens clamabat) ſcʒ vt attētius audirēt (q̄ hʒ aures) Gloſ. h̄ dicebat qꝛ oēs hēbāt aures: ſʒ nō oēs audiebāt vt in telligerēt ꝛ bn̄ agerēt. Pro quo ſciēdū q̄ tri plex ē audit⁹. Prim⁹ ē nature ſenſitiue. Se cund⁹ interioꝛis intel ligētie. Terci⁹ obediē tie. De q̄ triplici audi tu d̄r in pſ̄. xliiij. Au/di filia quo ad primū ꝛ vide q̄ ad ſcd̄m: et in/clina aurē tuā: quo ad terciuʒ (Interrogabant aūt eū diſcipuli eius q̄ eſſet hec pabola) Glo. nō interrogabāt cū ſtati in p̄ntia ppl̄i. ſʒ cū eſſet ſolus. vt h̄r Math. xiij (quib⁹) ſcʒ diſcipulis interrogātib⁹ (dixit: vo bis) q̄ fideles eſt (da/tum eſt noſſe myſteriū regni dei) .i. itelligen tia ſcripturaꝝ (ceteris aūt in pabolis) .i. pha riſeis ꝛ iudeis icredul̄ (vt vidētes) .i. videre ſe reputātes (nō vide/ant) velut vidētes foꝛ/ris hūanitatē: nō vide ant int⁹ diuinitatē ſcʒ oculo fidei velut vidētes foꝛis miracula nō videāt int⁹ v̄tutē dei opantē (ꝛ audiē tes) ſcʒ v̄bū exteri⁹ (nō intelligēt) ſenſū ſp̄ualē interi⁹ (eſt aūt hec pabola) hic ſb/dit dn̄s pabole expoſitionē (ſemē eſt v̄bū dei) d̄r aūt ſemē v̄bū dei ꝓpt̄ ſimilitudinē Primo qꝛ ſemen qd̄ ſeminat̄ niſi ſub t̄ra cōdiat̄ ſine fructu manebit. Sic v̄bū dei qd̄ in p̄dicatōe audit̄ niſi in pfundo me/moꝛie ſeruet̄: oīno pditur. Vn̄ dauid in pſ̄. cxvliij. In coꝛde meo abſcōdi eloquia

Cū turba plurima ꝯuenirēt et de ciuitatib⁹ pperarēt ad ieſum dixit p̱ ſimilitudinē. Exijt q̄ ſeminat ſeminare ſe men ſuū. ꝛ dū ſeminat aliud cecidit ſecus viā ꝛ cōculca/tum eſt ꝛ volucres celi come derunt illud. ꝛ aliud cecidit ſupra petrā ꝛ natū aruit. qꝛ nō habebat humoꝛē. ꝛ alid̄ cecidit int̄ ſpinas ꝛ ſil̄ exoꝛte ſpine ſuffocauerunt illud. ꝛ aliud cecidit in terrā bonā et oꝛtū fecit fructū cētuplū. Hec dicēs clamabat. q̄ ha/bet aures audiendi audiat. Interrogabāt āt eū diſcipuli ei⁹ q̄ eſſet hec pabola. quib⁹ ip̄e dixit. Vobis datū ē noſ ſe miſteriū regni dei. ceteris aūt in pabolis. vt videntes nō videāt ꝛ audiētes nō in telligāt. Eſt autē hec pabo la. Semen eſt verbum dei.

tua vt nõ peccem tibi. Scđo qꝛ ſemen ſine bñficio ſolis nõ creſcit: ſic verbũ dei ꝑdicatũ ſine gr̃a dei adiuuãte ĩutile exiſtit Et hec eſt rõ quare in pꝛincipio ſermonis gr̃a imploraẛ: ⁊ ſctõꝝ inuocatio vt ſcȝ qđ poſſibilitas nr̃a nõ obtinet eoꝝ nobis interceſſione donetur. Tercio ꝓpter neceſſitatẽ reficiendi. Nam ſicut ſemen eſt materia panis ad refectõnẽ coꝛpoꝛis ſic verbũ dei ẽ materia ꝑdicatõis ad refectionẽ aĩe. vtpȝ Deuẗ. viij Non ĩ ſolo pane viuit hõ: ſ in oĩ verbo qđ ꝓcedit de oꝛe dei. vnde Grego. Cib⁹ mẽtis eſt verbũ dei: poſtmoduȝ ſbdit hic auditoꝝ verbi dei quatuoꝛ differẽtias (qđ aũt ſec⁹ viã) .i. vna ps ſeminis cecidit ſec⁹ viã id eſt ĩ coꝛ vanitati et voluptati expoſitũ (et cõculcatũ eſt) Conculcatio trãſeuntium ſignificat carnales affectões (⁊ volucres celi comederũt illud) ꝑ volucres celi intelliguntẛ demones. Ergo comeſtio volucrũ ſignificat ſuggeſtionẽ demonũ: vñ ſubdit (deinde venit dyabol⁹ ⁊ tollit verbum) .i. memoriã verbi (de coꝛde eoꝝ ne credẽtes ſalui fiãt) inuidet eñ dyabolus ſaluti hoĩm. Salus aũt ꝑ fidẽ habeẛ vtȝ Luce. vij. Fides tua te ſaluã fecit (Nam qđ ſupꝛa petrã) Hij ſunt duri et rebelles ꝑ ſupꝫbiã (q̇ cũ audierint cũ gaudio ſuſcipiunt ꝟbũ) qꝛ tales in audiẽdo ꝑdicatione delectãẛ. ſ cũ de ꝑdicatõe recedũt ſtatim decedũt a bono ꝓpoſito qđ habuerũt. (⁊ hij radicẽ nõ hñt) ſcȝ ꝓfunde firmitatis. rõ autẽ q̄re arboꝛ radices nõ hȝ aliqñ eſt. qꝛ nimis ſepe trãſplantatur. ⁊ hij frequenter de bono ad malũ mutanẛ. ⁊ ideo nõ radicanẛ in bono. vñ ſubdiẛ (quia ad tp̃s credũt ⁊ in tpe tentatõis recedũt) vt pȝ Eccli. xviij. A mane vſqȝ ad veſperam

Qđ aũt ſecus viã hy ſũt q̇ audiũt. deinde venit dyabolus ⁊ tollit verbũ de coꝛdibus eoꝝ ne credẽtes ſalui fiant. Nã qđ ſupꝛa petrã. hy ſũt q̇ cũ audierĩt. cũ gaudio ſuſcipiũt verbũ ⁊ hy radicẽ nõ hñt. qꝛ ad tẽpus credũt et in tpe tẽtatõis recedunt. qđ aũt inter ſpinas cecidit. hy ſũt q̇ audierũt ⁊ a ſollicitudinibus ⁊ diuitijs ⁊ voluptatib⁹ vite eũtes ſuffocãẗ et nõ referũt fructũ. Quod aũt in terrã bonã. hy ſũt q̇ ĩ coꝛde bono ⁊ optimo audiẽtes verbũ retinẽt ⁊ fructuȝ afferunt in patientia.

ĩmutabiẛ tẽpus (qđ aũt cecidit inter ſpinas hij ſunt) ſcȝ anxij ꝑ cupiditatẽ tꝑaliũ Diuitie tꝑales ſpine vocanẛ quia aĩmã vulnerãt et pungũt (⁊ a ſollicitudinib⁹) .i. a cura ſuꝑflua ĩ acq̄rendo (et diuitijs) .i. ab ipſa reꝝ abũdantia in poſſidẽdo (⁊ voluptatib⁹) .i. a ſequente luxuria diuitijſ vtendo (eũtes ſuffocanẛ) qꝛ qñ incipiunt cogitare de ſp̃ualib⁹ ſtatim ſe immiſcet cogitatio de tꝑalib⁹ ⁊ ſp̃uales ſuffocat verbũ (qđ aũt cecidit in terrã bonã) .i. in coꝛ bonum ⁊ deuotum (Hij ſunt qui in coꝛde bono) ꝑ induſtriã naturalẽ (et optimo) per grãm ieſu xp̃i (audientes ꝟbũ dei retinent) ſcȝ in memoꝛia (⁊ fructũ afferũt ĩ patiẽtia) vñ Math. xiij. dꝛ. Alij afferunt fructũ triceſimũ. vt q̇ ſunt in ſtatu cõiugali. Alij ſexageſimũ. vt q̇ ſunt in ſtatu viduali. Alij cẽteſimũ vt q̇ ſunt in ſtatu ꝟginali. Circa p̄ns euãgelium vbi diciẛ. Exijt qui ſeminat ſeminare ſemen ſuũ dicit Hugo de pꝛato. ꝙ predicatoꝛ verbi dei hoc qđ ꝑdicat ꝟbo. debet oꝑe implere. Ut ſi ꝑdicatoꝛ pꝛedicat mũdana cõtemni dȝ ⁊ ipſe h̊ facere. Si ꝑdicat abſtinẽtiã ⁊ pñiaȝ dȝ ⁊ ip̃e facẽ. Si pꝛedicat vicia fugere ⁊ ꝟtutes habere dȝ ⁊ ipſe ꝟtuoſus eſſe. ⁊ ſic de alijs. ⁊ ſic docere verbo ⁊ exẽplo. ſic ver⁹ ꝑdicatoꝛ dñs ieſus fecit. vtpȝ Actuũ. i. Cepit ieſus facere ⁊ docere. ſeq̇ẗ in euãgelio (ſemen eſt ꝟbũ dei) vbi diligenẗ ẽ aduertẽdũ ꝙ verbum dei ẽ valde pꝛecioſũ. qꝛ cõꝑaẛ coꝛpori xp̃i. Uñ Aug⁹. Interrogo inq̇t vos frẽs vel ſoꝛoꝛes dicite mihi. Quid vobis pl⁹ eſſe videtur. verbũ dei an coꝛpus xp̃i. Si vultis verũ rñdere hoc vtiqȝ dicere debetis ꝙ nõ ſit minus verbũ deiqȝ coꝛp⁹ xp̃i. Et ideo quanta ſollicitudine obſeruam⁹

qũ nobis corpus xp̃i miniſtratur. vt nihil
ex ipſo in terrã cadat tanta ſollicitudine
obſeruem⁹ ne verbũ dei qđ nobis eroga/
tur dũ aliud aut cogitam⁹ aut loquimur
de corde noſtro deperiat. Ex q̇bus iã di/
ctis pz q qui ſcient᷑ et
ex ꝓpoſito deſidioſe vl'
ſaltẽ contẽptibilit᷑ au/
diunt grauiter peccãt.
Vñ Aug⁹. et etiã alle/
gatur in decretis. Nõ
minus reus erit q̇ ver
bum dei negligent᷑ au
dit ꝙ ille qui corpus
xp̃i in terraz cadere ex
negligentia ſua ꝑmiſe
rit. hec ille. Qđ ſpecia
liter intelligi põt de il/
lo qui negligentia leui
in terrã ſineret cadere
euchariſtiã vel ille qui
negligenter audit cuz
contẽptu verbũ dei vel de illo qui non cu
rat verbũ dei audire. in his q̄ ſunt de ne/
ceſſitate ſalutis que prius ignorat.

Dñica i qnq̄geſima Euã.
geliũ ƀm Lucã. xviij.

In illo tempore

aſſumpſit ieſus duodeci di/
ſcipulos ſuos ⁊ ait illis. Ec
ce aſcendim⁹ hieroſolimã ⁊
ꝯſummabunt᷑ oĩa q̄ ſcripta
ſũt ꝑ ꝓphetas de filio hoĩs
Tradetur enim gentibus ⁊
illudetur et flagellabitur et

a Sſumpſit ieſus duodecim diſci/
pulos ſuos: ⁊ ait illis. Ecce aſcẽ
dimus hieroſolymã ⁊ cõſumma/
bunt᷑ oĩa q̄ ſcripta ſunt per ꝓphetas de fi
lio hoĩs. Tradet᷑ eñi gentib⁹ ⁊ illudet᷑ et
flagellabit᷑ ⁊c̃. Lu. xviij. Math. xx. Mar/
ci. x. Hyſtoria hui⁹ euãgelij facta eſt anno
xp̃i. xxxiij. xvij. kal'. aprilis feria. iiij. luna
ſexta. inditione. vi. Ante initiũ illi⁹ euan
gelij ſcribit ſctũs Lucas in eodẽ capi. q
xp̃s dixit diſcipulis ſuis. Amẽ dico vobis
Nemo eſt q̇ reliq̇rit domũ aut ꝑentes aut
frẽs aut vxorẽ aut filios ꝓpter regnũ dei
⁊ nõ recipiat multo plura in h̔ tp̱e ⁊ in fu
turo ſeculo vitã eternã. poſtmodũ imme/
diate ſequit᷑ euãgeliũ iſtud (aſſumpſit ie/
ſus. xij. diſcipulos ſuos) Hor. dñs ieſus
preuidẽs ex ſua paſſione diſcipulos ſuos
ꝑturbãdos. Ideo p̄dixit eis paſſionis pe
nam: reſurrectõis gloriã: vt cũ eũ morien
tem cernerẽt reſurrecturũ nõ dubitarent
(⁊ ait illis) ſcȝ tãꝙ ſuis ſecretarijs ⁊ ami
cis (Ecce aſcendim⁹ hierolymã) q2 hieru
ſalem in montanis erat (⁊ conſũmabunt᷑
oĩa q̄ ſcripta ſũt ꝑ ꝓphetas de filio hoĩs)
i. de ꝟginis filio: q2 ꝓphete ſcripſerũt de
paſſione xp̃i futura. vt pz Hiere. xi. Qua/
ſi agn⁹ mãſuetus qui portat᷑ ad victimã.
Itẽ Eſa. liij. Sicut ouis ad occiſionẽ du
cetur: ⁊ q̄ſi agn⁹ corã tondente ſe obmu/
teſcet ⁊ nõ aꝑiet os ſuũ. Itẽ Eſa. liij. Ipſe
vulnerat⁹ eſt ꝓpt᷑ iniq̇/
tates nr̃as: attritus ẽ
ꝓpt᷑ ſcelera nr̃a. Item
Eſaie. v. Corpus meũ
dedi ꝑcutientib⁹ ⁊ ge/
nas meas velantibus
faciẽ meã nõ auerti ab
increpantib⁹ ⁊ ꝯſpuen
tibus i me. Hic notan
dũ eſt cũ carniſpriuiũ
eſt tp̃s gaudij ⁊ leticie
ƀm cõſuetudinẽ mũdi
ſcȝ comedere carnes ⁊
bibere vinũ et delitijs
carnalib⁹ ꝑfrui: quare
ergo ſctã mat᷑ eccl'ia in
tp̱e iocũditatis cõme/
morat nobis ⁊ ad memoriã reducit triſtia
inſignia paſſionis xp̃i. Rñdetur vt q̇libet
audiens hodie p̄dicare euãgeliũ de paſ/
ſione xp̃i: ſic trahat᷑ a vanitatibus ⁊ gau
dijs mũdi. vñ ſequit᷑ (tradet᷑ eñi gẽtib⁹)
Hor. tradit⁹ fuit xp̃s. Primo a diſcipulo
ſuo iuda iudeis: vt pz Math. xxvi. Quid
vultis mihi dare: ⁊ ego vobis eũ tradam
Scđo a iudeis pontio pylato q̇ erat p̄ſes
gentilis. Tercio tradit⁹ eſt ecõuerſo a py
lato ipſis iudeis vt flagellaret᷑ ⁊ crucifi/
geret᷑ ⁊ illuderet᷑. Prĩo eñi illuſus fuit i
domo cayphe pontificis dicẽtes: ꝓpheti/
za nobis chriſte q̇s eſt q̇ te ꝑcuſſit. Scđo
in pretorio herodis qui ſpreuit eũ cũ ex/
ercitu ſuo ⁊ illuſit ei cũ veſte alba. Tercio
in atrio pylati vbi fuit coronat⁹ ⁊ cũ arun
dine in capite ꝑcuſſus. vt pz Math. xxvij
Et genuflexo ante eũ illudebant ei dicen
tes. Aue rex iudeoꝝ. Quarto in patibu/
lo crucis. vt pz Mathei. xxvij. mouentes
capita ſua dixerũt. Vah qui deſtruis tem
plum dei (⁊ flagellabit᷑) Flagellatus eñi
fuit primo colophis i facie. vt patet Ma/
thei. xxvij. Et colaphis eũ ceciderũt. Se/
cundo arundine in capite. vt patet Ma/
thei. xxvij. Et accipiebant arundinẽ et ꝑ/
cutiebant caput eius. Tercio flagellis in
toto corpore, vt patet Iohãnis. xix. Tũc

cóſpuet. ⁊ poſtq̄ flagellauerint occident eū ⁊ tercia die reſurget. Et iſti nihil hoꝝ itellexerūt. Et erat verbum iſtud abſconditū ab eis ⁊ ñ intelligebāt q̄ dicebant. Factū eſt aūt cū appropinq̄ret iericho. Cecꝰ quidā ſedebat ſecus viā mēdicās. Et cum audiret turbā p̄tereūtē interrogabat qd h̄ eſſet. Dixerūt āt ei ꝙ ieſus nazarenꝰ tranſiret. Et clamauit dicēs. Iheſu fili dauid miſere mei. Et qui p̄ibant increpabāt eū vt taceret. Ipſe vero multo magis clamabat Fili dauid miſerere mei. Stans aūt ieſus iuſſit illū adduci ad ſe ⁊ cuꝫ appropiq̄ſſet iterrogauit illū dicēs. qd tibi vis vt faciā

apprehendit ieſum pylatus ⁊ flagellauit eū (⁊ conſpuet) Cōſputus eñi fuit. Primo a iudeis in domo caypbe. vt pꝫ Mathei. xxvij. Tūc expuerūt in faciē eiꝰ. Secundo a gentilibꝰ in atrio pylati. vt patet Ioh. xix. Et dabant ei alapas ⁊ expuentes in eū ⁊c. (Et poſtq̄ flagellauerit occidēt eū) Vñ Hoꝛ. Ecce magna crudelitas q2 ñ ſufficit eis alteꝝ. ſcꝫ vel flagellare vel occidere: ſed vtrūqꝫ. Vñ pylatus flagellatū voluit dimittere: ſm illud Ioh. xviij Emendatū ergo illum dimittā. Sed iudei noluerūt ſ3 poſt flagellationē eū occidi ꝓcurauerūt (et tercia die reſurget) In hoc ꝓmittit eis conſolationē de veloci eiꝰ reſurrectiōe Et eius reſurrectio exemplar eſt nr̄e reſurrectionis (⁊ ipi nihil horum intellexerūt) Ly. quia adhuc rudes et imperiti erāt: ergo nō intellexerūt (Factū eſt autē cū appropinquaret iericho) Superius iam xp̄s p̄dixit diſcipulis ſuis paſſionis infirmitatē. ſcꝫ ne ſcandalizarent. Hic oſtendit ſuā potentiā: et hoc ꝑ miraculoſam ceci illuminationē. Vnde quos terruit verbo cōfirmauit miraculo: ꝑ primū aſtruit in eis fides humanitatis ꝑ ſcōm fides diuinitatis (Cecus quidaꝫ ſedebat ſecus viā mendicans ⁊ cū audiret turbā pretereuntē) multa eñi turba p̄cedebat ⁊ etiā multa ſequebat̄ ieſum in q̄ oſtendit̄ teſtimoniū doctrine (interrogabat q̄d hoc eſſet) ⁊ hoc eſt valde vtile interrogare de ieſu id eſt ſaluatoꝛe (dixerūt autē ei quia ieſus nazarenꝰ trāſiret) Nazarenus eſt dictus: quia in nazareth eſt conceptus ⁊ etiā ibidem nutritus (⁊ clamauit) non tm̄ clamoꝛe exterioꝛi: ſ3 etiaꝫ interioꝛi: de qua dicitur in pſalmo. xviij. Clamaui ī toto coꝛde meo (dicens fili dauid miſerere mei) quaſi diceret non pecuniam ſed miſericoꝛdiaꝫ peto. Et in hoc ꝙ hic cecus clamauit ieſu fili dauid miſerere mei: confitet̄ vtrāqꝫ in chꝛiſto naturam: ſcꝫ humanam in hoc ꝙ dicit fili dauid. ſm enim humanā naturā natus eſt ex progenie dauid. Et diuinaꝫ confitet̄ in h̄ ꝙ dicit miſerere mei Dei eñi eſt ꝓpriū miſereri (⁊ qui preibant increpabant eum vt taceret) Iſti ſignificāt homines a bono alios retrahentes (ipſe vero multo magꝭ clamabat fili dauid miſerē mei) in quo datur nobis exemplum ꝙ quanto magis nobis occurrūt impedimenta tanto magis eſt clamandū ⁊ inuocandū diuinū auxilium (ſtans autē ieſus iuſſit illum adduci ad ſe) in quo apparet clementia chꝛiſti: quia nō dedignatus eſt ſtare. ⁊ alloqui viles ꝑſonas ⁊ pauperes. Vnde Hieronymus. Ceco qui ſe qui nō poterat ſtat dominus et eum vocare iubet: ne turba prohiberet. Hoꝛra. ſic deberent facere principes noſtri. ſcilicet cum ſtare viderent pauperes conquerentes: et facere vocare ad ſe vt audirent eoꝛum querimonias. facerentqꝫ eis iuſticiaꝫ expedite. Sed iam poteſt dici de aliquibus illud Eſaie primo capitulo. Pupillo non iudicant et cauſa vidue non ingredietur ad illos (et cum appropinquaſſet in interrogauit illum dicens. quid tibi vis vt faciam) quaſi diceret chꝛiſtus non ſanat inuitos ſed voluntarios. Vnde beatus Auguſtinus dicit. Qui creauit te ſine te non iuſtificabit te ſine te.

(At ille dixit: dñe vt videaȝ) ecce bona ⁊ diſcreta petitio. Non eñ petiuit auꝝ ⁊ argentū ſ tm̄ lumē. Vñ pš. cxlv. Dñs illuminat cecos (ipſe aūt dixit illi reſpice) nō appoſuit manū nec aliqđ vngentū ad ſanandū eū ſ ſolū verbū qm̄ ipſe dixit ⁊ facta ſt (fides tua te ſaluū fecit) Hoꝛ. ex fide eñ impetraꝛ ſalus ſpūalis ⁊ etiā coꝛpoꝛal' (⁊ confeſtim vidit) Nihil enim mediū int' deū et factū dei (⁊ ſeq̄batꝛ illū) ecce ſignū pfecte illūiatōis ſcȝ in coꝛpoꝛe ⁊ in aīa. (magnificāſ deū) Hoꝛ ra. i. magnū dicens eū magnitudine ṽtutis. vñ pš. cxlvi. Magnus dñs nr̄ ⁊ magna ṽtus ei9 (⁊ oīs plebs vt vidit qđ factū ē) nō inuidet vt phariſei (ſ laudem dedit deo) potentie dei congratulando ſanitati ceci. Vñ circa pñs euāgelium vbi đꝛ oīs plebs vt vidit dedit laudē deo. Sȝ heu hodie plures xp̄iani deū nō laudāt ſ dehonoꝛāt tripl'r. Pꝛimo q̄dā honoꝛāt mundū exercētes diuerſos malos ludos ⁊ diuerſas malas leticias. Nūc laruis đmonū ī ſignū q ſunt filij demonū vtendo nūc alijs paganicis geſtis vtēdo ꝓ recreatōe. vtputa coꝛpoꝛis: ſ reuera ꝓ coꝛpis ⁊ aīe deſtructōne. Scđo alij deū inhonoꝛāt coꝛp9 ſuū paſcendo ꝯ laudē dei. vt pȝ ad Phil'. iij. Quoꝝ deus venter ē. Et de illo deo q̄t miracula facit. q̄re ī ſmone diſcipuli ſup epl'as dñicales ſmone. xlv. N. Tercio alij hodie ꝯ laudē dei ducūt choꝛeas illicitas ꝓpt' q̄s totiēs vnū ſaltū faciūt ṽſus īfernū. q̄tiens vnū in choꝛea. faciūt ſaltū. in tali eñ eſt pctm̄ moꝛtale. vñ Aug9. Oīs motus petulātie ſalt9 ē ī ꝓfundū cloace. Et illa autoꝛitas etiā allegaꝛ in ſūma viciorꝝ ca. de choꝛea.

At ille dixit. dñe vt videā. ⁊ ieſus dixit illi. Reſpice. Fides tua te ſaluū fecit. Et cōfeſtī vidit ⁊ ſeq̄baꝛ illū magnificās deū. Et oñis plebſ vt vidit dedit laudē deo.

Dominica pꝛia ī quadrageſima. Euāgeliū ſm Matheum. iiij.

In illo tempoꝛe ductꝰ ē ihs ī đſertū a ſpū vt tēptareꝛ a diabolo. Et cū ieiunaſſet q̄dragita dieb9 ⁊ q̄dragita noctib9 poſtea eſurijt. Et accedēſ tētatoꝛ dixit

Ductus ē ieſus ī deſtū. Math. iiij. Marci. i. Luce. iij. Tentat9 ē dñs ieſus xp̄s Anno ei9. xxx. viij. yd9 ianuarij. feria. ij. luna. v. inditōe. iij. Ante initiū illi9 euāgelij hꝛ Lu. iij. Factū ē aūt cū oīs ppl's baptizareꝛ a iohāne. Et ieſu baptizato ⁊ oꝛāte apꝛtū ē celū ⁊ deſcendit ſpūſſctūs coꝛpoꝛali ſpecie ſicut colūba in ipm. Et vox de celo facta ē. Tu es fili9 meus dilectus in te cōplacui mihi. Et ipe ieſus erat incipiēs q̄ſi ānoꝝ. xxx. vt putabaꝛ fili9 ioſeph Jeſus āt plen9 ſpūſctō regreſſus ē a ioꝛdane. Tūc ſcȝ ſtatī poſt baptiſmū (Ducꝰ ē ieſus) ſcȝ ſpontanee (ī deſertū) qđ ē int' hieruſalē ⁊ iericho. vbi q̄daȝ hō incidit in latrones. vt hꝛ Luce. x. (a ſpū) ſcȝ ſctō (vt tentareꝛ a dyabolo) Hoꝛ. voluit aūt tentari xp̄s vt tentatorem ſuparet: vt tentatos cōfoꝛtaret: vt modū vincēdi doceret: qꝛ nemo pōt eſſe ſine tentationib9. vtȝ Job. vij Militia ē vita hoīs ſup terrā (⁊ cū ieiunaſſet) Ly. vt carnem ſuā innocentē ꝓ nobis maceraret ⁊ exemplū fidelib9 daret etiā ieiunādi (xl. dieb9 ⁊. xl. noctib9) nō vltra ieiunauit vt ṽtus diuinitatis dyabolo celareꝛ: qꝛ etiā moyſes in monte: ⁊ helyas ī itinere tot dieb9 ieiunauerūt. Aliꝛ tñ ieiunauit xp̄s: ⁊ aliꝛ moyſes ⁊ helyas: nō ieiunauerūt virtute ꝓpꝛia ſicut xp̄s. Sed moyſes ſuſtentatus colloquio dei. vt hꝛ Exo. xx. Helyas ṽo ieiunauit in foꝛtitudine cibi ſemel ſumpti. ſcȝ cuiuſdā panis ſubcinericij (poſtea eſurijt) ꝑ hoc oñdit in ſe veritatē humane infirmitatis ⁊ occaſionē tentatoꝛi dedit: ıđo ſequiꝛ (⁊ accedēs tentatoꝛ) ſcȝ in ſpecie hūana. Ad euidentiā hui9 tentatōis aduertendū q dyabol9 ſciebat ꝑ ꝓphetas q xp̄s futur9 erat ver9 de9 ⁊ verus hō. vt habetur expꝛeſſe Eſaie. ix. Paruulus nat9 ē nobis ⁊ filius datus eſt nobis ⁊c̄. ſed neſciebat certitudinaliter q ieſus nazarenus eſſet ipſe de9: ergo tentando dixit ei.

(ſi filius dei es) ſcȝ nālis ⁊ ꝑ cōſequēs ei
equalis ī ptāte (dic vt lapides iſti panes
fiāt) Aū Criſ. Cogitauit apud ſe. ſi pote
rit de lapidibꝰ facere panes: vere filiꝰ dei
ē: ſi aūt nō poterit hō ē (q̄ rn̄dēs) ſapient
nec diuinitatē eiꝰ pote
rat ꝓpēdē (dixit. Scri
ptū ē) Deut. viij (Nō
ī ſolo pane). ſ. corꝑali
(vi. hō ſ; ī oī v̄. qd̄ ꝓ.
de ore dei) Ly. qd̄ veri
ficat nō ſolum de vita
ſpūali: ſ; etiā corpora/
li: ſicut pȝ d̄ moyſe qui
ieiunauit. xl. diebus ⁊
xl. noctibꝰ: locutōe dei
ſpūalit ⁊ corporaliter
ſuſtentatꝰ. Aū Raba.
Sicut corpꝰ hūanū n̄
pōt viuere ſine terreno
cibo ita ⁊ aīa nō pōt vi
uere ſine d̄i v̄bo (tūc)
ſcȝ poſtq̄ deuictus eſt
(aſſumpſit eū dyabo/
lus) Gor. ⁊ h̄ corpora
liter. Et ſm̄ aliq̄s eū ī
brachijs portauit. ſm̄
alios ad manū duxit.
Sciendū q̄ hoc nō eſt
mirū q̄ xp̄s filiꝰ dei ꝑ/
miſit ſe a dyabolo du/
ci. vn̄ Grego. in omel.
Quid ḡ mirū. ſi ſe ab
illo pmiſit duci qui ſe
etiā ꝑtulit a mēbris il/
lius crucifigi. ſcȝ a py
lato ⁊ a iudeis qui fuerūt mēbra dyaboli
(in ſanctā ciuitatē). i. in hierl'm q̄ diceba
tur ſctā: q2 diuino cultui deputata ꝓpter
templū qd̄ erat ibi. Nec erat licitū in lege
dn̄i alibi deo ſacrificare (⁊ ſtatuit eum ſu
pra pinnaculuȝ tēpli) Gor. pinnaculū d̄r
deambulatoriuȝ circa muros templi. vbi
aſcēdebāt ſacerdotes populo p̄dicantes
(dixitq̄ȝ ei: ſi filiꝰ dei es mitte te deorſuȝ)
Ly. q. d. hoc v̄tute ꝓpria potes ſine ꝑicu/
lo. Et etiā ꝓpter miniſteriū angeloꝝ tibi
ſeruientiū (Scriptū ē eīm. qm̄ angel' ſuis
mādauit de te. et in manibꝰ tollent te. ne
forte offendas ad lapidē pedem tuū. Ait
illi ieſus) Criſ. nihil motꝰ vel indignatꝰ

ei ſi filiꝰ d̄i es dic vt lapides
iſti panes fiant. Qui rn̄dēs
dixit. Scriptū ē. non ī ſolo
pane viuit hō. ſed ī oī v̄bo
qd̄ ꝓcedit de ore dei. Tunc
aſſumpſit eū diabolꝰ ī ſctāȝ
ciuitatē ⁊ ſtatuit eū ſupra pi
naculū tēpli ⁊ dixit ei. ſi fi=
liꝰ dei es mitte deorſū. Scri
ptū ē ei q2 angelis ſuis mā=
dauit te te. ⁊ in manibꝰ tol/
lēt te. ne forte offēdas ad la
pidē pedem tuū. Ait illi ie/
ſus. rurſus ſcriptū ē. Nō tē
tabis dominū deū tuū. Ite
rum aſſumpſit eū diabolus
in mōtē excelſū valde. ⁊ oſ̄
dit ei oīa regna mūdi ⁊ glo=
riā eoꝝ. et dixit illi. hec oīa
tibi dabo. ſi cadēs adoraue
ris me. tūc dic̄ ei ih̄us. vade

ſ; cū multa modeſtia ſcripturarū ei rn̄dit.
(Scriptū eſt) Deut. vi. (nō tentab' dn̄m
deū tuū) Ly. tentare eīm deū ē querere ex
perimentū de dei v̄tute abſq̄ȝ neceſſitate
⁊ hoc ē pctm̄. quia q̄n̄cūq̄ȝ hō habet aliq̄d
qd̄ pōt facere ſm̄ viam
humanā ad euadendū
ꝑiculuȝ nō debet illud
obmittere q̄rendo di/
uinū expimētū. Et ꝓpt
hoc ꝓbatio ferri can/
dentꝭ ⁊ duella tāq̄ȝ illi/
cita ꝓhibent ab eccl'ia
ꝑ h̄ eīm rn̄dit dn̄s xp̄s
dyabolo tētanti ipſuȝ
q2 cū poſſet de pinna/
culo tēpli deſcēdere ꝑ
viā hūanā. ſcȝ ꝑ gradꝰ
ad h̄ factos in templo
nō debebat ꝑ aliū locū
deſcēdere. q2 hoc eſſet
deū tētare (Iterū aſſū
pſit eū dyabolꝰ) Gor.
vt ſi nō ex vno tn̄ ex re
liquo ſuparet (in mon
tem excelſum valde. et
oſ̄dit ei oīa regna mū
di) Ly. nō ē ſic intelli/
gendum q̄ ex illo loco
pn̄t oīa regna ⁊ oēs ci
uitates determinate vi/
deri. ſ; oſ̄dendo diuer
ſas ꝑtes orbis dixit ei
tale regnū ē in tali ſitu
⁊ tale in tali. enarran/
do breuit magnitudi/
nem ⁊ gloriā illoꝝ regnoꝝ (⁊ dicit ei: hec
oīa dabo tibi). q. d. In oībꝰ illis faciā te
regē. Et h̄ dyabolus arroganter loq̄bat.
nō eīm potuit facere ſ; mentiebat. q2 men
dax eſt ⁊ pr̄ eiꝰ ſcȝ mēdacij. vtȝ Ioh. viij.
(ſi cadēs) tanq̄ȝ iferior (adoraueris me)
tanq̄ȝ ſupiorē. Ecce dyabolꝰ cultū diuinū
ſibi nitit vſurpare. vn̄ ⁊ ab initio appetijt
deo ſe ſimilē fieri. vt h̄ȝ Eſai. xiiij. (Tunc
dixit ei iheſus: vade ſathana). i. recede a
me q2 aduerſarius es veritati. Hoc ait ie
ſus q̄ſi cū indignatōne qd̄ nō fecit in p̄ce
dentibꝰ tentationibꝰ. Ad oſtendendū q̄
ꝓprias iniurias debet hō patient porta/
re: ſed dei iniuriā nullo modo ſuſtinere ⁊

hāc veritatē ꝑ ſcripturā cōfirmat dicens. (Scriptū ē) Deut. vi. (dn̄m deū tuū adorabis) Ly. adoratōe latrie q̄ ſoli deo debetur. Scti aūt venerari pn̄t veneratōne dulie (tūc reliquit eū dyabolus) tanq̄ cōfuſus ex dei triumpho (tūc acceſſerūt angeli et miſtrabant ei) ſicut domino vero ꝓprij ſerui. Ex h̄ apparet diuītas xp̄i. q2 nulla natura eſt ſuꝑ angelicā niſi diuina. Circa pn̄s euangelium vbi d2. vt tentaretur a dyabolo lucifero Ubi notandū ē ꝙ lucifer fuit de ſummo ordine ſupioris ierarchie. ꝛ in illo ordine ſupremū ordinez tenuit. cui tanq̄ principi d̄ ſingulis ordinibus magna multitudo adheſit. q̄s oēs ſecum duxit. Lucifer aūt dict9 ē q2 pre ceteris luxit ſueq̄ pulcritudinis cōſideratio eū excecauit ſbditoſq̄ habere voluit ꝛ nulli ſubiectus eſſe concupiuit primū hoīem tētauit ꝛ vicit. xp̄m tētauit et victus eſt ptātē ſuā tunc amiſit quā in vltimis temporib9 recuperabit nunc ligatus ſed in fine mundi ſoluetur.

Greſſus ieſus ſeceſſit in ꝑtes tyri
e ꝛ ſydo. ꝛc̄. Math. xv. Marci. vij.
Hyſtoria hui9 euangelij facta eſt Anno xp̄i. xxxij. viij. yd9 maij. feria. vi. luna. xix. inditōe. v. Ante initiū illi9 euāgelij ſcribit ſctūs mathe9 in eo. ca. ꝙ xp̄s dixit diſcipul' ſuis. Oīs plantatio quā non plantauit pr̄ me9 celeſtis eradicabit̄. Sinite illos ſcz phariſeos ꝛ ſcribas ceci ſūt ꝛ duces cecoꝝ. Cecus aūt ſi ceco ducatuz p̄ſtet ambo in foueā cadūt. Tūc poſtmodū ſeq̄t̄ euāgēliū hodiernū (Egreſſus ieſus) ſcz de t̄ra gerazenoꝝ relictis ſcribis ꝛ phariſeis calūniatorib9 ſuis q̄ ex h̄ calūniabant̄. q2 diſcipuli xp̄i trāſgrederēt̄ traditōes ſenioꝝ ꝛ nō lotis manib9 manducarēt. Et h̄ ipſi phariſei putabant̄ eſſe grāde pctm̄. Chriſt9 aūt dixit: nō lot' manib9 māducare nō coinq̄nat hoīem: ſ; que de corde exeūt: ea coinq̄nāt hoīez: de corde em̄ exeūt cogitationes male: homicidia. adulteria. fornicatōes furta. falſa teſtimonia et blaſphemie. hec ſūt q̄ coinq̄nāt hoīem (ſeceſſit in ꝑtes tyri et ſydonis) tyrus et ſydon ſunt ciuitates gentiliū ſite in t̄ra ꝓmiſſionis ꝓpe mōtē libani (ꝛ ecce mulier chananea) ſ. natione. Nā chananei hītauerūt in t̄ra ꝓmiſſionis an̄ filios iſrael: nec poterāt ꝑ eos totaliter extirpari. vn̄ iſta mulier ab illis q̄ remāſerāt deſcēderat. Iſta aūt mulier audiuit de miracul' ieſu xp̄i. ꝛ ido firmit̄ credebat q2 filiā ſuā ſanare poterat (a finib9 ill' egreſſa) Et vt h2 Marci. vij. Primo venit ad ieſū intra domū ſ; q2 eā ibi nō exaudiuit ſecuta ē eū in itinere (clamās miſerere mei fili dauid) Audiuerat eī xp̄m ꝓmiſſū iudeis deſcēdere de genere dauid. ꝙ clamauit. miſerere mei fili da. filia mea male a demonio vexat̄ (Qui nō rn̄dit ei ꝟbū) hec ē p̄ma duricia quā xp̄s oſtendit huic mulieri. Nō ꝓpt̄ indignationē. ſ; vt ex ꝑſeuerantia ipſi9 in p̄ce firmitas fidei eius et deuotio on̄deret̄ diſcipul' vt ipſi diſcipuli ꝓ ea rogarēt. vt ſic on̄deret nos ſctōꝝ p̄cibus indigere. Un̄ ſeq̄t̄ (Et accedētes diſcipuli ei9 rogabāt eū ꝓ ea dicētes. Dimitte eā q2 clamat poſt nos) Ly. moti erant ad h̄ ex cōpaſſione videntes fidē ꝛ deuotionē mulier' (ipſe aūt rn̄dēs ait. Nō ſu; miſſus niſi ad oues q̄ ꝑierūt dom9 iſrael) Iſta fuit ſcd̄a duricia xp̄i ad mulierē iſtā q. d. eā nō eſſe de ouib9 iſrael. i. dei: ꝛ ꝑ cō

ſathana. ſcriptū ē eni Dn̄m deū tuū adorabis. ꝛ illi ſoli ſeruies. tūc reliq̄t eū diabol9 Et ecce angeli acceſſerūt et miniſtrabāt ei.

Dn̄ica ſcd̄a i q̄dragesima Euāge. ſc̄m Mathe. xv.

In illo tēpore

Egreſſus ih̄s ſeceſſit i partes tyri ꝛ ſydoniſ. ꝛ ecce mulier chananea a finib9 illis egreſſa clamauit dicēs ei Miſerere mei fili dauid. Filia mea male a demonio vexatur. Qui nō rn̄dit verbū Et accedētes diſcipli ei9 rogabāt eū dicētes. dimitte eā q2 clamat poſt nos. Ipſe autem reſpondens ait. nō ſum miſſus niſi ad oues q̄ ꝑierūt

dom⁹ iſrael. At illa venit et
adorauit eū dicēs. dn̄e adiu
ua me. q̄ rn̄dēs ait. nō ē bo/
nū ſumere panē filioꝝ ⁊ mit
tere canib⁹. At illa dixit. eti
am dn̄e. nā ⁊ catelli edūt de
micis q̄ cadunt de mēſa do
minoꝝ ſuoꝝ. tūc rn̄dēs ih̄s
ait illi. o mulier magna ē fi/
des tua. fiat tibi ſicut vis. ⁊
ſanata ē filia ei⁹ ex illa hora

Dn̄ica t̄tia ī q̄drageſima
Euang. ſm Lucā. xi.

A illo tempore
Erat ieſus eijciēs demoniū

ſequens relinq̄baſ q̄ ipſa erat de oībus dyaboli. Ly. antiq̄s patrib⁹ iudeorū fuit facta ꝓmiſſio de xp̄o: ſicut abrae ⁊ dauid. ſ qꝛ iudei ꝑ maiori ꝑte fidē xp̄i repulerūt ⁊ gentiles eā ſuſceperūt. Ideo d̄t Hiero. nō dicit xp̄s h̄ q̄n etiā ad gentes miſſus ſit. Cū aūt hoc mulier vi/deret nihil poſſe impetrare ꝑ ap̄los. tunc ꝑſonaliter ꝓpius acceſſit vn̄ ſequit (At illa ve/nit et ꝓcidit ad pedes eius ⁊ adorauit eū) ſcꝫ tanq̄ dn̄m ⁊ creatorē oīm creaturarū. tanq̄ deū celi ⁊ t̄re. tanq̄ p̄/ceptorē angeloꝝ ⁊ hominū (dicēs dn̄e adiuua me) et qꝛ filie infir/mitatē ſuā eſtimat. Jō dicit (dn̄e adiuua me: qui rn̄dens ait. nō eſt bonū ſumece panem filioꝝ ⁊ mittere canib⁹) hec ē tercia duricia q̄ eā canē appellauit: et nō eē dignā pane. (At illa dixit etiā dn̄e) h̄ oſtendiſ humilitas mulieris h⁹ q̄ ip̄a fatebaſ ſe eſſe canē. di cens (etiā dn̄e) qꝛ verū ē qd̄ dicis. nec peto panē itegrū ſed micā (nā ⁊ catelli edūt de micis q̄ cadūt de mēſa dn̄orū ſuoꝝ) .i. q d. q̄ ſicut catelli aliq̄ modica vtpote mi/cas cadentes de menſa ꝑcipiūt. ſic ⁊ ego gētilis debeo ſaltē modicū quid ꝑcipere de bn̄ficijs tuis. Queriſ hic q̄re xp̄s huic mulieri tantā oſtēdit duriciā. Rn̄det hyero. h̄ fecit vt exēplū ꝑſeuerātie nobis da/ret ⁊ eius fidē ⁊ ꝯſtantiā ꝓbaret. ⁊ ꝓba/tam manifeſtaret (tūc rn̄dens ih̄s ait illi. o mulier magna ē fides tua) Jaco. pariſienſ. hoc ꝑtꝫ ex h̄ q̄ filiā nō ſecū adduxit ad ieſū. ſ eā dimiſit in domo nec xp̄m ad eā ire petiuit. qꝛ credebat eū poſſe filiā ſuam liberare ſolo v̄bo (fiat tibi ſicut vis) Ly. q. d. fides tua h̄ mereſ. Criſ. Hic oñ ditur quātū valet ꝯſtantia orōnis: qꝛ qd̄ apoſtoli nō obtinuerūt iſta ꝑfecit (⁊ ſanata eſt filia ei⁹ ex illa hora). ſ. q̄n ſermo xp̄i ꝓceſſit ex ore eius, qꝛ cū rediit domū ſue/nit filiā ſane mētis et plene liberatā ⁊ ſa/natā. Circa p̄ns euāgeliū vbi d̄r filia mea male a demonio vexaſ. Notandū q̄ ad h̄ vt q̄s nō poſſideaſ a dyabolo duo valent Primo vt q̄s ſibi a p̄ctō caueat. p̄ſertim mortali ⁊ ſi incidit ſtatim ꝯteraſ: quia ī talē demō poteſtatē nō hꝫ: vt ꝓbat Caſſianus in collatione patrū ꝑ ex/emplum de ſancto Anthonio quē duo magi odiētes ꝑ tres ſucceſſiue demones eijcere de cella ſua conabantur. Cū aūt beatus anthonius tētationē amariſſimā ſentiēs oraret. et ſigno crucꝭ ſe muniret ſemꝑ vacui demōes receſſerūt. Et ſic tandem magi illi a beato āthonio v̄tutē crucis xp̄i ⁊ fidei catholice diſcētes ad fidē ꝯuerſi ſūt. Tūc diffiniuit beatus āthonius nullaten⁹ demo/nes poſſe mētē cuiuſq̄ vel corpus inuadere niſi eā prius deſtituerint oībus cogitationib⁹ ſanctis ⁊ niſi prius mentē poſſiderint Secūdo valet fiedei ſymbolū dictū vel crucis ſignuꝫ ꝓ ſe vel ſuis impreſſum. Exemplū patet in dialogo Greg. li. iij. c. vij. de iudeo cuſto/dito ꝑ ſignū ſancte crucis.

e Rat ieſus eijciēs demoniū. Lu. xi. Math. xij. Mar. iij. Hoc euāgeliū factum ē. Anno xp̄i. xxxi. kal. decēbris. feria. v. inditione. iiij. luna xvij. Ante iniciū illius euāgelij ſcribit ſā ctus Lu. eo. ca. Factū eſt cū eſſet ieſus in loco quodā orans. vt ceſſauit: dixit vnus ex diſcipulis eius ad ip̄m. Dn̄e doce nos orare: ſic Johānes docuit diſcipuloſ ſuoſ Et ait illis: cū oratꝭ dicite: Pater nr̄ q̄ es in celis ſanctificeſ nomē tuum ⁊c̄. Tunc poſtmodū ſequiſ euangeliū hodiernum (Erat ih̄s eijciēs demoniū) Gor. ꝯueniē ter āt p⁹ documētū orōis pōit miraculū ex pulſionis demōis: qꝛ h̄ ē vn⁹ effect⁹ orōiſ vtꝫ Mar. ix. Hoc gen⁹ demoniorū in nul

lo pōt exire niſi in oṙoe ⁊ ieiunio (⁊ illō) ſ.obſeſſū nō demoniū (erat mutū) Glo.ſ. ab effectu qꝛ mutū faciebat hoiem. ⁊ Mathei.xij.hētur ꝙ etiā cecus erat ⁊ Marci ix.ꝙ etiā ſurdus erat: vñ Beda. Jn vno hoie tria ꝑpetrata ſūt miracula.cecuſ videt. mut⁹ loq̇tur.poſſeſſus a demonio liberat̃ (et cū eieciſ.demoniū lo.ē mut⁹ et ad.ſūt turbe) ſ.ſimplices ⁊ mīores. Maiores aūt calūniabātur miraculū ⁊ blaſphemabāt vñ ſeq̇t̃ (q̇dā aūt).ſ.ſcribe ⁊ phariſei:(dixerūt in beelzebub pṙcipe demoniorū eijcit demonia) miraculū illō erat publicū. et iō denegare nō poterāt ſ ꝑuertere conabant̃ dicētes.ꝙ ỽtute demonis factum eſſet. Odiū eni ⁊ inuidia ꝑuertūt iudicia ⁊ facta interp̄tant̃ ad deteriorē ꝑtē. Scribe āt ⁊ phariſei valde oderūt xp̄m qꝛ acrit̃ arguebat eorū vicia. ⁊ iō miracula diuina ỽtute fcā dixerūt fieri arte magica.ſ.ī beelzebub p̄ncipe demoniorū. Vñ Beda: Cult⁹ idolatrie a rege ciuitatiſ Niniue ortū habuit.q̇ de morte p̄ris ſui noīe Bel. intantū doluit ꝙ ob mēoriā ſui aureā ſtatuā p̄ris ſui imaginē et ſilitudinē habētē fec: quā hūit in tāta reuerētia vt ſi aliq̇ fugitiui vel facineroſi ad eā ↄfugerēt. eſſent ſecuri de vita ſua: iō ceperūt ⁊ honores diuinos ei.ſ.imagini exhibere: vidētes regi placere in h̃. Quo exēplo ceteri de locis adiacētib⁹ in honore patrū ſuoꝝ ſtatuas aureas fecerunt. et ſic creuit ydolatria. Beezebub interp̄tatur vir muſcarū ſiue hñs muſcas: qꝛ muſce ↄgregabant̃ ad ydolū illō ꝓpter cruorē aniāliū q̇ ibi imolabant̃. Jn ꝑdcō āt ſimulacro dicebāt iudei p̄ncipē demonioꝝ hītare. Tū qꝛ illud ḋr primū fuiſſe ydolū ſic ḋr in hyſtorijs. Tū qꝛ cult⁹ eius apud

et illud erat mutū. Et cū eiciſſet demoniū locut⁹ ē mutus ⁊ admirate ſunt turbe. Quidā āt ex eis dixerūt in beelzebub pṙicipe demoniorū eijcit demonia. Et alij tē tantes .ſignū de celo querebant ab eo. Jpſe aūt vt vidit cogitatōes eoꝝ dixit eis Oē regnū in ſeip̄m diuiſum deſolabit̃ ⁊ dom⁹ ſupra domū cadet. ſi aūt ⁊ ſathanas ī ſeip̄m diuiſus ē quō ſtabit regnū ei⁹. qꝛ diciti in beelzebub eijcere me demōia. Si āt ego ī beelzebub eijcio demonia filij vr̃i in quo eijciūt Jdeo ipī iudices veſtri erūt

gētiles generalior erat atq̧ celebrior. Et ꝑ ip̄m dicebāt xp̄m eijcere demōia. ſ āt ex magna inuidia. vñ Criſ. Jnuid⁹ nō q̄rit q̄d dicat: ſ ſolū vt dicat (alij tētantes ſignū ḋ celo q̄rebāt ab eo) Glo. fortaſſis q̄rebāt deſcenſū ignis ḋ celo ſicut factū fuit tēpore Helye.iij. Regū xviij. aut māne ꝑ deſcēſum ſicut tp̄e moyſi: vt patet Exoḋ.xvi. Uel ſicut tp̄e ioſue ſol ſtetit ſpacio vnius diei. Joſue.x. Uel etiā ſicē tempore Ezechie: ſol retro ceſſit decē gradib⁹. vt habet̃ Eſaie.xxxviij. (Jpſe aūt vt vidit cogitatiōes eoꝝ) Beda. nō ad dicta. ſed ad cogitata xp̄s rñdit: Ut vel ſic ↄpellerēt̃ credere p̄ẗ eius. q̇ cordis occulta videbat. Hoc eñ non pōt demō nec aliq̄ creatura. ſ ſol⁹ deus. vt et ipī in ſua ſcriptura habebāt Vñ.iij.Reg.viij Tu ſol⁹ noſti corda filiorū hoim. Jtē.i.Re.xvi. Hō videt ea q̄ patēt de⁹ aūt intuet̃ cor (dixit eis oīe regnū in ſeipſum diuiſū deſolabit̃).i.deſtruet̃. Nā vt diċ Hiero. parue res ↄcordia creſcūt. diſcordia maxime res dilabunt̃. vñ Ariſto. Oīs eni virtus vnita fortior ē ſeipſa diſꝑſa. (⁊ domus ſupra domū cadet) Glo. dom⁹ ſupra domū cadit cū habitores vni⁹ dom⁹ a ſamilia alterius dom⁹ opprimūtur (ſi autē ſathanas in ſeip̄m diuiſus ē).ſ.ita vt vn⁹ expellat aliū (quō ſtabit regnū eius) id ē poteſtas ei⁹ (ſi aūt ego in beelzebub eijcio demōia) vt vos dicitis (filij vr̃i) id eſt apl̄i q̇ ſm carnē a iudeis nati ſūt (in quo eijciūt).q.d. Si filij veſtri id ē apl̄i quib⁹ dedi p̄tātē ſuꝑ demonia. ī nomīe meo demonia eijciūt. Jniquū ē dicere me in virtute beelzebub demōia eijcē (iō ipī iudices vr̃i erūt) qꝛ exiſtētes aſſeſſores mei in finali iudicio ſn̄iam meā approbabunt.

Porro ſi in digito dei eijcio
dmonia ꝓfecto ꝑuenit ī vos
regnū dei cū fortis armatuſ
cuſtodit atriū ſuū. ī pace ſūt
ea q̄ poſſidet ſi aūt fortior il
lo ſupꝟueniēs vicerit eū. vni
uerſa arma ei⁹ auferet in q̇/
bus ꝯfidebat. ⁊ ſpolia ei⁹ di
ſtribuet. q̇ nō ē mecū aduer
ſum me ē. ⁊ q̇ nō colligit me
cū. diſꝑgit. cū immūd⁹ ſpūs
exierit ab hoīe ambulat per
loca īaquoſa. q̄rēs reqͥem et
nō īueniēs dicit. reuertar in
domū mea vn̄ exiui. Et cuꝫ
venerit īuenit eā ſcopis mū
datā ⁊ ornatā. ⁊ tūc vadit ⁊
aſſumit alios ſeptē ſpūs ſe/
cū neqͥores ſe. ⁊ ingreſſi ha/
bitāt ibi. ⁊ fiūt nouiſſima ho
minis illi⁹ peiora prioribus
Factū ē āt cū hec diceret ex
tollēs vocē q̄dā mlier d tur

(porro ſi in digito dei) id eſt in ꝟtute ſpi
ritusſancti q̇ bene digito ꝯparatur. Sicut eī
digitus ꝓcedit a corpe ⁊ manu. ſic ſpūſ/
ſanctus ꝓcedit a pr̄e ⁊ filio (ꝓfecto ꝑue/
nit in vos regnū dei) Hor. ſnīa diuini iu
dicij. vnde Augu. Re/
gnū dei ē poteſtas iu/
diciaria q̄ dānant ipij
et a fidelib⁹ ſecernunt
(cū fortis armat⁹) id
eſt dyabolus (cuſtodit
atriū ſuū) Hor. i. mun/
dū. qꝛ dyabol⁹ ante ad
uentū filij dei in mūdo
ſine ꝯdictione princi/
pabat (in pace ſūt oīa
que poſſidet). i. om̄es
peccatores q̇ obediūt
et fauēt ei in pace ſunt
q̄ntū ad dyabolū. vnd
Grego. Illos pulſare
negligit. q̄s quieto iu
re poſſidere ſentit (ſi āt
fortior eo ſupꝟueniens
ſcꝫ xp̄s (vicerit eū. vni
uerſa arma ei⁹ auferet
in quibus cōfidebat)
Chriſtus eī cū factus
fuit hō inuaſit diabo/
lū ⁊ arma ei⁹ abſtulit.
i. aſtutias ⁊ nequitias
ipi⁹ (⁊ ſpolia). i. homi
nes ab eo deceptoſ cri
ſtus ꝑ ſe ⁊ ꝑ ſuos ꝑ aplo̾s
ſuos ad noticiā verita
tis ⁊ fidē ſancte trini/
tatis reuocauit. q̄ ſpo/
lia xp̄s diſtribuit cū ſi
deles ſuoſ cuſtodie an
geloꝝ mācipauit ⁊ dona ſpūſſancti eis tri
buit reſiſtēdo ampli⁹ tētationib⁹ ſuis (q̇
nō eſt mecū ꝯtra me ē). q. d. ſm̄ glo. Opa
mea nō cōueniūt cū opib⁹ dyaboli. Ego
enī volo bonū. ille vero malū. Ego amo
humilitatē. ille ſupbiā. Ego diligo caſti/
tatē. ille luxuriā. Ego volo aīas ſaluare
ille ꝑdere. (⁊ qui nō colligit mecū) ī vni
tate fidei ⁊ dilectionis dei ⁊ ꝓximi (diſꝑ
git) qꝛ ſicut officiū xp̄i ē diſpſa ꝯgregare.
Sic ecōuerſo officiū diaboli ē cōgregata
diſpergere (cū immūdus ſpūs exierit ab
hoīe). ſ. ꝑ contritionē. ꝯfeſſionē ⁊ veraꝫ
ꝑenitētiā (ambulat ꝑ loca īaquoſa). i. ari
da. Et intelligunt corda fideliū in q̇bus
exiccat⁹ ē humor mūdane laſciuie q̇ dya/
bolo reſiſtūt nō cōſentiētes ſuis ſuggeſti
onibus vt peccēt. ſꝫ vi
riliter reſiſtunt ſibi (q̄/
rens requiē ⁊ nō inue
niēs) qꝛ vbi requieſcit
ſpūs ſāct⁹ ꝑ bonas me
ditatōnes: ſpūs mali/
gnus illuc intrare nō
audet (dic̄ reuertar in
domū meā). ſ. q̄ olim
erat mea (vn̄ exiui). i.
expulſus ſū ꝑ pn̄iam.
(Et cū venerit īuenit
eā ſcopis mūdātā ⁊ or
natā) ſcꝫ ꝑ ꝑenitētiā ⁊
vacantē bono opi. vn
de neceſſe eſt vere pe/
nitēti vt ſemper aliq̇d
boni operis faciet. ne
dyabolus inueniat eū
ocioſum (tūc vadit et
aſſumit ſeptē ſpūs ne/
quiores ſe) ꝑ ſeptena/
riuꝫ numerū intelligū
tur ſeptem pctā morta
lia. vnde Grego. Ma/
gdalena ſeptē demōia
habuit. q̄ vniuerſis vi
tijs plena fuit (⁊ īgreſ
ſi habitāt ibi) qꝛ de do
mo dei fit habitatō de
monū (⁊ erūt nouiſſi/
ma hoīs illius peiora
ꝑorib⁹) qꝛ q̇dlibet pec
catū in recidiuāte pei⁹
eſt q̄ ſi mille añ recidiuū ꝓpter ingratitu
dinē (factū eſt aūt) cū hec diceret ſcꝫ xp̄s
loquēdo ꝯtra iudeos ipos redarguendo
(extollens vocē) ſcꝫ in xp̄i cōmendatiōeꝫ
(quedā mulier de turba) Hor. nō diues
nō nobilis. ſed de cōmuni plebe quia fu/
it ſancta marcella famula ſancte marthe
q̄ audiēs xp̄m a iudeis ⁊ phariſeis blaſ/
phemari ⁊ dehoneſtari. ⁊ nō valēs vlte/
rius ſuſtinere. Ad laudē filij dei ⁊ confu/
tationē iudeoꝝ ⁊ phariſeoꝝ ⁊ ſcribarum
prorupit in laudem filij ⁊ matris dicens.

(Beatꝰ venter qui te portauit) Et ſic ma
trem dei ex filio laudat: quia ab ipſo filio
habet grãm ⁊ gloriã. Et vere btũs venter
qz ibi deus factꝰ ẽ hõ: eternus tpalis. im/
mortalis mortalis. vt ptz Joh̃. i. Et v̄bũ
caro factũ eſt (⁊ vbera
q̃ ſuxiſti) ſcz a quibus
alimentũ lactis ſuſce/
piſti (At ille dixit quin
immo). q. d. nõ tm̃ illa
eſt beata que me porta
uit in vtero ſuo ⁊ lacta
uit me ex vberibꝰ ſuis
ĩmo etiã (btĩ qui audi
unt verbũ dei) aure in
terius corde credẽtes
(et cuſtodiunt illud)
ope implentes: qz non
auditores legis iuſtifi
cabunt̃ ſed factores le
gis. vt patet Roma. ij.
Beati ergo in ſpe in p̃
ſenti: ſed in futuro ĩ re
Circa pñs euangeliuz
vbi dicit̃. Erat ihesus
eijciens demoniũ ⁊ illud erat mutũ. Que
ritur cũ xp̃s fecit multa miracula ⁊ ſuam
miſericordiã pluribꝰ hoĩbus indulſit eos
ab infirmitatibus liberando. Quibꝰ vel
cui ſuã miſericordiã magis dicitur exhi/
buiſſe. Reſpõdet̃ ꝙ dñs noſter ieſus xp̃s
vt dicunt doctores. Auguſtinꝰ. Hierony
mus. Chriſoſtomꝰ. Nunq̃ȝ liberauit ali/
quẽ corporaliter quinetiam ſpũaliter. Et
nunq̃ȝ partẽ liberando quinetiã totũ ho/
minẽ liberaret. Nihilominus ſi habemꝰ
reſpectũ ad grauitatẽ cuȝ vna infirmitas
ſit grauior alia. A grauiori liberando in/
firmitate dicit̃ miſericordius ſe habuiſſe
Sȝ q̃rit̃ q̃ tñ int̃ alias ẽ maior infirmitas
Rñdeo ꝙ illa q̃ totũ occupat hoĩeȝ ⁊ cor/
poraliter ⁊ ſpũalit̃ plus q̃ȝ illa q̃ ſolũ cor/
poralit̃. Sed q̃ ẽ illa. Rñdeo ꝙ poſſeſſio
hoĩs a dyabolo: in alijs infirmitatibꝰ cor
pus affligit̃ ⁊ aĩa nõ: quia ſtat in ſuo ſen
ſu. Sed qñ hõ a dyabolo inuadit̃ ⁊ vexat̃
vt patet expientia. tũc q̃ ad animã homo
affligit̃ ⁊ rõnis vſu priuat̃: ⁊ deinde cor
pus vexat̃: ergo dñs nr̃ ieſus xp̃s hoĩem
a dyaboli manibꝰ liberãdo ſuã miſericor/
diam magis in his q̃ȝ in alijs oſtendit.

ba dixit ad ihesum. Bea/
tus venter qui te portauit ⁊
vbera q̃ ſuxiſti. At ille dixit
Quinimo. Beati q̃ audiũt
verbũ dei ⁊ cuſtodiũt illud

Dñica media in quadra
geſima Euãg. ſm Johã. vj.

In illo tempore
Abijt ieſus trãs mare galy/
lee qđ ẽ tyberiadis ⁊ ſeq̃ba/
tur eũ multitudo magna. qz
videbãt ſigna q̃ faciebat ſu

Bijt ih̃s trãſmare galylee Joh̃.
a vi. Math̃. xiiij. ⁊ Marci. vi. Hoc
euãgeliũ factũ ẽ Anno xp̃i. xxxij.
ydus aprilis. dñica luna. xxij. inditiõe. v.
Ante initiũ illius euangelij habetur Jo/
hannis. v. ꝙ chriſtus
dixit iudeis ⁊ phariſe/
is ⁊ ſcrib̃. Ego cogno/
ui vos qz dilectionem
dei nõ habetis in vob̃.
Ego veni in noĩe pr̃is
mei ⁊ nõ accepiſtis me.
Si aliꝰ venerit ĩ noĩe
ſuo illum accipietis.
Quõ poteſtis credere
vos q̃ gloriã ab inuicẽ
accipitis. Et gloriã q̃
a deo ſolo eſt nõ q̃ritis
Nolite cogitare. quia
ego accuſaturus ſum
vos apud patrem. eſt
q̃ accuſat vos moyſes
in q̃ vos ſperatis. ſi eñ
crederetis moyſi crede/
retis forſitan et mihi.
de me eñi ille ſcripſit. ſi aũt illiꝰ lr̃is ñ cre
ditis quõ verbis meis credetis (Poſt h̃
abijt ieſus trans mare galylee) Judei eñ
q̃rebant xp̃m interficere: ⁊ nõ erat adhuc
tẽpus paſſionis ſue. Jdeo abijt trãs ma/
re galylee ⁊ tũc pauit multitudinẽ in de/
ſerto. Et iſtud miraculũ factũ ẽ in princi/
pio tercij ãni p̃dicatõis xp̃i circa paſcha:
in q̃ die feſto decollatꝰ fuit ſctũs Johan/
nes baptiſta Jtẽ notãdũ ſm Nicolaũ de
lyra ꝙ mare galylee ẽ quidã lacꝰ magnꝰ p
quã tranſit iordanis fluuiꝰ. ⁊ d̄r mare ſm
modũ loquendi hebraicũ in quo oĩs con
gregatio magna aquaꝝ vocat̃ mare. ⁊ d̄r
mare galylee a ꝓuincia vel regione: ſicut
mare anglicanũ ⁊ d̄r mare tyberiadis ex
noĩe ciuitatis edificate in littore. que an/
tiquitꝰ cenereth dicebat̃. Sed ab herode
tetrarcha reedificata ⁊ ampliata tyberias
eſt vocata in honore tyberij ceſaris (⁊ ſe/
quebat̃ eũ multitudo magna. quia vide/
bant ſigna que faciebat ſup his qui infir
mabantur) Vñ Marci. vi. ꝑcurrẽtes vni
uerſam regionẽ illam ceperunt in graba/
tis eos qui ſe male habebant circũferre,
vbi eũ audiebant eſſe et ſanabat omnes,

per his q̄ ĩfirmabātur. Subijt ergo in mōtē ihs. ⁊ ibi ſedebat cū diſcipul' ſuiſ. Erat aūt ꝑximū paſca dies feſtꝰ iudeoꝝ. Cū ſubleuaſſʒ ergo ocl'os ihs ⁊ vidiſſet q꞉ ml'titudo maxia venit ad eū. dt ad philippū vñ ememꝰ panes vt māducent hy. h̄ autē dicebat tētans eū ipe ei ſciebat q̄d eſſet facturꝰ. Rn̄det ei philippꝰ. ducētoꝝ denariorū panes ñ ſufficiūt eis vt vnuſq̄ſq꞉ modicū q̄d accipiat. Dicit ei vnꝰ ex diſcipuliſ eiꝰ andreas fr̄ ſymonis petri. Eſt puer vnꝰ h̄ q̄ hʒ q̄nq꞉ panes ordeaceos ⁊ duos piſces. Sʒ hec q̄d ſūt inter tātos. dic̄ ergo ihs. Facite hoies diſcūbere. Erat āt fenū ml'tū ĩ loco. Diſcubuer̄t ergo viri nūero q̄ſi q̄nq꞉ milia. accepit ğ ihs panes. ⁊ cū

(Subijt ğ in mōtē) Ly. q꞉ erat locꝰ deuotōis ⁊ doctrīe aptꝰ (⁊ ibi ſedebat cū diſcipul' ſuis) docēs eos ⁊ ꝯſolādo eos (erat āt ꝑximū paſca dies feſtiꝰ iudeorū) Sciēdū ẽm Tho de aq̄no. ꝙ in ſeq̄nti paſca fuit xp̄s crucifixꝰ. vt habet Johā. xiij. Vñ ab iſto miracl'o. ſ. de q̄nq꞉ panibꝰ vſq꞉ ad paſſionē xp̄i fluxit vnꝰ annus. Ad iſtud paſca ñ aſcēdit xp̄s vt aſpectu ſuo nō excitaret furorē et inuidiā iudeoꝝ (Cū ſbleuaſſet ergo oculos ieſus ⁊ vidiſſet꞉ q꞉ ml'titudo maxia venit ad eū). ſ. ꝑpter deuotiōeʒ vñ d꞉ math. xiiij. ꝙ ſecute ſūt eū turbe pedeſtres de ciuitatibꝰ. Ly Tantū ei deſiderabāt audire xp̄m ꝙ omiſer̄t apportare alimēta. ꝓpter qd̄ neceſſariū fuit ꝙ fieret h̄ miraculū (dixit ad philippū) Sʒ q̄re nō querit a iuda qui erat diſpenſator. Rn̄dit btūs Tho. ſup Johan. ꝙ philippus erat oriūdus de illa p̄ria et iō ſpecialeʒ ſollicitu꞉dinem gerebat de turba (vñ ememꝰ panes vt māducēt hy. h̄ aūt dicebat tētās eū) Tho. xp̄s nō queſiuit vt addiſceret꞉ ſ꞉ vt philippū ꝓbaret (ipe ei ſciebat q̄d facturus eſſet. Rn̄dit philippus꞉ ducētorū denariorū panes ñ ſufficiūt eis) Ly. q. d. Paupes ſumꝰ꞉ tantā pecuniā habere nō poſſumꝰ꞉ ⁊ ſi haberemꝰ ñ ſufficeret ꝓ refectōe eoꝝ. Jō ſequit̄ (vt vnuſquiſq꞉ modicū q̄d accipiat) Tho. ⁊ ē argumētū expꝛ̄ſſuʒ ꝙ xp̄ſ cū tota familia ſua ñ hēbat ducētos denarios. Hodie tn̄ parū videt̄ vni clerico vl' ep̄o hr̄e cētū marcas ān̄uatim ⁊ vtinā bene expēdant (dic̄ ei vnꝰ ex diſcipulis eiꝰ andreas fr̄ ſymonis petri.

Eſt puer vnꝰ hic q̄ hʒ quīq꞉ panes ordeaceos ⁊ duos piſces) Et puer iſte dicit̄ fuiſſe marcialis q̄ fuit de parētela ſancti petri ⁊ andree fratrū. Vnde Criſ. Andreas erat excellentior ĩ fide q̄ʒ philippꝰ nōdū ꝑfectus. q꞉ videt̄ aliq̄liter crediſſe ꝙ poſſent ꝑ xp̄m ml'tiplicari paneſ iſti quod aūt addit (ſed h̄ q̄d ſūt int̄ tātos) oſtēdit ĩbecillitatē fidei eiꝰ. Putabat enī ꝙ nō ſic ſufficeret parū ſic̄ ml'tū. Nec plene capiebat oīpotētiā xp̄i. Equal'r eī poterat ſaciare multitud꞉inem de paucis ſicut de multis (dixit ğ ieſus. facite hoies diſcūbere). i. ordinate ſedere ad comedendū ⁊ ap̄li obedientes v̄bo xp̄i ita fecerūt nō ĩterrogātes q̄d deberēt hoies comedere (Erat aūt fenum ml'tū in loco) Ly. hoc interponit̄ ad oſtēdēdū ꝙ locus erat aptꝰ ad ſedendū. Tho. terra enī illa valde calida ē꞉ ⁊ iō tēpeſtiuiꝰ metūt q̄ʒ noſ hic in terris noſtriʒ꞉ ğ circa paſcha habuerūt fenū in p̄tis (diſcubuerūt ergo viri q̄ſi numero quinq꞉ milia) exceptis mulieribꝰ ⁊ paruulis꞉ q̄ non numerantur hic ẽm legalem cōſuetudinē꞉ ſ꞉ ſolūmodo viri a viginti annis ⁊ ſupra vt habet̄ Nūe. i. ca. Attende ẽm hiero. ꝙ cuilibet millenario corn̄det vnꝰ panis (Accepit ergo ieſus panes). ſ. in manibꝰ ſuis Tho. ⁊ ſic panes illi multiplicati ſūt in manibꝰ ſuis v̄tute oīpotētie ſue. Et q̄ potuit panes illoʒ ſic mirabilit̄ multiplicare. pōt etiā panē in corpꝰ ſuū vertere (⁊ cū gr̄as egiſſet). i. cū benedixiſſet panes eo modo q̄ ſolitꝰ erat benedicere menſam. Jn hoc dat nobis exem-

plum. vt ĩ principio mẽſe dicamꝰ benedicite: ꝗ ſciũt. aut vnũ pr̃ nr̃. Et in fine menſe gr̃as deo. qꝛ oĩa bona tp̃alia ſunt dona dei (diſtribuit diſcũbentibꝰ) Tho. ñ ipſe ꝑ ſe ſꝫ ꝑ diſcipulos. dedit eñi diſcipulis et diſcipuli appoſuerunt turbis vt dꝛ Mat. xiiij (ſilr̃ ex piſcibꝰ quantũ volebat). i. vſqꝫ ad ſaturitatẽ (vt autẽ ĩpleti ſunt). i. abundant̃ refecti (dixit diſcipulis ſuis) ñ turbis qꝛ diſcipuli fuerũt ſeruitores ⁊ iõ voluit vt ipſi reliq̃as leuarẽt (colligite q ſupauerãt fragmẽta ne ꝑeant) p̃cepit h̃ xp̃s ad cõfirmationẽ deitatis ⁊ manifeſtationem miraculi. Tho. in hoc dat nobis xp̃ianis exemplũ vt poſt prandiũ reliquie nõ diſꝑdant̃: ſꝫ ꝓpt̃ paupes colligantur (collegerũt ḡ ⁊ impleuer̃t. xij. cophinos fragmẽtoꝝ ex qnqꝫ panibus ordeaceis et ex duobꝰ piſcibꝰ q̃ ſupfuerũt his q̃ mãducauerãt) Ly. h̃ dicit ad euidentiã miraculi ꝙ plꝰ remãſit q̃ꝫ a principio appoſitũ fuit. Tho. ex iã dictis ꝑꝫ ꝙ pares erãt cophini nũero apl'oꝝ. In q̃ monſtrat̃ ꝙ doctrina apl'oꝝ ꝑ totum orbẽ erat diſtribuẽda ex reliquijs doctrine xp̃i (illi ergo hoĩes cũ vidiſſent ꝙ feciſſet ſignũ) Tho. tã magnũ ⁊ aptũ et tã oportunũ. in multiplicatõe panũ. ⁊ in multitudine reliquiarũ (dixerũt. hic ẽ vere ꝓpheta) Ly. iudei ſciebant ꝙ xp̃s erat ꝓmiſſus in lege ꝑ moyſen tanq̃ꝫ ꝓpheta ceteris excellentior vt h̃r Deut̃. xviij. Prophetã de gẽte tua ⁊ de fratribꝰ tuis ſicut me ſuſcitabit tibi dñs deꝰ tuus: ip̃m tanq̃ꝫ me audies. Hoc eſt impletũ in ipſo dño nr̃o ieſu xp̃o ergo dicebãt (hic ẽ vere ꝓpheta). i. ille magnꝰ ꝓpheta ꝓmiſſus nobis a moyſe (ꝗ venturus eſt in mundũ) ad ipſum ſaluãdũ. Sic

gr̃as egiſſet diſtribuit diſcũbẽtibꝰ. Silr̃ ⁊ ex piſcibꝰ quã tũ volebat. Ut ãt ĩpleti ſũt dixit diſcipul' ſuiſ. Colligite q̃ ſupauerãt fragm̃ta ne ꝑeãt. Collegerũt ergo ⁊ ĩpleuerũt duode[illegible] cophinoſ fragmentoꝝ ex [illegible]iqꝫ panibus ordeaceis ⁊ duobꝰ piſcibus q̃ ſupfuerũt his q̃ mãducauerãt. Illi ergo hoĩes cũ vidiſſent ꝙ feciſſet ſignũ dicebant. qꝛ hic eſt vere ꝓpheta qui venturꝰ eſt in mundum

Dñica ĩ paſſione dñi. Euãgeliũ ſm Johannẽ. viij.

In illo tempore

Dicebat iheſus turbis iudeorũ ⁊ principibꝰ ſacerdotũ.

aũt nõ venerũt alij ꝓphete: ſed ſolũ ad denunciandũ iſtius aduentuȝ. Circa p̃ſens euangeliuȝ vbi agit̃ de illo cõuiuio qnqꝫ panũ. Querit̃ p̃mo q̃ miniſtri fuerunt in illo cõuiuio. Rñdet̃ ꝙ diſcipuli xp̃i q̃bus xp̃us dixit. Facite homines diſcumbere. Et marcialiſ fuit puer iſte ꝗ habuit qnqꝫ panes ⁊ duos piſces: vt habet̃ in legenda ſua. Scđo querit̃ q̃t fuerũt cõuiue: qꝛ forte qnqꝫ milia viroꝝ. Sed cur nõ nominant̃ femine cũ tales hodie plus q̃ꝫ viri ſequi videant̃ xp̃m in audiendo ſmones: in ꝑceptione eucharistie ⁊ in eccleſiaꝝ frequentatione. Rñdet theophilus. Scripture cõſuetudineȝ ſequit̃ hic Jo. q̃ ſcriptura ſoluȝ a xx. ãnis: vſqꝫ ad quinquaginta numerat viros ad bella aptos ſicut moyſes fecit. Numeri. i. Querit̃ tercio q̃s fuit mgr̃ et cocꝰ in cõuiuio. Rñdet̃ ꝙ xp̃s ꝗ accepit panes in manus ſuas in ſignum ꝙ ſua potentia q̃ creauit celũ ⁊ terrã: q̃ gubernat mũdũ poſſet multiplicare panes. Nõ nouos panes creando. ſm Tho. in. iij. ꝑte ſũme: ſꝫ p̃iacentes multiplicãdo: ſilr̃ ex piſcibꝰ q̃ntũ volebat Quarto q̃rit̃ an panes iſti ⁊ piſces fuer̃t optimi ⁊ ſapidiſſimi. Rñdet Jaco. ianuẽ. Credendũ ẽ ꝙ ſic ſaltẽ in ſua ſpẽ ⁊ a ſimili ꝓbat ꝑ Chriſo. ſup illõ Joh. ij. vbi xp̃s in nuptijs mutauit aquã in vinuȝ: vbi ſic dicit talia ſunt xp̃i miracula vt multo his q̃ ꝑ naturã fiũt ſpecioſiora ⁊ vtiliora fiãt. Quinto q̃rit̃. Cur ñ vinũ ꝓpinauit hoibꝰ iſtiſ q̃s ſic pauit qnqꝫ panibꝰ ⁊ duobꝰ piſcibꝰ. Rñdet̃ ꝙ potuit eſſe vt panes ⁊ piſces ꝓprietatẽ habuerint tã cibi q̃ꝫ potus Sicut etiã adhuc hodie apothecarij ſciũt ꝯficẽ electuaria cibi ſil' ⁊ potꝰ nãm hñtia,

Quis ex vobis arguet me de pctõ. Si ꝟitatẽ dico vo= bis q̃re ñ creditiſ mihi. Qui ẽ ex deo verba dei audit. ꝓ= pterea vos nõ auditiſ. q꞉ ex deo nõ eſtis. Reſpõderunt ergo iudei ⁊ dixerũt ei nõne benedicim⁹ nos. q꞉ ſamari/ tanus es ⁊ tu demõiũ hẽs. Rñdit ieſ⁹ Ego demoniũ ñ hẽo. ꝫ honorifico pr̃ez meũ. et vos ihonoraſtiſ me. Ego autem non quero gloriã me am. eſt qui querat ⁊ iudicet

q Uis ex vobis arguet me de pecca to. Joh. viij. Hyſtoria hui⁹ euan gelij facta ẽ anno xp̃i. xxxij. x. kal' octobris. Feria tercia inditione. v. Ante initiũ illius euangelij ſcribit. s. Johan/ nes in eo. cap̃. ꝙ iudei dixerũt xp̃o. pater no/ ſter abraam eſt. Dicit eis ieſus. Si filij abra he eſtis opera abrahe facite. Nunc aũt que/ ritis me interficere ho minẽ q̃ veritatẽ vobis locutus ſuꝫ. quã audi ui a deo: hoc abraã nõ fecit. Et p⁹ pauca: vos ex patre diabolo eſtis ⁊ deſideria patris ve/ ſtri vultis facere. Ille homicida erat ab ini/ tio ⁊ in veritate nõ ſte tit. q̃a nõ eſt veritas in eo. Cum loquit̃ mẽda ciũ ex ꝓprijs loquitur q꞉ mendax eſt ⁊ pater eius. Tunc immedia/ te ſequit̃ euangelium hodiernũ. (Quis ex vo. ar. me de pctõ) Ly. q̃ſi diceret. Si habetiſ aliqđ peccatuꝫ qđ poſſitis ſuꝑ me oſtendere parat⁹ ſum audire: ⁊ me rationabiliter purgate. ⁊ iõ cum hoc nõ poſſitis facere (ſi veritatẽ di co vobis) ſi ꝓ q꞉ (quare nõ creditiſ mihi) Et ſubdit cauſaꝫ dicens (q̃ ex deo eſt ver ba dei audit) Notandũ ꝙ aliq̃d ex deo ẽ dupl'r. Uno mõ ſm naturã. ⁊ ſic oĩs crea tura eſt ex deo. q̃ eſt largitus ei eſſe. Alio mõ ſunt ſpẽaliter ex dõ ꝑ grãm vt q̃ recte credunt in deum ⁊ mandata eius ſuant. De illis dicit dñs (q̃ ex deo eſt verba dei audit) delectabiliter ⁊ libenter. Nã q̃ de um diligit libenter de eo loqui audit (ꝓ pterea vos non auditis) id eſt non reci/ pitis nec creditis nec etiaꝫ intelligere cu ratis verba dei de ore meo: quia ex deo nõ eſtis ⁊ ꝑ cõſequens ſequit̃ ꝙ ſitis ex dyabolo nõ ꝑ creationẽ ſed ꝑ imitationẽ Uñ Thomas dicit ex deo nanq꞉ ſunt ſm naturã. Sed ex deo non ſunt vicio ⁊ pra ua affectione (Rñderunt ergo iudei ⁊ di xerunt ei) Ly. Modus hoim inuidorũ et peſſimoꝝ q̃ neſciunt rõnabiliter rñdere: eſt ad cõuicia ſe ꝯuertere: ⁊ iõ iudĩ nõ hñ tes q̃d rõnabiliter xp̃o reſpõderent ad cõ uicia ſe cõuertunt dicentes (nonne bene dicim⁹ nos q꞉ ſamaritan⁹ es) Et in hoc intendũt xp̃o cõuicia/ ri. Tho. Erant eñi ſa/ maritani viles ⁊ abie/ ctiſſimi. ſm opinionẽ iudeoꝝ. Uñ Joh. iiij. Non eñi coutunt̃ iu/ dei ſamaritanis. Lyr. licet xp̃s eſſet iudeus genere: ⁊ nõ ſamarita nus: tñ vocant eum ſa maritanũ: q꞉ vulgare erat apđ iudeos ꝙ ho mĩes malos ⁊ eis odi biles vocabant ſama/ ritanoſ q̃uis eſſent iu dei. talis aũt erat xp̃s ſm reputationẽ eorũ. iõ vocabãt eũ ſamari/ tanũ (⁊ demo. habes) Ly. hoc ei dicebãt de xp̃o. Primo ꝓpt̃ mira cula q̃ faciebat q̃ ma/ gicis artib⁹ imputabunt. vtꝫ Luc. xi. In beelzebub principe demonioꝝ eijcit de/ monia. Scđo q꞉ ſecreta cordiũ ipoꝝ fre/ quenter dicebat. Et q꞉ aliqñ q̃dã alta et ꝓfunda loquebat̃ q̃ nõ intelligebãt ꝓpt̃ qđ eũ arepticiũ dicebãt ⁊ inſanũ. vtꝫ Jo han. x. Dicebãt aũt multi ex ip̃is demoni um hꝫ ⁊ inſanit cur vultis eũ audire (Re ſpondit ieſus) Hic ponit̃ ip̃ius xp̃i man ſueta rñſio. q꞉ cũ malediceret̃ nõ maledi cebat. i. Petri. ij. (Ego demoniũ ñ hẽo) qđ pꝫ q꞉ demones expellebat (ꝫ honori. pr̃em meũ). ſ. oĩa q̃ facio referẽdo gl'iam ei⁹ ⁊ ꝟtuti ei⁹ attribuendo (⁊ vos inho. me). i. intuliſtis mihi opprobria et cõui/ cia: vocando me ſamaritanũ ⁊ demonia/ cũ (ego glo. me. nõ q̃ro) ſup. in pñti q꞉ vi ta xp̃i in pauꝑtate ⁊ abiectione exiſtens: glorie mundane erat cõtrarie (eſt q̃ que/ rat). ſ. de⁹ pater (⁊ iudicet) de illis q̃ in/ honorant vindictã faciendo de ip̃is Qđ factũ eſt. qñ in vindictã mortis xp̃i deſtru cta eſt ciuitas ⁊ templũ ⁊ ppl's occiſus ẽ ⁊ captiuatus per romanos imperatores.

Amē amē dico vobis. ſi q̄s ſmonē meū ſeruauerit mor tē nō videbit ineternū. dixe rūt ergo iudei. nūc cognoui mus q2 demoniū hēs. abra am mortu⁹ ē ⁊ ꝓphete ⁊ tu dicis. ſi q̄s ſmonē meū ſua uerit mortē nō guſtauit ine ternū. nūq̄d tu maior eſ pr̄e nr̄o abraā q̄ mortu⁹ eſt. ⁊ ꝓ phete mortui ſūt. quē teipm̄ facis. rn̄dit ih̄s. Si ego glo rifico meipm̄ gl̄ia mea nihil ē. ē pr̄ me⁹ q̄ gl̄ificat me. quē vos dicitis q2 de⁹ nr̄ ē. ⁊ nō cognouiſtis eū ego āt noui eū. ⁊ ſi dixero. q2 nō ſcio eū. ero ſilis vobis mēdax. ſ3 ſcio eū et ſmonē ei⁹ ſuo Abraā pr̄ vr̄ exultauit vt videret diez meū. vidit ⁊ gauiſus ē. Dixerūt ergo ad eū iudei. quīq̄ gita ānos nōdū hēs ⁊ abra am vidiſti. dixit eiſ ih̄s. Am̄ amē dico vobis. an̄q̄ȝ abraā

(Amen amen dico vobis). i. fidelit̄ ⁊ du plicat̄ ad maiorē affirmatione (ſi q̄s ſer monē meū ſuauerit) Tho. in corde ꝑ fi dem: in ore ꝑ ꝯſtantē cōfeſſionē. in ope ꝑ bonā opatōnē (nō guſtabit mortē ineter nū). ſ. eterne damnati onis (Dixerūt ei iudei) intelligentes ꝙ loque ret̄ de morte corpali. (nūc cog. q2 demo. ha bes) Ly. q. d. pri⁹ tm̄ opinabamur te habe re demoniū: ſ3 nūc ſu mus certi ꝙ ita eſt q̄a nulla falſitaſ eſt a deo ſ3 a diabolo q̄ eſt pater mendacij. verbū autē tuū ē aptum mēdaciū Ad cui⁹ ꝓbationē in ducunt (Abraam mor tu⁹ eſt ⁊ ꝓphete.) q̄ tn̄ ſmonē dei ſuauerūt q̄ eſt maioris virtutis q̄ȝ ſit ſmo tu⁹. ⁊ iō patet falſum qḋ tu dicis. (ſi q̄s ſmonē meū ſuaue rit nō guſtabit mor. in eter. nunq̄d tu ma. es pr̄e noſtro abraaȝ qui mortu⁹ eſt) Cui primū data eſt circūciſio ⁊ fa cta eſt ꝓmiſſio de xp̄o vtȝ Gen̄. xxij. In ſemi ne tuo bn̄dicent̄ om̄s gentes (Et ꝓphete) q̄ bus de⁹ locut⁹ ē (mor tui ſunt.) Sciendū ꝙ xp̄s loquebat̄ de mor te ſpūali. Ipi aūt acce perūt de morte corpa li (quē teipm̄ faciſ). ſ. tu fili carpētarij Mar ci. vi. q2 manifeſtū eſt ꝙ te iactas ⁊ ad va nā gl̄iam de te falſa dicis (Rn̄dit ieſus ſi ego). ſ. inq̄ȝtum hō (gl̄ifico meipm̄ gl̄ia mea nihil eſt). i. vanū q̄d ⁊ falſa gl̄ia (eſt pater me⁹ q̄ glorificat me) Ly. ꝑ miracu loꝝ opationē. Et poſtea glorificabit me ꝑ reſurrectionis ⁊ aſcenſionis gl̄iam (quē vos dicitis q2 deus noſter eſt ⁊ nō cogno uiſtis euȝ) Tho, licet ꝑ fidē cognoſcerēt

vnū deum. nō tn̄ nouerant eū inq̄ȝtuȝ pa ter nec ſciebant eū habere filiū naturalē. Hoc em̄ ꝑ ieſum xp̄m declaratū fuit. Vn̄ Joh. xiiij. Pater manifeſtaui nomē tuū hoībus quos dediſti mihi (ego aūt noui eū ⁊ ſi dixero q2 neſcio eū ero ſimilis vob̄ mē dax) Lyr. Sicut eſtis mēdaces aſſerēdo voſ eum agnoſcere cuȝ tn̄ eū nō cognoſcatis: ita eſſem mendax ſi aſſere rem me ipm̄ ignorare. (Sed ſcio eū. ⁊ ſmo nē eius ſeruo). i. volū tatē ei⁹ facio. hoc xp̄s addidit: q2 vera cogni tio ꝑ opa demonſtrat̄ (Abraaȝ pater veſter) nō imitatione ſanctita tis ſ3 ꝓpagatione car nis (exultauit). i. cum q̄dam fiducia ⁊ exul tatōne deſiderauit (vt videret diē meū). i. tē pus iſtud incarnatio nis mee (vidit ⁊ gaui ſus ē) Tho. vidit em̄ abraam ꝑ fidē ⁊ ꝑ ſpm̄ ꝓphetie incarnationē xp̄i futurā. ⁊ ex hoc ga uiſus eſt ꝓpter redem ptionē ſuā ⁊ toti⁹ ge neris humani (Dixe rūt ḡ iu. ad eū. Quin. annos nōdū ha. ⁊ ab. vidiſti). q. d. mentiris Criſo. Quadraginta annoſ nō habebat q̄re tot annos ꝓpoſuerūt. rn̄det ꝓpter delicataȝ nature cōplexionē. ꝓ pter laboꝝ multitudinē. ꝓpter illi⁹ terre caliditatē. ꝓpter multā pauptate conſum ptus ⁊ attenuat⁹ videbat̄ maioris etat̄ q̄ȝ eſſet (dixit eis ieſus. Amen amen dico vobis anteq̄ȝ abraam fieret ego ſuȝ) Vn̄ Aug⁹. nō dicit ego factus ſum: q2 ei⁹ eſſe non incepit: nec dicit fui. q2 p̄teritū tp̄us diuinitas non hȝ. Tho. verbū p̄ntis tp̄is maxime cōuenit eternitati vbi nulla ē ꝑ

teritio nec ſucceſſio.ſed oĩa ſũt p̃ntia (tu
lerũt ergo lapides vt iacerẽt in eũ) tanq̃
blaſphemũ.reputauerũt eũ iõ blaſphemũ
qꝛ p̃ferebat ſe abꝛae:⁊ equabat ſe deo.et
iõ volebant eũ lapidare.Sciendũ q̃ xp̃s
quotidie lapidat̃ a ma
lis xp̃ianis. qꝛ q̃t ma/
las cogitatões q̃s ſci/
enter recipit in coꝛ ſu
um cũ delectatione et
conſenſu.quaſi tot la/
pides mittit in ieſum.
(ieſus aũt abſcondit
ſe) Ly.nõ occultando
ſe retro parietẽ.vl' ali/
ud hmõi:ſ3 virtute di/
uinitatis ſe reddendo
eis inuiſibilẽ(⁊ exiuit
de templo)nõ ex timo
re ſ3 ex diſpenſatiõe qꝛ
noluit lapidari ſ3 cruci
figi.Cũ a ſuis diſcipul'
videbat̃ q̃ ſecuti ſunt
eũ.vñ Aug.Quid ma
gnũ erat vt eos cõti/
nuo terra abſoꝛberet ⁊
p̃ lapidibꝰ infernũ da
ret.ſed tunc patientia
erat exercenda.nõ potentia.vt nob̃ patiẽ
tie daret exemplũ.Circa p̃ns euangeliũ3
vbi dicit̃.Tulerunt ergo lapides vt iace
rent in eũ.Notandũ q̃ hugo de pꝛato di
cit:q̃ xp̃s paſſus eſt p̃ nobis abluendis:
qꝛ magnis ſoꝛdibꝰ pctõꝝ inuoluti eramꝰ
vñ Apoca.i.Lauit nos in ſanguine ſuo.
Secundo paſſus ẽ p̃ nobis redimendis
qꝛ oẽs ſub ptãte diaboli tenebamur p̃ de
bito pꝛimoꝝ parentum ad inferos deſcẽ
dentes.Iõ xp̃s ſe tradidit vſq3 ad moꝛtẽ
vt nos liberaret.Eſa.liiij. Uulneratꝰ eſt
p̃pter iniquitates noſtras.⁊ attritus ẽ p̃
pter ſcelera nr̃a.Et ſic xp̃s nos lauit ⁊ re
demit.In cuiꝰ figura de latere xp̃i pen/
dentis in cruce.exiuit ſanguis ⁊ aqua.vt
dꝛ Joh.xix.ſ.aqua ablutiõis. ⁊ ſanguis
redẽptiõis.Tercio paſſus ẽ p̃ nobis vi/
uificandis.qꝛ oẽs in pctĩs moꝛtui eramꝰ
vñ Greg.Moꝛtẽ nr̃am.ſ.culpe moꝛiẽdo
deſtruxit.Exemplum ſicut pellicanꝰ effũ
dendo ſanguinẽ ſuũ ſup filios moꝛtuos
reſuſcitat ⁊ viuificat. Sic ⁊ xp̃s p̃ ſuũ ſã
guinẽ nos viuificauit.vñ in p̃s.ci. Similis
factꝰ ſum pellicano. Quarto paſſus ẽ p̃
nobis ſaluandis. qꝛ oẽs moꝛtali infirmi
tate p̃ſtrati iacebamꝰ. vñ p̃s. cvi. Miſit
v̾bum ſuũ ⁊ ſanauit eos.vñ Aug.de la/
tere in paſſiõe xp̃i flu/
xerũt oĩa ſacramenta.
que ſũt anime languẽ
tis efficaciſſime medi/
cine.Quinto paſſus ẽ
p̃ nobis ad celũ ciui/
tatẽ nr̃am reducendis
⁊ ĩtromittẽdis.qꝛ oẽs
exulabamꝰ Exemplũ
ſicut rex vincens regẽ
inimicũ ſuũ q̃ terrã et
ſubditos ſuos ſibi ab
ſtulerat vicit eũ cathe
nis in carcere ⁊ bona
eius diripit.⁊ oẽs ca/
ptiuos q̃s tenebat li/
berat ⁊ exules ad ciui
tatẽ reducit. Sic xp̃s
fecit diabolo quem in
cruce debellauit ⁊ ĩ in
fernũ cathenis vinctũ
miſit. Et oẽs homĩes
quoſ tenebat captiuoſ
liberauit ⁊ ad celum reduxit.

fieret ego ſũ Tulerũt ḡ lapi
des vt iacerẽt ĩ eũ.ieſus ãt
abſcõdit ſe ⁊ exiuit de tẽplo

In die palmarum

In illo tẽpe Cũ
appꝛopinq̃ſſet ieſus hyero/
ſolimis.⁊ veniſſ3 betphage
ad montẽ oliueti ⁊c̃.h̊ euan
geliũ cu3 ſua poſtilla q̃re in
pꝛima dominica aduentus

In die ſancto paſce. Euã

geliũ ſ̓m Marcũ.xvj.

In illo tẽpe Ma
ria magdalena ⁊ maria iaco

m Aria magdalene ⁊ maria iacobi
⁊ ſalome emerũt ⁊c̃.Mar.xvi.Hy
ſtoꝛia hꝰ euãgelij facta ẽ anno xp̃i.xxxiij.
Et totidẽ diebꝰ q̃t fluxerũt a feſto natal'
dñi vſq3 ad paſcha ſequens.vi.kal'.apꝛil'
luna.xvij.inditiõe.vi.Añ initiũ illiꝰ euã
gelij ſcribit.s.Marcꝰ q̃ ioſeph ab arima
thia ciuitate.accepto coꝛpe ieſu inuoluit
ſyndone munda ⁊ poſuit in monumento
ſuo nouo qd̊ erat exciſum ĩ petra in q̃ nõ
dum q̃ſq3 poſitꝰ fuerat.⁊ aduoluit lapi/
dẽ ad oſtiũ monumẽti.Maria aũt mag/
dalena ⁊ maria iacobi aſpiciebãt vbi po/
neret̃ (Et cũ tran.ſab.maria magd.⁊ ma
ria iacobi ⁊ ſalome) In hoc euangelio ſ̓
fit mentio de deuotiõe illaꝝ ſanctaꝝ mu/
lierũ q̃ fuerũt tres.q̃ dilexerũt xp̃m in vi/
ta:qꝛ ſequebãt̃ eũ.⁊ alie multe mulieres
q̃ miniſtrabant ei de facultatibꝰ ſuis.Di
lexerũt eũ etiã in moꝛte:qꝛ ſequebant̃ eũ
in cruce pendentem. Dilexerunt eũ poſt
moꝛtem. Ideo vnguenta poꝛtauerunt vt

corpus eiꝰ vngerēt. ⁊ hoc eſt qđ ħ dicit: maria magdalene q̄ fuit ſoror ſctē Marthe ⁊ ſcti Lazari ⁊ maria iacobi minoris q̄ cleophe filia fuit ⁊ vxor ipiꝰ alphei. et maria ſalome filia ⁊ vxor zebedei: ⁊ mat illoꝝ duoꝝ apłoꝝ.ſ. iacobi maioris ⁊ Iohānis euāgeliſte. Et prima illarū nihil xp̄o attingebat niſi fide ⁊ deuotione.ſ. magdelene Alie due erāt matertere xp̄i.ſ. ſorores marie virginis (emerūt aromata).i. vnguēta aromatica (vt veniētes) ad monumētū (vngerent ieſū).i. corpꝰ dn̄i ieſu qđ d cruce poſitū viderūt in ſepulcro reponi Cōſuetudo enim erat iudeorū vngere corpa mortuoꝝ vt conſeruarent a fetore. ab incineratione ⁊ a vermiū corroſione. Sȝ ille mulieres erant decepte. qr cū corpꝰ xp̄i deitate eſſet inbalſamatū ſi p mille annos iacuiſſet in terra nec potuiſſet putrefieri. nec incinerari: nec inde vermes generari. Unde in ps. xv. dicit. Nec dabis ſanctū tuū videre corruptionē (⁊ valde mane) Iacobꝰ Ianueſis. Si erat valde mane. quō ortus erat iam ſol. Dicēdum ē q ille mulieres ī ciuitate habitabāt: ſepulcrū autē extra ciuitatē erat. Et ſic valde mane veniunt.i. venire incipiūt. ſ iā ortꝰ erat ſol qn̄ puenerunt. vel ſol dr ipē xp̄s. qui ortus erat.i. ſurrexit (vna ſabbatoꝝ) intelligendū ē prima die a ſabbato. q̄ nunc dominica dies dr. Iudei eī dies nominant a ſabbato dicentes. Prima ſabbati. ſecūda ſabbati. Tertia ſabbati ⁊c. (veniunt ad monumentū) Querit quare vgo maria nō venit cū iſtis mulieribꝰ ad monumentū. Rn̄det q btā vgo ſciebat q xp̄s reſurrexerat: ⁊ q in monumēto corpꝰ eiꝰ nō erat. Nam pie credēdū ē q an̄ oēs homines iā ſibi apparuerat. nā xp̄us pcepit honorare patrē ⁊ mrēm: ſ qlis honor eēt ſi aliqs vltra mare veniens pſonas extraneas pmo viſitaret ⁊ ad mrēm de ſua abſentia deſolatā vltimo viſitandā accederet. Sic xp̄s matrē nō multū honoraſſet ſi prius alioſ de ſua reſurrectione letificaſſet ⁊ tandē matri deſolate apparuiſſet. Itē q̄a ipa p ceteris hoībꝰ in morte ſua maiori dolore pfuſa fuit. Iō merito p oībꝰ hoībꝰ d reſurrectiōe ſua pmo letificari debuit (⁊ dicebant ad inuicē. qs re. no. lap. ab oſtio monumenti) Ly. q. d. Non poſſumus reuoluere p noſipās qr magnꝰ valde. Pro quo ſciendū q monumentuȝ triplr clauſū erat.ſ. grandis lapidis ad oſtiū aduolutōe. ſigilli appoſitōe ⁊ militū deputatiōe. ſ xp̄s q̄ exiuit de clauſo vtero vginis ipē d ſepulcro exiuit ſaluis ſigillis (⁊ reſpi. vide. reuo. lapidē) p angeluȝ q̄ venerat ad manifeſtādā xp̄i reſurrectōnē. vtȝ Mat. xxviij Angelꝰ aūt dn̄i deſcēdit de celo ⁊ reuoluit lapidē ⁊ ſedit ſup eū ⁊c. (Et intro. in monu.).i. intra clauſurā q̄ erat circa monumentū (viderūt iuue. ſedē. in dex. coopertū ſto. can. ⁊ obſtupuert) Mat. xxviij. dr. Ecce terremotꝰ factꝰ ē magnꝰ. Glo. ſicut terra in paſſione tremuit ⁊ mota ē in triſticie ſignū: ſic in reſurrectiōe mota eſt in ſignū leticie: ſilr ſol clarior apparuit ī illa die. vt maximꝰ in ſmone. Nā ⁊ ſoleȝ ipm arbitror clariorē ſolito ī hac die. neceſſe eſt eīm vt in eiꝰ reſurrectiōe gaudeat in cꝰ paſſiōe ꝯdoluit (q̄ di. illis: nolite expaue.) Inuaſerat eīm eos timor ex iſolita apparitōe angeli. ⁊ ex viſiōe cuſtodū qr iacebāt ibi tāq̄ mortui (ihm q̄ri. naza. cruci. ſurre. nō ē hic) Rab. Nō ē hic p p̄ſentiā carnis: q̄ tn̄ vbiq̄ eſt p pn̄tiā maieſtatꝰ (Ecce lo. vbi po. eū). q. d. ſi mihi nō

bit ſalome emerūt aromata vt veniētes vngerēt ieſum Et valde mane vna ſabbatorū veniūt ad monumētū orto iā ſole. Et dicebāt adinuicem. quis reuoluet nobis lapidē ab hoſtio monumenti. ⁊ reſpiciētes vidert reuolutū lapidem. Erat quippe magnꝰ valde. Et itroeūtes in monumētū viderūt iuuenē ſedentē in dextris coopꝰtū ſtola cādida. ⁊ obſtupuerūt. q̄ dicit illis. nolite expaueſcere. ihm q̄rit nazarenū crucifixū. ſurrexit nō eſt hic ecce locus vbi poſuerūt eū.

vultis credere: vacuo credatis ſepulcro. (ſ3 ite dicite diſcip. ei⁹ ⁊ petro) vñ Greg. petrũ vocat ex noĩe ne deſpet ex negatõe ſi em̃ eũ noĩatim nõ exprimeret. q̃ nigrm̃ negauerat: venire ad diſcipulos nõ auderet. vñ Hiero. ſpẽalit̃ dic̃ petro: qꝛ indignuz ſe iudicabat diſcipulatu dũ ter negauit magiſtrũ ſ3 pctã nõ nocẽt qñ nõ placent (qꝛ p̃cedet vos in galyleã ibi eũ videbit̃). ſ. pſonaliter (ſi. di. vob̃). ſ. imminẽte ſue paſſiõis tẽpore: vt3 Math. xxvij Poſtq̃ aũt ſurrexero p̃cedã vos in galyleã. ibi me videbitiſ. vñ de hoc etiã habet̃ Mat. xxviij. q̈ poſt reſurrectionẽ xp̄i vndecim diſcipuli abierunt in galyleã in montẽ vbi cõſtituerat illis ieſus. ⁊ videntes eũ adorauerunt. Et notã dũ q̈ ex euãgelijs colligit̃ q̈ xp̄s decies apparuit poſt reſurrectionẽ ſuã ⁊ in ipſa die reſurrectiõis q̈nq̈es apparuit ad corroborandũ fidẽ in cordib⁹ fideliũ ſuoꝛuz Primo ſoli marie magdalene ſub ſpecie ortulani. vt3 Joh. xx. Scdo mulierib⁹ de ſepulcro reuertẽtib⁹ ſe oñdit ⁊ eas d̃ ſua reſurrectõe letificauit. vt3 Joh. xx. Tercio petro ꝓpter abnegationẽ xp̄i: ⁊ meſto xp̄s ſe manifeſtauit. vt3 Luc. xxiiij. Surrexit dñs vere ⁊ apparuit ſimoni. Quarto duob⁹ diſcipulis in emaus euntib⁹ ⁊ de ip̄o loq̈ntib⁹ in ſpẽ pegrini. vt3 Luce. xxiiij. Quinto decẽ apl'is cũ ſero factum eſſet ⁊ fores eẽnt clauſe ꝓpter metũ iudeoꝛũ: venit ieſus ⁊ ſtetit in medio eoꝝ ⁊ dixit eis: pax vobis: ⁊ thomas tunc nõ erat cũ eis: vt h3 Joh. xx. Iſtas q̈nq̈ apparitiões repñtat ſacerdos ĩ miſſa q̈nq̈es vertendo ſe ad ppl'm: ita q̈ tercia q̃ fit in ſilẽtio ſignificat apparitiõem factã petro: eo q̈ neſcit̃ vbi facta ſit. Sexto apparuit oĩbus diſcipulis pñte thoma. ſ. octaua die reſurrectiõis. vt3 Joh. xx. Septio ad mare tyberiadis. vt3 Joh. xxi. Octauo. xi. diſcipul' in galylea ĩ monte. vt3 Mat. xxviij Nono. xi. apl'is recũbentib⁹ in cenaculo in irl'm. vt3 Mar. vl. Decimo in mõte oliueti qñ aſcẽdit in celũ. vt3 Luc. xxiiij. Et q̈uis pl'uries apparuerit nõ legunt̃ tñ in euangelijs plures ei⁹ apparitiões p⁹ reſurrectionẽ ſuã qꝛ oĩa nõ ſunt ſcripta: vt Joh. fatet̃. Vñ circa p̃ſens euangeliũ qd̃ loquit̃ de trib⁹ mulieribus Eſt ſciendũ q̈ mulieres cõiter h̃nt tres laudabiles cõditiões Prima q̈ frequẽt̃ ſũt verecunde. Ratio. q̈a timide ſunt ⁊ valde appetitiue laudis. iõ timent ĩhoneſta facere. Scda ꝯditio. q̈ cõiter ſunt pie ⁊ miſericordes. ratõ: qꝛ molle coꝛ habent nõ potẽtes durũ q̈d ſuſtinere. Tercia q̈ coiter excedũt. vel ſi ſunt miſericordes nimis ſunt tales. ſi crudeles nimis ſunt tales. ſil'r de verecundia ⁊ inuerecũdia. Sil'r h̃nt mulieres tres malas cõditiones. Pria q̈ cõiter ſunt garrule ⁊ litigioſe. Scda q̈ ſunt ſupbe. Tercia q̈ ſũt incredule ⁊ ſupſticioſe pl⁹ q̃ viri. hoc h̃nt ab eua. q̃ plus credidit ſpenti q̃ deo.

Duo ex diſcipulis ieſu. Lu. xxiiij. Hoc euãgeliũ factũ ẽ eodẽ die q̃ ſupra ĩmediate ſignatũ ẽ. Vñ initiũ illi⁹ euãgelij ſcribit. s. Mar. q̈ ieſus ſurgẽs mane pꝛia ſabbati apparuit p̄mo marie magdalene de q̃ eiecerat ſeptẽ demonia. Illa vadẽs nũciauit his q̃ cũ eo fuerant. Et illi audiẽtes qꝛ viuẽt ⁊ viſus eẽt ab ea. nõ crediderũt. Tũc ſeq̈t̃ euã. hodiernũ (Duo ex diſ. ieſu ⁊c̃.) Supi⁹ pbata ẽ reſurrectio xp̄i p apparitionẽ factam deuotis mulierib⁹. ſicut in euãgelio heſterno dictũ eſt. Hic aũt pbat̃ reſurrectõ xp̄i p apparitionẽ factã duob⁹ diſcipulis itinerantib⁹. ṽ dic̃ euãgeliũ hodiernum. (Duo ex diſ. ieſu) Nõ. nõ ex. xi. apl'is: ſ3 ex ſeptuaginta duob⁹ diſcipul' q̈x vn⁹ vocabat̃ cleophas. ali⁹ d̃r fuiſſe lucas euãgeliſta q̃ ex hũilitate nomẽ ſuum tacuit. (ibãt ip̄a die). ſ. reſurrectõis dñice (ĩ caſ. qd̃ erat). ſ. diſtãs (ſpacio ſta. lx. a ierl'm) Sciendũ q̈ ſtadiũ d̃r a ſtãdo ⁊ h3 centũ

Sed ite ⁊ dicite diſcipul' ei⁹ et petro. qꝛ p̃cedet vos ĩ galyleã. ibi eũ videbitis ſicut dixit vobis.

Feria ſcda paſce. Euãgelium ſm̃ Lucã. xxiiij.

In illo tempoꝛe duo ex diſcipul' iħu. ibãt ip̄a die ĩ caſtellũ qd̃ erat in ſpa-

viginti paſſus.vn̄ dꝛ ꝙ hercules tot paſ
ſus ſb vno anhelitu currebat ⁊ tunc ſta/
bat vn̄ ſtadiū dꝛ paſſus vniꝰ curſus.Et ſe
decim ſtadia faciūt vnū miliare.⁊ vnum
miliare mille paſſꝰ ꝯtiet.vn̄ pꝫ ꝙ emaus
nō diſtat a irl'm ꝑ q̄tu/
oꝛ leucas integre.ẜ de
ficiunt q̄tuoꝛ ſtadia(⁊
factū ē dū fa.⁊ ſe.q̄re.
nō deuanis ẜ de his q̄
acciderant).ſ.de opi/
bus ieſu ⁊ de morte eꝰ
(⁊ ipſe Jeſus appropī
quans)Goꝛ.ſ.coꝛꝑal'r
⁊ etiā ſpūalit̄ (ibat cū
illis)tanq̄ ſociꝰ itine
ris.⁊ ſm glo.vt ſuā ꝓ
miſſionē impleret. Di
xerat em̄ vt hēt̄ math.
xviij.vbi duo vel tres
cōgregati fuerint ī no
mine meo ibi ego ſum
in medio eoꝝ.nā d coꝛ
poꝛe gl'ificato di. Au/
gu. ꝙ vbicūq̄ volue/
rit ſpūs ibi ꝓtinꝰ erit ⁊
coꝛpus(oculi aūt eoꝝ
tenebant̄ ne eū agno/
ſcerent)Ly. qꝛ incre/
dulitas ⁊ dubietas eo
rū demerebat̄ ꝙ xp̄us
cognitionē ſui coꝛꝑis
ab eis retardaret.vn̄ d
Greg.de ſe loquenti/
bus p̄ntiam exhibet ẜ
de dubitātibꝰ ſpēm co
gnitionis aufert (q̄ ſt̄
bi ſer.q̄s ꝯfer.adinui.
am.⁊ eſtis triſtes.(nō
q̄rit eo ignoꝛante:ẜ vt
ex eoꝝ rn̄ſiōe incredu
litas ⁊ dubtetas cōue
niētiꝰ arguat̄ (⁊ rn̄dēſ
vnꝰ cui no.cleo.di.ei:
tu ſo.ꝑe.es ī ieruſalē.
Ly.i.cū multi ꝑegrini
his diebꝰ venerīt in ie
ruſalē de diuerſis ꝑti/
bus mōi.Mirū ē ꝙ tu
ſolꝰ inter alios ꝑegri/
nos ea q̄ ſūt nota alijs
ꝑegrinis ig̃ras(Qui/
bus ille dixit:q̄? Et illi dix.de Jeſu naza
reno q̄ fuit vir ꝓphe.po.in oꝑe).ſ.mira/
culoꝝ (⁊ ſmone).i.p̄dicatiōis ⁊ doctrīe
Oēs eī ſicut ꝓphetā eū habebāt ꝙ dꝛ (co
rā oī ꝑplo)Nā corā ſuꝑmis ſacerdotibꝰ
vn̄ ſeq̄t̄ (⁊ quō ſum.ſa
cer.⁊ prin.nr̄i)Goꝛ.ſū
mi ſacerdotes vocant̄
hic p̄lati clericoꝝ:p̄n/
cipes p̄lati laicoꝝ(tra
di.eū).ſ.pilato(in dā
nationē moꝛtis ⁊ cru/
ci.eū)qꝛ ad inſtātiā ⁊
petitionē iudeoꝝ pyla
tus fecit euꝫ crucifigi
(nos aūt ſpera.qꝛ ipſe
redem.eēt iſrl')Goꝛ.ſ.
a tpali ſuitute roma/
noꝝ ⁊ de ſpūali ſuitu/
te demonū ⁊ pctōꝛum.
Sic em̄ p̄dictū erat in
p̄s.cxxix. Apud domi
nū mīa ⁊ copioſa apd
eū redemptio (⁊ nunc
ſuꝑ hec oīa tercia dieſ
eſt ho.ꝙ h̄ ſacta ſunt)
.ſ.dies reſurrectiōis a
die.ſ.q̄ hec facta ſunt.
i.a die paſceues q̄ xp̄s
paſſus fuit ⁊ ſepultus
(ẜ ⁊ muli.q̄dā ex no.)
.ſ.maria magdalene ⁊
maria iacobi ⁊ ſalome
(terru. nos q̄ an̄ lu.fu
erūt ad monu. ⁊ nō in
uen.coꝛ.eiꝰ)qꝛ iā xp̄s
ſurrexerat nō in nocte
ẜ in ipſo pūcto diei qd
vocat̄ diluculū (vene
rūt dicen.ſe etiā viſio.
angeloꝝ vidiſſe).ſ.vi
ſione coꝛꝑali in aſſum
ptis coꝛꝑibꝰ(q̄ di.euꝫ
viuere) ẜ diſcipl'i non
credebant vbis mulie
rū plene(⁊ abierūt q̄/
dam ex noſtris ad mo
numentū).ſ.petrꝰ ⁊ io
hannes(⁊ ita inuene.
ſicut ml'ieres dixerūt)
qꝛ inuenerūt ſepulcrū
vacuū coꝛꝑe ⁊ ſola lin

cio ſtadioꝝ.lx.a ierl'm noīe
emaus.⁊ ipſi loq̄bant̄ adin=
uicē de his oībꝰ q̄ acciderāt
Et factū ē dū fabularent̄ et
ſecū quærerēt.⁊ ipſe ieſus ap
propīquās ibat cū illis.ocu
li āt illoꝝ tenebant̄ ne eum
agnoſcerent. ⁊ ait ad illos.
Qui ſūt hy ſermones quoſ
ꝯfertis ad inuicē ambulāteſ
⁊ eſtis triſtes.Et rn̄dēs vnꝰ
cui nomē cleophas dixit ei.
Tu ſolꝰ ꝑegrinꝰ es ī ierl'em
et nō cognouiſti q̄ facta ſūt
in illa his diebꝰ.quibus ille
dixit.q̄ et dixerūt de ieſu na
zareno.qui fuit vir ꝓpheta
potēs in oꝑe ⁊ ſmone corā
deo ⁊ omī ꝑplo.⁊ quō tradi=
derūt eū ſūmi ſacerdotes ⁊
principes nr̄i ī dānatōnem
mortis.⁊ crucifixerūt eum.
Nos aūt ſperabamꝰ qꝛ ipſe
eſſet redēpturꝰ iſrl'.⁊ nūc ſu
per hec om̄ia tertia dies eſt
hodie ꝙ hec facta ſt̄.ẜ ⁊ mu
lieres q̄dā ex nr̄is terruerūt
nos.q̄ ante lucē fuerunt ad
monumētū ⁊ nō inuēto cor=
pore eiꝰ venerūt dicentes ſe
etiā viſionē angeloꝝ vidiſ=
ſe.q̄ dicūt eū viuere.⁊ abie=
rūt q̄dā ex nr̄is ad mōumē
tū ⁊ ita iuenerūt,ſicut mlie=

res dixerũt.ip̄m ꝟbo nõ inue
nerũt.ꝛ ip̄e dixit ad eos.o
ſtulti ꝛ tardi corde ad credē
dũ in om̄ib⁹ q̄ locuti ſunt ꝓ
phete.nõne ſic oꝑtuit pati
xp̄m ꝛ ita intrare ī gloriā ſu
am.ꝛ incipiens a moyſe et
oib⁹ ꝓphetis interp̄tabaꝛ il
lis in om̄ib⁹ ſcripturis q̄ de
ipſo erāt ꝛ approꝑinq̄uerũt
caſtello q̊ ibāt.ꝛ ip̄e finxit ſe
longius ire.ꝛ coegerũt illuz
dicētes.māe nobiſcũ qm̄ ad
ueſꝑaſcit ꝛ incliata ē iā dies
et itrauit cũ ill'.Et fcm̄ ē cuz
recũberet cũ illis accepit pa
nē ꝛ bn̄dixit ꝛ fregit.ꝛ porri
gebat ill' ꝛ apti ſũt ocl'i eoꝝ
ꝛ cognouerũt eũ.ꝛ ip̄e euanu
it ex ocul' eoꝝ.Et dixerũt adi
uicē.nõne cor nr̄z ardēs erat
in nob̄ dũ loq̄ret ī via ꝛ ape
riret nob̄ ſcripturas.ꝛ ſurgē
tes eadē hora regreſſi ſt̄ ī irl'z
ꝛ iuenerũt ꝯgregatos vndeci

theamia remāſiſſe(ip̄m ꝟbo nõ inue.ꝛ ip̄e dixit ad eos.ſ.ex reſponſiōe eoꝝ arguēs eos(O ſtulti) ꝓpter cecitatē intellect⁹.(ꝛ tar.corde)ꝓpter tarditatē affect⁹ (ad creden.in omnib⁹ q̄ locuti ſunt ꝓphete) de xp̄i morte ꝛ reſurrectiōe q̄s ſcripturas debebāt intelligere maxime qꝛ fuerāt cũ xp̄o ꝑncipaliter qn̄ diſcipulis talia loquebaꝛ(nõne ſic oꝑtuit pa.xp̄m) Ly.Tũ ꝓpter p̄ris preordinationē.tũ ꝓpter humanā redēptionez.tũ ꝓpter ſcripture impletionē(ꝛ ita intrare in gl'iam ſuā).ſ.ꝑ paſſionē ꝛ mortē tanq̄ ꝑ artā viā ꝛ ꝑ anguſtam portā.Ex hoc ptz ꝙ fatui ſunt q̄ ſine tribulationib⁹ volunt intrare in gl'iam alienā.cuz xp̄s ꝑ paſſionē ſuā intrauit in gl'iam ꝓpriaz ꝛ hoc ꝓpter nr̄am īformationē.ſ.vt diſcam⁹ qꝛ ꝑ multas tribulationes oꝑtet nos intrare in regnũ celorũ.vt habeꝛ Actuũ.xiiij.(ꝛ incipi.a moy.ꝛ oī.ꝓphet'.)oēs em̄ de ip̄o ꝓphetauerũt.vt teſtatur btūs petr⁹ Actu.x.Huic oēs ꝓphete teſtimoniũ ꝑhibent(interp̄tabaꝛ).i.exponebat(illis in oī.ſcrip.q̄ de ip̄o erant)Lyr.Nō ꝙ omnes ſcp̄turas que de chriſto ſũt explicaret qḋ tam in breui tempore nõ fieret.ſ; explicabat q̄ʒtum ſufficiebat ad ꝓpoſitũ oſ̄tendũ(ꝛ appro.caſt.q̊ ibāt).ſ.duo p̄dicti diſcipuli(ꝛ ip̄e).ſ.dn̄s ieſus xp̄us.(finxit ſe longi⁹ ire)Glo.Talē exhibuit ſe eis in corpore q̄lis apud eos erat ī mēte.ſ.extraneũ ꝛ longi⁹ iturũ.vn̄ Adalric⁹ di.Si q̄s dat ꝑ aliqḋ op⁹ vl' ꝑ ꝟbum duplex aliq̄d intelligere ꝙ nõ eſt nõ intētōe fallendi.ſ; intentiōe vtilitatis cõſequentis talē ſimulatōnē nõ eē pctm̄(ꝛ coege.illũ).i.obnixe rogauerũt:deſiderātes adhuc audire ip̄m.Vn̄ greg.hoc exēplo colligiꝛ ꝙ ꝑegrini nõ ſolũ ad hoſpitiũ vocādi ſunt ſ; etiā trahendi(dicē.ma.nobiſcũ.)Ecce optīa petitio petũt em̄ diuinā cohabitationē ꝛ manſionem.(qm̄ aduesſ.)q̊ ad noctis approꝑinquatiōz(ꝛ inclinata eſt iam dies)q̊ ad diei declinationē(ꝛ intrauit cũ illis.)Ecce hoſpes ille cũ q̊ veniunt oīa bona Sapi.vij.(ꝛ factũ eſt cũ diſcũberent cũ illis ſicut magiſter cũ diſcipulis(accepit panē et bn̄dixit ꝛ fregit ꝛ porrigebat ill')Ly.ſic cõſueuerat facere an̄ paſſionē:ſic em̄ frāgebat panē ac ſi ſcindereꝛ cũ cultello(ꝛ aper.ſt̄ oculi eoꝝ)Ly.qꝛ volũtarie ſe eis oſ̄dit in effigie q̄ erat cognoſcibil' ab eis(ꝛ cogno.eũ).ſ.in bn̄dictiōe ꝛ fractiōe panis(ꝛ ip̄e euanu.ex oculis eoꝝ).ſ.ſubtrahēdo ab eoꝝ aſpectu corꝑali ſuā p̄n̄tiā corꝑalē(ꝛ dixe.adinui.Nõne cor no.ar.in nobis).ſ.ardore charitat'(duz loque.no.in via ꝛ aperiret).i.exponeret(nobis ſcripturas).ſ.nos inſtruendo(ꝛ ſurgentes eadem hora regreſſi ſũt in ierl'm)Lyra.Q̄uis enim iam eſſet tarde tamē ex fidei feruore ꝛ remoto iudeorum timore:ſtatim regreſſi ſunt in ieruſalem ad alios diſcipulos qui erant incluſi ꝓpter metuz iudeorum.vt habeꝛ Johan.xx.ad nunciandũ eis xp̄i reſurrectionē(ꝛ inuenerũt vndecim congregatos)ſcilicet apoſtolos quia iudas ab eoruz conſortio receſſerat

⁊ Mathias nōdū elect⁹ erat (⁊ eos q̄ cū
ipis erant).ſ.lxxij.diſcipulos vel oēs
vel aliq̄s (dicētes illis).ſ.q̄s ꝯgregatos
inuenerant (qꝛ ſurrexit vere dn̄s ⁊ appa/
ruit ſymoni).i.petro. Qn̄ aūt iſta appari
tio facta ſit nō legit̄ ex
p̄ſſe: ſ₃ tūc credit̄ fuiſ/
ſe facta qn̄ petr⁹ poſt/
q̄₃ cucurrerat ad mo/
numētū ⁊ viderat lyn
theamina poſita abijt
mirans ſecū qd̓ factu₃
fuerat. Notandū ꝙ p̄
oībus viris petro pꝛi⁹
apparuit poſt reſurre/
ctōnē ſuā. Et ſc̄m goꝛ.
triplici rōne. Primo
vt pctm̄ trine negatio
nis ei indultū oñde/
ret ne deſperaret. Se/
cūdo vt facto eū doce/
ret q̄liter ſbditis ſuis
penitentib⁹ cōdeſcen/
dere deberet q̄ntūcun
q₃ peccaſſent. Tercio
vt pctōꝛib⁹ oīb⁹ ſpē
miſcdie ⁊ venie daret
oſtendendo ꝙ pctōꝛeſ
nō d̓ſpiceret (⁊ ipi nar
rabāt q̄ geſta fuerūt in
via).ſ. quō arguebat
duriciā eoꝛū ⁊ q̄lit̄ ex/
poſuit eis ſcripturas:
⁊ quō cognouerūt eu₃
in fractiōe panis. qꝛ vi
derūt eū bn̄dicere frā
gere ⁊ diſtribuere pa/
nē ſic̄ ſolebat facere i/
ter diſcipuloſ ſuos añ
mortem ſuam.

ſ Tetit ieſus in medio diſcipuloꝝ
ſuoꝝ Lu.xxiiij. Joh.xx. Hoc euā
geliū factū eſt. Anno ⁊ die q̄ ſupꝛa vic₃ ī
die paſche. Añ initiū illi⁹ euāgelij ſcribit
ſctūs Joh. ꝙ maria magdalene vidit ie/
ſum ſtātē ⁊ nō ſciebat ꝙ ieſus eēt. Dicit
ei ieſus mulier q̄d ploꝛas quē q̄ris. Illa
eſtimās ꝙ hoꝛtulan⁹ eēt dic̄ ei: dn̄e ſi tu
ſuſtuliſti eū dicito mihi vbi poſuiſti eū et
ego eū tollā. Tūc poſtmodū ſeq̄t̄ euāge
liū hodiernū (Ste. ie. in me. diſci. ſuoꝝ)

et eos q̄ cū ipis erant dicen
tes. ꝙ ſurrexit dn̄s vere ⁊ ap/
paruit ſymoni. ⁊ ipi narra/
bant q̄ geſta erant in via. ⁊
quō cognouerūt eum in fra
ctione panis.

Feria tercia paſce. Euan
geliū ſc̄m Lucā. xxiiij.

In illo tempoꝛe

ſtetit ī medio diſciploꝝ ſuo
rū ⁊ dixit eis pax vobis ego
ſū noli tīere. ꝯturbati vero
et cōterriti eſtiabant ſe ſpiri
tū videre. ⁊ dixit eis q̄d tur
bati eſtis. ⁊ cogitatōes aſcē
dunt in coꝛda vr̄a. Videte
manus meas ⁊ pedes quia
ego ipē ſū. palpate ⁊ videte
qꝛ ſpūs carnē ⁊ oſſa nō h₃.
ſicut me videtiſ hr̄e. Et cum
hec dixiſſet oñdit eis manuſ
et pedes. Adhuc āt ill' ñ cre
dētib⁹ ⁊ mirātib⁹ p̄ gaudio

Goꝛ. cū diſcipuli inter ſe loquerent̄ de re
ſurrectōe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Jā em̄ erat eis
nunciata a mulierib⁹ ⁊ a petro ⁊ a iohan
ne q̄ currebant ſimul ad monumentū. Et
ab iſtis duob⁹ diſcipulis de emaus rede
untib⁹ ⁊ iſti duo nar/
rabāt diſcipulis q̄ ge/
ſta erāt in via ⁊ quō co
gnouerūt eū in fractio
ne panis. Cū aūt hec
loquerent̄ (ſtetit ie. in
medio eoꝝ) erāt em̄ di
ſcipuli cōgregati ī no/
mine ei⁹. ⁊ id̓ ſtetit in
medio eoꝝ'. īplēs illd̓
qd̓ añ dixerat Math.
xviij. vbi duo vel tres
fuerint cōgregati ī no
mine meo. ibi ſū in me
dio eoꝝ (⁊ di. eis: pax
vobis ego ſū no. time
re) q.d. nō timeatiſ ego
ſū q̄ pacē vobis pmiſi
⁊ p̄dicaui. ⁊ id̓ ex audi
tu ſalutatiōis poteſtis
me ꝯgnoſcere (Cōtur
bati vero ⁊ cōterriti) qꝛ
clauſis ianuis dn̄s ie/
ſus ad eoſ ītrauit (eſti
mabāt ſe ſpm̄ videre)
Ly. diuina ꝓuidentia
pmiſſi ſūt dubitare ad
maioꝛē certificatione₃
fidei de xp̄i reſurrectio
ne (⁊ di. eiſ).ſ. eos dul
citer ꝯſolādo (q̄d).i.
q̄ de cā (turbati eſtis ⁊
cogi. aſcē. in coꝛ. ve. vi
de. ma. meas ⁊ pe. me/
os) hoc dicit ꝓpter cicatrices vulnerū q̄s
retinuerat ī manib⁹ ⁊ pedib⁹ (qꝛ ego ipe
ſum) q̄ paſſus fui ⁊ reſurrexi (palpate et
videte. qꝛ ſpūs car. ⁊ oſſa nō h₃ ſi. me vi.
habere) Goꝛ. reſurrectio ei vera ē in vera
carne ⁊ oſſib⁹ (⁊ cū hoc dix. oñ. eis ma. ⁊
pedes).i. cicatrices manuū ⁊ pedū (ad/
huc ill' nō credentib⁹).ſ. pfecte incipie/
bāt tn̄ iā aliq̄ntulū credere. (⁊ mirātib⁹)
ſc₃ de rei nouitate (p̄ gaudio).ſ. p̄ntie e⁹
Prīo q̄ dē territi: ſ₃ poſtmodū gauiſi: vt₃
Joh. xx. Gauiſi ſūt diſcipuli viſo dn̄o. Et

postq̄ xp̄s diſcipulis reſurrectionē ſuaȝ
ꝓbauit ꝑ viſū ⁊ tactū. Tūc p⁹ hos ſtatim
ꝓbauit eā ꝑ guſtū di. (Hētis hic aliq̄d
qḋ mādu. At illi obtule. ei ꝑtē piſ. aſſi et
fauū mellis) Ip̄e em̄ erat piſcis aſſus ꝑ
hūane nature paſſiōeȝ
vñ Glo. piſcis aſſus ē
xp̄s paſſus. ſ. in gene-
re paſſiōis aſſatus. et
fauus mellis ꝑ diuine
nature dulcediēȝ Gor
ra. hec duo deſignant
duo q̄ d̄o offerre debe
mus. ſ. piſcē aſſū ꝑ car
nis mortificationē. et
fauū mellis ꝑ mētis d̄
notionē (⁊ cū man. co
rā eis). ſ. ad maiorem
certitudineȝ. vt teſtes
eēnt de viſu. (ſumens
reli. de. eis). ſ. ad ma-
iorē ꝓbationē. ꝙ vera
citer reſiduū māducaſ
ſet. ⁊ poſtq̄ xp̄s ꝓba-
uit reſurrectionē ſuaȝ
q̄ntū ad viſū tactuȝ et
guſtū. Hic ꝓbat eā q̄n
tū ad auditū di. (Hec
ſūt ver. q̄ locu. ſum ad
vos cū adhuc eēm vo
biſcū). ſ. in carne mor
tali añ paſſionē meam
(qm̄ ne. eſt imple. oīa
q̄ ſcripta ſunt in lege
moyſi ⁊ ꝓphe. ⁊ pſal.
de me.) vtȝ Math. v.
Donec trāſeat celū et
terra. iota vnū aut vn⁹
apex nō p̄teribit a lege donec oīa fiant (⁊
apuit ill' ſenſuȝ). i. ītellectū ꝑ grām inter
nā (vt intelli. ſcrip. ⁊ di. eis q̄. ſic ſcriptū
eſt. ⁊ ſic opor. xp̄m pati ⁊ reſur. a mor. ⁊ p̄
di. in no. ei⁹ pniām). ſ. ex ꝑte hoīs (⁊ re-
miſ. pctōꝝ) ex ꝑte dei cui⁹ ſoli⁹ ē pctā di-
mittere. Act. iiij. nō ē aliud nomē ſb̄ celo
datū hoīb⁹ in q̄ oꝑteat nos ſaluos fieri.
(in oēs gen.) nō vnā tm̄ vtȝ Mar. xvi. ī-
cipiētes a ihr̄lm. q2 ihr̄lm ē in medio t̄re ha
bitabilis ⁊ ab illo loco ꝯuenient incipit
p̄dicatio euāgelij vt ꝑ apl'os ⁊ alios xp̄i
diſcipl'os circūq̄ꝫ ꝑ orbē diſꝑſos. in om

dixit. habetiſ h̄ aliq̄d qḋ mā
ducet. At illi obtulerūt ei ꝑ
tem piſcis aſſi ⁊ fauū mellis
Et cū manducaſſet corā eis
ſumēs reliq̄aſ dedit eis ⁊ di
xit ad eos. Hec ſūt verba q̄
locut⁹ ſū ad vos cū adhuc
eſſem vobiſcū qm̄ neceſſe ē i
pleri om̄ia que ſcripta ſunt
in lege moyſi ⁊ prophetis
pſalmis de me. Tūc aꝑeru
ruit illis ſenſū vt ītelligerēt
ſcripturas. ⁊ dixit eis qm̄ ſic
ſcriptū ē. ⁊ ſic oportebat cri
ſtū pati. ⁊ reſurgere a mor-
tuis die tertia ⁊ p̄dicari ī no
mine ei⁹ penitētiā ⁊ remiſſio
nē pctōꝝ in om̄s gētes

Sabbato Euangeliū ſcḋm
Johannē. xxi.

In illo tempore

Manifeſtauit ſe iterum ihe

nē terrā exiret ſon⁹ eoꝝ p̄dicatōis ſcḋm q̄d
ꝓphetatū fuerat in p̄s. xviij. In oēm ter.
ex. ſo. eo. Et in ſignū h⁹ xp̄s ī die aſcēſio
nis mittēs diſcipulos ſuoſ dixit eis. Ite
in mōm vniuerſū p̄dicate euāgeliū omni
creature. Circa p̄ſens
euāgeliū vbi d̄r. Ste-
tit ieſus ī medio diſci
puloꝝ. Notādū ꝙ ie-
ſus p⁹ reſurrectioneȝ
ſuā in medio diſcipl'o
rū ſuoꝝ ſtetit. In hoc
docet nos mediū tene
re in cūctis v̄bis ⁊ opi
bus nr̄is. Loc⁹ aūt me
di⁹ tut⁹ eſt. Exēplū ſi
cordā in cythara arti-
fex tēdit multū rūpit.
ſi parū murmurat vel
nihil ſonat. ſi mediuȝ
dulcit' cantat. ſeq̄t' hic
in euāgelio: cū mādu
caſſȝ corā eis. Querit'
vtrū reſurgētes āpli⁹
cōedāt ⁊ bibāt. Rñdet
hugo de pra. ꝙ nec bo
ni nec mali āpli⁹ cōe-
dunt nec bibūt. ad q̄d
eī cōederent bt̄i cū nū
q̄ꝫ fameſcāt. vt Apoc.
vij. Sct̄i nō eſuriēt ne
q̄ꝫ ſitient ampli⁹. Dā-
nati āt ſi fameſcāt nō
hēbūt q̄d cōedāt. Et ſi
obijcit' ꝙ xp̄s p⁹ r̄ſur
rectionē cōedit d̄ōm ē
ꝙ nō cōedit ꝓpter ne-
ceſſitatē vl' delectatio
nem: ſed vt oſtenderet ſe eundē eſſe q̄ pri
us cum eis comederat ⁊ biberat.

m Anifeſtauit ſe iteꝝ ieſus Io. xx.
Lu. xxiiij. Hyſtoria hui⁹ euāgelij
facta eſt p⁹ dies octo feſti paſche
Anno xp̄i q̄ ſupra. Añ initiū illi⁹ euāge-
lij ſcribit. s. Io. in. xx. c. ꝙ ieſuſ dixit tho
me q2 vidiſti me thoma credidiſti. Bt̄i q̄
na viderūt ⁊ crediderūt. Tūc poſtmodū
ſequit' euāgeliū hodiernū (Mani. ſe ite.
ieſus) Tho. ſupradicte māifeſtatōes xp̄i
facte ſūt in iudea. hec āt ī galylea: illa in
tus. iſta foris. q2 magnā ꝑtē timoris di-

ſcipuli p⁹ poſuerant.iō vltra in domo cō
cluſi nō erāt vt pri⁹.ſʒ in galyleā iuerunt
vbi illa apparitō facta ē.dr ğ(Poſtea āt
ma.ſe ite.ieſus)Ly.facto īteruallo tpis:
qꝛ nō manebat cōtinue cū aplis. necnon
cōuerſabat cōtinue cū
eis.vt oñderet ſe ſur/
rexiſſe ad vitā īmorta
lē ab hoībus h⁹ mōi
ſeparā(ad ma.tyberia
dis)qō ē ſtagnū gene
zareth:alio noīe dicit
mare galylee. Ex qb⁹
maīfeſte apparet ꝙ il/
la apparitio facta ē in
galylea vbi ē illud ma
re(mani.ſe aūt ſic).i.
ꝑ modū q̄ ſeqt (erant
aūt ſil ſy.pe.) iſta duo
noīa euāgeliſta iohan
nes ſil cōiūgit qꝛ ſimō
fuit nomē ei⁹ primuʒ.
Petr⁹ aūt erat nomē
ſibi de nouo a xp̄o im/
poſitū ꝛ hoc ꝓpt fide/
lē xp̄i ꝯfeſſionē q̄ dixit
tu es xp̄s fili⁹ dei viui
(ꝛ tho.q̄ dr di.ꝛ na.q̄
erat a cha.galy. ꝛ filij
zebe.ꝛ alij ex diſ.eius
duo)Tho.ꝛ ita erant
ſeptē Ad inſinuādū ꝙ
illi digni ſunt diuīa vi
ſione ꝛ allocutiōe.q̄ ſe
ptē donis ſpūſſcti ſūt
ornati(dicit eis ſy.pe
tr⁹:va.piſ.dicūt ei ve.
ꝛ nos tecū)Ly. erant
eñ pauꝑes:ꝛ iō ad ꝓ/
curandū nccīa vite li/
cite poterāt redire ad
exercēdū negociū qō ſine pctō poterat ex
erceri.ꝓpt qō paul⁹ artē ſcenofactoriā di
dicit quā añ nō ſciuit. vt cū neceſſitas oc
curreret vl vtilitas ecclie de labore ſuo vi
ueret:vt hēt Actuū.xx.(ꝛ exierūt ꝛ aſcē/
de.na.ꝛ il.no.ni.pren.)Ly.hoc factū eſt
vt captio ſeqns manifeſte miraculoſa ap
pareret(mane āt fa.ſte.ie.ī littore)nō ap
paruit ſuꝑ aquā ſic añ paſſionē fecē qñ vi/
derūt ipm ſuꝑ mare ābulātē:ſʒ ī littore.i.

ſuſ diſcipul ſuis ad mare ty
beriadis manifeſtauit āt ſe
ſic.erāt āt ſiml ſymō petr⁹
et thomas q̄ dr didim⁹.ꝛna
thanael q̄ erat achana galy
lee ꝛ filij zebedei.ꝛ alij ex di
ſcipul ei⁹ duo dic eis ſymō
petr⁹ vado piſcari.dicunt ei
venim⁹ et nos tecū.Et exie
rūt ꝛ aſcenderūt in naui.ꝛil
la nocte nihil prēdidert.ma
ne aūt iā facto ſtetit iħs ī lit
tore.Nō tñ cognouerūt di/
ſcipli.qꝛ iħs ē. Dixit eis iħs
Pueri nūquid pulmentari/
um hētis. Reſpōderūt ei.ñ.
mittite ī dexterū nauigij rhe
te ꝛ inuenietis.miſerūt ergo
et iā nō volebāt illō trahere
pre multitudine piſciū dixit
ergo diſcipul⁹ ille quē dili/
gebat ieſus petro.dñs ē.ſy/
mō petrus cū audiſſet quia
dñs eſt.tunica ſuccinxit ſe.
Erat.n.nud⁹ꝛmiſit ſe ī mar

ī terra ſolida ad oñdēdā ꝙ apli⁹ nō erat
in fluctib⁹ vite corruptibilis: ſʒ mag tra
ſierat ad ſtatū vite īmortal(nō tñ diſ.co.
qꝛ Jeſus eſſet) Añ Criſ.nō mox oñdit ſe
ipm vt ꝑ miraculū qō factur⁹ erat eū cog
ſcerēt.ğ locut⁹ ē eis tā
q̄ʒ extrane⁹ dicēſ(pue.
nūq̄d pul.ha.)pulmē
tariū eſt qōcūqʒ panis
ꝯdimentū. ſiue piſcis
ſit.ſiue aliō qō nos cō
munit dicim⁹ pulmen
tū(rñ.ei nō)Li.crede
bāt enī eū eē aliquem
mercatorē q̄ vellet pi/
ſces emere(di.eis:mit
ti.in dex.na.rhe. ꝛ in/
uenietis)Ly.p̄dic cer
titudinaliter effectum
futurꝫ vt ad ſeqntia ha
beāt aīm mag attentū
(miſe.ğ ꝛiā nō va.illō
tra.p̄ mul.piſciū)Ly.
ex q̄ pʒ ꝙ piſces illi fu
erūt ibi miraculoſe ad
ducti. vl virtute diuīa
de nouo formati.qꝛ to
ta ibi nocte q̄ſierant ꝛ
nihil inuenerant(dix.
ğ diſcipul⁹ ille quē di/
li.Jeſus.).i.iohānes
(petro)erat ei ſibi fa/
miliaris.Tho.Notā/
dū ꝙ hic notant ꝓprie
tates illorꝫ duorꝫ aplo
rū.ſ petri ꝛ iohannis.
Petr⁹ ei fuit feruentl
or.iō prim⁹ ad ieſū ve
nit. Johānes acutior
iō p̄ eūʒ agnouit (dñs
eſt)ſic ei vocabāt xp̄m
añ paſſionē.Ly.puritas mentis ꝛ corpo/
ris maxime diſponit hoīem ad cognitio/
nē dei.Et iō iohānes q̄ ceter purior erat
tāq̄ʒ xgo cici⁹ alijs cognouit xp̄m (ſymō
petr⁹ cū audiſſet qꝛ dñs eſt:tunica ſuccin
xit ſe)Ly.vt cū maiori reuerētia accede/
ret ad xp̄m(erat eñ nud⁹).i.parꝫ veſtit⁹
ſicut ſolēt piſcatores eē in aq̄: vt ſint ex/
peditiores ad piſcatiōis op⁹ (ꝛ miſ.ſe in
mare)Hic notat feruēs dilectio petri:in

Alij ãt diſcipul' nauigio ve
nerũt. nõ eni lõge erãt a ter
ra ſ3 quaſi cubitis. cc. trahẽ-
tes rhete piſciũ vt ergo de/
ſcenderũt in terrã viderunt
prunas poſitas' ⁊ piſcẽ ſup
poſitũ ⁊ panẽ. Dicit eis ih̃s
Afferte de piſcib⁹ quos prẽ
didiſt' nũc. Aſcẽdit ſimõ pe
tr⁹ ⁊ traxit rhete i terã plenũ
magnis piſcib⁹. cliij. ⁊ cũ tã
ti eẽnt nõ ẽ ſciſſũ rhete. Dic̃
eis ieſus venite prãdete. Et
nemo audebat diſcũbẽtiũ
interrogare eũ tu q̃s es. ſciẽ
tes q2 dñs ẽ. ⁊ venit ieſus et
accepit panẽ ⁊ dabat eis et
piſcẽ ſimiliter. hoc iã tercio
mãifeſtat⁹ ẽ ih̃s diſcipul' ſuiſ
cũ reſurrexiſſet a mortuis

hoc ꝙ nõ potuit ſe cõtinere q̃n ſtatĩ cur/
reret ad xp̃m ieſum: ſ3 miſit ſe in mare. vt
citi⁹ veniret ad xp̃m ex deuotõe. q2 petr⁹
memor fuit priſtine ambulatiõis ſup aq̃s
q̃n ad xp̃m venerat. vt habet̃ Math. xiiij
dñe ſi tu es iube me ad
te vẽire (alij ãt diſ. na.
venerũt) q2 nõ erãt ita
feruẽtes ſi audẽteſ ma
re ĩtrare. Et alia ratõ ẽ
(q2 ñ erãt lon. a t̃ra) ⁊
iõ etiã cito venire po/
terant (ſ3 q̃ſi cu. du. tra
hentes rhere piſciũ vt
ſ3 deſcẽ. in terrã). i. de
naui ad littus (viderũt
prunas). i. carbones.
(poſitas ⁊ piſcẽ ſuppo
ſitũ ⁊ panẽ). i. nõ ſup
prunas ſ3 ibi patũ ꝓ re
fectõe eoꝝ. Vñ Chriſ.
Iſta eñi oĩa diuina vir
tute fuerũt d̃ nouo for
mata ad maiorẽ diſci/
puloꝝ cõfirmatõnẽ in
fide reſurrectiõis xp̃i.
(dicit eis Jeſus) nũc
familiarit' loquit̃ eis
tanq̃ꝫ diſcipulis (affer
te de pi. q̃s pren. nũc)
Vñ Criſ. Ne credant
fantaſma eẽ qd̃ vide/
bant panẽ ⁊ piſcẽ. Iu
bet etiã de piſcib⁹ ca/
ptis afferri vt etiã co/
quent̃ ⁊ comedant̃ (aſcendit ſymon pe/
trus) vt magiſtri iuſſionẽ ĩpleret (⁊ tra/
xit) etiã alijs adiuuantib⁹ (rhete in terrã
plenũ magnis piſcib⁹ centũ q̃nq̃gintatri
bus) ⁊ ſm aliq̃s apl'i ceperũt ibi ex oĩ ge
nere piſciũ. q2 ſm Iſid̃. oĩm piſciũ q̃ i aq̃
natant. cliij. genera philoſophi nunciãt.
⁊ cũ tanti eſſent) numero ⁊ q̃ntitate: q̃a
ml'ti ⁊ magni (nõ ẽ ſciſſũ rhete. dic̃ eis ie
ſus: veni. ⁊ prãdete) Li. hic notat̃ dei be
nignitas. q2 inuitat eos dulcit̃ ad come/
dendũ ſecũ. q2 cũ eis tunc comedit ad de
clarãdã ſue reſurrectiõis ỽitatẽ. Vñ Lu.
vl. Cũ manducaſſet inq̃t corã eis ſumẽs
reliq̃s dedit eis (⁊ nẽo au. diſ. inter. eũ:
tu q̃s es) ⁊ hoc ꝓpter cognitiõis certitu/
dinẽ quã de ip̃o habebant (ſcien. q2 dñs
eſt) ⁊ iõ fruſtra feciſſent de hoc q̃ſtionem
(⁊ venit ieſus). i. acceſſit ad menſam (et
acce. panẽ) quẽ de nouo ſua omnipotẽti
ỽtute creauerat (⁊ dabat eis ⁊ piſcẽ ſil'r)
eo mõ diuidebat eis ⁊
diſtribuebat ſic̃ añ paſ
ſionẽ ad declarandaꝫ
ſuã reſurrectionẽ. Di/
cunt eñi aliqui docto/
res ⁊ ſatis ꝓbabiliter
ꝙ ſic diuidebat ciba/
ria ſola manu ſicut ali
us cũ cultello ⁊ in hoc
diſcipuli ↄgnouerunt
eũ (hoc iã tercio ma. ẽ
Jeſus diſci. ſuis cũ re
ſur. a mortuis) certũ
eſt ꝙ iã pluries mani/
feſta. ſeip̃m. Cũ in ip̃a
die reſurrectõis q̃nq̃/
es apparuit. Ergo iſta
apparitio dicit̃ tercia
nõ in numero appari/
onũ ſ3 in ordine dierũ.
Prĩo d̃r manifeſtat⁹ ĩ
die reſurrectiõis. Se/
cũdo ĩ octaua paſche.
Et tercio hic. Vñ cir/
ca p̃ns euangeliũ vbi
d̃r Manifeſtauit ſe ite
rũ ieſus diſcipul' ſuis
ad mare galilee. Criſ.
d̃t ꝙ euãgeliſta noĩat
hic locũ vbi h̃ manife
ſtatio ẽ fctã. q2 illic ⁊ apl'i iuerũt. ĩ q̃ oñdit̃
ꝙ iã magnẽ ptẽ tĩor' eoꝝ xp̃s abſtulerat
vt auderẽt maĩfeſte exire d̃ domo. Nõ eĩ
vltra ĩ domo recluſi erãt. vñ h̃ q̃rit̃ cur iã
⁊ nõ pri⁹ iuerũt piſcari. Rñdeo ſm Aug⁹.
q2 iã mg̃ro recedẽte nõ hẽbãt vñ viuerẽt
quã penuriã ẽt xp̃s induxit vt ĩ piſcatiõe
eũ ag̃ſcerẽt. Scd̃o q̃rit̃. Cur petr⁹ ad piſ
cationẽ rediit quã ſel' reliq̃t. Rñdꝫ greg.
q2 licita ars erat nutriẽdi ſe ꝑ artẽ piſcan
di igit̃ ⁊c̃. ſctũs mathe⁹ ad theloneũ nõ
vltra r̃ſedit. q2 fit vir ſine pctõ. Q̃r t̃cio.
vñ r̃ceperũt naui ⁊ rhetia q̃ r̃ſiq̃uerũt. Rñdꝫ
Criſ. mutauerũt a ꝓpinq̃s. Q̃r quarto cur
nihil potuerũt cape. rñdet ꝙ de⁹ ita diſpo
ſuit. vt ꝑ miraclm docẽt eoſ xp̃m ag̃ſcere.

In octaua paſche. Euāgeliū ſm Johannē.xx.

Nillo tēpore Cū eſſet ſero die illa vna ſabatoꝝ ⁊ foꝛes eēnt clauſe vbi diſcipuli erāt cōgregati ꝓpter metū iudeorū. venit ihs ⁊ ſtetit i medio eoꝝ ⁊ dixit eis. pax vobis. Et cū hoc dixiſſet oñdit eis man⁹ ⁊ latus. gauiſi ſūt diſcipuli viſo dño. dixit ergo eis iteꝝ. pax vobis. ſicut miſit me pr̄. ⁊ ego mitto vos. hec cū dixiſſet inſufflauit et dixit eis. Accipite ſpm̄ ſanctum quoꝝ remiſeritis peccata remittunṫ eis ⁊ quoꝝ retinueritis retēta ſūt Thomas aūt vnus ex duodecim qui dicitur didim⁹. nō erat cum eis quādo venit ieſus.

Cum ergo ſero eēt die illo Jo.xx. Lu.xiiij. Hyſtoꝛia hui⁹ euāgelij facta eſt ipo reſurrectōis dñi die ꝑ pria pte. ꝑ ſcōa aūt pte in octaua paſche. Añ initiū illi⁹ euāgelij ſcribit.s. Johan. in eo.ca. ꝙ ieſus dixit marie Magdalene. Uade ad frēs meos ⁊ dic eis. Aſcendo ad pr̄em meū ⁊ ad patrē vr̄m. deū meū ⁊ deum vr̄m. Uenit maria magdalena annuncians diſcipulis. qꝛ vidi dñm. Et h̄ dixit mihi. Tunc ſtatim ſequitur euāgeliū hodiernum. (Cū ḡ ſero eēt) Ly. in die apli erāt diſpſi ꝓpṫ metū iudeoꝝ. ſ; in ſero cōueniebāt ad locū vnum. Et iō tali hoꝛa xp̄s eis apparuit (die illo). ſ. dñice reſurrectōis (vna ſabbatoꝝ) id ē̄ prima die p⁹ ſabbatū. Sz q̄re xp̄s vſq; ad veſpam diſtulit. Reſpondeo ſm Criſo. vt oēs ſimul inueniret in domo ⁊ niſi in ſero nō inueniſſet eos ſimł cōgregatoſ. Itē i ſero ſolēt hoīes magł tīere ⁊ illa hoꝛa voluit eos cōſolari ſua apparitione (⁊ fo. eēnt clau. vbi diſcipuli erant cōgre. ꝓpter metū iudeoꝝ) qd̄ ex diuina oꝛdinatione factū eſt vt ieſus intrans ad diſcipulos ianuis clauſis oſtenderet ſe hr̄e coꝛpus gl'ificatū (venit ie. ⁊ ſte. in medio.) vt; Mat.xviij. vbi duo vel tres cōgregati fuerint in noīe meo. ibi ſū in medio eorū (⁊ dixit eis: pax vobis) Tho. q. d. Nō turbemini nec timeatis ego ſum ꝙ pace; vobis ꝓmiſi ⁊ pacē vobis p̄dicaui. ⁊ iō ex auditu ſalutatiōis poteſtis me agnoſcere (⁊ cū hoc dix. oñdit eis ma. ⁊ lat⁹) vt nō ſolū auditu ſ; etiā viſu certificarēṫ (gauiſi ſūt di. vi. dño) Tho. ꝯtriſtati fuerūt in ei⁹ moꝛte letanṫ de reſurrectiōe. ⁊ ſic ſocij paſſionis fiunt ꝑticipes cōſolationis (dicit ḡ eis iteꝝ pax vobis) Iterat oblationē pacis vt monſtret ꝓpter ſuū aduentū eſſe pacificata ⁊ q̄ in celis ⁊ q̄ i terra ſunt (ſicut miſit me pater). ſ. ad veritate; fidei nunciandā in iudea (⁊ ego mitto voſ) ad eandē publicandā ꝑ vniuerſum mundu; In ſignū h⁹ dixit eis i die aſcenſionis Ite in mundū vniuerſū p̄dicate euāgeliū omi creature. vñ in p̄s. xviij. In oēm ṫrā exiuit ſonus eoꝝ. ⁊ qꝛ executō hui⁹ officij nō pōt cōueniēter fieri ſine gr̄a ſpūſſācti. iō ſequiṫ (⁊ cū hec dixiſſet inſufflauit ⁊ dixit eis. Accipite ſpm̄ ſctm̄) Tho. oñdens ꝑ hoc ꝙ ſicut flatus ꝓcedebat ō oꝛe ipſi⁹ ieſu xp̄i. ſic ſpūſſanct⁹ ꝙ dabaṫ in flatu ꝓcedit ab ipo filio ieſu xp̄o ſicut ꝓcedit a pr̄e qd̄ ē ꝯ grecos ꝙ negāt ſpm̄ ſctm̄ ꝓcedere a filio (ꝙ. re. pec. re. eis). i. ꝙꝝ ſolueritł ſoluti ſūt (⁊ ꝙꝝ reti. retē. ſūt). i. ꝙs ligaueritł ligati ſ; vt; Mat.xvi. q̄cūq; ligaueritł ſuꝑ ṫrā. erūt ligata ⁊ in celis: ⁊ q̄cūq; ſolueritł ſuꝑ terrā erūt ſoluta ⁊ in cel'. Hoꝛ. iſta ptās itelligēda ē claue nō errāte. Tūc āt errat. qñ ſacerdos ſoluit illū quē de⁹ nō ſoluit. vel qñ ligat quē de⁹ nō ligat (Tho. aūt vnus ex. xij. ꝙ dꝛ didim⁹). i. dubi⁹ (nō erat cu; eis qñ ve. ie.) Ly. ipe em̄ inter alios diſcipulos vr̄ fuiſſe magł didim⁹ vt; Joh. xi. Et iō tardi⁹ venit ad locū vbi ꝯgregabanṫ diſcipuli. Et iō ꝓpṫ tarditatē ſuā ꝑuat⁹ eſt illa viſiōe xp̄i. hoc aūt factū ē diuina oꝛdiatōe: ꝓpṫ nr̄am ꝯfirmatiōz. Añ greg. dū ille ad fidē palpādo r̄duciṫ nr̄a

Dixerūt ergo ei alij diſcipuli. vidim⁹ dn̄m. Ille aūt dixit eis niſi videro ī manib⁹ eius fixurā clauoꝝ. ꝛ mittā digitū meū in locū clauorū et mittā manū meā in latus ei⁹ nō credā. Et p⁹ dieſ octo iterū erāt diſcipuli ei⁹ int⁹ ꝛ Thomas cū eis. venit iħus ianuis clauſis ꝛ ſtetit ī medio ꝛ dixit eis. pax vob. Deinde dic̄ thome. infer digitū tuū huc. ꝛ vide man⁹ meas ꝛ affer manū tuā. ꝛ mitte in lat⁹ meū. ꝛ noli eſſe incredulus ſ fidelis. Rn̄dit thomaſ ꝛ dixit. dn̄s me⁹ ꝛ deus me⁹ dic̄ ei ieſus qꝛ vidiſti me thoma credidiſti. Bti q̄ non viderūt ꝛ crediderūt. Multa q̄dā ꝛ alia ſigna fecit iħs in ꝯſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ q̄ nō ſūt ſcripta in libro h̄ hec aūt ſcripta ſūt vt credatiſ qꝛ iħs ē fili⁹ dei ꝛ vt credentes vitā habeatis in noīe eius.

mens omī dubitatiōe poſtpoſita ī fide ſolidatur (dixerūt ergo alij diſcipuli) qꝛ boni rumores cito nūciātur (vidim⁹ dn̄m) ſic enī eū ante paſſionē nominabant (ille aūt dixit eis niſi videro in manib⁹ ei⁹ fixurā clauoꝝ). ſ. vt ꝓbē viſu (ꝛ mittā digitū in locū clauorū ꝛ mittam manū meā in lat⁹ eius vt ꝓbē tactu. Iſti eniȝ ſūt duo ſenſus q̄ min⁹ ꝑnt decipi. ſ. viſus ꝛ tactus (Et p⁹ dies octo iterū erāt diſcipli eius int⁹ ꝛ thomas cū eis) Ly. facto īteruallo criſt⁹ apparebat diſcipul' qꝛ nō ꝯuerſabat quotidie vl' ꝯtinue cū eis vt oſtēderet ſe reſurrexiſſe ad vitā īmortalē ab hoīb⁹ hui⁹ mūdi ſeparatā (venit ieſus ianuis clauſis) vt oñderet corp⁹ glorificatuȝ (et ſtetit in medio eoꝝ vt poſſet ab oībus videri ꝛ dixit eiſ: pax vobis) qꝛ ſic ſalutate cōſueuerat diſciplos ſuos Et etiā ſic docuerat diſcipulos ſalutare alios hoīes. vtȝ Math. x In quācūq̧ domū intraueritis. ꝑmū dicite pax huic domui (deinde dicit Thome. infer digitū tuū huc) vt probes ꝑ tactū (ꝛ vide manus meas) vt ꝓbes ꝑ viſuȝ (ꝛ affer). i. applica (manū tuā ꝛ mitte ī latus meū ꝛ noli eſſe īcredulus ſed fidelis). q. d. ꝓpter tuā dubitationē ſanādā oñdo tibi vulnera mea vn̄ Aug. in li. de tri. dicit ꝙ thomas palpauit cicatrices xp̄i (Rn̄dit tho. ꝛ dix. ei do. me⁹ ꝛ de⁹ me⁹) Tho. ecce ꝑfecta fideſ qꝛ ꝯfitet̄ hūanitatē ꝛ deitatē xp̄i: dn̄s q̄ꝫtū ad hūanitatē q̄ nos redēit. de⁹ q̄ꝫtū ad deitatē q̄ nos creauit (di. ei ie. qꝛ vi. me)

ſcȝ hominē (ꝛ credidiſti). ſ. deū. Ly. Maȝ thomas aliud vidit ꝛ aliō credidit. qꝛ humanitatē vidit. ꝛ deitatē q̄ in ꝑnti videri nō pōt: credidit. (beati q̄ nō viderūt ꝛ crediderūt) Ly. in h̄ ſtat cōſolatō nr̄a q̄ xp̄m nō vidim⁹. tn̄ credim⁹ ip̄m veracit̄ eē ſub ſpecie panis in ſacr̄o (mlta quidē ꝛ alia ſigna fecit ieſus in cōſpectu diſcipuloꝝ ſuorū. q̄ non ſūt ſcripta ī h̄ li.) Io. euāge. pauciora ſigna narrauit q̄ꝫ alij euangeliſte: qꝛ vltimo ſcripſit ꝛ ſigna q̄ alij ſcripſerūt omiſit (hec aūt ſcripta ſūt vt credatis qꝛ xp̄s ē filius dei) ſcȝ naturalis in potētia ſibi ꝑ om̄ia equal'. ꝛ per ꝯn̄s idē in diuinitate. qꝛ nā dīna ē indiuiſibilis (ꝛ vt credentes) qꝛ ieſus īcarnat⁹. paſſus mortu⁹. ſepult⁹. regreſſus ab īferis. celū aſcēdens. ver⁹ ē dei filius (vitā habeatis) ſcȝ et'nā: in qua clare videbitur: qđ nūc credit̄ (in noīe eius). i. ꝑ fidē nomis e⁹. qꝛ đr Actu. iiij Nec aliud ē nomē ſub celo datū hoīb⁹ ī q̄ oꝑteat nos ſaluos fieri. Vn̄ circa ꝑn̄s euāgelium vbi đr. Accipite ſpiritū ſctm̄. q̄ꝝ remi. pec. ꝛc̄. Videt̄ ꝙ niſi ſacerdos hēat ſpm̄ ſctm̄ nō pōt abſoluere qꝛ dic̄ ꝑ. Accipite ſpm̄ ſctm̄. et poſtea ſb̄dit. Quoꝝ remiſeritꝭ pctā remittūtur eis. Rn̄det̄ ꝙ ſacerdos abſoluit ex officio ꝛ n̄ ex vite merito. Et ſic ſacerdos bon⁹ ꝛ mal⁹ ī v̄tute ſpūſſcti remittit peccatū. qꝛ ī v̄tute caracteris ordīs q̄ dat̄ a ſpūſctō q̄ opat̄ in ſacr̄is. Glo. Quorū remiſeritꝭ. i. q̄s dignos remiſſiōe iudicaueritꝭ duab⁹ clauib⁹. ſ. ꝑtātis ꝛ diſcretiōis.

remittūt eis.i.tūc dn̄s approbabit remiſſionē pctōꝝ. Et q̄ꝝ nō remiſeritis deꝰ nō approbabit. Chriſ. ſic rex pricipē mittēs dat ei ptātē mittere in carcerē ꝛ emittere Ex quo patet ꝙ ſacerdos eſt miniſter et inſtrumentū aīaꝝ dei.

Dn̄ica pria poſt octauas paſce. Euāgeli. ſm Joh.x.

In illo tempoꝛe Dixit iħs diſcipul' ſuiſ. Ego ſum paſtoꝛ bonꝰ. bonꝰ paſtoꝛ aniam ſuā dat ꝓ ouibꝰ ſuis mercēnariꝰ aūtꝛ q̄ non eſt paſtoꝛ cuiꝰ nō ſunt oues ꝓpꝛie videt lupū veniētē.ꝛ dimittit oues ꝛ fugit ꝛ lupꝰ rapit ꝛ diſꝑgit oues. mercēnarius aūt fugit.q̄a mercēnarius ē ꝛ nō ꝑtinet ad euz de ouibꝰ. Ego ſū paſtoꝛ bonus ꝛ cognoſco oues meas et cognoſcunt me mee. Sic nouit me pr̄ ꝛ ego agnoſco patrē: et aniam meā pono pꝛo ouibus meis. Et alias oues hēo que nō ſunt ex h̊ ouili.ꝛ illas optet me adducere ꝛ vocē meā audiēt. Et fiet vnū ouile ꝛ vnꝰ paſtoꝛ.

e Ego ſuz paſtoꝛ bonus Joh.x Hyſtoꝛia huiꝰ euāgelij facta ē anno xp̄i.xxxij.vi.kal'.octobꝛis in ſabbato. luna xij.inditione.v. Ađ initiū illiꝰ euāgelij ſcribit.s. Joh. in eo.ca.ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis Ego ſū oſtiū ꝑ me ſi q̄s introierit ſaluabit ꝛ ingredieť ꝛ egredietur ꝛ paſcua inueniet. Tūc poſtmoduz ſeq̄t euangeliū hodiernuz. (Ego ſū pa.bonꝰ) In p̄n̄ti euangelio ponit euāgeliſta ꝯditōes boni paſtoꝛis: ꝛ etiā mercennarij. Quia bonꝰ paſtoꝛ dz facere affectionē ad gregē intantū ꝙ ꝓ eo ſi necē ē ſuſtinet moꝛtē: ꝙ dic(bonꝰ paſtoꝛ aīam ſuā).i. vitā coꝛpalē(dat) ſpōte ꝛvoluntarie(ꝓ ouibꝰ ſuis) impleuit hoc ip̄e xp̄s. qꝛ aīam ſuā p̄cioſiſſimā dedit ꝓ ſalute mundi. vtz.i. Joh.iij. xp̄s aīam ſuā ꝓ nobis poſuit. ꝛ nos debemꝰ ꝓ fratribꝰ aīas ponere(mercen. aūtꝛ qui nō ē paſtoꝛ) Hic tangit ꝯditiōes mali paſtoꝛis.ſ. ipſiꝰ mercennarij q̄ in officio p̄latiōis attendit comodū rei tpalis ꝛ honorē ſeculi. Ađ Aug. Sunt in eccl'ia quidā p̄poſiti nō dn̄m q̄rentes tpalia comoda ſectantes: honoꝛes ab hoībꝰ appetētes. q̄ſq̄s talis eſt: mercēnariꝰ eſt(cꝰ nō ſūt oues ꝓpꝛie) ſ reputat eas q̄ſi alienas (vidz lupū veni.).i. hereticū cū falſa doctrīa eos coꝛrūpētez(ꝛ dimittit oues ꝛ fugit).ſ. nō reſiſtēdo ꝑ ſanā doctrinā hereticē prauitati(ꝛ lupꝰ rapit) ad malū ꝑtrahendo(ꝛ diſꝑgit oues) ab vnitate eccl'ie ſeparādo (mercenna. aūt fugit).i. auxiliū debituz ſbtrahit: qꝛ mercēnariꝰ eſt(.i. curans ſolum de lana ꝛ lacte id eſt de cōmodis tpalibus (ꝛ n̄ ꝑtinet ad eū de ouibꝰ).i. qꝛ nō curat de ſalute ꝛ vtilitate ouiū nec hz affectū debite oꝛdīatū ad eas (Ego ſum paſ. bonꝰ) ſollicitudinē hn̄s ꝛ curam đ ouibꝰ (ꝛ cognoſco oues meas).ſ. cognitione affectiua. q̄a diligo ſalutē ꝛ bonuz eaꝝ(ꝛ cognoſcunt me mee) Ly. qꝛ veri fideles cognoſcūt beneficia xp̄i(ſicut nouit me pater: ꝛ ego agnoſco patrē) Ađ Aug. Ea dilectione qua pater me diligit: diligo prēm(ꝛ aīam meā po. ꝓ ouibꝰ meis) Tho. hic oſtendit ꝙ paſſio ſua fuit ad gregis redemptionē. ergo dicit (ꝛ aīam meā pono ꝓ ouibꝰ meis) ſaluandis. Ly. q̄a aīa xp̄i ꝓ fidelibꝰ fuit ſeꝑata a coꝛpoꝛe. ꝛ oblata deo prī cum dixit p̄s.xxx. In manus tuas cōmendo ſpm̄ meū Hier.xij. Reliq̄ domū meā: dimiſi hereditatē meā. dedi dilectā aīam meā in manꝰ inimicoꝝ meoꝝ(ꝛ alias oues hēo q̄ nō ſūt ex h̊ ouili).i. de ſynagoga iudeoꝝ ſ đ populo gentili(ꝛ illas opoꝛ. me addu.) qđ factū eſt ꝑ p̄dicationē apl'oꝝ(ꝛ vo. meaz audiēt) Ly. qꝛ iudeis repellentibꝰ fidem xp̄i gentiles eā deuote receperūt ad p̄dicatōes apl'oꝝ(ꝛ fi. vnū oui.).i. vna eccleſia ex iudeis ꝛ gētilibꝰ collecta. Eſt ei eccleſia vnū ouile ꝓpter vnionē fidei ꝛ charitatis(ꝛ vnꝰ paſtoꝛ).i. xp̄s. Alij aūt pa/

ſtores eccl'ie nō ſunt niſi vicarij. iſtiꝰ paſtor̃. Vñ circa pñs euāgeliū. vbi dr̃. Ego ſum paſtor bonꝰ. Querit̃ vtrū hō prudēs ⁊ virtuoſus poſſit appetere ſine peccato gradus eminentiā. i. prelaturā. Rñdeo ſcdm Hugo. de prato. poſito q talis ſit dignus gradu quē appetit. Talis poteſt appetere dupliciter. Vno mō ꝓpter ſtatꝰ altitudinē. ad quā ſeq̄t̃ honor ⁊ reuerentia ⁊ ſufficientia temporaliū. Et hoc modo eſt peccatū mortale ⁊ ptinet ad cupiditatē ⁊ ambitionē. Alio mō poteſt intelligi vt appetat vt poſſit ꝓximis ꝓdeſſe. ⁊ ſi h̃ laudabile ſit nihilominꝰ tamen ſic appetere p̃ſumptuoſū ē. ⁊ ꝯñter cum p̃ſumptō ſit filia ſupbie ⁊ deteſtabilis. hinc eſt q talis gradus non pōt ſine peccato appeti. Et ad hoc ſunt dicta doctoꝝ. vñ Aug. li. ix. de ciuitate dei dicit q locꝰ ſupior ⁊ ſi adminiſtret̃ vt decet indecenter tñ appetit̃. ⁊ Bern. Quotiens hoībꝰ p̃eſſe deſidero. deū meū preire cōtendo ⁊ tunc non ſapio q̄ dei ſunt ⁊c̃. vñ etiā Criſ. ſup Matheū. ⁊ allegat̃ in decretis diſt. iiij. Quicunq̄ deſiderauerit p̄matū in terra inueniet cōfuſionē in celo. Nec inter ſeruos xp̄i cōputabit̃ q̄ de primatu tractauerit. ⁊ ad hoc eſt exemplū xp̄i q̄ fugit qñ eū regem facere voluerūt. vt habet̃ Joh. vi. vñ apl's ad Heb. v. Nēo aſſumat ſibi honorem niſi q̄ vocatꝰ fuerit ſicut Aaron. immo ſancti qñ electi fuerunt renuerunt ⁊ reſtiterunt. vtꝫ in btō Nicolao Martino Greg. ⁊ alijs multis ſctis.

Dñica ſcda poſt octauas paſce Euāg. ſm Johā. xvj.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Modicū ⁊ iā nō videbitis me. ⁊ iterum modicum ⁊ videbitis me. quia vado ad patrem. Dixerunt ergo diſcipuli eius ad inuicē. quid ē hoc qđ dicit nobis modicum et nō videbitis me. et iterum modicū et videbitis me. quia vado ad patrem.

M Odicū ⁊ iam nō videbit̃ me. Johan. xvi. Hyſtoria hꝰ euangelij facta eſt anno xp̄i. xxxiij. ix. kal'. apri'l. feria. v. videlꝫ cene dñi. luna. xiiij. inditione. vi. Ante initiū iliꝰ euangelij ſcribit ſanctus Johannes in eodē ca. q chriſtus poſt cenam dixit diſcipulis ſuis Adhuc multa habeo vobis dicere ſed nō poteſtis portare modo. Cū aūt venerit ille ſpūs veritatis docebit vos oēm veritatē. Tunc poſtmodū ſequit̃ euangeliū hodiernū (Modi. ⁊ iā nō vide. me) ſm Criſo. modicū ⁊ iam non videbit̃ me. intelligit̃ tp̄s ab hora mortis vſq̄ ad reſurrectionē. ſ. qñ p triduū iacuit ī ſepulcro: tunc non viderunt eum (iterū modi. ⁊ videbitis me) intelligit̃ tp̄us ab hora reſurrectōis vſq̄ ad aſcēſionē. in quo apparuit eis loquens de regno dī. vt habet̃ Actuum primo. Et illud tēpus fuit modicū reſpectu tp̄is ſequentis vſq̄ ad finē mundi. Jō ſb̄dit̃ (q2 vado ad patrē). ſ. qñ celum aſcendam. ⁊ tūc non videbitis me cōmuniter loquendo: niſi in generali reſurrectōne. ꝓpter hoc dr̃ Actu. ij. viri galylei q̄d ſtatis aſpiciētes in celū hic hieſus q̄ aſſumptꝰ eſt a vobis in celum ſic veniet quēadmodū vidiſtis eum euntē in celū. q. d. Amplius nō videbit̃ in terra preſentia corporali vſq̄quo veniet ad iudicū. q enim aliq̄bꝰ ſanctis poſtea apparuit vel adhuc apparere poſſit. hoc ex ſpēali gr̃a fuit ſicē apparuit Johanni euāgeliſte añ mortē ſuā vocans eū ad celeſtē gr̃am. Similiter beato petro exeunti romā a facie neronis apparuit xp̄s cui Petrus dixit. domine quo vadis. Reſpondit xp̄us. vado romā iterū crucifigi. Sil'r apparuit beato Paulo apl'o. qñ fuit ꝓſtratꝰ de celo: vt habet̃ Actu. ix. (dixerunt ergo diſcipuli ad inuicē q̄d eſt hoc quod dicit nob̄ modicū ⁊ iam non videbitis me ⁊ iterū modicum ⁊ videbitis me) p̄dicta verba xp̄i erant diſcipulis obſcura añq̄ eſſent ope impleta. q2 videbat̃ eis quō ī xp̄i verbis eſſet quedā cōtrarietas. cū dixit modicum ⁊ iam non videbitis me. ⁊ iterum modicū ⁊ videbit̃ me. q2 nō ſciuerūt illa

referre ad diuerſa tpa (dixerūt ergo q̄d ē hoc qđ dicit nobis: modicū: neſcim⁹ q̄d loquit᷑. Cognouit ꝙ̄ ieſus ꝙ volebant eū interrogare) hoc cognouit diuina virtu/te. cui⁹ ꝓpriū eſt cognoſcere ſecreta cor/diū (ꝛ dixit eis de h̄ queritis inter vos. q̄a dixi mo. ꝛ nō videbi/tis me: ꝛ iteꝝ modicū ꝛ videbitis me.) Hic r̄ndendo p̄uenit eorū interrogationē vt oſtē deret ſe ſcire ment᷑ eo rū intentionē (Amen amen dico vobis. q̄a plorabitis) Tho. i. do lebitis interius ī men te de morte ꝛ paſſione mea (ꝛ flebitis) exteri us. ſ. interiorē mentis triſticiā ſignis exterio ribus oſtendetis (mū dus aūt gaudebit). i. iudei mundi amatores Ly. q꞉ in triduo mor/tis xp̄i iudei mundia/liter viuentes: gauiſi ſunt credentes ſe xp̄m totaliter extinxiſſe: et nomē ſuū totaliter de leuiſſe (vos aūt cōtri/ſtabimini. ꝫ triſticia ve ſtra vertet᷑ in gaudiū) Hoc impletū eſt in re/ſurrectione xp̄i qn̄ ga/uiſi ſunt diſcipuli viſo dn̄o: ꝛ in aſcenſione qn̄ videntibus illis eleuatus eſt in celū (mulier cū parit triſti ciā habet) ꝓpter dolorē quē ſentit Gen. iij. In dolore paries (q꞉ venit hora ei⁹) ſcꝫ hora pariendi (cū aūt peperit puerū. iam nō meminit p̄ſſure) p̄cedētis (ꝓpter gaudiū. q꞉ natus eſt hō ī mundū) Ly. q̄a ī natiuitate pueri gaudiū ſupueniens ab ſorbet p̄cedentē triſticiā (ꝛ vos igit᷑ nūc q̄dem triſticiā habetis. ſ. mee paſſiōis et mortis (iterū aūt videbo vos). ſ. poſt re/ſurrectionē meā (ꝛ gaudebit cor vr̄m) de viſione mea (ꝛ gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis) Gor. q꞉ xp̄s ieſus q̄ erat ipoꝝ gaudiū reſurgens a mortuis iam nō mo/rit᷑. Rom̄. vi. Iſtud vo gaudiū apl̄oꝝ de xp̄i viſione fuit inchoatū poſt reſurrectio nem xp̄i: ꝫ poſt cōſummatū in gloria ī ce lo. Circa p̄ns euangeliū vbi dr̄. cōtriſta bimini. Notandū ꝙ nemo in hac vita p̄t diu eſſe ſine triſticia. Vn̄ Job. xiiij. Ho nat⁹ de muliere breui viuēs t̄pe ꝛc̄. Sed querit᷑ cur deus ſic ordinauit Re ſpondet᷑ primo vt ſcia mus nos eſſe hic nō ci ues ꝫ aduenas ꝛ pere grinos q̄diu in mun/do ſum⁹. q̄ vallis lacri maꝝ dicit᷑. q̄ eſt locus medius inter celū vbi eſt ſummū gaudiuꝫ: ꝛ infernū vbi eſt ſumma pena. Sc̄do vt ſtimu/lemur penis q̄ſi calca/rib⁹ ad currēdū in via mandatoꝝ dei. Tercō vt purgemur igne tri/bulatōnū ne in purga torio lauemur. Quar to vt fugiamus infer/nū vbi oēs pene in ſū mo ſt̄. Quinto vt pl⁹ de gaudio mereamur. nā virtus eſt circa dif/ficile ſm̄ ph̄m. ꝛ Act. xiiij. Per multas tri/bulatōes oportet nos intrare in regnum ce/lorū. Item notandum ꝙ due paſſiones necant q̄nꝙ hoīeꝫ. ſ. tri ſticia ꝛ leticia. Triſticia occidit tarde. nā in triſticia primo retrahit᷑ calor natural᷑ ad interiora. ꝛ poſtea exalat ad exteriora ꝛ talis exalatio caloris ꝓhibet nutrimen tū in membris ꝛ opat᷑ cōſumptionē in il lis. Vn̄ ꝓuer. xix. Sp̄us triſtis exiccat oſ ſa. Leticia aūt nimia cito occidit. q꞉ tunc cor magꝭ dilatat᷑ ꝛ calor naturalis ad ex teriora tranſit ꝛ a corde recedit ꝛ mors ī teruenit. vn̄ ꝓuer. i. Proſperitas ſtulto/rū pdet illos. vtrūꝙ etiam occidit aīam. tam vita ꝓſpera q̄ꝫ aduerſa. ꝫ magis pro ſpera. vn̄ Aug⁹. Multi res aduerſas ti/ment ꝓſpera non timent. Periculoſior

dicebāt ergo. q̄d eſt h̄ qđ di cit᷑ modicū. neſcim⁹ q̄d loq̄t᷑ Cognouit aūt ieſus q꞉ vole bant eū interrogare. ꝛ dixit eis. de hoc queritis iter voſ q꞉ dixi. modicū ꝛ nō videbi tis me. ꝛ iteꝝ modicū ꝛ vi/debitis me. Amē amē dico vobis. q꞉ plorabitis ꝛ flebi/tis vos. mūdus aūt gaude/bit vos aūt contriſtabimini ꝫ triſticia vertet᷑ in gaudiū. Mulier cum parit triſticiaꝫ habꝫ. quia venit hora eius Cū aūt pepit puerū iā n̄ me minit p̄ſſure ꝓpter gaudiuꝫ q꞉ nat⁹ ē hō in mūdū. ꝛ vos igit᷑ nūc quidē triſticiā hētiſ iteꝝ aūt videbo vos. ꝛ gau debit cor vr̄m ꝛ gaudiū ve ſtrū nemo tollet a vobis.

eſt tñ aīe res ꝓſpera q̄ꝫ aduerſa. Itē pꝫ in
dauid q̇ in aduerſis q̄ paſſus ē a ſaul non
cecidit: ſ in ꝓſperis iaꝫ in regno poſitus
cū berſabee peccando cecidit.

Dñica tertia pᵒ octauas
pasche. Euā. ſm Johā. xvj

A illo tempore
Dixit ieſus diſcipulis ſuis.
Uado ad eū q me miſit ⁊ ne
mo ex vobis interrogat me
quo vadis. ſ quia hec locu=
tus ſum vobis. triſticia im=
pleuit cor vr̄m. Sed ego ve
ritatez dico vobis. expedit
vobis vt ego vadā. ſi eī nō
abiero paraclitᵒ non veniet
ad vos. ſi āt abiero mittā eū
ad vos. Et cū venerit ille ar
guet mūdū de pctō ⁊ de iu/
ſticia ⁊ de iudicio. De pctō
quidē. qꝛ non credūt in me.
De iuſticia xͦo qꝛ ad patrez
vado. ⁊ iā nō videbitis me
De iudicio autē. quia prin=
ceps huius mūdi iā iudica
tus ē. adhuc multa hēo vo=
bis dicere. ſ ñ poteſtis por=
tare modo. Cum autem ve

Ado ad eū qui me miſit Joh. xvi
v Ante initiū il
lius euangelij
xp̄s predixit aplis per
ſecutionez quā paſſuri
eēnt ſic q̄ eijciēdi erāt
de ſynagoga. et q̇cūq̄ꝫ
eos occideret crederet
ſe obſequiū p̄ſtare deo
Et poſtea ſubiunxit de
receſſu ſuo: cū dixit in
euangelio hodierno.
(Uado ad eū). i. ī ꝓxi
mo aſcēdo ad patrem
(qui me miſit) Ly. q̇a
ipleui officiū p̄dicatio
nis mee ad qd̄ miſſus
ſum (⁊ nemo ex vobis
interrogat me). i. inter/
rogabit. q. d. ita apte
aſcendā ad patrem: q̄
nullus veſtrū interro/
gabit q̇ vadā: qꝛ certi
eritis q̄ vado ad glo/
riā prīs (ſ qꝛ hec locu
tus ſum vobis) ſcꝫ de
receſſu meo. (triſticia
impleuit cor veſtrū). i.
vehementer facti eſtis
triſtes. Ly. apli triſta/
bant̄ de receſſu xp̄i. de
cuiᵒ p̄ñtia cōfidebant
in tribulationibᵒ ſuis
cōſolari (ſ ego verita/
tem dico vobiſ expedit
vobis vt ego vadā). i.
ſbtrahat̄ aſpectui vr̄o
p̄ñtia mea corporalis. et ideo ſubdit̄ (Si
eī nō abiero paclitᵒ ñ veniet ad vos) Ly.
qꝛ plenitudo ſcti ſpūs nō erat dandū niſi
poſt aſcēſſionē xp̄i. vnde Criſ. Apli nimis
corporalē p̄ñtiā xp̄i diligebant. ⁊ ideo ad
ſuſceptionē ſpūſcti minus ydonei erant
Sciendū tñ ſm Tho. de aq̄no ſup Joh.
q̄ ille amor q̇ diſcipuli diligebāt corp̄alē
p̄ñtiā xp̄i nō erat pctm̄: reddebant̄ tñ ex h̄
minᵒ ydonei ad p̄ceptionē ſpūſcti: habi/
ta em̄ vna cōſolatōe nō querit̄ alia. vnde
quia delectabant̄ in p̄ſentia xp̄i non pete
bant nec deſiderabant aduentum pacliti
Ipſe em̄ nō veniet ad mentē hoīs niſi vo
catus ⁊ deſideratus. vñ Sapie. vij. Opta
ui ⁊ datus ē mihi ſen/
ſus: vocaui et venit in
me ſpūs ſapie (⁊ cū ve
nerit ille: arguet mun/
dū de pctō) Tho. ſpiri
tui ſctō attribuit̄ corre
ctio. qꝛ correctio debet
procedere ex charitate
(de pctō) Tho. qd̄ ha
bet vel fecit (⁊ de iuſti
cia) quā non habet (et
de iudicio) quod nō ti
met (de pctō quidē q̇a
nō credūt ī me) Tho.
iudei peccabāt in xp̄m
qꝛ nō credebāt euꝫ eſſe
xp̄m vel meſſiā (de iu/
ſticia) ſcꝫ xp̄i quā non
acceptauerūt homīes
mūdani. nec imitari vo
luerūt (qꝛ vado ad pa
trem) Ly. p̄ hoc em̄ q̄
xp̄s reſurrexit ⁊ ad ce/
lum aſcēdit declarata
eſt eius iuſticia: qꝛ ſoli
iuſti intrāt celuꝫ. vnde
pſ̄. cxvij. Hec porta do
mini ⁊ iuſti intrabunt
in eā (⁊ iā nō videbiti
me) p̄ñtia corporali ha
bitantem vobiſcū quia
poſt aſcenſionē apoſto
li ampliᵒ nō viderūt in
terris xp̄m (de iudicio
vero). ſ. futuro qd̄ mū
dus nō timuit. oporte
bat tñ timere (qꝛ p̄nceps huiᵒ mūdi iā iu/
dicatᵒ eſt). i. ꝯdēnatᵒ diuina ſnīa tāq̄ꝫ ob
ſtinatᵒ. Et p̄ ꝯñs oēs ei adherētes: eodē
iudicio oñdunt̄ ꝯdēnabiles. Si em̄ deᵒ
angel' peccantibᵒ nō pepcit nec hoībᵒ par
cet (adhuc mlta hēo vob̄ dicē. ſ ñ poteſti
portare mō) ſcꝫ ꝓpt̄ veſtrā impfectionē et
illoꝝ dicendoꝝ de altiſſimis fidei ardui/
tatem ⁊ ꝓfunditatē (Cū autē venerit ille
ſpūs veritatis) Ly. i. ſpūſſctūs q̇ eſt veri/

tas ꝑ eſſentiã ⁊ effectiue docendo eã (ille docebit vos omnẽ veritatem) Ly. ſcʒ neceſſariã ad ſalutẽ: nõ ſolũ ꝓ ꝑſonis vr̃is. ſ etiã ad regimen eccleſie ⁊ fideliũ inſtructionẽ (nõ eñi loquet̃ a ſemetipſo) Lyra. Quia ſicut nõ eſt a ſemetipſo ſ a patre et filio: ita nec a ſe loquit̃ ſ q̃cunq; audiet) a me ⁊ a patre: quia ſuũ audire eſt ab eis ꝓcedere (loquet̃) ſcʒ vobis (⁊ q̃ futura ſunt annũciabit vobis) Ly. multa eñi de futuris ꝑ ſpiritũſanctũ reuelata fuerunt aplĩs. Sicut apoſtolo iohanni reuelat⁹ eſt ꝓceſſuſ eccleſie vſq; ad finẽ mundi: in apocalipſi. Et petro ſuum martirium: ſm qd̃ ipſe met dic̃ ſecũda Petri primo. ſcio qꝛ velox eſt depoſitio tabernaculi mei. Et paulo reuelatum ẽ ꝙ in nouiſſimis dieb⁹ diſcedãt quidaʒ a fide. Ut habet̃ ꝑma ad Thimotheum. iiij. (Ille me clarificabit) Thomas quia ad inuocationẽ noĩs mei facietis opera mirabilia (q̃a de meo accipiet) .i. ſcientiã ⁊ cognitio habebit a patre ſicut ⁊ ego (⁊ ãnũciabit voƀ)

nerit ille ſpũs ꝟitatis .docebit vos oẽm veritatẽ. Non enĩ loqtur a ſemetipo. ſ q̃cũq; audiet loqtur. Et q̃ ventura ſũt annũciabit vobis. Ille me clarificabit. qꝛ de meo accipiet ⁊ annũciabit vobis

Dñica. iiij. poſt octa. pa.

Euãge. ſm Johannẽ. xvi.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amẽ amen dico vobis Si petieritis patrẽ in nomine meo dabit vobis. vſq; modo nõ petiſtis quicq; in nomine meo. Petite ⁊ accipietis vt gaudiũ veſtrũ ſit plenũ. hec in ꝓuerbijs locutus ſũ vobis. venit hora cũ iã ñ i ꝓuerbijs loqr vobis. ſ palã de pr̃e meo annũciabo vobis i illo die i noie meo pete

ſitet de petitõe dicẽs (Amẽ amẽ dico vobis. Si q̃d petieritis patrẽ in noie meo) .i. ꝑtinẽs ad ſalutẽ: qꝛ ieſus qd̃ ẽ nomen xp̃i ſaluatoꝛ interp̃taẗ (dabit vobis) Et ſi non ſtatim. tñ finalit̃ dabit. vel illud qd̃ petitis vel eo melius. (vſq; modo nõ petiſtiſ q̃cq; in nomĩe meo) qꝛ nõ erat tp̃s opoꝛtunũ. qꝛ dñs ieſus erat cum eis p̃ñtialiter q̃ oĩa dabat. vñ Criſ. q̃d peterent q̃ oĩa bona ſecum haberẽt (petite ⁊ accipietis vt gaudiũ veſtꝝ plenũ ſit) Tho. qꝛ oĩs petitio ad illd̃ gaudiũ referri debet. h̃ gaudium cõſiſtit in dotibus aĩe ⁊ coꝛpoꝛis. Et erit plenũ gaudiũ in btĩs. vñ d̃r in pſ̃. xvi. Satiaboꝛ cũ apparuerit gloria tua (hec ĩ ꝓuerbijs locut⁹ ſum vobis) ſcʒ ego ſũ vitis vera ⁊ vos palmites. Itẽ ibi mulier cũ parit triſticiam hʒ qꝛ venit hoꝛa eius (venit hoꝛa cũ iã non in ꝓuerbijs loq̃r vobis ſ palã de pr̃e meo ãnũciabo vobis) Chriſ. ſ erit tp̃s reſurrectõnis: quia tũc oĩa manifeſte eos docuit. Nam ꝑ. xl. dies apparuit eis poſt reſurrectionẽ ſuam loquens eis de regno dei. Actuũ. i. Ly. xp̃s poſt reſurrectionẽ clarius et exp̃ſſius docuit aplõs de regno dei q̃ȝ ante. Ipſi eñi erãt magis capaces: qꝛ habebant ſenſum apertũ ad intellectũ ſcripturaꝝ. vt habet̃ Luce vlti. ca. (in illo die) ſcʒ ĩ die penthecoſtes (in noĩe meo peteris) .i. petẽdo nomẽ meũ inuocabitis. qꝛ p⁹ aſcẽſionẽ ⁊ p⁹ miſſionẽ ſpũſſcti. aplĩ magis ꝟtutẽ noĩs ieſu xp̃i ſentiebãt q̃ȝ ante. Et ideo petitiones ſuas in noĩe ieſu xp̃i foꝛmabãt: ⁊ ꝓpter hoc oꝛ̃ones eccleſie in fine foꝛmant̃ in nomine xp̃i: dicẽdo ꝑ dñm nr̃m ieſũ xp̃m ⁊c.

Amen amen dico vobis Joƀ. xvi.

a Hyſtoꝛia hui⁹ euãgelij facta ẽ anno xp̃i. xxxiij. ix. kal̃. apꝛilis. feria v. in cena dñi. luna. xiiij. inditõe. vi. Ante initiũ illi⁹ euangelij ſcribit ſctũs Joƀ. in eodẽ ca. ꝙ xp̃s poſt cenã dixit diſcipulis ſuis. Nũc vos q̃dẽ triſticiã habetiſ. Iteꝝ autẽ videbo vos ⁊ gaudebit coꝛ veſtrũ ⁊ gaudiũ veſtrũ nemo tollet a vobis. Tũc poſtmodũ ſeq̃t̃ euãgeliũ hodiernũ (Amẽ amẽ dico vobis) Hoꝛ. hic dñs ieſus cõſolatur diſcipulos ex petitionũ ſuarũ exauditione, Et iuramẽtũ ꝓmittit vt hõ nõ heſitet de petitõe dicẽs

(⁊ nõ dico vobis: qꝛ rogabo patrẽ de vobis) Tho. q. d. ad exaudiendũ veſtras petitiones apud patrem non erit neceſſaria orõ mea. qꝛ ſolus amoꝛ quo diligitis me ſufficit patrocinari (ipẽ eñ pr̃ amat vos) amãs facile dat amãti (qꝛ vos me amaſtis) vtpꝫ Joh. xiiij. Qui diligit me diligetur a patre meo (et credidiſtis qꝛ a deo exiui. Exiui a patre) ꝑ eternã generationẽ (⁊ veni ĩ mũdũ) ꝑ carnis aſſumptioneꝫ (iterũ relinq̃ mundũ) ꝑ paſſionẽ ⁊ coꝛpoꝛalẽ p̃ntiam (⁊ vado ad patrem) ꝑ aſcenſionẽ. q̃n exaltat⁹ ẽ vſq; ad dexterã dei pr̃is (dicũt ei diſcipuli ei⁹: ecce nũc palã loqueris ⁊ puerbium nullũ dicis) Ly. clarius loquebat̃ de ꝓceſſu eius a patre. ⁊ de aduẽtu eius in mũdũ ꝑ carnis aſſumptionẽ q̃ fecerat ante (nũc ſcimus quia ſcis omnia) Ly. ex doctrina eñ ei⁹ ⁊ miraculis plenius ei⁹ deitatem cognoſcebant (⁊ nõ eſt opus vt q̃s te interroget) ſepe eñ dicit glo. volentes ab eo q̃rere audiebant ſolutionẽ anteq̃ ꝓponerẽt queſtionẽ. Et ſic pꝛius eis rñdit anteq̃ quererent (ĩ hoc credim⁹ qꝛ a deo exiſti) Tho. q. d. Intelligẽtia oĩm occultoꝝ facit nos credere q̃ tu ſis verus et naturalis filius dei in quo ſunt oẽs theſauri ſapiẽ ⁊ ſcientie dei abſconditi. Unde circa p̃ns euangeliũ vbi d̃r. Petite ⁊ accipietis. Notandum ſm Auguſtinũ q̃ triplicia ſunt bona in genere. Infima. media. ⁊ ſumma. Infima bona ſunt tempoꝛalia q̄ quaſi nihil ſunt. Unde Hiere. iiij. Aſpexi terrã ⁊ ecce q̄ſi vacua erat ⁊ nihil. Et talia ſub conditione peti p̃nt moderate videlicet ſi placet da ſanitatẽ tꝑalia. ⁊ vitã ⁊c̃. Et rõ ẽ. qꝛ aliq̃b⁹ bona tꝑalia. vt ſciã honoꝛes ⁊ amici. diuitie ⁊ ſimilia q̃n q; ſunt occaſio peccandi alijs occaſio merendi. Sed quib⁹ ꝓſint ⁊ quib⁹ obſint ſolus deus ſcit. ideo ſibi comittenda ſunt. Alia ſunt bona media. ſcꝫ v̓tutes que nulli obeſſe p̃nt ⁊ illa feruent̃ ſunt petẽda. Alia optima. vt beatitudo celeſtis ⁊ illa bona ſunt feruẽtiſſime. Sed queritur cur deus nõ ſtatim dat q̃d petit̃. Rñdet̃ p̄mo: q̃a tũc hõ min⁹ meritũ haberet nõ iterando oꝛationẽ. Scd̃o quia vilipenderet̃ vel min⁹ curaret̃ illud q̃d cũ modico laboꝛe acquireretur. Tercio vt deſideriũ augeat̃ vt pꝫ ĩ muliere chananea. Quarto vt hõ humiliet̃. vtꝫ in eadẽ chananea que ſe canẽ fatebat̃. Quinto quia melioꝛa intẽdũ dare vult de⁹ tꝑe opoꝛtuno ⁊ q̃n ipſi homini fuerit vtile.

tis. ⁊ nõ dico vobis. qꝛ ego rogabo p̃rẽ de vobis. Ipẽ eni pr̃ amat vos qꝛ vos me amaſtis et credidiſtis quia a deo exiui. Exiui a patre ⁊ veni in mũdũ. iterũ relinquo mundũ ⁊ vado ad p̃rẽ. Dicũt ei diſcipuli ei⁹. Ecce nũc palã loq̃ris ⁊ ꝓuerbiũ nullũ dicis. nũc ſcim⁹ qꝛ ſcis oĩa et n̄ opus ẽ tibi vt q̃s te interroget. In hoc credimus qꝛ a deo exiſti.

In die aſcenſiõis domini Euang. ſm Marcũ. xvj.

In illo tempoꝛe r

Ecũbentibus vndecim diſcipulis. Marci xvi. Hyſtoꝛia hui⁹ euãgelij facta ẽ Anno xp̄i xxxiij. iij. nonas Junij luna. xxvij. feria. v. videlicet ipſo die aſcẽſionis. inditõe. vi. Añ initiũ illi⁹ euãgelij ſcribit ſctũs lucas q̃ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Uos eſtis teſtes hoꝝ. Ly. ſcꝫ paſſionis ⁊ reſurrectõis. Et ego mittã ꝓmiſſum pr̃is ĩ vos. ſcꝫ ſp̄m ſctm̃ vos aũt ſedete in ciuitate q̃uſq; induamini virtute ex alto. Tũc poſtmodũ ſeq̃t̃ euãgeliũ hodiernũ. (Recũbentib⁹. xi. diſcipul̓) Dñs nr̃ ihs xp̄us cũ in his q̃draginta dieb⁹ ꝑ multas apparitões diſcipul̓ factas reſurrectionẽ ſuã appꝛobaſſet. Hodie ĩ die aſcenſionis bis ipſis voluit apparere. ſcꝫ ĩ menſa dũ prandebãt. Nam vt dicit mgr̃ in hyſtoꝛia ſchol̓. Oẽs tã apl̓i q̃ alij diſcipuli ⁊ mulieres habitabãt in iſta ꝑte ĩ hierl̓m q̄ dicit̃ mellos ĩ monte ſyon vbi dauid cõſtruxerat ſibi palatiũ. Et ibi erat illõ cenaculuꝫ grande ſtratũ: in q̄ p̄cepit dñs ſibi parare paſcha: ⁊ ĩ cenaculo illo hitabãt tunc vndecim apl̓i. Ceteri v̓o diſcipli ⁊ mulieres

Recūbētibus vndecī diſci-pulis apparuit illis ieſus et exprobrauit incredulitatē illorū ⁊ duriciā cordis. q̄ꝛ his qui viderāt eū reſurrexiſſe. nō crediderūt ⁊ dixit eis. Eūtes in mūdū vniuerſū p̄dicate euāgelium omī creature. Qui crediderit ⁊ baptizatꝰ fuerit ſaluꝰ erit. q̄ vero non crediderit ꝯdēnabitur. Signa autē eos q̄ crediderint hec ſequent̄. In nomīe meo demonia eijciēt. linguis loquent̄ nouis. ſerpētes tollēt

habitabant circūquaqꝫ per diuerſa hoſpitia. Et vt d̄r in principio hodierni euāgelij (Recūbentibꝰ). i. comedentibꝰ (vndecim diſcipulis) ſcꝫ in illo cenaculo hodierna die (apparuit illis ieſus ⁊ exprobrauit incredulitatē illoꝝ et duriciā cordis) Ly. nō que tunc erat in eis ſ꜄ que ante fuerat in ipſis diſcipul' (quia his qui viderāt eum reſurrexiſſe nō crediderūt) vtꝫ de thoma q̄ nō credidit alijs diſcipul'. Et ſilr' alij diſcipuli nō crediderūt marie magdalene ⁊ alijs mulieribꝰ. ⁊ comedit cuꝫ eis. Vn̄ Actuū p̄mo. Cōueſcēs p̄cepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt ſ꜄ expectarent ꝓmiſſionē patris. i. aduentū ſpiriruſſcti a patre per xp̄m ꝓmiſſum. Et ſ꜄m magiſtrū in hyſtorijs. Hoc dicto p̄cepit eiſ vt egrederentur de ciuitate. ⁊ ſic ſtatim euanuit ab oculis eoꝝ. Et imediate poſt comeſtionē vndecim apl'i ⁊ alij diſcipuli ⁊ mulieres vnanimiter de ciuitate egreſſi venerūt ad montem oliueti et ibi dn̄s ieſus ſecūdario hodierna die apparuit ⁊ vt ait mgr̄ in hyſtorijs: hāc proceſſionē apl'oꝝ q̄ vnanimit̄ de ciuitate ſūt egreſſi rep̄ſentat eccl'ia ſingulis diebꝰ dominicis ꝓceſſionē faciēs egrediendo extra eccleſiā p̄ferendo crucē an̄ ꝓceſſionē. Nā ꝑ crucē q̄ p̄fert̄ rep̄ſētat̄ dn̄s noſter ieſus xp̄s q̄ nos p̄ceſſit ⁊ ſuo exēplo nob̄ viā ad celū oñdit. Et q̄ ordinate vnꝰ poſt aliū crucē ſequit̄ vſqꝫ ad eccleſiā ſignificat q̄ oēs xp̄iani: vitā mores ⁊ doctrinaꝫ chriſti. ſemꝑ pre oculis hr̄e debeāt. et ſuā vitā exēplo xp̄i ꝯformare: ⁊ ſic ꝓficere de ꝟtute in ꝟtutē trāſeundo. donec intrent ī celeſtē eccleſiā id eſt patriā eternā vbi videant facie ad faciē diuinā naturā: ſ꜄m illud in pſ̄. lxxxiij. Ibūt de ꝟtute in ꝟtutē ſic videbit̄ deus deoꝝ in ſyon. Poſt hoc cōmiſit dn̄s ieſus apl'is officium predicationis dicēs (Euntes in mundū vniuerſum predicate euangeliū) Hugo nō philoſophorū vanitates aut certe ꝓp̄rias fictiones: ad Roma. primo. Non erubeſco euāgeliū (oī creature) Ly. oī hoī qui hꝫ cōuenientiā cū oī creatura: ꝑ eſſe eñ cōuenit cū inaīatis: per viuere cū vegetabilibꝰ ⁊ plantis ꝑ ſentire cū animalibus. ꝑ intelligere cū angelis. ideo deſignatur nomine oīs creature (qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit) Lyra nō eñ ſufficit fides ſine baptiſmo: ꝑ quē q̄s incorporatur chriſto ſi aſſit facultas recipiendi baptiſmū fluminis. Si aūt n̄ aſſit facultas ſufficit baptiſmus ſanguinis: vt ī martinibꝰ qui ꝓ chriſto interfecti ſunt. an̄q̄ eēnt baptiſati: vel baptiſmo flaminis ſicut eſt in habentibus fidem xp̄i. ⁊ deſiderant baptiſmū: ſ꜄ preueniunt̄ morte anteq̄ poſſint implere (ſaluus erit) ſcꝫ ſalute eterna: ſi ſaltem operibꝰ tenet. Vn̄ Jacobi. ij. Fides ſine operibꝰ mortua eſt (q̄ non crediderit coudēnabitur) ſcꝫ eterna dānatione (Signa aūt eos qui crediderint hec ſequent̄) Ly. in primitiua eñ eccleſia fides erat nutrienda ⁊ firmanda miraculis. Ideo gratia miraculoꝝ dabatur nō ſoluꝫ apoſtolis xp̄i: ſ꜄ multis alijs credentibꝰ: vt patet in exemplis ⁊ in legendis ſanctoꝝ (in nomīe meo). i. in virtute noīs mei (demonia eijcient) Hec omnia ad litteraꝫ impleta ſunt. Sepe eñ apl'i et alij fideles demones eiecerūt. Sicut beatus bartholomeus. ⁊ ſic de alijs (linguis loquent̄ nouis) Ly. hoc eſt factū in apoſtolis ⁊ in alijs credentibꝰ qui erūt cū eis qñ per gratiā ſpūſſcti in die penthecoſtes receperūt donū linguarū. vt pꝫ Actuū. ij. Loq̄bant̄ varijs linguis apl'i (ſerpentes tollent) hoc pꝫ in paulo. vñ Actu. xxviij. Qui ꝑcuſſus a vipera: in nullo leſus fuit

et ſi mortiferū q̄d biberint nō eos nocebit. Sup̱ egros manus imponent ⁊ bene habebūt. Et dñs q̄dē ieſus poſtq̄ꝫ locutus ē eis. aſſumptus eſt in celū et ſedet a dextris dei. Illi aūt ꝓfecti p̄dicauerūt vbiq̄ꝫ dño cooperante ⁊ ſmonē confirmante ſequentibus ſignis.

Dñica poſt aſcēſionē dñi Euange. ſm Joh. xv.

N illo tēpore Dixit ieſus diſcipulis

ſed viperā pendentē ad manū eiꝰ in ignē excuſſit. Et iacobus apl's duos ingentes dracones remiſit in deſertū quos hermogenes ⁊ philetus concitauerāt contra eū (⁊ ſi quid mortiferū biberint nō eos nocebit) hoc ad litteram impletū eſt in iohanne euāgeliſta q̄ venenum bibit qđ ei non nocuit (ſup̱ egros manꝰ imponēt et bñ habebūt) quia multi īfirmi a diuerſis languoribꝰ ſunt curati ex impoſitione manuum aploꝝ ⁊ ex tactu veſtimentoꝝ. īmo qđ etiā plus eſt ex vmbra petri apl'i ſanabantur infirmi. vt habetur Actuū. ij. ⁊. v. Itē per manus aploꝝ fiebant ſigna ⁊ ꝓdigia magna in populo: ⁊ nō ſolum infirmos curabant: ſꝫ p̱ impoſitionē manuū ipſoꝝ dabatur ſpūſſanctus. Vñ habet' Actu. viij. Tūc īponebāt manus ſup̱ illos ⁊ accipiebāt ſpm̄ ſctm̄ (⁊ dominus quidē ieſus poſtq̄ꝫ locutus ē eis) ſcꝫ hec oīa verba iā p̄dicta et plura alia q̄ hn̄t Actuū p̄mo (aſſumptꝰ ē in celū) Ly. v̄tute ꝓpria ⁊ cū gratulatōe totiꝰ familie celeſtis. vñ Lu. xxiiij. Et eleuatis manibꝰ ferebat' ī celū ⁊ bñdixit eis. i. apl'is ⁊ alijs fidelibꝰ. Ex h' loco in cōſuetudinē duxit eccleſia: vt ſicut dñs hieſus poſtq̄ꝫ oībus pactis aſcēdere voluit in celū bñdixit fidelibꝰ ſuis: ꝙ ſic epī ⁊ ceteri p̄ſbyteri peracto diuino officio volentes iaꝫ ab altari recedere dāt ſup̱ populū benedictionē ſignantes eos ſigno ſctē crucis ⁊ imprecantes eis bona in noīe ſctē trinitatis (⁊ ſedet a dextris dei) ſcꝫ cōregnātes p̄ri in oī eq̄litate ſm deitatē (illi autē) Ly. ſcꝫ apl'i ⁊ xp̄i diſcipuli (ꝓfecti) ſcꝫ ad mādatū domini nr̄i ieſu xp̄i (p̄dicauerunt vbiq̄ꝫ) vñ in pſ̄. xviij. In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ (dño coopante) eos dirigendo ⁊ ꝓtegendo (⁊ ſmonē ꝯfirmāte ſequētibꝰ ſignis) Hug. ſup̱ Marcū. Opa miraculoꝝ in exordio eccleſie neceſſaria fuerunt vt fides miraculis nutriret'. modo nō ſūt neceſſaria. q2 fides eccleſie cōfirmata ē. Circa p̄ns euāgeliū ⁊ ſup̱ illa verba. Euntes in mundū vniuerſū p̄dicate euāgeliū omni creature ⁊c. Notandū ꝙ ſm Tho. de aq̄no. maximū miraculū xp̄i in terris fuit: ꝙ p̱ ſimplices mundū ſubiecit fidei. quia apl'i fuerūt ſimplices ſm mūdū et paup̱es mechanici ſcꝫ piſcatores ⁊c. et nullꝰ nobilis fuit niſi ſctūs bartho. vñ hic querit' q̄re nō elegit prudētes huius ſeculi. ſcribas q̄ fuerūt docti ī lege: nec diuites nec potentes. Rñdet' ꝓpter certitudinē fidei: q2 ſi ſapiētes ſcl'i elegiſſet et miſiſſet ad p̄dicandū fidē xp̄ianam. tūc ꝑfidi et inimici fidei dixiſſent ꝙ ſidē finxiſſent cuꝫ prudētia ⁊ aſtutia: ſi diuites tūc dixiſſent ꝙ p̱ dona et munera homīes induxiſſent ad fidē illā. Si aūt potentes et nobiles tūc dixiſſent ꝙ per potentiā et coactionē hoīes induxiſſent ad fidem. Sed vt nullū illoꝝ ꝑfidi allegare poſſent. igitur ⁊c. Vñ hic notādū ꝙ xp̄s inter oēs ſapientes huiꝰ mūdi niſi vnū conuertit. ſcꝫ gamalielē legis doctorē. Et inter oēs diuites ſolū zacheū. Et de oībus nobilibꝰ ⁊ principibꝰ niſi tres. Nicodemū. Centurionē. ⁊ regulū. Sed de pauperibꝰ ⁊ ſimplicibꝰ ⁊ ignobilibꝰ ml'tos ꝯuertit. Quia xp̄iani a pauperibꝰ ⁊ ſimplicibus ortū habuerūt. Unde apl's. Uidete vocationē veſtram frēs. quia nō multi ſapiētes ſm carnem: nō multi potentes: ſꝫ infirma mundi elegit deus.

Cum venerit paclitus ⁊c. Joh. xv.

c Hyſtoria huiꝰ euāgelij facta eſt Anno xp̄i. xxxiij. ix. kal'. aprilis. luna. xliij. feria. v. ſcꝫ ī cena dñi. inditōe. vi. Vñ initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſctūs iohānes in eo. ca. ꝙ xp̄s dixit diſcipul' ſuis. ſi

opera nō feciſſem in eis que nemo ali⁹ fe
cit pctm̄ nō haberēt. Nūc aūt viderunt ꝛ
oderūt me ꝛ patrē meū. Sed vt impleat̄
ſermo q̃ in lege eoꝝ ſcript⁹ eſt. qꝛ odio ha
buerūt me gratis. Tūc ſtatim ſeq̄t̄ euan/
geliū hodiernū (Cum
venerit paclit⁹) poſtq̄
xp̄s dixerat aplīs de iu
deis. Si me ꝑſequun/
tur: ꝛ vos ꝑſequentur
Ne deſperent ꝛ nimiū
turbēt̄. ꝓmiſit eis ſpi/
ritūſctm̄ mittere q̃ con
fortati oēs ꝑſecutiōes
vincerēt ꝛ tolerarent:
ergo dicit (Cū autē ve
nerit paclitus) Ly. i.
cōſolator. Bern̄. dicit.
Spūs. i. merentiū con
ſolator (quē ego mittā
vobis a pr̄e) Ly. in h̄
oñdit ſpm̄ſctm̄ a ſe ꝓ/
cedere: inq̄ntū dicit ſe
illū mittere (ſpm̄ veri
tatis) quia docet vos
oēm veritatē: ſed econ
trario ſpūs malignus
docet oēm mendaciuꝫ
(qui a patre ꝓcedit)
Thomas. ex hoc argu
unt greci ſpm̄ſctm̄ tm̄ ꝓcedere a patre et
non a filio. ſ; hoc nō eſt veꝝ: quia quicq̄d
de pr̄e dr̄ cōuenit filio. ergo xp̄iani tenen
tur credere q̄ ſpūſſctūs ꝓcedit a patre et
a filio (ille teſtimoniū perhibebit de me)
Nam ſpūſſanct⁹ teſtimoniuꝫ ꝑhibuit xp̄o
in hoc q̄ aplōs tales fecit q̄ ſciuerunt et
audebant p̄dicare euāgeliū ꝛ fidē chriſti
corā oībus ꝛ intrepide. q̄ em̄ hoies p̄us
illitterati ꝛ ſimplices de ꝓfunditate ſcri/
pturarū ſubito plene loquebant̄: ꝛ in om
nibus linguis: fuit maximū ſignū ad con
firmandā fidē xp̄i (ꝛ vos teſtimoniū ꝑhi/
bebitis) ſcꝫ predicando oībus populis.
(quia ab inicio mecū eſtis) Ly. Non ē in
telligendū q̄ fuerint cum eo in principio
vite ei⁹: ſ; ab initio p̄dicatōis ſue qñ ince
pit docere ꝛ miracula facere (hec locutus
ſum vobis) ad ꝯfortationē veſtrā ꝯ futu
ras tribulatōes (vt nō ſcādalizemini) ſcꝫ
cadēdo ꝑ īpatiētiā qñ eueniēt vob̄ (abſq;
ſynagogis faciēt vos) Jā ei iudei conſpi
rauerūt q̄ ſi q̄s ꝯfeſſus eſſet xp̄m ex̄ ſyna/
gogā eijceret̄. Et tal' eiectio de ſynagoga
reputabat̄ magna. Sicut apud xp̄ianos
eiectio de eccl'ia per maiorē excōicationē
Ergo ipſa excōmunica
tio valde timēda ē cui
libet xp̄iano: qꝛ ſepat
a deo ꝛ a ſctīs ꝛ a ſacriſ
ꝛ a cōione fideliuꝫ. Et
ipſe excōicat⁹ ē q̄ſi pal
mes abſciſus a vite. vt
pꝫ Joh̄. xv. Ego ſū vi/
tis vera et vos palmi/
tes (ſ; veīt hora) Hor.
hora iſta fuit tp̄s p̄di/
catōis aplōꝝ (vt oīs q̃
interficit vos arbitret̄
ſe obſeq̄ū p̄ſtare deo)
Oīs ei iude⁹ occidēs
xp̄i p̄dicatores putat
ſe obſequiū p̄ſtare deo
credēs q̄ deſereret de
um iſrl': q̄cūq; cōuerte/
ret̄ ad xp̄m. Jta fuerīt
iudei excecati ꝛ igno/
rantes. Sed illa igno
rātia nō excuſabat eos
quia illa ꝓcedebat ex
odio ꝛ īuidia ꝯ xp̄m et
ꝯ doctrinā ei⁹ (hec faciēt vobis. quia nō
nouerunt patrē neq; me) Hoc dicit eis in
cōſolationē. q. d. ſm̄ Criſ. Sufficit i cōſo
lationē hec pati ꝓpt̄ patrē ꝛ ꝓpt̄ me (ſ; h̄
locut⁹ ſū vobis vt cū venerit hora eoꝝ. re
miniſcamī: qꝛ ego dixi vobis) Ly. iſta em̄
p̄dixit xp̄s aplīs vt ꝓuiderent ſibi de pa
tientia: qꝛ min⁹ feriūt iacula p̄uiſa vt dic̄
Grego. Circa pñs euāgeliū vbi dicit̄.
Vos teſtimoniū ꝑhibebitis. Notandū q̄
Hugo de prato dicit. q̄ xp̄s habuit teſti/
moniū de oī loco: ꝛ ab oī creatura. Nam
oīa teſtificata ſunt xp̄m ſuū auctorē eſſe.
Nā de celo habuit teſtimoniū pr̄is ꝛ ſpi/
ritusſcti. Luce. iij. Deſcendit ſpūſſanctus
corporali ſpē ſicut colūba in ipſū. Et vox
pr̄is de celo audita ē. Hic ē fili⁹ meus di/
lectus. Mathei. iij. Jtē teſtimoniū ange/
loꝝ. vtꝫ Luce. ij. Euangelizo vobis gau/
diū magnū. qꝛ nat⁹ ē nobis ſaluator. Jtē
celi, dū ipſo orāte apti ſunt ſup eū ꝓteſta/

ſuis Cū venerit paclit⁹ quē
ego mittā vobis a pr̄e ſpm̄
veritatis q̃ a pr̄e ꝓcedit. il-
le teſtimōiū ꝑhibebit de me
et vos teſtimoniū ꝑhibebitꝭ
qꝛ ab inicio mecū eſtis. Hec
locut⁹ ſū vobis vt nō ſcāda
lizemini abſq; ſynagogis fa
cient vos. Sed venit hora
vt oīs q̃ interficit vos. arbi
tretur ſe obſequiū p̄ſtare do
Et hec faciēt vobis. qꝛ non
nouerūt patrē neq; me. ſed
hec locut⁹ ſū vobis vt cum
venerit hora eoꝝ reminiſca
mini. qꝛ ego dixi vobis.

ti ſunt ipſum eſſe ver̄ deū. Luce.iij. Item
de paradiſo τ de lymbo patrū habuit teſti
moniū moyſi τ helye. vt pȝ Mathei.xvij.
Apparuerūt ei moyſes τ helyas. Itē cor
pora ſctōꝝ ſurrexerūt. vt pȝ Math.xxvij.
Itē demones ei teſti-
moniū reddiderunt vt
pȝ Luce.iij. Exibāt de
monia clamātia τ dicē
tia. Quia tu es xp̄s fi-
lius dei viui. Item de
mūdo habuit teſtimo-
niū.xij. apl'oꝝ.lxxij. di-
ſcipuloꝝ τ multoꝝ alio
rum. vt pȝ Actuū.iiij.
virtute magna redde-
bant apl'i teſtimoniū hieſu xp̄o. Item ha
buit teſtimoniuȝ ab omni creatura. Nam
ſtella noua in ſua natiuitate teſtificata ē.
vt pȝ Math.ij. Vidimꝰ ſtellā eiꝰ in orien-
te. Itē ſol obſcuratꝰ in morte eius ꝓteſta
tus eſt eū eſſe deuȝ. Luce.xxiij. Itē mare
dū ſe ſolidū ꝓbuit ipm̄ cōfeſſum eſt Luce
vi. Itē infernꝰ dū quos tenebat reddidit
ipſum auctorē vite eſſe ꝓteſtatꝰ ē pſ̄.xxiij
Iteȝ terra dū ipſo moriente τ reſurgente
tremuit. Itē panes τ piſces dū ad eiꝰ im-
periū multiplicati ſunt: ipſum eſſe deū de
monſtrabant. vt pȝ Joh.vi. Opera q̄ ego
facio ipſa ſunt q̄ teſtimoniū ꝑhibēt de me
Et breuiter oīs creatura preter peccatorē
qui ipſum negat factis teſtimoniū chriſto
reddit. Unde apl's ad Thytū ꝑmo. Con
fitent ſe noſſe deū: factis aūt negant. pec
cator q̄nq̄ꝫ ꝓ vno denario negat chriſtum
cū in noīe eius ſcienter ꝑiurat. Sequitur
hic in euāgelio p̄nti. Abſq̄ꝫ ſynagogis fa
cient vos. Ubi notādū ꝙ excōicatio ma-
ior valde timēda eſt ꝓpter tria. Primo qꝛ
excōicatꝰ ſepat a deo τ ab oībꝰ xp̄ifideli-
bus tā in vita q̄ꝫ in morte ſicut palmes a
vite: vt ȝ Joh.xv. Ego ſū vitis vera τ vos
palmites. τ ſicut palmes abſciſa nihil va
let amplius niſi ad ignē: ſic excōicatꝰ ma-
iori excōicatōe. Scd̄o. qꝛ excōicatꝰ ꝑuat
merito paſſionis xp̄i τ oīm ſctōꝝ. τ etiam
oībꝰ miſſis. orōnibꝰ. elemoſynis. et oībꝰ
ſuffragijs τ indulgentijs. τ oībus bonis
eccleſie τ oīno τ totaliter remanet nudus
τ miſer τ miſerabil' τ paup τ cecꝰ. Et ꝓpter
ea dic̃ Augꝰ. Nihil debet xp̄ianꝰ ſic for-
midare ſicut ſeparari a corpore xp̄i: ſcȝ ꝑ
excōicationē maiorē. Tercio quia excom
municatꝰ multos inficit: qꝛ oēs qui parti
cipant ei ſcient publice denūciato: vnde
dicit in decretis. Cōicans excōicato inde
bite excōicationē īcur
rit.xi.q.i. ꝑcipue. τ ca.
ſi q̄s ep̄s. vn̄ et morbꝰ
cōtagioſus ſicut lepra
idō ab hoībus ſicut le
pra debet vitari. Nam
magna infamia ē τ vi-
tuperiū ab eccl'ia expel
li vel vitari ab hoībꝰ ſi
cut leproſus. Un̄ excō
municatꝰ ē magis infa
mis q̄ꝫ iudeus vel ſaracenꝰ: quia cū illis
habet plus loq̄ q̄ꝫ cū excōicato. Un̄ dicit
in decret'. Pagano plus licet cōicare q̄ꝫ
excōicato.xi.q.iij. ad mēſam. Ex iā dictis
pȝ ꝙ ꝑiculoſū ē cōicare excōicato. Sȝ pec
catis nr̄is exigentibꝰ de excōicatōe maio-
ri hodie curat modicū. Sed de participa
tione cū excōicatis q̄ſi nihil curat. Unde
de h̄ exēplū legit. ꝙ demoniacꝰ interroga-
tus a q̄dā an excōicatio vel pctm̄ plꝰ pla-
ceat dyabolo. R̄ndit excōicatio maior. qꝛ
ꝑ illā plures inficiunt. τ q̄nq̄ꝫ excōicatus
ducentos inficit vno die. ſicut in cōuiuijs
in zechis. τ ſic de alijs.

In die ſctō penthe. Euā-
geliū ſm Joh.xiiij.

Nullo tēpo-
re dixit ieſus diſcipu
lis ſuis. Si quis diligit me

[ſ] I quis diligit me ſermonē meuȝ
ſeruabit. Joh.xiiij. Hoc euange
liū locutꝰ ē dn̄s ad diſcipulos ſu
os Anno eius.xxxiij. ix. kal'. aprilis. luna
xiiij. q̄nta feria cene dn̄i inditōe. vi. Ante
initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſctūs iohānes
in eo. ca. ꝙ xp̄s dixit diſcipul' ſuis: qui ha
bet mādata mea τ ſeruat ea: ille ē qui dili
git me: q̄ aūt diligit me diliget a pr̄e meo
τ ego diligā eū: τ manifeſtabo ei meipm̄.
Tunc ſequit euāgeliū hodiernū (Si q̄s
diligit me) Guilhelmꝰ. Hodie recolit ec-
cleſia illā ſupabundantē τ excellentē do-
nationē ſpūſſcti. q̄ facta eſt diſcipulis q̄n
q̄geſima die a reſurrectōe q̄n repleti ſunt
oēs ſpūſancto. ſed quia ſpūſſanctꝰ qui eſt
amor patris τ filij hodie mittit. Idcirco
hodie legit euangeliū in quo agit de di-
lectione quā deus nobis infundit per ſpi
ritumſanctū (Si quis diligit me) ſcȝ affe
ctu hoc oſtenditur effectu: quia videlicet

ſermonẽ meũ ſuabit.et pať
meus diliget eũ ꝛ ad eũ ve=
niemus ꝛ mãſionẽ apud eũ
faciemꝰ. Qui nõ diligit me
ſermões meos nõ ſuat.ꝛſer
monẽ quẽ audiſtis nõ ẽ me
us.ſed eiꝰ qui miſit me pr̃is
hec locutꝰ ſuʒ vobis. apud
vos manẽs. Paraclitꝰ aũt
ſpirituſſanctꝰ quẽ mittet pr̃
in noĩe meo.ille voſ docebit
oĩa.ꝛ ſuggeret vobis oĩa q̃
cũq; dixero vobis. Pacẽ re
linq̃ vobis.pacẽ meã do vo
biſ.nõ quõ mđs dat ego do
vobiſ.ñ turbeť coꝛ vr̃m neq;
formidet.audiſtis qꝛ ego di
xi vobis vado et venio ad
vos.ſi diligeretiſ me gaude
retis vtiq;.qꝛ vado ad pr̃eʒ
qꝛ pr̃ maioꝛ me ẽ.Et nũc di
xi vobis priuſq; fiat vt cum
factũ fuerit credatis.Jã nõ
mľta loquoꝛ vobiſcũ .venit
eni princeps mundi huius.

(ſermonẽ meũ ſeruabit: ꝛ pr̃ meꝰ diliget
eũ)ꝑ qȭ oſtendit ſe vnũ cũ patre in eſſen/
tia(ꝛ ad eũ veniemꝰ)Guilhelmꝰ.Ego ꝛ
pr̃ ꝛ ſpũſſctũs(ꝛ mãſionẽ apud eũ facie/
mus)in pñti ꝑ grãm.ꝛ in futuro ꝑ gloriã
(qui nõ diligit me ſer/
monẽ meuʒ nõ ſeruat)
Ly.tales ſunt mũdani
hoĩes ꝛ peruerſi(ꝛ ſer
monẽ quẽ audiſtis nõ
eſt meꝰ) ſupple tñ (ſʒ
eiꝰ qui miſit me patris
Hec locutꝰ ſum vobis
apud vos manẽs)ſci/
licet ſp̃entia corporali
(Paraclitus aũt ſpiri
tuſſanctꝰ quẽ mittet pr̃
in noĩe meo)Tho.ad
laudem ꝛ gloriã nomi
nis mei (ille vos doce
bit oĩa) Lyra.i. faciet
vos intelligere oĩa q̃
dico vobis . Apoſtoli
adhuc erãt rudes.ꝛ in
timore poſiti ex audi/
tu paſſionis xp̃i. Jdeo
ad verba chriſti nõ di/
ligenter attendebant:
ꝛ ꝑ cõſeqnens non ca/
piebant ea ad plenum
ꝓpter quod dicit grãm
ſpũſſancti poſtea ſup/
plere iſtum defectũ(et
ſuggeret vobis oĩa q̃/
cunq;dixerovobis).i.
ad memoriã vobis re/
ducet oblita:quia apo
ſtoli multa de illis que
xp̃s dicebat obliti ſũt
timore paſſionis con/
cuſſi(pacem relinquo
vobis).i. iturus ad pa
trem relinq̃ vobis paceʒ pectoris in pñti
(ꝛ pacẽ meã do vobis).i.eternitatis ĩ fu
turo (nõ quõ mũdus dat ego do vobis)
q.d.non do vobis pacẽ mundanã que eſt
breuis.prima ad Theſſal̃.v. Cũ eñ dixe
rint pax ꝛ ſecuritas. tunc repentinus eis
ſupueniet interitus (nõ turbetur coꝛ ve/
ſtrum)Lyra.id eſt nõ turbari debetis de
receſſu meo.id eſt de morte mea(neq; for

midet)Lyra.hoc addit eos aſſecurando
quia timebant mori cũ eo(audiſtis:quia
ego dixi vobis vado) Thomas.ſ.ꝑ paſ/
ſionem vt parem vobis locũ(et venio ad
vos)poſt reſurrectionẽ meã vt vos illuc
introducatur . vt patet
Johannis decimoq̃r/
to capitulo.Si abiero
et preparauero vobis
locum:iterum venio ꝛ
accipiam vos ad me/
ipſum: vt vbi ego ſum
ꝛ vos ſitis (ſi diligere
tis me)ſcilicet pura et
ſincera dilectõe ab om
ni carnali abſtracta .
(gauderetis vtiq;. q̃a
vado) ſm ꝙ hõ (Ad
patrem ſcilicʒ ad eius
gloriã(quia pater ma/
ior me ẽ) Lyra.nõ ſm
deitatem in qua filius
eius equalis patri eſt.
ſed ſm humanitatem
in qua filius eſt minor
patre(et nunc)Tho/
mas.exiſtens vobiſcũ
paſſibilis et mortalis
(dixi vobis)ſcilicet ꝙ
per paſſioneʒ vado ad
patrem(priuſq; fiat vt
cũ factũ fuerit remiſca
mini)Lyra.ſcʒ ꝙ non
tantum ſum homo ſed
etiam deus qui certitu
dinaliter predico futu
ra contingentia:quod
eſt propriũ ipſius dei:
ſm quod dicitur Eſaie
quadrageſimoprimo.
Annũciate nobis que
futura ſunt ꝛ dicemus
ꝙ dij eſtis(iam non multa loquar vobiſ/
cum)id eſt ĩ hoc mortali corpore exiſtẽs:
quia tempus ſue captionis erat propin/
quum(venit enim princeps huius mun/
di)Thomas de aquino. id eſt dyabolus
qui principatur amatoribus huius mun
di ꝛ regit eos qui ſponte per peccatum ſe
ei ſubijciunt. Venit eñ in miniſtris ſuis
ad me capienduʒ ducendum ad mortem.

et in me nõ hꝫ quicq̃. Sꝫ vt cognoſcat mund⁹ qꝛ diligo patrẽ. ⁊ ſicut mãdatũ dedit mihi pater ſic facio.

Feria.iij.pẽtheco.euang. ſm̃ Joh.iij.

In illo tẽpe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sic de⁹ dilexit mũdũ vt filiũ ſuũ vnigenitũ daret vt oĩs q̇ credit in eũ nõ pereat.ſed habet vitã eternã. Nõ eni miſit deus filiuꝫ ſuũ in mundum vt iudicet mundũ.ſed vt ſaluet̃ mun-

(⁊ in me nõ habet quicq̃).i.nullũ pctm̃ ⁊ p ↄñs nullã mortis cauſam:qꝛ mors intrauit mundũ p pctm̃.ad Roma.v.(ſ; vt cognoſcat mũdus).i.hũanũ gen⁹(quia diligo patrẽ)q.d.Non morioꝛ:qꝛ habeã culpã:ſ; vt impleã patris obedientiã cuius volũtas eſt.vt pficiat redẽptio hũani gener̃ q̃ nõ põt cõpleri ex dei oꝛdinatõe niſi p moꝛtẽ meã(⁊ ſicut mãdatum dedit mihi pr̃ ſic facio .i.ex obediẽtia pr̃is libenter ſubeo moꝛtem.

Circa pñs euangeliũ vbi dꝛ.Ad eũ venie mus et mãſionẽ apud eũ faciem⁹. Notandũ ꝙ hugo de prato dicit ꝙ apl'i fuerũt pleni ſpiritu ſctõ. oñditur q̃druplici ſigno. Primũ eſt in tribulationib⁹ ⁊ infirmitatib⁹ nõ murmurare. Nã vas plenũ nõ reſonat dũ tangit̃:ſed vacuũ. Sic apl'i in infirmitatib⁹ nõ murmurauerũt vt pꝫ Lu.x.Ecce ego mitto vos ſicut agnos in medio lupoꝝ.imo apl'i nõ ſolũ nõ murmurauerũt in pſecutõibus et tribulationib⁹:ſ; et gaudebãt vtꝫ Act.v Ibant apl'i gaudentes a cõſpectu cõcilij qm̃ digni habiti ſũt p noĩe ieſu ↄtumeliã pati.vñ Apl's ad Rom̃.v.ſꝫ ⁊ gloriamur in tribulationib⁹. Scdm̃ eſt firmiter cõſiſtere. Nã res plena ſtat firma. Sic apoſtoli poſtq̃ ſpm̃ſanctũ receperũt in fide ⁊ bonis opibus firme ſteterunt. Nã nec reges nec principes mũdi cũ toꝛmẽtis.nec caro ꝓpria cũ oblectamẽtis nec demones cuꝫ tẽtamẽtis potuerũt ipos mouere vtꝫ Ro. viij. q̇s nos ſepabit a charitate dei.q.d. null⁹. Tertiũ ẽ de plenitudine effundere Nã fons plenus effundit aquã. Sic apl'i tanq̃ plenus fons ⁊ ſup excreſcẽs totum mundũ gratijs ⁊ donis ſpũalib⁹ repleuerũt vtꝫ Heſter.x. Fons puus creuit ĩ fluuiũ maximũ ⁊ in aquas plĩmas redũdauit. Quartũ ẽ nihil pl⁹ recipe. Nã vaſ plenã nihil plus recipit. Sic apoſtoli nihil terrenũ ⁊ a ſpũſancto alienũ receperunt. vñ nec diuitias. nec honores. nec delicias coꝛpis ãpli⁹ recipe voluerũt. vtꝫ Mathei.xix. Dixit petr⁹ apl'us. Ecce nos rereliquim⁹ omnia ⁊ ſecuti ſum⁹ te. vnde etiã apl'us Paul⁹ ad phi. iij. Om̃ia arbitrat⁹ ſũ vt ſtercoꝛa vt xp̃m lucrifacerẽ ⁊c̃. Si autem quis vult ſcire an ſpũſancto plen⁹ ſit p̃dicta quattuoꝛ in ſe ↄſideret et ſic bonã ſpẽ habeat ꝙ hodie receperit ſpiritũ ſanctũ cũ apl'is.

Hic deus dilexit mũduz Joh .iij. Hyſtoria hui⁹ euãgelij cõpleta ẽ anno xp̃i.xxxiij ix.kal'.apꝛ.fer.vi. indictione.vi. luna.xv .ſed dñs hec locut⁹ ẽ anno e⁹.xxxij.vi.nonaſ maij ſabbato.luna.xiij. indictione.v. Ante inicium illius euangelij ſcribit ſctũs Johã. in eo .c.ꝙ xp̃s dixit diſcipul' ſuis. Sicut moyſes exaltauit ſerpẽtẽ ĩ deſerto:ita exaltari opoꝛtet filiũ homĩs: vt oĩs q̇ credat in ipm̃ nõ pereat ſ; habeat vitã eternã. Tũc ſtatĩ ſequit̃ euangeliũ hodiernũ(Sic deus dilexit mũdũ).i. hoĩeꝫ (vt filiũ ſuũ vnigenitũ daret)Ly.q̇ ẽ bonũ ifinitũ. Ex q̇ appet maxĩa dei dilectio: vtꝫ Ro.viij. q̇ ꝓpꝛio filio ſuo nõ pepcit:ſ; pꝛo nob̃ oĩb⁹ tradidit illũ (daret) Tho. nõ vt venderet ſ; daret gr̃is ⁊ liberal'r nullis merit̃ nr̃is exigẽtibus ẽ incarnatus ⁊ crucifixus (vt oĩs q̇ credit in eũ) Tho. fide p dilectionẽ operante et vſq̃ ad finem perſeuerante (nõ pereat ſed habeat vitã eternã) Thomas. Modo in ſpe.ſ; nunc ĩ re(nõ eni miſit de⁹).ſ.pr̃ (filiũ ſuũ ĩ mũdũ vt iudicet mũdũ) Ly.ſ.in pꝛio aduentu ſuo.tunc enĩ nõ venit iudicare:ſ; mag' iudicari pꝛo mũdi ſalute ideo ſequit̃ (ſed vt ſaluetur mund⁹ p ipm̃)vt patet Johãnis.xij. Non veni vt iudicẽ mundũ .ſed

vt ſaluificem mundum (q̄ credit in eum) Ly. tendendo in eū ꝑ charitatē (nō iudicatur). i. nō habet cauſam vnde cōdēnet (qui aūt nō credit iā iudicat⁹ eſt) Lyra. i. hꝫ in ſe cām manifeſtā ſue condēnatiōis (qꝛ ñ credit ī noīe vnigeniti filij dei) qui venit ꝓ ſalute mūdi. Nā ad ſalutē ꝑuenit ꝑ nomen vnigeniti filij dei (hoc ē aūt iudiciū). i. cauſa dānatōis (quia lux) Ly. i. xp̄s q̄ eſt lux vera (venit ī mundū) ſcꝫ carnē aſſumēda ⁊ ī ea apparēs ſalutē humani generis oꝑando (⁊ dilexerūt hoīes magis tenebꝛas) Tho. i. delitias carnis ⁊ diuitias mūdi (q̄ꝫ lucē). i. ꝯtrā p̄dicationē xp̄i arguentē pctā (erant em̄ opa eoꝝ mala) Tho. q̄ a luce diſcoꝛdāt ⁊ tenebꝛas q̄runt et ideo dicunt opera tenebꝛaꝝ. (oīs em̄ q̄ male agit) .i. q̄ in malis opib⁹ delectat (odit lucē) que em̄ naturalit̄ oībus eſt amabil' (⁊ nō venit ad lucē vt nō arguāt opa ei⁹) Tho. oīs ei q̄ delectat ī malis opibus ſubterfugit lucē pꝛedicationis ⁊ veritatis et odit eos q̄ mala ſua manifeſtāt ⁊ rep̄hendunt (q̄ aūt facit veritatē). i. opa conformia volūtati dei (venit ad lucē). i. in palam (vt manifeſtent opa ei⁹) Tho. ſcꝫ ad alioꝝ exēplar ⁊ edificationē (quia in deo ſunt facta). i. ad gloꝛiā dei. Circa p̄ñs euāgeliū vbi dꝛ. Sic de⁹ dilexit mūdū. dicit Hugo de pꝛato. ꝙ maxia charitas dei p̄ris ad hoīem q̄ntū ad q̄tuoꝛ demōſtrat. Pꝛio qꝛ filiū ſuū hoīem ⁊ naturā hūanā tāq̄ꝫ in ſponſā ſibi accepit. vt cantat: hodie celeſti ſponſo iuncta ē eccl'ia. Ecce mirabilis amoꝛ: ꝙ impatoꝛ diues: potens: ⁊ pulcer. ſapiēs ⁊ etern⁹: accepit paupculam: inualidā: inſipientē: ⁊ moꝛte condēnatā. ad Heb. ij. Nuſq̄ꝫ angelos app̄hendit ſ; ſemen abꝛae. Scdo in eo ꝙ eundem filiū poſtq̄ꝫ carnem aſſumpſit: fecit. xxxiij. ānis ſeruire hominē erudiēdo ⁊ īfoꝛmando ⁊ tandē ꝓ ipſo redimendo cōſtituit eū mori. Tercio in eo ꝙ homines ſibi ī filios adoptauit ⁊ frēs xp̄i eſſe voluit. Añ. i. Joh. iij. Uidete qualē dilectionē dedit nobis de⁹ vt filij dei noīemur et ſimus. Quarto ꝙ homines ſic redēptos et ī filios adoptatos heredes regni ſui fecit cuꝫ filio ſuo ieſu xp̄o. Ad Roma. viij. Filij dei ſumus. Si aūt filij ⁊ heredes: heredes quidē dei coheredes autem chꝛiſti.

dus ꝑ ipſum. Qui credit in eū nō iudicat. Qui autem nō credit iā iudicat⁹ ē. quia nō credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc ē aūt iudiciū qꝛ lux venit in mundum et dilexerūt hoīes magis tenebꝛas q̄ꝫ lucē. Erant eni opa eoꝝ mala oīs eni q̄ male agit odit lucē. ⁊ nō venit ad lucē. et nō arguant opa ei⁹. q̄ aūt facit ꝟitatē. venit ad lucē vt manifeſtent opa ei⁹ qꝛ in deo ſunt facta.

Feria tercia pēthecoſtes. Euangeliū ſ̄m Joh. x.

A illo tempoꝛe dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amē dico vobis. qui nō intrat per oſtium in ouile ouiū ſed aſcendit aliunde

Men amē dico vobis q̄ ⁊c. Joh. x. Hyſtoria hui⁹ euāgelij facta eſt: Anno xp̄i. xxxij. vi. kal'. octobꝛis. ſabbato īditōe. v. luna. xij. Añ initiū illi⁹ euāgelij ſcribit s. Johā. in p̄ce. ca. ꝙ xp̄s dixit. In iudiciū ego ī hūc mūdū veni: vt q̄ nō vidēt videant: ⁊ q̄ vidēt ceci fiāt. Et audierūt q̄dā ex phariſeis qui cū ipſo erant. Et dixerūt ei: nunq̄d ⁊ nos ceci ſumus. Dixit eis ieſus. Si ceci eſſetis non haberetis pctm̄. Ly. quia ſi non vidiſſent opa xp̄i haberēt aliquā excuſationē de ſ; ꝙ nō crediderīt. Nūc vero dicitis qꝛ videmus pctm̄ vr̄m manet. i. aggrauat. Tūc ſtati ſeq̄t euāgeliū hodiernū (Amē amen dico vobis) Tho. i. in veritate dico vob̄ (qui nō intrat ꝑ oſtiū). i. ꝑ me humilē et pauperē (in ouile ouium). i. in congregatione fideliū ⁊ in eccleſiā dei in qua grex diuinitus coutinet (ſed aſcendit aliūde) ſiue ꝑ pecuniā: ſiue ꝑ falſam iuſticiā: ſiue

per violentiã (ille fur eſt) rapiendo quod
nõ eſt ſuum (⁊ latro) retinẽdo qđ rapuit.
Ly. hoc faciũt mali hoĩes ſtatũ p̄latõnis
indebite aſſequentes (qui autẽ intrat per
oſtiũ). i. ꝑ xp̄m (paſtoꝛ ẽ ouiũ: huic oſtia/
rius aperit) Ly. i. ſpiri
tuſſanct⁹ reuelat veri/
tatẽ vt ſciat oues pa/
ſcere (⁊ oues vocẽ ex/
audiũt) Ly. i. doctrinã
recipiũt (⁊ ꝓpꝛias oues
vocat noĩatim). i. cer/
tiſſime nouit dñs q̃ ſũt
ei⁹. ⁊ vocat eas nõ ſo/
lũ voce exterioꝛis p̄di
catõis. ſꝫ interne inſpi
ratiõis (⁊ educit eas)
Ly. de tenebꝛis igno/
rãtie (⁊ cũ ꝓpꝛias oues
emiſerit añ eas vadit)
ꝑ exẽpla bonoꝝ operũ
(⁊ oues illũ ſequũť)
. ſ. exẽpla ⁊ veſtigia ſui
paſtoꝛis (qꝛ ſciunt vo
cẽ eius) ꝑ inſpiratões
diuinas (alienũ aũt ñ
ſequunť). ſ. q̃ eſt alie/
nus a dõ vita ⁊ doctri
na: ſicut ẽ hereticus ⁊
q̃libet ꝑuerſus doctoꝛ
(ſed fugiũt ab eo qꝛ ñ
nouerũt vocẽ alienoꝝ)
id ẽ nõ appꝛobant nec
ſequunť. Hoꝛ. iſti alie
ni ſũt pſeudo ꝓphete.
quib⁹ dꝛ Mathei. vij.
Attẽdite a falſis ꝓphe
tis: q̃ veniũt ad vos in
veſtimẽtis ouiũ: intri
ſecus aũt ſũt lupi rapa
ces (hoc ꝓuerbium dixit
eis ihieſus: illi autem
non cognouerunt quid loqueretur eis)
Tho. i. nõ intellexerũt quis eſſet paſtoꝛ:
quis fur ⁊ q̃ oues (dixit ergo eis iterũ ie/
ſus. Amẽ amẽ dico vobis: qꝛ ego ſũ oſtiũ
ouiũ) ꝑ quod intrant oues ad fidẽ (Oẽs
quotquot venerũt añ me) Tho. ſcꝫ ex ſe.
nõ miſſi vel ĩſpirati a deo (fures ſũt) reꝝ
⁊ dignitatũ (⁊ latro.) aĩaꝝ qꝛ eas occidũt
ꝑ falſã doctrinã (ego ſũ oſtiũ ꝑ me ſi q̃s i.)

ſ. in eccleſiam ⁊ ſocietatẽ fideliũ (ſaluabi
tur) ꝑ gratiã (⁊ ingredieť). ſ. ad cõtẽpla/
onem deitatis (⁊ egredieť) ſcꝫ ad conſi/
derationeꝫ glorioſe humanitatis in xp̄o
(et paſcua inueniet) qꝛ vtraqꝫ cõſideratõ
erit delectabilis ⁊ iocũ
da. vtꝫ. Eſa. xxxiij. Re
gẽ in decoꝛe ſuo vide/
bunt (fur). i. quicũqꝫ
per me non ingreditur
(nõ venit niſi vt fureť)
id ẽ vt ſibi vſurpet do
minatũ ⁊ honoꝛẽ ĩ ple
be (⁊ mactet) ꝑ falſam
doctrinã (et ꝑdat) id ẽ
mittat ĩ dãnatõeꝫ eťnã
Ego veni vt vitã habe
ant) Tho. in p̄nti per
grãm (⁊ abũdanti⁹ ha
beant) in futuro ꝑ glo
riã. Unde Apl's. i. Co/
rint. ij. Oculus nõ vi/
dit nec auris audiuit
nec in coꝛ hoĩs aſcen/
dit: q̃ p̄parauit de⁹ his
qui diligunt eũ. Circa
pꝛeſens euangeliũ vbi
dicitur. ꝑ me ſi quis ĩtro
ierit. Notandũ ꝙ Hu/
go de pꝛato dĩc ꝙ xp̄s
dei filius ꝓpter noſtrã
ſalutẽ q̃tuoꝛ itinera ꝑ/
egit. Pꝛimũ fuit de ce
lo in terrã veniẽdo: qñ
carnẽ aſſumpſit de glo
rioſa virgine Maria
Iohã. xvi. Exiui a p̄re
et veni in mũdum. Et
hoc iter fuit penoſum
quia penalitates hu/
mane nature aſſũpſit:
vt patet Eſaie. liij. Ue
re languoꝛeꝫ noſtros ipſe tulit et dolo/
res noſtros ipſe poꝛtauit quia hic in mũ/
do triginta tribus annis vixit et nunq̃
riſit. Secundum iter fuit de mundo ad
inferos deſcendẽdo quãdo ſcꝫ ſedentes
in tenebꝛis viſitauit. Et hoc fuit iter vi
ctorioſum. quia poꝛtas inferni cõfregit.
Tertiũ fuit de inferno ad mũdũ redeũdo
qñ cõfractis inferis cũ magna p̄da a moꝛ

ille fur ẽ ⁊ latro. q̃ aũt intrat
per oſtiũ paſtoꝛ ẽ ouiũ huic
oſterius apit. ⁊ oues vocem
ei⁹ audiũt. Et ꝓpꝛias oues
vocat nomiãti et educit eas
et cũ ꝓpꝛias oues emiſerit.
añ eas vadit ⁊ oues illũ ſe/
quunť. qꝛ ſciunt vocẽ eius.
Alieni ãt ñ ſequũť ſꝫ fugiũt
ab eo. qꝛ nõ nouerũt vocem
alienoꝛũ. Hoc ꝓuerbiũ di/
xit eis ieſus. Illi aũt non co
gnouerũt q̃d loquereť eis.
dixit ergo eis iterũ ihs. Amẽ
amẽ dico vobis q̃a ego ſum
oſtiũ ouiũ. Oĩs quotquot
venerunt añ me fures ſũt ⁊
latrones. ſꝫ nõ audierũt eos
oues. Ego ſũ oſtiuꝫ ꝑ me ſi
quis introierit ſaluabitur ⁊
ingredietur ⁊ egredieť ⁊ pa
ſcua inueniet. Fur nõ veni/
et niſi vt fureť ⁊ mactet ⁊ ꝑ
dat. ego veni vt vitã habe/
ant. ⁊ abundãtius habeant

tuis reſurrexit. Quartū fuit de mūdo ad celū aſcendendo qñ in die aſcenſionis vi dentib⁹ aplis eleuatus eſt ꝛ nubes ſuſce/ pit eū ab oculis eoꝝ. Et hoc iter fuit val/ de gaudioſum. Vñ pš. Aſcendit deus in iubilatione et domin⁹ in voce tube.

Feria q̄rta pēthe. Euan/ geli. ſm Joh. vj.

A illo tempore Dixit ieſus turbis iudeoruꝫ Nēo pōt venire ad me niſi pr̄ q̄ miſit me traxerit eum. Ego reſuſcitabo eū i nouiſ/ ſimo die. ſcriptū ē in ꝓphetiſ Erūt oēs docibiles dei. oīs q̄ audiuit a pr̄e ꝛ didicit ve nit ad me Nō qꝛ pr̄em vidit q̄ſq̄ niſi is q̄ ē a deo. H vidit pr̄eꝫ. Am̄ amē dico vobis q̄ credit i me hꝫ vitā et̄nā. ego ſuꝫ panis vite. pr̄es vr̄i mā ducauerūt māna in deſ̄to ꝛ mortui ſūt. H ē paniſ de celo deſcēdēs. vt ſi q̄s ex ip̄o mā ducauerit non moriat̄. Ego ſū panis viuus q̄ de celo de ſcendi. Si q̄s mānducauerit ex hoc pane viuet ineternū Et pāis quē ego dabo caro mea eſt pro mundi vita.

N Emo poteſt ve nire ad me ꝛc̄. Joh. vi. Hiſto ria hui⁹ euāgelij facta eſt Anno chriſti. xxxij. xviij. kal̄. maij. feria. iij luna. xxiiij. inditiōe. v. Vñ initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſctūs Johānes i eodē ca. q̄ iudei mur murauerūt de illo v̄bo qō xp̄s dixit: ego ſum panis viuus q̄ de celo deſcēdi ꝛ dicebāt. Nō/ ne hic eſt ieſus fili⁹ io/ ſeph cuius nos noui/ mus patrē et matrem. Quō ergo dicit hic q̄a d̄ celo. deſcēdi? Rñdit ergo ieſus ꝛ dixit eis. Nolite murmurare in uicē (Nemo pōt veni/ re ad me) Tho. p̄ fidē credēdo ꝛ amādo (niſi pr̄ me⁹ traxerit eū) .i. adiuuet eū p̄ grām ſuā Notandū eſt ergo ſm Tho. q̄ pr̄ oīs trahit qꝛ oīb⁹ offert grām: nō tñ oēs trahunt̄ vel ve/ niunt ad xp̄m: qꝛ et ſi oīb⁹ offerat grā: nō tñ eā oēs accipiūt (ꝛ ego reſuſcitabo eum in no uiſſimo die) Ly. qꝛ nō eſt aīa ad plenū beata donec fuerit corpi re/ unita (ſcp̄tū ē in ꝓphe tis. Erāt eñ oēs docti biles dei) Tho. i. capaces diuine doctri/ ne (oīs q̄ audiuit a pr̄e) ſcꝫ diuinas inſpi rationes ꝑcipiendo (ꝛ didicit) eas ſequē do (venit ad me) p̄ fidē formatā in pn̄ti: ꝛ p̄ gloriā in futuro (nō quia patrē vidit, quiſq̄ niſi is q̄ eſt a deo) ſcꝫ fili⁹ qui natu raliter ꝓcedit a pr̄e (Amē amē dico vobis qui credit in me hꝫ vitaꝫ eternā) Tho. i. meip̄m q̄ ſum vita eterna (ego ſum panis vite) qꝛ ille eſt verus panis qui pōt p̄ſer/ uare a morte ꝛ dare vi tam eternam: talis pa nis eſt xp̄us (pr̄es vr̄i mādu cauerūt māna in deſerto) p̄ q̄draginta annos: vt hr̄ Exo. xvi. Deut̄. viij. (et mortui ſunt) om̄es corporali morte (hic ē panis de celo deſcendens) p̄ in carnationē quē p̄figu/ ra bat māna (vt ſi quis ex ipſo mādu cauerit) ſcꝫ digne (nō moriet̄) Tho. in pn̄ti p̄ culpam et in futuro eternā pe/ nam (ego ſū panis vi/ uus) .i. viuificans co/ medentē (qui de celo deſcēdi) vt eſſē panis hoīm q̄ erā panis āge/ loꝝ (ſi q̄s manducaue rit ex h̄ pa. vi. inet̄nū) qꝛ iſte panis in mādu cantē ñ cōuertit̄: ſ; eū in ſe cōuertit ſm q̄ di/ ctū eſt btō Auguſtino: nec tu me mutabis i te ſicut cibū carnis tue ſ; tu mutaberis in me (ꝛ panis quē ego da. ca. mea ē) ipſa ei caro xp̄i ꝛ ip̄e tot⁹ xp̄s ibi vera citer cōtinet̄ ſm deita tem. corpus et animā

In octaua pēthe. euāge. ſm Joh. iij.

A illo tēpe

E Rat hō ex ph̄a riſeis nicode/ m⁹ noīe Joh. iij. Hyſtoria h⁹ euange lij facta eſt Anno xp̄i. xxxi. xvi. kal̄. Maij. fe/ ria. iiij. inditōe. iiij. luna. v. Vñ initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſctūs iohēs in p̄cedēti ca. Cū ieſus eſſet hieroſolymis in paſcha in die feſto multi crediderūt in noīe eius vi dentes ſigna ei⁹ que faciebat. Tūc poſt/

Erat hō ex phariſeis nico/demꝰ noīe princeps iudeoꝝ hic venit ad ieſū nocte ꝛ dixit ei. Rabbi ſcimꝰ qꝛ a deo veniſti mgr̄. Nemo enī pōt hec ſigna facere q̄ tu facꝭ niſi fuerit deus cū illo. Reſpōdit ieſus ꝛ dixit ei. Amē amē dico tibi. Niſi q̄s renatꝰ fuerit denuo nō pōt videre regnū dei. Dicit ad eū nicodemus. quō pōt homo renaſci cū ſit ſenex. Nūquid pōt in vētrē matriſ ſue iterato ītroire ꝛ renaſci. Reſpondit ie/ſus Amē amē dico tibi. Niſi quis renatus fuerit ex aq̄ et ſpirituſancto. nō poteſt ītroire in regnū dei. Quod natū eſt ex carne caro eſt. et qδ natū eſt ex ſpū ſpiritus ē Non mireris. Quia dixi tibi oportet vos naſci denuo Spiritus vbi vult ſpirat et vocem eius audis. ſ; neſcis vnde veniat aut q̄ vadat. ſic eſt oīs q̄ natꝰ eſt ex ſpū.

modū ſeq̄t̄ euāgeliū hodiernū (Erat hō ex phariſeis) Iſte enī fuit vnꝰ illoꝝ de q̄bus Joh. ij. dꝛ ꝙ multi crediderūt in ieſū videntes ſigna q̄ faciebat: ſ; ꝓpter iudeoſ nō ꝯfitebant̄. vt de ſynagoga nō eijcerēt̄ (ex phariſeiſ) Thom. hec ſecta erat ꝓbabilioꝛ ꝛ honoꝛabilioꝛ inter oēs ſectas iudeoꝝ. (Nicodemꝰ noīe) ipē enī poſtmodū ſepe iuit ad xp̄m. vt habet̄ Johā. xix. (pꝛīceps iudeoꝝ) fuit enī magnꝰ inter iudeos ꝛ honoꝛatꝰ (hic venit ad ieſū nocte) timuit enī venire in die ne incurreret indignationē iudeoꝝ q̄ iā cōſpirauerūt Joh. ix. vt ſi q̄s eū ꝯfiteret̄ criſtū extra ſynagogā fieret (ꝛ dixit ei Rabbi. Scimꝰ qꝛ a deo veniſti mgr̄) Ly. i. certū eſt mihi ꝙ tua doctrīa ē vera ꝛ a deo data: et nō hūanitꝰ ꝯficta (Nemo pōt hec ſigna facere q̄ tu facis niſi deus fuerit cū eo. Rn̄dit ieſus ꝛ dixit (Ly. h̄ ponitur xp̄i reſpōſio. qꝛ videbat nicodemū fideliter ꝛ veracit̄ q̄rere doctrinā q̄ntū ad ſecreta fidei. Et iō incepit a ꝓ ſacr̄o. ſ. baptiſmi: q̄ eſt regeneratio ſpūalis. ꝛ ꝑ ꝯſeq̄nſ neceſſaria ad ſalutē (am̄ amen dico tibi niſi q̄s renatꝰ fuerit denuo). i. iteꝝ ꝑ generationē ſpūalē (non poteſt videre regnū dei) Ly. viſio enī dei nō pōt hoībꝰ cōpetere niſi ꝑ gratiā ꝛ ad hanc gratiā conſequēdā requirit̄ generatio ſpūales ꝑ quā hoīes fiūt filij dei. ꝛ per conſequēs heredes vite celeſtis (dicit ad eū nicodemꝰ quomodo pōt homo renaſci cū ſit ſenex. nunquid pōt in ventrē matris ſue iterato introire ꝛ renaſci). q. d. ñ quia quātitas nō ꝑmittit (reſpōdit ieſus. amē amē dico tibi. niſi quis renatꝰ fuerit ex aqua ꝛ ſpūſancto) quaſi dī. Tu de carnali generatōe intelligis q̄ ego de ſpūali generatione dico (niſi quis renatꝰ fuerit) ſpirituali generatiōe q̄ fit (ex aqua ꝛ ſpū nō pōt introire in regnū dei) Ex h̄ habemꝰ ꝙ baptiſmus ē quedā ſpūal̄ generatio. ꝛ eſt pꝛimū ſacramtū ꝛ ianua oīm ſacramētoꝝ. ꝛ ſine eo nl̄lus ſaluatur (quod natū eſt ex carne) ſm virtutē carnal̄ generatōiſ (caro ē). i. cōſtituitur ī vita carnali tantū (ꝛ qδ natū ē ex ſpū ſpūs ē). i. cōſtituit̄ in vita ſpūali (nō mireris). i. non debes admirari (qꝛ dixi tibi optet vos naſci denuo) qꝛ nō loquoꝛ d̄ generatōe carnali de q̄ tu arguis: ſ; de ſpūali. (ſpūs vbi vult ſpirat) ſ. dando gr̄am cui vult vt ad Romañ. ix. Cui vult miſeretur et quē vult indurat (et vocē euis audis) ſcilicet in predicationibus vt patet Mathei decimo: Non enim vos eſtis q̄ loq̄mini. ſed ſpiritus patris veſtri qui loquitur in vobis (et neſcis vnde veniat aut quo vadat) Unde Auguſtinus. dicit ꝙ illa verba de ſpirituſancto intelligenda ſunt. qui in prophetis et in ſcripturis ſacris loquitur: ſed principiū huius ſcripture ſcilicet ſpirituſſanctus ꝛ eiꝰ finis: ſcilicet beatitudo celeſtis nobis occultantur et ſola fide tenetur (Sic eſt omnis qui natus eſt ex ſpiritu) ſcilicet ſancto. id eſt, in vita ſpirituali conſtituitur.

(Rñdit nicodem⁹ ⁊ dixit ei: quō pñt hec fieri) Hor. in h̄ notaᷣ diligētia in nicodē mo: q̄ nō ceſſauit querere donec ītelligeret (Rñdit ieſus ⁊ dixit ei. Tu es mgr̄ in iſrael ⁊ h̄ ignoras) Hor. q. d. te iudei magnū doctorē reputant ⁊ tñ ignoras fidei inicia ⁊ viā ſalutis (Amē amē dico tibi q: qd̄ ſcim⁹ loquimur) ſcʒ ego et mei apl̄i (⁊ qd̄ vidimus teſtamur et teſtimoniū nr̄m nō accipitis) ſic ꝓbatū ⁊ certuʒ (ſi terrena dixi vobis) Tho. de regeneratōne baptiſmi q̄ fit in aqua ⁊ ſpiritu (et nō credit quō ſi dixero vobis celeſtia credetis) ſcʒ generationē eternaʒ filij dei a pr̄e ⁊ filio credentis (⁊ nemo aſcendit ī celū). i. nemo hʒ ꝟtutem illuc aſcēdendi ꝓpria ptāte (niſi q̄ deſcēdit de celo fili⁹ hoīs q̄ eſt in celo) ꝑ pñtiam et īmenſitatē diuinitatis ergo q̄libet hō q̄ aſcendit ⁊ ſaluaᷣ aſcendit ꝑ xp̄m (⁊ ſic moyſes exaltauit ſerpētē) Hic xp̄s agit de ſua paſſione a q̄ ꝟtutē hʒ baptiſmus ⁊ oīa alia ſacra dicens (ſicut moyſes exaltauit ſerpentē) vt legiᷣ Nūe. xxi. q̄ murmurantib⁹ iudeis ꝯ deū ⁊ moyſen ⁊ dicentibus. Anima nr̄a nauſeat ſuꝑ cibo iſto leuiſſimo īmiſit dñs ſerpentes ignitos qui eos interficiebant. Clamante autē moyſe ad dñm: iuſſit dñs ſerpentē fieri eneum ⁊ affigi in palo vt aſpicientes in eū ꝑcuſſi a ſerpentib⁹ ſanarenᷣ. Hic ſerpens fuit figura paſſionis xp̄i: quia ſerpens ene⁹ affixus in palo fuit xp̄s innocēs affixus in patibulo crucis. Ad cui⁹ aſpectū ſcʒ per fidē ⁊ amorē ſanaᷣ in nobis venenū peccati: ⁊ ignite concupiſcentie (ita exaltari oportet filiū ho.) Tho. Hic oñdit modū ſue paſſionis. Voluit autē dñs noſter ieſus chriſtus illo modo mori ſcʒ exaltat⁹ ī cruce: vt ſicut terrā ꝑgauerat ſua conuerſatione: ita purgaret aerem ⁊ oīa celeſtia ſua paſſione: ⁊ vt terrena cū celeſtib⁹ pacificaret. Et ideo ſtetit quaſi medius inter celū et terrā vt patet ꝑ apoſtolū dicentē. Pacificans ꝑ ſanguinem crucis eius. ſiue q̄ ſūt in terris ſiue que in celis ſunt (vt om̄is qui credit in ipſum) ſcʒ vera fide (ñ pereat) morſu ſerpentū. i. demonū infectione viciorum et morte ſuppliciorꝫ (ſed habeat vitā eternam) hic in ſpe ⁊ poſtea ī re

Circa pñs euangelium vbi dicitur. Niſi quis renatus fuerit. Notandū q̄ Hugo de prato dicit q̄ de⁹ a pñcipio mundi vſq̄ modo contra peccatū originale tollendū remedia ordinauit. Nā homo fecit morbū: et de⁹ fecit remedium. Primum remediū fuit ſacrificiuʒ ꝓ adultis. Et inde eſt q̄ antiqui patres deo ſacrificiū offerebant. Si autem paruuli moriebantur ante vſum liberi arbitrij: ſufficiebat eis fides parentū: vt ſicut fuit a parentib⁹ introductū peccatū: ita per eoſdē deleretur Si autē parentes paruulorꝫ q̄ moriebantur nō erāt fideles: paruuli nō ſaluabanᷣ Secundū remediū fuit circūciſio tēpore abrae: quia deus mādauit abrae vt ipſe ⁊ poſteri eius debebāt circūcidi. Tercium remediū fuit baptiſmus quē xp̄s inſtituit qui nō ſolū purgat peccatum originale ⁊ actuale: ſed etiā aperit celū qd̄ circūciſio non fecit. ⁊ hoc facit baptiſmus in ꝟtute paſſionis xp̄i ⁊ in ſignū hui⁹ exiuit de latere chriſti ſanguis ⁊ aqua.

reſpōdit nicodem⁹ ⁊ dixit ei quō pñt hec fieri. Rñdit ih̄s et dixit ei. Tu es mgr̄ in iſrl̄ et hec ignoras. Amē amen dico tibi. q: qd̄ ſcim⁹ loquimur ⁊ qd̄ vidim⁹ teſtamur et teſtimoniū noſtrū nō accipitis. Si terrena dixi vobis. nō creditis. quō ſi dixero vobis celeſtia credetis. Et nemo aſcēdet in celū niſi qui deſcēdet de celo fili⁹ hominis q̄ eſt in celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpētē in deſerto ita exaltari oportet filiū hoīs vt oīs q̄ credit in ip̄m non ꝑeat ꝫ habeat vitā eternā. In feſto corporis xp̄i. Euā. Joh. vj.

In illo tempore

Dixit ihesus diſcipulis ſuis

⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea vere ē cibus, ⁊ ſanguis me⸗us vere ē potus. Qui manducat meā carnem. ⁊ bibit meum ſanguinē. in me ma⸗net ⁊ ego in eo. Sicut miſit me viuēs pater ⁊ ego viuo propter patrem. Et q̄ man/ducat me ⁊ ip̄e viuet ꝓpter me. h̄ eſt panis q̄ de celo deſcēdit. Nō ſicut māducauerunt p̄res vr̄i māna in deſerto ⁊ mortui ſūt. Qui māducat hūc panē viuet internū.

c Aro mea vere ē cibus ⁊ ſanguis. Joh. vi. Hyſtoria hui⁹ euangelij facta eſt Anno chriſti. xxxij. xviij. kal. maij. feria. iij. inditione. v. luna. xxiiij Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanct⁹ Johā. in eodē capi. ꝙ chriſt⁹ dixit turbis iu/deoꝝ. Amen amē dico vobis niſi māducaueritis carnē filij hoīs ⁊ biberitis eius ſanguinē nō habebitis vitā ī vobis. Tunc poſtmo/dum ſequit̄ euāgeliuꝫ hodiernuꝫ (Caro mea vere ē cibus) Hic xp̄s loquit̄ de ſacr̄o eucharistie. in quo ſacramento continetur vera ca/ro xp̄i crucifixi in cru/ce ⁊ ſanguis eius effuſus in paſſione dicens (Caro mea vere ē cib⁹ et ſanguis me⁹ vere ē potus) Ly. Caro ei et ſanguis xp̄i reficiunt animā que ĩmortalis ē Cibus: ſaūt corporal' reficit tantū corpus qd̄ eſt corruptibile. Unde Augu. Cū in cibo ⁊ potu homīes id appetant vt oīno n̄ eſuriant neq; ſitiāt h̄ veracit̄ non preſtat niſi iſte cibus ⁊ potus q̄ eos a quibus ſumitur immortales ⁊ incorruptibiles red/dit. ⁊ facit ſocios ſanctoꝝ vbi pax erit et vnitas (qui manducat meā carnē) ſpūali manducatione (⁊ bibit meū ſanguinē) ꝑ dilectionē (in me manet ⁊ ego ī eo) Tho. In iā dictis verbis dat xp̄s ītelligere differentiā iſtius cibi ad alios carnales ci/bos. Alij enī cibi ꝯuertuntur in māducā/tem. Iſte cibus māducātē in ſe ꝯuertit. vt dictū eſt ſancto Auguſti. Nō tu me mutabis in te ſicut cibū carnis tue. ſed tu mu/taberis ī me (ſicut miſit me viuēs pater) Thomas. id ē hominē fecit (ſic ego viuo propter patrē) referēdo totā vitā meā ad ipſum (⁊ qui māducat me. ⁊ ipſe viuet ꝓpter me.) qz vnimur deo ꝑ fidē ⁊ dilectionē in ꝑceptione ſacramēti (Hic eſt panis qui de celo deſcēdit) id eſt de ſinu patris Anſelmus, Ut panē angelorū manduca/ret homo rex angeloꝝ factus ē homo (nō ſicut māducauerunt patres veſtri manna in deſerto ⁊ mortui ſunt) Ni. de Lyra. et ideo nō fuit vere cibus celeſtis: ſed tan/tum figura eius, qz vitā ſpūalem non conferebat: ſed eandē da/ri in hoc ſacramento prefigurabat ſicut enī manna deuotis ⁊ gratis dabat omnium ci/borum delectamētum Malis autem erat inſipidum. ſicut dicit̄ Nume. xxi. Anima noſtra nauſeat ſuper cibo iſto leuiſſimo. Sic eucha/riſtia digne ſumētibus vite ſpiritualis ſolaci/um. ⁊ indigne ſumentibus iudiciū (qui manducat hunc panē) Lyra. digne (viuet ineternum) Unde Auguſti. Qui ex nobis vitā eternam habere non poſſumus. panē celi manducare debemus vt viuamus. vnde Remig. Cum oīs ſalus corporis et anime eſt ī corporis ⁊ ſanguinis ſuſceptione. honorem⁹ xp̄m in hoc ſacramento. vt mediante h̄ ſacratiſſimo ſacr̄o ad eternā ſalutē ꝑuenire mereamur. Unde circa preſens euāgeliū vbi dicit̄. Qui manducat hunc panē. Notandū ꝙ panis et vinum inter conſueta nutrimēta maxime corpus nutriunt et ſuſtentāt. Inſtituit ergo dominus ieſus criſtus ſub hiſ ſpeciebus vt intelligerem⁹ ꝑ hoc ꝙ ſicut panis et vinū maxime nutriunt corpus ⁊ ſuſtentant. Sic contentū ſub iſtis ſpecieb⁹ maxime ſuſtentat nutrit et reficit animaꝫ Hoc enī ſacramētum digne ſumptum in/ter oīa alia ſacr̄a plus efficit ⁊ auget cha/ritatē. ⁊ cōſequēter omnes ꝟtutes. ⁊ ma/xime valet ad dimiſſionē oīum pctōꝝ ⁊c̄. vn̄ etiā mgr̄ ſententiarū li. iiij. di. xi. dicit ꝙ ſb̄ hmōi ſp̄ebus panis ⁊ vini poſt con/ſecrationē ſunt oīa que ſunt in xp̄o in ſua exiſtentia naturali: qz ibi eſt puriſſima ca/ro xp̄i ſiue corpus eius: qd̄ fabricante ſpiritu ſancto tractum fuit de ſug benedicto

vtero ꝟginis glorioſe et qđ nūc glorifica
tum ē in celo. Scđo qꝛ caro xp̄i nō viuit
ſine ſanguine: ideo ē etiā ibi ſanguis iſte
ꝑcioſus q̄ emanauit abūdant̄ ꝑ multipli/
cia vulnera dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Tercio qꝛ nō
eſt verꝰ hō ſine aīa ra/
tionali. ꝓpter qđ etiaꝫ
eſt ibi aīa xp̄i: cui datꝰ
eſt ſpūſſctūs nō ad mē
ſurā. Quarto qꝛ xp̄s ē
verus deꝰ. ideo ꝯñter
ē ibi ꝑſona filij dei ſue
hūanitati vnita. ī vni/
tate ſuppoſiti. Et ſicut
hec q̄tuor ſunt ꝙ q̄đli/
bet eoꝝ eſt veraciter ſꝫ
ſpecie panis: ita ⁊ oīa
ſimul. ⁊ q̄đlibet in ca/
lice ſub ſpecie vini cō/
tinet̄. nec plus ſub ſpe
cie panis q̄ꝫ ī calice ſꝫ
ſpecie vini cōtinet̄ aut ecōuerſo: ꝫ idē per
oīa ⁊ eodē mō ⁊c̄. Itē notandū ꝙ xp̄iani
nō adorāt in hoc ſacr̄o panē cū ex fide ſci
unt illū ibi nō eſſe: ꝫ ſubſtantialit̄ verſuꝫ
in xp̄i verū corpus. Nec adorant ſpecies
ſacramētales vt deū ⁊ accidētia q̄ reman
ſerūt. ꝫ adorant xp̄m dn̄m verū deū ⁊ ho/
minē ſub iſtis ſpēbus inuiſibilit̄ exiſten/
tem ⁊ realiter ꝑſentē. Sic ſilr̄ in calice pꝰ
cōſecrationē nō adorāt vinū cū nō ſit ibi
ꝫ eſt ſubſtantialit̄ verſum in ſanguinem
xp̄i. Nec adorāt ſpēs vini vt deum: ꝫ ado
rant xp̄m dn̄m verū deū ⁊ hominē ſꝫ iſtis
ſpēbus ſic inuiſibilit̄ exiſtentē et realiter
ꝑſentē. Itē notandū ꝙ nō dꝫ q̄ſq̄ꝫ crede/
re ꝙ in diuiſione hoſtie diuidat̄ ⁊ lacere/
tur corpus xp̄i. Aut ꝙ in hoſtie ſumptōe
corpus xp̄i conterat̄ dentibꝰ: aut ꝙ cor/
pus xp̄i digerat̄ ⁊ in corpus ſumētis con
uertat̄ ſicut alij cibi: ꝫ ſole ſpēs frangun
tur ⁊ atterunt̄ quibus cōſumptis deſinit
ibi eſſe corpus xp̄i ⁊ remanet in aīa ſolus
ſacr̄i effectꝰ: q̄ eſt aīe refectio ꝑ augmētū
gr̄e ⁊ ꝟtutū. Unde etiā Damaſcenꝰ dicit
Dūſſpēs ſentit̄ ſacr̄m eſt. dū autē deſinit
ſentiri ſacr̄m nō eſt ⁊c̄. Itē ſciendū ꝙ to/
ta eccleſia catholica iſto ſacr̄o reficit̄. Uñ
Grego. Offert̄ em̄ ꝓ gloria btōꝝ. ꝓ ſalu/
te viuoꝝ: ⁊ ꝓ ſubita liberatōe in purgato
rio detentoꝝ. Ad qđ deſignanduꝫ hoſtia
frangit̄ in tres ꝑtes ⁊ xp̄s integraliter eſt
⁊ in qualibet. Unde de hoc dicit̄ in decre
tis. In qualibet parte hoſtie totus ⁊ in/
teger eſt chriſtus deus. xvi. queſt. ij. Sin
guli. Uñ etiā Gregoriꝰ papa. Particula
in calice miſſa ſignifi/
cat btōs in patria: qui
vino eterne dulcedinis
inebriantur. Alie vero
due particule q̄ denti/
bus atteruntur ſignifi
cant illos q̄ vel in pre/
ſenti vita vel etiam in
purgatorio ī penis trā
ſitorijs affligunt̄.

Dominica p̄ia poſt octa uas pēth. Euā. ſcḋm Lu. xvj

In illo tempore
dixit ieſus turbis iudeorum
⁊ phariſeoꝝ. Hō quidā erat
diues qui induebat̄ purpu=
ra et byſſo. ⁊ epulabat̄ quot
tidie ſplendide. Et erat qui
dam mendicus nomine la=

h Omo quidam
erat diues ⁊c̄.
Luce. xvi. Hy
ſtoria huiꝰ euāgelij fa/
cta eſt Anno xp̄i. xxxij.
v. kal̄. octobris. dn̄ica. inditione. v. luna.
xiij. Ante initiū p̄ntis euangelij ſcribit s.
Lucas in eodē capitulo ꝙ xp̄s dixit q̄ fi/
delis eſt in minimo. ⁊ in maiori fidelis ē.
Et qui in modico iniquus eſt. ⁊ in maiori
iniquus ē. Non poteſtis deo ſeruire ⁊ mā
mone. Audiebāt autē oīa hec phariſei: q̄
erant auari ⁊ deridebāt eum. Et ait illis.
vos eſtis q̄ iuſtificatis vos corā hoībus.
Deus aūt nouit corda veſtra. quia qđ ho
minibꝰ altū eſt abominatio eſt apud deū.
Tunc poſtmodū ſequit̄ euāgeliū hodier
num (Hō q̄dā erat diues) Guilhel. Hoc
euangeliū dictuꝫ eſt ꝯ phariſeos auaros
irridentes dn̄m exhortantē ad largitionē
elemoſynarū. Et deſcribit hic chriſtꝰ du/
os hoīes. vnū diuitē ⁊ alterū pauperem.
(Hō quidaꝫ) Gloſa. Diues ignotus fuit
ante deū. ideo noīe nō deſignat̄ (erat di/
ues) Ly. ecce ſuꝑfluitas in cenſu (qui in/
duebat̄ purpura ⁊ byſſo) ecce exceſſus in
veſtitu. Beda dicit. ꝙ byſſus ē genꝰ can/
didiſſimi ⁊ nobiliſſimi lini q̄ tm̄ naſcitur
in egypto. Lino igitur vtebat̄ interiꝰ ad
carnē ꝓpter mollicię. purpura exteriꝰ ꝓꝑ
inanē gloriā (⁊ erat quidā mēdicus noīe
lazarus) Ly. exprimit̄ autē eius nomen
quia erat cognitus deo ꝑ approbationeꝫ
Nō fuit iſte lazarus frater magdalene. et
marthe. ꝫ fuit aliꝰ lazarꝰ q̄ diu vixit ante

zarus q̄ iacebat ad ianuam eius vlceribꝰ plenꝰ. cupiēs ſaturari de micis q̄ cadebāt de mēſa diuitis. ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebant ⁊ lingebant vlcera eiꝰ. Factū eſt aūt vt moꝛeretur mendicus ⁊ poꝛtaret ab angelis in ſinū abꝛae. Moꝛtuus eſt aūt ⁊ diues ⁊ ſepultꝰ ē in īferno. Eleuās aūt oculos ſuos cū eēt in toꝛmētis vidit abꝛaā a longe ⁊ lazaꝝ in ſinu eiꝰ. ⁊ ip̄e clamans dixit. paṫ abꝛaā miſerere mei et mitte lazarū vt intingat extremū digiti ſui in aquaꝫ vt refrigeret linguā meā qꝛ crucioꝛ in hac flamma. Et dixit illi abꝛaā. Fili recoꝛdare qꝛ ṙcepiſti bona ī tua vita ⁊ lazarꝰ ſiḻr mala. Nūc autē cōſolaṫ tu xͦo cruciaris. Et in his om̄ibꝰ inṫ nos ⁊ vos chaos magnū firmatū ē vt hi q̄ volūt hinc tranſire ad voſ nō poſſint neqꝫ īde huc

xp̄m (q̄ iace. ad ia. diui. vlce. plenꝰ) Ly. vt ex vicinitate magis appareret duritia diuitis. ⁊ ꝓbareṫ patientia paupis (cupiens ſaturari de micis) Ly. nō dicit p̄cioſis (q̄ cade. de menſa diuitis) In q̄ appa ret maxima duricia diuitis eo ꝙ ꝑire ꝑmittebat vnō paup̄ poterat ſubleuari (⁊ nemo illi dabat) Glo. qꝛ q̄lis dominꝰ talis ⁊ familia (⁊ canes veniebāt ⁊ lingebant vlcera eiꝰ) Li. Brutalis pietaſ in lingendo vlcera paupis. arguit duriciā diuitis qꝛ curabilioꝛes erant caneſ paupi q̄ꝫ eoꝝ dominꝰ (Factū ē aūt vt moꝛereṫ mendicꝰ) in patiētia ꝓbatꝰ ⁊ purificatͦ ſicut auꝝ ī igne (⁊ poꝛtareṫ ab angelis in ſinū abꝛae) Ly. id eſt ad limbū ſanctorū patrū. vbi deſcēdebāt iuſti moꝛientes añ q̄ꝫ impedimētū gl'ie ꝑ paſſionē xp̄i eēt amotū (moꝛ. ē aūt ⁊ di.) qꝛ diuitie nō p̄nt hoīeꝫ a moꝛte p̄ſeruare. (⁊ ſepultꝰ ē in inferno) Li. ſcꝫ dānatoꝝ. qꝛ erat diaboli ꝑrochianꝰ. ꝗ ſepultꝰ eſt in eius cymiterio. Uuil. i. in ꝓfunditate penaꝝ eſt poſitus. Uñ Apoca. xviij. Quantū in delicijs fuit tantū date ei toꝛmētū ⁊ luctū (eleuans āt oculos cū eēt in toꝛm̄tis) Ly. qꝛ eius oculi ap̄ti ſunt ꝑ penā: q̄ añ clauſi erant ꝑ culpā (vidit abꝛaā a longe) Ly. qꝛ multū etiam añ ap̄tionē ianue celeſtis diſtabat ſtatus electoꝝ a ſtatu repꝛoboꝝ: in tantū ꝙ impoſſibilis erat tranſitus ab vno in aliū Nota ſm̄ Greg. ⁊ etiā poniṫ in q̄rto lib. ſniaꝝ in fine. ꝙ dānati in inferno poſiti añ diē iudicij beatos ſup̄ ſe ⁊ in requie intendunt ⁊ etiā beati in celo vidēt penas maloꝝ in inferno eternaliter ad augmentū ſue gl'ie. ꝙ illa mala euaſer̄t (⁊ ip̄e clamans dixit. pr̄ abꝛaā) Goꝛ. filiꝰ abꝛae fuit iſte diues genere: ſ; nō imitatiōe (miſerere mei) Ecce ſtulta petitio. Petit eī ſibi miſereri q̄ nec ſui miſertꝰ ē nec lazari. Cū tñ ſcriptū ſit Iaco. ij. Iudiciū fit ei ſine miſericoꝛdia: q̄ hic nō facit miſericoꝛdiā (⁊ mitte lazarū vt intingat extremū digiti ſui in aquā) Uñ greg. Guttā aque petiuit q̄ micaꝫ panis negauit. Uuil. plus q̄ꝫ mille ānis petiuit nec vnq̄ꝫ obtinuit (vt refrigeret lin. meā. qꝛ crucioꝛ in hac flama) Ly. In lingua plus cruciabaṫ qꝛ ꝑ eā amplius peccauerat: ⁊ hͦ ī duobus. Primo ꝑ guſtuꝫ cōedendo delicata fercula ⁊ bibendo p̄cioſa pocula. Secūdo xͦba vana ⁊ nocina ꝓferendo. qꝛ inṫ epulas ſplēdidas magis relaxaṫ līgua ad loquēdū inepta. Uñ Sap̄. xi. Per q̄ peccat q̄s: ꝑ hͦ ⁊ toꝛqueṫ (⁊ di. illi ab. Fili recoꝛ. qꝛ rece. bo.). ſcꝫ trāſitaꝛia. (in vi. tua) Ly. hͦ ſibi d̄r ad augm̄tū pene ſue quia maximū infoꝛtunij genꝰ eſt fuiſſe felicē. vt d̄r. i. de ꝯſol'. ꝑhie (nūc āt hͦ cōſolaṫ) ꝑṗṫ meritū patiētie (tu xͦo cruciar̄) ꝑṗṫ defectū miſericoꝛdie (⁊ ī his om. in. nos ⁊ vos cha. mag. firmatū ē). i. diſtātia meritoꝝ ⁊ diſtantia locoꝝ ⁊ ſtatuū (vt hi q̄ vo. hīc ad vos ire ñ p̄nt). ſ. de loco btōꝝ ad loca toꝛmentoꝝ (neqꝫ inde huc tranſ.) Ly. qꝛ aīe

trāſmeare. Et ait. Rogo er/
go te pater vt mittas eū in
domū patris mei. Habeo ei
quinqꝫ fratres vt teſtet̃ illis.
ne ⁊ ipi veniāt in hūc locuȝ
tormētorū. Et ait illi abraā
habent moyſen ⁊ ꝓphetas
audiant illos At ille dixit.
Non pater abraā. ſ; ſi q̄s ex
mortuis ierit ad eos. penitē
tiā agēt. Ait aūt illi. ſi moy
ſen ⁊ ꝓphetas nō audiunt
neqꝫ ſi q̄s ex mortuis reſur=
rexerit credent.

Dñica. ij. poſt octauas pē
the. Euāg. ſm Luc. xiiij.

In illo tempore

dixit ieſus diſcipulis ſuis
ſimilitudinem hanc. Homo

ſeparate ſunt extra ſtatū meriti ⁊ demeri
ti (⁊ ait. Rogo ḡ te pater vt mittas eū in
domū patris mei. Habeo ei q̄nqꝫ frēs vt
teſtet̃ illis. ne ⁊ ipi veniant in hunc locū
tormētoꝝ) Ly. nō dixit hoc charitate du
ctus cū illam nō habe
ret. ſ; timore ſeruili ne
imploꝝ conſortio eiꝰ
pena augeret̃. q2 fue/
rat eis occaſio peccan
di. Cū rōne diuitiarū
q̄s eiſ dimiſerat ad ab
uſuȝ. Cū exemplo ma
le vite qđ eis dederat
ad ſequendū (⁊ ait illi
abraam. habent moy/
ſen) q̄ docuit agenda.
q2 lex inſtruit de agen
dis (⁊ ꝓphetas) q̄ do/
cuerūt q ſunt credēda
Et iſta ſufficiūt ad ſa/
lutē. Ideo ſequit̃ (au
diant illos) Li. ex hoc
ptȝ ꝙ iſte diues ⁊ ami
ci eiꝰ erant de gente iu
deoꝝ. q2 gentiles non
habebāt doctrinā mo
yſi ⁊ ꝓphetaꝝ (nō pa/
ter abraam. ſ; ſi q̄s ex
mortuis ierit ad eos
pniam agent) q. d. plꝰ
credēt mortuis q̄ ſcri
pturis (ait aūt illi. Si
moyſen ⁊ ꝓphetas nō
audiunt: neqꝫ ſi q̄s ex
mortuis reſurrexit credent) Ly. hoc pa/
tuit ꝑ effectū q2 lazaro reſurgenti: ⁊ xp̄o
teſtimoniū ꝑhibenti nō crediderūt ſ; ma/
gis eum interficere voluerūt: vt hr̃ Joh.
xi. Silr̃ nec xp̄o reſurgenti: ſ; magis ſua
ſerunt falſo ip̄m nō reſurrexiſſe ⁊ corpus
eius a diſcipulis ſuis de ſepulcro furatū
fuiſſe. vt habet̃ Mathei vltimo cap̄. Un
de circa p̄ns euangeliū vbi dr̃. Homo q̄/
dam erat diues. Sciendum eſt ꝙ diuitie
ſm ſe non ſunt male: nec omnes diuites
ſed abutentes diuitijs. Si em̄ male eēnt
tunc deus qđ abſit eſſet malus. q̄ eſt di/
tiſſimus ⁊ potentiſſimꝰ. Inſuꝑ multi ſan
cti fuerunt diuites q̄ placuerūt deo. Si/
cut abraam yſaac ⁊ iacob, ac patriarche
⁊ ceteri plures ſancti noui ⁊ veteris te/
ſtamenti. Sequit̃ in euangelio. mortuꝰ
eſt diues ⁊ ſepultus in inferno. Ūn que/
ritur hic quare deus infernū fecit. Rn̄de
tur ꝙ hȝ regnū celoꝝ ꝓ bonis q̄ ei hic fi/
deliter ſeruiunt. Sed
q2 in mundo ſunt mul
ti malefactores mira/
biliter deū ꝓuocātes
cuȝ peccatis. Ideo cō
gruiſſimū fuit vt iuſtiſ
ſimus deꝰ carcerē ha/
beret ꝑ talibꝰ. ſ. infer/
nū. Sed querit̃ vbi ſit
infernꝰ. Reſpōdet̃ ꝙ
ſub terra. Prīo q2 iu/
ſtum eſt ꝙ peſſimi ma/
xime diſtent a bonis ī
patria. ſ. a beatis. ſed
hoc fit ꝑ mediū intra
terram. Secundo con
gruum eſt ꝓpter igno
bilitatē loci. ſ. vt igno
biliſſimus locꝰ a nobi
liſſimo loco. ſ. celo ma
xime diſtet. Tercio rō
ne affectus. vt q̄ h̄ ter/
rena ꝓ deo coluerunt
ꝑpetue ī terra claudā/
tur. Seq̄t̃. Inter nos
⁊ vos chaos magnuȝ
firmatū eſt. i. diſtantia
Prīo locoꝝ. q2 boni ī
celo ⁊ mali in inferno
Scđo meritoꝝ. q2 bo/
ni hn̄t magna merita. mali hn̄t demerita
Tercio volūtatū: q2 boni ꝯformant ſe in
omnibꝰ voluntati diuine. Mali v̄o ſunt
in mala voluntate obſtinati.
b Omo q̄dā fecit cenā magnā Lu.
xiiij. Math. xx. Hiſtoria hꝰ euāge
lij facta ē anno xp̄i. xxxij. v. kal'. octobris.
dñica infra ottōe. v. luna. xiiij. Añ initiū illꝰ
euāgelij ſcribit. s. Lu. in eo. cap̄. ꝙ xp̄us
dixit ad q̄ndā q̄ eū ⁊ etiā alios inuitaue/
rat. Cū facis prandiū aut cenā noli voca
re amicos tuos: neqꝫ cognatos neqꝫ vici
nos: neqꝫ diuites: ne forte ⁊ ipi te reinui
tent ⁊ fiet tibi retributio. Sed cū fac̄ cō/
uiuium voca pauꝑes: debiles: ⁊ cecos ⁊
claudos, ⁊ btūs eris, q2 nō hn̄t vn̄ retri/

quidam fecit cenā magnam et vocauit multos. et miſit ſuuꝫ ſuū hora cene dicere ī uitatis vt venirēt qꝛ iā pa/ rata ſūt oīa. Et ceperunt ſi= mul ſe oēs excuſare. Prim⁹ dixit illi. villā emi. ⁊ neceſſe habeo exire ⁊ videre illā. ro go te habe me excuſatū. Et alter dixit Juga boum emi quinqꝫ. ⁊ eo ꝓbare illa rogo te habe me excuſatū. et ali⁹ dixit. vxorē duxi ⁊ iō nō poſ ſū venire. et reuerſ⁹ ſu⁹ nū ciauit hᷤ domino ſuo Tunc iratus pr̄familias dixit ſuo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vi cos ciuitatꝭ ⁊ paupes ac de biles cecos ⁊ claudos ītro= duc huc. ⁊ ait ſu⁹. dn̄e factū ē vt īpaſti. ⁊ adhuc loc⁹ ē ⁊ ait dn̄ſ ſuo Exi ī viaſ ⁊ ſepeſ

buant tibi. retribuet eñ tibi in retributi one iuſtoꝝ. Hec cū audiſſet qdā de ſimul diſcūbentib⁹ dixit illi. Btūs q mādu ca/ bit panē in regno dei. Et ipe dixit (Hō q dā). i. xp̄s ver⁹ hō ⁊ ver⁹ de⁹ (fecit cenā magnā) Lyr. i. ſtatuit celeſtē beatitudinē q vocat cena. eo ꝙ ē re fectio vltima. Grego. Hec cena magna ē ſa/ tietas interne dulcedi nis. quā nobis de⁹ p̄ / arauit (⁊ voc. mul.) qꝛ vult oēs hoīes ſal/ uos fieri. i. ad Thimo theū. ij. (⁊ mi. ſer. ſu.) ſm Greg. ꝑ ſeruū ītel/ ligere debem⁹ quēli/ bet p̄dicatorē q tūc ho mines ad cenā dn̄i vo cat qn̄ aliqd ad eoꝝ edificationē loqt (ho ra cene) Finis ē ſecli. ſcꝫ vltima etas in qua nos ſum⁹. Vn̄ aplꝰs. Nos ſum⁹ in quos fi nes ſeculoꝝ deueneꝛt (dice. inuit. vt. veni) Nā de⁹ nos oī tp̄e vo cat ad cenā ſuā. aut ꝑ inſpiratōnē. aut ꝑ p̄di cationē. aut ꝑ ꝓſperi/ tatē. aut ꝑ flagellatio/ nē ⁊ ſic de alijs (qꝛ pa rata ſūt oīa) xp̄o ī cru ce immolato aptus ē introit⁹ in regnū celo rū. In ſignū hui⁹ xp̄s pendēs in cruce di xit. Cōſummatū ē ⁊c̄. (⁊ cep. ſil' oēs ſe ex cuſare) Ly. i. ꝑ mala opa ſe retrahere. Et accipit oēs ꝓ maiori pte qꝛ pauci ſaluā/ tur reſpectu dāpnatoꝝ. vtꝫ Mat. xx. Mul/ ti ſunt vocati pauci vo electi (⁊ prim⁹ di xit villā emi. ⁊ ne. ha. exire ⁊ vi. illā) Ly. hic notant ſupbi ꝑ dn̄ium ville. qꝛ ſupbi cupiūt alijs dn̄ari. (rogo te ha. me excu/ ſatū) Vn̄ Greg. Humilitas ſonat in voce ſz ſupbia ē in actione dn̄ venire cōtemnit (⁊ alter dixit. Juga boū emi qnqꝫ ⁊ eo ꝓ bare illa) Ly. ꝑ hᷤ intelligunt cupidi ter/ renis nimis intenti finē ſuū ibi cōſtituen tes. ⁊ qnqꝫ ſenſus nimiū circa tpalia oc/ cupantes (rogo te ha. me excu. Et ali⁹ di xit. vxo. duxi ⁊ iō nō poſſuꝫ venire) ꝑ hoc intelligunt luxurioſi. Quis eñ oīa vicia mortalia impediāt venire ad cenā refecti onis et'ne. tn̄ illa tria pctā. ſ. ſupbia: auari/ cia: luxuria p̄cipue im pediūt venire ad cenā celeſtē. Querit q̄re lu xurioſus non rogauit ſeruuꝫ de excuſatione ſua ſicut ⁊ alij duo. Re ſpōdet Gor. qꝛ lꝫ mul ta alia pctā ſint graui/ ora ꝙ̄ luxuria. tn̄ luxu ria forti⁹ ligat ⁊ magꝭ impedit a bonis opi/ bus (⁊ reuer. ſer. nun. hec dn̄o ſuo) Vuil. p̄/ dicatores vbi dei dūꝫ ꝓficiūt. ad deū redeūt grās agendo. Sꝫ cuꝫ obſtaculū inueniūt. q ſi ei nunciāt ꝯſilium ⁊ auxiliū ei⁹ implorādo (tūc ira. paterfamili/ as) Vuil. Euāgeliſta hic loquit de dō more hoīs irati in quē tamē mot⁹ ire nō cadit ſz dr̄ iraſci qn̄ facit opa que cōgruūt irato (dix. ſer uo ſuo. Exi ci. in pla. ⁊ vi. ciui. ⁊ pau. ac deb. ce. ⁊ clau. intro. huc) Oīpotens ⁊ miſericors de⁹ q̄s mūd⁹ abijcit ipe miſericordit reci/ pit. vn̄ Greg. Paupes ac debiles: ceci et claudi: vocant ⁊ veniūt qꝛ infirmi qqꝫ at qꝫ in mūdo deſpecti plerūqꝫ tanto celeri⁹ vocē dei audiūt. q̄nto ī hoc mūdo nō hn̄t vn̄ delectant (⁊ ait ſer. dn̄e fa. ē vt impe. ⁊ adhuc lo. ē. Et ait dn̄s ſer. Exi in vias ⁊ ſepes) Per vocatos ī plateis ītelligūt publici pctōres. Per vocatos ō vicis in telligūt occulti pctōres q ſaltē erubeſcūt pctōres videri. Per vocatos ō vijs ītel/ ligunt pctōres q pati ſe ꝯuerti defacili. Per vocatos de ſepib⁹ ītelligūt pctōres q ō pctis ſuis iā dolē incipiūt ⁊ ꝯpūgūt

(ꝛ cōpelle intrare) Guil. Hāc cōpulſiōeȝ facit aduerſitas. Vñ Greg. Mala q̄ nos hic p̄munt ad deū nos ire ꝯpellūt. Guil. Nōne xp̄s cōpulit paulū q̄ ꝓſtrat⁹ ꝛ viſu amiſſo ꝯuerſus ē. vt pꝫ Act. ix. Itē filiū ꝓdigū qui fame cōpulſus rediit ad patrē ſuū vt patet Lu. xv. Aug. Felix neceſſitas q̄ cōpellit ad meliora (vt īpleat dom⁹ mea) glo. interli. Numer⁹ p̄deſtinatoꝝ fideliū q̄ nūerus inexpletus nō remanebit (dico aūt vobis ꝙ nemo viroꝝ illorū q̄ vocati ſūt) Guil. ſe excuſantiū ꝛ nolentiū venire (guſtabit cenā magnā) O q̄ꝫ grauis ꝛ dura p̄uatio excludi a viſiōe dei ſocietate marie ꝛ oīm ſāctorū ꝛ qd̄ grauí⁹ ē ꝙ ſic excluſus erit in īferno īcluſ⁹ vbi velit l' nolit guſtabit cenā diaboli.

Erant appropīquātes ad ieſū Luc. xv. Math. xviij. Marci. ij Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta ē anno xp̄i. xxxij. vi. kal'. ſeptēbris feria v. inditiōe. v. luna. xij. Ante initiū illi⁹ euangelij ſcribit ſanct⁹ Lucas ī p̄cedēti c. ꝙ xp̄s dixit diſcipul' ſuis: q̄ n̄ nō baiulat crucē ſuam et venit poſt me: nō p̄t me⁹ eē diſcipul⁹. Tūc poſtmodū ſequit' euāgeliū hodiernū (Erant appropī. ad ieſū publica. ꝛ pctōres) Ly. ex ꝓpoſito emēdationis vite. Publicani dicunt' pctōres notorij: pctōres vero occulti (vt audirēt illū) Ly. Parati ei obedire (ꝛ murmurabant ſcribe ꝛ phariſei) Gor. ſcribe dicūtur p̄eminētes in ſcientia. phariſei p̄eminentes in vita (dicētes q꜃ hic pctōres recipit: ꝛ mādūcat cū eis) Ly. Notātes ipſ de mala vita: eo ꝙ talibus amicabilē ſe p̄bebat (ꝛ ait ad illos pabolā iſtam dicēs. Quis ex vobis hō q̄ hȝ centū oues) Gor. Iſte hō eſt ieſus xp̄s q̄ hȝ centū oues id eſt angelos ꝛ hoīes (ꝛ ſi pdiderit vnū ex illis) Gor. qd̄ factū fuit quādo hō paſcua vite reliquit ꝛ ouis vna. i. humana natura totalr' pdita fuit. q꜃ oēs ī adā peccauerūt. vtꝫ ad Roma. v. (Nōne dimittit nonagintanouē in deſerto ꝛ vadit ad illā q̄ perierat donec īueniat) Gor. h̄ enī fecit criſtus ieſus qñ deſerēs nouē ordines angeloruȝ venit ad querēdū hominē perditū. ſ. qñ carnē aſſumpſit et eū q̄ſiuit p pniam p̄dicādo et miracula faciēdo (ꝛ inuenit. ſ. qñ aliq̄ pctōres ꝯuerſi ad eū penitentiā agūt (ꝛ cū inuenerit eā ponit in hūeros ſuos) Vñ Ambro. hoc ieſus fecit qñ penā peccatorū in corpe ſuo ſup lignū cruc' portauit. vtꝫ Eſa. liij. Vere languores noſtros ipſe portauit (gaudēſ) de hūani generis liberatione (ꝛ veniēs domū). ſ. celū empireū. ſ. in die aſcēſiōis (cōuocat amicos ꝛ vicinos) Guil. i. nouem choros angelorū q̄ amici eius ſūt: q꜃ volūtatē e⁹ ꝯtinue faciunt. vicini ei⁹ q̄ꝫ ſūt: q꜃ claritatevſionis ei⁹ aſſidue pfruunt' Mat. xviij Angeli eorū ſemp vidēt faciē patris mei qui in celis ē (dico vobis ꝙ ita gaudium erit in celo ſup vno peccatore pniam agēte q̄ꝫ ſup nonagītanouē iuſtis q̄ non indigent pnia) Guil. hoc intelligit' de penitēte feruenti. ꝛ de iuſtis negligentibus ꝛ n̄

et cōpelle intrare. vt impleatur dom⁹ mea. Dico autem vobis ꝙ nēo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati ſunt guſtabit cenaȝ magnam.

Dñica .iij. poſt octauas pēthe. Euā. ſm Lucā .xv.

IN illo tempore

Erāt appropinquātes ad ieſum publicani ꝛ pctōres vt audirēt illū ꝛ murmurabāt phariſei ꝛ ſcribe dicētes. q꜃ h̄ pctōres recipit ꝛ mādūcat cū illis. Et ait ad illos pabolā iſtā dicēs. Quis ex vobis hō q̄ hȝ centū oues ꝛ ſi pdiderit vnā ex illis. Nōne dimittit nonagitanouē i deſerto ꝛ vadit ad illā q̄ pierat donec inueniet illā. ꝛ cū iuenerit eā ipōit i humeros ſuos gaudēs ꝛ veniēs domū ꝯuocat amicos ꝛ vicios dicēs ill'. Cōgratulami mihi. q꜃ iueni ouē meā q̄ pierat.

feruentib⁹.ꝙ aũt angeli dei magis gau/
dent de pctõrib⁹ cõuersis ꝙ̃ de iustis stã
tibus.nõ est ꝓpter pctm̃ cõmissum ſ ex h
qꝛ ex pctis cõmissis sepe meliores efficiũ
tur ꝛ sanctiores ꝛ in bono feruentiores.
sic.s.Greg.exponit in
omelia hodierna.Ma
gis inquit d pctõre cõ
uerso ꝙ̃ d stante iusto
gaudiũ fit in celis. q̃a
ꝛ dux in p̄lio magis il
lũ militẽ diligit q̇ post
fugã reuersus hostem
fortiter premit: ꝙ̃ illũ
q̇ nunꝙ̃ terga p̄buit ꝛ
nũꝙ̃ aliq̇d fortiter fe/
cit sic etiã agricola am
pli⁹ illã terrã amat q̇
post spinas vberes fru
ges ꝓfert: ꝙ̃ eã q̇ nun
ꝙ̃ spinas habuit ꝛ nũ
ꝙ̃ fertilẽ messem ꝓdu
xit. Itẽ Auil. Et sicut
mater hñs decem pue
ros. si decim⁹ fortiter
egrotet magis est solli
cita d eo ꝙ̃ de alijs no
uem ꝛ si sanitatẽ recu
peret: magꝭ gaudet de
sanitate ei⁹ recupera/
ta: ꝙ̃ de sanitate i alijs
nouẽ conseruata: ita
magis ẽ gaudiũ in ce/
lo super vno peccato/
re cõuerso ꝙ̃ de multꝭ
iustꝭ (aut q̇ mulier habẽs dragmas.x. et
si ꝑdiderit dragmã vnã) Lyr. mulier ista
est sapientia diuina hñs nouem ordines
angeloꝝ. quasi dragmas nouẽ. ꝛ decima
dragma est humana natura ad imaginez
dei facta ꝛ capax ipsius ꝑ cognitionem ꝛ
amorẽ.ista dragma decima fuit ꝑdita per
pctm̃ primoꝝ parentũ (nõne accendit lu
cernã) lucerna ẽ lux vera.i.xp̃s: q̇ illumi
nat omnẽ hoĩem venientẽ in hunc mun/
dũ Joh.i. ꝛ lucerna tunc fuit accensa qñ
deitas humanitati fuit vnita. Et lucerna
tũc luxit qñ xp̃s inter hoĩes ꝑfecta cõuer
satiõe claruit ꝛ exemplarit͛ vixit. vñ aug.
de vera religione. Quicq̇d xp̃s gessit in
terris doctrina moꝝ fuit (ꝛ euer.domũ)

dico vobis ꝙ ita gaudium
erit in celo suꝑ vno pctõre
penitentiã agẽte. ꝙ̃ suꝑ no-
nagintanouẽ iustis qui non
indigent penitẽtia Aut que
mulier hñs dragmas decez
si ꝑdiderit dragmã vnã. nõ
ne accẽdit lucernã ꝛ euertit
domũ. q̃rit diligent͛ donec i
ueniat eã. et cũ inuenerit cõ
uocat amicas ꝛ vicinas di-
cens. Cõgratulamini mihi.
qꝛ iueni dragmã quã ꝑdide
rã. ita dico vobis gaudium
erit corã engelꝭ dei suꝑ vno
pctõre penitẽtiã agente.

Dñica.iiij.post octa.pẽ-
the. Euãge. ſm Lucam.vj.

A illo tempore
dixit iesus discipulis suis.

Hor. qñ cõsciẽtias hoĩm p̄dicãdo de re-
tu suo ꝑturbauit ꝛ purgauit (ꝛ querit di/
ligẽter).s. nihil de illis q̇ ꝑtinẽt ad redẽ/
ptionẽ nr̃am obmittẽdo: ſm illd Esa.v.
Quid ẽ qd vltra debui facere vinee mee
ꝛ nõ feci (ꝛ cũ inuene.
dragmã) vñ dragma ĩ
uenit͛ cũ in hoĩe siĩitu
do ꝯditoris repat͛ hoc
aũt fit ꝑ grãm q̇ ẽ ima
go recreatiõis. Vñ p̄s
iiij. Signatũ est super
nos lumen vultus tui
dñe (ꝛ cõuocat ami. et
vicinas) .i. angelicas
p̄ces q̇ de ꝓximis deũ
cõtẽplant͛ ꝛ ei amica/
biliter famulant͛ (di/
cens. cõgratulamĩ mi
hi qꝛ inueni dragmaz
quã ꝑdiderã) Et notã
ter dicit cõgratulamĩ
mihi ꝛ nõ dragme. Ad
oñdẽdũ suã liberalita
tẽ. qꝛ gaudiũ suũ vult
oĩb⁹ cõicare (ita di. vo
bis gau. erit co. an. di
su. vno ꝑec. pe. ag) Et
notant͛ dic͛ pniam agẽ
te. ꝛ nõ dicit cogitãte
solũ aut dicẽte aut oñ
dente: vt hypocrite. ſ
agente.s. realit͛ ꝛ vera
citer. Pro quo scien/
dũ ꝙ maius est gaudi
um angelis de cõuersione vnius pecca/
toris ꝙ̃ si fili⁹ alicui⁹ a morte resuscitare
tur: vel si fili⁹ alicui⁹ in imꝑatorẽ vel pa/
pã eligeret͛. Vñ circa p̄ns euangeliũ vbi
dicit͛. Qui hꝫ centũ oues: est sciendũ ꝙ
ouis est animal de sui natura innocens.
Cetera aũt aĩalia. aut mordent dentibus
vt canis ꝛ lup⁹: aut pungũt vl' impingũt
cornib⁹ vt aries ꝛ thaurus: aut ꝑcutiunt
pedib⁹. vt equus ꝛ mulus. aut dilaniant
vnguib⁹ vt leo ꝛ vrsus. Quis aũt nĩhil
hoꝝ facit. Quẽ aũt xp̃i sciat se nõ eẽ. q̇ vꝭ
mordet dentib⁹ detrahendo. vel impin/
git cornib⁹ alios violenter opprimendo
aut pede ꝑcutit ꝓximo irascẽdo. aut dila
niat vnguib⁹ aliena rapiendo.

e Stote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ ⁊c̄.
Lu.vi.mat.vij.Mar.iiij.Hyſto/
riā h⁹ euāgelij dixit dn̄s ihs An
no ei⁹.xxxij.idus iulij.feria.v.inditione
iiij.luna.xvi.Vn̄ initiū iſti⁹ euāgelij ſcri/

Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ veſter celeſtis miſericors eſt. Nolite iudicare ⁊ nō iu/dicabimi. Nolite cōdēnare et nō ꝯdēnabimini. Dimitti te ⁊ dimittemini. Date ⁊ dabit̄ vobis. menſurā bonā ⁊ confertā ⁊ coagitatā ⁊ ſuꝑeffluentē dabūt in ſinū vr̄m eadē quippe mēſura q̄ mē/ſi fueritis remetiet̄ vobis. Dicebat āt ⁊ illis ſimilitudinem. Nunquid poteſt cecus cecū ducere. nōne ambo ī foueā cadūt. Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrū. Perfe/ctus aūt oīs erit ſi ſit ſic̄ magiſter eius. Quid aūt videſ

bit.s.Lucas q̄ xp̄c dixit mutuum date nihil inde ſperantes. ⁊ erit merces veſtra multa ⁊ eritis filij altiſſimi. q̄a ip̄e benign⁹ eſt ſuꝑ ingratos ⁊ malos. Tūc ſtatī ſequit̄ euāgeliū hodiernū (Eſtote miſericordes.) In h̄ euāgelio docet nos xp̄us miſicordes eē ad pauperes: ponēs prēm celeſtē in exemplū cū dic̄ (Eſtote miſicordes) Hor. nō dicit eſtote potētes ſicut pr̄ vr̄ ē: vel ſapientes ſicut fili⁹ dī eſt. ſ; (Eſtote miſe. ſic̄ pa.ve.cele.miſeri.eſt) Ly. de⁹ eñ̄ releuat miſerias nr̄as ꝓpter ſuā bonitatē. Sic ⁊ hō debet moueri ad releuādā miſeriā ꝓximi ꝓpt̄ amorē bonitatis diuine (nolite iudi.) .ſ. temerarie de ꝓximo (⁊ nō iudicabimi) .ſ. a deo (noli.cōdē.⁊ nō cōdēnabimini) q.d. ⁊ ſi forte ex fragilitate humana cōtingat vos ſuſpitiōe iudicare nolite tñ̄ cōdēnare.i.aliquē dignū cōdēnatōe cōdemnare diffinire: q2 aliq̄s eſt hodie malus q̄ fortaſſis cras erit bonus. exm̄ in paulo. vt; Act̄.ix. ⁊ in publicano. vt; Lu.xviij. (dimittite) .ſ. iniurias vobis illatas a ꝓximo (⁊ dimittet̄ vobis) .ſ. pctm̄ vr̄m a deo cui frequenter iniuriati fuiſtis (date.ſ.tēporalia (⁊ dabit̄ vobis) glo.interli. vita eterna. Guil. danti pauꝑib⁹ nō ſolū dant̄ bona ſpūalia in pn̄ti ⁊ celeſtia in futuro: imo etiā tp̄alia ⁊ naturalia bona ei multiplicant̄ q̄ dicit (menſurā bonā) q̄tū ad bona fortune q̄ aliq̄n cōferunt̄ ꝓpt̄ oꝑa pietatis (⁊ cōfertā) q̄tū ad bona nature. ſicut ſanitas ⁊ hmōi q̄ etiā aliq̄n ꝯferunt̄ ꝓpter opera pietatis (⁊ coagitatā) q̄tū ad bona gratie (⁊ ſuꝑeffluentē.) q̄tū ad bona glie. Et iō dicit apl's.i. ad Thimo. iiij. Pietas ad oīa valet ꝓmiſſionē hn̄s vite q̄ nunc eſt ⁊ future (eadē q̄ppe menſura qua menſi fuerit̄ remetiet̄ vob̄) Lyr. q2 ſ; q̄ oꝑa pietat̄ ſūt maiora. erit ⁊ retributio maior. Iſta tñ̄ maioritas eſt attendenda ſꝑ ſm̄ magnitudinē interioris affectus. Vnd ⁊ Mar.xij. Vidua q̄ miſit duo minuta in gazophilatiū ſ; teſtimoniū ſaluator̄ dicit̄ pl⁹ miſiſſe q̄ multi diuites qui magna dona miſerant. Vn̄ Hiero. q̄ offerunt̄ nō ſuo pondere. ſ; offerentis voluntate penſantur (dicebat. autem ⁊ illis) ſc; diſcipulis ſuis ⁊ turb̄ (ſilitudinē. Nūq̄t pōt cec⁹) .i. carens ſapientia ⁊ ſciā (cecū du.) .i. ignorantē docere ⁊ dirigere. q.d. nō (nonne ambo in foueā cadūt) id ē in ꝑditionē. Primo eñ̄ cadūt in foueā culpe. Scd̄o in foueā gehenne vn̄ Gre. in paſtorali. Cū paſtor ꝑ abrupta gradit̄. conſequens eſt vt grex ad p̄cipitiū ſequat̄. Vn̄ etiā Eccl'.x. Qualis rector ciuitatis. tales ⁊ q̄ habitant in ea (nō eſt diſcipul⁹ ſuꝑ magiſtrū) Ly. ⁊ iō nō eſt mirū ſi ip̄m ſequit̄. vn̄ ſubdit̄ (ꝑfect⁹ aūt omnis erit ſi ſit ſicut magiſter ei⁹.) q2 ſi aſſimilet̄ bono magiſtro erit ꝑfect⁹ ſm̄ veritatē (nō eſt diſcipulus ſuꝑ magiſtꝝ) Hor. de quo magiſtro dicit̄ Mathei.xxiij. Magiſter veſter vn⁹ ē xp̄s Item Joh.xiii. Vos vocat̄ me magiſter ⁊ domine ⁊ bene dicitis: ſum etenim ⁊c̄. (ꝑfectus aūt omnis erit ſi ſit ſicut magiſter eius) Nam hui⁹ magiſtri.ſ.xp̄i. imitatio eſt humana ꝑfectio. Unde Auguſt. Sūma ꝑfectio xp̄iane religionis eſt imitari quē colis (q̄d aūt vides feſtucā) id ē

pctm̄ videlʒ min⁹ (in oculis fratris tui) id eſt cōuerſatiōe ꝛ cōſcientia ei⁹ (ꝛ trabem).i. maius pctm̄ (q̇ ē in oculo tuo).i ī teip̄o (nō cōſideras) vtʒ Ro.v. Qui aliū doces. teip̄m nō doces (aut quō potes dicē fratri tuo: frater ſine).i. ꝑmitte (eijciā feſtucā).i. culpam modicā (de oculo tuo ip̄e trabē in oculo tuo non vides hypocrita) Hoꝛ. qꝛ.ſ. hec facis ex ſimulatione nō ex dilectiōe iuſticie.ſ. ꝙ arguis ꝛ pōderas pctā aliena vt lateant tua (eijce pꝛi. tra. ꝺ ocu. tuo) Ly. qꝛ hic ē oꝛdo charitatis ꝙ a ſeip̄o incipiat. vtʒ Proue. xviij Juſtus pꝛioꝛ ē accuſatoꝛ ſui. Sed in oppoſitū multi ſunt q̇ alios coꝛrigūt ꝛ ſeip̄os negligunt (ꝛ tūc ꝑſpi. vt edu. feſtu.).i. ꝑuū defectū (de ocu. fra. tui) ſcʒ poſtq̄ꝫ emēdaſti tuos magnos defect⁹. Circa pn̄s euangelium vbi ꝺꝛ. Eſtote miſericoꝛdes. Notādū eſt ꝙ duo tenemur ꝓximo.ſ. cōpaſſionem coꝛdis: ꝛ bn̄ficiū oꝑis: ſi aſſit facultas. A pꝛimo null⁹ excuſat̄: qꝛ oīs hō debet cōpati ꝓximo afflicto ꝛ in neceſſitate cōſtituto. A ſcd̄o ſcʒ bn̄ficio oꝑis excuſantur multi.ſ. qn̄ facultas deeſt. Sed ſi facultas adeſt: tunc in neceſſitate ꝓximo q̇libet tenet̄ ſubueīre. Vn̄.i. Joh.iij. Si q̇s habuerit ſubſtantiā hui⁹ mundi ꝛ viderit fratrē ſuū neceſſe habere ꝛ clauſerit viſcera ſua ab eo quō charitas ꝺi manet in eo. q. d. nullo mō. Ergo ſignū eſt ꝙ charitas dei non eſt in illo homine. Vn̄ ex iam dictis pʒ: ꝙ nō dare elemoſynā: cū nō habet: nō eſt ſignū ꝙ charitas dei nō ſit ī tali homine. ſed nō compati paupib⁹ ꝛ tribulatis eſt ſignū ꝙ charitas dei non ē in eo. vn̄ elemoſyna interioꝛ.ſ. cōpaſſio coꝛdis ē maioꝛ elemoſyna q̄ꝫ datio nutrimēti. Sequit̄ hic in euangelio. Nolite iudicare. Unde hic q̄rit̄, vtrū oīa dubia ſint

feſtucā in oculo ffis tui: trabem autē q̇ in oculo tuo eſt nō ꝯſideras. aut quō potes dicere fratri tuo. frater ſine eijciā feſtucam de ocl'o tuo. Ip̄e trabē in ocl'o tuo nō vides. hipocrita eijce pꝛimuʒ traben de oculo tuo et tunc perſpicies vt educas feſtucam de oculo fratris tui.

Dn̄ica. v. p⁹ octa. pēthe.
Euang. ſm Lucā. v.

In illo tempoꝛe

Cum turbe irruerent in ieſū vt audirent verbum dei.

in melioꝛē ꝑtem interp̄tanda. Rn̄deo ſm ſanctum Tho. de aq̇no. ꝙ q̇ habet malā opinionē ꝺ aliquo ſine cauſa legitima iniuriat̄ eidem. iō q̇libet in omni cauſa dubia debet factū vel dictum ꝓximi in melius interp̄tari. Et melius eſt ꝙ aliquis freq̄nter fallat̄ habens bonā opinionem de aliq̇ malo q̄ꝫ ꝙ rari⁹ fallat̄ habens malā opinionem de aliquo bono. quia ex hoc fit iniuria alieni nō aūt ex pꝛimo hec ille: ſequit̄ nunc. Date ꝛ dabit̄ vobis. Unde hic querit̄: vtꝝ dare elemoſynaʒ ſit in p̄cepto. Reſpōdeo ſm ſanctum Thomā. vbi ſupꝛa. qꝛ cum dilectio ꝓximi ſit in p̄cepto neceſſe eſt oīa illa cadere ſ͞b p̄cepto ſine q̇bus dilectio ꝓximi nō ſuatur. ad dilectōnē autē ꝓximi ꝑtinet vt ei non ſolū velim⁹ bonū ſ͞ etiam operemur bonū. ſm illud.i. Joh.iij. Nō diligam⁹ verbo neq̄ꝫ lingua. ſ͞ oꝑe ꝛ veritate. Et iō elemoſynaꝝ largitio eſt ſ͞b p̄cepto debitis circūſtātijs obſeruat̄. ꝙ in dante ſit ſupfluū ꝛ in recipiente neceſſitas. al's eſt in cōſilio ꝛ nō in p̄cepto.

Um turbe irruerent in ieſum ꝛc̄.
c Luce. v. Hiſtoria h⁹ euāgelij facta ē anno xp̄i. xxxi. viij. kal'. maij feria. iiij. inditione. iiij. luna. xv. Vn̄ initium illi⁹ euangelij ſcribit. s. Lucas ꝙ omnes q̇ habebant infirmos varijs languorib⁹ ducebant illos ad ieſum. at ille ſingulis man⁹ imponēs curabat oēs. Poſt hoc ſequit̄ euangeliū hodiernū (Cū turbe irruerēt in ieſum) Hoꝛ. Ecce turbarū deuotio. Nūq̄ꝫ legit̄ tant⁹ ſcribaꝝ ꝛ phariſeoꝝ ad xp̄m cōcurſus ꝓpter verbū dei Dulcedinē em̄ ſuā deus abſcondit a ſapientib⁹ ꝛ pꝛudentibus ꝛ reuelat eā paruulis. vtʒ Mat. xi. (vt audirent eū) quia eſuriebant audire verbū dei: iō irruerunt in eum p̄ nimia deuotione audiendi ip̄m

(⁊ ipē ſtabat ſecus ſtagnū genezareth.) Ly. eſt lacus magn⁹ ꝑ quē tranſit ioꝛdanis. Et aliqn̄ vocat̄ mare galilee. qꝛ tranſit ꝑ mediū galilee (⁊ vidit duas na. ſec⁹ ſtagnū). i. ad litt⁹ ſtagni (Piſcatoꝛes āt deſcenderāt). ſ. de nauib⁹ in littus (⁊ lauabāt rhetia). ſ. amouētes īmundicias vt rhetia plicarent. (aſcendens āt in vnā nauī q̄ erat ſymonis). i. petri (rogauit eū a terra reducere puſillum) Ly. vt de naui populū ſedentē in littoꝛe cōuenientius doceret (⁊ ſedens) tanq̄ doctoꝛis autoꝛitate vtens. (de nauicula docebat turbas: vt aūt ceſſauit loqui) id ē poſtq̄ finiuit ſermonē ſuū (dixit ad ſymonē) id eſt ad petrū (duc in altū) Ly. h̄ eſt ad locū aque magꝭ ꝓfundū q̄ eſt cōueniētioꝛ ad piſcandū (⁊ laxate rhetia veſtra in capturam). ſ. piſciuʒ (et rn̄dens pe. dixit. Pceptoꝛ ꝑ totā noctē laborātes nihil cepim⁹) Ly. qꝛ q̄uis diligentiam magnā adhibuerimus (in v̄bo aūt tuo) Hoꝛ. i. obediendo verbo tuo (laxabo rhete. ⁊ cū hoc feciſſent) id ē cū laxaſſent rhetia in verbo dn̄i (cōcluſerūt piſciū multitudinē copioſam) Hoꝛ. obediebant piſces xp̄o cui ſb̄iecta ſunt omnia. volucres celi ⁊ piſces maris. p̄s. viij. (rumpebatur aūt rhete eoꝝ) Lyra. ex quo patet duplex miraculum. Primū q̄ ceperūt magnaʒ multitudinē piſciū ſupꝛa modū inſolitū ⁊ impoſſibilē ꝑ viam humanaʒ. Scd̄o q̄ illa magna multitudo piſciū tenebat̄ in rheti rupto (⁊ annuerūt ſocijs q̄ fuerīt in alia naui vt venirent ⁊ adiuuarent eos. ⁊ venerūt ⁊ impleuerūt ambas nauiculas ita vt pene mergerent̄. qđ cum videret ſymon petrus) Hoꝛ. ſ. q̄ ad primū verbū dn̄i cepiſſent tam ineffabilē multitudinē piſcium. (ꝓcidit ad genua ieſu.) tanq̄ dn̄m ſuū cognoſcens: dicens (exi a me domine). i. recede (quia homo peccatoꝛ ſum) Ly. reputabat eīm ſe indignum p̄ñtia xp̄i Simili modo dixit centurio Mathei. viij. Domie nō ſum dignus vt intres ſub tectum meuʒ (ſtupoꝛ eīm circūdederat eū) id eſt admiratō magna ꝓpter facta xp̄i inſolita (⁊ omnes qui cū eo erant in captura piſcium quā ceperant Similiter autem ⁊ ſtupoꝛ circūdederat iacobum ⁊ Johanneʒ filios zebedei qui erāt ſocij ſymonis) iſti filij zebedei erant in alia naui ⁊ erant cōſanguinei xp̄i ſcʒ filij ſoꝛoꝛis beate Marie virginis (⁊ ait ad ſymonē ieſus) ſcʒ ipm̄ cōſolādo (noli timere. ex hoc) id eſt de cetero (eris hoīes capiens) per ſanaʒ doctrinam trahens ad vitam eternā. Hoc poſtmodum oſtenſum eſt vt habetur Actuum. ij Vbi petrus in vno ſermōe conuertit tria milia iudeoꝛum.

⁊ ipē ſtabat ſecus ſtagnū genezareth. ⁊ vidit duas naues ſtātes ſecus ſtāgnū. Piſcatoꝛes aūt deſcēderant et lauabāt rhetia ſua. Aſcēdēſ aūt in vnā naui q̄ erat ſymonis rogauit eū a terra reducere puſillū. Et ſedēs docebat de nauicula turbas. Vt ceſſauit aūt loq̄ dixit ad ſymonē. Duc in altū ⁊ laxate rhetia vr̄a in capturā. Et reſpondēs petr⁹ dixit illi. Pꝛeceptoꝛ ꝑ totā noctē laborātes nihil cepim⁹. In verbo aūt tuo laxabo rhete. Et cū hoc feciſſent cōcluſerunt piſciū multitudinē copioſam rūpebatur aūt rhete eoꝛū et annuerūt ſocijs q̄ erāt i alia naui vt venirēt ⁊ adiuuarēt eos. ⁊ venerūt ⁊ impleuerūt ambas nauiculas ita vt pene mergerētur. Qđ cū videret ſymō petr⁹ ꝓcidit ad genua ieſu dicēs. Exi a me domie. qꝛ homo pctōꝛ ſū. Stupoꝛ eni circūdederat euʒ. et oēs q̄ cū illo erāt in captura piſciū quā ceperāt. Sil'r āt iacobū ⁊ iohannē filios zebedei q̄ erāt ſocij ſymonis. et ait ad ſymonē ieſuſ. Noli timere ex hoc iā eris hoīes

capiēs. ⁊ ſubductis ad ter-rā nauibꝰ relictis om̄ibꝰ ſe-cuti ſūt eū.

Dn̄ica. vj. pꝰocta. pēthe.
Euāgeliū ſm Matheū. v.

N illo tempoꝛe dixit ihs diſcipul' ſuis Amē amē dico vobis. niſi abun/dauerit iuſticia vr̄a plus q̄ ſcribarū ⁊ phariſeoꝝ. nō in-trabitis in regnū celoꝝ. Au diſtis qꝛ dictū eſt antiquis Non occides. q̄ autē occi/derit reus erit iudicio. Ego aūt dico vobis. qꝛ om̄is qui iraſcit' fratri ſuo reꝰ erit iudi cio. Qui autez dixerit fratri ſuo racha. reus erit conſilio

(⁊ ſubductis ad terram nauibꝰ. relictis omnibꝰ). ſ. manibus ⁊ nauium inſtrumē cis (ſecuti ſunt eū). ſ. ſymon petrꝰ ⁊ alij q̄ erant cū eo. Circa pn̄s euāgeliū vbi dicit' Irruerent in ieſum vt eū audirēt. Hugo de prato dic. q̄ tripharie homīes diuidunt' circa verbū dī. Quidā audiūt ⁊ nō faciūt ⁊ iſti ſunt mali ⁊ acriter v/berant'. Luce. xij. Seruus ſciēs voluntatem dn̄i ⁊ nō faciens plag' mltis vapulabit. Quidā nec audiunt nec faciunt. ⁊ iſti ſūt peſſimi qꝛ ꝯtēnunt ⁊ audire ⁊ facere. ⁊ q̄libet iſtoꝛū pōt eē pctm̄ moꝛtale. qꝛ q̄uis aliq̄ ignoran/tia excuſet. ſm illō. i. ad Thi. i. Iō miſcdiaz conſecutꝰ ſū. qꝛ igno/rans feci in increduli/tate. tn̄ ignoꝛātia craſſa ⁊ ſupina ⁊ affectata nō excuſat īmo de ſe p̄t eſſe moꝛtale cū ſeparet a regno xp̄i. i. Coꝛ. xiiij Qui ignoꝛat ignoꝛabitur. Quidā audiūt verbum dei ⁊ faciūt. ⁊ iſti ſūt beati. vtz Luce. xi. Beati q̄ audiūt verbū dei ⁊ cuſtodiūt illō

n Iſi abūdauerit iuſticia vr̄a Mathei. v. Hiſtoꝛia huiꝰ euangelij facta ē anno xp̄i. xxxi. idꝰ iulij. feria. v. luna. xvi. inditione. iiij. An̄ initiū illiꝰ euāgelij ſcribit. s. matheꝰ q̄ xp̄s dixit diſcipul' ſuis. Sic luceat lux vr̄a coꝛā hoībꝰ vt videāt opa vr̄a bōa. ⁊ gloꝛificēt patrē veſtrū qui ī celis ē. Nolite putare quoniā veni ſoluere legē aut p̄phetas. n̄ veni ſoluere ſ adīplere. Amē dico vobis donec tranſeat celū ⁊ terra iota vnū aut vnus apex nō p̄teribit a lege donec om̄ia fiāt. Itē apex maſculini generis d̄r ſūmi/tas a pedibꝰ remota. ⁊ q̄n̄q̄ apex d̄r lucerna. ⁊ p̄pꝛie dicunt' apices litere ille alte q̄ in frōtiſpicijs muroꝝ ſcribunt'. Frōtiſpiciū d̄r frōtiſpaciū ⁊ q̄libz lr̄a d̄r q̄n̄q̄ apex

Itē ſm Aug. ſup illō Math. v. Iota vnū aut vnꝰ apex ⁊c̄. Iota ē minoꝛ de ceteris literis. Apex eſt in ſummitate ipiꝰ parti/cula. Tunc poſtmodum ſequitur euangeliū hodiernū (Niſi abūdauerit iuſticia veſtra plus q̄ ſcribarū et phariſeoꝝ nō itrabit' in regnū celoꝛū) Sciēdū q̄ iuſticia ſcribarū et phariſeoꝝ erat falſa qꝛ ſolū cauebant ſibi a malis operibus exterioꝛibꝰ. ⁊ nō a mal' volūtatibus putātes p̄ce/pta dei p̄hibitiua eſſe ſolū p mala opa exterioꝛa. q̄bꝰ vnꝰ alteri nocet. ⁊ ideo nō p̄hibitoſ eſſe actꝰ interioꝛes ſcz rancoꝛes: odia: malas volūtates: ⁊ deſideria nocendi. Ly. ⁊ eodem mō dicebāt de hoc p̄cepto (nō occides) q̄ hic pꝛohibet' occidēdi fa/ctū ⁊ nō occidendi. p̄/poſitū ⁊ h̄ ē q̄ xp̄s dic. (audiſtiſ qꝛ dictū ē antiq̄s Non occides). ſ. hoīez (q̄ āt occiderit) actual'r ⁊ iniuſte (reus erit iudicio) Ly. i. teſtium accuſatōe vt legis iudicio puniat'. i. moꝛte coꝛpali. qꝛ lex punit ſm taliōnē. Vn̄ gen̄. ix. q̄cunq̄ fuderit humanū ſanguinē fūdet' ſāguis eiꝰ. Itē Exo. xxi. Oculū p̄ oculo. dentē p̄ dente. (ego aūt dico vobis) Goꝛ. i. pluſ impono vobis (oīs q̄ iraſcit' motu interioꝛis odij (fratri ſuo). ſ. pſone ⁊ nō vicio. vt ſic iaz per viciū nō p zelū (reus erit iudicio). i. dignus accuſatōe apud deū (q̄ aūt dixerit fr̄i ſuo racha (ſm Augu. Hie. ⁊ Criſ. Racha ē q̄dā vox p̄rūpens ex ira: ſignificās paruipēſionē vl' vilipēſionē vl' etiā vox īteriectiua q̄ oꝛit' ex indignatōe cōtra aliquē queādmodū ach. heu: ⁊ cōſil'es q̄ oñdūt motū indignātis anī (reꝰ erit ꝯſilio) i. cōſenſu iudicū eſſe dandū ſentētiā ꝯtra eū ⁊ dictandā ſibi penā. qꝛ peccatū eiꝰ venit in noticiā hoīm p exterius ſignū indi

ꝗnantis animi (ꝗ aūt dix. fatue) .i. ꝗ vſꝗꝫ ad verba ꝯtumelioſa ꝓceſſerit (reꝰ erit gehenne ignis) ꝗ eſt certa dānatio ⁊ eterna (ſi offers manꝰ tuū ad altare) .i. ſi offerre ꝓponis munꝰ boni opis xp̄o. (⁊ ibi recordatꝰ fueris: quia frater tuꝰ) .ſ. quē leſiſti (hꝫ aliq̄d aduerſuꝫ te) ꝑ illata iniuria (relinq̄ ibi mu. tu. an̄ altare) ſiue corā deo: nō dicit reportare: qꝛ deꝰ non munꝰ repellit. ſꝫ charitatē ꝓximi q̄rit (⁊ vade priꝰ recōciliari fratri tuo) Ly. hoc pōt intelligi dupl'r. Uno mō pedibꝰ corporꝭ. ⁊ hoc debet fieri ſi cōmode poſſit haberi ipiꝰ fratrꝭ offenſi p̄ſentia. Si aūt n̄ poſſit ſufficit ad eū ire pedibꝰ mentis. qꝺ fit qn̄ hꝫ ꝓpoſitum ſatiſfaciendi loco ⁊ tēpore cōpetenti ⁊ hoc mō vtit̄ eccleſia romana qn̄ reū cōfitentē abſoluit ⁊ ſibi ſatiſfactionē leſo fiendā impōit. (recōci. fra. tuo) Hor. ſi leſeris ſatiffaciēdo vl' veniā petendo. Si oderis rancorē deponendo. ſi te oderit ad amiciciā reuocando. Un̄ etiā Criſ. Si cogitatu offendiſti: cogitatu recōciliare: ſi v̄bis verbis: ſi factis: factꝭ (⁊ tunc) poſt recōciliationē (veniens offeres munus tuū) Gre. Munus non accipit̄ niſi ante diſcordia ab animo repellat̄.

Qui āt dixerit fatue reꝰ erit gehēne ignis Si aūt offers munꝰ tuū ad altare. ⁊ ibi recordatꝰ fueris. qꝛ fr̄ tuꝰ habet aliquid aduerſū te. Relinque ibi munꝰ tuū ante altare. ⁊ vade prius reconciliari fratri tuo. ⁊ tūc veniens offeres munꝰ tuū.

Dn̄ica. vij. pꝰ octa. pēthe. Euāge. ſm̄ Marcū. viij.

In illo tempore cum turba plurima eſſet cū ieſu nec haberēt ꝙ māducarent. cōuocatis diſcipulꝭ ait. Miſereor ſuꝑ turbā qꝛ ecce iā triduo ſuſtinēt me nec habent qꝺ manducēt. Et ſi dimiſero eos ieiunos ī domū ſuā. deficiēt in via. Quidā enī ex eis de longe venerūt Et rn̄derūt ei diſcipuli ſui. Un̄ iſtos poterit h̄ qs ſaturare panibꝰ ī ſolitudine. Et interrogauit eos. quot panes habetiſ. ꝗ dixerūt ſeptē.

Cum turba plurima eēt cū ihu ⁊c̄. Mar. viij. Math. xv. Lu. ix. Jo. vi. Hyſtoria hꝰ euāgelij facta eſt Anno xp̄i. xxxij. xij. kal'. iulij. ſabbato. luna. xiij. inditiōe. v. Un̄ initiū illiꝰ euangelij ſcribit̄ Math. xv. ꝗ acceſſerūt ad ihm turbe multe habentes ſecū mutos: claudos: cecos: debiles ⁊ alios infirmos multos ⁊ ꝓiecerūt eos ad pedes eiꝰ ⁊ curauit eos ita vt turbe mirarent̄. Videntes aūt mutos loquentes: claudos ambulantes ⁊ cecos videntes. magnificabāt deū iſrl' Ergo dicit euāgelium hodiernū (Cū tur. pl'ima eēt cū ieſu nec ha. qꝺ man.) Hec turba ſequebat̄ dn̄m ieſū ꝓpter v̄borꝝ ſuorꝝ dulcedinē: ⁊ ꝓpter infirmorū ſanationē (cōuocatiſqꝫ diſc. ait miſe. ſuꝑ turbā) Ly. hoc p̄dixit diſcipulis vt ip̄os induceret ad pietatem. (qꝛ iā triduo ſuſtinēt me) Ly. qꝛ tantū afficiebant̄ ad doctrinaꝫ xp̄i audiendā ⁊ vidēdū eꝰ miracl'a. qꝛ ꝑ tres dies nō redierāt ad loca ꝓpria manentes cū xp̄o in loco deſerto ſꝫ diuo: ex ꝗ ptꝫ eorꝝ deuotio (nec ha. qꝺ māducēt.) Li. qꝛ cibaria q̄ d̄ domibꝰ ſuis aſportabāt iā erāt ꝯſumpta Jō nec p̄ma die nec ſecūda die h̄ miraculuꝫ fec̄. Tū qꝛ alimēta habebāt. tū qꝛ magis apparuit tūc hoc miraculū qn̄ eis victꝰ oīno defuit (⁊ ſi dimi. eos ie. in do. ſuā defi. ī via: ꝗdā ei ex eis d̄ lō. ve.) Jaco. Illi de lōge veniunt ꝗ de pctīs ſe ad deū ꝯuertunt. Un̄ ps. cxviij. Longe a pctōribꝰ ſalꝰ ⁊c̄. (⁊ rn̄. ei diſ. ſui. vn̄ iſtos ⁊c̄.) .q.d. locꝰ iſte deſertus ē: ⁊ ville multū diſtāt. iō nō poſſumꝰ habere ad ſatiādū tantā multitudinē populi ⁊ tā famelicū (⁊ inter. eos q̄t pa. ha. ꝗ dix. ſeptē) qꝺ erat q̄ſi nihil reſpectu tāte multitudīs. Remi. Nō interrogat dn̄s

c

q̄ſi neſciēs q̄t panes haberēt. ſed ad h̄ vt cū rūderēt ſeptē q̄ pauciores dicerēt panes eo magꝫ miraculū diffamaret̄ ⁊ notius fieret ⁊ p̄cepit turbe diſc. ſup ter. ⁊ ac. ſeptē pa. gra. agens fregit.) mltiplicauit aūt xp̄s panes. P̄rio bn̄dicēdo ꝑ qđ inſtruimurꝙ cibū benedicere debemꝰ. Secūdo frangendo: ad innuēdū ꝙ in noſtris ꝯuiuijs pauperibꝰ panē frāgere debemꝰ. Tertio gr̄aſ agēdo ad innuēdū ꝙ ī noſtris refectionibꝰ gr̄āſ agere debemꝰ. Vn̄ Re mi. ſuꝑ Mathe. In eo ꝙ gr̄ās egit nobis reliquit exēplū vt de oīm̄ibus donis celitꝰ collatis gratias referamus (⁊ dabat diſcipul' ſuis vt apponerēt ⁊ apposuerunt turbe) vn̄ Beda ꝙ dn̄s diſcipul' dedit panes vt apponerent turbe deſignat ꝙ ſp̄ūalis ſcīe dōa tribuit apoſtolis ꝑ eoꝝ miniſteriū voluit eccleſie vite cibaria diſtribui (⁊ habebant paucos piſcicl'os quos ſil'r benedixit ⁊ iuſſit apponi) Vn̄ notandū ꝙ dn̄s dedit eis panes ⁊ panis eſt cibꝰ quo ſuſtentat̄ vita ⁊ ſignificat v̄bū dei: ⁊ dedit eis piſces ad cōdimentuꝫ cibi: ꝑ quos ſignant̄ exēpla ⁊ ita dn̄s deſignauit ꝙ pani. i. verbo dei addendū ē cōdimētū boni exēpli: magis enī ſuadēt exēpla q̄ꝫ verba (⁊ ſuſtulerūt qđ ſuꝑauerat d̄ fragmentis ſeptē ſportas) Jaco. Voluit aūt xp̄s vt colligerēt fragmēta. P̄rio ꝓpter exemꝑlū. In hoc dat̄ nobis exēpluꝫ vt ea q̄ nobis ſuꝑſūt. vel etiā ea q̄ nobis ieiunādo ſubtrahimꝰ pauꝑibꝰ erogemꝰ. Vn̄ Aug. De tuo ieiunio fames pauꝑis ſatietur. Scđo ꝓpter documentū vt ex h̄ īſtruamur. ꝙ illis q̄ ſūt miſericordes pauperibus temporalia ml'tiplicant̄. hoc patet. iiij. Regꝫ. xviij. in vidua q̄ helyam pauit cui dominꝰ farinam multiplicauit et oleum (erāt aūt q̄ manducauerāt quaſi q̄tuor milia). ſ. viri exceptis mulieribus et paruulis q̄ in lege nō numerabant̄ (⁊ dimiſit eos). ſ. redire ad ꝓp̄ria. Circa p̄ſens euāgeliū vbi dicit̄. Accepit ieſus ſeptem panes ē diligēter No tādū ꝙ hec refectio differt ab illa de q̄nꝙ panibꝰ ordeaceis ⁊ duobus piſcibꝰ quā ponit iohēs ī euāglio ſuo q̄ꝫ tum ad ſex. P̄rimo qꝛ ibi fuerūt q̄nꝙ panes hic vero ſeptē. Scđo qꝛ ibi fuerūt ordeacei. hic vero triticei Tertō qꝛ ibi fuer̄t duo piſces ſolū: hic vero plures licet pauci ⁊ p̄ui. Quarto qꝛ ibi ſederūt ſuper fenū hic vero ſuꝑ terrā Quinto. qꝛ ibi fuerūt quinꝙ milia hoīm ad manducādū. hic vero quatuor milia. Sexto qꝛ de illis duodecī cophini fragmētorū fuerunt eleuati hic aūt ſeptem ſporte fuerūt eleuati pleni.

⁊ p̄cepit turbe diſcūbere ſuꝑ terrā. ⁊ accipiēs ſeptē paneſ gr̄as agens fregit. ⁊ dabat diſcipl'is ſuis vt apponerēt et apposuerūt turbe. Et habebant piſciculos paucos ⁊ ip̄os bn̄dixit ⁊ iuſſit apponi. et mādūcauer̄t ⁊ ſaturati ſ̄t Et ſuſtulerūt qđ ſuꝑauerat de fragmētis ſeptē ſportas Erāt aūt q̄ mādūcauerāt q̄ſi q̄tuor milia. ⁊ dimiſit eos

Dn̄ica octaua poſt octaua pēthecoſtes. Euangeliū ſ̄m Matheum. vij.

Aillo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attēdite a falſis prophetis

a Attēdite a falſis ꝓphetꝫ ⁊c̄ Mathe. vij. Luce. vi. Hiſtoria huiꝰ euangelij facta ē anno xp̄i. xxxi. ij. idus iulij. feria. v. luna. xvi. inditiōe. iiij. Vn̄ iniciū p̄ſentis euangelij ſcribit ſanctus Matheꝰ in eodē cap̄. ꝙ criſtus dixit diſcipul' ſuis. Omnia quecūꝙ vultis vt faciant vobis hoīes ⁊ vos facite eis ſimil'r: hec eſt eniꝫ lex ⁊ ꝓphete. Intrate ꝑ anguſtiā portam quia lata ē porta ⁊ ſpacioſa via q̄ ducit ad perditionē ⁊ multi ſūt q̄ intrāt ꝑ illam q̄ꝫ anguſta porta ⁊ arta via que ducit ad vitam ⁊ pauci ſūt qui inueniūt eam Et poſt modū ſtatī ſeq̄t̄ euāgeliū hodiernū (Attēdite a falſis ꝓphetis) ī hoc euāgelio docet dn̄s fideles ſuos ſibi diligēt̄ cauere a falſis ꝓphetis ⁊ ꝑuerſis xp̄ianis. q̄ v̄bis ꝯfitent̄ deū ⁊ factis negāt. ergo dic̄ (Attēdite). i. diligēter cauete (a fal. ꝓphe.) Hoc. i. a deceptoribꝰ. hereticis: hypocri-

qui veniũt ad vos in veſti/
mentis ouiũ. intrinſecus au
tem ſũt lupi rapaces. a fru/
ctibus eorum cognoſcetis
eos. Nunq̇d colligunt de
ſpinis vuas aut de tribulis
fic⁹. Sic om̄is arbor bona
fructus bonos facit. Mala
aũt fruct⁹ malos facit. Non
poteſt arbor bona fruct⁹ ma
los facere. neqꝫ arbor mala
fruct⁹ bonos facere. Om̄is
arbor q̄ nō facit fructum bo
nũ excidet̃ ⁊ in ignem mitte
tur igitur ex fructib⁹ eorum
cognoſcetis eos. Nō ois q̇
dicit mihi dn̄e dn̄e. itrabit i
regnũ celorũ. ſ; q̇ facit volũ
tatem patris mei q̇ in celis
eſt ip̄e itrabit i regnũ celoꝝ.

tis. ⁊ a falſis xp̄ianis ⁊ hmōi. Et hoc ſōo
ne tales corrupta vita ſua ⁊ malis mori/
bus fideles alliciāt ad mala ⁊ ſingularit̃
ām̄onet eos cauere ſibi ab hypocrit̃ di.
(q̇ veni. ad vos in veſti. ouiũ). i. ſub ſil̄a
tione exterioris ſācti/
tatis (intrinſecus aũt
ſunt lupi rapaces) q̇a
interi⁹ ſunt pleni ma/
lo ſimulantes exterio
rē ſanctitatē ꝓpt̃ ina/
nē gl̄iam ⁊ mundanā
laudē. aut ꝓpt̃ tp̄alia
aliqua cũ alioꝝ dāno.
(a fru. eoꝝ). i. opibus
(cognoſcetis eos). ſ.
finaliter. q: hypocrite
⁊ heretici diu latere ſi
poſſunt q̇n erumpant
i aliquo ſigno ꝑ q̇ō ſe
ꝓdant. q: ſicut nunq̄
vl̄ vix pōt ignis abſcō
di ꝙ fumũ nō emittat
Sic ſimulator vix pōt
diu latere q̇n ſigno ver
bo vl̄ op̄e ſeip̄m oñdat
(nũq̇d colli. de ſpinis
vuas). i. op̄a iuſticie.
(aut de tribul̄ fic⁹). ſ.
humilis cōuerſatōnis
ad deũ (ſic omnis ar/
bor bona). i. hō habēſ
bonā volũtatē (bonoſ
fru. facit) Ly. q: talis
vt ſic ſp̄ facit op̄a bo/
na. vñ Orige. Arbor bona eſt bon⁹ hō ha
bens voluntatē radices ſunt cogitatōes
folia verba: fructus op̄a. Notandũ ꝙ hō
bon⁹ pōt bonā voluntatez deſerere. ⁊ ſic
mala arbor fieri: verbi gratia. Judas q̄ꝫ/
diu in vocatione apl̄ica ꝑmanſit: bona ar
bor fuit. ⁊ poſtmodũ malũ fructũ ꝓtulit
q̄ñ xp̄m tradidit. Magdalena in primis
mala arbor fuit q̄ñ peccauit ⁊ poſtmodũ
bona arbor q̄ñ penituit ⁊ ſic tũc bonũ fru
ctũ ꝓtulit (oīs arbor q̄ nō facit fru. bo. ex
cidet̃) Gor. a cōſortio oīm beatoꝝ q̇ō eſt
grauiſſimũ in dānatis ſuppliciũ (⁊ ī ignē
mittet̃). ſ. gehenne. Criſo. due ſunt pene
excidi ⁊ in ignē mitti (igit̃ ex fru. eoꝝ co
gnoſcetis eos). ſ. in futuro. Quis hereti
ci ⁊ hypocrite ⁊ falſi xp̄i xp̄iani in hoc ſe
culo q̄nqꝫ nō plene cognoſcant̃: tñ pacto
p̄ñti ſeculo ex fructib⁹. i. ex finalib⁹ eorũ
p̄mijs ⁊ retributionib⁹ manifeſte ꝯgno/
ſcent̃ q̄les fuerũt (nō oīs q̇ dicit mihi do
mine dn̄e intrabit i re
gnũ celoꝝ) ſemel dicit
q̇ credit corde. Bis q̇
etiā fidē cōfitet̃ ore. ſ;
nō op̄e. Et talis nō in
trabit in regnũ celorũ
(ſ; q̇ facit volun. p̄ris
mei q̇ ī celis ē). i. q̇ ha
bet verā fidē xp̄i ī cor/
de ⁊ eandē cōfitet̃ ore
⁊ cũ hoc op̄at̃ op̄a ad
fidē ꝑtinentia ⁊ maxi/
me q̇ ſeruat mandata
dei. Talis dicit ter do
mine ⁊ talis facit vo/
luntatē dei. ⁊ ſic conſe
quent̃ (ip̄e intrabit in
regnũ celoꝝ) vtꝫ ma/
thei. xix. Si vis ad vi
tā ingredi ſua mādata.
Circa p̄ñs euange
liũ vbi d̄r. Om̄is ar/
bor bona bonos fru/
ctus facit. Notanduꝫ
ꝙ Hugo de prato dic̃.
ꝙ op⁹ v̄tutis d̄r bonũ
ꝓpter q̇nqꝫ. primo. q̇a
eſt a bono. ſ. deo. hoc
patet. q: ipſe eſt opti/
mũ ⁊ ſummũ bonũ. vt
patet Eſaie. xxxvi. Omnia opera noſtra
op̄atus es in nobis dn̄e. Op̄a mala ſunt
a dyabolo inſtigante ⁊ a mala voluntate
operātis. vt patet Joh. viij. Mendax eſt
⁊ pater eius. Secundo q: ꝓcedit de lo/
co bono. ſ. de celo. vt patet Jaco. i. Om̄e
datum optimuz ⁊ omne donum ꝑfectum
deſurſum eſt ⁊c̃. Item procedit de corde
bono. vt ptꝫ Math. xij. Bonus homo de
bono theſauro cordis ſui ꝓfert bonum.
Malum autem opus de malo ꝓcedit ſcꝫ
de regione demonum. de concupiſcentia
carnis. de malicia mundi. vt patet. i. Jo
hannis quinto. Totus mund⁹ in mali/
gno poſit⁹ eſt. Tertio q: facit hominē bo
num. Nihil em̄ eſt quod facit hoiem bo/

nũ niſi opus virtutis neqꝫ dignitas: neqꝫ diuitie: neqꝫ ſcientia: neqꝫ aliq̄d aliđ. Vñ Ariſtotiles .ij. Ethi. Virtus eſt q̄ habentẽ bonũ facit ⁊ opꝰ laudabile reddit. Malum aũt opus hoĩem malũ facit q̄ tamen naturaliter bonꝰ ẽ. vt ptꝫ Oſee nono. Facti ſunt abominabiles. ſicut ea que dilexerunt. Quarto bonũ opꝰ oĩbus placet ⁊ ſapit bñtibꝰ rectũ ⁊ nõ infectũ guſtũ. Nã bonũ eſt qđ om̃s hoĩes appetunt. Vñ Boetiꝰ de ꝯſolatione phie. Mẽtibꝰ hominũ naturaliter inſerta ẽ cupiditas veri boni ⁊c̃. Etiã ipis malis bonũ opꝰ videt̃ bonũ q̃uis interdũ ꝓpt̃ corruptionẽ guſtꝰ nõ ſapiat ipis mal̃. Vñ ptꝫ ꝙ bonũ opꝰ deo ⁊ hominibꝰ placet. vtꝫ Ecleſi. xlv. Dilectꝰ deo ⁊ hoĩbꝰ moyſes. qꝛ. ſ. bonus erat ⁊c̃. Malũ aũt q̃ſi oĩbus diſplicꝫ. ac etiã ipis malis quã do. ſ. rõe vtunt̃ ⁊ redeũt ad ſeipſos. Quĩto qꝛ ad locũ bonũ ducit. ſ. ad celũ q̄ ẽ locus beatoꝝ. vt ptꝫ Mathei. xxv. Venite bñdicti patris mei poſſidete ⁊c̃. Mala ãt opa ad malũ locũ ducunt. ſ. ad ĩfernũ. vt ptꝫ Luc. xvi. Mortuꝰ eſt diues ⁊ ſepultꝰ in inferno. Vñ etiã Mathei. xxv. Ite maledicti in ignem eternum.

Dñica .ix. pꝰ octauas pẽtheco. Euãg. ſm Luc. xvj.

Nillo tẽpore dixit ihs diſcipul̃ ſuis parabolã hanc. Homo q̄dã erat diues q̄ hẽbat villicũ. Et h̃ diffamatus ẽ apđ illum quaſi diſſipaſſet bona illius. ⁊ vocauit eũ ⁊ ait illi Quid hoc audio đ te. Redde rõnem villicationis tue. Jam enim nõ poteris villicare. Ait aũt villicus intra ſe. Quid faciã qꝛ dñs meuſ anfert a me villicationem. fodere non valeo. mendica

b Omo q̄dã erat diues ⁊c̃. Lu. xvi Hyſtoria hꝰ euangelij facta ẽ anno xp̃i. xxxij. v. kal̃. octobris. dñica. luna. xiij. inditõne. v. Vñ initiũ illius euãgelij ſcribit. s. Lucas de filio ꝓdigo q̄ diſſipauit oẽm ſubſtantiã ſuã viuendo luxurioſe. Et poſtmodũ cepit egere ⁊ cupiebat implere ventrẽ ſuum de ſiliq̄s q̄s porci manducabant ⁊ nemo illi dabat. q̄ ſurgens venit ad pꝛem ſuũ dicẽs. Pater peccaui in celũ ⁊ corã te iã nõ ſum dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ. Quõ pꝛ cũ gaudio ſuſcepit eũ ⁊ fecit cõuiuiũ ſolenne dicens. Hic filiꝰ meꝰ mortuꝰ erat ⁊ reuixit. ꝑierat ⁊ inuentus eſt. Hoc euãgeliũ legit̃ in q̄dragesima ſabbato añ dñicã Oculi mei. Tunc poſtmodũ ſeq̄t̃ euangeliũ hodiernũ (Hõ q̄dam) Lx. i. ipe deꝰ ꝓ nobis hũanatus. (erat diues) qꝛ ipius ſunt celũ ⁊ terra ⁊ oĩa in eis cõtenta. Vñ ps xxiij. Dñi ẽ terra ⁊ plenitudo eiꝰ orbis terrarũ ⁊ vniuerſi q̄ habitant in eo (q̄ hẽbat villicũ) Lx. i. diſpenſatorem cui tradidit bona ſua ad diſpenſandum Et ſic q̄libet hõ ẽ villicus dei. eo ꝙ deꝰ cuilibet hoĩ ꝯmittit gubernandas ⁊ ad voluntatẽ dñi ſui diſpẽſandaſ triplices res. ſ. tp̃ales corpꝰ: ⁊ animã. ⁊ hoc eſt ꝯtra illos q̄ dicunt Ego ſum dñs oĩm facultatũ meaꝝ. Vñ ambro. Bona homĩs nõ ſunt q̄ ſecũ ferre nõ p̃t (hic diffa. eſt apđ illũ q̃ſi diſſi. bona illiꝰ) qđ frequẽter cõtingit qñ q̄s male vtit̃ his q̄ ci a deo cõmiſſa ſunt. ſcꝫ expendendo in ſup̄bia: in crapula: in luxuria: ⁊ ſic de alijs. vel vires ſui corpis in peccatis cõſumit (⁊ vocauit illũ) Hora. vocat dñs quẽlibet hoĩem inſpiratiõibus interiꝰ. p̄dicatiõibꝰ exteriꝰ. bñficijs flagellis ⁊ incutiendo terrorẽ extremi iudicij ⁊ timorẽ eterne damnationis (⁊ ait illi. q̄d hoc audio de te). q. d. ẽ ne hoc verũ diſſipaſti temporalia: inquinaſti corpꝰ ⁊ animã in peccatis tuis occidiſti (redde rationẽ villicatiõis tue) qđ erit in morte hoĩs. Tunc eñ optet hoĩem reddere rationẽ de om̃ibꝰ ſibi cõmiſſis vſqꝫ ad vltimũ q̄drantẽ (ait aũt villicꝰ ĩtra ſe. Quid faciã) Sic peccator ĩtra ſe cogitare debꝫ q̄d faciã vt eternã damnationẽ euadam. (qꝛ dñs meꝰ aufert a me villicationẽ). i. diſpenſationẽ oĩm reꝝ mihi cõmiſſarum. qꝛ tunc amplius non erit tempꝰ merendi neqꝫ penitẽdi (fodere nõ valeo mendica

re erubeſco. Scio quid faci
am. vt cū amot⁹ fuero a vil
licatione. recipiūt me in do
mos ſuas. Conuocatis ita⸗
q̄ ſingulis debitorib⁹ domi
ni ſui. dicebat prio. quātuꝫ
debes dn̄o meo. At ille ait.
centū cados olei. dixitq̄ illi
accipe cautionē tuā ꝛ ſede ci
to ſcribe quinq̄ginta. Dein
de alio dixit. Tu vero quā⸗
tū debes. Qui ait. cētū cho
ros tritici. ait illi. accipe lit⸗
teras tuas ꝛ ſcribe octuagi
ta. Et laudauit dn̄s villicū
iniq̄tatis. q̄a prudēter feciſ
ſet. q꞉ filij hui⁹ ſeculi prudē
tiores filijs lucis i gn̄atione
ſua ſt̄. Et ego vob̄ dico. Fa
cite vob̄ amicos de mām̄o⸗

de erubeſco) Conſiderandū eſt q̄ in alia
vita homo nō poteſt bona opari q̄b⁹ me/
reať ꝛ iuueť ad gl̄iam. Nec pōt mendi/
care. i. orando obtinere tunc veniā pctō/
rū aut augmentum glorie q꞉ tp̄s pn̄tis vi
te compať eſtati. Alia
ꝟo vita. ſ. futura eſt ſi
milis hiemi. quia q̄ hō
h̄ ſeminat ibi ꝛ metet.
(Scio q̄d faciā vt cuꝫ
amot⁹ fuero a villica/
tione). i. cū p mortem
ſubtract⁹ fuero a pn̄ti
vita in q̄ pōt hō mere/
ri ꝛ demereri (reci. me
in do. ſuas). i. p eorꝫ
ſuffragia ꝛ merita reci
pi ant in vitā beatā. in
regnū celoꝝ. q̄ domus
pauperuꝫ eſt: vt patet
Mat. v. Beati paupe/
res ſpū q̄m ipoꝝ ē re/
gnū celoꝝ. (cōuocatis
ſingulis) Hor. i. ſingu
latim (debitorib⁹ dn̄i
ſui) ſingulatim eos al
loquebať vt q̄libꝫ re/
putaret ſibi factū bn̄ſi
ciū ſpeciale neſciēs q̄
alij etiā facta eſt rela/
xatio. Secundo ne in
dignareť aliq̄s ipoꝝ
q꞉ plus remitteret alij
q̄ ſibi. Nec relaxat to
tū vt magis lateret do
minū ſuū (Dicebat primo: q̄tum debes
dn̄o meo: at ille dixit centū cados olei.)
Beda. Cados grece eſt amphora latine:
ꝯtinens tres vrnas (dixit illi. accipe cau
tionē tuā) Hor. Cautio eſt inſtrumentuꝫ
qd̄ ad cautelā de ꝯtractu debiti ꝓpria ma
nu ſcriptū eſt. qd̄ alio noīe diciť cyrogra
phum (ꝛ ſede cito ſcribe quinq̄ginta) et
ſic dimidiā ptem annalium reddituuꝫ ei
dimiſit (deinde alio dixit. Tu q̄tum de/
bes: q̄ ait. centum choros tritici) Horra.
Chorus triginta modijs impleť. Et cho
rus eſt menſura aridoꝝ. Cados liquido/
rū (ait illi. accipe literas tuas ꝛ ſede ꝛ ſcri
be octuaginta) Hor. ꝛ ſic q̄ntā ptem debi
toꝝ dimiſit ei. Precioſius eſt aūt oleum

q̄ triticum ſuſtentamentū. lō p̄ponit de/
bitorē olei debitori tritici (laudauit autē
dn̄s villicū iniq̄tatis). i. villicū iniquum
Villic⁹ fuit iniquus duplici iniquitate.
Primo q꞉ bona dn̄i ſui diſſipauit. Secū
do q꞉ de reſiduo fura/
tus eſt (laudauit euꝫ)
nō ſimpliciť. ſ ſm̄ q̄d
q꞉ vt dicit gloſa. Non
laudauit eū de fraude
ſ de prudentia. q꞉ ſibi
puidit impoſterū (q̄a
filij hui⁹ ſeculi) Ly. i.
hoīes temporalib⁹ in
tenti. (prudentiores)
id eſt magis aſtuti et
feruidi ſunt in tpali/
bus negocijs agendiſ
(q̄ filij lucis) id eſt q̄
homines ſpiritualib⁹
deputati ſicut in nego
ciis ſpūalibus: ꝛ hoc
videm⁹ ad ſenſum fre
quenter accidere. Cu/
ius vna ratio eſt cor/
ruptō nature: propter
quam homo pronior
eſt ad malum q̄ ad bo
num. Alia ratio eſt: q꞉
bona temporalia ſunt
preſentia. ꝛ ideo forti
us mouent animū. q̄a
ſm̄ Ariſto. Preſens
obiectum mouet ſen/
ſuꝫ (ꝛ ego dico vobiſ)
Hic dominus parabolam iſtam adaptat
ad noſtram eruditionem ꝛ ſalutem et ad
elemoſynarum largitionem (facite vobis
amicos) id eſt pauperes ꝛ bonos homi/
nes ꝛ etiam ſanctos angelos (de mam/
mona iniquitatis) Mammon eſt demon
tentans de diuitijs male acquirēdis. Di
cuntur autem diuitie mammona iniqui/
tatis. quia frequenter ad iniquitatem in
ducunt. quia faciunt hominem ſuperbi/
re: inebriari: luxuriari: ludere ꝛc̄. Unde
Aug⁹. Omnis diues: aut eſt iniqu⁹ aut
heres iniqui. Item quia raro ſine pecca/
to acquiruntur. Unde Apoſtol⁹. Qui vo
lunt diuites fieri: incidunt in laqueos di
aboli. Item quia inequaliter poſſidenť

ab hominibus. Namvnus in ipſis abundat: ⁊ alius parum aut nihil de ipſis habet (⁊ cum defeceritis) Lyra. in vita per moꝛtem (recipiant vos in eterna tabernacula). i. per ſua merita ⁊ ſuffragia ipetrent apud deū vos finaliter recipi in vitam eternā. Unde circa preſens euangeliū vbi dicit. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis. Notandū ꝙ quattuoꝛ modis poſſumꝰ nobis facere amicos cū rebus tēpoꝛalibus. Primo cū integre reſtituunt heredibus ea que per rapinā vel ꝑ furtū male habita ſunt. Et humiliter petitur remiſſio de īiuria eis illata: differēdo reſtitutōnē. Secundo cū ignoꝛatur cui reſtituatur. et tunc de cōſilio confeſſoꝛis pauperibus erogetur. Tertō cum aliqs ꝯtra inſtitutionē eccleſiie lucratꝛ: vt laboꝛando feſtiuis diebus vel aliter: ita tamē ꝙ non tenetur ad reſtitutionem vt eſt lucrum de iure meretricio. Tunc ei facienda eſt medicina vnde facta ſūt vulnera. Et danda ē de hoc elemoſyna pauperibus. Quarto faciendi ſūt amici de diuitijs q̄ inique ſeruantur cum nimia tenacitate. Poteſt enim quis damnari eo ꝙ non dat ſua: vt patet Mathei. xxv. Diſcedite a me maledicti in ignē eternum. Eſuriui ⁊ non dediſtis manducare. Unde diues epulo damnatus eſt. quia non dedit ſua vt patet Lu. xvi.

Um appropinquaret ieruſalem
c ⁊c. Luc. xix. Hiſtoꝛia huiꝰ euangelij facta eſt. Anno xp̄i. xxxiij. xiij. kal'. apꝛilis. dominica palmarum. luna. x. inditione. vi. Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanctus Lucas in eodē capitulo. ꝙ dominꝰ ieſus cum in die palmaꝝ appꝛopinquaret ad deſcenſum mōtis oliueti, ceperunt turbe deſcendentium gaudentes laudare deū voce magna ſuꝑ oībus quas viderant virtutibus dicētes. Benedictus q̄ venit rex in nomine domini pax in celo ⁊ gloꝛia in excelſis. Et quidam phariſeoꝛū de turbis dixerūt ad illū Magiſter īcrepa diſcipulos tuos: quibꝰ ipe ait. dico vobis qꝛ ſi hi tacuerint lapides clamabunt. Tunc ſequitꝛ euangeliū hodiernum (Cū appꝛopinquaret ieſus hieruſalē) Lyra non ſolū coꝛpoꝛis greſſu. ſed etiā cōpaſſionis affectu (videns ciuitatem) ſcꝫ hieruſalem in qua diu viguerat cultus diuinus (fleuit ſuper illā) Lyr. ſcꝫ fletu compaſſionis. Tū pꝛopter mala culpe q̄ ibi multiplicata fuerunt. Tū ꝑpter mala pene que futura imminebāt Notandum qꝛ criſtus quater fleuit. Pꝛio in natiuitate: vt patꝫ Sapientie ſeptimo. Pꝛimam vocem ſimilem omnibus emiſi plorans. Unde etiam canitur. Uagit infans inter arta poſitus pꝛeſepia. Secundo in Lazari ſuſcitatione. Tertio fleuit ſuper ciuitatem hieruſalem. Quarto in ſua paſſione vt patet Hebꝛeoꝛum quinto. Cum clamoꝛe valido et lachꝛymis exauditus eſt. (quia ſi cognouiſſes) Hoꝛra. ſcilicet ruinam et ſubuerſionem que tibi imminet (et tu) ſupple fleres (et quidem in hac die tua) ſcilicet pꝛoſpera in qua facis voluntatem tuam (que ad pacem tibi) ſcilicet modico tempoꝛe duraturam Et ideo nunc gaudes. quia imminentia non vides. (Nunc autem obſcondita ſunt ab oculis tuis) ſcilicet mala que futura ſunt tibi (quia venient dies in te et circundabunt te inimici tui) Hoꝛra ſcilicet pꝛincipes romani cum exercitu valde foꝛti (vallo) ad litteram quia quia tres aggeres dicuntur romani feciſſe circa hieruſalem capiendam.

na iniqtatis. vt cū defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula.

Dñica x. pꝰ octauas pētheco. Euāg. ſm Lu. xix.

A illo tempoꝛe

Cū appꝛopinq̄ret ieſus hieruſalē vidēs ciuitatē fleuit ſuper illā dicēs. Quia ſi cognouiſſes ⁊ tu. Et quidem ī hac die tua q̄ ad pacez tibi. nūc aūt abſcōdita ſūt ab occulis tuis. qꝛ veniet dies ī te et circundabunt te inimici tui vallo. ⁊ circūdabunt te.

et coanguſtabũt te vndiqꝫ. et ad t̃rã ꝓſternẽt te ⁊ filioſ tuos q̄ in te ſũt. Et nõ relinquẽt in te lapidẽ ſup lapidẽ eo ꝙ nõ cognoueris tps viſitationis tue. Et ingreſſus in tẽplũ cepit eijcere vẽdentes ⁊ emẽtes dicẽs ill'. Scriptũ eſt qꝛ domuſ mea domꝰ oꝛatiõis ẽ. Uos ãt feciſtis illã ſpeluncã latronũ. et erat quotidie docẽs in templo.

(⁊ coanguſtabũt te vndiqꝫ). ſ. cõcludendo ⁊ ꝓhibendo introitũ ⁊ exitũ ⁊ introductiõꝫ victualiũ ⁊ armoꝝ. Uñ Joſephꝰ dicit ꝙ ꝑ anguſtia famis mulieres pueros ꝓprios comederunt (⁊ ad terrã ꝓſte) Capta eñi ciuitate turres ⁊ muros dirue runt ⁊ cuncta edificia eiecerũt ad terrã (⁊ filii. tu. q̄ in te ſunt) Hoꝛra. i. habitatoꝛes tuos aliq̄s occidendo, aliquos captiuando. (et nõ relinquent in te lapidẽ ſup lapidẽ). ſ. fũditus euertendo. hoc iam patet ad oculũ. qꝛ ſepulcruꝫ xp̃i qđ olim erat extra ciuitatẽ iam eſt in medio ciuitatis. (eo ꝙ non cogno. tp̃s viſitatiõis tue). ſ. quo creatoꝛ oĩm per incarnatiõis myſteriũ ⁊ per ꝑ̃dicationis officiũ te viſitare dignatꝰ eſt quẽ nõ recepiſti: ſed vſqꝫ ad mortẽ ꝑſecutus fuiſti. Sciendũ ꝙ miſericoꝛs deꝰ nõ ſtatim punit homines cum peccant: ſꝫ ꝓlongat ipſis vitã ꝓpter emendã. Sicut homo cum videt foꝛamen in ſotularibꝰ vel in veſtimentis ſuis. non ſtatim eos ꝓijcit ſed facit eos refici quouſqꝫ nõ ſit amplius ſpes de reparatione ipoꝝ. Sic dñs ieſus xp̃s nõ ſtatim puniuit hierl'm: ſꝫ q̄dragintaduos annos ꝓtraxit. ſꝫ qꝛ inuenit eam incoꝛrigibilẽ tunc ꝑmiſit eam deſtrui a romanis ꝑ̃ncipibꝰ. ſ. tyto ⁊ veſpaſiano (⁊ ingreſſus in templũ) ⁊ hoc ꝓpter noſtrã inſtructionẽ. Uñ Chriſ. Tu chriſti imitatoꝛ factus cũ ingreſſus fueris aliquã ciuitatẽ ante omnẽ actũ ad eccl'iam curras: qꝛ ꝓpriũ boni filij eſt vt veniens pꝛimo currat ad domũ patris (cepit eijcere vendentes ⁊ ementes) Ly. Nã ſacerdotes ꝓpter cupiditateꝫ ⁊ auariciã ſuam in pꝛimo atrio templi fecerũt tria loca venalia vt aduenientes ſi nõ haberent vnde quid offerrent inuenirent ibi ad emendũ Et ſi aliqui nõ haberent emerent poſuerũt ibi numularios a quibꝰ acciperent mutuo pecuniã. Sed q̄ritur hic quare nõ reſtituerit xp̃o. Rñdet Ly. ꝙ ex oculis eiꝰ ⁊ facie exibat quidam fulgoꝛ terrens eos ita ꝙ ñ audebãt reſiſtẽ: ſicut etiã ĩ voce ſua terruit eos q̄ veniebant ad capiendũ eũ q̄ cũ audirent ip̃m dicentẽ ego ſum: ⁊ abierunt retroꝛſum ⁊ ceciderunt in terrã. vt habet Joh. xviij. In voluntate xp̃i erat oñdere infirmitatem aſſumptã. ⁊ etiã ſue diuinitatis virturẽ (dicens ill' ſcriptũ eſt ei) Eſa. lvi. (domꝰ mea) Hoꝛ. id ẽ meo cultui dedicata. In q̄bus v̾bis oñdit ſe eſſe deũ: qꝛ templuꝫ ſolius dei eſt (domus oꝛatiõis eſt) nõ domꝰ negociationis: nõ vane locutõis: nõ ſpectaculoꝝ. Et iõ dicit Auguſtinus in regula in oꝛatoꝛio nẽo aliquid agat niſi ad quod factũ eſt vnde ⁊ nomẽ accepit (vos aũt feciſtis illam ſpeluncaꝫ latronum) qꝛ ipſi non curabant de cultu dei: ſed de excoꝛiatõne populi ꝑ aſtutias exq̄ſitas. Spelunca aũt latronũ dꝛ eẽ locus vbi ſpolia que rapiunt̃ ponunt̃: ⁊ hoc fecerunt ſacerdotes de templo vt iam dictum eſt (⁊ erat docens quotidie in templo) Unde Greg. Redemptoꝛ noſter nec indignis nec ingratis ꝑ̃dicationis v̾ba ſubtraxit. In hoc dat nobis exemplũ pꝛedicandi. Notandũ ꝙ illi ad quos pertinet vt ꝑ̃dicent frequenter debent ꝑ̃dicare: ⁊ q̄ hoc negligunt multas cõminationes que habent̃ in ſacris ſcripturis ſcḋm Guil. incurrũt. vñ Ezechi. xxxiij. Si dicẽte me ad impiũ. impie moꝛte moꝛieris et non annunciaueris nec locutꝰ fueris vt ſe cuſtodiat impius a via ſua ipſe impiꝰ in impietate ſua moꝛiet̃ ſanguinẽ eiꝰ de manu tua requiram. vñ Eſa. vi. Ue mihi qꝛ tacui: quia vir pollutꝰ labijs ego ſum Itẽ. i. ad Coꝝ. ix. Ue mihi eſt ſi nõ euãgelizauero vobis. Circa p̃ñs euangelium vbi dicit̃. Uidens ieſus ciuitatem fleuit ſuper eam. Notandum ꝙ vt ex ſcriptura haberi poteſt quadruplex eſt fletus xp̃i.

quí ſignat quadruplicē fletuȝ quē in hac vita habere debem⁹. Prim⁹ eſt fletus in fantie ſicut de xp̄o canitur. Uagit infans inť arta poſit⁹ p̄ſepia. vñ Sapiē. vij. Similē vocē oīb⁹ emiſi plorans q̄ ſignificat fletū quē debemus habere p incolatu p̄ńtis miſerie. Uñ Auguſti. Puer q̄ naſciť a plorati icipit nec ridere pōt ſtatim natus plorat p pheta ſue calamitatis Scd̄s eſt flet⁹ quo fleuit ſup lazarū ad vitā eū reuocando: q̄ ſignificat fletū quē hr̄e debemus pro patrie dilatione. vñ pš. cxix. Heu mihi qꝛ incolat⁹ meus plongat⁹ ē. Terci⁹ eſt fletus q̄ fleuit ſup ciuitatē hierl'm in die palmarū. q̄ ſignificat fletū quē hr̄e debem⁹ p cōpaſſione miſerorū. vtȝ Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquā et oculis meis fontē lachrymarū ⁊ plorabo die ac nocte interfectos filie populi mei. Uñ etiā. ij. ad Cor. xi. Quis infirmať et ego nō infirmor: q̄s ſcandalizať ⁊ ego nō vror. Quart⁹ ē fletus q̄ fleuit in cruce vt pȝ ad Hebre. v. Cū clamore valido ⁊ lachrymis offerens exaudit⁹ eſt p ſua reuerētia: q̄ ſignificat fletū quē habē debem⁹ in cruce penitētie ex cōpunctione pctōꝝ. Unde pš. vi. Lauabo p ſingulas noctes lectū meū. i. cor meū ⁊ faciē aīe mee. Sic fleuit ⁊ lauit magdalena ⁊ mūdata ē Lu. vij. Sic fleuit ⁊ lauit petrus pctm̄ ſuū vt pȝ Lu. xxij. Egreſſus foras fleuit amare. amare.

Dñica vndecima p⁹ octauas penthe. Euangeliū ſꝫm Lucam. xviij.

In illo tempore Dixit ieſus ad quoſdā q̄ in ſe cōfidebāt tāq̄ȝ iuſti ⁊ aſpnabanť ceteros pabolā iſtā Duo hoīes aſcēdebāt in tēplū vt orarent. vn⁹ phariſeus alter publican⁹. Phariſeus ſtans hec apud ſe orabat. deus gratias ago tibi.

d Dixit ieſus ad q̄ſdā qui ⁊c̄. Luce xviij. Hyſtoria hui⁹ euāgelij dixit dñs Anno ei⁹. xxxiij. kal. aprilis. dñica. luna. x. inditōe. vi. Uñ initiū illius euāgelij ſcribit ſctūs Lucas in eo. cap̄. q xp̄s dixit pabolā iſtā. Judex quidā erat ī quadā ciuitate qui deum nō timebat ⁊ hominē nō reuerebať. Uidua autē q̄dā erat in ciuitate illa ⁊ veniebat ad eum dicens Uindica me de aduerſario meo ⁊ nolebat p multū tēpus poſt hoc dixit intra ſe et ſi deū nō timeo nec hominē reuereor tamē quia moleſta ē mihi hec vidua vindicabo illā. ſcȝ faciendo ei iuſticiā ne in nouiſſimo veniens ſugillet me. i. ſuffocet me tediosis clamorib⁹. Lucanus. Item ſugillare. i. ſuffocare ſtrangulare cōdēnare. Tūc poſt modū ſequiť euangeliū hodiernū (Dixit ieſus ad quoſdā qui ī ſe cōfidebant). i. ſuis meritis (tanq̄ȝ iuſti) cum tn̄ iniuſti. qꝛ humilitatem nō habebāt ſine q̄ nullus ē iuſt⁹ (⁊ aſpernabanť ceteros) quia nō attendebant illud. Eſaie. xxxiij. Ue q̄ ſpernis nōne ⁊ ipſe ſperneris (duo hoīes aſcenderūt in tēplū) Ly. q̄a ad litterā tēplū erat in alto ſitū. ſcȝ in monte moria. vt hr̄. ij. Parali. ij. (vt orarēt) nō ad confabulandū nō ad mulieres videndum (vn⁹ phariſeus) Hor. i. apparēs iuſtus. Phariſei eñ diſtinguebāť ab alijs in habitu in obſeruantijs ⁊ cultu religionis pp̄ter qd̄ dicti ſunt phariſei. id eſt diuiſi ab alijs hominibus (⁊ alter publicanus) id eſt publicis negocijs intentus q̄ de cōmuni curſu implicant ad peccatum. (phariſeus ſtans) Hor. ecce ſuperbia. cū tamen deberet flectere genua. vel aliquo alio modo ſe inclinare (hec apud ſe orabat) Lyra. Iſte phariſeus pp̄rie non orauit. ſed magis ſe iactabat dicens (de⁹ gratias ago tibi) Hor. Male incepit iſte phariſeus oratiōnē ſuam debuit eñ incipere in ſui accuſationē. ſꝫm illud Prouerbiorū xviij. Juſtus in principio accuſator ē ſui. In medio ſupplicare ⁊ orare. Et ī fine gratias agere. ſicut facit ſacerdos ī miſſa ſua Primo enim accuſat ſe in generali confeſſione dicendo. Confiteor. Secūdo deum ſuppliciter deprecatur multiplici oratione. Et vltimo deo regratiatur in gratiarūactione: cum dicit. Ite miſſa eſt. vel Benedicamus domino. Deo gratias.

D

qꝛ nõ sũ ſicut ceteri hominũ
raptores.iniuſti. ⁊ adulteri
velut etiã hic publicanꝰ. Je
iuno bis ĩ ſabbato.decimas
do omĩũ q̃ poſſideo Et pub
licanus a lõge ſtãs nolebat
nec oculos ad celũ leuare.ſ;
ꝑcutiebat pectus ſuũ dicẽs.
Deus ꝓpiciꝰ eſto mihi pec
catori. Amẽ dico vobis de/
ſcendit h̄ iuſtificatus in do/
mũ ſuã ab illo qꝛ omnis q̇ ſe
exaltat humiliabiť. ⁊ qui ſe
humiliat exaltabiť.

Dominica duodecima pꝰ
octauas penthe. euangeliũ
ſm Marcũ. vij.

(quia nõ ſum ſicut ceteri hominũ) quaſi
diceret ſolus iuſtꝰ ſum. oẽs ceteri pecca/
tores (raptores iniuſti et adulteri) Hor.
raptores eñ ſunt qui ꝓximoꝝ ſuoꝝ ſub/
ſtantiã rapiunt. Iniuſti qui ꝑſonas eorũ
ledunt et comprimũt.
Adulteri q̇ vxores ꝓxi
morũ polluunt (velut
etiaꝫ hic publicanus)
quẽ iudicat ⁊ cõdẽnat
Poſt h̄ enumerat bo/
na ſua dicẽs (Jeiuno
bis in ſabbato).i.eb/
domada q̃ apud iude/
os tota denominabať
a ſabbato tanq̄ a die
digniori (decimas do
omniũ que poſſideo)
Lyra. phariſei de mul
tis decimas dabãt: vt
de mẽto de aneto ⁊ de
cimino. vt pꝫ Mathei
xxiij. ad qꝺ nõ tenebã/
tur vt ceterꝭ iuſtiores
apparerent (ſ; publica
nus a longe ſtans) Ly
ra. ecce dei timor qua/
ſi nõ eſſet dignꝰ ad al/
tare appropinq̄re (no/
lebat nec oculos ad ce
lum leuare) Ecce pu/
dor qꝛ ꝓpter peccata ſua nõ audebat celũ
reſpicere (ſ; ꝑcutiebat pectus ſuuꝫ) Ecce
dolor ꝺ peccatꝭ cõmiſſis (dicẽs deꝰ ꝓpitiꝰ
eſto mihi peccatori) Ecce vera ⁊ pura cõ/
feſſio. et iſta iã dicta ſufficiũt ad remiſſio/
nem peccatoꝝ: ideo ſequiť (Amen). i. ve
raciter (dico vobis deſcendit hic) ſcꝫ de
tẽplo dei qꝺ erat in monte (iuſtificatus)
ſcꝫ de impio factꝰ iuſtus ꝑ gratiã ⁊ miſe/
ricordiã dei: quia deus humilibꝰ dat gra
tiam (in domũ ſuam ab illo) ſcꝫ phariſeo
ſuperbo cuius ſuperbia corrũpebat om/
nia bona opera eius. Unde Auguſtinus
Superbia etiam bonis operibus inſidia
tur vt pereant (quia omnis qui ſe exaltat
Lyra. per ſuperbiam (humiliabitur) per
penam (⁊ qui ſe humiliat) per veram con
feſſionem peccatorũ (exaltabitur) in glo
ria per remuneratiõẽ. Sicut eñ in ſtate
ra materiali vna parte depreſſa, altera ele
uatur: ⁊ econuerſo. Sic in ſtatera diuine
iuſticie decretum eſt vt qui eleuantur per
ſuperbiam in vita preſenti deprimantur
per penam confuſibilem in vita futura et
econuerſo. Qui ſponte humiliant in pre
ſenti ꝓpter deum. in fu
turo ad gloriam eleua
buntur. Circa pre/
ſens euangeliũ vbi di
citur. Deus propitius
eſto mihi peccatori.
Notanduꝫ q̇ quilibet
peccator debet ꝑ poſſe
laborare vt penitentiã
veram agat in preſen/
ti vita. Primo ꝓpter
acerbitatem ignis pur
gatorij. quia ignis ille
eſt idem cum igne in/
fernali ſm Thomã de
aquino. Unde etiã ſan
ctus Gregoriꝰ in quar
to dyalogoꝝ capi. xlv.
In eodem igne purga
tur electus ⁊ detinetur
damnatꝰ. Unde magi
ſter ſententiaruꝫ libro
iiij. diſt. xliiij. capi. vi.
Illa pena eſt grauior
omnibus alijs. Exce/
dit eñ omnẽ penam vi
te preſentis etiã quã paſſi ſunt martyres.
Secũdo ratione diuerſitatis penarũ. qꝛ
ibi ſũt pene diuerſe ſm diuerſitatẽ pecca
torũ eſt ibi ⁊ penarũ modꝰ. Nã pro mẽſu
ra peccati erit ⁊ plagarũ modus Deuť. vi
ceſimoquĩto. Tertio rõne diuturnitatis.
quia ibi annus ꝓ die cõputať. Unde Eze
chielis quarto. Diem pro anno dedi tibi
diem ſcꝫ in p̄ſenti tempore. ꝓ anno ſcili/
cet in futuro. Quarto rõne infructuoſita
tis. qꝛ illa pena nõ valet ad meritũ: ſed ſo
lũ ad ſatiſfactionẽ ⁊ eſt inuolũtaria. Pe
na aũt in vita p̄ſenti eſt volũtaria ⁊ meri/
toria. Quinto ratione dãnoſitatis. qꝛ q̄/
diu aĩa eſt in pena caret gloria. Modo
retardari a gloria excedit om̃em penã vi/
te preſentis. ⁊ preſertim in talibus q̇ niſi
eſſet adhuc pena illa ꝑſoluẽda ſtatim deũ
viderẽt qꝛ tales ĩ gratia moriunť. ⁊ nihil
impedit. quãdo quis in gr̃a dei ab hac vi

ta decedit:niſi ſolutio pene ꝓ peccatis ꝓ
quibꝰ hic non plene ſatiſfecit ꝛc. Unde
Hume. Nanqꝫ enī a quoqꝫ dei facies vi-
debitur donec ꝑ penā venialiū peccatorū
quadrans minimus perſoluatur.

N illo tempore
Exiens ieſus de finibus ty-
ri venit ꝑ ſydoneʒ ad mare
galilee īter medios fines de
capoleos. ⁊ adducūt ei ſur-
dū ⁊ mutū ⁊ deprecabantur
eū vt imponat illi manū. et
apprehendens eū de turba
ſeorſum miſit digitos ſuos
in auriculas eius ⁊ expuēs
in terrā tetigit linguā eius.
Et ſuſpiciēs in celū ingemu
it ⁊ ait. Effeta. qđ eſt adape
rire. Et ſtatim aperte ſūt au
res eiꝰ ſolutū ē vinculū lin-
gue eiꝰ et loquebatur recte.
Et precepit illis ne cui dice
rent. quāto aūt eis precipie
bat tanto magis plus predi

e Xiens ieſus d
finibꝰ tyri ꝛc.
Marci ſeptio
Matei.xv. Hoc ſignū
fecit dominꝰ ieſus cri
ſtus Anno eius.xxxi.
xij kal. decēbris feria.
v. luna. xvij. inditione
iiij. Ante initiū preſen
tiſ euāgelij ſcribit mar
cus. c. vi. ꝙ vbicūqꝫ do
minus ieſus introibat
in vicos vel in villas
aut in ciuitates in pla
teis ponebāt infirmoſ
et deprecabant̄ euʒ vt
vel fimbriā veſtimenti
eius tangerēt ⁊ quot-
quot tangebant eū ſal
ui fiebant. Poſtmodū
ſequit̄ euangeliū ho-
diernū (Exiens ieſus
de finibus tyri venit ꝑ
ſydonem ad mare gali
lee) Ly. tyrus ⁊ ſydon
ſūt quedā ciuitates ſi-
te in terra ꝓmiſſionis
ꝓpe montē libani Ma
re galilee eſt quidā la-
cus per quē tranſit ior
danis (inter medios fines decapoleos)
Unde Jaco. Decapoleoſ eſt regio decem
vrbium trans iordanē ad orientē. ⁊ cum
veniſſet ieſus criſtus ad locum illum (ad
ducunt ei ſurdum ⁊ mutum) nō erat talis
a natiuitate nec ab infirmitate ſuꝑuenien
te. ſed a demone ipſum obſidente. eiꝰ au-
ditum impediente. ⁊ loquelam (⁊ depre-
cabantur eum vt imponat illi manū) ſci-
licet vt ipſum ſic curaret. per quod datur
intelligi ꝙ aliquādo precibus ſanctoruʒ
et etiam bonorū hominū ſalus alicui im-
petratur (⁊ apprehendens eū de turba ſe
orſum) Unde Jaco. per quod datur intel
ligi ꝙ ille qui ſaluari deſiderat malas ſo
cietates dimittat (miſit digitos ſuos ī au
riculas eius) Ly. per digitos ītelligitur
gratia ſpiritusſancti quā infundit criſtus
in cor peccatoris (et expuens in terrā te-
tigit linguam eius) per ſaliuam ſapiētia
diuina ītelligitur. Theod. Omnia que ī
criſto corpore facta fu
erunt. ſancta ⁊ diuina
fuerunt. ſiue veſtimen
ta eius. ſiue digiti eiꝰ
ſiue ſputum eiꝰ. Et iđ
aliquādo curabat per
tactum veſtimentoruʒ
aliquando ꝑ digitum.
aliquando per ſputuʒ
ſicut patet hic in euan
gelio (⁊ ſuſpiciēs ī ce-
lum) per qđ docet nos
vt ſepe ad celū reſpici-
amus. qꝛ ibi eſt amicꝰ
noſter. auxiliū noſtruʒ
⁊ hereditas noſtra (in
gemuit) qđ facere vo-
luit vt oſtenderet hu-
mane nature veritateʒ
Item vt oſtēderet pec
catoribus gemendi ne
ceſſitatem: quia qui ſa
nari vult a peccatis p̄-
us debet ingemere: vt
ptʒ Ezechie. xviij. In
quacunqꝫ hora pecca-
tor ingemuerit ꝛc. (et
ait: effeta. qđ eſt adape
rire) Ly. oſtendens ſe
verum deum curando
per imperiū (et ſtatim aꝑte ſunt aures eiꝰ
et ſolutum eſt vinculum lingue eius. ⁊ lo
quebetur recte) Jaco. Uinculum lingue
tunc ſolutum ē quando homo lingua vti
tur ad orationē. ad proximi edificationeʒ
et informationē. ad peccati confeſſionem
et ad dei laudem (et p̄cepit illis ne cui di
cerent) vt vanā gloriā fugiendā eſſe doce
ret (quāto autem eis p̄cipiebat. tanto am
plius predicabant) Unde Aug. ꝑ hoc cri
ſtus volebat pigris oſtendere cum quan
to feruore p̄dicare debēt quibꝰ iubet vt p̄
dicent qm̄ illi qui ꝓhibentur tacere nō po
terant. Ly. bn̄ficiatꝰ de bn̄ficijs acceptis
debet ſe gratum oſtendere ⁊ bn̄factorem
laudare; qꝫuis benefactor hoc nō querat

cabant ⁊ eo amplı⁹ admirabant dicētes. Bene omīa fecit ⁊ ſurdos fec̄ audire ⁊ mutos loqui.

Dominica tredecia poſt octauas pēth. Euangelium ſm Lucam. x.

Illo tēpe Dixit ieſus diſcipul' ſuis. Beati oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis. Dico eni vob ꝙ multi ꝓphete ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos videtis et nō viderūt. ⁊ audire q̄ vos auditis ⁊ nō audierūt. Et ec

(et eo amplius ammirabant) Ly. de tāta humilitate (dicētes. Bene oīa fecit ⁊ ſurdos fecit audire ⁊ mutos loq̄) Circa pn̄s euāgeliū vbi dr̄ ſuſpiciēs in celū. Notandum ꝙ Hugo de prato dicit ꝙ quater legimus ieſū oculoſ ſubleuaſſe. Primo turbā paſturus. vt Joh. vi. Cum ſubleuaſſet oculos ieſus ⁊c̄. Secūdo reſpōſū legiſperito daturus vt patet Luce. x Tertio ſurdū ⁊ mutuz ſanaturus: ſicut patet in verbis p̄miſſis. Suſpiciēs in celū. Quarto lazarū ſuſcitaturus vt patet Johā. xi. Ubi ſciendū ꝙ oculis mentis noſtre celū reſpicere debem⁹: ⁊ ad ipſum anhelare. ⁊ hoc ꝓpter tria. Prīo qr̄ ciuitas noſtra ē vbi ꝑpetue manere debem⁹: vt patet Hebreoꝝ. xiij. Nō habem⁹ hic manētē ciuitatē ſed futurā inquirimus Exēplū de illis qui in aliena patria demorant̄ quomodo coꝛ ad terrā ſuā ponūt ſi illuc redire intēdant. Alı̄s nō habēt ibi coꝛ ſuū ſi in terra in qua habitāt edificāt ⁊ de patria ſua amplius nō cogitant. Secūdo qr̄ ibi ē pater noſter ⁊ mater noſtra ⁊ fratres ⁊ ſoꝛoꝛes et amici noſtri. ſcilicet xp̄s ⁊ beata virgo et alij ſancti q̄ amplı⁹ nō diligunt q̄ꝫ parētes carnales pueros ſuos. Sperare etiaz debem⁹ ꝙ ibi ſint anīe p̄deceſſoꝛū noſtrorū q̄ in fide xp̄i moꝛtui ſūt. Omnia iſta trahunt deſiderium hominis ad celū. Tertō quia ibi eſt theſaurus noſter. ſcilicet merces operū noſtroꝛū ⁊ etiā meritū xp̄i ⁊ beate virginis Marie omniū electoꝛū in celo exiſtentiū qui eſt theſaur⁹ indeficiens omnē ſufficientiā habens. quia nec auferri nec coꝛrumpi poteſt. Magnus aūt ⁊ p̄cioſus theſaurus multum trahit coꝛ hominis vt patet Mathei. vi. Ubi eſt theſaurus tuus ibi eſt ⁊ coꝛ tuum.

b Eati oculi qui vident que vos videtis Luce. x. math. xiij. Ante iniciū illius euangelij ſcribit ſanct⁹ Lucas ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. qui voſ audit me audit: et q̄ vos ſpernit me ſpernit. Et cōuerſus ad diſcipulos ſuos dixit (Beati oculi qui vident) Ly. ſcꝫ nō ſolū humanitatem xp̄i ⁊ facta exterioꝛa cōſpiciēdo ſ; v̄tutē diuinitatis latentē intelligendo (que vos videtis) Hoꝛ. viderūt eniz apl̄i gratioſaz p̄ſentiā domini noſtri ieſu xp̄i in aſſumpta humanitate. ⁊ crediderūt eū verum deū ⁊ hominē ergo dicti ſūt beati. Sed iudei phariſei: caypha herodes. ⁊ pylatus ſolum viderūt foꝛis xp̄i humanitatē: ſed nō cognouerūt eius deitatē ergo nō ſunt dicti beati. Unde Hier. ī omel'. Illoꝛū oculos beatos dixit qui hominē vidētes deū crediderūt. Ubi notandū ꝙ ſi beati fuerūt oculi qui viderūt xp̄m ⁊ crediderunt eum deum. multo beatioꝛes ſūt q̄ non viderunt xp̄m in humāitate ⁊ tn̄ crediderūt ipſum verum deum in ſacramēto eucharıſtie. Unde Joh. xx. qr̄ vidiſti me Thoma credidiſti. Beati qui ñ viderūt ⁊ crediderunt (dico eni vobis ꝙ multi ꝓphete ⁊ reges voluerunt videre que vos videtis) ſicut Eſa. lxiiij. qui dixit. Utinā diſrumperes celos ⁊ deſcenderes. Itē ſicut agge⁹ qui dixit Aggei. ij. Ueniat deſiderat⁹ cūctis gentibus. Item ſicut moyſes qui dixit Mitte domine quē miſſurus es. Item et prophete dauid pſ. cxliij. qui dixit Inclina domine celos tuos ⁊ deſcēde. ⁊ plures alij (et non viderunt) Hoꝛra. ſcilicet eo modo quo vos videtis viderūt enim ipſum ſpiritualiter. ſed iſti coꝛpoꝛaliter ⁊ preſentialiter habentes eum: ⁊ ab eo que volebant interrogantes (et ecce quidam legiſperitus) ſcilicet pericia litterali. nō intelligentia ſpirituali. Unde ambroſius

ſuper Lucam. Quidam legiſperitus verba legis tenens et verba legis ignorans (ſurrexit) ſcʒ vt meliꝰ audiret (tentãs eũ ⁊ dicẽs. mgr̃) Hor. magiſtrũ vocabat cuius diſcipulꝰ eſſe nolebat (q̃d faciẽdo vitam eternã poſſidebo) Hor. videtur eñ q̃rere humilit̃ cũ dixit. mg̃r. Sapient̃ cuʒ dixit: q̃d faciendo. Utiliter: cuʒ addit. vitã et̃nã poſſidebo (At ille dixit ad eũ. in lege q̃d ſcriptuʒ eſt) ſcʒ in lege diuina q̄ lex legũ ẽ (quõ leg̃) .i. quõ doces diſcipulos tuos q̃ adhuc neſcis ꝑ q̃d ꝑueniat̃ ad vitã eternã (at ille reſpondẽs dixit. diliges dñm deũ tuum ex toto corde tuo) ẜm Bern̄. .i. ſapient̃ (ex tota aĩa) .i. dulciter (ex tota mẽte) .i. fortit̃ (⁊ ꝓximũ tuũ ſicut teipm̃) .i. ad q̃ teipm̃ ſcʒ ad grãm in pñti ⁊ ad gloriaʒ in futuro. vel eo ordine quo teipm̃ ſcʒ ĩfra deũ ⁊ ſup oĩa tp̄alia (dixitq́ʒ illi) ſcʒ ieſus phariſeo ⁊ legiſperito (recte rñdiſti) non autẽ recte feciſti: qꝛ vt dicit gloſa xp̄s laudauit eius reſponſuʒ nõ eius factũ (hoc fac vt viues) q̄ſi diceret hoc dicis et nõ facis. ideo ad vitam eternã non vadis (ille autẽ) ſcʒ phariſeus et legiſperitus (volens iuſtificare ſeipſum) .i. demonſtrare iuſtuʒ (dixit ad ieſum. et quis eſt meꝰ ꝓximus) Hor. forſitan putabat ꝙ xp̄s dixiſſet. Iu deus eſt ꝓximꝰ tuus. Et tunc rñdet omnẽ iudeũ diligo ⁊ ſic appareret iuſtus (ſuſpiciens ieſus dixit. Homo quidam aſcendebat ab hieruſalẽ in hiericho) que diſtat a hieruſalẽ ad vnã dietã (⁊ incidit in latrones. qui etiã ſpoliauerũt eũ ⁊ plagis impoſitis abierũt ſemiuiuo relicto) Erat eñ ad litterã inter hierl̃m ⁊ hiericho ſolitudo vel deſertũ in quo ſpoliabantur aliq̄ñ hoĩes trãſeuntes a latronibus ⁊ occidebantur: in qua ſolitudine captus fuit ſedechias rex fugiẽs d̾ hieruſalem a ſatellitibus regis babylonis vt habet̃ Hieremie vltimo capi. Ly. Moraliter tamen exponit̃ de peccatore deſcendente a ſtatu iuſticie in peccatum mortale qui ſpoliat̃ a demonibꝰ ⁊ relinquit̃ ſemiuiuus: quia tollitur ab eo vita gratie remanente vite nature. Myſtice etiam ꝑ hominem iuſtũ ẜm Hor. intelligit̃ adã vel omne genꝰ humanũ: ergo d̾r (Hõ quidã) ſcʒ adam vel genꝰ humanũ (deſcendebat ab hieruſalem) .i. de paradiſo et ſtatu immortalitatis. (in hiericho) .i. in miſerias et defectus vite pñtis (⁊ incidit in latrones) .i. in demonũ poteſtates (q̃ ſpoliauerunt eũ) ſcʒ indumẽta gr̃e ĩmortalitatis ⁊ innocentie auferẽdo: vt pʒ Geñ. iij. Primi parentes pꝰ pctm̃ cognouerũt ſe eſſe nudos (et plagis ĩpoſitis) .i. naturalibꝰ vulneratis et debilitatis ꝑ peccatuʒ (abierũt ſemiuiuo relicto) hõ ſemiuiuus relinquit̃: q̄ñ remanẽte vita nature ꝑuatur vita gr̃e (accidit aũt vt ſacerdos q̃dã deſcẽderet eadẽ via ⁊ viſo illo p̄terijt ſilr̄ ⁊ leuita) ſacerdos legẽ ſignificat q̄ data ẽ ꝑ moyſen. Leuita ꝓphetas ſignificat q̄ deſcenderũt poſt moyſen. Hic viderũt genꝰ hũanũ ſauciatũ: qꝛ ꝑ legẽ cognitio pecca

ce quidã legiſperitꝰ ſurrexit tentãs illũ dicẽs. Magiſter q̃d faciẽdo vitã eternã poſſidebo. At ille dixit ad eum In lege quid ſcriptũ ẽ. quõ legis. Ille reſpõdens dixit. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo ex tota aĩa tua ex oĩbus viribus tuis. ex omni mẽte tua. ⁊ ꝓximũ tuum ſicut teipm̃. dixitq́ʒ illi recte reſpondiſti. Hoc fac ⁊ viues. Ille autẽ volẽs ſeipſuʒ iuſtificare dixit ad ieſuʒ. Et quis ẽ meus ꝓximꝰ. Suſpiciens aũt ieſus dixit. hõ quidam deſcẽdebat ab hieruſalem ab hiericho ⁊ incidit in latrones. qui etiã deſpoliauerũt eũ ⁊ plagis impoſitis abierũt ſemiuiuo relicto. Accidit aũt vt ſacerdos quidã deſcẽderet eadẽ via. ⁊ viſo illo preterijt. Similiter ⁊ leuita cum eſſet ſecus locum et videret illum pertranſijt.

ti: ſed nō potuerūt ſanare genꝰ humanū.
(ſamaritanꝰ aūt quidā) ſcȝ qui cuſtos in
terp̄tat̄. i. xp̄us qui eſt cuſtos verus (iter
faciens). i. de celo deſcendēs in hūc mun
dum ꝓpter noſtrā ſalutē (videns eū) ſcȝ
oculo miſcd̄ie (miſeri/
cordia motus ē) ſcȝ ex
paſſione (⁊ appropiās
alligauit vulnera eiꝰ)
ſcȝ in baptiſmo pecca/
ta eius remittendo (in
fundens oleū ⁊ vinū)
Oleū infundit in vul/
nera cū ſpem penitēti/
bus tribuit. Uinū in/
fundit cū terrorē mor/
tis eterne ⁊ penarū in/
ferni et diē iudicij hoī
incutit (⁊ imponēs il/
lum in iumentuȝ ſuū)
Uñ Grego. iumentum
caro ipſiꝰ ē in quo vul
neratū poſuit qñ pec/
cata nr̄a ipſe portauit
ſup lignum in corpore
ſuo: vt pȝ Eſa. liij. Ue
re languores noſtros
ipſe portauit (duxit in
ſtabulū). i. in p̄ſentem
eccleſiā (⁊ curam eius
egit) quia circa egro/
tum ſollicitꝰ fuit ſicut
bonus ⁊ fidelis medicus (altera die) pri
ma dies fuit dies paſſionis. Altera dies
reſurrectōis. ⁊ hec eſt īmortalitatis (ꝓtu
lit duos denarios) id ē duo teſtamēta (et
dedit ſtabulario. i. ſummo pontifici. ſ. pe/
tro ⁊ alijs aplīs quibꝰ aperuit ſenſum vt
intelligerēt ſcripturas veteris ⁊ noui te/
ſtamenti (⁊ ait curā illiꝰ habe) ſupple cor
poris ⁊ aīe. ergo dixit prīo ſtabulario ſcȝ
petro paſce oues meas (⁊ qd̄cūqȝ ſupero
gaueris) ſupple p̄ceptis meis ſcȝ conſilia
ſupaddendo ⁊ cū ſubditis ⁊ fidelibꝰ labo
rando (ego cū rediero) ſcȝ in iudicio ex/
tremo: vt patet Actuū primo. Sic veniet
queādmodū vidiſtis eum euntē in celum
(reddā tibi) quia dn̄s ieſus reddet vni/
cuiqȝ iuxta opa ſua (Quis hoꝝ triū vide
tur tibi ꝓximus fuiſſe illi qui incidit ī la/
trones, At ille dixit. q̄ fecit miſericordiaȝ

**Samaritanꝰ aūt quidā iter
faciens venit ſecus eū. ⁊ vi-
dens eū miſericordia motꝰ
eſt et appropians alligauit
vulnera eius infūdēs oleuȝ
et vinū. Et imponēs illū in
mentū ſuū duxit in ſtabulū
⁊ curā eiꝰ egit. Et altera die
ꝓtulit duos denarios ⁊ de/
dit ſtabulario ⁊ ait. Curā il
lius habe. Et qd̄cūqȝ ſuper
erogaueris ego cuȝ rediero
reddā tibi. Quis hoꝝ triuȝ
videtur tibi ꝓximꝰ fuiſſe il-
li qui incidit in latrones. At
ille dixit. Qui fecit miſcd̄iā
in illū. Et ait ieſus illi. vade
et tu fac ſimiliter.**

in illum) Ubi notandū ꝙ opinio iudeoꝝ
erat ꝙ nō quilibet hō ꝓximus eſt. ſꝫ tm̄ iu
deus. ergo dicunt iudeū ꝓximū ſuū. ⁊ om
nem aliū hominē alienū. Ergo xp̄s oſten
dit in preſenti euāgelio oēm hominē eſſe
proximū omni homini
qui facit ei miſericor/
diam. Unde Ambro/
ſius. Cognatio non fa
cit ꝓximū: ſꝫ miſericor
dia. Unde etiā Augu/
ſtinꝰ de doctrina xp̄ia/
na. ꝓpinquitas generꝭ
nō facit ꝓximū: ſꝫ opꝰ
miſericordie impēſum
Ex quo patet. ꝙ quili
bet eſt ꝓximus noſter
qui hic viuit: quia cui
libet pōt a nobis īpen
di miſericordia vel no
bis impendere (ait illi
ieſus: vade ⁊ tu fac ſi/
militer) ſcȝ vt oēm ho
minē eſſe amicū ⁊ ꝓxi/
mū reputes ⁊ ei miſe/
ricordiā impendas af
fectu ⁊ effectu ſicut ſa/
maritanꝰ illi iudeo fe/
cit. Unde circa p̄ſens
euangeliū vbi dicitur.
Beati oculi qui vidēt
querit̄ in quo conſiſtit
beatitudo. Rn̄det̄ ꝙ quidā poſuerūt bea
titudinem in bonis corporis vt epicuri.
Quidā in bonis mundi ſcȝ diuitijs. ho/
nore potētia: ⁊ ſic de alijs. Quidā in vir/
tutibus moralibꝰ ⁊ cognitōe creaturaꝝ ⁊
maxima ſubſtantiarū ſeparatarū vt pari/
patetici. Chriſtus autē veniēs in mundū
qui ad hoc natus eſt vt teſtimoniū ꝑhibe
ret veritati. Oſtendit ꝙ in oībus ſupradi
ctis vera beatitudo nō cōſiſtit ſꝫ in viſio/
ne ⁊ cognitiōe dei dicēs. Beati oculi qui
vident que ⁊c̄. Itē querit̄ hic. beatitudo
cuiꝰ ſit. ſcȝ an anime vel corporis. Ad qd̄
rn̄det Hugo de prato ꝙ beatitudo conſi/
ſtit principaliter in cognoſcēdo ⁊ amādo
⁊ poſſidendo deū. Et btī̄tudo principalit̄
erit in aīa que deū ꝑ eſſentiā cognoſcet et
nō per aliquā ſimilitudinē ⁊ ipſum perfe
cte poſſidebit in ſe tanq̄ꝫ ꝓpriū ⁊ intrinſe/

cum bonū. Corpus autē habebit quatuor dotes ſuas que ſunt agilitas vt ſubito feratꝛ quocūq; aīa volet. Impaſſibilitas vt a nulla re poſſit ledi vel pati. Subtilitas ita vt mōtes penetret. Et claritas ita ꝙ in ipſa claritate corporis claritas ⁊ gloria anime cognoſcetꝛ quia aīa magꝭ beata clariꝰ corpꝰ habebit. Et oīa p̄dicta habebit corpuſ ex redundantia glorie aīe in corpus. Ecōtrario de corporibꝰ impiorum erit. qꝛ erūt groſſa grauia paſſibilia ⁊ obſcura. Hec ille.

¶ Dñica. xiiij poſt octa. pē/theco. Euā. ſm Lucā. xvij.

In illo tempore

Cū iret ieſus ī hieruſalē trāſibat ꝑ mediā ſamariā ⁊ galyleā. ⁊ cū ingrederetꝛ quoddam caſtellū occurrerunt ei decē viri leproſi. q̄ ſteterunt a longe ⁊ leuauerūt vocem ſuā dicētes. Jeſu preceptor miſerere noſtri. quos vt vidit ⁊ dixit. Ite oſtēdite vos ſacerdotibꝰ. Et factū eſt dū irent mūdati ſūt. vnus aūt ex illis vt vidit qꝛ mūdatuſ ē regreſſuſ ē cū magna voce magnificās deū. ⁊ cecidit in faciē añ pedes eiꝰ grās agēſ

c Cum iret ieſus in hieruſalem trāſibat ⁊c̄. Luce. xvij. Hyſtoria huiꝰ euāgelij facta ē Anno xp̄i. xxxiij. ij. ydus martij. feria. ij. luna. iiij. inditōne. vi. Ante initiū illius euangelij ſcribit ſctūs Lucas ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Cū oīa feceritis q̄ p̄cepta ſunt vobis: dicite ſerui inutiles ſumꝰ qđ debuimus facere fecimꝰ (Et factū ē dū iret hieſus in hierl̄m) ſcꝫ ad locum ſue paſſionis in quo oſtendit ſe ſponte paſſurū (tranſibat per mediā ſamariā ⁊ galyleā) Samaria erat terra gentiū. Galylea iudeoꝝ. ergo vtroſq; pertranſibat qui ad ſaluādos gentiles ⁊ iudeos venerat (⁊ cū ingrederetur q̄ddā caſtellū occurrerunt ei decē viri leproſi) Ly. qꝛ audierāt famā de miraculꝭ xp̄i (q̄ ſteterūt alōge) Ly. tū ꝓpꝛ xp̄i reuerentiā. tū quia nō debebāt appropinquare ſanis hoībꝰ ne eos inficerēt (⁊ leuauerunt vocē ſuā) Ly. ex magno deſiderio ſanitatis (dicētes. dñe ieſu p̄ceptor miſerere nr̄i). i. ſolo v̄bo potes nos curare (q̄s vt vidit dixit: ite oſtendite vos ſacerdotibus) hoc iuſſit xp̄s ꝓpter legis impletionē. Lex eñ p̄cepit Leuitꝛ. xiiij. vt mūdatꝰ a lepra ſacerdotibus ſe offerret: ⁊ hoc duplici de cauſa. Una cauſa. quia ſacerdotes debebant iudicare vtrū talis eſſet vere curatus. Scđa cauſa. quia p ſua emundatione tenebatꝛ offerre ſacrificiū determinatū in lege. Itē vt daret nobis exemplnm honorādi ſacerdotes. Ite vt per hoc ſacramentū confeſſionis exprimeret. Dicit enim xp̄s omnibus peccatoribus. Ite. quaſi diceret. non expectetꝭ ꝙ cogamini vrgente infirmitate quādo oportet ſacerdotes ad ſevocari: ſed ite dum ſani eſtis oſtendite nō palliate: vos non alios: quia alie perſone non ſunt nominande in cōfeſſione: ſacerdotibus quibus data eſt poteſtas a chriſto ligādi et ſoluendi. vt patet Johannis viceſimo capitulo. Accipite ſpiritū ſanctum quorū remiſeritis peccata remittuntur eis (⁊ factuꝫ eſt dū irent mundati ſunt) in hoc odenditur ꝙ in vera contritione peccata dimittuntur peccatori a deo etiā anteq̄ perueniat ad confeſſionem. Unde in pſalmo. xxxi. Dixi cōfitebor ſupple in futuro: ⁊ tu remiſiſti impietatē peccati mei: q̄uis poſtea teneatur confiteri ſacerdoti loco dei (vnus ergo ex illis vt vidit quia mundatus eſt reuerſus eſt cū magna voce magnificans deum) Gorra. magnitudo vocis dat intelligere magnitudinē fidei ⁊ deuotionis (⁊ cecidit in facieꝫ ante pedes eius) In quo notatur eiꝰ magna humilitas (gratias agens) eſt auteꝫ deo valde acceptabilis grarūactio. Unde auguſtinus ad Aurelianum. Quid melius animo gerimꝰ. aut ore p̄bamus. aut calamo exprimimꝰ: q̄ vt deo grās agamꝰ nec dici breuius: nec agi fructuoſius poteſt.

et hic erat ſamaritanꝰ. Reſpondens aūt h iesus dixit. Nōne decē mūdati ſūt ⁊ nouē vbi ſūt. nō eſt inuentus q̄ rediret ⁊ daret gloriā deo niſi hic alienigena. ⁊ ait illi. Surge. vade qꝛ fides tua te ſaluū fecit.

Dñica. xv. poſt octa. pēthecoſtes. Euā. ſm Math. vj.

(⁊ hic erat ſamaritanꝰ) Ly. in hoc inuit̃ ꝙ alij nouē erāt iudei nec reuerſi ſunt ad gr̃as agendū. qꝛ iudei ſemꝑ fuerūt ingrati: tā in veteri q̄ȝ in nouo teſtamēto de beneficijs dei (Rn̄dēs aūt ieſus dixit. nōne decem mūdati ſunt. et nouem vbi ſunt). q. d. Multi mūdant̃ ⁊ baptizant̃. tn̄ pauci ſaluātur: vt pȝ Mathei. xx. Multi ſunt vocati pauci vero electi (Non eſt inuētus q̄ rediret ⁊ daret gloriā deo: niſi hic alienigena) Ly. In h̄ figuratū fuit ꝙ gentiles venturi erāt deuote ad fidem xp̄i: iudeis remanentibꝰ in ſuo errore (⁊ ait illi. Surge vade) Noluit em̄ ſurgere niſi iuſſus (quia fides tua te ſaluū fecit) In hoc innuit̃ ꝙ magnū eſt meritū fidei. qꝛ ꝑ fidē peccator mundat̃. Itē ꝑ fidē hō iuſtificat̃. ad Romanos. v. Juſtificati igit̃ ex fide pacē habeamus ad deū ꝑ dn̄m noſtrū ieſum xp̄m Itē ꝑ fidē hō filius dei efficit̃: vt pȝ Joh̄. ꝑmo. Dedit eis ꝑtātē filios dei fieri ⁊c̃. Itē ꝑ fidē hō ſaluat̃. Ergo xp̄us dixit ſamaritano: fides tua te ſaluū fecit. Un̄ circa p̄ns euangeliū vbi dicit̃. Ite oſtendite vos ſacerdotibꝰ. ⁊ dū irent mundati ſunt. Unde hic querit̃ ſi peccator in ipſiꝰ cordis cōtritione abſoluit̃ anteq̄ȝ perueniat ad ſacerdotē vt hic innuit̃: quia dū irent mūdati ſunt. Quid facit poſtmodū ſacerdos: ⁊ a quo abſoluit euȝ. Rn̄deo ꝙ ſolus deus abſoluit peccatorē a culpa in ipſa cordis cōtritione: vt patet Eſa. xliij. Ego ſum qui deleo iniq̄tates tuas ꝓpter me. Sacerdos autem miniſterialiter ⁊ inſtrumentaliter peccatorē a peccato abſoluit: ⁊ nō ſolū oſtendit abſolutū. Eſt em̄ ſacerdos miniſter dei: ⁊ eius inſtrumentuȝ animatū: ⁊ hoc optime oſtendit xp̄s in lazari reſuſcitatione ꝑ quē peccator rediēs ad dei grām deſignat̃ quē xp̄s ſolꝰ a mortuis reuocauit. ſed ap̄lis mandauit vt eū ſoluerent: ſic patet ꝙ fuit a xp̄o reſuſcitatus ⁊ ab apoſtolis reſolutus. Simile eſt in iuſtificatione peccatoris quē ſolꝰ deꝰ reſuſcitat a morte culpe reddens ei grām̄ ſuā ſed ſacerdos ſoluit eū a cathenis peccatorū quibꝰ pro talibꝰ culpis ligatus tenebatur: exemplū rex vel poteſtas in conſilio abſoluit malefactorē: qui tenet̃ in carcere cathenis ligatus: ⁊ miniſtri regis vadūt ad carcereȝ: ⁊ ex parte regis abſoluūt eum a carcere ⁊ cathenis. Et miniſtri regis vadunt ad domū eiꝰ et reddūt ei oīa bona ſua prius perdita: ſic facit ſacerdos qui tanq̄ȝ miniſter dei abſoluit peccatorē a cathenis peccatoruȝ ⁊ reducit eū in eccleſiā dei ⁊ reddit ei oīa bona ſua: que ante pctm̄ fecerat: ⁊ in eccleſia dei ⁊ dat ei cibū vite mādūcare: ſcȝ corpus xp̄i: ⁊ docet quō debeat viuere: ⁊ in via dei ambulare et non ſtare: qꝛ ſtare regredi eſt. Sic pȝ ꝙ ſacerdos hȝ magna facere in iuſtificatiōe peccatoris: ⁊ nō ſolū eū oſtendere abſolutū. Un̄ iterū hic q̄rit̃ q̄ ſit forma abſolutiōis a pctīs. Rn̄deo ſm ſanctū Tho. de aq̄no ꝙ de ſubſtātia forme eſt. Ego abſoluo te a pctīs tuis. Sed p̄mittit̃ oratio ſcȝ. Miſereat̃ tui oīpotens deus ⁊c̃. Ne effectus ſacramēti impediat̃ ex parte penitentis. Et cōmunit̃ apponit̃ in noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti. Itē querit̃ an impoſitio manus ſuꝑ caput cōfitentis requirat̃. Rn̄detur ſm ſanctuȝ Tho. de aq̄no ꝙ nō: quia hoc ſacramentū nō ordinat̃ ad cōſequendam aliquā excellentiā gratie: ſed ad remiſſionē peccatoꝝ. Magis aūt in hoc ſacramēto cōpetit crucis ſignatio q̄ȝ manꝰ impoſitio. In ſignū ꝙ per ſanguinē crucis xp̄i remittunt̃ peccata. ⁊ nō eſt de neceſſitate ſacramenti ⁊c̃. Itē Tho. dicit ꝙ q̄ impetrat abſolutionē a papa vel legato caute facit ſi faciat ſe abſolui ab oībꝰ excōmunicatōnibꝰ ⁊ pctīs de q̄bus nō recolit: qꝛ ſi poſtea recolat de aliq̄bꝰ nō tenet̃ iterꝝ abſolutōnē petere ab excōicatōe: licȝ de pctō ſi ſit mortale teneat̃ cōfiteri.

n Emo poteſt duobꝰ dn̄is ſeruire. Aut em̄ vnū odio habuit ⁊ alte/rum ⁊c̄. Math. vi. Luce. xvi. Hec verba euāgelij locutꝰ eſt ieſus Anno eiꝰ xxxiij. ydus iulij. feria. v. luna. xvi. inditi/one. iiij. Ante initium p̄ntis euāgelij ſcribit ſctūs Matheꝰ in eodē capi. ꝙ xp̄s dixit diſci/pulis ſuis. Nolite the ſauriſare vobis theſau ros in terra vbi erugo ⁊ tinea demolitur: vbi fures effodiūt ⁊ furan tur. Thezauriſate au/tem vobis theſauros ī celo. vbi nec erugo: nec tinea demolitur: ⁊ vbi fures nō effodiunt nec furant̄. Ubi enim eſt theſaurus tuus. ibi eſt ⁊ cor tuū. Tūc poſt modū ſequit̄ euange/liuz hodiernū (Nemo poteſt duobꝰ dn̄is ſer/uire) Hor. cōtrarijs in ter ſe differentibꝰ ⁊ cō traria p̄cipientibꝰ. Et quilibet hominum ha bet vnum illoꝝ duoꝝ. Hoc ſic ꝓbat̄ quia oīs hō aut eſt in gr̄a: aut ī pctō mortali. Si autē eſt in gr̄a tūc habet ꝓ dn̄o deū. ſi autē in pec cato mortali tunc ha/bet dyabolū ꝓ domīo.

In illo tēpore

Dixit ieſus diſcipul̄ ſu/is. Nemo poteſt duobꝰ dn̄is ſeruire. Aut ei vnū odio ha bebit. ⁊ alteruz diliget. aut vnū ſuſtinebit. ⁊ alterū ꝯtē/net. nō poteſtis deo ſeruire et mamone. Ideo dico vo/bis ne ſolliciti ſitis an̄ie ve/ſtre quid mādu cet̄ neqꝫ cor pori veſtro q̄d induamini. Nōne an̄ia plus eſt ē q̄ eſca et corpus plus q̄ veſtimen euz. Reſpicite volatilia celi quoniā nō ſerunt neqꝫ me/tunt neqꝫ congregant ī hor rea ⁊ pat̄ veſter celeſtis pa/ſcit ea. Nōne vos maḡ plu ris eſtis illis. quis autē ve/ſtrū cogitās poteſt adijcere ad ſtaturā ſuā cubitū vnuz

(Aut vnū odio habebit) Hor. ſcȝ dyabo lum (⁊ alterū diliget) ſcȝ deū (Aut vnum ſuſtinebit) ſcȝ dyabolū quē hō peccando patit̄. ſed non diligit (⁊ alteꝝ contēnet) ſcȝ deū quē hō peccando mortaliter con/temnit. Sed deum nemo poteſt odire. qꝛ ſummū ⁊ infinitū bonū eſt. Nec dyabolū quiſqꝫ diligit: ſed peccando ſe ei ſubijcit (Non poteſtis deo ſeruire ⁊ māmone). i. diuitijs. Ly. nō dixit xp̄s nō poteſtis ha/bere: ſ; nō poteſtis ſeruire. Licite em̄ poſ/ſunt haberi qn̄ bene diſpenſant̄: ſicut ille qui in pijs operibꝰ diuitias expendit nō ſeruit diuitijs, ſ; magis diuitie ſeruiūt ſi/bi quia eis vtit̄ ſicut inſtrumētis ad ope ra virtutū. Un̄ Ambro. ſuꝑ Lucā Sicut diuitie ſunt impedimēta improbis. ita ꝓ/bis ſunt adiuuamenta virtutis. ⁊ talis ſi mul poteſt ſeruire deo ⁊ vti ipſis (ideo di co vobis ne ſolliciti ſi tis) ſcȝ ſollicitudīe ni mia. Notandū ꝙ xp̄s hic non ꝓhibet laborē quia hō ad laborē na/ſcitur ſicut auis ad vo landū. ſ; ꝓhibet ſollici tudinē ſuꝑfluā ⁊ inor/dinatā ꝑ quam poſtpo nuntur bona ſp̄ualia ⁊ etiā eterna (anime ve/ſtre). i. animali vite q̄ cibo ſuſtentatur (quid mādu cetis neqꝫ corpo ri veſtro quid indua/mini. nōne aīa plus eſt q̄ eſca) q. d. longe plꝰ eſt (⁊ corpꝰ plus q̄ ve ſtimentū). q. d. ſi deus dedit vobiſ maiora ſcȝ corpus ⁊ animā: con/ſequent̄ etiā dabit mi/nora ſcȝ eſcā ⁊ veſtimē tum (reſpicite volati/lia celi: qm̄ non ſerunt neqꝫ metunt neqꝫ con gregant in horrea ⁊ ta men pr̄ veſter celeſtis paſcit ea) Un̄ pſ̄. cxlvi Qui dat iumētis eſcā ipſoꝝ ⁊ pullis coruoꝝ inuocantibꝰ eū. Mul/to fortiꝰ hominē ſufficienter paſcet. Un/de Raba. Quis rex militibꝰ deuotis de/bitam nō ꝓcurat alimoniā. Quis dn̄s mi niſtris ſuis non miniſtrat cibaria. Quis pr̄ nō dat filijs alimēta ⁊c̄. (nōne vos ma gis pluris eſtis illis). q. d. multo maio/ris precij eſtis. Ly. natura humana maio ris ponderis eſt corā deo quia alie crea/ture facte ſunt ꝓpt̄ hominē. finis aūt no/bilior eſt his q̄ ſunt ad finē. Si ergo de il lis curat multo fortius de nobis curā ha bet (q̄s autē veſtrū pōt adijcere ad ſtatu/ram ſuā cubitum vnū). q. d. nullus. Ergo deꝰ q̄ dat hoī incremētū ⁊ q̄ntitatē ſtatu/

Et de veſtimētis quid ſolli
citi eſtis. ꝯſiderate lilia agri
quō creſcūt. nō laborāt neqꝫ
nent. dico aūt vobis ꝙ ne-
qꝫ ſalomō in om̄i gloria ſua
coopertꝰ ē ſicut vnū ex iſtis
Si ei fenū agri qꝺ hodie ē ⁊
cras in clybanū mittit̄ deus
ſic veſtit. quātomagis vos
modice fidei. nolite ergo ſol
liciti eſſe dicētes: qd mādu/
cabimus aut quid bibemus
Aut quo operiemur. Hec ei
om̄ia gentes inquirūt. Scit
eni pater veſter qꝛ his om̄i/
bus indigetis. querite ergo
primū regnū dei ⁊ iuſticiaꝫ
eius. ⁊ hec oīa adijciēt vob

Dominica ſedecima. poſt
octauas pēthecoſ. Euange-
liū ſm Lucam. vij.

re ꝑ conſequens etiam dabit nutrimentū
cōueniens ſtature prout viderit expedire
(⁊ de veſtimētis quid ſolliciti eſtis conſi
derate lilia agri quō creſcunt) ſcꝫ tā pre/
cioſis coloribꝰ induta (non laborant) ſcꝫ
ad ornandum ſe (neqꝫ
nent). i. filant ad faci/
endū ſibi veſtimentū ⁊
tamē optime veſtiunt̄
ſic ꝙ regalia veſtimen
ta excedunt (dico autē
vobis ꝙ neqꝫ ſalemō)
qui fuit ditiſſimꝰ: ſapi
entiſſimꝰ. pōtētiſſimꝰ:
int̄ alios reges (in om
ni gloria ſua cooꝑtus
eſt). i. veſtitus ⁊ orna
tus tam pulchre (ſicut
vnū ex iſtꝭ) Gor. quia
in ſalemone fuerūt ve
ſtes aliene in illo autē
ꝓprie. Itē ille ab arte:
iſte a natura. Et ideo
oēs tinctores pannoꝝ
nō poſſunt facere colo
rem viridem ſicut na/
tura ī terrenaſcentibꝰ
Unde Hieroni. Quid
rubet vt roſa. Quid
candet vt liliuꝫ (ſi em̄
fenū agri qꝺ hodie ē)
. i. in ꝑſenti (et cras in
clibanum mittit̄). i. in
furno ponet̄ (deus ſic
veſtit). i. ſic pulcre ſic
optime ſine ſollicitudi
ne (quātomagis vos modice fidei) Lyra
vocat autē eos qui nimis ſollicitant̄ de
tēporalibꝰ modice fidei. quia ex defectu
fidei ꝓcedit talis ſollicitudo ſuꝑflua (no
lite ergo ſolliciti eſſe dicētes. qd māduca
bimꝰ aut qd bibemꝰ) hoc ꝑtinet ad alimē
tum (aut quo operiemur) hoc ꝑtinet ad
veſtimentū (hec em̄ oīa gentes inqrunt)
Gorra. quia infideles ſunt ⁊ de eternorū
ꝓmiſſione nō cōfidūt. Lyra. gentiles di/
uinā ꝓuidentiā circa actus humanos ne
gant (ſcit em̄ pat̄ veſter celeſtis quia his
oībꝰ indigetis) Gor. nō eſt pꝛ plus q̄ non
tribuit neceſſaria filijs quoꝝ nouit indi/
gentiā. Sed deus ē pater veſter ergo ſer/
uientibus ſibi temporalia ſufficient̄ mini
ſtrabit (querite ergo primū) id eſt ꝓcipue
(regnum dei) de quo dicit̄ Mathei. xiij.
Fulgebunt iuſti ſicut ſol in regno patris
mei. Quis hoc regnum nō deſiderat vbi
omnes erūt reges ⁊ re
gine. Ergo ferūēter et
diligenter hoc regnuꝫ
eſt querendum (⁊ iuſti
ciam eiꝰ) quia iuſti im
ꝑpetuū viuent ⁊ apud
dominū eſt merces eo
rum. Sapiē. v. (⁊ hec
omnia) ſcꝫ tēporalia.
(adijcient vobis) Un
de pſ. liiij. Iacta cogi
tatū tuū in domino et
ipſe te enutriet. Itē in
pſ. xxxvi. Nunqꝫ vidi
iuſtū derelictū. Cir
ca hoc pn̄s euāgelium
vbi dꝛ. Primū queri/
te regnū dei et iuſticiā
eius. Notandū ꝙ pec
cator querit regnū dei
nō primo ſꝫ vltimo ſcꝫ
in morte qn̄ em̄ pecca/
tor nō pōt plus viuere
vel qn̄ credit mortē ſi/
bi īminere tunc querit
regnū dei. ⁊ accipit ex
emplū a latrone in cru
ce. ſꝫ nō a iohāne bap/
tiſta. q̄ a cunabulis qſi
uit regnū dei. Similit̄
ſctūs Nicolaus eꝑs q̄
quarta ⁊ ſexta feria ſemel ſugebat vbera.
Similit̄ dominicus pꝛ noſter qui a pueri
cia ſua dn̄o noſtro ſeruire ſtuduit: ⁊ ſic de
alijs pluribꝰ ſctīs. Contra quos nota ex/
emplū de qnqꝫ ꝟginibꝰ fatuis q̄ petierūt
oleū in media nocte in vaſis ſuis. i. in vi/
cinitate mortis ⁊ nō obtinuerūt. ſic lam/
pades earum ſunt extincte et ipſe excluſe
ſunt a regno celoꝝ. Un̄ Augꝰ. Legi ⁊ ꝑle
gi ſacrā ſcripturā ⁊ nō inueni ī quinqꝫ mi
libus annoꝝ ſaluatū in fine niſi ſolum la
tronē. Un̄ etiā Albertꝰ magnꝰ. Rarū ē ꝙ
aliqs ex amore in fine vite ſue vere peni/
teat. Itē pctōꝛ querit regnū dei ſꝫ nō iuſti
ciam eiꝰ. Oīs em̄ hō vult eſſe btūs qs vt

dicit Boetius de cõſolatõne philoſophie Mentib⁹ hominũ naturalr̃ ſummi boni cupido inſerta eſt: ſ; opa btĩtudinis nõ cu rat facere. Tota die pctõr fabricat ſibi do mũ in inferno ꝛ intendit poſt hanc vitam quieſcere ꝛ habitare in celo ꝛc̃.

A illo tempore

Ibat ieſus ĩ ciuitatẽ q̃ vocatur naym ꝛ ibant cũ eo diſcipuli ei⁹ ꝛ turba copioſa. Cũ aũt appropinquaret porte ciuitatis. Ecce defunct⁹ efferebatur filius vnic⁹ mr̃is ſue. et hec vidua erat. ꝛ turba ciuitatis multa cũ illa. Quaʒ cũ vidiſſet ieſus miſcdia motus ſup ea dixit illi. Noli flere. Et acceſſit ꝛ tetigit loculũ. Hi aũt q̃ portabãt ſteterũt et ait. Adoleſcens tibi dico ſurge. Et reſedit q̇ erat mortuus ꝛ cepit loq̇ ꝛ dedit illũ matri ſue. Accepit aũt oĩs timor ꝛ magnificabãt deuʒ dicẽtes. q: ꝓpheta magnus ſurrexit in nobis. ꝛ q: deus viſitauit plebem ſuam.

i Bat ieſus ĩ ciuitatẽ q̃ vocatur naym Lu. vij. Hoc miraculuʒ fecit dñs ieſus Anno ei⁹ xxxi. xiij. kal. auguſti. dñica. luna. xxij. indictione. iiij. Añ hoc euãgeliũ ſanauit xp̃s ſuũ centurionis q̇ acceſſit ad ieſum rogãs eũ dicens. Dñe puer meus iacet in domo paralitic⁹ ꝛ male torquer̃. Et ait illi ieſus. ego veniã et curabo eũ. ꝛ rñdẽs cẽturio ait. Dñe nõ ſum dign⁹ vt intres ſub tectũ meũ: ſ; tm̃ dic vbo ꝛ ſanabir̃ puer meus ꝛ dixit ieſus centurioni vade ꝛ ſicut crediſti fiat tibi ꝛ ſanat⁹ ẽ puer ex illa hora. Et factũ ẽ deinceps (Ibat ih̃s in ciuitatẽ q̃ vocar̃ naym) Naym eſt ciuitas parua ĩ galylea ꝓpe mõtẽ thabor q̃ diſtat a hieruſalem ad duas dietas (ꝛ ibant cũ eo diſcipuli ei⁹ ꝛ turba copioſa) Ly. turba multa cuʒ dño. turba multa cũ vidua. hoc factũ eſt vt euidẽtius eſſet miraculũ corã multis factũ vt viſo miraculo multi fierẽt laudatores dei ꝛ teſtes. (ꝛ cũ appropinquaret porte ciuitatis ecce defunct⁹ efferebar̃) ſcʒ ad ſepeliendũʒ (fili⁹ vnic⁹ matris ſue. ꝛ hec vidua erat) Ly. antiq̇tus loca ſepulture erãt extra ciuitatẽ. ne ex cadauerib⁹ inficerent̃ habitatores ciuitatis (quã cũ vidiſſet ieſus miſericordia mot⁹ ſup eã) q: erat vidua. tũ quia nõ habebat aliũ filiũ a quo poſſet in ſenectute ſuſtẽtari (dixit illi, Noli flere) quaſi diceret. cito cõſolaberis (ꝛ acceſſit ꝛ tetigit loculũ) Ly. i. feretrũ. Ad hoc eñi tetigit vt oſtẽderet ꝙ corpus ſuũ deitati vnitũ erat inſtrumentũ deitatis etiam in miraculis faciẽdis (Hi autẽ q̇ portabant ſteterũt. et ait. Adoleſcẽs tibi dico) Hor. i. propria vtute impero (ſurge). ſ. a lecto mortis (et reſedit qui erat mortuus) ſcʒ prius. q: ſtatim rediit vita per xp̃m (ꝛ cepit loq̇) Ly. vt maĩfeſte appareret ꝙ erat vere reſuſcitatus (et reddidit illum matri ſue) prius ei dederat in cõceptõne (accepit autẽ oẽs timor) Hor. ſcʒ admirationis de tam mirabili ſuſcitatione. Legir̃ in euãgelijs dñm tres mortuos ſuſcitaſſe. ſcʒ puellam in domo. vt pʒ Math. ix. Adoleſcentẽ in porta. vt hʒ in euangelio hodierno. Lazarũ ĩ ſepulcro. vt hʒ Joh. xi. (ꝛ magnificabãt deũ) .i. magnũ p̃dicabant. Hoc ẽ eñi magnificare deũ. de ip̃o magna credere ꝛ dicere (dicẽtes q: ꝓpheta magn⁹ ſurrexit in nobis) ſn lege ꝛ ꝓphetis pmiſſus (et de⁹ viſitauit plebẽ ſuã) Ly. mittendo eis ſaluatorẽ. Circa hoc euãgeliũ vbi dr̃. Noli flere. Querir̃ vtꝝ ꝺ amici morte aliq̇s licite poſſit lugẽ. Rñdet̃ ꝙ ſic. ſ; moderate. Sic martha ꝛ maria magda. fleuer̃t ſup lazaꝝ frẽʒ ſuũ defũctũ quẽ poſtmodũ xp̃us a morte ſuſcitauit. Scd̃o q̇rit̃. vtrũ magis flendũ ſit ꝑ morte aĩe q̃ʒ corporis. Rñdet̃ ꝙ ſic. q: q̃nto aĩa ẽ nobilior corpe tãto magis ẽ dolendũ de morte aĩe q̃ʒ de morte corpis. Añ Aug⁹. mai⁹ ẽ dãnũ de amiſſione vni⁹ aĩe q̃ʒ mille corpoꝝ. Berñ. Tot⁹ mũd⁹ p̃ciũ vni⁹ aĩe eſtĩare ñ p̃t. Sʒ dt Aug⁹. Mirabil' miſeria ĩ hoib⁹ appere

ꝙ cum moritur homo ſm corpus omnes
amici cōueniūt ꝛ plorant. Sed cū morit
ſm animā nullus dolet. nullus plorat. A
corpore mortuo nō recedunt donec ſepul
ture tradat. aīe vero mortue nullꝰ aſſiſtit
nullus curat eā ad vi-
tam reducere. vtinam
tot facerent amici pro
anima reſuſcitanda q̊t
facerent ſi poſſent ami
cum mortuū ad vitam
reuocare. Tercio que-
ritur que debent nos
conſolari ſup mortem
puerorū ꝛ conſangui-
neorum. Reſpondet ꝙ ad hoc valent q̄n
qꝫ conſiderationes quas vere oēs tangit
beatus Hiero. in quadā epiſtola. Prima
eſt conſideratio diuine voluntatis cui de
bemus nos in oībus cōformare. Unde ſe
neca in epl'a ad Lucillū. Placeat homini
quicq̊d deo placeat In ſignū huiꝰ quoti
die oramus. Fiat volūtas tua ſicut in ce
lo ꝛ in terra. Nā credere debemꝰ ꝙ deus
in meliori ſtatu hominē reuocat. Si bo-
nus eſt ne malus fiat. Si malus ne peior
efficiat. Secūda cōſideratio ē diuine eq̊-
tatis. qꝛ licitū eſt vnicuiqꝫ qd̄ ſuū eſt repe
tere. deus enī habet ius ꝛ poteſtatē repe
tendi pueroſ et ꝯſanguineos tuos. qꝛ ipi
us ſunt. Un̄ pſ̄. Ipſe fecit nos ꝛ nō ipſi
nos. Inſup tenemur deo ſoluere debitū
mortis. qꝛ om̄s ſumꝰ ad mortē aſtricti. vt
patet Gene. ij. Quacunqꝫ die comederitis
ex eo morte moriemini. Unde hebreorū
ix. Statutū ē hominibꝰ ſemel mori. Ter
tia conſideratio ē diuine diſpoſitionis q̄
nouit q̄ꝫdiu expediat hoī hic viuere ꝛ q̄n
mori. Un̄ Augꝰ. in lib̄. ſoliloquiorꝫ. de ſa
lute corpis mei q̄ꝫdiu mihi ſit vtile neſcio
tibi dn̄e hoc cōmitto. Sic etiā beatꝰ Mar
tinus fecit dicēs. Dn̄e ſi adhuc pplo tuo
ſū neceſſarius nō recuſo laborē fiat volū
tas tua. O homo attēde diligent quō to
tus mūdus plenus ē in tribulationibꝰ et
miſerijs. hoc ptꝫ. qꝛ nūc frigus. nūc eſtus
fames ꝛ ſitis ſanꝰ ꝛ infirmꝰ. letꝰ ꝛ triſtis
riſus ꝛ fletꝰ: diues ꝛ paup. viuꝰ ꝛ mortu
us. vt patet Iob. xiiij. Nunq̄ꝫ in eodē ſta
tu ꝑmanet. Itē Iob. xiiij. Homo natꝰ de
muliere breui viuens tēpore repletur mul
tis miſerijs. Unde refert ſolinus de bar-
baris ꝙ q̄n pueri naſcunt tunc magnum
planctū faciūt. ꝛ quādo moriunt magnū
feſtū. Et beatus Hiero. refert de quadam
terra vbi vxores cū maritis ſepeliunt eli
gentes potius mori q̄ꝫ
ī miſeria viuere. Quar
ta conſideratio eſt in-
utilitatis ꝛ damnifica
tionis. quia luctus et
triſticia dānificant ho
minem in corpore ꝛ in
anima. ſm illud Eccle
ſiaſtici. xxx. Mltos oc
cidit triſticia ꝛ non eſt
vtilitas in ea. Un̄ ꝓuer. xxv. Sicut tinea
veſtimento. Vermis ligno. ita triſticia no-
cet cordi. Etiā nocet aīe defuncte. qꝛ ta-
les ꝓpter nimiā triſticiā erūt indeuoti et
indiſpoſiti ad orandū ꝛ ſuffragandū aīa
bus. Et ſic aīe puerorꝫ ꝛ ꝯſanguineorꝫ re
tardant. Exēplū de hoc q̄re in ꝓmptua-
rio exēplorꝫ diſcipuli. Q. xcvij. Quita cō
ſideratio eſt future reſurrectiōis in q̄ lete
ad vitā reducet q̊ hic deplāgit. Un̄. i. ad
Theſ. iiij. Nolumꝰ vos ignorare de dor-
mientibꝰ vt nō cōtriſtemini ſicut ceteri q̊
ſpem nō habent. Nā q̊libet xp̄ianꝰ crede
re debet reſurrectionē. ꝛ ſi hic charus ꝛ fi
delis tibi fuit. milleſies tibi charior erit
in celo. Et ſi hic tibi vtilis fuit. milleſies
tibi vtilior erit in celo. qꝛ oīa merita tecū
cōdiuidet. Un̄ Anſel. Unuſq̊ſqꝫ tātū gau
det de alterīꝰ merito q̄ntū de ſuo ꝓprio.

Dominica viceſima ſexta poſt octauas penthecoſtes Euang. ſm Lucā. xiiij.

In illo tempore

Cum intraret ieſus ī domū cuiuſ-
c dā Lu. xiiij. Mat. xij. Hoc ſignū
ꝛ hāc phariſeorꝫ īcrepatiōeꝫ fecit
dn̄s ih̄s anno eꝰ. xxxij. ſabbato. v. nonaſ
octobris. luna. xiij. inditiōe. v. Un̄ initiū
illiꝰ euāg. ſcribit. s. Lucas. in p̄cedēti ca
pi. ꝙ q̊dā dixit ad ieſū. Dn̄e ſi pauci ſunt
q̊ ſaluant. Ipe aūt dixit ad illos. Cōten
dite intrare ꝑ anguſtā portā qꝛ multi di-
co vob̄ q̄rent intrare ꝛ nō poterūt. Cū aūt
intrauerit paterfamilias ꝛ clauſerit oſtiū
incipietis foris ſtare ꝛ pulſare ad oſtium
dicentes. Dn̄e aperi nobis. Et rn̄dēs di-
cet vobis. Neſcio vos vn̄ ſitis. Tūc inci
pietis dicere. manducauimꝰ corā te ꝛ bi-
bimꝰ ꝛ in plateis noſtris docuiſti ꝛ dicet
vobis. Neſcio vos vnde ſitis. diſcedite a

Cũ intraret ieſus in domuʒ cuiuſdã pricipis phariſeoꝝ ſabbato mãducare panem. Et ipſi obſeruabant eũ. Et ecce hõ quidaʒ hydropicus erat ãte illũ. ⁊ reſpõdẽs ih̃s dixit ad legiſꝑitos ⁊ phariſeos. Si licet ſabbato curare. Et illi tacuerũt. Ip̃e vero apprehẽſum ſanauit eum ac dimiſit. Et reſpõdenſ ad illos dixit. Cuiꝰ veſtrũ aſinus aut bos in puteũ cadet et nõ cõtinuo extrahet illũ die ſabbati. ⁊ nõ poterãt ad hec reſpõdere illi. Dicebat autẽ ad inuitatos parabolã intẽdens quõ primos accubitos eligerẽt dicẽs ad illos. Cũ inuitatꝰ fueris ad nuptias nõ diſcũbas in primo loco. Ne forte honoratior ſit inuitatꝰ ab eo. ⁊ veniẽs is q̃ te ⁊ illũ vocauit. dicat tibi. da huic locum. Et tunc

me operarij iniq̃tatis. ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiũ. Et tũc poſtmodũ ſeq̃t̃ euãgeliũ hodiernũ (Cũ intraret ieſus in domũ cuiuſdã ꝑncipis phariſeoꝝ) Hor. ĩ domo principis phariſeoꝝ ⁊ alioꝝ aduerſarioꝝ ſuoꝝ comedit xp̃s. ⁊ hoc ꝓpter eoꝝ edificationẽ ⁊ ꝓpter ꝑfecte charitatis oſtenſionẽ q̃ eſt diligere inimicos. vtʒ Luce vi. Diligite inimicos vr̃os ⁊c̃. (ſabbato mãducare panẽ) Hor. nomine panis. vite neceſſaria deſignãt̃. Intrauit autẽ ad comedẽdũ nõ fercula voluptatis ſ; panẽ neceſſitatis. Lyra. Iſte ꝑnceps phariſeoꝝ ĩuitauit xp̃m malicioſe. ⁊ non ex deuotione. Unde ſubdit (⁊ ipſi obſeruabãt eum) Ly. Attendẽtes ſi inter epulas aliquid diceret aut faceret vnde eum poſſent accuſare (⁊ ecce hõ q̃dã hydropicꝰ) Ly. Hydropicꝰ dr̃ ab hydor qđ eſt aq̃ q2 hydropicꝰ hʒ aquã inter carnẽ ⁊ cutem et hoc ẽ ꝓpriũ hydropici. ꝙ q̃nto plus bibit tãto plꝰ ſitit (erat ante illum) Cyrillꝰ dicit ꝙ ille nõ petiuit a xp̃o ſanari timore phariſeoꝝ. ſ; ſolũ ſe oſtendebat vt xp̃us vidẽs eũ eiꝰ miſereret̃ (⁊ r̃ndeus ieſus dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos) Lyra. nõ reſpondit ipſis ad verba. quia queſtio non ꝓponebat̃. ſ; ad cogitatiões eoꝝ reſpondit. Unde Beda. Per hoc oſtẽdit ſe eſſe verũ deũ. qui ſolus nouit corda hominũ (ſi licet ſabbato curare) Hor. i. ſi licʒ opera pietatis ⁊ miſericordie facere ſine ſabbati violatione cuiuſmodi opus eſt infirmũ curare (at illi tacuerũt) Beda. Merito tacent qui contra ſe dictũ quicq̃d dixerint vident. Si enim licet ſabbato curare cur ipſum obſeruãt. Si nõ licet cur pecora curant (ipſe vero apprehenſum ſanauit eũ) Ly. quia ꝑ ĩpoſitionẽ manꝰ ipſum curauit: ⁊ poſtmodũ manũ retraxit (ac dimiſit) ſcʒ abire corporalr̃ ſanatũ (⁊ r̃ndens ad illos dixit. cuiꝰ veſtrum aſinꝰ aut bos in puteũ cadet ⁊ nõ cõtinuo extrahet illum in die ſabbati) Hor. q. d. Si ſabbatũ nõ frangitis ſubueniendo pecoribꝰ q̃nto minus frango ipſũ ſubueniendo hoĩbus. (⁊ nõ poterant ad hec r̃ndere illi) Lyra. tãq̃ꝫ confuſi euidenti rõne. Sed notanduʒ ꝙ magna fuit phariſeorum malicia. quia plus curabant de aĩalibꝰ q̃ꝫ de homĩbus. Sic ⁊ multi plebani et prelati maiorẽ curã habẽt de rebus tp̃alibꝰ q̃ꝫ de animabus. vñ Chryſ. Cadit aſina ⁊ eſt qui ſubleuet: perit aĩa ⁊ nõ eſt qui recogitet (dicebat autẽ ad inuitatos parabolã iſtã) Ly. confutando eos de ſuꝑbia ⁊ ambitione ĩdebita (intendẽs quõ primos accubitꝰ eligerẽt) Hor. id eſt quõ de primis accubitis obtinendis laborarent (cũ inuitatꝰ fueris ad nuptias) Cyrillus. ad nuptias celeſtes de q̃bus dicit̃ Apoc̃. xix. Btĩ qui ad cenã agni nuptiarũ vocati ſunt (nõ diſcũbas in primo loco) ille in p̃rĩo loco diſcũbit q̃ ſe in corde prefert alijs. Sicut phariſeꝰ q̃ dixit. non ſum ſicut ceteri hoĩm. Scd̃o dignitatẽ ſeu prelaturã indebite ambiẽdo ſicut lucifer. vñ Eſa. xiiij. Ero ſilis altiſſimo (ne forte honoratior te ſit inuitatꝰ ab eo. ⁊ veniẽs his q̃ te ⁊ illũ ĩuitauit dicat tibi: da huic locũ

Et tunc incipias cũ rubore) id eſt cũ con
fuſione(nouiſſimũ locũ tenere. ſed cũ vo
catus fueris ad nuptias. vade ⁊ recũbe ĩ
nouiſſimo loco)ſcȝ minorẽ te alijs repu/
tãdo. Sicut apl's fecit qui dixit: ego ſum
minimꝰ apoſtoloꝝ(vt
cũ veneris qui te inui/
tauit dicat tibi. Amice
aſcende ſuperius) ſcȝ
in preſenti ꝑ gratiam ⁊
in futuro ꝑ gloriam(⁊
tunc erit tibi gloria co
ram ſimul diſcumben/
tibus).i. in eadẽ bea/
titudine quieſcentibꝰ
(quia oĩs qui ſe exal/
tat)ſcȝ ſupbiendo(hu
miliabitur) neceſſario
hic vel in futuro. Un/
de Prouerbioruȝ.xx.
Superbũ ſequitur hu
militas(⁊ qui ſe humi
liat) voluntarie ex cor
de(exaltabit) hic vel
in futuro. ſicut oſtẽdit
beatus Gregoriꝰ qua/
druplici exẽplo dicẽs.
Pupilla oculi quãto eſt nigrior tanto lu
cidior. candela quãto magꝭ inclinat: tan
to maiori luce ꝓfundit. Arbor quãto ꝓ/
fundius radicat tanto altius creſcit. Aq̃
quanto magis deſcendit deorſum tanto
magis aſcendit ſurſum. Sic hõ quanto
magis vileſcit ſibi ⁊ inclinat ꝑ humilita/
tem tanto magis lumĩe gratie ⁊ glorie re
pletur: Et quãto magis deſcendit humi/
liando ſe tanto magis aſcendit ad deum
Unde circa pñs euangeliũ vbi dr̃. Et ipſi
obſeruabãt eum. Querit hic an xp̃s de/
buit tenere vitam ſolitariã aut ſocialem.
Rñdeo ꝙ cõſiderato fine ad quẽ venerat
tũc magis decuit eũ tenere vitã ſocialem
q̃ȝ ſolitariã. Venerat eñ primo ad oſten/
dendũ ſe verũ deum ⁊ hominẽ qḋ oporte
bat opibus approbare: ⁊ ſic vitã ſocialeȝ
tenere. Scḋo venerat ad nos informãdũ
moribꝰ ⁊ exẽplis q̄ non potuiſſet ſolitarie
ſemꝑ ſtando. quare decuit eũ vitã ſocialẽ
tenere. Tercio venerat ad liberandũ nos
tã ab infirmitatibꝰ corporalibꝰ q̃ȝ ſpũali/
bus. quare decuit eũ talẽ vitam tenere vt

cũ rubore nouiſſimũ locum
tenere. Sed cũ vocatus fue
ris vade ⁊ recũbe in nouiſſi
mo loco. vt cũ venerit q̇ te ĩ
uitauit dicat tibi amice aſcẽ
de ſuperius. tũc erit tibi glo
ria corã ſimul diſcũbentibꝰ
qꝛ oĩs qui ſe exaltat humili=
abit. ⁊ q̇ ſe hũiliat exaltabit

Dñica .xviij. pꝰ octauas
penthecoſtes Euãgeliũ ſm̃
Matheũ.xxij.

In illo tempore

ſe domeſticũ hoĩbus oſtendendo eos at/
traheret ad bonũ: verbo: exẽplo et cõſide
ratione. ⁊ ſic eũ feciſſe oſtẽdũt euãgeliſte
dicẽtes. ꝙ ibat de ciuitate in ciuitatẽ et ĩ
caſtella ⁊ in villas. et de iudea in galyleã
⁊ econuerſo. Et multũ
laborabat ꝑ̄dicando.
infirmos ſanãdo. ⁊ mi
racula faciẽdo vt da/
ret poſteris intellige/
re ſe talẽ vitaȝ elegiſſe
que eſſet nobis magis
vtilis ⁊ melior ⁊ vtili/
or ⁊ tutior. quia frater
qui iuuat a fratre. eſt
vt ciuitas munita ⁊ fir
ma. Et ve homini ſoli
quia ſi ceciderit nõ ha
bet ſubleuantẽ ſe.

p Harisei audi/
entes ꝙ ibꝰ ⁊c.
Mathei. xxij.
Marcẽ.xij. Lu.xx. Hãc
diſputationẽ cũ phari
ſeis fecit dominꝰ ieſus
Anno eius. xxxiij. xi.
kal'. aprilis. feria.iij. lu
na.xij. inditiõe.vi. Ly. Pro intellectu il
liꝰ euãgelij. notandũ ꝙ inter iudeos q̇dã
erãt q̇ vocabant ſaducei. q̇ recipiebãt tã
tũ q̇nqȝ libros moyſi ⁊ dicebãt aĩam ho/
minis eẽ mortalẽ. ⁊ ꝑ ꝯñs negabant re/
ſurrectionẽ corpoꝝ. Et iſti ſaducei acceſ
ſerũt ad ieſum ⁊ interrogauerũt eũ dicen
tes Nũeri.xxij. Moyſes dixit. Si q̇s mor
tuꝰ fuerit nõ habẽs filiũ ducat frater vxo
rẽ eiꝰ vt ſuſcitet ſemẽ frĩs ſui. Erãt autẽ
apḋ nos ſeptẽ frẽs ⁊ ꝑ̇mꝰ vxore ducta de
functꝰ ẽ ⁊ nõ hñs ſemẽ reliq̇t vxorẽ fratri
ſuo. Silr̃ ſcḋs ⁊ terciꝰ. vſqȝ ad ſeptimuȝ
Nouiſſime ãt oĩm mlr̃ defuncta ẽ. In re/
ſurrectiõe g̃ cꝰ erit de ſeptẽ vxor. oẽs eñ
hũerũt eã. Scp̃tũ ẽ Deut. xxv. Qñ habi
tauerint frẽs ſil' ⁊ vnꝰ ex eis abſqȝ liberꝭ
mortuꝰ fuerit vxor defuncti nõ nubet al/
teri ſȝ accipiet eã frat' eꝰ ⁊ ſuſcitabit ſemẽ
frĩs ſui. ⁊ ꝓgenitũ ex ea filiũ noĩe illiꝰ ap
pellabit vt ñ deleat nomẽ eꝰ ex iſrl'. Cũ ãt
noluerit accipe vxorẽ frĩs ſui q̄ ei lege de
bet ꝑget mlr̃ ad portã ciuitatis. ⁊ inꝑells
bit maiores natu dicetqȝ. Nõ vult fr̃ viri

Phariſei audiẽtes ꝙ ieſus ſilẽtiũ impoſuiſſet ſaduceis cõuenerũt in vnũ ⁊ interrogauit eũ vnus ex eis legiſdoctor tẽtãs eũ. Magiſter quod ẽ mãdatũ magnũ ĩ lege ait illi ieſus. Diliges dñꝫ deũ tuũ ex toto corde tuo. ⁊ in tota aĩa tua. ⁊ ĩ tota mẽte tua. Hoc ei ẽ maxim ⁊ ꝑmũ mãdatũ. Scdm autẽ ſile ẽ huic. Diliges ꝓximũ tuum ſicut teipſuꝫ. In his duobꝰ mãdatis vniuerſa lex pẽdet et ꝓphete. Cõgregatis aũt phariſeis. interrogauit eos ieſus dicẽs. Quid vob̃ videt̃ de xp̃o cuiꝰ filiꝰ ẽ. dicũt ei. dauid. ait illis. quõ ergo dauid in ſpũ vocat eũ dominum dicẽs. Dixit dominus dño meo ſede a dextrĩ meis

mei ſuſcitare ſemen fr̃is ſui ĩ iſrl̃. nec me ĩ ꝯiugiũ ſumẽ. Statimqꝫ accerſiri eũ faciẽt ⁊ int̃rogabũt. ſi rñderit nolo eã accipe vxorem. accedat mulier ad eũ corã ſeniorībꝰ ⁊ tollet calciamẽtũ de pede eiꝰ ſpuetqꝫ in facieꝫ illiꝰ ⁊ dicet. Sic fiet hoĩ qui ñ edificat domũ fr̃is ſui. ⁊ vocabitur nomẽ illiꝰ in iſrl̃ domꝰ diſcalciati. Reſpondẽs aũt ieſus ait illis. Erratꝭ neſciẽtes ſcripturas neqꝫ v̾tutẽ dei. In reſurrectõe eñi neqꝫ nubẽt. Ly. i. viri ñ accipiẽt vxores. neqꝫ nubent̃. i. mulieres ñ accipient̃ a viris. ſꝫ ſũt ſicut angeli. ſcꝫ incorruptibiles ĩmortales. Hor. In hoc ſcl'o moriimur ergo naſcimur. ſꝫ in futura vita nullꝰ moritur ergo nullꝰ naſcit̃. Ideo poſt reſurrectionẽ generalẽ hoĩes nõ nubẽt neqꝫ nubentur. Et audiẽtes turbe mirabant̃ ĩ doctrina eiꝰ. ſcꝫ ꝙ ita prudent̃ rñderet. Tũc ſtatĩ ſeq̃t̃ euãgeliuꝫ ho. (Phariſei aũt audiẽtes ꝙ ieſus ſilentiũ ipoſuiſſꝫ ſaduceis) Ly. Licet eĩ phariſei contrarij eſſent ſaduceis in opinione de aĩe immortalitate ⁊ de mortuoꝝ reſurrectiõe. tñ cõueniebãt cum eis in xp̃i pſecutõe. Et idõ audiẽtes ꝙ ſilentiũ ipoſuiſſet eis (cõueneri ĩ vnũ) Ly. ad ĩuadendũ xp̃m ⁊ venerũt ad ip̃m ĩ magna multitudine ad magꝭ eũ terrendũ (⁊ int̃rogauit eũ vnꝰ ex eis legiſdoctor) Ly. Ideo vnꝰ vt ſi cõfuſus eſſet ſolꝰ videret̃ cõfundi. Si aũt vinceret oẽs viderent̃ ꝑ ip̃m viciſſe. ſm qd̃ dicit Criſ. (tentãs eũ) ſcꝫ capere in ſmone) mgr̃ qd̃ eſt mãdatũ magnũ in lege) Vñ Criſ. Magiſtꝝ vocat cuiꝰ nõ vult eſſe diſcipulus (ait illi ieſus Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo)

Iſido. Ex toto corde vt oẽs cogitatõnes in eum reflectas (in tota aĩa) vt oẽs affectiones in deũ cõuertas (⁊ in tota mente tua) ⁊ oẽs q̃nqꝫ ſenſus xp̃o vacent. Unde beatus Bernardus. toto corde. id eſt ſapiẽter. tota aĩa. id ẽ dulciter. tota mente. i. fortiter (hoc eſt maximũ ⁊ primũ mandatũ) ſcꝫ in dignitate. q2 charitas ẽ maior ⁊ dignior oĩbꝰ v̾tutibꝰ (ſcdm aũt ſimile ẽ huic. Diliges ꝓximũ tuum ſicut teip̃m) Lyra. i. in eandem beatitudinem ad quã diligis te (in his duobꝰ mãdatis vniuerſa lex pẽdet ⁊ ꝓphete) Lyra. quia oĩa p̃cepta ordinant̃ ad dilectionem dei ⁊ ꝓximi. quia tria p̃cepta prime tabule ꝑtinẽt ad dilectionẽ dei. Et p̃cepta ſecunde tabule ꝑtinent ad dilectionem ꝓximi. Unde Chryſoſtomꝰ. Nã poteſt hominẽ odire qui deũ amat. Nec poteſt deũ amare qui hoĩem odit. Magiſter. in. ij. diſt. xxviij. Qui deum diligit nõ põt eum contemnere quẽ deus precepit diligi. ⁊ qui diligit proximum quid in eo diligit niſi deũ. igitur vera ⁊c̃. (congregatis autem phariſeis) Horra. ſcꝫ qui ad tentandum venerant: int̃rogauit eos ieſus dicens. Quid vobis videt̃ de xp̃o) id eſt de meſſia in lege ꝓmiſſo (cuius filius eſt. dicunt ei. dauid) ſicut dicitur in pſalmo. cxxxi. De fructu ventris tui ponã ſuper ſedeꝫ tuã (ait illis. quõ ergo dauid in ſpiritu) id eſt ſpiritu ſancto inſpiratus (vocat eũ dominũ dicẽs) in pſ̃. cix. (dixit dñs dño meo) id eſt filio ſuo (ſede a dextris meis) id eſt in equalitate mea ſm ꝙ deus vel in potioribus bonis pre omnibus creaturis.

(donec ponā inimicos tuos ſcabellū pe-
dum tuoꝝ) Ly. iſtud cōplebit in iudicio
qn̄ oīa pfecte ſubijcient ieſu xp̄o (ſi autē
dauid vocat eū dn̄m ſuū quō fili⁹ eius ē)
Hoꝛ. eſt em̄ xp̄s fili⁹ dauid ⁊ etiā dn̄s da-
uid. Filius dauid fuit
ſm carnē ⁊ dn̄s dauid
ſm deitatē. Et ſic re-
ſtat ꝙ xp̄s eſt de⁹ ⁊ hō
(et nemo potuit ei re-
ſpondere verbū) Non
īmerito. cum ſeruo xp̄i
ſcʒ ſcō ſtephano diſpu
tantib⁹ iudeis ⁊ pha-
riſeis nō poterant reſi
ſtere nec contradicere
ſpiritui qui in eo loq̄-
bat. Multomin⁹ xp̄o
qui ē fons ſapiē ⁊ grē
(nec auſus fuit q̄ſq̄
ex illa die eū amplius
interrogare) ꝓpter timo
rem ſimilis cōfutatio-
nis. Vn̄ Hiero. Confu
tati ſermonibus vltra
nō interrogant. ex his
oñdit ꝙ non ex deſide
rio diſcendi ſ ex mali-
cia tentandi eum interrogabāt. Circa
p̄ſens euangeliū vbi d̄r. Diliges ꝓximū
tuū ſicut teipm̄. dicit Hugo de prato ꝙ oꝛ
do charitatis eſt vt deus ſup oīa diligat
Scd̄o oīa ꝓpria. Tercio aīa ꝓximi ⁊ ma-
gis q̄ vita ꝓpria. Vn̄ hic queritur vtrum
mori pro ſalute ꝓximi ſit de neceſſitate ſa
lutis. Reſpondet Hugo de prato. ꝙ mori
pro ꝓximo eſt pfecte charitatis que non
requirit de neceſſitate ſalutis. ſed ſolum
eſt in viris perfectis hoc multi doctores
tenent. Unde Hugo. Non tenemur ita p
fectā habere charitatē ſicut xp̄us habuit
nec conſilia que xp̄s obſeruauit tenemur
obſeruare. Sed hoc eſt maius ⁊ pfectius
qd̄ vn⁹ alteri poſſit facere ſcʒ mori ꝓ xp̄o
Vn̄ Joh. xv. Maiorē charitatē nemo hʒ
q̄ vt animā ſuā ponat quis ꝓ amicis ſuis
Vn̄ Aug⁹. Perfecta iſta charitas ē vt pa
ratus ſit quis mori ꝓ fratrib⁹ ſuis.

Scendens ieſus in naviculā ⁊c.
Mathei. ix. Luce. v. Hoc ſignū
fecit dominus ieſus Anno eius
xxxi. xij. kal. ſeptembris. feria quinta. lu-
na. xxiiij. inditione. iiij. Ante initiū illius
euangelij ſcribit ſanctus matheus ꝙ xp̄o
veniente in regionē geraſenoꝝ occurrit
ei homo habens multos ſpiritus īmun
dos. Qui ſepius com
pedib⁹ ⁊ cathenis vin
ctus diſrupit cathenas
⁊ compedes cōminuit
⁊ nemo potuit eum do
mare: et ſemper nocte
ac die in monumentis
⁊ montib⁹ erat clamās
⁊ concidens ſe lapidi-
bus. Videns autē hie
ſum alonge cucurrit ⁊
adorauit eū. Et inter-
rogabat eum hieſus.
Quod tibi nomen eſt.
Et dixit ei. legio mihi
nomen eſt. quia multi
ſumus. Erat ibi circa
montē grex porcorum
magn⁹ paſcēs in agris
⁊ deprecabant eū ſpi-
ritus dicētes. ſi eijcis
nos hinc mitte nos in
porcos. vt introeam⁹
in eos. Et conceſſit eis ieſus ſtatim. ⁊ ex-
euntes ſp̄us immūdi introierunt in por-
cos. Et magno impetu grex p̄cipitatus
eſt in mare ad duo milia porcoꝝ. ⁊ ſuffo-
cati ſunt in mari. Paſtores autem fugie
runt ⁊ nūciauerūt in ciuitatē ⁊ in agros.
Et egreſſi ſunt videre quid eſſet facti. Et
vidēt eū q̄ a demonio vexabat ſedentem
veſtitū ⁊ ſane mētis. ⁊ rogabant ieſum vt
trāſiret a finib⁹ eoꝝ (⁊ aſcēdēs ieſus ī na
uiculā) Ly. vt p nauigiū de t̄ra geraſeno
rū rediret in galyleam vn̄ illuc venerat (⁊
venit ī ciuitatē ſuā) ſcʒ capharnaū q̄ fuit
metropolis galylee. Et d̄r ciuitas ſua. qꝛ
frequēter ibi habitabat. Et in p̄ncipio p̄-
dicationis ſue multa miracula ibi fecit. ſi
cut ⁊ bethleē fuit ſua: qꝛ in ea naſci elegit
Et etiā nazareth ſua: qꝛ in ea ānūciat⁹ eſt
⁊ nutrit⁹ fuit (⁊ ecce offerebāt ei paraliti-
cū) Mod⁹ aūt offerēdi deſcribit Mar. ij.
qꝛ nō potētes ītrare ad xp̄i p̄ſētiā ꝓpt tur-
bam circūſtantē de tecto dom⁹ ſbmiſerūt
eū ī lecto ⁊ h̄ fuit magnū ſignū fidei ipoꝝ

donec ponā inimicos tuos
ſcabellū pedū tuoꝛū. Si er-
go dauid vocat eū dominū
quō filius ei⁹ eſt. Et nemo
poterat ei reſpōdere verbū
nec auſus fuit q̄ſq̄ ex illa die
eū amplius interrogare.

Dn̄ica decimanona poſt
octauas penthe. Euāgeliū
ſm Matheum. ix.

In illo tēpore

Aſcendēs ieſus in na-
uiculā tranſfretauit ⁊ venit
in ciuitatē ſuā. Et ecce offe-

ꝓpteer qꝺ̄ ſequit̃ (videns aūt ieſus fidē illoꝝ) Lyr. ſ. paralitici ⁊ offerentiū (Ait paralitico. Cōfide fili remittunt̃ tibi peccata) Li. ad bonū medici ꝗ primo remouet cām morbi ⁊ tunc poſtmodū intendit curationi. Infirmitas aūt hec fuit īflicta paralitico ꝓpter peccatū ⁊ iō xp̄s primo remouet cām dicens (remittunt̃ tibi peccata tua) Ad maiorē p̄dictoꝝ intelligentiā ſciendū ꝙ infirmitas corporalis infligitur alicui a deo multis de cauſis Primo ꝓpter ꝓbationē patientie. ſicut in Job et ⁊ thobia excecato. vñ Thob. ij. Hanc tentationē iō ꝑmiſit deꝰ euenire illi vt poſteris daret̃ exemplū patientie eiꝰ. Secundo ꝓpt̃ humiliationē alicuiꝰ ne ī ſuꝑbiā eleuet̃. ſicut in paulo apl'o: vt patz. ij. Corin. xij. Ne magnitudo reuelationū extollat me datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ carnis mee angelꝰ ſathāe ꝗ me colaphizet. Tercio ad gloriā dei manifeſtandaꝫ ſicut de ceco nato dicit̃ Job. ix. Neqꝫ hic peccauit. neqꝫ parentes eiꝰ. vt cecꝰ naſceret̃. ſ; vt maīfeſtent̃ oꝑa dei ī illo. Quarto infligit̃ ꝓpter peccati cōmiſſi purgationē. ſicut ptz in maria ſorore Moyſi murmurante cōtra moyſen ꝗ fuit facta ꝓpter hoc ad tp̄us leproſa. ⁊ in paralytico iſto de quo fit mentio in euāgelio hodierno. Quinto ꝓpt̃ punitionē pctōꝝ. ſic ꝙ deꝰ incipit pctōrē in hoc mundo punire vt in eternū puniat̃. ſicut ptz in anthiocho in vete. teſta. ⁊ etiā in herode in nouo teſtamento ꝗs ambos diuina vltio tali morbo ꝑcuſſit vt putreſcerēt ⁊ viſcera ab ipſis fluerēt. ꝗ morte mirabili mortui ſunt ⁊ in p̄ñti incepit eoꝝ infernꝰ ⁊ durabit im

rebāt ei paraliticū iacētē in lecto. Videſ aūt ieſus fidē illorū dixit paralitico. Confide fili remittūr tibi pccata tua. Et ecce ꝗdā de ſcribis dixerūt intra ſe. hic blaſphemat. ⁊ cū vidiſſet ieſus cogitatiōes eorū dixit eis. vt ꝗd cogitatis mala ī cordibꝰ veſtris quid eſt facilīꝰ dicere. Dimittunt̃ tibi pctā tua an dicere ſurge ⁊ ābula. Ut āt ſciatis qm̄ filiꝰ hoīs habet poteſtatē in terra dimittēdi peccata tunc ait paralitico. Surge tolle lectū tuū ⁊ vade in domū tuā ⁊ ſurrexit et abijt in domū ſuā. Videntes aūt turbe timuerūt ⁊ glorificauerūt deū ꝗ dedit poteſtatē talē homibus.

ꝑpetuū. Hiere. xvij. Duplici cōtritiōe cōtere eos dñe (⁊ ecce ꝗdā de ſcribis). i. legiſꝑitis (dicebāt intra ſe). i. cogitabāt q2 ꝟbis hec exprimē nō audebāt ꝓpt̃ ppl'm (hic blaſphemat). i. qꝺ̄ dei eſt ſibi vſurpat. Blaſphemare eſt creature attribuere illud qꝺ̄ eſt ꝓpriū dei. dimittere aūt peccata ſoli deo cōuenit. Per h̄ igit̃ xp̄o blaſphemiaꝫ imponebāt. q2 pctā dimittebat ptz ꝙ negabant xp̄m eē deū dicētes ip̄m eē puꝝ hoīem (⁊ cū vidiſſet ieſus cogita. eoꝝ) ſuꝑ. iniquaſ ꝗs habebāt cōtra euꝫ imponebāt ſibi blaſphemiā (dixit vt ꝗd cogitatis ma. in cor. veſtris) ⁊ ī hoc oñdit ſe xp̄s eē deū. Uñ Criſo. Solꝰ dei ē cognoſcere cogitationes hoīm (ꝗd eſt facilius dicere dimit. tibi pec. tua). i. ſolo ꝟbo efficere. vt dimittant̃ tibi pctā tua an dicere (ſurge ⁊ ambula). i. in ꝟbo efficere aliquis paralyticꝰ ſurgat ſanꝰ ⁊ ambulet (vt āt ſciat̃ vos) phariſei (q2 filiꝰ hoīs). id eſt ꝟginis (habꝫ poteſtatē dimit. pec. in terra) Ly. vt deꝰ: non vt purꝰ hō (tunc ait paralytico: ſurge tol lectū tuū ⁊ vade in domū tuā: ꝗ ſtatī ſurrexit) ad imperiū ieſu xp̄i (⁊ abijt in domū ſuā) Ly. in ſignū ꝑfecte curatiōis (videntes aūt turbe). ſ. miraculū factū ī paralytico (timuerūt) Lyra. imponere blaſphemiā (⁊ gl'ificauerunt deū ꝗ dedit poteſtatē talem). i. xp̄m ꝗ eſt ꝟtus dei p̄ris (hoībus). i. ad ſalutem hoīm. Uñ circa p̄ñs euangeliū vbi dicit̃. Dimittunt̃ tibi peccata tua. Notandū ꝙ Hugo de prato dicit ꝙ deus miſericorditer recipit pctōres de hoc habemus exemplū in multis. Nam petrꝰ cū iuramento negauit xp̄m ⁊

poſtea fleuit. et chꝛiſtus miſericoꝛditer ſi
bi indulſit. ⁊ in gradū pꝛiſtinū eum reſti/
tuit. vtꝫ Joh. xxi. Paſce oues meas Itē
Maria magdalena cū multꝭ foꝛnicata ē.
⁊ poſtea acceſſit verecunda ⁊ cuꝫ magna
cōtritōe ⁊ fide ad xp̄m
⁊ ſaluata eſt. vt patet
Lu. vij. Fides tua ſal
uā te fecit. Itē Pau/
lus apl's pſecut⁹ ē ec/
cleſiā dei ⁊ ſtephanuꝫ
iuuit lapidare: ⁊ poſt/
ea dixit. Dñe quid me
vis facere. Actu. ix. ⁊
poſtmodū fact⁹ ē do/
ctoꝛ gentiū ⁊ lumē ec/
cleſie. Itē latro in cru
ce antea multa latroci
nia ⁊ ſcelera commiſit
⁊ poſtea dixit. Memē
to mei dñ venerꝭ in re/
gnū tuū. Luc. xxiij. Et
criſt⁹ plus ei dedit q̄ꝫ
petiuit. Hodie inquit
mecū eris in paradiſo
Chariſſimi: imitemur
iſtos ⁊ nō ſim⁹ ſicut iudas q̄ de dei miſeri
coꝛdia deſperauit ⁊ laqueo ſe ſuſpendit.
Math. xxvij. In quo deū graui⁹ offendit
q̄ꝫ ꝙ xp̄m p. xxx. denarijs vendidit. Vñ d̄
hoc d̄r in decretis. Judas magis pecca/
uit deſperando q̄ꝫ xp̄m tradendo. xxiij. q.
iij. Sꝫ nō licet. Non etiā ſicut cayn q̄ ait.
Maioꝛ eſt iniquitas mea q̄ꝫ vt veniā me/
rear Gen. iij. Vñ Bern. Mentiris cayn.
Maioꝛ eſt dei pietas q̄ꝫ queuis iniq̄tas.
Sequit̄ in euangelio. Quidā de ſcribis
dixerunt intra ſe hic blaſphemat Vbi no
tandū. ꝙ trib⁹ modis blaſphemat̄ deus
Primo dū q̄d attribuit̄ deo vl' imp̄cat̄
ei qd̄ ſibi nō cōuenit. vt ꝙ ſit mal⁹ iniuſt⁹
maledict⁹ ⁊c̄. Scd̄o cū q̄s remouet a deo
qd̄ ei cōuenit. dicendo ꝙ nō ſit omnipo/
tens miſc̄oꝛs ⁊ iuſt⁹. ⁊ cetera talia. Ter
cio cū q̄s ſibip̄i attribuit qd̄ eſt ꝓpꝛiū dei
ſcꝫ pctā dimittere ⁊ curare. Et iſto tercio
mō dicebant iſti ꝙ xp̄s blaſphemabat. qꝛ
qd̄ erat ꝓpꝛiū dei. ſ. pctā dimittē. ſibi attri
buebat di. dimittunt̄ tibi pctā tua. h̄ ille.

ſ Jmile factū eſt regnū celoꝝ ho/
mini regi q̄ fecit nuptiaſ filio ſuo

Dñica viceſima. poſt octa uas pēthecoſtes Euāgeliū ſm Matheū. xxij.

A illo tempoꝛe loquebat̄ ieſus cū diſcipulꝭ ſuis in parabolis dicēs. Si mile factū eſt regnū celoꝛuꝫ homini regi q̄ fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos ſu os vocare inuitatos ad nu/ ptias ⁊ nolebāt venire. Jte miſit alios ſeruos dicens di cite inuitatis ecce pꝛandiuꝫ

⁊c̄. Mat. xxij. Lu. xiiij. Hanc hyſtoꝛiā di/
xit dñs Anno ei⁹. xxxiij. xi. kal'. apꝛilis. fe
ria. iij. luna. xij. inditiōe. vi. Ante initium
illi⁹ euāgelij ſcribit. s. Mathe⁹ in p̄cedē
ti cap̄. ꝙ xp̄s dixit p̄ncipib⁹ ſacerdotū et
ſenioꝛib⁹ iudeoꝛum.
Quid vob̄ videt̄. Hō
q̄dā habebat duos fi/
lios Et accedēs ad p̄/
mū dixit. Fili vade ho
die in vineā meā. Jlle
aūt rñdens ait. nolo.
Poſtea pnīa mot⁹ ab
ijt. accedens aūt ad al
terū dixit ſil'r. ⁊ ille re/
ſpondens ait. eo dñe.
⁊ nō iuit. Quis ex du
ob⁹ fecit voluntatem
patris. Dicunt ei pꝛi/
mus. dicit illis ieſus.
Amen dico vob̄ qꝛ pu
blicani ⁊ meretrices p̄
cedēt vos in regno di
Venit eīm ad vos Jo/
hannes in via iuſticie
⁊ nō crediditis ei: et
publicani ⁊ meretrices crediderūt ei. voſ
aūt videntes nec penitentiā habuiſtꝭ po
ſtea vt crederetis ei ⁊c̄. Tūc poſtmodū ſe
quit̄ euangeliū hodiernū (Simile factū
eſt regnū celoꝝ) Ly. i. ſtat⁹ eccl'ie militan
tis (hoī regi q̄ fecit nuptiaſ filio ſuo) tūc
eīm de⁹ pater fecit nuptias filio ſuo quā/
do naturā humanaꝫ copulauit diuine in
vno ſuppoſito Que q̄deꝫ nuptie celebꝛa
te ſunt in vtero virginali. de q̄ xp̄us exiit
tanq̄ꝫ ſpōſus p̄cedēs de thalamo ſuo (et
miſit ſeruos) Hoꝛ. i. ꝓphetas p̄cedentes
(vocare inuitatos). i. iudeos (ad nupti
as). i. ad fidē incarnatiōis xp̄i ꝓmiſſā in
patriarchis figuratiue in lege p̄dictā i p
phetis p̄nunciatā (⁊ nolebāt venire) Li.
credēdo ſcripturis qꝛ nolebāt xbis ꝓphe
tarū credere ⁊ obedire (iterū miſit. alios
ſeruos). i. apl'os q̄s miſit in omnē ciuita
tē ⁊ locū q̄ ip̄e venturus erat. vt habet̄ Lu.
x. (dicēs. dicite inuitatis. ecce pꝛandiuꝫ
meū paraui) Ly. videlꝫ ſacramēta eccle/
ſie: ⁊ doctrinā fidei ⁊ ſacre ſcripture. ex q̄
bus reficit̄ anima: ⁊ potiſſime i ſacrame
to euchariſtie in q̄ dat̄ nobis caro xp̄i in

meū parauí. Thaurí meí et altilia occiſa ſūt. ⁊ oīa pa/rata venite ad nuptias Jllí aūt neglexerūt ⁊ abierūt: aliꝰ ī villā ſuā aliꝰ vero ad negoci=atōez ſuā. Reliq̄ vero tenuerūt ſeruos eius. ⁊ cōtumelia af/fectos occiderūt. Rex autez cū audiſſet iratꝰ eſt. Et miſ/ſis exercitibꝰ ſuis perdidit homicidas illos. ⁊ ciuitatez illorū ſuccēdit. tūc ait ſeruis ſuis. nuptie quidē parate ſūt. ſ3 qui inuitati erāt nō fuerūt digni. Jte ergo ad exitꝰ viarū ⁊ quoſcūq̄ inueneritiſ vocate ad nuptiaſ. ⁊ egreſſi ſerui eꝰ ī vias cōgregauerūt oēs q̄s īuenerūt ⁊ bonos ⁊ maloſ et implete ſunt nuptie diſcūbentiū. Jntrauit aūt rex vt

in cibū. ⁊ ſāguis eiꝰ in potū (thaurí mei) id ē patres veteris teſtamenti (⁊ altilia) id ē patres noui teſtamenti pinguedine charitatis ſaginati (occiſa ſunt ⁊ oīa pa/rata). ſ. q̄cq̄d req̄rit ad ſalutē hoīm. locꝰ cibus. ⁊ veſtes (venite ad nuptias) credēdo. diligēdo operando. (Jlli autē neglexerūt) qꝛ nō timuerūt dominum q̄ eī timet deū nihil negligit. Unde hic queritur vtrū negligētia ſit peccatū mortale. Rn/deo ſm Tho. q͛ negli/gentia ſi puenit ex q̄/dam remiſſione voluntatis. vt nō pcipiāt ea que debent. Si obmittant q̄ ſūt de neceſſita/te ſalutis. ſiue ſit actꝰ ſiue ſit circūſtātia erit peccatū mortale. Al' ſi volūtas ſit in tantū re miſſa vt totaliter a dei charitate deficiat: taliſ etiā negligentia ē pec/catū mortale. ⁊ hoc p̄/cipue quādo ſequitur ex contemptu. omiſſio vero circa ea q̄ nō ſunt de neceſſitate ſalutꝭ ob defectū feruoris nō eſt mortale ſ3 veniale pec catū (et abierūt alius ī villā ſuā). i. ad laborē et occupationē corporalē circa terrenarū rerū acquiſitionē (alius ad negociationē ſuā) p negociationē intelligit nimia oc/cupatio mentalis circa temporalia impe/diens diuina (reliqui vero tenuerunt ſer uos eius ⁊ cōtumelia affectos occiderūt) ſ. poſt aſcenſionē xp̄i iudei flagellauerūt apl'os oēs ſimul. ⁊ poſtmodū ſtephanuz lapidauerūt. Actu. vij. Et iacobū fratrem iohannis occiderūt Actu. xij. (Rex autez cū audiſſet iratus eſt ⁊ miſſis exercitibus ſuis) Ly. ſ. exercitū romanorū ſub princi pibus Thyto ⁊ veſpaſiano q̄ ex diuina or dinatione venerūt contra hieruſalē qua/drageſimoſecūdo anno poſt paſſionē cri

ſti (perdidit homicidas illos) qꝛ invltionē ſanguinis criſti ⁊ ſuorū diſcipulorꝫ ab ex ercitu romanorū ſūt trucidati ⁊ captiuati de iudeis vſq̄ ad decies cētū milia. vt di cit Joſephus in li. de iudaico bello (⁊ ci/uitatē illorū ſuccēdit) quia tunc ieruſalē ſuc cenſa eſt ⁊ templū ī ea (tunc ait rex ſeruis ſu is) ⁊ ſequacibus eorū per diuinā reuelatōnē (nuptie quidē parate ſunt). i. ſacramentum incarnationis paratū eſt. vt natiuitatis p̄di/catio. paſſio xp̄i. ⁊ īntro itus regni apertus eſt per paſſionē xp̄i. q̄ an te clauſus fuit (ſ3 qui ī uitati fuerāt). ſ. iudei (nō fuerūt digni) Ly. ꝓpter ſuā incredulita/tem (ite ergo ad exituſ viarū). i. ad gentes q̄ nō erāt in via mādato rū dei ⁊ ſine lege viuē tes ⁊ legem ignorātes Ad illas eī gentes iue rūt apoſtoli iudeis no lentibus fidē xp̄inam recipere. ſicut habetur Actu. xiij. dicētibꝰ pau lo ⁊ barnaba ad iudeoſ vobis oportebat p̄mo loqui verbū dei. ſ3 q̄m repellitis illud ⁊ indi gnos vos iudicatis eterne vite. ecce con uertimur ad gentes. ſic eīm p̄cepit nobis deus (⁊ quoſcūq̄ īueneritꝭ vocate ad nu ptias) qꝛ nullꝰ volēs fidē catholicā reci/pere repellendus ē (⁊ egreſſi ſerui eiꝰ). ſ. de iudea (in vias). i. ī terra gētiliū (con/gregauerunt omnes quoſcūq̄ inuenerūt bonos ⁊ malos (Ly. qꝛ in eccleſia militā te admixti ſunt boni cum malis. (⁊ im/plete ſunt nuptie diſcumbentium) Lyra quia ſides catholica diffuſa eſt per orbez vniuerſum (intrauit autem rex vt videret diſcumbentes) Lyra. intrat autem chri/ſtus dupliciter. Primo ſpecialiter ī mor te cuiuſlibet hominis. Secundo gene/

videret diſcūbētes. ⁊ vidit
ibi hominē nō veſtitū veſte
nuptiali. ⁊ ait illi. Amice q̊/
mō huc ītraſti nō habēs ve
ſtē nuptialē. At ille obmutu
tuit. tūc dixit rex miſtris. li/
gatis manibꝰ ⁊ pedibꝰ eius
mittite eū in tenebꝛas exteri
oꝛes. ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ
dentiū. Multi eni ſūt voca/
ti pauci vero electi.

raliter ītrabit in iudicio futuro diſcernē/
do merita ⁊ demerita cuiuſlibet hoīs (et
vidi ibi hoīem nō veſtitū veſte nuptiali)
id ē hñtem fidē ſine charitate. Nā veſtis
nuptialis eſt charitas: q̄ diuidit inter fili
os regni ⁊ pditōīs. vt
dicit Augꝰ. (⁊ ait illi
amice) Ly. vocat̄ aūt
peccatoꝛ amicꝰ ꝓpter
naturam quā deꝰ crea
uit q̄ bona eſt ⁊ que ad
imaginē dei facta eſt.
(quō huc intraſti). id
eſt ſacramēta eccl'ie ſu
ſcipiēdo fidē eccl'ie cō
fitendo (nō hñs veſtē
nuptialē). ſ. in chari/
tate bona opa. Uñ hie
ronimꝰ veſtis nuptia/
lis ſunt decem p̄cepta
q̄ includunt̄ in chari
tate dei ⁊ ꝓximi (at il/
le obmutuit) Ly. qꝛ in
extremo iudicio ꝓpꝛia arguente cōſcien/
tia homo peccatoꝛ cōuincit̄ ⁊ mutꝰ efficit̄
(tunc dixit rex miſtris) Ly. i. angelis exe
cutoꝛibꝰ diuine iuſticie (ligatis manibꝰ
⁊ pedibꝰ) Ly. qꝛ pꝰ moꝛtē nō poteſt pec/
catoꝛ bonū operari nec ad ſalutē reuerti
(mittite eū in tenebꝛas exteriores) pctōꝛ
in hac vita eſt in tenebꝛis interioꝛibꝰ q̄a
adhuc eſt in ſpe venie. In inferno autem
erit in tenebꝛis exterioꝛibꝰ. qꝛ erit extra
ambitum diuine miſericoꝛdie ⁊ ſine om̄i
ſpe eterne gloꝛie. vnde Beda. In infer/
no nulla eſt redemptio. nec doloꝝ miti/
gatio (⁊ ibi erit fletus) Hoꝛ. ſic exponit.
Ex vehementia ardoꝛis. (⁊ ſtridoꝛ denti
um) ex vehementia frigoꝛis. vt ptꝫ Job.
xxiiij. Tranſibunt ab aq̄s niuiū in caloꝛē
nimiū (multi em̄ ſunt vocati) Li. ad fidē
catholicā (pauci v̄o electi) ad gl'iam. Cir
ca pñs euāgeliū vbi dicit̄. Simile eſt re
gnum celoꝝ. Hugo de pꝛato dicit. i. eccle
ſia pñs: qꝛ ſicut deꝰ habitat in celis per
gl'iam. ita habitat in p̄ſenti eccl'ia in ſa/
cramento euchariſtie. vt pꝫ Math. xxviij
Ecce ego vobiſcū ſum omnibꝰ diebꝰ vſ/
q; ad cōſummatōnē ſeculi. Item ſicut in
celo ſunt quedā coꝛpoꝛa magis ⁊ minus
clara, ⁊ vnum illuminat aliud, Et quidā
ſunt illuminantes ⁊ q̇dā illuminati. ⁊ q̇/
dam magis lucēt. ⁊ q̇daꝫ minꝰ vtꝫ Dan.
xij. q̇ aūt docti fuerint fulgebunt q̄ſi ſplē
doꝛ firmamenti. ecce minꝰ lucentes. Et q̇
ad iuſticiā erudiūt multos q̄ſi ſtelle in p/
petuas eternitates ec
ce magis lucentes. ſe/
quit̄. Hoī regi. Chꝛi/
ſtus em̄ eſt verꝰ rex et
potens rex in oībꝰ. et
oēs reges excedit. q̇a
regnat in celo. in mun
do. ⁊ ī iferno. ad Phi
lip. ij. Donauit illi no
men qδ eſt ſup oē no/
men. vt in nomīe ieſu
om̄e genu flectat̄ cele
ſtiū. terreſtriū. ⁊ infer/
noꝝ. In celo enim re/
gnat p totalem ⁊ vni/
uerſaleꝫ beatoꝝ ſubie
ctionē. qꝛ ei om̄es ſan
cti ⁊ angeli ad nutum
obediūt. ⁊ ei oībꝰ ſubijciunt̄. qδ etiā q̄tī
die petimꝰ in nobis fieri. d. Fiat volun/
tas tua ſic̄ in celo ⁊ in terra. vtꝫ Mat. vi.
Regnat eī in celo p ſue gloꝛie oſtenſionē
⁊ beatā viſionē. qꝛ ibi eiꝰ maieſtas ⁊ gl'ia
demōſtrat̄. vñ ī p̄s. Oñde nob̄ faciē tuā
⁊ ſalui erimꝰ. Uñ fulgen. dei faciē ſi oēs
in carcere inferni īcluſi viderēt. nullā pe
nā nullū doloꝛē: nullāq; triſticiā ſentirēt
Itē rex nr̄ ieſus xp̄s regnat in mundo p
patientiā ⁊ miſicoꝛdiā. Nā in magna pa
tientia ⁊ miſicoꝛdia regnat ſup oēs pctō
res. Patienter eī expectat eos vt cōuer/
tant̄. ⁊ miſicoꝛdit̄ recipit eos ſi ꝯuertāt
vtꝫ Eſa. xxx. ꝓpterea expectat dñs vt mi/
ſereat̄ nr̄i. vñ etiā Hier. iij. Tu aūt foꝛni
cata es cū amatoꝛibꝰ multis. tñ reuerte/
re ad me ⁊ ego ſuſcipiā te. Sꝫ m'ti miſe/
ri pctōꝛes puiam ⁊ miam eiꝰ cōtemnūt ⁊
eoip̄o magꝭ peccāt. Uñ Eccl'. viij. qꝛ non
cito ꝓfert̄ ꝯ malos ſnīa. filij hoīm abſq;
vllo timoꝛe ppetrāt mala. Itē ſup iuſtos
regnat in magnificis gratijs ſpūalr̄ habi
tās in eis ⁊ ip̄os dirigēs ⁊ ꝓtegēs ⁊ gu/
bernans. Ip̄i eī ſūt tēplū dei ſpūale ⁊ ſpi
ritus ſctūs habitat in eis. vt dꝛ. i. Coꝝ. iij
Tēplū dei ſctm̄ ē qδ eſtis vos. Ip̄i etiaꝫ
ſūt regnū dei q̇ ꝓ honoꝛe dei ⁊ ꝓpꝛia ſa/

lute quotidie certāt cōtra diabolū: mundū ⁊ ꝓpriā carnē. Et de iſtis hoſtibꝰ triū phant. vñ Mathei. xi. Regnū celoꝝ vim patit̄ ⁊ violenti .i. cū violentia ꝑliantes rapiunt illud. Itē in inferno regnat ꝑ iuſticie executionē. q̄ꝛ effectum iuſticie. ſ. punitionē ⁊ vindictā in dānatos ibi exercet: vtꝫ Deut. xxxij. Reddā vltionē hoſtibꝰ Vñ ex h̄ ſequit̄. ꝙ ī inferno cognoſcent impij xp̄m eē regem omnipotentem q̄ hic noluerūt eum cognoſcere regē miſericordē. Sequit̄ hic ligatis manibꝰ ⁊ pedibus. Ubi Notandū ꝙ peccatoꝛ ſtrictiꝰ ligat̄ q̄ aīalia ligant̄. Nā ligat̄ memoꝛia ne recolat beneficia dei. ligat̄ voluntas ne deſideret vera bona. ligatur coꝛ ne penas inferni ⁊ moꝛtē cogitet ⁊ mala q̄ incurrit in ſtatu peccati manens. Et ſimile eſt de omnibꝰ potentijs aīe interiꝰ ⁊ exterius. q̄ oīs foꝛtiter alligant̄. Et ſicut peccatoꝛ fuit ligatꝰ in culpa ſic digne erit ligatꝰ in pena ⁊c̄.

Dñica. xxi. pꝰ octa: pentheco. Euāg. ſm Johā. iiij.

In illo tempoꝛe

Erat quidā regulꝰ cuiꝰ filius infirmabat̄ capharnauꝫ Hic cū audiſſet. q̄ꝛ ieſus adueniret a iudea in galileam abijt ad eū ⁊ rogabat eū vt deſcenderet et ſanaret filiū eiꝰ incipiebat eī moꝛi. Dixit ergo ieſus ad eū niſi ſigna ⁊ ꝓdigia videritiſ ñ creditiſ

Erat q̄daꝫ regulꝰ Joh. iiij. Mat. viij. Lu. vij. Miraculū hoc fecit xp̄s Anno eius. xxxi. vi. kal̄. nouembꝛis. feria. ij. luna. xix. inditōe. v. Añ initiū illiꝰ euangelij ſcribit. s. Johes in eo. cap̄. quō xp̄s ſedens loquebat̄ mľieri poſtmodū exierunt ſamaritani de ciuitate ⁊ rogauerūt eū vt ibi maneret. ⁊ māſit ibi ꝑ duos dies. ⁊ mľti ex ſamaritanoꝝ ciuitate crediderūt in eū di. Quia hic ē vere ſaluatoꝛ mundi. Et poſt duos dies exijt inde ⁊ abijt in galyleā. ip̄e eñ ieſus teſtimoniū ꝑhibuit. q̄ꝛ ꝓpheta in ſua patria honoꝛē nō haberet. Cū ḡ veniſſent in galyleā acceperūt eū galylei cū. oīa vidiſſēt q̄ fecerat hieroſolymis in die feſto venit ḡ ih̄s iteꝝ in chana galylee vbi fec̄ ex aq̄ vinū (Erat q̄dā regulꝰ) Ly. nō accipit̄ h̄ regulꝰ ꝓ ꝑuo rege. vt videt̄ nomē ſonare. q̄ꝛ romani volentes frangere iudeoꝝ ſupbiā abſtulerūt ab eis regiā dignitatē regnū iudee in quatuoꝛ retrarchias diuidentes p̄cauere volentes eoꝝ rebellionē vñ ꝓ illo tp̄e nullꝰ rex erat ī iudea. Dicit̄ ergo iſte regulꝰ. q̄ꝛ erat officialꝰ impatoꝛꝭ deputatꝰ ad cuſtodiā galylee. ꝓpter qō manebat in capharnaū q̄ erat metropolis illius terre. ⁊ diſtat tribꝰ dietis a hirľm. Notandū ꝙ ſicut dicit Tho. iſte regulꝰ interfuit miraculo facto in nuptijs qñ xp̄s aquā in vinum mutauit. q̄ꝛ tunc credidit ſ; tñ xp̄i diuinitatē nō ꝑfecte agnouit. Et ad hoc innuendū euāgeliſta illud miraculū rememoꝛat dic̄. Uenit iterū ieſus ī chana galilee vbi vinū ex aqua fecit (⁊ erat q̄dā regulus cuiꝰ filiꝰ infirmabat̄ capharnaū) Ly. ⁊ lꝫ eēt gentilis viſis ⁊ auditis miraculꝭ xp̄i. ſperauit ab eo ſanitatē impetrare filio ſuo. Jō ſequit̄. (Hic cū audiſſet) ꝑ famā q̄ p̄currebat aduentū eiꝰ in omnē regionē galylee (q̄ꝛ ieſus veniret a iudea in galyleā abijt ad eū ⁊ rogabat eū) inſtant̄ ⁊ hūiliter flexis genubꝰ cōploſis manibꝰ ꝓfuſis lachꝛymis (vt deſcēderet) q̄ꝛ capharnaū erat in valle ſita reſpectu chana galylee in qua erat xp̄s (⁊ ſanaret filiū eius. incipiebat enim moꝛi). i. ſigna vicine moꝛtis in eo apparebant (dixit ergo ieſus ad eū. niſi ſigna ⁊ ꝓdigia videritis nō creditis) nō eñ reprehendit eum de petitione ſalutis filij ſui. ſ; de defectu fidei. q̄ꝛ nō credidit plene ſ; ſemiplene. Credidit eñ in xp̄o eē virtutem. ſ. ad ſanandū filiū. ſ; nō credidit ī eo eē diuinitatē ꝑ quā ē vbiq; ⁊ vbiq; p̄t ſanare. Unde fides fuit qñ petijt ſaluteꝫ ſ; defectꝰ fidei qñ req̄rebat p̄ñtiā xp̄i coꝛpoꝛalē ex quo ptꝫ ꝙ nō credidit xp̄m eſſe verum deuꝫ. q̄ꝛ ſi credidiſſet ꝙ deꝰ vbiq; preſens eſſet ꝑ p̄ſentiā maieſtatis ſui. nō dixiſſet deſcende. ſed dixiſſet cum centurione. dic verbo ⁊ ſanabitur puer meus.

Dixit ad eū regul⁹. Dñe de ſcende priuſq̄ moriat̄ filius me⁹. dicit ei ieſus. Uade fi lius tu⁹ viuit. Credidit ho mo ſermōi quē dixit ei ieſus et ibat. Iā aūt eo deſcēdēte ſerui occurrerūt ei ⁊ nūcia uerūt dicētes. q2 filius eius viueret. Interrogabat aūt horā ab eis in qua meli⁹ ha buerat. Et dixerūt ei q2 heri hora ſeptima reliq̄t eū febriſ Cognouit ergo pater q2 illa hora erat in q̄ dixit ei ieſus. filius tu⁹ viuit. Et credidit ip̄e ⁊ dom⁹ ei⁹ tota.

Dñica. xxij. poſt octauas pēthecoſtes. euangeliū ſm̄ Matheum. xviij.

In illo tempore

dixit ieſus diſcipul̄ ſuis. Simile ē regnū celorū homi regi qui voluit rationē pone re cū ſeruis ſuis. Et cū cepiſ ſet rationē ponere. oblat⁹ eſt ei vnus q̄ debebat decē mi lia talēta. Cū aūt n̄ hēret vñ redderet iuſſit eū dñs ei⁹ ve nūdari ⁊ vxorē eius ⁊ filios et oīa q̄ habebat ⁊ reddi.

(Dixit aūt ad eū regul⁹. dñe deſcē. priuſ q̄ mo. fili⁹ me⁹) Tho. Manifeſtat igr̄ re gul⁹ hic incredulitatē ſuā. Rogat em̄ vt deſcēdat priuſq̄ fili⁹ ei⁹ moriat̄ q̄ſi xp̄us poſſet ſanare infirmū ſ3 nō ſuſcitare defū ctū. Ly. verūtn̄ q2 ex de uotione repetit petiti onē ſuā dicēs. dñe de ſcende. idō exaudit̄ a xp̄o. Uñ ſequit̄ (dicit ei ieſus vade) letus in domū tuā (q2 fili⁹ tu⁹ viuit) .i. pfecte ſanita ti reſtitut⁹ ē de ianuis mortis. q2 incipiebat mori. vñ Criſ. Chriſt⁹ ad domū reguli ire no luit: ſ3 abſens ſanauit filiū ei⁹ vt p hoc magl̄ declararet diuinitatē ſuā. ⁊ ſicut regulū illu minaret ad verā fidē (credidit hō ſermoni quē dix. ei ieſ. ⁊ ibat) Ly. q2 fides requirit̄ ad obtinendū dei bñfi cia. (iā aūt eo deſcēdē te ſerui occurrerūt ei ⁊ nunciauerūt dicentes q2 fili⁹ ei⁹ viueret). ſ. cō gaudēdo ip̄i (inter rogauit aūt horam ab eis in qua melius ha buerat) hoc fec̄ ad cer tificationē miraculi re ſpectu ſui. Et etiam vt ſerui ⁊ aſtantes agno ſcerent virtutem xp̄i: (⁊ dixerunt ei. q2 heri ho. ſep. reli. eū febriſ) Uñ Criſ. Repente di miſit eū febris totalr̄: vt appareret nō eē na turalis cōualeſcentia. Ex hoc etiā famulos ip̄iuſ reguli ſuſcitauit ad fidē. q2 ſubito vide rūt eū ꝯualuiſſe quod natura facere nō pōt. (cognouit ḡ pa. q2 illa ho. erat in q̄ dixit ei Ieſus, fi. tu⁹ viuit) Referēs ꝟbū ſuū ad ꝟbū xp̄i. ⁊ horā imꝑantis ad horā re cepte ſanitatl̄ (⁊ credi. ip̄e ⁊ do. ei⁹ tota) Ly. ad hoc em̄ factū eſt illud miraculū vt iſte regul⁹ gentilis cū familia ſua crede rent in xp̄m. Tho. xp̄s nō ſolū ſanauit fi liū reguli ab infirmita te ſ3 ip̄m regulū ⁊ totā ei⁹ familiā ab infideli tate. q2 credidit ip̄e et dom⁹ eius tota.

(S)imile eſt re gnū celoꝝ ho mini regi ⁊c̄. Math. xviij. Hyſtoria hui⁹ euāgelij facta eſt Anno xp̄i. xxxij. vi. kal̄ ſeptēbris. luna. xij. fe ria. v. inditiōe. v. An te initiū illi⁹ euāgelij dixit petrus ad ieſum Dñe quotiēſ peccabit in me frater me⁹ ⁊ di mittā ei: vſq̄ ſepties. dixit illi ieſus. Nō di co tibi vſq̄ ſepties ſed vſq̄ ſeptuagieſſepties (ideo aſſimilatū eſt re gnū celoꝝ) Ly. i. ſtat⁹ eccl̄ie militantis (hoī regi). i. xp̄o q̄ eſt ver⁹ hō ⁊ verus de⁹. rex re gū ⁊ dñs dñantiū. (q̄ voluit rōnem po. cum ſer. ſuis). i. rōnem exi gere de factis huma nis (⁊ cū cepiſ. rōnem po. obla. ē ei vn⁹ q̄ de be. ei de. milia talēta) Ly. i. obligat⁹ ad ma gnā penā ꝓpter multa pctā (cū aūt nō ha. vñ redderet) Hoz. i. cū vi ribus ſuis ſatiſfacere nō valeret. hō em̄ p ſe pōt ruere. ſ3 nō p ſe re ſurgere. (iuſſit eū dñs venūdari) q̄tū ad ani mā (⁊ vxorē) q̄tū ad corp⁹ (⁊ filios) q̄tum ad opa (⁊ oīa q̄ habebat) q̄tū ad tp̄alia (⁊ reddi) Nā iſta oīa venundant̄. i. per

ꝑcidens aũt ſeruus ille.
rogabat eũ dicẽs. patientiã
habe in me ⁊ oĩa reddã tibi
Miſertus aũt dñs ſerui illi⁹
dimiſit eũ ⁊ debitũ dimiſit ei
Egreſſus aũt ſeruus ille. in
uenit vnũ de cõſeruis ſuis.
ꝗ debebat ei centũ denarioſ
et tenẽs ſuffocabat eũ dicẽs
Redde qđ debes ⁊ ꝓcidẽs
conſeru⁹ ei⁹ rogabat eũ di:
cens. Patientiã habe in me
et oĩa reddã tibi. Ille aũt
noluit ſed abijt ⁊ miſit eum
ĩ carcerẽ donec redderet de
bitũ. Vidẽtes aũt conſerui
eius ꝗ fiebãt. contriſtati ſũt
valde ⁊ venerũt ⁊ narraue
rũt dño ſuo oĩa ꝗ facta fu
erant. Tunc vocauit illũ do
min⁹ ſu⁹ ⁊ ait illi. Serue ne
quã oĩe debitũ dimiſi tibi
qm̃ rogaſti me. Nõne ergo
oportuit ⁊ te miſereri cõſer:
ui tui ſicut ⁊ ego tui miſert⁹
ſũ. ⁊ iratus dñs ei⁹ tradidit
eũ tortoribus quouſqꝫ red/
deret vniuerſũ debitũ. Sic
et pater meuſ celeſtis faciet
vob̃ ſi ñ remiſeritiſ vnuſqꝫ

pctm̃ mortale auferunt (ꝓcidens autem
ſeruus ille rogabat eũ dicens. Patienti
am habe in me) dando locũ ⁊ tp̃s penitẽ
tie (⁊ oĩa reddam tibi) ꝑ opa pnĩe ſatiſfa
ciendo iuxta poſſe (miſert⁹ aũt dñs ſerui
illi⁹) qꝛ miſericors et
miſerator dñs (dimi/
ſit eũ) Gor. liberũ a ca
ptiuitate culpe (⁊ de/
bitũ dimiſit ei.) Unde
Criſo. vide miãm dei.
petierat dilationẽ ⁊ ac
cepit oĩm peccatoꝝ re
miſſionẽ (egreſſus au
tẽ ſeru⁹ ille). ſ. a facie
dñi ſui ꝑ recidiuũ pctĩ
(inuenit vnũ de cõſer
uis ſuis) Ly. i. de ho/
minib⁹ ꝗ ſũt ſꝫm di cũ
xp̃o (ꝗ debebat ei cen
tũ denarios). i. modi/
cũ eũ offendebat. quia
offenſa in hoĩem mo/
dica eſt reſpectu offen
ſe cõmiſſe in deũ (⁊ te
nens ſuffo. eũ) Ly. id
eſt ſtrãgulabat (dicẽs
redde qđ debes) Lyr.
in quo oñdit auſteri/
tas in repetendo vin/
dictã a primo (⁊ ꝓci/
dens cõſer. ei⁹) Gor.
ideo debuit miſereri.
qꝛ ꝓcidit. ⁊ qꝛ ſeruus
eiuſdẽ dei fuit (roga/
uit eũ dicens Patien
tiã habe in me ⁊ oĩa
reddã tibi) Lyra. q. d.
Parat⁹ ſum ſꝫm poſſi
bilitatẽ meã ſatiſface/
re tibi (ille aũt noluit
ſꝫ abijt ⁊ miſit eũ in car
cerem donec redderet
debitũ) Ly. in quo no
tat crudelitas in mo/
do repetendi vindictã
(videntes autem con
ſerui eius) Gloſa int
lin. id eſt angeli qui referunt ad deum ge
ſta hominũ. vt patet Apoca. xxij. Conſer
uus tuus ⁊ fratrum tuorum (ꝗ fiebant)

omnia eniꝫ opera ꝗ agim⁹ ⁊ ſupplicia que
patimur vident (contriſtati ſunt valde)
Glo. ꝓpter afflictionem xp̃iani. Notan/
dum ꝙ angeli contriſtant ad culpã ⁊ le/
tant ad penitentiam. vt patet Luce. xv.
Gaudium eſt angelis
dei ſuper vno peccato
re pniãʒ agente ⁊c. (⁊
venerunt ⁊ narrauert
dño omnia que facta
fuerant) ſcʒ querimo/
niã de perſecutoribus
proponendam (tũc vo
cauit euʒ dominus ſu
us) Lyra. iſta vocatio
fit in morte vbi de om
nibus reddemus rati
onem (ſerue neqꝫ oĩe
debitum dimiſi tibi.)
Ly. id eſt magnã offẽ/
ſam in me commiſſam
(qm̃ rogaſti me. Non
ne ergo oportuit ⁊ te
miſereri cõſerui tui.)
parua remittendo (ſi/
cut ⁊ ego tui miſertus
ſum. ⁊ iratus domin⁹
eius tradidit eũ torto
ribus) Ly. id ẽ demo/
nibus qui in hoc exe/
cutoreſ ſunt diuine iu
ſticie (donec redderet
vniuerſum debitum)
Gorra. id eſt imperpe/
tuum quia ibi non eſt
locus redemptiõis vł
ſatiſfactionis. ſed con
demnationis (ſic ⁊ pa
ter meus ctleſtis faci/
et vobis ſi non dimiſe
ritis vnuſquiſqꝫ fra/
tri ſuo) Unde Hiero/
nymus. Formidoloſa
ſententia ſi parua fra
tri non dimittim⁹ ma/
gna nobis a deo non
dimittuntur. Uñ Gre
gorius. Conſtat ex tã
dictis ꝙ ſi hoc quod in nos delinquit ex
corde nõ dimittim⁹ illud a nobis ꝑ peni/
tentiam dimiſſum fuiſſe non gaudeam⁹.

(ex cordibꝰ veſtris)q2 nõ ſufficit ore di/
mittere ſolũ.ſꝫ ⁊ corde.Un̄ Hay.ſuꝑ ma/
theũ.Nihil ꝓdeſt ore dimittẽ ꝗ ſuat ira
cundiã in mente.Un̄ circa pn̄s euange/
liũ vbi dicit.Miſertꝰ aũt dn̄s ſerui illiꝰ
dimiſit eũ ⁊ debitũ di/
miſit ei.Querit̃ vtrũ
deꝰ ſit magis miſeri/
cors ꝗ̃ iuſtus vel ecõ/
uerſo.Reſpõdet̃ ꝙ de
us ſicut eſt miſericors
ſic ⁊ iuſtꝰ ⁊ ecõuerſo.
Tamẽ miſericordie ef
fectꝰ plus in nobis re
lucet ꝗ̃ iuſticie.⁊ ideo
q2 deꝰ ꝑcit in ſe peccã
tibꝰ.⁊ miſericordia eꝰ
a ꝓgenie in ꝓgenies
⁊ quia effectꝰ miſericordie magis relucet
ꝙ iuſticie. ideo deꝰ dr̄ nobis magis miſe
ricors ꝗ̃ iuſtus ⁊c̄.Nec mirũ ſi deꝰ modo
ſit miſericors.Habet eĩ triplex foꝝ.Unũ
eſt in pn̄ti vita totiꝰ miſcdie. q2 modo mi
ſericordia audit cauſas.⁊ iuſticia facit fe
rias.Un̄ Eſaie.xvi.Preparabit̃ in miſe/
ricordia ſoliũ eius. Ideo oẽs cauſas iu/
ſticia mittit ad thronũ gr̃e. Un̄ ad Hebre
os.iiij.Adeamꝰ cũ fiducia ad thronũ gr̃e
eius vt miſericordiã cõſequamur. Aliud
foꝝ erit ĩ iudicio extremo. qd̄ erit pure iu
ſticie.vbi iuſticia audit cauſas ⁊ miſcdia
facit ferias.Et ideo miſcdia oĩs cauſas
deinceps remittit ad ſoliũ iuſticie. Unde
Eſa.ix.Suꝑ ſoliũ dauid ⁊ ſuꝑ regnũ eius
ſedebit vt cõfirmet illud et corroboret in
iudicio ⁊ iuſticia amodo ⁊ vſqꝫ in ſempi/
ternũ.Terciũ forũ erit in purgatorio qd̄
eſt foꝝ mixtũ.quia ibi erit iuſticia ꝗ penã
infliget.⁊ miſcdia ꝗ gloriã dabit.Un̄ pſ̃.
lxxxviij.Miſericordia et veritas p̄cedent
faciẽ tuã.⁊ ibi exiſtẽs dicere põt illud pſ̃
c.miſericordiã ⁊ iudiciũ cantabo tibi dn̄e
⁊ duo hec audiui.quia ptãs dei eſt.⁊ tibi
dn̄e miſericordia.quia tu reddes vnicui/
qꝫ iuxta opa ſua ⁊c̄.ſequit̃.Donec redde
ret vniuerſuꝫ debitũ.Ubi notandũ ꝙ du
pliciter dicunt̃ pctã redire.Primo ꝙ nõ
redeant ꝗ̃tũ ad maculã vel reatuꝫ.ſꝫ ꝗ̃tũ
ad ingratitudinẽ qui eũ poſt acceptã re
miſſionẽ ad peccatũ vadit grauius delin
quit. q2 ingratus tãto beneficio exiſtit.et
ista ingratitudo pctĩ recidiuantis aggra
uat ꝙ penam peccatoꝝ preteritoꝝ videt̃
ſecũ reducere.Unde dr̄ in decretl.Itera/
tio culpe inducit aggrauationeꝫ pene.ij.
q.viij.Hi ꝗ.Secũdo dicunt̃ redire ꝗ̃tuꝫ
ad penã ſubſtantialeꝫ
Sicut enim in celo eſt
vnꝰ denariꝰ.i. vna be
atitudo ſbſtantial.li/
cet vnꝰ magl altero ꝑ
cipiat.Un̄ de hoc dicit
apl's.Sicut ſtella dif/
fert a ſtella in clarita/
te ⁊c̄.Un̄ ẽt magiſter
ſententiaꝝ lib.iiij.diſ.
xlix.dicit.electꝰ ab ele
cto differt in claritate
mentis ⁊ corporis.vn̄
etiã Johannis.xiiij.In domo patris mei
manſiones multe ſunt ⁊c̄.Sic in inferno
eſt vna pena ſubſtãtialis ꝑ modũ damni
ſcꝫ carentia viſiõis diuine. Alia ꝑ modũ
ſenſus.ſ.vermis ⁊ ignis.Et vtraqꝫ pena
debet̃ ꝓ quolibet peccato mortali.ſ.plꝰ
vl' minꝰ.dicunt̃ ꝗ peccata redire. q2 reci
diuãti eadẽ pena debet̃ genere. ꝗ priꝰ lꝫ
ſit maior Sic dic btũs iacobꝰ.ij.ca.Qui
in vno offendit factꝰ eſt omniũ reus.

ffi ſuo de cordibus veſtris.
Dominica.xxiij.pꝰ octa.
penthecoſtes.Euangeliuꝫ
ſm Matheũ.xxij.
In illo tem/
pore.Abeuntes pha
riſei ꝯſiliũ inierũt vt caperẽt

Beuntes phariſei inierũt cõſiliũ
a Math.xxij.Mar.xij.Lu.xx.Hãc
hyſtoriã dixit dn̄s anno eꝰ.xxxiij
xi.kal.april.feria.iij.luna.xij.inditõe.vi
Un̄ initiũ illiꝰ euange.ſcribit.s.Matheꝰ
in p̄cedenti cap̄.ꝙ xp̄s loquebat̃ princi/
pibꝰ iudeoꝝ ⁊ phariſeis ꝑabolã iſtaꝫ di.
Hõ paterfamilias plantauit vineã ⁊ loca
uit eã agricolis.Cũ aũt tp̄us fructuũ ap
propinquaſſet miſit ſeruos ſuos ad agri
colas vt acciperent fructꝰ eiꝰ.Et agrico
le app̄henſis ſeruis eiꝰ aliũ ceciderũt ali
um occiderunt aliũ ꝟo lapidauerũt.No
uiſſime miſit ad eos filiũ ſuũ dicens.Ue
rebunt̃ forſitan filiũ meuꝫ.Agricole ꝟo
app̄henſum eũ eiecerũt extra vineã ⁊ oc/
ciderũt.Et cũ audiſſent principes ſacer/
dotũ ꝑabolã iſtã ꝯgnouerũt q2 de ip̄is di
ceret.Et q̄rentes eũ tenere timuerũt tur/
bas q2 ſicut ꝓphetã eã habebãt: ⁊ relicto
eo(abeuntes phariſei)Un̄ Chriſ.ab ip̄o
xp̄o(cõſiliũ inie.vt ca.ieſum in ſmone.)
Ly.q2 nõ poterant eũ cape in malo oṗe.

Et qꝛ facili⁹ capit̃ hō in xbis q̃3 in fact̃ (⁊ mittūt ei diſci. ſuos) Ly. q̄ſi hoīes ſibi incognitos ſm eſtimationē eoꝝ: vt corā ipis audati⁹ loqueret̃. laxaret linguā ad aliq̄d dicendū vñ poſſet capi in xbis. (cū herodianis) Lyr.

Hanc aūt queſtionē malicioſe ꝓponebāt xp̄o. Cogitauerunt em̄ intra ſe: aut rñdebit ꝓ nobis. aut ꝓ ceſare aut oīno tacebit. Si rñdebit ꝓ nobis ꝙ nō debem⁹ ſoluere tributū. tunc incurrit indignationē

iſti herodiani erāt milites herodis q̄ interfecit iohannē baptiſtā ⁊ venerat ad diē feſtū in irl'm qꝛ iſta queſtio fuit facta feria. iij. ante paſſionē xp̄i. Et de herode legitur: ꝙ ipe erat ꝓ tunc in ierl'm in die paſſionis xp̄i qꝛ venerat in hierl'm ꝓpter ſolennitatē paſchale3 Sic ergo militeſ herodis miſſi ſunt cū diſcipulis phariſeoꝝ vt diſcipuli phariſeoꝝ poſſent eū capere in ſmone. ⁊ milites herodis ſtati3 caperēt eū vt puniret̃ in corpore. Sic ꝫ patet q̄liter malicioſe agebant ꝯ eum ſibi adulādo vt facili⁹ inducerent eū ad dicendū aliq̄d cōtra ptātem ceſaris (dicentes ma. ſci. qꝛ verax es ⁊ viam dei in veri. doces) Li. ſc3 ī ſana doctrina. (⁊ nō eſt tibi cura de aliq̄ nō em̄ reſpicis pſonaꝝ hoīm) q. d. nō dimittis timore cuiuſcūq3 hoīs etiā impatoris dicere veritatē (dic ergo nob̄ q̄d tibi videt̃ lic3 cenſū dare ceſari an nō) Beda in omelia p̄ſentis euangelij diſſentio erat in ppl'o iudeoꝝ. Aliq̄ dicebant illicitū eſſe iudeis ꝙ ſibi recognoſcerent habere aliquē dñm in terris ſ3 ſolū deū q̄ eſt in celis. idcirco nō eſſe licitū dare cenſum ceſari q̄ dant decimas. victimas ⁊ oblatiōes deo celi. Ecōtra aūt alij aſſerebant ꝙ erat dare licitū tributū romanis. qꝛ ꝓ defenſione patrie ⁊ terre militabant ⁊ ab hoſtib⁹ ⁊ latronibus defendebant: ⁊ pacem inter hoīes cōſeruabāt

ieſū in ſermōe. Et mittūt ei diſcipulos ſuos cū herodianis dicētes. Magiſter ſcim⁹ qꝛ verax es ⁊ viā dei in veritate doces. ⁊ nō eſt ibi cura de aliquo. Nō enī reſpicis pſonā hominū. Dic ergo nobis quid tibi videt̃. licet cenſum dare ceſari an nō. Cognita aūt ieſus nequicia eorū dixit. Quid me tēptatis hypocrite. oſ̄dite mihi numiſma cēſus. At illi obtulerūt ei denariū. ⁊ ait illis ieſus cui⁹ ē imago hec ⁊ ſupſcriptō Dicūt ei ceſaris. tūc ait illis. Reddite ergo q̄ ſūt ceſaris ceſari ⁊ q̄ ſūt dei dō.

Dñica. xxiiij. p⁹ octa. pentheco. Euā. ſm Math. ix.

N illo tēpore

ceſaris ⁊ ſtatim milites herodis capiēt eū vt puniat̃. Si rñdebit ꝓ ceſare ꝙ debem⁹ ſoluere tributū. tūc incurrit indignationē ppl'i. Si oīno tacebit tūc dicemus. qꝛ veritatē timet dicere ꝓpter timorē hoīm vel humanū. (cognita aūt ieſus nequicia eoꝝ: dixit q̄d me temptat̃ hypocrite.) Ly. q. d. nō q̄ritis veritatem addiſcere: ſ3 me xbis cape (oſ̄dite mihi numiſma cenſus. i. numu3 q̄ dat̃ ꝓ cenſu annuo impatori (at illi obtulerūt ei denarium) Lyr. qꝛ iſte num⁹ q̄ ōbebat̃ ꝓ annuo cēſu a q̄libet capitaneo dom⁹ valebat decē numos vſuales. Et idō vocabat̃ denari⁹ ⁊ erat argente⁹ (⁊ ait illis ieſus. cui⁹ ē ymago hec ⁊ ſupſcriptio) Lyr. q̄a imago ceſaris erat impreſſa in illo ⁊ nomen eius in circuitu (dicūt ei ceſaris) vñ Hiero. Tyberij ſub q̄ paſſus eſt dñs (tunc ait illis reddite q̄ ſūt ceſaris ceſari) Goꝛ. ſicut tributū ⁊ pecunias p q̄s cōfitemini vos vere ſubiectos eē illi (⁊ q̄ ſunt dei deo). i. decimas primicias oblatiōes ⁊ victimas. Sic fecit ipe xp̄s q̄ reddidit tributa ceſari ꝓ ſe ꝓ pe. Et deo reddidit q̄ dei patris ſunt faciēs voluntatem eius ſemper.

l Oquente ieſu ad turbaſ Math. ix. Mar. v. Lu. viij. Hyſtoria h⁹ euangelij facta eſt Anno xp̄i. xxxi. iiij. id⁹ nouembris. feria. iij. luna. vij. inditione iiij. Añ initiū illi⁹ euangelij ſcribit ſctūs

Loquēte ieſu ad turbas ec-
ce princeps vnus acceſſit ⁊
adorabat eū dicens. Dn̄e fi
lia mea mō defuncta ē ſʒ ve
ni impone manū tuā ſuꝑ eā
et viuet. Et ſurgēs ieſus ſe-
quebat̄ eū ⁊ diſcipuli eiꝰ. Et
ecce mlr̄ q̄ fluxū ſanguis pa
tiebatur duodeci ānis acceſ
ſit retro ⁊ tetigit fimbriā ve
ſtimēti eiꝰ. Dicebat aūt ītra
ſe. Si tetigero tm̄ veſtimen
tū eiꝰ ſalua ero. At ieſus cō-
uerſus ⁊ vidēs eā dixit. Cō
fide filia fides tua ſaluaʒ te
fecit ⁊ ſalua facta eſt mulier
ex illa hora. Et cū veniſſʒ ie
ſus in domū principis et vi
diſſet tibicines ⁊ turbā tu-
multuātē dicebat. Recedite

Math. in eo. ca. ꝙ diſcipuli iohannis ba
ptiſte acceſſerūt ad ieſuʒ dicentes. Qua
re nos ⁊ phariſei ieiunamꝰ frequent̄ di-
ſcipuli aūt tui nō ieiunant. Ait ill' ieſus.
Nunq̇d pn̄t filij ſpōſi q̄diu cū illis ē ſpō
ſus lugere. Veniēt āt
dies cū ab eis auferet̄
ſponſus. ⁊ tūc ieiuna
būt. Tūc ſequit̄ euan
geliū hodiernū (Lo-
quente ieſu ad turbaſ
ecce p̄nceps vnꝰ acceſ
ſit) Ly. q̄lis aūt fuerit
princeps iſte nō expri
mit̄ hic. ß habet̄ Mar
ci. v. ⁊ Lu. viij. vbi dr̄
ꝙ erat princeps ſyna-
goge noīe iairus. Iu-
dei eī habebāt tm̄ vnū
templuʒ vbi poterant
offerre ⁊ immolare. ſ. ī
ierl'm. Sed in alijs ci-
uitatibꝰ ⁊ villis habe
bant loca determīata
in q̇bꝰ cōueniebat po-
pulꝰ ad orandụʒ ⁊ ad
audiendū verbū dei ⁊
tractandū de his q̇ ꝑti
nebant ad cōmunē vti
litatē ppl'i. ⁊ ille q̇ pre
erat cuiꝰ autoritate cō
gregatō fiebat diceba
tur prīceps ſinagoge.
Et talis erat iſte q̇ ac-
ceſſit ad ieſum (⁊ ado
rabat eū.) humiliter. qꝛ cecidit ad pedes
eius. ſ. faciendo ſibi reuerentiam debitā.
(dicens dn̄e filia mea mō defuncta eſt. ß
veni ⁊ impone manū tuā ſuꝑ eaʒ ⁊ viuet)
Marc. v. dr̄ ꝙ dixit eam eſſe in extremis.
Luce. viij. dr̄ ꝙ moriebat̄. Et hoc eſt verꝫ
qn̄ pater receſſit ab ea ſʒ anteq̄ʒ venit ad
ieſum mortua eſt ꝓpter qd̄ nuncij vene-
runt de domo q̇ dixerunt. noli vexare ma
giſtrū qꝛ defuncta eſt filia tua. Credētes
ꝙ xp̄s nō poſſet ſuſcitare eam a mortuis.
licet poſſet eā ſanare (⁊ ſurgens ieſus ſe-
quebat̄ eū ⁊ diſcipuli eiꝰ) Ly. ꝑgens ad
domū eius ꝓpter fidei ſue meritū (⁊ ecce
mulier que ſanguinis fluxū patiebat̄ du
odecim annis) Lu. viij. dr̄. ꝙ in medicos
erogauerat oēm ſubſtantiā ſuā nec ab vl
lo potuit curari (acceſſit retro) xp̄us em̄
erat in turba magna q̄ eū cōprimebat. vt
habet̄ Mar. v. ⁊ ideo de facili nō potuit
habere acceſſum ad eum (⁊ tetigit fimbri
am veſtim. eiꝰ) Hor. ī
dignū ſe reputabat tā
gere pedes domini. vl'
etiā plenitudinē veſti
menti: habebat eī xp̄s
fimbrias iuxta cōſue-
tudines iudeoꝝ ſm̄ p̄
ceptū legis. vtʒ Nūe.
xv. (dicebat em̄ intra
ſe). ſ. firmiter credēdo
(ſi tetigero tm̄ veſtim̄
tū eiꝰ ſalua ero). ſ. ab
hac infirmitate. Ma-
gna fides mulieris. q̄
credidit tantā virtutē
eſſe in veſtiment' xp̄i:
ꝙ a tactu ſanaret̄ q̄ ꝑ
medicos ſanari nō po
terat: ꝓ q̇bus tantum
expendit ꝙ depaupa-
ta fuit. vt dr̄ Luc. viij.
(⁊ ieſus cōuerſus ⁊ vi
dens eā dixit. Cōfide
filia fides tua ſaluā te
fec̄) Hor. nō dixit ego
ſanaui te. ß fides tua
te ſaluā fecit. vt vitan
dā oſtentationē doce-
at ⁊ meritū fidei extol
lat (⁊ ſal. fa. eſt mul. ex
illa hora) ⁊ Amb. videt̄ velle ꝙ hec mlr̄
erat martha v̄go ſoror beate marie ma-
gdalene ⁊ ſancti Lazari. Notandū ꝙ in
via eundo ad filiā prīcipis archiſynago-
gi. ſanauit iſtā mulierē ꝑ tactū veſtis ſue
vt ſic princeps ille in fide ſolidaret̄ (⁊ cū
veniſſet ieſus in domū principis ⁊ vidiſ-
ſet tubicines). ſ. carmen lugubre canen-
tes. Antiquitus eī tales ad exequias vo
cabant̄ vt ſuo carmine alios ꝓuocarent
ad luctum (⁊ turbam tumultuantē). i. la
chrymantē ⁊ eiulantem (dicebat: recedi-
te: nolite flere) Ut habet̄ Luc. viij. ꝑ hoc
ꝙ dicit. Nolite flere. docet nos ꝙ mortu
os noſtros non debemꝰ exceſſiue deflere
p̄ſertim cum fuerint boni hoīes qꝛ lʒ mo

riant̃ mundo. viuunt tñ deo ipos em̃ nõ amittimꝰ ſ; p̃mittimꝰ. vt dicit ſanctꝰ Auguſti. In veteri teſtamento triſte fuit mori ⁊ terribile. qꝛ tunc omnes in infernum deſcenderunt. Vñ Iob. xvij. Infernꝰ domus mea eſt: ⁊ in tenebris ſtraui lectũ meuꝫ ⁊c̃. Vñ Iſido. lib. viceſimo de ſummo bono. Illi plorandi ſũt ĩ morte q̃s miſeros infernꝰ recipit ex hac vita nõ q̃s celeſtis aula letificans includit ⁊c̃. (Nõ eſt ei mor. puel. ſ; dormit) Ly. Hoc dixerat qꝛ poterat eã ita faciliter ſuſcitare a morte ſicut hõ põt aliũ hominẽ a ſomno excitare (⁊ deridebant eum) Ecce deridet̃ dñs ieſus xp̃us nec iraſcit̃ nec arguit eos (⁊ cũ eiec. eſſet turba) lamentantiũ tumultuantiũ ⁊ deridentiũ. qꝛ ex quo erant increduli ⁊ deriſores xp̃i nõ erant digni videre miraculũ. ſcʒ locum vbi puella iacebat cũ patre et mr̃e eiꝰ. Petro iacobo iohanne. vt habetur Mar. v. Ad hoc vt eẽnt teſtes miraculi (⁊ tenuit manũ eꝰ ⁊ dixit) clamando vt habet̃ Mar. v. Tabithacumi qđ interp̃tat̃ puella tibi dico ſurge. ſ. de lecto mortis (⁊ confeſtim ſurrexit puella ⁊ ambulabat ⁊ iuſſit illi dare manducare) ⁊ hoc in ſignum vere reſurrectiõis ⁊ ſtupuerũt parentes eius. q̃bus p̃cepit ne alicui dicerent. qđ factum erat vt habet̃ Lu. viij. ſ. ad inſinuandũ humilitatẽ. (⁊ exijt fama hec). ſ. tante potentie (in vniuerſam terram illã) Nota circa p̃ñs euangeliũ vbi dicit̃. Confide filia fides tua ⁊c̃. Notandũ ꝙ fides xp̃iana eſt firma ⁊ vera. Hoc primo patet ex miraculorũ factione. In nulla em̃ alia fide ſeu ſecta fiunt miracula niſi in noſtra fide. q̇ ab initio mundi fuit miraculis cõfirmata. vtʒ tp̃e ꝓphetarũ q̃ eã ꝓphetabant ⁊ cõſcribebãt. Itẽ in nouo teſtamento tp̃e xp̃i ⁊ tp̃e aploꝝ q̃ eam p̃dicabant ⁊ in cordibꝰ hoim̃ plantabãt Similiter ⁊ ſancti q̃ poſt apoſtolos p̃dicauerunt fidẽ. ſicut patet in legẽdis ſanctoꝝ. Item etiã ſaraceni cõfitent̃ ꝙ machomet nullum miraculũ fecit. Scđo ptʒ

non eſt em̃ mortua puella ſ; dormit ⁊ deridebãt eũ. ⁊ cũ eiecta eſſet turba intrauit. ⁊ tenuit manum eius. ⁊ dixit. Puella ſurge. ⁊ ſurrexit puella. Et exiuit. fama hec in vniuerſam terram.

ex tyrannoꝝ ꝑſecutione. Om̃e em̃ regnũ videt̃ eſſe conſumpaum qñq; ab inimicis ꝓpter eorum potentiã. Exemplum de regno aſſyrioꝝ ⁊ grecoꝝ ⁊ romanorũ. ⁊ ſic de alijs. Fideles autem ꝓpter fidem xp̃i quam tenebant ⁊ defendebant maximas ⁊ generales ꝑſecutiões multo tempore ab imperatoribus a regibus a principibus a iudicibus ⁊ potentibꝰ mundi paſſi ſunt. vt dicit beatus Auguſt. ⁊ non potuerunt ipſam fideꝫ xp̃ianaꝫ extirpare ſed quotidie creſcebat et augmentabat̃. Item notandũ hic. ꝙ qñ homini infundit̃ fides. tunc etiã infundunt̃ om̃es alie ꝟtutes. ⁊ iđ oportet vt hõ agat ſcḋm fidem ⁊ alias ꝟtutes q̃s recipit. Al's in eo fides ⁊ virtutes eſſent fruſtra ⁊ melius eſſet fidem nõ habere q̃ʒ eaꝫ malis opibus impugnare ⁊ negare. Unde apl's. Cõfitent̃ ſe noſſe deũ factis aũt negant. Ubi diligenter eſt notandum ꝙ mali xp̃iani peiores ſunt ſaracenis q̄ntũ ad quatuor. Primo qꝛ ſaraceni xp̃m negant ꝟbo. ſed iſti facto. Peius enim eſt factum q̃ʒ ꝟbum. Tales em̃ ſunt ſimiles militibus pylati qui genua flectebant coram ieſu dicentes. Aue rex iudeoꝝ: ⁊ percutiebant eum palmis Tales etiã ſunt ſignificati ꝑ illã ficũ habẽtẽ ſolũ folia cui xp̃s maledixit q̇ ſtatim aruit. Scđo qꝛ ſaraceni ex ignorantia xp̃m negãt. Nõ em̃ credunt ip̃m eſſe verum deũ ⁊ dñm ſuum Si em̃ ſcirent multi eoꝝ ſaluarent̃ ꝑ bona opera q̇ faciunt. xp̃iani aũt ſciunt ⁊ firmiter credunt ieſum xp̃m eſſe dñm ſuum ⁊ tamen ei negant debitũ obſequium. qđ maius malum videtur eſſe. Exemplum ſi duo homines negarent debituꝫ obſequium regi ita ꝙ vnus diceret. Domine neſcio ꝙ debeam vobis obſequium hoc exhibere. ſi enim ſcirem libenter exhibereꝫ Alter vero diceret ſcio ꝙ hoc obſequiuꝫ vobis debeo: ſed nolo vobis exhibere. Manifeſtum eſt ꝙ magis offenderet regem. Tercio: quia ſaraceni legem ſuam obſeruant, tales autez nullius legis eſſe

videnť.qꝛ nec ſaraceni nec xp̄iani ſūt Et ideo tales ſine lege ꝑibūt. Quarto qꝛ tales videnť eē apoſtate a fide ꝙtū ad rem fidei. Videnť etiā ꝑiuri eoꝝ q̄ in baptiſmo ꝓmiſerūt.ſ.renunciare dyabolo ꝛ pōpis ei⁹. Et iō malo xp̄iano fides erit ei ad cumulū dānatōis ei⁹ qꝛ ğui⁹ peccat xp̄ian⁹ fornicando ꝛ alia q̄ ꝓhibenť in lege ꝛ euāgelio tranſgrediendo ꝙ pagan⁹. Etiā plus punieť ꝛ ꝓfundi⁹ dānať. Vñ de hoc dꝛ in decretis Fidel' mal⁹ peioꝛ ē infideli ꝛ graui⁹ peccat ꝛ pena grauioꝛ ſibi debeť.i.q.i. Noui.

Dominica.xxv.poſt octauas penthecoſtes.

Nillo tēpe Cū ſubleuaſſet oculos ieſus ꝛ vidiſſet qꝛ mlťitudo maxima venit ad eum ꝛc̄. De hoc euangelio require in medio quadrageſime ſcꝫ dominica letare Nā bis legiť h̄ euāgeliū in anno.

In feſto dedicationis tēpli Euangelium

Nillo tempoꝛe Ingreſſus ieſus perambulabat hiericho. Et ecce vir nomine zache⁹. ꝛ h̄ erat pꝛinceps publicanoꝝ ꝛ ipſe di-

Ingreſſus ihs ꝑambulabat: ꝛc̄. Luce. xix. Hyſtoria hui⁹ euāgelij facta ē anno chꝛiſti xxxiij.xvi.kal'.apꝛil'.luna.vij.inditōe.vi. Vñ initiū illi⁹ euāgelij ſcribit.s. Lucas in ꝑcedenti cap̄. ꝙ q̄dā adoleſcens iterrogauit ieſū dicens magiſter q̄d faciendo vitā eternā poſſidebo. Dixit aūt ei ieſus. Si vis ad vitā ingredi ſerua mādata. Qui ait. hec oīa cuſtodiui a iuuentute mea. q̄d adhuc mihi deeſt. ait illi ieſus. Si vis ꝑfect⁹ eē vade ꝛ vende oīa q̄ habes ꝛ da paupib⁹ ꝛ habebis theſaurū in celo ꝛ veni ſeq̄re me. His ille auditis cōtriſtat⁹ ē.qꝛ diues erat valde. Videns illū ieſus triſtē factū dixit: ꝙ difficile q̄ pecunias habent in regnū dei intrabūt. Ly. difficile dicit ꝛ non impoſſibile. qꝛ difficile ē diuitias poſſidere ꝛ nō teneri nimis amoꝛe eaꝝ. Facili⁹ eſt camelū ꝑ foramen acus trāſire ꝙ diuitē intrare regnū dei. Ly. h̄ nō ītelligiť de quolibet diuite. ſꝫ de diuite cōſtituente finē in diuitijs ꝛ totā cōfidentiā ſuā. ergo Mar.x.dꝛ. ꝙ difficile cōfidentes in pecunijs intrabūt in regnū. Ly. poſſeſſio diuitiarum reddit hominem difficilē ad perfectionē acquirendam. nō tñ facit impoſſibilem. Quia abꝛaam fuit diues valde ꝛ tñ fuit ꝑfect⁹. vt habeť Geñ.xvij. ꝛ iō dꝛ eccl'i.xxxi. Beatus vir diues q̄ inuentus eſt ſine macula. Et ſequiť. Et q̄s ē hic et laudabim⁹ eū.q.d. vix ꝛ cum difficultate inueniť ꝛ audit' his: diſcipuli mirabanť valde di. Quis ergo poterit ſalu⁹ fieri: ait ill' q̄cunqꝫ īpoſſibilia ſūt apud homines poſſibilia ſunt apud deum qꝛ ſic̄ dicit Beda. De⁹ poteſt a cupiditate terrenoꝝ cōuertere ad cupiditatē eternoꝝ. vtꝫ Sap̄.xiij. Potens es dñe ex oībus ſaluare. vnde q̄ illud qꝺ ſupeſt paupibus tribuunt. ꝛ eos ſibi amicos cōſtituunt regnū celoꝝ intrare pñt. vt pꝫ Luce xvi. Facite vobis amicos de mammona iniq̄tatis: vt cū defeceritis recipiūt vos ī eterna tabernacula. Silr q̄ diuitijs ſuis opera miſericoꝛdie exercent ſcꝫ cibando eſurientem. potando ſitientem: hoſpitando ꝑegrinū: veſtiendo nudum. ꝛ ſic de alijs. vnde Math.xxv. Eſuriui ꝛ dediſtis mihi manducare ꝛc̄. Venite benedicti patris mei: poſſidete vobis regnum paratum a conſtitutione mundi Tunc poſtmodū ſequiť euangelium hodiernum (Ingreſſus ieſus ꝑambulabat hiericho) que ciuitas diſtat ad vnam dietam a hierl'm (ꝛ ecce vir nomine zache⁹) Goꝛra. nominať expꝛeſſe tanꝙ dign⁹ nomine. qꝛ in libꝛo vite erat ſcriptum nomē eius. (ꝛ hic erat pꝛinceps publicanoꝝ) Lyra. non tm̄ publicanus ſed pꝛinceps publicanoꝛū. In quo apparet maioꝛ miſericoꝛdia dei in eius vocatione: vt vbi abundauit delictum ſuperabundaret et gratia. (et ipſe diues.) Lyra, quia auarus fuit in acquirendo.

ues.τ q̄rebat videre ieſum
quis eſſet τ nō poterat p̄ tur
ba.qꝛ ſtatura puſillus erat.
et p̄currēs aſcēdit in arboꝛē
ſicomoꝛū vt videret illū qꝛ
inde erat trāſitur⁹.Et cū ve
niſſʒ ad locū.ſuſpiciēs ieſus
vidit illū τ dixit ad eum.Za
chee feſtinās deſcēde qꝛ ho
die in domo tua opoꝛtet me
manere.τ feſtinās deſcēdit
et excepit illū gaudēs τ cuʒ
viderēt oīs murmurabūt
dicētes ꝙ ad hominem pec
catoꝛem diuertiſſet.Stans
autem zacheus.dixit ad do
minū Ecce dimidiū bonoꝛū
meoꝛū dn̄e do paupibus τ ſi
quid aliquē d̄fraudaui.red
do quadruplū.Ait ieſuſ ad
eū.qꝛ hodie ſal⁹ huic domui
facta eſt eo ꝙ et ip̄e ſit filius
abꝛae.Uenit eni fili⁹ homi
nis querere τ ſaluum facere
qđ perierat.

(τ q̄rebat).i.deſiderabat(vide.ieſuʒ q̄s
eſſet)in pſona τ hoc ex deuotione(τ non
poterat p̄ turba)Ly.ex q̄ ptʒ deuotio po
puli ad xp̄m(qꝛ ſtatura puſill⁹ erat).ſ.in
pſona coꝛpis(τ p̄currens).i.p̄ alijs cur/
rens(aſcēdit in arbo/
rē ſicomoꝝ)Goꝛra.vt
natura min⁹ hēret qđ
aſcēſu arboꝛis ſupple
ret.Sicomoꝝ ē arboꝛ
moꝛo ſimilis in folijs.
ſ altitudine p̄ſtans.et
interp̄tat̄ ficus fatua.
τ ſignificat crucē xp̄i.
q̄ gentib⁹ ſtulticia eſt.
iudeis v̄o ſcādalū.xp̄i
anis aūt dulcedo τ ho
noꝛ(vt videret illu.qꝛ
inde erat tranſitur⁹.)
ſcʒ ex illa pte q̄ erat ſi/
comoꝛus.Querit̄ q̄d
mouit eū ad hoc vt ſic
deſiderabat videre ie/
ſum.Rn̄det̄ ſm Aug.
qꝛ ip̄e audit⁹.Audiui
uit eī famā vndiqꝫ cir
cūuolātē de ieſu ꝙ ſo/
lo v̄bo infirmos cura
ret.ꝯ deſiderabat ip̄m
videre(τ cū veniſſet)
.ſ.ieſus(ad locū vidit
illū)nō tm̄ viſu coꝛpis
ſ etiā reſpectu pietat̄
τ miſericoꝛdie(τ dixit
ad illū)tāq̄ȝ iā dignuʒ
diuīo eloquio(zachee
feſtinās deſcēde)vo/
cat eum ex noīe ad oñ
ſionē ſue infinite ſapi
entie q̄ τ nos oēs no/
uit τ noīat.vñ in pſal.
cxlvi.Qui numerat multitudinē ſtellaꝝ
τ oīb⁹ ei noīa vocans(qꝛ hod.in do.tua
opoꝛtet me manere)Ly.in domo materi
ali ꝓpter refectōnē xp̄i τ diſcipuloꝝ ſuoꝝ
τ in domo ſpūali cōſcīe p grē infuſionem
(at ille).ſ.zache⁹(feſtinās)Goꝛ.nō ꝓ/
craſtinans nō ſe excuſans(deſcendit)nō
tm̄ deſcēſu locali:ſ τ mentali p humilita
tē(τ excepit illū).ſ.xp̄m(gaudēs).ſ.de
tanti hoſpitis aduentu(τ cū viderēt om

nes)id eſt phariſei τ alij malignātes.ſ.ꝙ
intrauit domū publicani(murmurabant
dicentes ꝙ ad ho.pec.diuertiſſet)Ly.et
hoc irratōnabiliter fecerūt.qꝛ null⁹ rōna
biliter pōt murmurare ſi medicus viſitet
egrotū ad ip̄m ſanan/
dū Inſup falſe iudica
uerūt de zacheo q̄ iam
peccatoꝛ nō erat.ſ ve/
re penitēs(ſtans aūt
zache⁹ dixit ad dn̄m)
q̄ſi pat⁹ ei obedire(ec
ce dimidiū bonoꝝ me
orū do paupib⁹)nō di
cit dabo in futuro.ſcʒ
poſt moꝛtē meā:ſ do ī
p̄ſenti qꝛ vn⁹ denari⁹ ī
vita plus valet q̄ȝ mil
le p⁹ moꝛtē(τ ſi q̄d ali
quē defrau.red.q̄dru
plū)ꝯ inq̄ntūcūqꝫ mo
dico In hoc aūt ꝙ po
nit ſub dubitatiōe di/
cens.Si q̄d aliquē de
fraudaui:oñdit ſe nō
mlt̄ū defraudaſſe(red
do)nō dicit reddā.qꝛ
tenet̄ hō ſtatim reſti/
tuere res iniuſtas iu/
xta oē poſſe ſuū.vnde
Aug.Nō dimittit̄ pec
catū niſi ablatū reſtitu
at̄.(q̄druplū)vtinam
vſurarij τ raptoꝛes τc̄.
redderēt ſimpluʒ(ait
aūt ieſ.qꝛ ho.huic do.
ſa.a d̄o fa.ē)Goꝛ.i.to
ti familie.Et ſpēl̄r cō/
ſcīe zachei q̄ fctā ē do
mus d̄i p grām inhitā
tiſ(eo ꝙ ip̄e ſit fi.ab.)
vñ Beda.zache⁹ fili⁹ abꝛae d̄r.Nō qꝛ de
ſtirpe ei⁹ genit⁹.ſ qꝛ ē fidē ei⁹ imitat⁹:τ
ſic̄ ille terrā domūqꝫ paternā deſeruit.ita
iſte zache⁹ dimidiā ptē bonoꝝ ſuoꝝ pau
perib⁹ diſtribuit ex his videt̄ ꝙ nō fuit iu
de⁹ ſ pagan⁹ qꝛ oēs iudei de ſtirpe abꝛae
deſcēdert̄.τ idē videt̄ dicere Amb.(ve/
nit ei fi.hoīs)Goꝛ.de celo in mundū per
hūanitat̄ aſſūptōnē(q̄rere)p doctinā ſu
am(τ ſal.fa.)p grām(qđ pie.)p culpam

Euangelioꝝ dominicali
um poſtilla per circulũ anni
finit feliciter.

Incipit poſtilla ſupꝛ euã/
gelijs de ſanctis.

In feſto ſancti andree apo/
ſtoli. Euãg. ſm Math. iiij.

A illo tempore
Ambulãs ieſus iuxta mare
galylee vidit duos fratres.
ſymonẽ qui vocat petrꝰ. et
andreã frẽz eiꝰ mittẽtes rhe
te in mare erãt ei piſcatores
et ait illis. Venite poſt me ⁊
faciã vos fieri piſcatoreſ ho
minũ. at illi ꝯtinuo relictiſ re
thibꝰ ſecuti ſt eũ. ⁊ ꝓcedẽs
inde vidit duos alios frẽs
Jacobũ zebedei ⁊ Johãnẽ
frẽm eiꝰ in naui cũ zebedeo
pr̃e coꝝ reficiẽteſ rhetia ſua

Ambulans ieſus iuxta mare ⁊c.
a Mat. iiij. mar. i. Luc. v. Hyſtoria
hꝰ euãgelij facta ẽ anno xp̃i. xxxi
vi. idus iunij. dñica. luna. iij. inditiõe. iiij
Ante initiũ illiꝰ euãgelij ſcribit. s. mathe
us in eo. cap̃. ꝙ poſtq̃
xp̃us ieiunauit. xl. die
bus ⁊. xl. noctibꝰ ĩ de
ſerto. Tũc poſtmoduz
venit ⁊ habitauit ĩ ca
pharnaũ ⁊ in finibꝰ za
bulon ⁊ neptalim. ⁊ ce
pit p̃dicare ⁊ dicere pe
nitentiã agite appro/
pinq̃bit ei regnũ celo/
rũ (Ambulãs ieſus iu
xta mare galylee) Ly.
mare illud ẽ q̃dã lacꝰ
habẽs centũ ſtadia lõ
gitudinis ⁊. xl. latitu/
dinis ꝑ quẽ trãſit ior/
danis fluuius vt dicit
Hiero. dr̃ aũt mare ſꝫ
modũ hebraicũ loquẽ
di in quo magna con/
gregatõ aquaꝝ vocat
mare. ſm illud Geñ. i.
Congregatões aquaꝝ
appellauit maria. vo/
cat etiã aliqñ ſtagnuz
genezarth. vtꝫ Lu. v.
dr̃ etiaz mare galylee.
q2 eſt in regione illa.
Et etiã dr̃ aliqñ mare
tyberiadis a citate ty
beria ſita ſupꝛ ip̃m ma
re (vidit du. fra.) Hor
ra. nõ tm̃ corpalr̃. ſ etiã ſpũalr̃. vñ Criſo.
ad corda plꝰ q̃ ad facies reſpiciens (ſy/
monẽ q̃ vocat petrꝰ ⁊ andreã fratrẽ eius
mittentes rhete in mare) Hor. ad piſcan
dũ ⁊ querendũ victũ (erãt ei piſcatores)
vñ Criſ. piſcatores illiterati mittunt ad
p̃dicandũ ne fides credentiũ nõ in v̾tute
dei. ſ in eloquẽtia ſiue in doctrina hoĩm
putaret (at illi cõtinuo relictis rhetibus
ſecuti ſunt eum) vñ Chriſ. in hoc docue/
rũt nos apl̃i ꝙ nẽo poteſt terrena poſſide
re ⁊ pfecte ad celeſtia ꝓperare. aer int ce/
lum ⁊ terrã cõſtituꝰ oñdit ꝙ inter cele/
ſtia ⁊ terrena nulla p̃t eẽ cõiunctio. Cele
ſtia q2 ſpũalia ⁊ leuia ſunt ſurſum ducũt
terrena: q2 ponderoſa ⁊ grauia deorſum
deponũt. Lyr. ſciendũ ꝙ iſti apl̃i legunt
ter vocati a xp̃o. Prima vocatio fuit im
mediate poſt baptiſmũ xp̃i: vt hr̃ Joh. i.
qñ duo diſcipuli Jo/
hannis baptiſte audi/
erũt ip̃m de xp̃o. Ecce
agnꝰ dei. ecce q̃ tollit
peccata mundi. ⁊ ibi/
dẽ dr̃ ꝙ andreas frat
ſymõis petri erat vnꝰ
ex duobꝰ q̃ ſecuti fue/
rãt ieſum: ⁊ ibi dr̃ quõ
andreas adduxit fra/
trẽ ſuũ ſymonẽ ad ie/
ſum. Secũda vocatio
fuit in captura piſciũ:
quã deſcribit Lu. v. c.
di. ꝙ xp̃s ꝓpter turbaſ
irruentes aſcendit in
nauim Petri ad p̃di/
candũ pplo. Et finita
p̃dicatiõe iuſſit relaxa
ri rhete in capturã pi/
ſcium. ⁊ viſa multitu/
dine piſciũ captorum
ſciens petrꝰ ꝙ nõ po/
terat eſſe virtute hu/
mana procidit ad ge/
nua ieſu dicens. Exi a
me dñe. q2 homo pec/
cator ſuz. ſ ille due vo
catiões nõ fuerunt ꝓ/
prie ad apl̃atum: ſ ad
quandam familiarita
tem. Tercia vocatõ fu
it iſta de qua fit mentio in euangelio ho/
dierno. Quando relictis rhetibus ⁊ na
ui ſecuti ſunt ieſuz. amplius ad predicta
negocia non reuerſuri. ſed intendentes
doctrine chriſti. ergo dixit eis. (faciã vos
fieri piſcatores hominuz ⁊ procedens in
de) Horra. id eſt a loco illo ad alium (vi/
dit duos alios fratres Jacobuz zebedei
⁊ Johannem fratrem eius in naui cum
zebedeo patre eorum reficientes rhetia
ſua) Unde Criſo. id eſt reparãtes. quod
maxime eſt pauptatis indicium vetera re
parabant. quia noua vnde emerent non
habebant. (⁊ vocauit eos) Horra. duos

vocat τ deſtinat vt ptz Luc.x. Pria ꝓpť duos ppl'os cõuertendos .ſ. iudeoꝝ τ gẽtiliũ. Scđo ꝓpter duplicẽ ſalutẽ.ſ.corporis τ anime. Tercio ꝓpter teſtimonij veritatẽ. vtz Deuť.xix. In ore duoꝝ ſtat oẽ teſtimoniũ (illi aũt ſtatim relictis rhetib⁹ et patre ſecuti ſunt euz) Sed q̃rit̃ hic quõ iſti apli relictis oĩb⁹ ſecuti ſũt euz. Dicendũ ẽm Lyrã. ꝙ i xp̃o erat virtus diuinitat⁊ τ iõ ſicut poterat exterius vocare p vocẽ. ita potuit interius attrahere ꝓvoluntate ſua per inſpirationẽ. Item notandum ꝙ xp̃c ſimplices piſcatores potius cõſtituit apl'os τ p̃dicatores euangelij q̃ꝫ literatos vt fides euangelij magis attribueret ſapientie diuine q̃ꝫ humane.

et vocauit eos. Illi autẽ ſtatim relictis rhetibus τ patre ſecuti ſunt eum.

In die ſancti Nicolai.

A illo tẽpe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lũbi veſtri precincti τ lucerne ardentes in manib⁹ vr̃is τc. Hoc euangeliũ quere infra in cõi ſcõꝝ

In feſto ſcti Thome apl'i.

Aillo tẽpore Thomas vnus ex duodecim q̃ dicit̃ didimus nõ erat cũ eis quãdo venit ieſus τc. Hoc euãgeliũ cum ſua poſtilla quere ante i dominica octaue paſche.

In die ſancti Stephani prothomartyris Euangelium ẽm Matheũ.xxiij.

A illo tempore Dixit ieſus turbis iudeoruz et principib⁹ ſacerdotũ. Ecce ego mitto ad vos pphetas τ ſapientes τ ſcribas. et ex illis occidetis et crucifigetis et ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris.

Dicebat ieſus turbis iudeorũ Math.xxiij Lu.xi. Hiſtoria huius euãgelij facta eſt Anno xp̃i.xxxiij.kal.april' feria.iij.luna.xij. indictione ſexta. An initiũ illi⁹ euãgelij ſcribit.s. Mathe⁹ in eod ca. ꝙ xp̃s maledixit ſcribis τ phariſeis d. Ue voƀ ſcribe τ phariſei hypocryte q̃ clauditis regnũ celoꝝ añ hoĩes vos eñ nõ intratis nec introeuntes ſinitis intrare. Ue voƀ ſcribe τ phariſei hypocrite q̃ decimatis mentã τ anetuz τ ciminũ τ reliquiſtis q̃ grauiora ſunt legis iudicij miſericordiam τ fidẽ. Hec oportuit facere τ illa nõ omittere. Duces ceci excolãtes culicẽ. Camelũ aũt glutientes. Ue vobis ſcribe τ phariſei hypocrite: q̃ ſiles eſtis ſepulcris dealbatis q̃ a foris apparent hoĩbus ſpecioſa. Interi⁹ ṽo ſunt plena oſſibus mortuoꝝ et oĩmi ſpurcicia. ſic τ vos a foris q̃dẽ paretis hoĩb⁹ iuſti Intus aũt eſtis pleni hypocriſi τ iniq̃tate. Tũc poſtmodũ ſequitur euangeliũ hodiernũ. (Dicebat aũt ih̃s turbis iudeoꝝ τ pricipib⁹ ſacerdotuz. Ecce ego mit. ad vos) Hor. inſtruendos τ reuocãdos ad me (ꝓphetas τ ſapientes τ ſcribas.) Lyra. q: in diſcipulis xp̃i multi habuerunt ſpiritũ ꝓpheticũ. ſicut Johannes euãgeliſta vt ptz in Apo. Aliqui etiã fuerũt ſcribe ſicut quatuor euangeliſte q̃ ſcripſerũt verba τ facta xp̃i τ etiã apoſtoli q̃ ſcripſerũt epl'as ad inſtructionẽ ppl'i xp̃iani Fuerũt etiã ſapientes q: de diuinis τ celeſtibus a deo illuminati. (τ ex eis occidetis) q: iacobus frater iohannis ab eis eſt occiſus. vt patz Act.x. τ ſctũs ſtephan⁹ lapidat⁹. vt ptz Actuũ. viij. τ multi alij (τ crucifigetis) vt petrũ τ andreã fratrem eius: τ philippũ apl'um τ multos alios (τ ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris) hoc patet in actibus apoſtoloꝝ vbi dicit̃. ꝙ oĩes apoſtoli fuerunt ſimul flagellati a iudeis. τ prohibiti ne p̃dicarent in noĩe ieſu Actuũ quarto. τ petrus reſpõdit dicens. Oportet deo plus obedire q̃ꝫ hominibus.

(⁊ ꝑſequimini de ciui. in ciuitatē) In ſi-
gnū huiꝰ xp̄s diſcipulis ſuis dixit Joh.
xv. Si me pſecuti ſunt et vos pſequent̄
non eſt ſeruus maioꝛ domino ſuo. Item
xp̄s dixit diſcipulis ſuis Mat. x. Cū vos
perſecuti fuerint ī vna
ciuitate fugite in aliaꝫ
(vt veniat ſuꝑ vos). i.
generationē iſtā (omīſ
ſanguis iuſtus). i. de-
bita vltio ꝓ effuſione
ſanguinis iuſtoꝝ (q̄ ef
fuſus eſt ſuꝑ terrā a ſā
guine abel iuſti) queꝫ
frater ſuus chayn occi
dit iō qꝛ deus reſpexit
ad abel ⁊ ad mūera eiꝰ
ſed ad chayn ⁊ ad mu
nera eius non reſpexit
(vſqꝫ ad ſanguinē za-
charie filij Barachie
quē occidiſt̄ (ꝓpterea
qꝛ arguebat ex iuſſu ⁊
inſpeiratiōe dei regem
iſrael cū poplo ſuo. vt
habet̄. ij. Para. xxiiij.
Spūs dn̄i īduit zacha
riā filiū ioiade ſacerdo
tis ⁊ ſtetit ī ꝯſpectu po
puli dicēſ. Quare trāſ
gredimini p̄ceptū dn̄i.
et cōgregati aduerſus
eū miſerūt lapides iu-
xta pꝛeceptū reḡ ⁊ ip̄ꝫ
occiderūt (inter tēplū
et altare). ſ. holocau-
ſtoꝛū qd̄ erat extra tem
plū. i. ī atrio tēpli. No
tandū ſm Ly. ꝙ abel
fuit ſimplex hō paſtoꝛ
ouiū ⁊ illiteratꝰ. zacha
rias fuit litteratus ⁊ legiſꝑitꝰ. Per hos
enī duos intelligūt̄ omēs iuſti ab eis oc
ciſi. ⁊ eſt ſenſus. Ut veniat ſuꝑ vos oīs
ſanguis iuſtus q̄ effuſus ē a ſanguīe abel
iuſti vſqꝫ ad ſanguinē zacharie filij bara-
chie. i. ſanguine iuſti minimi vſqꝫ ad ſan
guinē maximi iuſti (amē) Ly. i. fideliter
(dico vobis veniēt hec omīa ſuꝑ genera
tionē iſtā). i. ſuꝑ populū iudaicū qꝛ ꝓ cri
minibus iſtis punitꝰ eſt mltiplr diuerſis

et perſequini de ciuitate ī ci
uitatē. vt vēiat ſuꝑ vos oīs
ſanguis iuſtꝰ q̄ effuſus ē ſu
per terram a ſanguine abel
iuſti vſqꝫ ad ſanguinem za-
charie filij barachie. quē oc
cidiſtis inter tēplū ⁊ altare.
amē dico vobis veniēt hec
oīa ſuꝑ generationē iſtam.
Hierlm hieruſalē q̄ occidis
ꝓphetas ⁊ lapidas eos qui
ad te miſſi ſūt. q̄tiens volui
ꝯgregare filios tuos quēad
modū cōgregat gallina pul
los ſuos ſub alas noluiſti.
Ecce relinquet̄ vobis domꝰ
vr̄a deſerta. dico enī vobis.
nō me videbitis amodo do
nec dicatis benedictꝰ q̄ ve-
nit in noīe domini.

In feſto ſcti Joh. euāge.
Euāge. ſm Johā. xxj.

In illo tem
poꝛe dixit ieſus petro

tꝑibus (hirlm hierlm) Hic ponit̄ ꝯtinēs
ꝓ cōtēto. qꝛ frequēter dr̄ ciuitas h̄ facere
qd̄ populus in ea habitās facit (q̄ occidis
ꝓphetas) Ly. i. ꝯſueuiſti occidere (⁊ lapi
das eos q̄ ad te miſſi ſūt). i. ad inſtructio
nē tuā: ſicut pꝫ in anti
q̄s ꝓphetis (q̄tiēs vo
lui congregare) Ly. ſb
cultu vnius dei ꝑ fidē
et charitatē (filios tu-
os). i. iudeos (quēad
modū congregat galli
na pul. ſuos ſub alaſ)
Ponit hic exemplū de
gallina ad oſtēdendū
affectū ſuū ad pplm ſu
um. Inter alias aues
gallina videt̄ mag̅ af
fici ad cōſeruationē et
nutritionē pulloꝝ. vn̄
Amb. Hec auis tā ma
gnū affectuꝫ habet ad
pullos vt eoꝛum infir-
mitate affecta infirme
tur ⁊ eos alis ſuis ꝓ-
tegens. cōtra miluum
pugnet (⁊ noluiſti) Ly
ra. qꝛ ꝓphetas ad eos
miſſos ꝯtempſerunt ⁊
poſtea ſanctū Johānē
bap. ⁊ vltimo dn̄m no
ſtrū ieſū xp̄m cū diſci-
pul̄ ſuis cōtēpſerūt ꝓ-
pter qd̄ ſubdit̄ h̄ pena
(ecce relinq. vo. do. ve
ſtra) Goꝛ. i. tēplū ⁊ ci-
uitas (deſerta. ſ. ꝓpter
deſtructionē ciuitat̄ ⁊
tēpli q̄ facta ē ꝑ Tytū
et veſpaſianū ī vindi-
ctā moꝛtis xp̄i ⁊ ſuoꝛū
ꝓphetaꝝ ⁊ etiā aploꝛū (dico eī vo. nō me
vide. āmo.) Ly. i. a tꝑe paſſionis xp̄i q̄ de
pximo imminebat futura qn̄ xp̄s dixit il-
la v̄ba (donec dicatis. benedi. q̄ ve. ī no.
dn̄i. Ly. h̄ erit qn̄ xp̄s venit ad iudicium.
Tūc enī iudei q̄ ī fine mūdi credituri ſūt
in xp̄m qn̄ cognoſcēt ſe ab ātixp̄o eē dce-
ptos tūc tꝑis laudabūt ⁊ ꝯfitebant̄ xp̄m.
d Irit ieſus pe. ſeqre me ⁊c̄. Joh.
xxi. Hyſtoꝛia huiꝰ euāg. facta eſt

Sequere me. Cōuerſus petr⁹ vidit illū quē diligebat ihs ſequētē q̇ recubuit ī cena ſuper pect⁹ ei⁹. ꝛ dixit. dn̄e q̇s eſt q̇ tradet te. Hūc ergo cū vidiſſet petr⁹ dicit ieſu. dn̄e hic aūt q̇d. Dicit ei ihs. Sic ego eū volo manere donec veniā. q̇d ad te. tu me ſequere. Exiuit ergo ſermo iſte inter fr̄es. q2 diſcipul⁹ ille non morit̄. ꝛ nō dixit ieſus n̄ morietur. ſed ſic volo eū manere donec veniā. quid ad te. Hic eſt diſcipul⁹ ille q̇ teſtimoniū ꝑhibet de his ꝛ ſcripſit hec. ꝛ ſcimus. q2 verum eſt teſtimonium eius.

āno xp̄i. xxxiij. nonas apꝛil̄. feria. iij. luna xxvi. inditōe. vi. Añ initiū illius euāgelij ſcribit s. Joh̄. in eodē cap̄. ꝙ xp̄s poſt reſurrectionē ſuā dixit petro. Amē amē dico tibi. cū eſſes iunioꝛ cingebas te et ambulabas quo volebas Cū aūt ſenueris extendes man⁹ tuas ꝛ alius te cinget et ducet q̇ tu nō vis. hoc aūt dixit ſignificās q̄ moꝛte clarificatur⁹ eſſet deū. et h̄ cū dixiſſet dicit ei (ſeq̄re me) Tho. ſcʒ ad paſſionē voluntarie. q. d. Nō timeas moꝛi ꝓ me q2 ego ꝑus ꝓ te moꝛtuus ſum (cōuerſus petrus vidit illū diſcipulū quē diligebat ieſus ſequentē) Ly. q2 ceperat ire poſt xp̄m. ſicut ꝛ petrus (q̇ ꝛ recubuit ī cena ſup pect⁹ ei⁹ ꝛ dixit). i. ſuadēte petro ſilenter interrogauit (dn̄e q̇s eſt q̇ te tradet: hūc cū vidiſſet petr⁹ dixit. Dn̄e hic aūt q̇d) diligebat aūt petr⁹ iohannē ſpāli dilectōe. Et cū intellexiſſet ex verbis xp̄i. q̄ſi dixit ei. Seq̄re me ſcʒ in eodē genere moꝛtis. ꝙ eſſet pro xp̄o crucifigendus. ſolicitat̄ ꝛ q̄rit de fine iohānis dicēs. hic aūt quid ſcʒ ſuſtinebit nunq̇d occidet̄ nunq̇d crucifiget̄ ſicut et ego. Ly. q. d. Bonū eſſet vt iſte adiungeretur mihi ſocius (dicit ei ieſus. ſic eū volo manere) Tho. i. ad ſenium venire (donec venia) Ly. ad vocandū eū ad gloꝛiā celeſtē de ſtatu hui⁹ mundi. Habet̄ em̄ in legenda ſcī iohānis ꝙ xp̄us apparuit ei circa finē vite ſue vocans eū ad gloꝛiam (quid ad te) Ly. quia ad petrū nō ꝑtinebat ſcire quid deus oꝛdinabat de iohanne in futurū. Sicut dictum eſt apoſtolis Actuū ꝑmo. Non eſt veſtrū noſſe tempora vel momēta. que pater poſuit ī ſua poteſtate. Sed tm̄ ꝑtinebat ad ipſum verbo chꝛiſti pꝛompter ꝛ humiliter obedire, ideo ſubdit (tu me ſequere) quaſi diceret. ſm̄ Auguſtinū. Nolo eū ſequi me ꝑ crucem ꝛ paſſionē. ſicut tu me ſequeris. ſed manere in carne donec veniaʒ recepturus eum in eternam beatitudīuē (exijt ergo ſermo iſte inter fratres) Ly. id eſt apl'os qui erant vniti in charitate fraterna (ꝙ diſcipul⁹ ille nō morit̄) Tho. putauerūt ꝙ dn̄s dixerit eū ſic debere manere. id ē ſemꝑ viuere ꝛ non eſſe moꝛiturū donec veniret xp̄s ad iudiciū. vn̄ ꝙ nō eſſet ſic intelligēdū: ipſe ioh̄es ꝯn̄r declarat cū dicit (ꝛ nō dixit ieſus q2 nō morit̄) Ly. quia ſm̄ veritateʒ moꝛtuus eſt ꝑ ſeꝑationē aīe a coꝛpoꝛe. q2 q̇libet hō debitoꝛ ē moꝛtis ex pꝛimoꝝ parentū tranſgreſſione. ſm̄ q̇d̄ d̄r ad hebꝛeos. ix. Statutū eſt oīb⁹ hoīb⁹ ſemel moꝛi (ſ3 ſic eū volo manere) Ly. hoc ē nō per martiriū me ſeq̄. tm̄ q2 in eo fuit ꝓmptitudo ad tolerandū martyriū. q̄ñ fuit ꝓiectus in feruentis olei doleū. Ideo illud ꝓ martyrio ab eccleſia colitur. quia ſm̄ q̇d̄ dicit btūs Aug⁹. Non ē impar meritū patientie in iohāne q̇ paſſus nō eſt et in petro q̇ paſſionē ſuſtinuit (donec veniam) Lyra. Aſſumēs animā ei⁹ a coꝛpoꝛe abſq3 tm̄ anguſtia ꝛ doloꝛe. q2 iohānes doloꝛē moꝛtꝭ nō ſenſit ex ſpāli pꝛiuilegio in ſignū integritatis ꝟginalis (hic ē diſcipulus ille) Ly. ſcʒ iohānes (q̇ teſtimoniū ꝑhibet de his) ſcʒ q̄ vidit et audiuit (Et ſcripſit h̄) Lyra. Modus enim antiquoꝝ fuit. ꝙ illi ſcribebāt hyſtoꝛiā q̄ vidiſſent. Et ideo d̄r hyſtoꝛia ab hyſtoꝛin q̇d̄ ē videre. Et ideo iohānes q̄ vidit ꝛ audiuit. ſcʒ verba ꝛ facta xp̄i cōuenientiſſime potuit ſcribere (Et ſcimus quia verum eſt teſtimoniū eius) Thomas, cui vtiq3 credendū eſt.

Ecce angelꝰ domini apparuit ⁊c̄. Math.ij. Hystoria huiꝰ euāgelij facta ē anno xp̄i prīo vsuali. pridie nonas februarij. sabbato. luna. xiij. indictione. iiij. Añ initiū illiꝰ euāgelij scribit scribit sctūs matheus in eodē ca. ꝙ tres magi accepto rn̄so in somnis ne redirēt ad herodem ꝑ aliā viā reuersi sunt in regionē suā q̄ cū recessissent (ecce angelus dn̄i apparuit ioseph in somnis dicēs. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eiꝰ. et fuge in egyptū ⁊ esto ibi vsq; dū dicā tibi. futurū eñ est vt herodes q̄rat puerū ad ꝑdendū eū) Ly. ra. deus ꝓuidēs ꝑsecutionē herodis ꝑ angelum āmonuit ioseph vt puerū in egyptū portaret. Ad cuiꝰ intellectū notādū ꝙ herodes credidit primo magos fuisse delusos ex apparitione stelle fantastice. Et ideo tūc nō curauit de pueri inquisitione. Sȝ postea oblato puero in tēplo in die purificationis. ⁊ a symeone iusto ꝑdicato ⁊ manifestato. ⁊ etiā ab anna ꝓphetissa corā toto populo. vt pȝ Luce. ij. Tunc fama pueri nati crescente voluit herodes ip̄m ꝑdere. ſ; interim ih̄s portatꝰ ē ꝑ ioseph in egyptū. vn̄ seq̄tur (q̄ ꝯsurgēs accepit pueꝝ ⁊ matrē eꝰ nocte) Ly. ꝓpt̄ timorē herodis vt negocium fieret magis occultū (⁊ secessit in egyptū et erat ibi vsq; ad obi. hero.) scȝ ꝑ septē ānos (vt adimpleret̄ qđ dictū est a dn̄o ꝑ ꝓphetā) Osee xi. (dicētē ex egypto vocaui filiū meū: tūc herodes vidēs se illusū a magis) Hor. q2 nō redierūt ad ip̄m (iratꝰ ē valde) timēs regnū suū ꝑdere (⁊ mittēs occidit). i. occidere iussit (oēs pueros q̄ erāt in bethleem iuda ⁊ oibꝰ finibꝰ eiꝰ) Hor. vt xp̄s nō effugeret (a bimatu ⁊ infra) Hor. i. biennio ⁊ minꝰ scȝ oēs pueros masculini sexus q̄ habebant duos ānos vel minus Notandum ꝙ occisio pueroꝝ facta ē post annū ⁊ q̄tuor dies a natiuitate xp̄i. q2 herodes fuit impeditꝰ ab executione huiꝰ facti. q2 fuit citatꝰ ad curiam romanā ad petitionē filiorū suoꝝ ip̄m accusantiū postq̄ȝ fuit reuersus et in regno confirmatus tunc impleuit de nece pueroꝝ qđ prius concepit: tūc adimpletū ē qđ dictū est ꝑ hieremiā ꝓphetam dicentē (vox in rama). i. in excelsis (audita est ploratus) Hor. q̄tū ad fletū pueroꝝ (et vlulatus) q̄tū ad fletū matrū. paruuli eñ vnū patiebantur dolorē scȝ ꝓpriū. ſ; matres duplicē. scȝ ꝓpriū ⁊ alienū (Rachel plorans filios suos) Hora. ꝑ rachel intelligit̄ bethleem. quia rachel sepulta fuit iuxta bethleem. vt patet Genes. xxv. Et ideo ratōne sepulture dicta ē mater ipsius bethleem ⁊ habitantium in ea (⁊ noluit cōsolari quia non sunt) Ly. subintelligitur videntes.

In die Innocentū Euangelium ſm Matheū. ij.

In illo tempore Angelus dn̄i apparuit i somnis ioseph dicens. Surge ⁊ accipe puerū et matrē eius. ⁊ fuge in egyptuȝ et esto ibi vsq; dū dicā tibi. futuruȝ est eñ vt herodes querat puerum ad ꝑdendū eū. Qui cō surgens accepit puerū ⁊ matrem eius nocte et secessit in egyptū. Et erat ibi vsq; ad obitū herodis vt adimpleretur qđ dictū ē a dn̄o ꝑ ꝓphetam dicentē. Ex egypto vocaui filiū meū. tūc herodes vidēs qm̄ illusus esset a magis: iratus est valde. Et mittens occidit oēs pueros qui erāt in bethleem et in oibus finibꝰ eiꝰ a bimatu ⁊ īfra ſm tēpus qđ exq̄sierat a magis Tūc adimpletū ē qđ dictuȝ est ꝑ hieremiā ꝓphetā dicentem. Vox in rama audita ē ploratꝰ ⁊ vlulatus multus. Rachel plorans filios suos ⁊ noluit consolari quia non sunt.

In festo cōuersionis pauli. Euāgeliū ſm Math. xix.

e Ecce nos reliquimus oĩa ⁊c̃. Mathei.xix. Hyſtoria hui⁹ euangelij facta ẽ Anno xp̃i.xxxij.v.kal.octobris.dñica luna.xiij.inditõe.v. Añ initium illi⁹ euãgelij ſcribit ſctũs mathe⁹ in eodẽ ca. ꝙ xp̃s dixit diſcipul' ſuis. amen dico vobis (qꝛ diues difficile intrabit in regnũ celoꝝ. Et iterũ dico vob̃ Facili⁹ ẽ camelũ ꝑ foramẽ acus trãſire ꝙ̃ diuitẽ intrare in regnum celoꝝ. Audit' aũt his diſcipuli mirabãt' valde dicẽtes. ꝗs ergo poterit ſaluus eẽ. Aſpiciens aũt ieſus ait illis. apud hoĩes hoc ĩpoſſibile eſt. apud deũ autẽ omnia poſſibilia ſunt. Tũc rñdẽs petrus dixit ei (Ecce nos reliꝗmus oĩa) Hoꝛ. quõ autem reliꝗt oĩa q̃ nõ oĩa immo valde pauca habuit. Rñdet oĩa reliꝗt qui nihil ſibi retinuit. oĩa reliꝗt. q̃ voluntatẽ habẽdi dimiſit. que eſt capax omniũ volitoꝝ. Nemo em̃ oĩa hꝛe põt velle aũt põt (et ſecuti ſum⁹ te. quid ergo erit nobis) Ly. in p̃mij retributõe ꝑ tali volũtaria pauꝑtate. xp̃s r̃ndet (amẽ dico vob̃ ꝙ vos q̃ reliꝗſtis oĩa ⁊ ſecuti eſtis me in regeneratõe) .i. in iudicio tꝑe reſurrectõis moꝛtuoꝝ (cũ ſederit fili⁹ hominis) Ly. qꝛ ſicut in forma hoĩs iudicatus ẽ corã pylato. ita in forma hũana iudicabit: ſic dꝛ Act.i. hic ih̃s q̃ aſſumpt⁹ ẽ a vobis in celũ ſic veniet ſcꝫ ad iudiciũ. qꝛ ſicut ĩ hũanitate aſcẽdit. ita ĩ hũanitate deſcẽdet ad iudiciũ (in ſede maieſtatis ſue. Ly. in p̃mo ei aduẽtu ſedit in ſede humilitatis. ſ̃ in ſcđo aduẽtu ſedebit ĩ ſede maieſtatis ꝑ manifeſtã potẽtiã (ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes d.iu.d.tri.iſrl') Aduertẽdum hic ſm Ly. ꝙ iudicare accipit' tripliciter. Uno mõ principalit' ſicut iudex qui ꝓfert ſniam ⁊ hoc mõ ſolus xp̃s iudicabit. Alio mõ ꝑ ſedere in loco eminẽti iuxta iudicẽ. ſicut aſſeſſores iudicis. ⁊ h̃ mõ apl'i ⁊ alij ꝑfecti cũ xp̃o iudicabũt. Tercio mõ accipit' large. ſcꝫ ſniã iudic' approbare. et h̃ mõ oẽs electi iudicabunt. qꝛ ſniam iudicis approbabunt (⁊ oĩs q̃ reliqrit domũ) Hoꝛra. ſcꝫ ꝓpriã (vel frẽs vel ſoroꝛes) ꝙ̃tũ ad ꝓpinꝗs nobis pares (aut patrẽ aut matrẽ) ꝙ̃tuꝫ ad ſuperiores (aut vxorem) ꝙ̃tũ ad collaterales (aut filios) ꝙ̃tum ĩferiores (aut agros) .i. ſubſtantiã (ꝓpt' nomen meũ) inuocandũ ꝑdicandũ defendẽdũ. Añ Act.xx. dixit apl's paul⁹. Ego nõ ſolũ alligari ſ̃ moꝛi ꝑatus ſũ in hierl'm ꝓpter nomẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i ⁊c̃. (cẽtuplum accipiet) Ly. q̃ bona tꝑalia ꝑ xp̃o dimiſerit. bona grẽ recipiet hic: q̃ ita excedũt bona tꝑalia ſicut cẽtenarius nũerus excedit vnitatẽ (⁊ vitã eternã poſſidebit) ſcilicet in futuro.

In illo tempoꝛe Dixit ſymon petrus ad ieſũ Ecce nos reliꝗm⁹ oĩa ⁊ ſecuti ſumus te. q̃d ergo erit nobis. Hieſus autẽ dixit illis. Amẽ dico vobis ꝙ vos qui reliꝗſtis oĩa et ſecuti eſtiſ me in generatiõe cũ ſederit fili⁹ hoĩs in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodecim iudicãtes. xij. tribus iſrael: ⁊ oĩs q̃ reliquerit domũ vel frẽs vel ſoroꝛes: aut patrẽ aut m̃rẽ aut vxorẽ: aut filios: aut agros ꝓpt' nomẽ meũ: cẽtuplũ accipiet ⁊ vitã eternã poſſidebit.

In feſto Purificationis marie virginis. Euangeliũ ſm Lucam.ij.capi.

In illo tempoꝛe. Poſtꝙ̃ ĩpleti ſunt dies pur

p Poſtꝙ̃ impleti ſunt dies purgationis ⁊c̃. Lu.ij. Hyſtoria hui⁹ euangelij facta eſt Anno xp̃i ꝑ.iiij.nonas februarij. feria.v.luna.xi.inditõe.iiij Añ initiũ illi⁹ euãgelij ſcribit s. Lucas illud euãgeliũ qđ lectũ ẽ in die circũciſionis. Poſtꝙ̃ cõſũmati ſũt dies octo vt circũcideret' puer vocatũ ẽ nomẽ ei⁹ ih̃s: qđ vocatũ ẽ ab angelo p̃uſꝙ̃ ĩ vtero ꝯciperet' Et ſtatĩ ſeꝗt' euãgeliũ hodiernũ (Poſtꝙ̃ impleti ſunt dies purgatõis marie ſm legem moyſi) Notãdũ ſm Hoꝛrã. lex puriſi

gationis Marie ẜm legem
moyſi tulerũt ieſũ ĩ hieruſa/
lem vt ſiſterent eũ dño ſicut
ſcriptũ ẽ in lege dñi qꝛ om̃e
maſculinum ad adaperiẽs
vuluã ſanctũ dño vocabiẜ.
Et vt darẽt hoſtiã ẜm qđ di
ctũ eſt in lege dñi par turtu=
rũ aut duos pullos colũba
rum. Et ecce homo erat ĩ ie=
ruſalem cui nomẽ ſymeon.
Et homo iſte iuſtus ⁊ timo
ratus expectans conſolatio
nẽ iſrael. ⁊ ſpũſſanctuꝰ erat
in eo. ⁊ reſponſũ acceperat
a ſptrituſdncto. nõ viſurum
ſe mortẽ niſi priꝰ videret cri
ſtũ dñi. ⁊ venit in ſpũ in tẽ/
plũ ⁊ cũ inducerẽt pueꝝ ie=
ſum parẽtes eius vt facerẽt
ẜm cõſuetudinẽ legis ꝓ eo.
et ipſe accepit eũ in vlnas ſu
as et benedixit deũ. ⁊ dixit.
Nunc dimittis ſeruũ tuum
dñe ẜm verbũ tuũ in pace.
Quia viderũt oculi mei ſa
lutare tuũ. Quod paſti ãte

cationis Leuiẜ. xij. ca. erat ꝙ mulier que
ſuſcepto ſemine pepiſſet maſculũ ĩmũda
eſſet ſeptẽ diebꝰ ſepata a cõſortio hoĩm: ⁊
die octaua circũcidereẜ infantulꝰ: ⁊ poſt
dictos dies. vij. maneret mulier triginta/
tribꝰ diebꝰ ſequentibꝰ
in purificatõe ſanguis
ſui. abſtinẽs nõ a ꝯſor
tio hoĩm: ſꝫ ab ingreſſu
tẽpli: ⁊ ſic die q̃drage/
ſimo offerebaẜ infans
in tẽplo ⁊ munera pro
eo. Si aũt feminã pe/
periſſet immunda eſſꝫ
xiiij. diebꝰ. ⁊ in octua/
geſimo die purificaba
tur ſine oblatione ⁊c̃.
(tulerũt inq̃ꝫ ieſũ). xl.
die a natiuitate (ĩ hie/
ruſalẽ) ſcꝫ ĩ tẽplũ (pa/
rentes eius) ſcꝫ maria
mr̃ eiꝰ et ioſeph pr̃ eiꝰ
putatiuus (vt ſiſterẽt
eũ). i. offerẽt vel conſe
crarent. vt dicit gloſa
interli. (dño ſicut ſcri/
ptũ ẽ in lege dñi. quia
oẽ maſculinũ adapiẽs
vuluã ſctm̃ dño voca/
biẜ). i. p̃mo naſcẽs cu
iuſmodi erant p̃moge
niti (⁊ vt darẽt hoſtiã
ſicut ſcriptũ eſt in lege
dñi) ſcꝫ Leui. xij. (par
turturũ aut duos pul/
los colũbarũ) Glo. ra.
iſta erat oblatio pau/
perũ q̃ nõ poterãt hr̃e
agnũ q̃ erat oblatio di
uituꝫ. verũtñ ipſa btã
ꝟgo p̃cioſiorẽ agnum
ſcꝫ illũ q̃ tollit peccata
mũdi obtulit. Sciẽdũ
circa hͦ ẜm Lyra ꝙ btã
virgo nõ tenebatur ad iſta q̃ dicta ſunt de
purgatione. quia Leuiẜ. xij. ſcribiẜ. Mu/
lier ſi ſuſcepto ſemine peperit maſculũ im
mũda erit ſeptẽ diebꝰ ⁊c̃. Et ideo lex illa
ligat tm̃ mulieres de virili ſemine cõcipi/
entes. Qđ nõ habuit locũ in btã virgine
maria: verũ ſicut eius filius circũcidi vo
luit ⁊ alia legalia ſeruare ex ſua humilita
te q̃uis nõ teneret. Sic btã virgo q̃ fuit
humilima voluit obſeruare (⁊ ecce homo
erat in hieruſalẽ) que eſt ciuitas ſctã (cui
nomẽ ſymeon) Ly. ex quo patet eiꝰ fama
quia inter ſacerdotes
erat famoſus ⁊ noiatꝰ
(iuſtus) quo ad deum
(expectans redẽptio/
nem iſrahel) Glo. i. in
deſiderio boni ꝓmiſſi
(⁊ ſpũſſctũs erat ĩ eo)
Ly. q̃tũ ad grẽ pleni/
tudinẽ. qꝛ habuit ſpe/
ciales illuminatões et
cõſolationes diuinas
(⁊ reſponſum accepit
a ſpũſctõ) Ly. in ora/
tionibꝰ ſuis deuotꝭ ad
deũ (nõ viſurũ ſe mor/
tem) Glo. i. nõ experi/
turũ mortẽ carnis (ni
ſi priꝰ videret xp̃m do
mini). i. verũ meſſiã in
lege ꝓmiſſum (⁊ venit
in ſpũ in tẽplũ) Ly. i.
ꝑ reuelationẽ ſpũſſan/
cti vt vidẽt xp̃m ſicut
fuit ei ꝓmiſſum (⁊ cuꝫ
inducerẽt pueꝝ ieſum
ꝑentes eiꝰ) Ly. ad fa/
ciendũ ea q̃ p̃dicta ſũt
ẜm legẽ (⁊ ipſe accepit
eũ in vlnas ſuas) Ly.
cũ maximo cordiſ gau
dio (⁊ benedixit deũ)
gratias agẽdo de tan/
to beneficio (et dixit.
Nunc dimittis ſeruũ
tuũ dñe ẜm verbũ tuũ
in pace) Lyra. i. de ce/
cetero dimittes me de
hac vita tranſire ĩ cor/
dis quietẽ (quia vide
runt oculi mei ſalutare tuuꝫ) Glo. i. xp̃m
ſaluatorẽ. Lyra. Letanter eñ deſcendere
voluit ad lymbũ patrũ ex quo ſciebat ſal/
uatorẽ eſſe natũ (quod paraſti ante faciẽ
omniũ populoꝝ) Lyra. i. corã omnibꝰ po
pulis quibus myſteriũ incarnatõnis ⁊ re
demptionis p̃dicatũ eſt per ap̃los ẜm qđ

dicit in p̄s.xviij. In oēm terrā exiuit ſo/
nus eoꝝ ⁊c̄. (Lumē ad reuelationē gē.)
Ly.qui p̄us errore tenebant (⁊ glo.ple.
tue iſrl̄)magna ē eñ gl'ia iudeis ad xp̄i fi
dem conuerſis.quia xp̄s ſm carnē natus
eſt de ipſis.

Onfitebor tibi
c pr dn̄e celi ⁊c̄.
Math.xi.Hy/
ſtoria hui⁹ euāgelij fa
cta eſt Anno xp̄i.xxxi.
ydus decēbris.luna.x
inditōe.iiij. Ante ini/
tium illius euangelij
ſcribit ſctūs Matheus
in eodē capitulo q̄ cri
ſtus dixit phariſeis et
iudeis.Venit eñ iohā
nes.neq̄ manducans
neq̄ bibens.et dicunt
demoniū habet.Venit
filius hoīs manducās
⁊ bibens:⁊ dicunt.Ec
ce homo vorax ⁊ pota
tor vini:publicanoꝝ ⁊
peccatorū amic⁹.Tūc
poſt hec verba ſequit
euangeliū hodiernum
(Confitebor tibi pat̄)
Lyra.i.ad gloriā tuaʒ
declaro(quia abſcon/
diſti hec)Lyra.i.my/
ſteria fidei(a ſapienti/
bus et prudeutibus)
id eſt ſcribis ⁊ phariſe
is in ſua ſapīa cōfiden
tibus:⁊ iſti ſunt ſapi/
entes in oculis ſuis ſ
nō ſimpl'r(et reuelaſti
ea puulis)Ly.i.humi
libus.Et ex hoc ptʒ q̄
cauſa ex pte credentiū
fuit eoꝝ hūilitas q̄ ad
veraʒ ſapīam diſponit
vt dr Prouer.xi. Vbi
humilitas ibi ſapiētia
Ex parte aūt nō credē
tium fuit eoꝝ ſupbia q̄
eſt excecatiua intelle/
ctus (ita pater qm̄ ſic
fuit placitum ante te)

faciē omniū populorū. Lu/
men ad reuelationē gentiuʒ
⁊ gloriā plebis tue iſrael.

In feſto cathedre ſancti
Petri apoſtoli.

A illo tempore
Venit ieſus in partes ceſa/
ree philippi ⁊c̄. Hoc euange
liū cū poſtilla ſua q̄re infra
in feſto apl'oꝝ petri ⁊ pauli.

In feſto ſancti Mathie
apoſtoli. Euangelium ſm
Matheum.xj.

A illo tempore
Reſpondens hieſus dixit.
Cōfitebor tibi pater dn̄e ce/
li ⁊ terre:quia abſcondiſti h̄
a ſapientib⁹ ⁊ prudentib⁹:⁊
reuelaſti ea puulis. Ita pat̄
qm̄ ſic fuit placitū an̄ te oia
mihi tradita ſunt a pr̄e meo
⁊ nemo nouit filiū niſi pater
neq̄ patrē q̄s nouit niſi fili/
us:⁊ cui voluerit filius reue
lare.venite ad me oēs q̄ la/
boratis ⁊ onerati eſtis ⁊ ego
rficiā voſ.Tollite iugū meū
ſup vos ⁊ diſcedite a me q̄a
mitis ſū ⁊ hūilis corde:⁊ in
uenietis requiē animab⁹ ve
ſtris.Iugum eñ meū ſuaue
eſt.⁊ onus meū leue.

Gorra. q̄ abſcondiſti ab illis et reuelaſti
iſtis(oia mihi tradita ſunt)Gor.i.domi
niū ſup oia(et nemo nouit filiū niſi pat̄)
Gorra.eſſentialiter plene ⁊ pfecte.hoc di
co ꝓpter homines qui cognoſcūt p fidem
(neq̄ patrem quis no
uit niſi fili⁹)Lyra.q̄a
xp̄s eſt mediator dei et
hoīm.ideo noticia di/
uinoꝝ ad nos deriuat
p ipſum ⁊ ideo ſubdit
(⁊ cui voluerit fili⁹ re
uelare)Ly.quia dei fi
lius ē mediator dei et
hoīm.ideo ſecure poſ/
ſum⁹ accedere ad ip̄m.
vn̄ dicit(venite ad me
oēs q̄ laboratis ⁊ one
rati eſtis ⁊ ego reficiā
vos)Ly.in pn̄ti p gra
tiam ⁊ in futuro p glo
riā(tollite iugum meū
ſup vos)Lyra.i.legeʒ
euangelicā(⁊ diſcite a
me qr mitis ſum)Ly.
nullum ledendo(⁊ hu
milis corde)neminem
contēnēdo(⁊ inuenie
tis requiē aiab⁹ vr̄is)
ſcʒ in pn̄ti ⁊ in futuro.
Vn̄ Aug⁹.in li.ↄfeſſ.
inquietū ē cor meū do
nec requieſcat ī te. Que
quidē q̄es hic inchoa
tur:ſ in patria pficiet
vtʒ Apoc.xiiij.Ammo
do iā dicit ſpūs vt req̄
eſcant a laborib⁹ ſuis.
(iugū eñ meū ſuaue ē
⁊ on⁹ meū leue)qr ſm
qd̄ dicit p̄ma Ioh.v.
Mādata ei⁹ grauia nō
ſunt. Quod exponēs
Aug⁹.dicit.ſcʒ amāti.
Vn̄ Raba.q̄d xp̄i iugo
ſuaui⁹.q̄d onere leui⁹
ſcʒ abſtinere a malo ⁊
bonū velle.oēs amare
eťna ſeq̄.pn̄tibus non
capi.nolle alijs facere
qd̄ nō vis pati.

In feſto annũciatõis ma/rie ꝟgis. Euan. ſm Lucã. j.

A illo tempore. Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatē galylee cui nomē nazareth: ad ꝟginem deſponſatã viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid et nomē virginis maria. Et ingreſſus angelus ad eã dixit. Aue gratia plena dñs tecũ. Bñdicta tu in mulieri-

Iſſus ē angelus gabriel a deo ⁊c. m Luce p̄mo. Hyſtoria huiꝰ euãgelij facta ē Anno xp̄i primo vſuali. viij. kal'. april'. feria. vi. luna. xv. inditione iij. Ante initiũ illiꝰ euangelij ſcribit ſctũs Lucas in eodē cap̄. ꝙ angelus gabriel apparuit zacharie in tẽplo dicens. Ne timeas zacharia qm̄ exaudita ē dep̄catio tua. Et vxor tua elizabeth pariet tibi filium ⁊ vocabis nomen eius Johãnes. et erit magnꝰ coram dño vinũ ⁊ ſicerã nõ bibet. ⁊ ſpũſctõ replebit' adhuc ex vtero m̄ris ſue ⁊c. Et poſtmodũ cõcepit elizabeth vxor ipſius ⁊ occultabat ſe mẽſibus quinqꝫ dicens. Quia ſic fecit mihi dominus in diebꝰ q̇bus reſpexit auferre obprobriũ meuz inter hoĩes In menſe aũt ſexto. ſ. a cõceptu precurſoris (Miſſus ē angelus) Gor. i. nũciꝰ vel legatꝰ (gabriel) vñ Beda. Gabriel fortitudo dr̄. q2 illũ nũciabat q̇ debellare dyabolũ veniebat (in ciuitatē galylee) Gor. in ciuitate concipi voluit: quia oẽs hoĩes ad vnitatē ſupne ciuitatis vocare venit: ⁊ inhabitare fecit (cui nomen nazareth) vt adimpleret' illud ꝓpheticũ Mathei. ij. Qm̄ nazareus vocabit' (ad virginē deſponſatã viro) Ly. hoc diuina ordinatione factũ ē vt deſponſaret' anteqꝫ imp̄gnaretur. Primo ex parte pueri ne ab infidelibus tanqꝫ illegittime natus abijceretur vñ dicit Ambro. ſup lucam. quid herodi q̇d iudeis poſſet aſſcribi ſi natũ ex adulterio viderent' ꝯſequi. Itē vt puer natus a ioſeph nutriret'. vñ dicit' pr̄ eiꝰ quia nutricius eius fuit. Scđo ex parte matris. vt ſm Ambro. per hoc ab infamia liberaretur. Itē ſm Hiero. vt ꝟgini a ioſeph exhiberet' miniſteriũ (cui nomen ioſeph de domo dauid) ad oſtendendũ ꝙ xp̄us deſcendit de ſemine dauid ſicut fuerat ꝑ ꝓphetas p̄dictũ. Nã maria ⁊ ioſeph cui deſponſata fuit. erant de eadē tribu. ſ. ipſiꝰ dauid. Iungebantur em̄ vt frequentius mulieres viris de tribu ſua (⁊ nomē virginis maria) Lyra. ꝙ autē hic ponuntur tot nomina ꝓpria. ſcz angeli miſſi. virginis ad quã miſſus fuit ſponſi ſui et loci. hoc fuit ad oſtẽdendũ certitudinem hyſtorie (et ingreſſus angelus ad eam) Gorra. ex hoc patet ꝙ non erat foris in publico. vnde Bernardus. ſup miſſus eſt dicit. ꝙ ingreſſas in ſecreto cubic'lo vbi clauſo ſup ſe oſtio orabat patrem in abſcondito Si enim conceptio p̄curſoris fuit denũciata patri occupato in ſacro officio. vt habetur Luce primo. multo ꝓbabilius eſt ꝙ conceptio ſaluatoris denunciata fuit virgini in deuotione ⁊ oratione actualiter exiſtẽti. immo aliqui doctores volunt ꝙ beata ꝟgo illud dictũ ꝓpheticũ actu legit: quod habetur Eſaie. vij. Ecce virgo concipiet et pariet filiũ: quando angelus ad eã intrauit dicens (Aue gratia plena) Quod exponit hieronimus in ſermone de aſſumptione. Et bene plena: quia ceteris per partes preſtat' gratia. Marie vero tota ſe ſimul ĩfudit plenitudo gratie. Itē iſta gratia non ſolũ impleuit eius mentē. ſ; etiam ventrē inquantũ ſingulari gratia dei factum eſt vt concipet ſaluatorē (dñs tecũ) Lyra. nõ tm̄ per eſſentiã potentiã ⁊ p̄ñtiã qualiter eſt in oĩbus rebus. Nec ſolũ per gratiã eo mõ quo eſt in ſanctis hoĩbus: ſ; etiã ꝑ carnis aſſumptõnē. quia corpꝰ deitati vnitũ fuit formatũ de btē ꝟginis puriſſimis guttis ſanguineis. ⁊ intra virginis viſcera latuit nouē menſibꝰ (bñdicta tu in mulieribꝰ) Ly. i. pre oĩbꝰ mulieribꝰ nã ⁊ mulieres bñdicent' in te ſicut viri in filio. Gor. ſunt em̄ aliq̃ mulieres bñdicte q2 ꝟgines ſ; nõ fecũde. Aliq̃ fecũde. ſ; nõ ꝟgines: ſed hec ſimul ⁊ virgo ⁊ fecunda.

(que cū audiſſet turbata eſt) Ly. Beata
ꝟgo ſolita erat videre angelos. Ideo de
apparitõe angeli nõ fuit admirata vel tur
bata: ſ; de ſalutatõe inſolita. q̄a nihil mi/
rabilius eſt vere humili q̄ȝ ſua exaltatio.
Et ideo cum btā virgo
eſſ; humilima audiēs
ſalutationem tante ex
cellentie turbata fuit
nõ turbatione incredu
litatis ſicut zacharias
pater iohānis baptiſte
vt dicit̄ Luce primo.
ſed turbata fuit turba
tione admiratiõis: vn
de ſequit̄ (turbata eſt
in ſermone eius) ſcili/
cet angeli nõ autem in
viſione (et cogitabat
qualis eſſet iſta ſaluta
tio) Lyra. quando eñ
turbata fuit virginalē
verecundiam oſtendit
ꝙ autē cogitauit de ſa
lutatione declarat pru
dentiā marie. ⁊ idõ an
gelus eam conſolaba/
tur dicens (ne timeas
maria) Lyra. de ſaluta
tione inſolita (inueni/
ſti eñ gratiā apud do/
minū) nõ ſolū ꝓ te ſed
pro toto genere huma
no (Ecce concipies in
vtero) Lyra. hec con/
ceptio facta eſt ꝑ virtu
tem ſpūſſancti intra vterū virginis corp⁹
filij formãtis (⁊ paries filiū) Ly. ꝟgo ꝑ/
manēs in partu ſicut ⁊ in conceptu (⁊ vo
cabis nomē eius ieſum) Ly. nõ dicit im/
pones: quia hoc nomē fuit īpoſitū a deo
patre ſm q̃ fuerat p̄dictū a deo patre. vt
habet̄ Eſaie. lxij. vocabit̄ tibi nomē nouū
q̃ os dñi noīauit. Sed illud nomen fuit
diuulgatuȝ ꝑ angelū ipſi marie ⁊ ioſeph.
Ieſus autē interp̄tat̄ ſaluator. Unde de
hoc habet̄ Mathei p̄mo. vocabis nomen
eius ieſum. Ipſe eñ ſaluū faciet populū
ſuū a peccatis eoꝝ (hic erit magn⁹) quia
magnus dñs. vnde pſ̄. xlvij. magn⁹ dñs
⁊ laudabilis nimis, et magnitudinis ei⁹

bus. Que cū audiſſet turba
ta ē in ſermone ei⁹. Et cogi-
tabat q̄lis eēt iſta ſalutatio.
Et ait angel⁹ ei. Ne timeas
maria īuenisti ei grāȝ apud
deū. Ecce ꝯcipies ī vtero et
paries filiū ⁊ vocabis nomē
ei⁹ ihm. Hic erit magn⁹ ⁊ fili
us altiſſimi vocabit̄. Et da-
bit illi dñs deus ſedē dauid
p̄ris ei⁹ ⁊ regnabit in domo
iacob inet̄nū: ⁊ regni ei⁹ nõ
erit finis. Dixit autē maria
ad angeluȝ. Quõ fiet iſtud
qm̄ virum nõ cognoſco. Et
rñdēs angel⁹ dixit ei. Spūſ
ſctūs ſupueniet in te ⁊ ꝟtus
altiſſimi obumbrabit tibi.
Idõq; ⁊ q̃ naſcet̄ ex te ſcm̄
vocabit̄ filius dei: ⁊ ecce eli
zabeth cognata tua et ipſa

nõ eſt finis (⁊ filius altiſſimi vocabitur)
Lyra. i. ipſius dei qui ſolus eſt altiſſim⁹.
hõ eñ altus eſt inter creaturas corpora/
les. Sed angelus altior. Deus aūt ſolus
altiſſimus. vnde in pſ̄. lxij. Tu ſolus al/
tiſſimus in omni terra
(et dabit tibi dñs de⁹
ſedē dauid p̄ris ei⁹ ⁊ re
gnabit ī domo iacob)
Hor. i. in omnibus ele
ctis quoꝝ vniuerſitas
intelligitur ꝑ domū ia
cob. i. familiam iacob
que tota recepta eſt in
populū dei (ineternū)
quia ⁊ hic ꝑ gratiā ⁊ in
futuro ꝑ gloriam (⁊ re
gni eius nõ erit finis)
Ly. xp̄s eñ nõ ſolū in/
quantū deus: ſed etiā
inquantū hõ regnabit
ineternū. non ſolū ſuꝑ
hoīes ſed etiā ſuꝑ an/
gelos (dixit aūt maria
ad angelū: quomõ fiet
iſtud. qm̄ virū non co
gnoſco) Ly. i. cogno/
ſcere non ꝓpono ſm il
lud q̃ dicūt doctores
catholici. Beata virgo
anteq̄ȝ deſponſaret̄ io
ſeph habuit obſeruan
tiam caſtitatis ꝟgina
lis in deſiderio non tñ
expreſſe. Sed cum po/
ſtea deo ordināte eſſet
deſponſata ioſeph qui erat in ſimili ꝓpo/
ſito. ſimul emiſerunt votū (⁊ reſpondens
angelus dixit ei. ſpūſſanct⁹ ſupueniet in
te) Lyra. id eſt non concipies modo hu/
mano: ſed diuino. quia non virtute ſemi/
nis virilis: ſed virtute ſpirituſſancti (et
virtus altiſſimi obumbrabit tibi) quia in
beata ꝟgine ſub vmbra carnis latuit vir
tus deitatis (ideoq; et quod naſcetur ex
te) Horra. id eſt ex tua vera natura (ſan/
ctum) quia de ſancto non naſcet̄ niſi ſan
ctum (vocabitur filius dei) Lyra. nõ ado
adoptiuus ſicut alij: ſed naturalis (ecce
Elizabeth cognata tua et ipſa concepit fi
filium in ſenectute ſua: et hic menſis eſt

ſextus illi que vocať ſterilis) Lyra.eius enim ſterilitas tanto tpe iam erat nota ꝙ ſic vocabať (quia nõ erit īpoſſibile apud deū omne verbū).i.factū.quia dicere dei eſt facere. vnde p̄s.cxlviij. Dixit et facta ſunt ipſe mandauit et creata ſunt(dixit autē maria.Ecce ancilla domini) Aū Berñ. Que eſt hec tāſublimis humilitas.que credere ñ nouit honoꝛib⁹: inſoleſcere glïa neſcit.mater dei eligiť: ꝛ ancillam ſe noīat (Fiat mihi ſm verbū tuū) Ly. qđ ſtatim factū eſt. qa virtute dei concepit filium.

cōcepit filiū in ſenectute ſua ꝛ hic mēſis ē ſextus illi q̄ vocatur ſterilis.qꝛ non erit impoſſibile apud deū om̄e verbum.Dixit autē maria.Ecce ancilla dñi. fiat mihi ſm verbū tuū. In feſto ſctōꝝ Philippi ꝛ Jacobi.Euangelium ſm Johannē.xiiij.

A illo tempoꝛe Dixit ihs diſcipuľ ſuis. Nō turbeť coꝛ veſtrū. creditiſ in deū.ꝛ in me credite. In domo pr̄is mei māſiones multe ſunt. Si q̄ min⁹ dixiſſem vobis.qꝛ vado pare vobis locū. Et ſi abieroꝛ p̄parauero vobis locū:iterū venio ꝛ accipiā vos ad meipſum vt vbi ego ſum ꝛ vos ſitis.ꝛ q̊ ego vado ſcitis.ꝛ viā ſcitis Dicit ei thomas. dñe neſcimus q̊ vadis.et quō poſſumus viā ſcire.Dicit ei ieſus Ego ſum via veritas ꝛ vita

n On turbeť coꝛ veſtrū ꝛc̄. Johannis.xiiij.c. Hyſtoꝛia hui⁹ euangelij dixit ieſus Anno e⁹ xxxiij.ix.kaľ.apꝛilis.feria.v.luna.iiij.inditione.vi.Ante initiū illi⁹ euangelij ſcribit ſctūs Johānes ꝙ petrus dixit ad ieſum poſt cenā factā: dñe quo vadis. Rñdit ihus.Quo ego vado nō potes me modo ſequi. ſequeris aūt poſtea.Dicit ei petr⁹. Quare non poſſum te ſequi modo. animam meā ꝑ te ponā. Rñdit ieſus animā tuā ꝑ me pones.amen amē dico tibi. nō cantabit gall⁹ donec me ter neges.et ait diſcipulis ſuis (Nō turbeť coꝛ vr̄m) Ly.xp̄us p̄edixerat diſcipulis ſuis iude ꝓditionē.ꝛ petri negationē.ꝛ ſuā paſſionem ꝛ moꝛtē:que oīa erant diſcipulis turbationis materia.ideo dicit(Nō turbeť coꝛ veſtꝝ)quaſi puſillanimes effecti:ꝓpť illa iam p̄dicta(creditis in deum ꝛ in me credite)Lyra.in quo oſtendit ſuā deitatem(in domo patris mei manſiones multe ſunt)Tho. domus patris hic vocatur gloꝛia celeſtis:in qua ſunt multi gradus ꝛ diuerſa p̄mia meritoꝝ:quia alia eſt claritas ſolis:alia lune:alia ſtellarum:quia vnuſquiſq; quātoplus deū hic diligit: tāto clarius ibi deum videbit(ſi quo minus dixiſſem vobis)Ly.quaſi dicēt.ſi in celeſti beatitudine eſſet aliq̄d minus ꝛ defectuoſum dicerem vobis (quia vado parare vobis locū) ī paſſione ſua aperuit nobis ianuā regni celeſtꝭ(ꝛ ſi abiero ꝛ p̄parauero vobis locū:iterum venio)Tho. hoc fit in moꝛte cuiuſlibet electi ꝛ vltimo ad iudicium extremū (ꝛ accipiam vos ad meipſū) Tho.i.introducam in locū paratū ꝛ in manſiones celeſtes(vt vbi ego ſum) Tho.q̄ ſum caput veſtrū(ꝛ vos ſitis) qui eſtis membꝛa mea.i.vnam mecū gloriam habeatis (ꝛ quo ego vado ſcitis)ſcʒ ad patrē(ꝛ viā ſcitis)Lyra. vitam per quā iuit xp̄s: que fuit paſſio et moꝛs ipi⁹(dicit ei thomas.dñe neſcim⁹ quo vadis ꝛ quomodo poſſumus viam ſcire: dicit ei hieſus.Ego ſum via)Lyra.inquantum homo : quia omnia q̄ geſſi in hūanitate ſunt via perducens vos ad gloꝛiā (veritas et vita)inquantū deus:quia veritas illuminat intellectū:ꝛ vita quietat ꝛ ſatiat deſiderium.vel ſic ſm Tho. Ego ſum via ducens:veritas lucens:vita paſcens.vel ſic Ego ſum via:nō errans:veritas non fallens:vita nō moꝛtificans. Unde Ambꝛoſius. Ingrediamur hanc viam: teneam⁹ veritatem:ſequamur vitam.

Nemo venit ad patrē niſi ꝑ me. Si cognouiſſetis me et prēm meū vtiqȝ ꝯgnouiſſe/tis ⁊ amodo cognoſcetis eū ⁊ vidiſtis eū. dicit ei philip-pus dñe oſtende nobiſ prēȝ ⁊ ſufficit nobis. Dicit ei iħs tāto tp̄e vobiſcū ſum. ⁊ non cognouiſtis me. philippe q̄ videt me videt ⁊ prēm meū quomō tu dicis oſtende no/bis patrē. non credis qꝛ ego in patre ⁊ paṫ in me eſt. ver/ba q̄ ego loquoꝛ vobis a me ipſo non loquoꝛ. Pater aūt in me manēs ipſe facit ope/ra nō credidítis qꝛ ego ī pa tre et pſ̄ in me eſt alioq̄n ꝓ-pter opa ip̄a credite. Amen amen dico vob. Qui credit in me opa q̄ ego facio ⁊ ipſe faciet. ⁊ maioꝛa hoꝝ faciet: quia ego ad pꝛatrem vado. Et quodcūqȝ petieritis pa-trem in noīe meo hoc faciā.

(Nemo venit ad patrē niſi ꝑ me) Ly. in me credendo ⁊ me ope imitando (Si co-gnouiſſetis me) Ly. ꝑfecte q̄ꝫtū ad deita-tem (⁊ patrē meū vtiqȝ cognouiſſetis) qꝛ pꝛ̄ ⁊ fili⁹ ſunt vnū in deitate (⁊ cognoſce-tis eum āmodo) quia poſt reſurrectionē ſuā aperuit illis ſenſum vt intelligerēt ſcripturas vt habet Luce. xxiiij. Et extūc diſcipuli xp̄i habuerūt plenioꝛē co-gnitionem de miſterio trinitat (⁊ vidiſt eū) Ly. qꝛ vidēdo xp̄m vi-derunt ſuppoſitū filij in quo eſt natura diui-na: que eſt idē qȝ pꝛ̄: ⁊ ſic in filio qȝammodo patrē viderāt (dicit ei philippus: dñe oſtēde nobis patrem ⁊ ſufficit nobis) Ly. q. d. credo ꝟbis tuis: ſ; patrē vi-dere deſidero. Credi-dit enī philippus ꝙ pꝛ̄ poſſet videri ocul̄ coꝛ-poꝛalib⁹ in hoc moꝛta li vita. Ideo ſequitur. (Tanto tp̄e vobiſcum ſum et nō cognouiſtis me) Lyra. q. d. magna ruditas ē ꝙ tādiu do-ctrinā meā audiſtis. ⁊ adhuc ita parū me co-gnoſcitis ſm deitatem (philippe q̄ videt me) Ly. ſm deitatē (videt ⁊ patrē meū) Sicut eī pꝛ̄ nō videt niſi cū bea titudine. ſic nec fili⁹ in ſua deitate: qꝛ viſio eſt merces ſctōꝝ (quō tu dicis oſtēde nobis patrē) Ly. qꝛ ocul̄ coꝛpoꝛalib⁹ nō ē viſibi lis (nō credis qꝛ ego ī patre ⁊ pꝛ̄ in me ē) Ly. q. d. iſtud debes credere ⁊ ſufficit tibi ad ſalutē (verba que ego loquoꝛ vobis a meipſo nō loquoꝛ). i. ab hūanitate tm̄: ſ; deitate (pꝛ̄ aūt ī me manēs ip̄e facit opa) Ly. filius enī ⁊ pꝛ̄ ſunt vnū in ꝟtute opa-tiua: ex qua fiebant opa miraculoſa (non creditis quia ego in patre ⁊ pꝛ̄ in me eſt) Tho. ꝑ idemptitatē eſſentie ⁊ tñ diſtinct⁹ ꝑſonaliter (alioquin ꝓpter opa ipſa credi te) Lyra. quaſi diceret. ſi verba nō indu-cunt vos ad credendū opera miraculoꝝ nature virtutē trāſcen dentia debent vos ad hoc inducere (Amen amen dico vobis. qui credit in me opera que ego facio ⁊ ip̄e faciet) Thomas. id eſt ſimi-lia ī genere quia ſicut ego curaui infirmos ⁊ ſuſcitaui moꝛtuos. ſic et ipſe ſuſcitabit. et ſic de alijs (⁊ maioꝛa ho-rum faciet) Lyra. hoc patet. Pꝛio quia plu-res conuerſi ſunt ad fi dem per pꝛedicationē apoſtoloꝝ q̄ꝫ per pꝛedi cationem xp̄i. quia per eos cōuerſa eſt multi-tudo gentiū. ꝑ p̄dica-tionē aūt xp̄i pauci iu deoꝝ. Ite apl̄i p̄dica-bāt oīb⁹ linguis. vt hꝫ Act. ij. xp̄s aūt p̄dica-bat in vna ſola lingua .i. hebꝛaica. Scōo in miracul̄ qꝛ apl̄i maioꝛa miracula fecerūt. Ma-gnū eī reputatū fuit ꝙ īfirmi ſanabant ad ta-ctū fimbꝛie veſtimētoꝝ xp̄i. vt hꝫ Mar. vi. Sꝫ mai⁹ videt ꝙ ad tactū vmbꝛe petri ſanabant īfirmi. vtꝫ Act. v. Itē chꝛiſt⁹ tres moꝛtuos ſuſcitauit. ſ; andreas ſimul ⁊ ſemel quadraginta viros ſubmer ſos ſuſcitauit. vt habet in legēda ſua (qꝛ ad patrē vado) Tho. vt aſſiſtā vultui dei ꝓ vobis (⁊ ſi q̄d petieritis patrē in noīe meo) Tho. ꝑtinēs ad ſalutē. Nā nomen eius ē ieſus q̄ ſaluatoꝛ interp̄tat (hoc fa ciam) Tho. in q̄ oñdit ꝙ habet eandē po teſtatē cū patre (hoc faciā) Lyra, ſcȝ eadē virtute qua ⁊ pater.

e Lizabeth impletum ē tempus pariendi. Luce primo. Hystoria huiꝰ euangelij facta ē Anno xp̄i primo vsuali. viij. kal'. Julij. feria vi. luna. xvij. inditōne iij. Ante initiū euangelij ſcribit ſanctꝰ lucas in eodē capi. ꝙ poſtq̄ꝫ maria concepit ieſum xp̄m. Exurgens maria abijt in montana ⁊ intrauit domū zacharie ⁊ ſalutauit elizabeth. ⁊ manſit cuz ea tribus menſibꝰ. Nā in menſe ſexto a cōceptione iohannis venerat maria ad elizabeth. ⁊ in menſe nono natus eſt iohānes. vnde hic dr (Elizabeth impletū ē tempus pariendi) Ly. ſcz nouē menſiū (⁊ peperit filiū) ſicut p angelū fuerat predictū (⁊ audierūt vicini) Ly. i. illi qui erāt ei cohabitantes (⁊ cognati eius) q̄ erant ex eius cōſanguinitate ⁊ affinitate (q̄a magnificauit dn̄s miſericordiā ſuā cū illa) Ly. i. magnaz miſcōiā fecit ei. auferēdo ſterilitatis obprobrium et dando ei tātū ⁊ talē filiū ſic annūciatū mirabiliter: et cōceptū ſupnaturalit (⁊ ꝯgratulabantur ei) ſm qd̄ dixerat angelus zacharie. Multi ī natiuitate eiꝰ gaudebūt (⁊ factuz eſt die octauo) ſcz a natiuitate precurſoris (venerūt circūcidere puerū) ſicut p̄cipit Geñ. xvij. ⁊ q2 in circūciſione imponebat tūc nomē ſicut mō īponit in baptiſmo ideo ſubdit (⁊ vocabāt eū noīe patris ſui zachariā) Ly. q2 iſtud fuit antiq̄tus ſatis cōiter obſeruatū ⁊ adhuc obſeruat frequēter maxime in magnis pſonis ꝙ filiꝰ primogenitꝰ noiat noīe p̄ris (⁊ rn̄dens mr̄ eiꝰ dixit nequaq̄ꝫ) ſcz vocabit zacharias (ſꝫ vocabit iohānes) Lyra. hoc em̄ ſibi a deo fuit reuelatuz. q2 a marito nō didicit cū factꝰ eēt mutus anteq̄ꝫ rediret ad eā de tēplo (⁊ dixerūt ad illā: q2 nemo eſt in cognatōe tua q̄ vocetur h̄ noīe) ſcz iohānas. Ly. cognatio hic ꝓpinq̄tas generis vocat. de qua nullus ſic fuerat vocatꝰ ſcz de cognatione elizabeth vel mariti eiꝰ (Innuebāt aūt p̄ri eius quē vellet vocari euz) ſcz p ſigna viſibilia. Ex quo pz ꝙ zacharias non tm̄ fuit mutꝰ ſꝫ etiā ſurdꝰ ſi em̄ potuiſſet ītelligere verba q̄ſiuiſſent ab eo per verba: ⁊ ñ p talia ſigna (⁊ poſtulans pugillarem). i. tabulā ad ſcribendū (ſcripſit dicens Johānes ē nomē eiꝰ: ⁊ mirati ſunt vniuerſi) Gor. de cōuenientia int̄ patrē ⁊ matrē q̄ꝫtū ad pueri noīatōnē (Apertū eſt aūt illico os eiꝰ) Gorra. non p moram: quia neſcit tarda molimina ſpūſſancti gratia vñ Ambro. Soluit fides linguā quā incre-

In feſto Inuentionis ſancte crucis.

In illo tempore

Erat hō ex phariſeis Nicodemꝰ noīe ⁊c. Hoc euāgeliū cū ſua poſtilla q̄re ante in feſto trinitatis.

In feſto ſcti Johānis ante portā latinā.

In illo tempore

Dixit ih̄s petro. Seq̄re me. cōuerſus ⁊c. Hoc euāgeliū cū ſua poſtilla q̄re añ ī feſto ſcti iohānis euangeliſte.

In feſto ſci iohis baptiſte Euangeliū ſm Lucā. j.

In illo tempore.

Elizabeth ipletū eſt tp̄s pariendi ⁊ pepit filiū. Et audierūt vicini et cognati eiꝰ q̄a magnificauit dn̄s miſericordiā ſuā cū illa et cōgratulabant ei. Et factū ē in die octauo venerūt circumcidere puerū ⁊ vocabāt eū noīe patris ſui zachariā. et rn̄dens mater eiꝰ dixit. Nequaq̄ꝫ. ſꝫ vocabit iohānes. ⁊ dixerūt ad illā. q2 nemo ē in cognatione tua q̄ vocet hoc noīe. Innuebāt aūt patri eiꝰ quē vellet vocari eū: ⁊ poſtulās pugillarē ſcripſit dicēs. Johannes ē nomē eiꝰ. ⁊ mirati ſunt vniuerſi. Apertū ē aūt illico os eiꝰ et lingua eiꝰ ⁊ loquebatur benedicēs deum.

dulitas ligauerat(ꝛ factus eſt timoꝛ magnus ſup oẽs vicinos eoꝝ)Ly.i.admiratio magna vel timoꝛ dei qui ſic mirabilit puniuerat zachariã ꝛ liberauerat(et ſup oĩa montana iudee diuulgabant oĩa verba hec)Ly.quia facta inſolita ꝛ mirabilia libentius narrantur(et poſuerũt oẽs q̃ audierant in coꝛde ſuo)Ly. quia talia magis memoꝛie cõmendant(dicentes quiſputas puer iſte erit).q.d.valde magnus erit(etenim man⁹ dñi erat cũ illo) Lyra.i.virtus dei opatiua miraculoꝝ in ei⁹ annũciatione cõceptione ꝛ natiuitate oſtenſoꝝ.ex q̃bus rõnabilit concludebatur magnitudo pueri futura coram deo.ſicut p̃dictuꝫ eſt ab angelo zacharie patri eius.Erit eĩ magnus coꝛam dño(ꝛ zacharias p̃r eius impletus eſt ſpũſancto ꝛ ꝓphetauit dicẽs.Benedictus dñs de⁹ iſrael: quia viſitauit)Hoꝛra. dñs ieſus gen⁹ humanũ in ſua incarnatõne viſitauit(ꝛ fecit redẽptionẽ)in ſua paſſione.ps.cxxix.Copioſa apud eũ redẽptio(plebis ſue iſrael)

Et factus ẽ timoꝛ ſuper oẽs vicinos eoꝝ:ꝛ ſup oĩa montana iudee diuulgabãt oĩa vba hec.ꝛ poſuerũt oẽs qui audierãt in coꝛde ſuo dicentes.Quiſputas puer iſte erit.etenĩ man⁹ dñi erat cuꝫ illo ꝛ zacharias pr̃ ei⁹ iplet⁹ eſt ſpũſctõ.ꝛ ꝓphetauit dicens.Bñdictus dñs de⁹ iſrl' quia viſitauit et fecit redemptionẽ plebis ſue.

In feſto viſitatõis btẽ marie vgis.Euãge.ſm Luc.j.

A illo tempoꝛe Exurgẽs aũt Maria abijt in mõtana cũ feſtinatiõe ĩ ciuitatẽ iuda ꝛ intrauit domũ zacharie ꝛ ſalutauit elizabet Et factũ eſt vt audiuit ſalutatõez Marie elizabet exultauit infans in vtero ei⁹ ꝛ repleta ẽ ſpũſctõ elizabet ꝛ exclamauit voce mag̃ ꝛ dixit. Bñdicta tu inter mlíeres.et bñdictus fructus vẽtris tui.

e Xurgens maria abijt ĩ montana cum feſtinatione in ciuitatẽ ꝛc. Luce pꝛimo.Hyſtoꝛia huius euangelij facta eſt Anno xp̄i pꝛimo vſuali.ij.nonas apꝛilis.feria ſecũda.luna pꝛima.inditione.iij.Et reuerſa eſt in domũ ſuam Anno xp̄i vbi ſupꝛa.iij.nonas iulij.ſabbato.luna.iiij.inditione.iij.Ante initiũ illi⁹ euãgelij ſcribit ſanctus lucas qñ angelus in annũciatione dñi dixit ad mariã matrem xp̄i.ꝛ ecce elizabeth cognata tua ꝛ ipa cõcepit filiũ in ſenectute ſua.ꝛ hic mẽſis eſt ſextus illi que vocat ſterilis.quia nõ erit impoſſibile apud deũ omne verbũ. Dixit autẽ maria.Ecce ancilla dñi fiat mihi ſm verbum tuũ ꝛ diſceſſit ab ea angelus.ꝛ ſtatim ſeq̃t(Exurgens maria) ſcꝫ de loco in quo erat qñ angelus ad eã venit(abijt in mõtana) Ly.quia loc⁹ vbi habitabat zacharias erat altioꝛ q̃ galylea a qua receſſit maria(cũ feſtinatione)Ly.vt oñderet q, vgo nõ dꝫ moꝛari in loco publico nec ibi cõtrahere colloq̃a. (in ciuitatem iuda).i. hierl'm(ꝛ ſalutauit elizabeth)Ly.qꝛ erat humilima.ꝛ qꝛ ad ei⁹ obſequium venerat(ꝛ factũ ẽ vt audi.ſa.marie eliza.ex.inf.ĩ vte.ei⁹) Glo.ſicut illa aduẽtũ marie.ſic iſte aduentũ dñi ſenſit.Hoꝛ.ecce q̃ magne vtutis eſt btẽ vginis ſalutatio.quia cõfert gaudiũ.cõfert ꝛ ſpm̃ſctm̃.cõfert ꝛ reuelationẽ ſecretoꝝ diuinoꝝ confert ꝛ ꝓphetie actũ Et iõ certe libent ſalutãda ẽ ꝓpt reuelationis lucrũ.Bñ ergo maria potuit oꝛe ſalutare.q̃ ſalutẽ hẽbat in ventre ꝛ in coꝛde(ꝛ repleta eſt ſpũſctõ elizabeth et exclamauit voce magna)Lyra. iſta magnitudo vocis intelligenda eſt tã rõne deuotõnis q̃ ſoni exterioꝛis(Benedicta tu inter mulieres).i.ſup oẽs mulieres(ꝛ benedict⁹ fructus ventris tui)vnde in pſalmo.cxvij.Benedict⁹ qui venit in noĩe dñi deus domin⁹ ꝛ illuxit nobis.

(et vnde mihi hoc. vt veniat mr̄ dn̄i mei
ad me) Ly. iſta eñ nō poterat ſcire niſi p
reuelationē ſpūſſcti (ecce eñ vt facta eſt
vox ſalutatōis tue in aurib⁹ meis. exulta/
uit in gaudio infans in vtero meo) Lyra
Elizabeth p ſpm̄ſctm̄
cognouit ꝙ illa exulta
tio fuit ꝓpt̄ pn̄tiaꝫ dn̄i
ī vtero ꝟginali (ꝛ btā
q̄ credidiſti) Ly. quia
p aſſenſū fidei cōcepit
(qm̄ pficient̄ in te que
dicta ſunt tibi a dn̄o)
Ly. p angelū nūciantē
(ꝛ ait maria. magnifi/
cat aīa mea) Li. nō tm̄
labia mea (dn̄m) cui
debetur laus ꝛ honoꝛ
(ꝛ exultauit) Hoꝛ. nō
pigritauit. vtꝫ Abacuc
iij. Exultabo in deo ie
ſu meo (in deo) non in
mūdo. vnde pſ̄. lxxvi.
Renuit conſolari aīa
mea memoꝛ fui dei et
delectat⁹ ſum (ſalutari
meo) q̄ eſt me⁹ ꝓprius
filius p generationē ꝛ
ſaluatoꝛ oīm per ſuam
paſſionem.

et vnde mihi hoc vt veniat
mr̄ dn̄i mei ad me. ecce ei vt
facta ē vox ſalutatiōis tue i
aurib⁹ meis. exultauit i gau
dio infans in vtero meo. Et
btā q̄ credidiſti. qm̄ pficient̄
in te q̄ dicta ſunt tibi a dn̄o.
Et ait maria. Magnificat
aīa mea dn̄m. Et exultauit
ſpūs me⁹ i deo ſalutari meo

In feſto ſcti Petri apl̄i.
Euangeliū ſm Math. xvj.

N illo tempoꝛe

Venit ieſus in ptes ceſaree
philippi: ꝛ int̄rogabat diſci/
pulos ſuos dicens. Quē di
cunt hoīes eſſe filiū homis.
At illi dixerūt. Alij iohānē
baptiſtā. alij autē helyā. alij
vero hieremiā. aut vnuꝫ ex
pphetis. Dicit illis hieſus.
Vos aūt quē me eſſe dicitis

Enit hieſus in
partes ceſaree
philippi et cē.
Mathei. xvi. Hyſtoꝛia
hui⁹ euāgelij facta eſt
anno xpi. xxxij. iiij. kal.
auguſti. feria. iiij. luna
xij. inditōe. v. Ante ini
tiū illius euāgelij ſcri/
bit ſctūs Mathe⁹ in eodē ca. ꝙ xp̄s dixit
diſcipulis ſuis: cauete a fermento phari/
ſeoꝝ ꝛ ſaduceoꝝ. at illi cogitabāt inter ſe
dicētes qꝛ panes nō accepim⁹. Scim⁹ au
tem ieſus dixit: q̄d cogitatis int̄ vos mo
dice fidei: quia panes nō habetis. Nōdū
intelligitis: neqꝫ recoꝛdamini quinqꝫ pa
num ꝛ quinqꝫ miliū hoīm: ꝛ q̄t cophinos
ſumpſiſtis. neqꝫ ſeptē panū ꝛ q̄tuoꝛ milia
hoīm: ꝛ quot ſpoꝛtas ſumpſiſtis: quare ñ
intelligitis. qꝛ nō de pane dixi vobis. Ca
uete a fermēto phariſeoꝝ ꝛ ſaduceoꝛum.
Tūc intellexerūt quia nō dixerat cauēdū
a fermento panū: ſed a doctrina phariſeo
rum ꝛ ſaduceoꝝ. Tūc ſtatim ſequit̄ euan
gelium hodiernū (Venit ieſus in partes
ceſaree philippi) Lyra. Ceſarea philippi
eſt ciuitas in terminis
iudee: quā philippus
filius herodis innoua
uit ꝛ reedificauit: que
antiquitus dicta eſt la
chis ſed poſtmodū no
minauit eā ceſareā in
honoꝛē tyberij ceſaris
q̄ dedit ei quartā par/
tem regni. vt dicit Jo
ſephus. Dicit̄ etiā ce/
ſarea philippi ad diffe
rentiā alterius ciuita/
tis que d̄ꝛ ceſarea pale
ſtine. vbi coꝛneli⁹ cen/
turio manſit. vt patet
Actuū. x. (Interroga
bat diſcipulos ſuos)
Ly. nō ignoꝛās q̄d cre
derent vel q̄d rn̄derēt
ſed vt eoꝝ fideli ꝯfeſſi
one cōuenienti⁹ ſolida
rentur in fide (quē di/
cunt hoīes eſſe filium
homīs) Lyra. i. turbe
vulgares: quia de ipo
erant varie opiniones
in populo (At illi dixe
runt. alij iohannē bap
tiſtam) cuius opinio/
nis fuit herodes ꝛ ſui
ſequaces. vt patꝫ Ma
thei. xiiij. Audiuit he/
rodes famā ieſu: ꝛ ait
pueris ſuis: hic eſt iohānes baptiſta ipſe
ſurrexit a moꝛtuis: ꝛ ideo ꝟtutes opant̄
in eo (alij autē helyā) ꝓpter zelum verita
tis (alij vero hieremiā) ꝓpter patientiam
in aduerſis (aut vnum ex ꝓphetis) ſcili/
cet helyſeum. propter excellentiam ſapi/
entie (vos autem quem me eſſe dicitis)
Lyra. quaſi diceret. Si alij errant opini/
one falſa: vos tamen non debetis errare
qui tamdiu mecum fuiſtis: et meam do/
ctrinam frequenter audiuiſtis: ꝛ miracu/
la tanta vidiſtis.

(rñdēs petrus dixit) Ly. petrus tãꝗ̄ ꝓn·cipalis int̄ alios ꝓ ſe ⁊ ꝓ alijs dedit rñſū. (tu es xp̄s) Ly. q̄ interp̄tat̄ vnctꝰ ⁊ ſic cō·ſitet̄ eiꝰ hūanitatē (filiꝰ dei) ſcʒ naturalis ⁊ nō adoptiuus ſicut alij. et ꝑ ꝯñs eiuſdē nature cum deo p̄re. et ſic confitet̄ veritatē di·uine nature ⁊ hūane ī eodē ſuppoſito (viui) hoc addit ad differen·tiā illoꝝ qui colebant̄ tanꝗ̄ dij a gentilibus vt hercules ⁊ iupiter. et ſic de alijs (rñdens aūt ieſus dixit. Beatꝰ es ſymō bariona) .i. fi·lius iohãnis. vñ hiero·nimus dicit ꝙ deberet dici bariohanna. Bar enī idē eſt qꝺ̄ filiꝰ iohā·na q̄ſi filiꝰ iohãnis ſm̄ illō Joh̄. xxi. Symon iohãnis diligis me plꝰ his. ſed ſcriptoꝝ vicio deprauatū ē. dicit̄ aūt hic. Beatus es ſymon bariona. qꝛ ſcʒ ꝯfeſſio vere fidei ducit ad btī·tudinē (qꝛ caro ⁊ ſan·guis ñ reuelauit tibi) Ly. i. hō mortalis non docuit te iſtā veritatē. (ſ̄ pr̄ meus) ⁊ per ꝯñs tota trinitas. qꝛ indi·uiſa ſunt oꝑa trinitatꝭ (⁊ go dico tibi q̄a tu es petrus) Ly. i. cōfeſ·ſor vere petre q̄ ē xp̄s (⁊ ſuꝑ hāc petrā) quā cōfeſſus es. i. ſuꝑ xp̄m (edificabo eccleſiā me·am: ⁊ porte inferi). i. ꝑ·ſecutōes tyrãnoꝝ ⁊ in·ſultus ⁊ tētatōes ſpiri·tuū īmūdoꝝ (nō p̄ua·lebunt aduerſus eā) a vera ſide ſubuertendo (⁊ tibi dabo claues re·gni celoꝝ) Ly. iſte cla·ues non ſunt materia·les: ſed ꝑtās ſpūalis q̄ duplex ē. vna eſt ꝑtās ſpūalis diſcernēdi pctīm a non pctō ſicut in veteri lege ſacer·dotes iudicabãt inter leprā ⁊ nō lepram. Alia clauis ē ꝑtās admittēdi ad regnum vel excludendi ſm̄ verū iudiciū p̄habitū qꝛ debēt indigni exclu·di: ⁊ digni recipi (⁊ qꝺ̄·cunꝗ̄ ligaueris) Gor. claue nō errãte (ſuper terrā) Ly. ſcʒ cuʒ debi·to vſu clauium (erit li·gatum ⁊ in celis. ⁊ qꝺ̄·cunꝗ̄ ſolueris ſuꝑ t̄rā erit ſolutū et in celis) .i. deꝰ illud approbat in celis.

Rogabat ieſuʒ quidā phari·ſeus ⁊c̄. Luce vij. Math̄. xxvi. Mar·ci. xiiij. Joh̄. xij. Hyſto·ria huiꝰ euãgelij facta eſt Anno criſti. xxxi. ij. ydꝰ decēbris. feria. vi. luna. xiiij. inditōe. iiij. Añ initiū illiꝰ euãgelij ſcribit ſctūs Lucas in eodē capi. ꝙ xp̄s dixit phariſeis ⁊ ſcrib. Ue·nit enī ioh̄es baptiſta neꝗ̄ mãducãs panem neꝗ̄ bibēs vinū. ⁊ di·citis demoniū hʒ. ve·nit filiꝰ hoīs mãducãs ⁊ bibēs ⁊ dicitis. ecce hō vorator ⁊ bibēs vi·nū amicꝰ publicanoꝝ ⁊ pctōꝝ. Et tūc ſeq̄t̄ euã·geliū ho. (Rogabat ie·ſum q̄dā phariſeus vt mãducaret cū illo ⁊ in·greſſus domū phariſei diſcubuit) Ly. legitur aūt xp̄m mãducaſſe cū pctōꝛibꝰ vt eos ad pe·nitentiā induceret. vt hʒ Math̄. ix. Itē cum amicis ⁊ familiaribus vt eoꝝ deuotionē au·gmētaret vt dʒ Joh̄. xi de martha ⁊ maria mag

Reſpondens ſymō Petrus dixit. Tu es xp̄s filiꝰ dei vi·ui. Reſpōdēs ãt ieſus dixit ei. Beatuſ es ſymō bariona qꝛ caro ⁊ ſanguis nō reuela·uit tibi. ſed pater meꝰ qui ē in celis. ⁊ ego dico tibi. quia tu es petrus ⁊ ſuꝑ hanc pe·trā edificabo eccl̄iam meam ⁊ porte inferi nō p̄ualebunt aduerſus eaʒ. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. ⁊ quod·cūꝗ̄ ligaueris ſuꝑ terrā erit ligatū ⁊ in celis. ⁊ quodcūꝗ̄ ſolueris ſuꝑ terrā erit ſolu·tum ⁊ in celis.

In feſto ſctē margarethe

In illo tempore

Dixit ih̄s diſcipulꝭ ſuiſ para·bolā hanc. Simile ē regnuʒ celoꝝ theſauro abſcondito in agro ⁊c̄. Hoc euangeliuʒ cum ſua poſtilla quere infra in cōmuni ſanctoꝝ dē vir·ginibus.

In feſto ſctē marie mag·dalene. Euangeliuʒ ſm̄ Lu·cam. vij. capi.

In illo tempore

Rogabat ieſum quidā pha·riſeus: vt mãducaret cū illo et ingreſſus domuʒ phariſei

dalena. Jtē cū cognatꝭ pauperibꝰ vt eoꝝ
inopiā ſuppleret. vt hꝫ Joh. ij. de nuptijs
vbi deficiēte vino xp̄s aquā cōuertit ī vi
nū. Jtē cū phariſeis ſupbientibꝰ vt earū
ſupbiā cōfutaret, put hic hꝫ vt videbit in
pſequēdo (⁊ ecce mu/
lier) Gor. ſ. maria mag
dalena. ſ nō noīat hic
qꝛ adhuc erat in ſtatu
culpe ſm opinionē ho
minū (q̄ erat in ciuita/
te) Ly. vbi mlti hoīes
ſunt. ex q̄ conuincit ꝙ
multos attraxerat ad
pctm̄ (peccatrix) Ly. ſ
tā de pctis plene ⁊ pfe
cte contrita (vt cogno
uit ꝙ hieſus). i. ſalua
toꝛ accubuiſſet ī domo
phariſei (attulit) ſcili/
cet ſtatim (alabaſtrum
vngenti). i. vas alaba
ſtreū vnguēto plenum
(⁊ ſtans retro) Ly. q̄a
pꝛe verecūdia ſui pcti
nō audebat ſe antepo/
nere (lachꝛymis cepit
rigare pedes eiꝰ) Ly.
ex q̄bꝰ ptꝫ magnitudo
contritōnis. ex q̄ tantū
fleuit ꝙ potuit lauare
pedes vniꝰ homīs nu
dis pedibꝰ incedentis
(⁊ capillis capitis ſui
tergebat) Ly. quibꝰ an
te ad cōpoſitionē vul/
tus eiꝰ abuſa fuerat (⁊
oſcula. pe. eiꝰ) vt totū
ſeruiret in pnīa. q̄cq̄d
ex ſe deū cōtēpſerat in
culpa. ſm qꝺ ꝺt Greg.
(⁊ vnguēto vngebat)
Ly. ad refrigeriū calo
ris ⁊ mitigationē do/
loris ex laboꝛe itineris. Unde Grego. vn
guentū qꝺ ſibi turpit exhibuerat. hoc tā
deo laudabilit offerebat (vidēs aūt pha
riſeus) Goꝛ. ad pꝛedictā mulierē ploꝛātē
nec cōpatiēs (ait intra ſe) ſcꝫ occulte con
tra hoſpitē ſuum murmurādo (dicēs. hic
ſi eſſet pheta) verus ſciens occulta (ſci/

diſcubuit. Et ecce mulier q̄
erat in ciuitate peccatrix vt
cognouit ih̄s accubuit ī do/
mo phariſei. attulit alaba/
ſtrū vnguēti ⁊ ſtās retro ſe/
cus pedes eiꝰ lachꝛymis ce/
pit rigare pedes eiꝰ. et capil
lis capitꝭ ſui tergebat ⁊ oſcu
labat pedes eiꝰ ⁊ vnguento
vngebat. Uidēs aūt phari
ſeus qui vocauerat ipm̄. ait
intra ſe dicēs. h ſi eſſet pphe
ta ſciret vtiqꝫ q̄ et q̄lis ē mu
lier q̄ tāgit eū qꝛ peccatrix ē
Et rñdēs ih̄s dixit ad illum
Symon habeo tibi aliquid
tibi dicere: at ille ait. Magi
ſter dic. Duo debitoꝛes erāt
cuidā feneratoꝛi: vnus debe
bat denarios q̄ngētos: ⁊ ali
us q̄nq̄ginta nō habētibus
illis vt redderetur donauit
vtriſqꝫ. q̄s ergo eū plus dili
git. Rñdens ſymō dixit. eſti
mo quia is cui plꝰ donauit.
at ille dixit ei. recte iudicaſti
et conuerſus ad mulierem

ret vtiqꝫ que ⁊ qualis eſt mulier) Goꝛra.
que eſt in pſona ⁊ qualis in vita (qꝛ pec/
catrix eſt) ⁊ nō deberet ſe tangi pmittere
ab ea (⁊ rñdens ieſus) Goꝛ. ſcꝫ cogitatio
ni eius que ſoli deo nota ē. in quo oſten/
dit ſe plus q̄ꝫ pphetam
Uñ pſ. xciij. Dñs ſcit
cogitationes hominū
(Symō habeo tibi alī
quid dicere. at ille ait.
magiſter dic. duo debi
tatoꝛes erāt cuidā fe/
neratoꝛi) Goꝛ. ſenſus
litteralis planus ē. mi
ſtice fenerator iſte deū
ſignificat. qui p culpa
momētanea penā eter
nam exigit et p donis
grārū exigit meritū bo
noꝝ operū (duo debi/
toꝛes) Goꝛ. duo ſtatuſ
pctōꝝ (erant cuidā fe/
neratoꝛi). i. deo (vnꝰ
debebat denarios q̄n/
gentos ⁊ alius quinq̄/
ginta) ſcꝫ qui plꝰ pec/
cauerat (non habenti
bus illis vnde redde/
rent) quia nullus pec/
catoꝝ a debitis pōt ab
ſolui pꝛopꝛijs viribus
abſqꝫ grā: vt patet Jo
hannis. xv. ſine me ni
hil poteſtis facere (do
nauit vtriſqꝫ). i. cōdo/
nauit (quis ergo eum
plus diligit: reſpōdēs
ſymon dixit eſtimo q̄a
is cui plus donauit)
id eſt cōdonauit rela/
xando (at ille dixit: re/
cte iudicaſti) quia ſi/
cut dicit Gregoꝛiꝰ. Cū
creſcunt dona creſcūt
⁊ rationes donoꝝ (⁊ cōuerſus ad mulie/
rem) Goꝛra. per miſericoꝛdiā: deus eñi a
peccatoꝛibus auertit faciem ſuam: ſm il/
lud Deuteronomij. xxxij. capi. abſcondā
faciem meam ab eis: ſed ad penitentes ſe
conuertit. vt patet zacharie pꝛimo capi.
Cōuertimini ad me ⁊ ego cōuertar ad vos,

dixit ſymoni: vides hāc mu-
lierē. intraui in domū tuam
aquā pedib⁹ meis ñ dediſti.
h aūt lachꝛymis rigauit pe-
des meos ꝛ capill' ſuis terſit
oſculū mihi non dediſti hec
aūt ex q̊ intraui non ceſſauit
oſculari pedes meos: oleo
caput meū nō vnxiſti. h aūt
vnguēto vnxit pedes meos
ꝓpter qꝺ dico tibi. remittū-
tur ei pctā multa qm̄ dilexit
multū. Cui aūt min⁹ dimitti
tur. min⁹ diligit. Dixit autē
ad illā: remittunt̄ tibi pctā
tua. ꝛ ceperūt q̄ ſimul accū-
bebant dicere intra ſe. q̄s eſt
hic q̄ etiā pctā dimittit. Di-
xit aūt ad mulierem. Fides
tua te ſaluam fecit. vade in
pace.

(dixit ſymoni vides hanc mulierē: intra-
ui in domū tuā: aquā pedib⁹ meis nō de-
diſti) Lyra. qui tamē erant lutoſi ſeu pul
uerizati: eo ꝙ ſine calciamētis incedebat
(hec autē lacꝛimis rigauit pedes meos
et capillis ſuis terſit.
oſculum mibi nō dedi
ſti) Lyra. qꝺ eſt amici
cie ſignū (hec autē ex-
quo intraui non ceſſa-
uit oſculari pedes me-
os) quaſi diceret. non
ſolū vnū oſculū dedit
mihi ſ₃ m'tiplex (oleo
caput meū nō vnxiſti)
Hoꝛra. qꝺ ſolet fieri in
ſignū leticie ꝛ hilarita
tis: ſm̄ illud pſ̄. xliiij.
vnxit te deus deus tu-
us oleo ꝛc̄. (ꝓpt̄ qꝺ di
co tibi: remittuntur ei
peccata multa) ſcꝫ mu
lieri penitenti (qm̄ di-
lexit multū) ꝑma Pe
tri. iiij. Charitas ope-
rit multitudinē pctōꝝ
vt pꝫ Prouer. x. Uni-
uerſa delicta opit cha
ritas (cui aūt min⁹ di-
mittit̄ minus diligit)
Ly. remiſſio em̄ culpe
aut nulla ē. aut totalis
ſimul: ſ₃ remiſſio pene
fit ꝑ partes ꝛ non tota
ſimul de cōi curſu. Li-
cet aliqñ fiat tota ſiml'
ꝓpter feruoꝛē peniten
tis ꝛ ex libertate dei: ꝛ
hoc in propoſito ī hac
muliere. Ideo ſeq̄tur
(Remittunt̄ tibi pctā
tua) Ly. nō ſolū q̄tū ad culpā ſ₃ etiā q̄tū
ad penā ex vehemēti amoꝛe dei ꝛ hoꝛroꝛe
pctī ꝑteriti. Hoꝛ. ꝛ ponit̄ hic pñs ꝓ pꝛete
rito (remittunt̄). i. remiſſa ſunt (ꝛ cepert̄
q̄ ſimul accūbebant dicere intra ſe: q̄s eſt
hic q̄ etiā pctā dimittit) Ly. hoc dicebāt
qꝛ videbāt tm̄ hūanitatē exteri⁹ apparen
tem. ſ₃ ignoꝛabant deitatē interi⁹ latentē
q̄ pctā pōt dimittere (dixit aūt ad mulierē
fides tua) Hoꝛ. i. fides tibi a deo infuſa.
(saluā te fecit) Uñ Beda. fides te saluaꝫ
fecit quia qꝺ petijt poſſe ſe accipe non du
bitauit (vade in pace) Hoꝛ. i. in quiete et
a ceſſatione a vicijs: vt pꝫ Roma. v. iuſti-
ficati ex fide pacem habeamus.

In feſto ſcti Jacobi apl'i.
Euangeliū ſm̄ Matheū. xx

A illo tempoꝛe.

Cceſſit ad hie-
a ſum mater fili
oꝛum zebedei
cum filijs ſuis adoꝛās
ꝛ petens aliqd ab eo.
Mathei. xx. Marci. x.
Luc̄. xxij. Hyſtoꝛia hu
ius euangel (facta eſt
Anno chꝛiſti. xxxiij. de
cimoſeptimo kalēdas
apꝛilis. feria quarta. lu
na ſexta. inditione q̄n
ta. Ante initium illius
euangelij ſcribit ſan-
ctus Matheus in eo-
dem capitulo. Aſcen-
dens ieſus hierolymā
aſſūpſit duodecim diſ-
cipulos ſuos ſecreto ꝛ
ꝛ ait illis. Ecce aſcēdi
mus hieroſolymā: ꝛ fi
lius hoīs tradet̄ pꝛin
cipibus ſacerdotum ꝛ
ſcribis. ꝛ condēnabūt
eū moꝛte et tradent eū
gentib⁹ ad illudendū
et flagellandū ꝛ cruci
figendū ꝛ tercia die re
ſurget. Tunc ſtatim ſe
quitur euangeliū ho-
diernū (acceſſit ad ie-
ſum) Ly. iudei eſtima
bant chꝛiſtū per ꝓphe
tas pꝛomiſſum regna-
turum tempoꝛaliter in
hieruſalem. quia ſcrip
turas de regno chꝛiſti coꝛpoꝛaliter intel-
ligebant. ꝛ ideo regnū ablatū a iudeis ꝑ
romanos. credebant ſibi reſtituendū per
xp̄m. ꝓpter qꝺ dicebant xp̄o Act̄. i. dn̄e ſi
in tp̄e hoc reſtitues regnum iſrl' ꝛc̄. ꝛ hoc
Jacob⁹ ꝛ iohānes filij zebedei ꝛ mr̄ eoꝝ
audiētes xp̄m poſt moꝛtē tercia die reſur
recturū. crediderūt ip̄m īmediate poſt re
ſurrectionē regnatuꝝ in hierl'm tp̄alit̄. et
ideo cupiētes ei eē collaterales p̄ ceteris

quia erāt eius cognati informauerūt matrem ſuā de petitione ſequēti ⁊ hoc eſt qḋ dr̄.tūc audita reſurrectōne xp̄i futura(acceſſit ad ieſum mr̄ filioꝝ zebedei ⁊c̄.)Ly. nō eñi ꝑmo petijt in ſpāli:ꝫ tm̄ in generali:vt cōfeſſioue facta ī generali primo poſtea non poſſet ſibi denegare in ſpāli(qui dixit ei q̄d vis)Ly.nō q̄rit vt inſci⁹:ꝫ vt petitio ſua ꝯueniētius oñdat rōnabilis(ait illi. dic vt ſedeāt hi duo filij ⁊c̄.)Li.i.ſint tibi collaterales ⁊ maiores ī regno tuo poſt te: qḋ quidez regnū credebant tpale vt dictū ē. nō ē miru ſi talia apl'i credebant et appetebāt qui adhuc carnales erāt ⁊ nondū illuminati ꝑfecte nec cōfirmati ꝑ grām ſpiritusſcti(Rn̄dēs aūt ieſus dixit.neſcit̄ q̄d petatis)Ly.rn̄dit filijs ⁊ nō matri q2 ſciebat eā miſſam a filijs ⁊ informatā de petitōe faciēda ꝓ eis(poteſtis bibere calicē quē ego bibiturus ſum)Ly.i.ſuſtinere mortē ignominioſam ⁊ crudelē.quā ego paſſur⁹ ſū ⁊ ꝑ quā debeo venire nō ad regnū tpale vt credit̄:ꝫ eternū(dicūt ei poſſumus)Ly.loquunt̄ ſicut inexꝑti ꝓꝑrie fragilitatis qḋ patuit ꝑ effectuz q2 in paſſione xp̄i fugerūt ꝑ timore mortis(ait illis.calicē quidem meū bi.).i.paſſiones ꝓ me ſuſtinebitis Ly.q2 iacob⁹ ꝓpt̄ xp̄m ab herode occiſus eſt vt hr̄ Act̄.xij. Johes in doliū feruētis olei ꝓpt̄ xp̄m miſſus ē.inſuꝑ fuit etiā miſſus ī exilium ꝓpter xp̄m:et ſic patuit ꝙ habuit ꝓmptā volūtatē moriēdi ꝓpt̄ xp̄m(ſedere aūt ad dexterā meam vel ſiniſtrā nō eſt meū dare vob̄)Ly.in illo ſtatu in q̄ eſtis.i.nondū humiliatis ⁊ carnalib⁹(ꝫ q̄b⁹ ꝑatū eſt a pr̄e meo)Ly.vere humilib⁹ et ſpūalis ſapientibus.

Acceſſit ad ieſum mr̄ filiorū zebedei cum filijs ſuis adorans et petēs aliq̄d ab eo:q̄ dixit ei q̄d vis.ait illi:dic vt ſedeāt hij duo filij mei: vn⁹ ad dexterā tuā ⁊ alius ad ſiniſtrā tuam in regno tuo. reſpondens autem ieſus dixit neſcitis q̄d petatis.poteſtis bibere calicē quē ego bibiturus ſum.dicunt ei poſſum⁹. ait illi calicē quidē meum bibetis. ſedere autē ad dexteram meā vel ſiniſtrā non eſt meū dare vobis.ꝫ quib⁹ paratū eſt a patre meo

Vincula Petri.

A illo tempore

Venit ieſus in ꝑtes ceſarie philippi ⁊c̄.Hoc euāgeliū cū ſua poſtilla q̄re ante in feſto ſcti Petri ⁊ Pauli apl'oꝝ.

In inuentione ſancti ſtephani.Euangeliū ſm Matheum.v.capi.

A illo tempore

Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtꝭ ſal t̄re.ꝙ ſi ſal euanuerit.in q̄ ſalieť. ad nihilū valet vltra.niſi vt mittatur foras ⁊ conculteť ab hominibus.Vos eſtis lux mūdi.

Vos eſt̄ ſal t̄re. Math.v.Marci.ix. Lu.xiiij.

Hyſtoria hui⁹ euāgelij facta ē.Anno xp̄i.xxxij.yd⁹ iulij.feria.v.luna.xvi. inditione.iiij. An initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſctūs matheus in eodē ca.ꝙ xp̄s dixit diſcipul' ſuis. Bti eſt̄ cū maledixerint vobis homīes ⁊ ꝑſecuti vos fuerint ⁊ dixerint om̄e malū aduerſū vos mētientes ꝓpt̄ me:gaudete ⁊ exultate qm̄ merces vr̄a copioſa ē in celis.Tūc ſeq̄t̄ euāgeliū hodiernuz(Vos eſtis ſal terre)Ly.ſicut eñi ſale cōdiunt̄ oīa cibaria.ita diſcretōe p̄latorum debēt dirigi ⁊ ordinari oīa facta ſubditoꝝ(qḋ ſi ſal euanuerit).i.ſi diſcretio in p̄latis defecerit(in q̄ ſalieť)Ly.q.d.in nullo opa ſubditoꝝ cōdient̄ ſeu dirigēt̄(ad nihilū valet vltra niſi vt mittat̄ foras ⁊ cōculcetur ab hoib⁹)Ly.q2 talis dz repelli a p̄latōne ne officiū p̄latoꝝ in cōſpectu hoīm reddat̄ vile.(vos eſtis lux mūdi)Ly.ſicut eñi lux eſt manifeſtatiua oīm coloꝝ

Nõ pt ciuitaſ abſcõdi ſupra
montẽ poſita:neqȝ accẽdũt
lucernã ⁊ ponũt eã ſub mo/
dio.ſ; ſup cãdelabꝝ vt luce
at oib⁹ q̇ i domo ſũt. Sic lu
ceat lux vr̃a corã hoib⁹ vt vi
deãt opa vr̃a bona ⁊ gl̃ificẽt
pr̃em vr̃m q̇ in cel' ẽ. Nolite
putare qm̃ veni ſoluere legẽ
aut pphetas.nõ veni ſolue
re ſ; adiplere. Amẽ q̇ppe di
co vobis donec trãſeat celũ
⁊ t̃ra iota vnũ aut vn⁹ apex
ñ pteribat a lege donec oia
fiant.q̇ ergo ſoluerit vnũ de
mãdatis iſtis minimis ⁊ do
cuerit ſic hoies minim⁹ vo=
cabit̃ i regno celoꝝ.q̇ aũt fe
cerit ⁊ docuerit hic magnus
vocabit̃ in regno celorum.

In feſto ſancti Laurẽtij.

In illo tẽpe

Dixit ieſus diſcipul'
ſuis. Amen amẽ dico vobis
Niſi granũ frumenti cadẽs
in terrã ⁊c̃.hoc euãg. cũ ſua
poſtilla q̃re infra in cõi ſctõ
rũ de vno martire.

In feſto aſſũptiõis Ma=
rie Euangeliũ ſm Lucã.x.

In illo tempore

Intrauit ieſus in q̇ddã ca=

ſic plati p intelligentiã ſacre ſcripture do
mini ex officio notificare oĩa opa v̓tutuȝ
(nõ põt ciui.abſcõ.ſupra mõ.poſita) Ly.
qꝛ bon⁹ plat⁹ in pſecutione nõ dȝ ſe ab/
ſcondere:ſ; ad defenſionẽ gregꝫ ſe mani/
feſte oſtẽdere (neqȝ ac
cendunt) Hor.lumine
ſcientie (lucernã).i. p̃
latũ.vñ pſ.cxxxi. Pa
raui lucernã xp̃o meo
(⁊ po.eã ſb̃ mo.) Hor
ra vt celet̃ lux verita/
tis timore pſecutõnis
imminentꝫ vel puſilla
nimitate cordis (ſ; ſu.
cande. vt luceat oib⁹
q̇ in domo ſunt).i. in
mundo ſunt general'r
(ſic luce.lux vr̃a corã
hoib⁹ vt videant opa
vr̃a bona.⁊ glorificẽt
patrem vr̃m q̇ i celis ẽ)
Ly. qꝛ nõ debetꝫ de ſ;
ꝓpriã gloriaȝ querere
ſ; gl̃iã dei et edificatio
nẽ ppli (noli.put.qm̃
ve.ſol.le. aut ꝓ.ñ ve.
ſol.ſ; ad.) Hor. totam
cõtinentiã vete. teſta.
xp̃s hic cõphendit in
duob⁹.ſ.in lege ⁊ pro
phetia Lex em̃ erat in
declinando malũ: ꝓ/
phetia in faciendo bo
nũ. Et illa duo xp̃c ple
niſſime ĩpleuit (Amẽ
q̇ppe dico vo. do.trã/
ſeat celũ ⁊ terra) Hor.
id ẽ mutant̃ elementa
ab hac mutabili for/
ma in immutabilẽ. ſcȝ
añq̃ꝫ finiat̃ iſte mũd⁹.
(iota vnũ) Iota ẽ mi
nima litera inter altaſ
⁊ vno ductu fit. (aut
vn⁹ apex) Apex eſt pti
cula lr̃e q̇ ponit̃ in ſũ/
mitate litere ad diſtin
ctionẽ ⁊ ſm hoc expo
nit Aug.ꝙ nec mini/
mũ pceptum nec mini
mi pcepti particula (nõ pte. a lege donec
oĩa fiãt) Hor.i.nõ remanebit q̇n implea
tur ſuo tpe (q̇ g̃ ſoluerit vnũ de mandatꝫ
iſtis minimis) Hor.i. de mandatis deca
logi.q̇ dicunt̃ minima.qꝛ ad vitã incipiẽ
tiũ ptinentia (⁊ docu/
erit ſic hoies) Hor.ſic
ſoluere hoies ſicut ip
ſe ſoluit (minim⁹ vo/
cabit̃) Hor.i. viliſſi/
mus reputabit̃ ab ill'
qui ſũt. (in re.celoꝝ q̇
aũt fecerit ⁊ docuerit:
hic magn⁹ vocabit̃ in
regno celoꝝ) Hor.per
adeptionẽ aureole.

I Ntrauit ieſuſ
in quoddã ca
ſtellũ ⁊c̃. Luc.
x. Hyſtoria h⁹ euange
lij facta eſt. Anno xp̃i
xxxi.iiij. nonas decẽ/
bris.feria.iij.luna.ix.
inditõe.iiij. Añ initiũ
illi⁹ euãgelij ſcribit.s.
Lucas in eo.cap̃.ꝙ ſe
ptuaginta duo diſci/
puli q̇s xp̃s miſit ad p̃
dicandũ. reuerſi ſunt
ad xp̃m cuȝ gaudio di
centes. Dñe ẽt demo/
nia ſb̃ijciunt̃ nob̃ ĩ no
mine tuo. Et ait illis.
Ecce dedi vob̃ ptãteȝ
calcãdi ſup ſerpentes
⁊ ſcorpiones ⁊ ſup om
nẽ v̓tutẽ inimici. ⁊ ni
hil nocebit vobis.ve/
rũtñ in hoc nolite gau
dere. qꝛ ſpũs vob̃ ſb̃ij
ciunt̃ gaudete autẽ ꝙ
noĩa vr̃a ſcripta ſũt in
celis. Tũc poſtmodũ
ſequit̃ euãgeliũ hodi
ernũ (Intra.ie.in qd̃.
caſtellũ) Ly.i.betha/
niã (⁊ mu.q̇dã Mar.
no.exce.il.in do.ſuã)
Ly.ad illã domũ xp̃s
freq̃nt̃ diuertebat ⁊ ſe
cure.tũ ꝓpt̃ deuotiõeȝ

ſibi habitantiũ: tũ qꝛ plura bñficia ei con
tulerat. qꝛ ipaꝫ marthã a ꝓfluuio ſangui
nis ſanauerat ſm Amb. ⁊ mariã a demo
nijs liberauerat ⁊ ei oĩa pctã dimiſerat.
(⁊ huic erat ſoroꝛ nomine Maria: q etiã
ſedens ſecꝰ pedes dñi
audiebat verbũ illiꝰ)
Ly. intenta operibus
vite ꝯtẽplatiue (Mar
tha ãt ſata. cir. fre. mi
niſteriũ). ſ. occupata ĩ
oꝑibus vite actiue (q
ſtetit) Lyr. q̃ſi feſſa la
boꝛe miniſterij diſcur
rendo ꝑ domũ vt xp̃s
⁊ eius diſcipuli eſſent
cõuenienter recepti: ⁊
ait (dñe nõ eſt tibi cu‐
re ꝙ ſoroꝛ mea reliqt
me ſolã miniſtrare) ly
ra. cõquerens de ocio
ſitate ſoroꝛis ſue ⁊ de
xp̃i negligentia hoc ꝑ
mittentis (⁊ reſpondẽs
dixit illi dñs) excuſan
do mariã. Inuenit͛ ãt
Maria accuſata ſm ly
rã tripliciter. Primo
a phariſeo de temeri‐
tate eo ꝙ xp̃m tetigit
recũbentẽ. vtꝫ Lu. vij
Scdo a ſoroꝛe ꝓ ocio
ſitate vt habet͛ h. Ter
cio a iuda de ꝓdigali
tate. eo ꝙ p̃cioſum vn
guẽtũ effudit ⁊ pedes
ieſu vnxit. vt hẽt͛ Io‐
han. xij. ⁊ maria patiẽ
ter tacuit. ⁊ ſꝑ eã xp̃s
excuſauit. Primo oñ
dẽs phariſeo ꝙ factũ
marie nõ erat temeri‐
tatis. ſꝫ cõtritiõis ⁊ de
uotõis. Scdo oñdit ſoroꝛi ꝙ ſeſſio marie
nõ erat ocioſa: ſꝫ melioꝛibꝰ actibꝰ appli‐
cata. Tertio oñdens iude ⁊ aliis diſcipu
lis ꝙ illa effuſio vnguenti nõ erat ꝓdiga
litatis ſꝫ pietatis dicens. Sine illã. Bo‐
nũ eñi opꝰ oꝑata eſt in me (Martha mar
tha ſollicita es) Glo. repetitio ſignũ ẽ di
lectiõis vel mouende intentiõis. ſ. vt au

diret attentiꝰ (⁊ turbaris erga plurima)
Ly. qꝛ oꝑa vite actiue ſollicitudinẽ inge
runt (poꝛro vnũ eſt neceſſariũ) Ly. ſ. ipſe
deꝰ q vnꝰ ẽ ⁊ p̃ oĩbꝰ q̃rendꝰ (Maria opti
mã ꝑte elegit) Glo. nõ rep̃hendit͛ ꝑs mar
the: ⁊ ipa bona eſt. ſed
laudat͛ ꝑs marie. quia
optima (q nõ auferet͛
ab ea) Goꝛra. vita con
templatiua incipit hic
et in futuro perficie‐
tur. quia ignis amoꝛis
qui hic ardere incipit
cum ipm qu ẽ amat vi
derit ampliꝰ ignẽſcit ĩ
amoꝛe. Actiua vᵒo cuꝫ
coꝛꝑe deficit qꝛ in cele
ſti patria nemo eſuriẽ
ti panẽ poꝛiget. nec ce
tera opera miſericoꝛ‐
die aget qꝛ ibi nõ erũt
neceſſaria. Vñ Apoc.
xix. Non eſurient ne‐
ꝗ ſitient amplius ⁊c̃.
Hic querit͛ quare hoc
euangeliũ legit͛ in fe‐
ſto beate virginis cuꝫ
in nullo ſpectare vide
atur ad ipam. Ad hoc
reſpõdet Goꝛ. ꝙ ſi nõ
hyſtoꝛice. tñ allegoꝛi‐
ce conuenit beate vir‐
gini. Ipa enim fuit ca
ſtellũ in qᵒ intrauit fi
lius dei. vbi manebãt
due ſoroꝛes. ſ. vita acti
ua et contemplatiua.
Iteꝫ querit͛ quare po
tius legit͛ in aſſumpti
one ꝗꝫ in alio feſto. cũ
de aſſumptione non
facit mentionem. Ad
hoc dicendum ꝙ alia
feſta beate virginis ſpecialia habẽt euã‐
gelia pꝛopter ſpeciales rationes. iſtᵒ aũt
feſtum nullum habet ſpeciale euangeliũ
⁊ ideo ſoꝛtitum eſt iſtud. vel etiam pꝛopt͛
vltimam particulam euangelij que Ma‐
rie pꝛecipue conuenit. cum legit͛ de eius
aſſumptione ſcilicet. Maria optimaꝫ par
tem elegit ⁊c̃.

ſtellũ. Et mulier q̃dã mar‐
tha noĩe excepit illũ in do‐
mũ ſuã. ⁊ huic erat ſoroꝛ no
mine maria. q̃ etiã ſedẽs ſe‐
cus pedes dñi audiebat ver
bũ illiꝰ. martha aũt ſatage‐
bat circa freq̃ns miſteriũ q̃
ſtetit ⁊ ait. dñe nõ eſt tibi cu
re ꝙ ſoroꝛ mea reliqt me ſo‐
la miniſtrare. dic ergo illi vt
me adiuuet. ⁊ rñdẽs dixit il
li dñs. Martha martha ſol
licita es ⁊ turbaris erga plu‐
rima. Poꝛro vnũ ẽ neceſſa‐
riũ maria optimã ꝑtem ele‐
git q̃ nõ auferet͛ ab ea.

In feſto ſcti bartholomei

A illo tempoꝛe
Dixit ieſus diſcipulis ſuis.
Hoc eſt p̃ceptũ meũ. vt ⁊c̃.
Hoc euãgeliũ cũ ſua poſtil‐
la q̃re infra in cõi apl'oꝝ.

In feſto exaltatõnis ſctẽ
crucis. Euãge. ſm Ioh. xij.

A illo tempoꝛe

d Ixit ieſus turb. iudeoꝝ. nūc ⁊c̄. Johan.xij. Hyſtoria hꝰ euāgelij dixit dñs ihs. Anno eꝰ.xxxiij.xij kal. apꝛil. feria.iiij.luna.xi.inditione.vi. Ante initiū illiꝰ euangelij ſcribit.s. Johan.in eo.cap̄.ꝙ q̄dā gentiles aſcenderūt i ierlm vt adorarent in feſto.ſ.paſce. Hi acceſ ſerūt ad philippū qui erat a bethſaida galy/ lee: ⁊ rogabant eū di/ centes: dñe volumꝰ ie ſum videre. venit phi lippus ⁊ dixit andree andreas rurſum ⁊ phi lippꝰ dixerūt ieſu. Je/ ſus aūt reſpondit eis dicens. venit hora vt clarificet̄ filiꝰ homīs Tunc poſtmodū ſeq̄t̄ euangeliū hodiernū. (dixit ihs turbis iude orū Nūc iudiciū ē mū di) Gor.ſ.in paſſione: qn̄ xp̄s a pylato iudi/ catus eſt (nūc pꝛīceps huiꝰ mundi eijciet̄ fo/ ras) Ly. diabolꝰ eī ħ dꝛ princeps huiꝰ mun di: nō ꝙ ſit pꝛīceps ſb ſtantie mundi. ſ; homi nū mundialit̄ viuenti um inq̄ntū ſe ei ſbijci/ unt ꝑ peccatū. Dicit̄ aūt eiectꝰ diabolꝰ per paſſionē xp̄i ꝑ quā ap ta eſt porta glīe cele/ ſtis. Et ſic diabolꝰ nūc nō poteſt impedire ſanctos a cōſecutōne glorie ſicut faciebat añ paſſionē xp̄i. tñ ꝑ mittit̄ tentare hoīes ad exercitiū ⁊ meri tū electoꝝ (⁊ ego ſi exal.fu.a terra) Gor. ꝑ paſſionē crucis (oīa trahaȝ ad meip̄m) ſcȝ ꝑ fidē ⁊ dilectionē (hoc aūt dixit ſigni fi. q̄ morte eſſet moriturꝰ) Gor. qm̄ mor/ te crucꝭ q̄ erat viliſſima vtȝ Sap̄.ij. Mor te turpiſſima cōdemnemꝰ eū (Reſpondit ei turba. nos audiuimꝰ ex lege: q꜠ xp̄us manet ineternum (Tho. Credebāt enim ꝙ meſſias purus hō eſſet ſed immortalis vñ Mich.v. Egreſſus eiꝰ ab inicio a die bus eternitatis. Itē Dañ.vi. Poteſtas eius poteſtas eterna (⁊ quō tu dicꝭ opoꝛ tet exaltari filiū hoīs).i.mori in cruce. q̄ ſi di. Si loquerꝭ de teip̄o. ſequit̄ ꝙ tu nō es xp̄s q̄ manet ineter nū. ſi aūt loqueris de alio dic nobis (q̄s eſt iſte filiꝰ hoīs. dixit er/ go ihs.) Tho. licet tā multa dixerim ⁊ multa miracula fecerim co/ ram vobis (adhuc mo dicum lumen in vo/ bis eſt) Gorra. q꜠ cre/ ditis xp̄m manere ine ternum. ſed non credi tis eum moriturū ſm humanitatem (ambu/ late) Lyra. id eſt in co gnitione xp̄i ꝓficite. (dum lucem habetꝭ.) Lyra. me p̄ſitialiter q̄ ſum lux illuminans ꝑ veritatem doctrine et lumen gratie. (vt non vos tenebre compꝛhen dant) ſcȝ ignorantie ⁊ culpe. (⁊ qui ambulat in tenebris neſcit quo vadat) Ly. quia decli nauit a rectitudīe vie (dum lucem habetis: credite in lucē) Tho mas. per veram fidem (vt filij lucis ſitis) id eſt ipſius dei qui ē ve ra ⁊ ſempiterna lux. vt patet Eph.quinto. vt filij lucis ambulate.

Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Nūc iudiciū eſt mundi nūc pꝛinceps hꝰ mūdi eijciet̄ foras. Et ego ſi exaltatꝰ fuero a terra. oīa trahā ad meip̄m hoc aūt dicebat ſignificans q̄ morte eēt moriturus. Rñ dit ei turba. Nos audiuimꝰ ex lege q꜠ xp̄s manet ineternū. Et quō tu dicis opoꝛtet exaltari filiū hoīs Quis eſt iſte filiꝰ hoīs: dixit ergo eis ieſus: adhuc modicū lumē in vobis eſt. Ambulate dū lucē habetis vt nō vos tenebꝛe cōpꝛehendāt. Et q̄ ābulat in tenebꝛis neſcit quo vadat. dū lucē habetis credi/ te in lucē vt filij lucis ſitis.

In feſto Mathei apoſtoli ⁊ euangeliſte. Euangeliū ſm Matheum.ix.

N illo tempoꝛe

v Idit hieſus hominem ſedentem in ⁊c̄. Mathei.nono. Luce quin to. Marci ſecundo. Hyſtoria hu ius euangelij facta eſt Anno xp̄i.xxxi.v. ydus iunij. feria ſc̄da. luna.x. inditione. quarta. Ante initium illiꝰ euangelij ſcri/ bit ſanctus Matheus in eodem capitu/ lo. ꝙ xp̄us ſanauit paraliticum: qui fuit poꝛtatus in lecto ante ipſum in conſpe/ ctu totiꝰ populi. Cui xp̄s ait. Surge tol/ le lectum tuum ⁊ vade in domum tuam.

Videntes aũt turbe timuerunt ꝛ glorificauerunt deum dicentes. qꝛ vidim⁹ mirabilia hodie (ꝛ cũ tranſiſſet inde) id eſt de galylea (vidit hominẽ) Gor. tam intuitu corporis ꝙ̄ mentꝰ (ſedentẽ in theloneo) Ly. eſt loc⁹ in quo ſolebant campſores ſedere. qđ ꝗdẽ negociũ vix aut nunꝙ̄ exerceri poteſt ſine peccato: vt dicit Grego. vel ſm Gor. eſt locus in quo ſcluebant publica vectigalia (Matheũ nomine) Glo. ceteri euãgeliſte ꝓpter verecundiã non appellant eũ noĩe vulgato: ſed leui Binomius em̄ fuit ipſe Matheus xp̄o ſe nominat ꝓpter humilitatem (ꝛ ait illi: ſequere me) Ly. Matheũ talibus occupatũ vocauit vt de gratia dei null⁹ deſperet quantũcũꝙ fuerit in vilib⁹ occupat⁹ (ꝛ ſur. ſe. ẽ eũ) ſine aliq̄ dilatiõe. qꝛ ſic̄ poterat mouere aurez exterius verbo. ita etiam interi⁹ mentem inſpirando. ſicut em̄ paſſioni propinqu⁹ illos q̄ ad ipſum capienduz venerant ſolo xbo ꝓſtrauit dicens. Ego ſum. vt habet Joh. xviij. ita ſolo xbo poterat quoſcunꝙ ad ad ſe trahere. ꝛ in hoc apparebat virtus diuinitatis in eo (ꝛ factũ eſt diſcumbẽte eo in domo) prout Luce. v. dicit. ꝛ fecit ei cõuiuiũ magnum leui in domo ſua. (ꝛ ecce multi publicani ꝛ peccatores veniẽtes diſcumbebant cum ieſu) Ly. fuerunt em̄ ſocij mathei ꝛ recedens ab eis ꝛ volens ſequi xp̄m fecit eis conuiuium (ꝛ videntes phariſei) Lyr. phariſei in populo iudeorũ reputabant religioſi. vnde etiã in habitu ab alijs erant diſtincti. videntes igit xp̄m cum publicanis ꝛ peccatoribus manducantẽ indigne ferebãt ꝛ murmurabant (dicebant diſcipulis ei⁹) Gor. cõſuetudo detractorum eſt loqui de alio non in facie ei⁹. Unde qñ diſcipuli eius videbant eis peccare alloquebant magiſtrũ. vt patet Mat. xij. Abijt ieſus ſabbato ꝑ ſata: diſcipuli aũt eius eſurientes ceperunt vellere ſpicas ꝛ mãducare. phariſei aũt videntes dixerunt ei Ecce diſcipuli tui faciunt qđ nõ licet ei facere ſabbatis. Qñ xo magiſter videbat eis peccare. alloquebant diſcipulos. vt hic (q̄re cum publicanis ꝛ peccatoribus manducat magiſter veſter. At ieſus audiens.) ſcilicet verba phariſeoꝝ (ait) pro ſe ꝛ diſcipulis (nõ eſt opus) id eſt neceſſarium. (valentibus) id eſt ſanis (medicus ſed male habẽtibus.) Lyra. videmus enim ꝙ medicus familiarius habet ſe ad infirmuz qui eo indiget ꝙ̄ ad ſanum. Cum igitur chriſtus ſit verus medicus animarum. vt dicitur in pſal. cvi. miſit verbum ſuum et ſanauit eos. ideo familiariter ſe debuit habere ad peccatores qui fuerunt infirmi ſpirituali infirmitate. Secundo reſpondet eis per anctoritatem. que habetur Oſee. vi. (euntes diſcite. quid eſt miſericordiam volo ꝛ nõ ſacrificium) Ly. quaſi diceret. ſi hanc ſcripuram conſideretis inuenietis me facere ſm ipſam. Gorra. miſericordiã volo ꝑ peccatorum dimiſſionem ꝛ nan ſacrificiũ per holocauſtorum oblationez Prouer. xij. Facere miſericordiam ꝛ iudicium magis placet deo ꝙ̄ victime (non enim veni vocare iuſtos) Gor. ſcz ad penitentiam. (ſed peccatores) ſupple veni vocare ad penitentiam vt corrigantur.

Cũ tranſiret ieſus vidit hominẽ ſedentẽ ĩ thelonio matheũ noĩe ꝛ ait illi. ſeq̄re me ꝛ ſurgens ſecut⁹ ẽ eũ ꝛ factũ eſt diſcũbente eo ĩ domo: ecce multi publicani ꝛ pctõreſ veniẽtes diſcũbebãt cũ ieſu ꝛ diſcipul' ei⁹ ꝛ vidẽtes phariſei dicebãt diſcipulis eius Quare cũ publicanis ꝛ peccatorib⁹ mãducat magiſter veſter At ieſus audiens ait Nõ eſt op⁹ valentib⁹ medicus. ſed male habentib⁹ eũtes aũt diſcite q̇d eſt. miſericordiã volo ꝛ nõ ſacrificiuz non enĩ veni vocare iuſtos ſed peccatores.

In feſto ſancti Michaelis archangeli. Euangeliũ ſm Math. xviij.

In illo tempore Acceſſerunt diſcipuli ad ieſum dicentes. Quiſputas maioꝛ eſt in regno celoꝝ. et aduocans ieſus ꝑuulũ ſtatuit eũ ĩ medio eoꝝ. ⁊ dixit. Amen dico vobis. Niſi cõuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut ꝑuuli nõ intrabitis in regnũ celoꝝ. Quicũq; gͦ hũiliauerit ſe ſicut ꝑuulꝰ iſte. h maioꝛ eſt in regno celoꝝ. et q̃ ſuſceperit vnum paruulũ talem in noĩe meo me ſuſcepit. Qui aũt ſcandalizauerit vnũ de puſillis iſtis q̃ in me credunt expedit ei vt ſuſpendatᷣ mola aſinaria ĩ col

a Acceſſerunt diſcipuli ad ieſũ dicẽtes Mathei. xviij. Mar. ix. Luc. ix. Hyſtoꝛia huiꝰ euangelij facta eſt. Anno xp̄i. xxxij. vi. kal. ſeptẽbris. feria. v. luna. xij. inditiõe. v. Ante initiũ illiꝰ euãgelij ſcribit. s. Math. in p̄cedenti capi. ꝙ acceſſerunt q̃ didrachmã accipiebant ad petrũ ⁊ dixerũt. magiſter veſter nõ ſoluit didrachmã: ait etiam. Et cũ intraſſet domuȝ p̄uenit eũ ieſus dicẽs Quid tibi videtᷣ ſymõ Reges terre a q̃bꝰ accipiũt tributũ vel cẽſũ a filijs ſuis vel ab alienis. Et ille dixit ab alienis: ⁊ dixit illi ieſus. Ergo liberi ſũt filij. vt autem nõ ſcandalizemus eos vad̄ ad mare ⁊ mitte hamum ⁊ euȝ piſcem q̃ primꝰ aſcenderit tolle: ⁊ aꝑto oꝛe eiꝰ inuenies ſtaterem illũ ſumens: da eis ꝓ me ⁊ te. Et tunc ſeq̃tᷣ euang. hodiernũ (Acceſſerunt diſcipuli ad ieſum dicentes. q̃ſputas maioꝛ eſt in regno celoꝝ. ⁊ aduocans ieſus ꝑuulũ) Ly. ſcm̃ marcialẽ q̃ poſtea a be. petro miſſus ĩ galyleã ibidẽ fidẽ catholicã p̄dicauit (ſtatuit eũ in me. eoꝝ) Ly. vt ab oĩbꝰ videretur ⁊ attente ꝯſideraretᷣ (Et dixit. amẽ dico vo. niſi ꝯuer. fueritis) Ly. a bellatiõe vr̃a. qꝛ Luce. ix. habetᷣ ꝙ intrauit in eos cogitatio q̃s eoꝝ eſſet maioꝛ. ergo xp̄s dixit eis (niſi ꝯuer. fue. et efficia. ſi. ꝑuuli) id ẽ humiles ⁊ ꝑuuli in vr̃a reputatione (nõ intrabitis in regnũ celoꝝ) Lyr. de q̃ demonia abiecta ſunt ꝑ ſuꝑbiã. ⁊ iõ opoꝛtet hoĩes illuc venire ꝑ viã contrariã. ſ. ꝑ humilitatẽ. gͦ ſubdit xp̄s (Quicunq; ergo humiliauerit ſe ſicut par. iſte. hic ma. eſt in re. celoꝝ) Ly. q. d. ille q̃ erit hic humilioꝛ erit maioꝛ in regno celoꝝ. vtȝ Lu. xiiij. Qui ſe humiliat exaltabitᷣ (⁊ q̃ ſu. ꝑuulũ vnũ talẽ in noĩe meo) Hoꝛ. i. ꝓpter meũ amoꝛẽ (me ſuſcepit) Ly. nam q̃ recipit ꝓximũ ꝓpter xp̄m dicitᷣ xp̄m recipere Exemplũ huiꝰ habemꝰ in legenda ſancti Martini. vbi dicitᷣ ꝙ xp̄s ſe veſtitum oñdit illa parte clamidiſ quã beatus Martinꝰ dederat pauperi ꝓpter xp̄m (q̃ aũt ſcandalizauerit vnuȝ de puſillis iſtis) Ly. ſcandalizare aliquẽ eſt facere eũ ruere in peccatũ moꝛtale ex dicto vel facto ſuo malo. Et hoc ẽ ꝓprie inferre ei nocum̃tuȝ ex parte anime qđ eſt contra charitatem proximi. Et ideo talis faciens alium ſic ruere ſi facit hoc ex intentõne ſine aduertentia ſemper peccat moꝛtaliter. Etiam ſi dictum vel factum ex quo aliꝰ ruit non eſſet de genere peccati moꝛtalis. ſicut dicens mendaciũ iocoſum mulieri intentione ꝑtrahendi eam ad adulteriũ eſt peccatum moꝛtale ex intentione finis. ergo dicit (qui ſcandalizauerit vnum) Hoꝛ. multo magis qui plures (de puſillis iſtis). i. infimis. Vñ Hieronimꝰ. qui ſcandalizatur recte puſillꝰ dicitᷣ. quia qui magnꝰ eſt. i. robuſtus in fide ⁊ charitate moueri non poteſt. vtȝ Prouerbioꝝ. xij. Non contriſtabit iuſtum quicquid ei acciderit. (qui in me credunt) Hoꝛra. Magis eſt vitandum ſcandalum fidelium q̄ȝ infideliũ (expedit ei vt ſuſpendatᷣ mola aſinaria ĩ collo eius) Lyra. Euangeliſta loquitᷣ ibi ad modũ terre paleſtinoꝝ in qua condemnati ad moꝛtem ligato ſaxo ad collum p̄cipitabantᷣ in mare. Senſus eſt ergo (expedit ei) Lyr. id eſt melius eſſet homini moꝛi coꝛpoꝛalitᷣ q̄ȝ ex malo ſuo exemplo facere alium ruere in peccatum moꝛtale. qꝛ ex hoc meretᷣ moꝛtẽ eternã q̃ grauioꝛ

eſt morte corꝑali.(ve
mundo ab ſcandalis)
id eſt mūdanis homi/
nibus qui non curant
ſcandalizare ꝓximos
vt patet prima Corin.
octauo. Si eſca ſcan/
dalizat ꝓximum meū.
non manducabo car/
nem ineternum(neceſ
ſe enim eſt vt veniant
ſcandala)Ly. non eſt
neceſſitas abſoluta ſꝫ
ex ſuppoſitione. ſi eñ
homines volunt viue
re mundane.id eſt. in
omnibus voluntatez
ſuaz adimplere. neceſ
ſario ſequit̄ ad hꝫ ſcan
dalum alioꝝ.qꝛ nō for
midant ꝓximos ſcan/
dalizare.(verūtamen
ve homini illi per quē
ſcandalum venit.)ſcꝫ
actiue ꝓximum ſcan/
dalizando.(ſi autem
manus tua vel pes tu
us ſcandalizat te)Ly
ra.id eſt tibi eſſet occa
ſio ruine in pctm̄ ꝑ ta
ctum inhoneſtum vel
per greſſum diſſolutū
(abſcinde eum ⁊ pro/
ijce eum abs te.Bonū
eſt tibi advitam ingre
di debilem vel claudū
ꝙ duas manus vel du
os pedes habentem:
mitti in ignem eternū
Et ſi oculus tuus ſcā
dalizat te erue eum et
proijce abs te.Bonuz
eſt tibi vnum oculum
habentem in vitam in
trare.ꝙ duos oculos
habentem mitti in ge
hennam ignis)Nico
laus de lyra.nō ꝙ ali/
quod membruz ſit am
putandum ad vitan/
dum peccatum,mem/

lo eꝰ ⁊ demergat̄ in ꝓfundū
maris.ve mūdo ab ſcandal'
ne ceſſe ē ei vt veniāt ſcāda
la.Verūtñ ve hoī illi ꝑ quē
ſcādalū venit.Si aūt manꝰ
tua vel pes tuꝰ ſcādalizat te
abſcide eū ⁊ ꝓijce abs te.bo
nū ē tibi ad vitā ingredi de
bilē vel claudū ꝙ duas ma
nus vel duos pedes haben
tē mitti in igne eternū.Et ſi
oculꝰ tuꝰ ſcādalizat te erue
eū ⁊ ꝓijce abs te.Bonū ē ti
bi vnū oculū habentē ī vitā
intrare.ꝙ duos oculos hñ/
tē mitti ī gehennā ignis. vi
dete ne ꝯdēnatꝭ vnū ex his
puſillis.dico eī vobis.qꝛ an
geli eoꝝ ſꝑ vident faciē pa:
tris mei qui in celis eſt.

In feſto ſcti Luce euāge.

In illo tempore

Dixit ieſus diſcipulis ſuis.
Hec mādo vobis vt diliga
tis īuicē. Si mōs vos odit
ſcitote qꝛ me ⁊c̄. Hoc euāge
liū cū ſua poſtilla q̄re in cōi
ſanctorum de apoſtolis.

In feſto ſctōꝝ Symonis
⁊ Iude apl'oꝝ.

In illo tempore

Vidēs ihs turbas aſcēdit ī
mōtē ⁊ cū ſediſſet acceſſerūt
ad eū diſcipuli eiꝰ ⁊c̄.hꝫ euā
geliū cū ſua poſtilla q̄re in
cōi ſctōꝝ de martiribꝰ.

In feſto omniū ſanctorū.

bra enim corporis ſūt
a deo data.⁊ ideo non
eſt in poteſtate alicuiꝰ
perſone abſcindere ſi/
bi membrū ſicut nec ſe
ip̄m occidere.Tum qꝛ
per hoc non excludit̄
concupiſcentia interi
or in qua viget pecca
tum Tum quia per a/
lia poteſt melius ob/
uiare peccato per rati
onem.ſ.vt liberū arbi
trium cohibendo mē/
brum a peccati exerci/
tio. ⁊ ſic dicit̄ manus
abſcindi inquantū ꝓ/
hibet ab illicito tactu
⁊ pes qñ ꝓhibet̄ ab il
licito greſſu. oculꝰ ab
illicito viſu.Et iſta ab
ſciſio eſt meritoria et
laudabilis.non autez
illa que eſſet per mem
brorum priuationem.
(videte ne contemna
tis vnum ex his puſil
lis)Lyra.quantumcū
ꝙ homo ſit paruus in
hoc mundo.tamen ha
bet angelum ſibi aſſi/
gnatum a deo:ad ſui
cuſtodiaz.⁊ ideo ſi ho
mines minimi ſic a dō
honorantur multofor
tius a nobis ſunt ho/
norandi.ideo ſubdit
chriſtus(dico enī vo/
bis.quia angeli eoꝝ)
ſcilicet aſſignati ipſis
(ſemper vident faci/
em patris mei)Lyra.
quia quantumcunqꝫ
mittantur ad tempo/
ralium rerum admini
ſtratōnem.tamen ſem
per deo adherent per
apertam viſionem.(q
in celis eſt)Lyra.licꝫ
enim deus ſit vbiqꝫ ꝑ
eſſentiam:preſentiam

et potentiam. tamen ſpecialiter dicitur eſſe in celis vbi adeſt cum beatis per apertam viſionem.

b Hoc eſt preceptum meum: vt diligat[is] ⁊c. Joh. xv. Hoc euangelium dixit dominus ieſus Anno eius. xxxiij. nono kalendas aprilis. feria quinta: cene domini. luna decimaquarta. inditione. vi. Ante initiũ illius euãgelij ſcribit ſanctꝰ. Johannes in eodem capitulo. ꝙ chriſtus dixit diſcipul[is] ſuis. Ego ſum vitis vera ⁊ vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo. hic fert fructum multum quia ſine me nihil poteſtis facere. Tunc ſequitur euangeliuz hodiernum (Hoc eſt preceptum meum vt diligatis inuicem)

In illo tempore

Uidens ihs turbas aſcẽdit in montẽ. Hoc euãgeliũ cuz ſua poſtilla q̃re infra de pluribus martiribꝰ.

In feſto ſcti Martini.

In illo tempore

Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi vr̃i ꝑcincti ⁊c. h̾ euangeliũ cũ ſua poſtilla q̃re infra in cõi ſctõꝝ de confeſſoribus.

In feſto ſctẽ katherine.

In illo tempore

Dixit ieſus diſcipul[is] ſuis parabolã hanc. Sĩle ẽ regnuz celorũ theſauro abſcõdito ĩ agro ⁊c. Hoc euangeliũ cũ ſua poſtilla q̃re infra in cõi ſctõꝝ de virginibꝰ.

Cet̃a ð ſctis euãgelia cuz ĩpoꝝ poſtil. við ĩ cõi ſctõꝝ.

Incipit poſtilla de cõi ſãctoꝝ ⁊ primo de apl̃is.

In illo tempore

Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hoc ẽ ꝑceptũ meũ vt diligatis ĩuicẽ ſicͭ dilexi vos. Maiorẽ hac dilectõez nemo habet vt aĩam ſuam ponat q̇s ꝓ amicis ſuis. Uos amici mei eſtis: ſi feceritiſ que ego precipio vobis. Jam nõ dicam vos ſeruos quia ſeruꝰ neſcit quid faciat dominus eiꝰ. vos autem dixi amicos

Horra non verbo vel lingua tm̃. ſed opere et veritate. (ſicut ego dilexi vos) ꝙ ipſe opere dilexit eos. monſtrat cũ dicit (Maiorem charitatem nemo habet vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis) Horra. quaſi diceret. nihil plus poteſt facere q̄ꝫ vitam dare. que omnibus eſt charior. vt patet Eph. quinto. chriſtus dilexit nos et tradidit ſeipſum ꝓ nobis. Item hyere. xij. Reliqui domum meã dimiſi hereditatez meam in manus inimicorum. (vos amici mei eſtis ſi feceritis q̃ ego precipio vobis) Horra. ex amore vt amici: non ex timore vt ſerui (Jam non dicam vos ſeruos.) Lyra. timore ſeruili ſubiectos eſſe. (quia ſeruꝰ neſcit q̃d faciat dominus eius) Lyra. hoc videmus in humanis Secreta eñ reuelantur filijs cuiuſmodi erant apoſtoli. qui chriſto erant ſubiecti amore filiali: iðo ſubditur. (vos autem dixi amicos. quia omnia quecunq̨ audiui a patre nota feci vobis.) Lyr. hoc non eſt intelligendum de omnibus ſimpliciter ⁊ abſolute: quia apoſtoli non habuerunt tantam plenitudinem ſcientie ſicut chriſtꝰ. Sꝫ eſt intelligendũ de oĩbus ꝑtinentibꝰ ad eo-

rum ſtatum.ſ.que ꝑtinent ad eoꝛum ſalu
tē ⁊ fidei ⁊ moꝝ p̄dicationē ⁊ ecclīe gu/
bernationē(non vos me elegiſtis: ß ego
elegi vos).ſ.ad apoſtolatū(⁊ poſui vos
vt eatis)Tho.circūeundo ꝑ mundū.(⁊
fructū afferatis)ꝑ gē/
tium conuerſionē.(et
fructꝰ veſter maneat)
Lyra.qꝛ fides eccleſie
manebit vſqꝫ in finem
mundi. q̄ntūcunqꝫ tri
bulationibꝰ impellat̃
(⁊ quodcunqꝫ petieri
tis patrem in nomine
meo)Hoꝛ.qꝺ ſit ad ve
ram ſalutē(det vobꝭ)
Tho.nomen enim ipi
us ē ieſus.i.ſaluatoꝛ.
Un̄ in nomine eiꝰ pe/
tit q̄ petit aliq̄d vt di/
rigens ⁊ ꝓmouens ad
ſalutē: vel ipam ſalu/
tem in ſeẏtz Math.vi
Primum querite re/
gnum dei ⁊c̄.

Ec mando vo
h bis vt diliga/
tis ⁊c̄. Johan
nis.xv.Hec verba ſa/
cri euangelij locutus
eſt dominꝰ ieſus.An/
no eius.xxxiij.ix. kal̃.
apꝛil̃.feria.v. ſcʒ cene
dn̄i.luna.xiiij.indictōe
vi. Un̄ initiū illiꝰ euā/
gelij ſcribit ſanctꝰ Jo
hannes in eod̄.cap̄.ꝙ
xp̄s dixit diſcipul̃ ſu/
is. Ego elegi vos ⁊ po
ſui vos vt eatis ⁊ fru
ctū afferatis. ⁊ fructꝰ
veſter maneat. Tunc
ſequit̃ euangeliū ho/
diernū(Hec mādo vo
bis vt diligatis inui/
cez)Tho.i. mutua di
lectione.eſt em̄ illud qꝺ ego p̄ ceteris cō
mendo ⁊ p̄cipio(Si mūdꝰ vos odit) Ly
ra.hic accipit̃ ſi ꝓ qꝛ.q d.quia futuꝝ eſt
vt mundus vos odiat(ſcitote)Lyra .ad
cōſolationē vr̄am(qꝛ me pꝛioꝛem vobis

qꝛ oīa q̄cunqꝫ audiui a pa/
tre meo nota feci vobis. nō
vos me elegiſtis. ß ego ele/
gi vos ⁊ poſui vos vt eatis
⁊ fructū afferatis. ⁊ fructus
veſter maneat. ⁊ quodcūqꝫ
petieritis patrez in nomine
meo det vobis.

Aliud euāg. de apl̃is.

A illo tēꝑe
Dixit ieſus diſcipu/
lis ſuis. Hec mando vobis
vt diligatis inuicē. Si mū/
dus vos odit ſcitote qꝛ me
pꝛioꝛem vobis odio habuit
Si de mundo fuiſſetis mū/
dus qꝺ ſuum erat diligeret
qꝛ vero de mundo nō eſtis. ß
ego elegi vos de mundo ꝓ
pterea odit vos mūdꝰ. Me/
mentote ſmonis mei quem
ego dixi vobis. Nō ē ſeruꝰ
maioꝛ dn̄o ſuo. Si me ꝑſe/
cuti ſūt ⁊ vos ꝑſequēt̃ ſi ſer
monē meū ſeruauerint ⁊ ve
ſtrū ſeruabūt. Sed hec om
nia facient vobis ꝓpter no/
men meum. qꝛ neſciunt euz

odio habuit. Si d mundo fuiſſet)Tho.
id ē de numero hoīm mundanoꝝ ⁊ ama/
toꝝ mūdi(mundꝰ qꝺ ſuū erat diligeret)
Tho.i.amatoꝛes mundi. vos tanqꝫ ſibi
cōfoꝛmes diligerent. Siſ̃itudo em̄ ⁊ con
uenietia eſt cā amoꝛis
Eccle.xiij. Om̄e anīal
diligit ſibi ſil̃e.(qꝛ vo
de mū.nō eſt).i.rebꝰ
mūdi ꝑ amoꝛē adherē
tes(ß ego ele. vos de
mū.ꝓpterea odit vos
mūdꝰ)Thom̄.i.mali
hoīes vos odiūt ⁊ ꝑſe
quent̃ velut ꝯtempto
res eoꝝ q̄ ipi amāt. Li
ra.diſſiſ̃itudo em̄ ē cā
odij. Apl̃i aūt diſſil̃es
erant hoībus munda
nis. Et iō nō debebāt
admirari: ſi eos odio
habuerunt(memento
te ſmōis mei quē ego
dixi vobis. Nō eſt ſer
uus maioꝛ dn̄o ſuo.ſi
me perſecuti ſunt: et
vos ꝑſequent̃)Tho.
ſi caput ꝑſecuti ſunt ꝑ
ſequent̃ ⁊ mēbꝛa.xp̄s
aūt eſt caput apl̃oꝝ. ⁊
ideo exēplo xp̄i debe/
bant patient̃ tolerare
tribulatiōes ꝑſequen
tium(ſi ſermonē meū
ſeruauerint ⁊ vr̄m ſer
uabunt)Tho.q.d.ſi/
cut cōtempſerunt ⁊ nō
impleuerūt meos ſer/
mones ſic etiā non im
plebunt veſtros.(ſed
hec omnia facient vo/
bis ꝓpter nomen me/
um)Tho.id eſt ꝓpter
amoꝛem nominis mei
(quia neſciunt eum q̄
me miſit)Lyra.ſ.deū
patrem.licet cognoſcerent deum inq̄ntū
eſt pater omniū ꝑ creationem Non tn̄ co
gnouerunt eū inq̄ntum miſit filium ſuuz
ad ſalutem credentium. Iſta tamē igno/
rantia nō excuſabat eos in ꝑſecutiōe xp̄i

τ aploꝝ. q2 ꝓcedebat ex odio τ inuidia. (ſi nō veniſſem) carnē aſſumendo (Et locutus eis fuiſſem) docendo verbis τ exemplis (peccatū nō haberent). ſ. peccatū infidelitatis (nūc aūt excuſationē nō habent de peccato ſuo.)

Tho. q2 veni τ locut⁹ ſum eis veritatē (qui me odit τ pr̄em meum odit) Tho. quoꝝ vna eſt maieſtas vnus honor. vnus amor τ vnū odiū (ſi opera nō feciſſem in eis q̄ nemo alius fecit) Tho. vt ambulare ſup aquas. paſcere quinq3 milia hominū de quinq3 panibus τ duob⁹ piſcibus Johannis. v. Silr̄ patet in illuminatōne ceci nati. Johan. ix. τ in ſuſcitatiōe Lazari q̄driduani Johannis. xi. (pctm̄ nō haberēt) Tho. tā grande (nūc aūt viderūt) Thom̄. opa τ mirabilia q̄ opatus ſum in eis (τ oderunt me τ pr̄em meū) Lyra. quia ex odio ad xp̄m ipi opera xp̄i attribuerunt beelzebub principi demonioꝝ vt habet̄ Mathei. xij. (ſ vt impleat̄ ſermo qui in lege eorum ſcript⁹ eſt) vtz ī ps. xxxiiij (quia odio habuerūt me gratis) .i. ſine cauſa. immo ecōtrario habebāt cām amādi eum ex bn̄ficijs eis impenſis in docendo eos τ ſanando eoꝝ infirmos.

Go ſum vitis vera τ pr̄ me⁹ τc̄.
e Joh. xv. hoc ſacrū euangeliū locut⁹ eſt dn̄s ieſus xp̄s. Anno ei⁹ xxxiij. ix. kl. aprilis. feria. v. cene dn̄i. luna xiiij. inditiōe. vi. Ante initiū illi⁹ euangelij ſcribit ſanct⁹ Johannes in precedenti cap. q̧ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. qui habet mandata mea τ ſeruat ea ille eſt q̄ diligit me. qui autem diligit me: diliget̄ a

q̄ me miſit ſi ñ veniſſez τ locut⁹ eis fuiſſez pctm̄ nō haberent. Nūc āt excuſationē nō habēt de pctō ſuo. q̄ me odit τ pr̄em meū odit ſi opa nō feciſſez in eis q̄ nemo alius fecit pctm̄ nō haberent. Nūc aūt τ viderūt τ oderūt τ me τ pr̄em meuz. ſ vt impleat̄ ſermo qui in lege eoꝝ ſcriptus eſt. quia odio habuerunt me gratis.

Aliud euāgeliū de aplis.

Euangeliū ſm Joh. xv.

In illo tempore

Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera τ pater me⁹ agricola eſt. omnē palmitem in me non ferentem fructum. tollet eum. τ omnem qui fert fructuz purgabit eū. vt fructū pl⁹ afferat.

patre meo. Tunc poſtmodū ſequit̄ euangeliū hodiernū (Ego ſum vitis vera) Lyra. ſicut em̄ vitis materialis habet lignū vile τ deſpectum. τ quaſi inutile videt̄. cum tamen fructus optimos habeat. ita xp̄s in humana natura videbat̄ abiect⁹: vilis τ deſpectus. Et tn̄ ꝑ eius humanitatē ſecutus eſt fructus glorioſus vnius enim nature ſunt vitis τ palmites. Et ideo xp̄s dicit̄ vitis ratione humanitatis in qua natura eſt fidelibus hominibus ſimilis (τ pater meus agricula ē.) Tho. ſicut em̄ agricola colit vineā vl̄ agrū vt fructificet ſic deus animā (omnem palmitem in me non ferentē fructū) Lyra id ē eos q̄ ſola fide ſunt adherentes xp̄o. ſed non ꝑ charitatē operantem. (tollet eum.) q2 talis īfructuoſus τ ocioſus homo abſcindet̄ per condemnationis ſententiam. ſ. in morte. et mittet̄ in ignem eternum. vt patet Math. ſeptimo. Omis arbor que non facit fructuz bonum excidetur τ in ignem mittetur (τ omnem qui fert fructum purgabit eum) Lyra. per mundi tribulationes que ſunt q̄dam medicine τ purgationes (vt fructū plus afferat) Lyra. ſicut in vite materiali aliqui palmites etiam fructuoſi reſcindūtur ne humor naturalis nimis diſpergatur. Et ſic virtus vnita fortificatur et magis fructificat. Sic per tribulationes iocunditatem vite preſentis a fidelibus reſcindentes corda eorum retrahunt̄ ab amore mundialium. Et ſic in toto recollecta feruentius feruntur in deum et faciunt maiorem fructum bonoꝝ operum.

(Jam vos mundi eſtis. ꝓpter ſermonem quē locutus ſum vobis) Gorra. Jſte fuit ſermo fidei q̄ purificat credentes vt patʒ Actu.xv. Fide purificās corda eoꝝ (ma ne.in me ⁊ ego in vo.) Ly.ꝑ fidē ⁊ chari tatē foꝛatā ꝑ quaʒ hō eſt in deo ⁊ deꝰ in ho/ mine(ſicut palmes nō poteſt ferre fructum a ſemetipſo niſi man.in vite) Ly.h̄ videmꝰ ī vi te materiali. q̄a ferre fructum non poteſt ni ſi ꝑticeps ſit humoꝛis ⁊ pinguedinis ipſiꝰ ſti pitꝭ(ſic necvos) Tho mas.fructū aliquē po teſtis facere.i. opꝰ ali quod q̄ð ſit meritoꝛiū vite eterne(niſi in me manſeritis)ꝑ fidem ⁊ amoꝛem (Ego ſum vi tis ⁊ vos palmites.) Ly.q.d.ſi vultis fru/ ctificare manete in me (q̄ manet in me) Glo. credendo ⁊ obedien/ do(⁊ ego in eo) illu/ minando ſubuenien/ do ⁊ ꝑſeuerantiā dan do(hic fert fructū mlꝫ/ tum).ſ.bonoꝛum ope rum (qꝛ ſine me nihil poteſtis facere) Tho. nec paꝝ nec multum. immo nec cogitare ali quid boni. Vn̄ apl's.ij Coꝝ.iij. Nō ſumꝰ ſuf/ ficientes cogitare ali/ quid a nobis q̄ſi ex no bis(ſi q̄s in me nō mā ſerit mittetur foꝛas.) ſcʒ per abſciſionem in moꝛte(ſicut palmes) Goꝛr.ſicut palmes a vite ſeparatus extra vineā ꝓijcitur. ſic infidelis ꝑ ſeparationem ab vnitate ec/ cleſie.vt patet Apoca.vltimo. Foꝛis ca/ nes ⁊ venefici ⁊ impudici. (⁊ areſcet) ꝑ amiſſionem humoꝛis gratie (⁊ colligent eum).ſ.angeli executoꝛeſ diuine iuſticie (⁊ in ignem mittent).ſ.infernalem(⁊ ar det).ſ.ſine fine in ꝑpetuitate pene(ſi mā ſeritis in me)ꝑ dilectioneʒ(⁊ verba mea in vobis manſerint)qꝛ ſit vt ōꝛ in gloſa. qn̄ facimus quod xp̄s p̄cepit ⁊ diligimꝰ que ꝓmittit q̄ðcunq; volueritis.) Tho. deſiderio ⁊ affectione (petetis) in oꝛatione diſcrete ⁊ ꝑſeueranter (⁊ fiet vobis.) Lyra. de pertinentibꝰ ad ſa lutē veſtram.

Jam vos mundi eſtis ꝓpt̄ ſermonē quē locutꝰ ſum vo bis manete in me⁊ ego ī vo bis. Sicut palmes non po/ teſt ferre fructm a ſemetipſo niſi manſerit in vite. ſic nec vos niſi in me māſeritiſ ego ſū vitis ⁊ vos palmites. q̄ manet in me ⁊ ego in eo.hic fert fructū multū qꝛ ſine me nihil poteſtis facere. Si q̄s in me non māſerit mittet̄ fo ras ſicut palmes⁊ areſcet ⁊ colligēt eū ⁊ in ignē mittent ⁊ ardet.ſi manſeritiſ in me et verba mea in vobis manſe rint.q̄ðcunq; volueritis pe tetis ⁊ fiet vobis.

Jncipit cōe de martiribꝰ ⁊ pꝛīo de vno martire. Euā geliū ſm̄ Mathe.xvi.

Jllo tempoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis vult poſt me veni re abneget ſemetipſm ⁊ tol/ lat crucē ſuaʒ ⁊ ſequat̄ me.

S J q̄s vult pꝰ mevenire ⁊c̄. Mathei.xvi. Mar.viij. Lu.ix. Hāc hyſtoꝛiā huius euan/ gelij locutꝰ eſt dn̄s ie/ ſus xp̄s.anno eꝰ.xxxij .iij.kal. auguſti. feria v.luna.xiij. inditione v. Vn̄ iniciū illiꝰ euā/ gelii ſcribit ſctūs Ma theus in eo.cap̄. q̄ ce pit ieſus oſtendere di ſcipulis.qꝛ opoꝛtet eū ire in hyeroſolymaʒ ⁊ multa pati a ſenioꝛibꝰ ⁊ ſcribis ⁊ pꝛincipibꝰ ſacerdotuʒ ⁊ occidi.⁊ tercia die reſurgere. Et aſſumens eū petrꝰ cepit increpare illum dicens. Abſit a te dn̄e non erit tibi hoc q̄ cō/ uerſus dixit petro. Va de poſt me ſathanas. ſcandalū mihi es Ly. id eſt. q̄ntū ē in te vis me a ſalute mundi im pedire. qꝛ nō ſapis q̄ dei ſunt ſ; ea q̄ hoīm. Ly.petrꝰ dixit iſta ver ba ihū xp̄o motꝰ ex af fectu humano Tūc dixit ieſus diſcipulis ſuis(Si q̄s vult poſt mevenire) Ly.meā doctrinā ⁊ facta ſequendo (abneget ſe/ metipſm) Goꝛ.i. ꝓpꝛium ſenſum ⁊ ꝓpꝛiaʒ volūtatē(⁊ tollet crucē ſuā).i. carnis ca ſtigationē(⁊ ſequat̄ me) Goꝛ. ꝑ facta.ſ. ⁊ virtutū imitationē. vn̄ Bern̄. O q̄; pau ci poſt te volunt ire dn̄e, ⁊ ad te ꝑuenire

nemo eſt q̄ nolit. cōregnare cupiunt. ſed non cōpati (q̄ enī voluerit animā ſuā ſaluam facere) Ly. q̄ntū ad meritū vite eterne (ꝑdet eam). i. deſtruet. corp⁹ laborib⁹ ⁊ paſſionibus exponendo. ex quib⁹ ſequitur ſeparatio aīe a corpore. ⁊ hoc eſt animā ꝑdere ſm̄ eſtimationē falſam hoīm carnaliū licet ſit ſaluare ſm̄ veritatem (q̄ aūt ꝑdiderit animā ſuam ꝓpter me) Ly. ſ. ꝓpter deum mortē ſuſtinendo. (inueniet eam) in futura gloria. quid enī ꝓdeſt hoī ſi vniuerſum mundum lucret̄) Hor. de quo nihil ſecū moriēs poſſit portare niſi peccatū. immo quāto pl⁹ acquiſiuit de inferno. Vñ apoc. xviij. Quantū glorificauit ſe ⁊ in delicijs fuit. tantū date illi tormentū ⁊ luctū (anime aūt ſue detrimētū patiat̄) Hor. ſcꝫ amittendo gloriā incurrendo penā eternā: ⁊ ꝑdēdo humanā ſubſtantiā. q. d. totū inutile ſit. Vñ Amb. Nihil ꝓdeſt lucrifacere tp̄alia ſi ꝑdant̄ eterna. Exponit̄ etiā hoc d̄ illis q̄ lucrant̄ aīas aliorū ⁊ ſuas ꝓprias negligunt (aut quā dabit homo cōmutationē) Hor. i. redemptionē (ꝓ aīa ſua). ſ. dānata q̄ſi dicat. Si daret̄ ꝓ ea mund⁹. nō liberaret̄. q: ſm̄ Bedā. In inferno nulla eſt redemptio nec dolorꝫ mitigatio (fili⁹ hoīs (. i. xp̄s q̄ eſt verus hō (ventur⁹ eſt) ſcꝫ ad iudicium (in gloria patris) Ly. q̄a in forma glorioſa iudicabit (⁊ tunc reddet vnicuiqꝫ ſm̄ opera ſua) Ly. iuſtis gloriā corporis ⁊ anime. malis aūt penā corporis ⁊ aīe. Vñ Apoca. xiiij. Opera enī illorū ſequunt̄ illos.

qui enim voluerit animā ſuam ſaluam facere ꝑdet eam q̄ aūt perdiderit animā ſuam ꝓpter me inueniet eam quid eniꝫ prodeſt homini ſi mūdū vniuerſū lucret̄. Anime vō ſue detrimentū patiatur aut quā dabit hō commutationē ꝓ aīa ſua. Fili⁹ enim hominis ventur⁹ eſt ī gloria patris ſui cum angelis ſuis. Et tunc reddet vnicuiqꝫ ſm̄ opera ſua.

Aliud euangeliū de vno martire ſm̄ Joh. xij.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē amē dico vobis. Niſi granū frumēti cadens ī terrā mortuū fuerit ipm̄ ſolum manet. Si āt mortuū fuerit fructū multum affert. Qui amat animā ſuā ꝑdet eam.

Niſi granū frumenti cadens ⁊c. n Johannis. xij. Hoc euangeliū factum eſt Anno xp̄i. xxxiij. xij. kal̄. aprilis. feria. iiij. luna. xi. inditiōe. vi. Vñ initiū illi⁹ euang. ſcribit. s. Johā. ī eo. capi. q̄ xp̄s dixit. Uenit hora vt clarificet̄ fili⁹ hominis. Ly. xp̄us in ſua paſſione clarificatus eſt per ſigna oſtenſa in ſolis obſcuratiōe in terremotu: ⁊ ſepulcrorꝫ apertione. ⁊ in veli templi ſciſſione. fuit etiā clarificat⁹ ī ſua reſurrectione ⁊ aſcenſione in celū. Sed q: gloriā p̄cedit humilitas. Ideo in p̄nti euangelio agit de humilitate ſue paſſionis dicens. (Amen amē dico vobis Niſi granū frumēti cadens in terrā mortuū fuerit ipm̄ ſolum manet. Si aūt mortuum fuerit fructū multū affert) Tho. granū frumenti eſt xp̄s. ſicut enī granū frumēti melius eſt ceteris granis ſic xp̄s melior eſt omnib⁹. Hoc granū ſeminatū eſt in incarnatione. germinatū in natiuitate. ⁊ mortificatū ē in paſſiōe. multum fructū attulit ī gentiū cōuerſione. q: paſſio xp̄i maxime fuit cā cōuerſiōis gentiū. vtꝫ Joh. xij. Si exaltat⁹ fuero a terra oīa trahā ad meipm̄ (q̄ amat ani. ſuā) Ly. i. volendo ſibi delectabilia h⁹ mundi ⁊ carnis (ꝑdet eā). ſ. in futuro q: ad eternā ꝑditionē eam deducit. Sic amabat aīam ſuā ille diues q̄ dicebat. vt dicit̄ Lu. xij. O aīa mea habes multa bona poſita in annos plurimos. requieſce. comede. ⁊ bibe. vñ ꝑdidit eā. q: ſtatī dictū eſt ei. ſtulte hac nocte repetent. ſ. dyaboli animā tuā a te. ⁊ q̄ ꝯgregaſti cuius erunt

⁊ q̄ odit animã ſuam in hoc mundo in vitã eternã cuſtodit eam. Si quis mihi miniſtrat me ſequat̃. et vbi ego ſum illic ⁊ miniſter meꝰ erit Si quis mihi miniſtrauerit honorificabit euꝫ pater meus qui in celis eſt.

Sequuntur nũc euangelia de pluribus Martiribꝰ Euangeliũ ẜm Math. v.

In illo tempore Uidens ieſus turbas aſcendit in montẽ. Et cũ ſediſſet acceſſerunt ad eum diſcipuli eius ⁊ aperiens os ſuũ docebat eos dicẽs. Beati pauperes ſpiritu. quoniam ipõ rum eſt regnum celorũ. Beati mites quoniã ipi poſſidebunt terraꝫ. Beati qui lugent. qm̃ ipſi conſolabunt̃.

(⁊ q̄ odit animã ſuã in hoc mũdo) Tho. ſcꝫ dando eã ꝓ xp̄o (in vitã eternã cuſtodit eã) vtꝫ Math. xvi. q̄ voluerit animaꝫ ſuã ſaluã facere ꝑdet eã (ſi q̄s mihi miniſtrat) Tho. i. vult eẽ meꝰ verus miniſter ⁊ ſeruꝰ (me ſequat̃.) Ly. q. d. rõnabile ẽ ꝙ miniſter ſequat̃ dñm. (⁊ vbi ego ſum illic et miſter meꝰ erit) Tho. nulla poteſt eſſe maior ꝓmiſſio. q2 eẽ vbi xp̄s eſt includit omnia bona: q2 xp̄s inq̄ntuꝫ deus eſt eſſentialiter ip̄a beatitudo de qua dicitur in p̄s. lxxxix. Q̃m mille anni ante ocl'os tuos tanq̄ꝫ dies heſterna q̄ p̄teriJt (ſi q̄s mihi miniſtrauerit) Ly. obediendo mandatis meis (hono. eũ pater meꝰ) Glo. vt ſit filius dei patris ꝑ adoptionẽ. Et ille eſt maximꝰ honor de ẜuo adoptari in filiũ dĩ. vtꝫ Roꝝ. viij. ſi filij ⁊ heredes.

v Uidens ieſus turbas aſcendit ⁊c̃. Math. v. Mar. iij. Lu. vi. Hyſtoriã hꝰ euangelij locutus eſt dñs ih̄s xp̄s Anno eiꝰ. xxxi. ij. ydꝰ iulij. feria. ij. luna. xvi indtitione. iiij. Añ initium illius euangelij ſcribit. s. Matheꝰ in. iiij. cap̄. ꝙ ieſus circũibat totã galyleã docẽs in ſynagogis eoꝝ ⁊ ꝑdicans euãgeliũ regni ⁊ ſanãs oẽm languorẽ ⁊ oẽm infirmitatẽ in populo. ⁊ abijt fama eius in totam ſyriam: ⁊ obtulerunt ei omnes male habentes varijs languoribꝰ. ⁊ qui demonia habebant ⁊ lunaticos ⁊ paralyticos ⁊ curauit eos. ⁊ ſecute ſunt eũ turbe multe de galylea ⁊ decapoli ⁊ de hyeroſolimis ⁊ iudea. ⁊ de trans iordanem. (videns Jeſus turbas) Gloſa. interl'. viſitare volens multitudinem populi, vt ſolus diſcipulis loqueret̃ (aſcendit in mõtem) Gor. ſ. thabor q̄ eſt in galylea. (⁊ cũ ſediſſet) Gor. tanq̄ꝫ magiſter autenticꝰ tã q̄ꝫ humilis prelatus. ex hoc loco tenet̃ ꝙ qñ fit ſermo ſecularibꝰ ſtat predicator et inuitans ad pugnam ⁊ oꝑationem. quando xp̄o religioſis ⁊ contẽplatiuis ſedet ⁊ inuitans ad quietem. (acceſſerunt ad eum diſcipuli eius) Gorra. tanq̄ꝫ magis deuoti. tanq̄ꝫ familiarius dilecti tanq̄ꝫ ſpecialiter vocati (⁊ aperiens os ſuũ docebat eos) Lyra. ſ. octo beatitudines dicens (Beati pauperes ſpiritu) Ly. ſ. voluntarie pauperes vt deo liberius vacẽt (qm̃ ipõrum eſt regnuꝫ celoꝝ) Lyra. in regno enĩ intelligitur omnimoda ſufficientia ⁊ excellentia que bene repromittitur eis ĩ celis qui tẽporalia contempſerũt in terr' (beati mites) Gor. mitis eſt qui aliũ non offendit. manſuetus aũt qui ſe offẽdentes tolerat (quoniam ipſi poſſidebũt terram) ſupple viuentium. de qua dicitur in pſal. cxli. portio mea domine in terra viuentiũ (Beati qui lugent). ſ. in preſenti Primo pro peccatis proprijs. Secundo ꝓ peccatis alienis ⁊ miſerijs proximorum. Tercio pro dilatione glorie. vnde dauid dixit in pſal. cxix. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus eſt ⁊c̃. Item p̄s. xli. Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte dum dicitur mihi quotidie vbi eſt deus tuꝰ (quoniam ipſi conſolabuntur) Lyra. conueniens autem eſt vt illi qui in preſenti vita pro chriſto voluntario luctu occupantur cum deo ⁊ angelis eternalieer cõſolent̃.

Beati q̄ eſuriunt ⁊ ſitiūt iu=
ſticiā, qm̄ ipi ſaturabuntur
Beati miſericordes qm̄ ipſi
miam cōſequent̄. Bti mun
do corde qm̄ ipi deū vide=
bunt. Beati pacifici. qm̄ fi/
lij dei vocabunt̄. Bti q̄ pſe
cutionē patiunt̄ ꝓpter iuſti
ciā. qm̄ ipoꝝ eſt regnū celo
rū. Bti eſtis cum maledixe
rint vobis homines ⁊ pſecu
ti vos fuerint ⁊ dixerint om
ne malū aduerſū vos men
tientes ꝓpter me. gaudete ⁊
exultate quoniā merces ve
ſtra copioſa eſt in celis.

Aliud euāgeliū de Mar/
tirib⁹ ſm Lucam. vj.

(beati qui eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiā) Hoꝛ. ⁊
hec iuſticia tribuit vnicuiqꝫ quod ſuum
eſt deo ⁊ ꝓximo ⁊ ſibipi. deo tria. honorē
creatori: amorē redemptori. timorē iudi/
ci. Proximo tria: obedientiā ſuperiori:
concordiā pari: benefi
cientiā inferiori. Sibi
tria mūdiciā cordi. cu
ſtodiā ori. diſciplinam
corpori. vere ergo (btī
qui eſuriunt ⁊ ſitiūt iu
ſticiā) nō pecuniā ter/
renā. ſicut cupidi non
volūtatē carnalē ſicut
voluptuoſi. nō potētiā
ſecularē ſicut ſuperbi.
iſti enī non ſūt beati. ſ3
miſeri q2 ſemp eſuriēt
et nūqꝫ ſaciabunt̄. vt3
Eſa. lxv. Ecce ſui mei
comedent ⁊ vos eſuri
etis (ſed beati q̄ eſuri/
unt ⁊ ſitiunt iuſtitiam
q2 ſaturabūt̄) Ly. iſta
eſt ſatietas glorie cele
ſtis: de qua dr̄ ī pſ̄. xvi
Satiabor cū apparue/
rit gloria tua. (btī mi/
ſericordes) ſc3 paupe
ribus tribuēdo elemo
ſynas. vt patet Dani
elis quarto capitulo.
peccata tua elemoſinis redime. ⁊ prouer.
xiiij. qui miſeret̄ pauperi beatus erit. er/
go dicit̄ hic. beati miſcdes (quoniā ipſi
miſericordiā conſequētur) Ly. in celeſti
enī patria quis miſericordiam conſequi
tur. q2 vltra condignū ſibi retribuit̄ ſm
illud qd̄ dicitur Ad Romanos octauo.
Non ſunt condigne paſſiones hui⁹ tem
poris ad futurā gloriā q̄ reuelabitur ī no
bis quo ꝯtra dicit̄ Jaco. ſcd̄o. Judiciu3
fit ei ſine miſericordia q̄ nō facit miſcdiā
(beati mūdo corde) vnde Hyero. btī mū
do corde quos nō arguit cōſciētia pecca/
torū. ⁊ hoc petiuit dauid in pſal. l. dicēs.
Cor mundū crea in me de⁹ (quoniā ipſi
deum videbūt) vn̄ dr̄ in pſ̄. xxiiij. Quis
aſcendet in montē dn̄i aut quis ſtabit in
loco ſancto eius, innocens manib⁹ ⁊ mū
do corde. Vn̄ etiā apl's. i. Coꝛ. xiij. vide/
mus nunc p ſpeculū in enigmate. tūc aūt
facie ad faciē (beati pacifici) Hoꝛ. qui pa
ci faciende reformande ⁊ cōſeruande. ſi/
ue in ſe ſiue in alijs inuigilant. (qm̄ filij
dei vocabunt̄.) ⁊ cōſe
quent̄ heredes. vt pt3
Rom̄. viij. ſi filij ⁊ he/
redes (btī q̄ pſecutio/
nē patiunt̄) nō tm̄ btī
q̄ bn̄ opant̄ ſ3 etiā btī
q̄ pſecutionē patiunt̄
nō ꝓpter ſcelera vt ma
lefici: latrōes ⁊ hereti
ci. vt3 pria Petri. iiij.
nēo vrm̄ patiat̄ q̄ſi ho
micida aut fur aut ma
ledicus (ſ3 ꝓpt̄ iuſtici
am) Hoꝛ. defendendā
⁊ cōſeruandā. Sic ſan
cti martyres qui q̄nto
acerbioꝛib⁹ tormentꝭ
cruciabant̄. tanto ma
gis in dn̄o letabantur
(qm̄ ipoꝝ eſt regnum
celorū) ⁊ merito debe
tur patientie regnum
q2 ſm apl̄m. ij. ad Thi
mo. ij. Si ſuſtinebim⁹
⁊ cōregnabim⁹ (beati
eſtis) Hoꝛ. nūc in ſpe:
ſed tandē in re (cū ma
ledixerint vobis homines). ſ. carnales ⁊
infideles q̄ ex odio vobis in faciē cōtu/
melias dixerint (⁊ pſecuti vos fuerit). ſ.
vim in vobis inferendo (⁊ dixerint om̄e
malum aduerſum vos mentientes ꝓpter
me). i. ꝓpter nomē meū (gaudete) Hoꝛ.
interius in corde. (⁊ exultate) exteri⁹ in
corpore (qm̄ merces vr̄a copioſa eſt in ce
lis) vt3 Gen̄. xv. Ego ſum merces veſtra
magna nimis. vn̄e tiā apl'us paul⁹ prima
Coꝛ. ij. nec oculus vidit: nec auris audi
uit: nec in cor hominis aſcendit: que pre
paraſti diligentib⁹ te.

Eſcendens hieſus de monte ⁊c̄.
d Luce. vi. Hec verba euangelij lo
cutus eſt dominus ieſus Anno
eius. xxxi. ſecundo ydus iulij. feria ſecun
da. luna. xvi. inditōne. iiij. Ante initium

In illo tempore

Deſcēdens ieſus de monte ſtetit in loco cāpeſtri. ⁊ turba diſcipuloꝝ ei⁹ ⁊ multitudo copioſa plebis ab oī iudea ⁊ irl'm ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ ſydonis q̄ venerant vt audirent eū ⁊ ſanarent̄ a languoꝛib⁹ ſuis ⁊ q̄ vexabant̄ a ſpiritib⁹ imūdis curabāt̄ ⁊ oīs turba q̄rebat eū tangere. qꝛ virt⁹ de illo exibat ⁊ ſanabat oīs. Et ip̄e eleuatis oculis ī diſcipulos ſuos dicebat. Bti paupes. qꝛ veſtrū ē regnū dei. Bti q̄ nūc eſuritis. qꝛ ſaturabimi. Bti q̄ nūc fletis qꝛ ridebitiſ. Beati eritis cū vos oderint homines ⁊ cū ſeparauerit vos ⁊ expꝛobꝛauerint et eiecerit nomen veſtrum tanq̄ʒ malū

Illius euangelii habet̄ Luce in eod. cap̄. Factum eſt aūt in illis diebus .ſ. in quo xp̄s p̄dicauit ⁊ miracula fecit. Exiit ieſus in montem oꝛare ⁊ erat pernoctans ī oꝛatione. ⁊ cum dies factus eſſet vocauit diſcipulos ſuos ⁊ elegit xii. ex ip̄is quos ⁊ apoſtolos noīauit. Symonē quē cognominauit petrū. ⁊ andreā fratrē eius. Jacobū ⁊ Johānē Philippū ⁊ Bartholomeū: Matheum ⁊ Thomā: Jacobū alphei. i. filium alphei ⁊ Symonē q̄ vocat̄ zelotes. Judam iacobi id eſt fratrē iacobi. Et iudam ſcarioth. q̄ fuit ꝓditor (⁊ deſcendens de monte cuʒ illis). ſ. apoſtol' (ſtetit in lo. cāpeſtri ⁊ turba diſcipuloꝝ eius) Hoꝛra. ſteterunt circa euʒ. Ex hoc patet ꝙ multos habebat diſcipulos. qꝛ non ſolum duodecim apoſtolos ſ; etiam. lxxii. et foꝛte plures; multos enī cōuerterat (⁊ multitudo copioſa pleb.) ſedit circa euʒ ſicut ſolet fieri in ſermonib⁹. (ab omni iudea ⁊ hieruſalem ⁊ maritima.) Hoꝛra. maritima dicitur hic regio iuxta mare germanum ſita non iuxta galylee (⁊ tyri ⁊ ſydonis) que fuerunt ciuitates gentilium (q̄ venerant vt audirent eum ⁊ ſanarent̄ a languoꝛibus ſuis ⁊ qui vexabātur a ſpiritibus immundis curabantur) Hoꝛra. ⁊ eſt notabile ꝙ ante xp̄i aduentū multi erant demoniaci. modo aūt pauci. nec mirum. Tunc enim erat diabol⁹ pꝛinceps huius mundi. Sed nunc pꝛinceps huius mundi eiectus eſt foꝛas. vt pʒ Johannis. xii. (⁊ omnis turba querebat eū tangere) Hoꝛ. nec mirum qꝛ tactus eius ⁊ ſanat coꝛpoꝛa ⁊ ſanctificat animas (q̄a virtus de illo exibat) id ē v̄tuoſe actiōis effectus (⁊ ſanabat omnes) Hoꝛ. ip̄e eīm eſt optimus medicus cui nullus eſt incurabilis moꝛb⁹ Unde in p̄s. qui ſanat omnes infirmitates tuas (⁊ ip̄e eleuat' oculis in diſcipulos ſuos dicebat. Beati pauperes) Ly. ⁊ accipit̄ hic paupertas voluntaria ꝑ quam aliquis cōtemnit ⁊ abiicit a ſe bona tempoꝛalia inq̄ntū poteſt fieri bono modo: vt homo liberius vacet opibus vite cōtemplatiue (qꝛ veſtruʒ eſt regnum dei) Lyr. hic in ſpe ⁊ poſtea erit veſtruʒ in re (Beati qui nunc eſuritis) Ly. abſtinentes a cibis delectabilibus ⁊ ſupfluis vt ſic redigat̄ caro in ſeruitutē anime (qꝛ ſaturabimini) Lyra. inchoatiue ī pꝛeſenti vita: ſed perfecte in patria. ſm quod dicit̄ in pſal. xvi. Satiaboꝛ cū apparuerit gloꝛia tua (Beati qui nunc fletis) ſcilicet in pꝛeſenti mundo qui eſt vallis lachꝛymarum (q̄a ridebitis in futura vita. Hoꝛra. felix mutatio ab oppoſito in oppoſitum. ſcilicet a fletu in gaudium. ſcilicet a fletu tranſitoꝛio in gaudium eternum. (Beati eritis cum vos oderint homines) Hoꝛr. ſcilicet malum vobis optando (⁊ cum ſeparauerint vos) ſcilicet a ſua congregatione expellendo. ſm illud Johannis. xi. Jam conſpirauerant iudei vt ſi quis eum confiteretur extra ſynagogam fieret (⁊ expꝛobꝛauerint.) Hoꝛ. conuicia ⁊ impꝛoperia vobis dicendo (⁊ eiecerint nomen veſtrum tanq̄ʒ malum) ſcilicet nomen xp̄ianū tanq̄ʒ malum cum ſit optimū (pꝛopter filiuʒ hominis) Hoꝛra. ecce cauſa optima ⁊ de

bita patiendi.ſ. ꝓpter filiũ hominis. Hoꝛ ra.nemo em̃ debet pati tanꝗ̃ homicida: aut fur.ſ3 tanꝗ̃ xp̃ianus (gaudete in illa die) Hoꝛ.ſ. gaudio interioꝛi qđ fecerunt apl̃i.vt habet̃ Actu.v. Ibant gaudẽtes apoſtoli a cõſpectu cõ cilij qm̃ digni habiti ſunt pro nomine ieſu contumeliam pati.(et exultate) Hoꝛ.ſ.gaudio exterioꝛi. Quod fecit beatus andreas dicens. Securus eni3 et gaudens venio ad te o bona crux.ſic ꝛ beatus Uincentius.hoc eſt inquit quod ſemꝑ optaui.ꝛ votis omnibus exquiſiui. Sic et beatus Laurenti⁹ dixit. gaudeo plene. ꝙa hoſtia xp̄i effici merui Sic ꝛ beata Agatha letiſſime ꝛ gaudenter ibat ad carcerem.(ecce merces veſtra multa eſt in celis) Hoꝛa. tam multa ꝙ non poteſt numerari.tam magna ꝙ non poteſt eſtimari.tam p̃cioſa ꝙ non põt cõparari.tamdiuturna ꝙ nõ põt terminari (in celo) q.d.in loco ſecuro. ergo de amiſſione nõ timeat̃: qꝛ ibi nec fur appꝛopinquat nec erugo nec tinea demolitur.vt3 Math.vi.

propter filiũ hoĩs. gaudete in illa die ꝛ exultare. Ecce eñ merces vr̃a multa eſt ĩ celis

Aliud euangeliũ de martiribus ſm̃ Lucã.xxj.

In illo tempoꝛe

Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum audieritis pꝛelia ꝛ ſeditõnes.nolite terreri.opoꝛtet pꝛimum hec fieri. ſed nõdum ſtatim finis. Tunc dicebat illis. Surget gens cõtra gentẽ ꝛ regnũ aduerſus regnũ ꝛ t̃remot⁹ magni erũt ꝑ loca ꝛ peſtilentie ꝛ fames

Cum audierit̃ p̃lia ꝛ ſeditões ꝛc. Lu.xxi. Hãc hyſtoriã hui⁹ euange.locut⁹ eſt dñs ieſus xp̄s. Anno ei⁹.xxxiij.xiij.kal.apꝛil̃ dñica.ſ.palmarũ.luna.x.inditione.vi. Ante initiũ illi⁹ euang.ſcribit.s. lucas in p̃ncipio illius ca. Reſpiciens aũt ieſus vidit eos q̃ mittebant munera ſua in gazophilaciũ diuites.vidit ꝛ q̃ndã viduã paupculã mittentem era minuta duo ꝛ dixit: vere dico vobis: qꝛ vidua iſta paup pl⁹ q̃3 omẽs miſit Nã oẽs hy ex abundanti ſibi miſerũt. h̃ aũt oẽm victũ quẽ habuit miſit. Et quibuſdã dicentib⁹ de templo ꝙ lapidib⁹ bonis ꝛ donis oꝛnatũ eẽt dixit. hec q̃ videtis, veniẽt dies in quib⁹ nõ relinquet̃ lapis ſup lapidẽ q̃ nõ deſtruat̃ ĩterrogauerunt illũ dicentes: p̃ceptoꝛ qñ hec erunt ꝛ qđ ſignũ cũ fieri incipient.q̃ dixit (Cu3 audieritis p̃lia ꝛ ſeditiões) Hoꝛ.p̃lia q̃ntum ad hoſtes extraneos.ꝛ ſeditiões q̃ntũ ad domeſticos. Uñ Greg. Bella ad hoſtes pertinent. ſeditiones ad ciues. nam Ioſeph⁹ in li. antiq̃tatũ dicit ꝙ poſt paſſionẽ xp̄i ꝛ añ deſtructionẽ ciuitatis irl̃m multe ſeditiones ꝛ p̃lia erãt apđ iudeos qꝛ ſamaritani q̃ ꝑtim tenebãt ritũ gẽtiliũ inſurgebãt cõtra iudeos ꝛ ecõuerſo Itẽ in ppl̃o iudeoꝝ erant plurimi q̃ incitabant ppl̃m ad rebellandum cõtra romanos. alij ãt aũt ad ↄriũ ꝛc̃. (Noli te ter.opt et pꝛi.ſ3 fi.) Ly.qꝛ ſũt a deo p̃oꝛdinata.(ſ3 nõdũ ſta. fi.) Ly.qꝛ p⁹ auditionẽ taliũ ſtetit adhuc ciuitas irl̃m ꝑ tp̄s longũ.ſ.xlij annis poſt paſſionẽ xp̄i. Hoꝛ. voluit aũt dñs differre.ne territi apl̃i irl̃m ꝛ iudea3 deſererent: ꝛ vt interim p̄dicantib⁹ apoſtolis electi cõuerterent̃ ꝛ repꝛobi inexcuſabiles efficerent̃. Tunc poſtmodũ.ſ.dixit.ꝙ non ſtatim eſſet finis (dice.ill̃. ſurget gens contra gentẽ) Hoꝛ.i.ppl̃s ↄtra pplm.ſiue vna trib⁹ cõtra aliã (ꝛ regnu3 aduerſus regnum) Ly.qꝛ regnum iudeorum contra regnum romanoꝛum rebellauit (ꝛ terremotus magni erunt per loca) Hoꝛra.ad innuendũ ꝙ illi terremot⁹ particulares erant futuri. Uniuerſalis enim terremotus non fuit niſi in paſſione xp̄i. de qua dicit̃ Math.xxvij. Et ecce terremotus factus eſt magn⁹ petre ſciſſe ſunt (ꝛ peſtilentie) quia peſtilentia fuit in obſidione ciuitatis irl̃m ex coꝛruptione aeris: ex cadaueribus moꝛtuoꝝ (ꝛ fames) Hoꝛra.ecce penuria victualium.facta eſt enim fames generalis ſub claudio imperatoꝛe: quam pꝛedixerat agabus ꝓpheta

terroreſq; ꝺ celo ꝛ ſigna magna erunt ƀ ante hec oīa inijcient vobis manus ſuas ꝛ pſequentur tradentes in ſinagogas ꝛ cuſtodias trahētes ad reges ꝛ p̄ſides ꝓpter nomen meū. Continget aūt vobis in teſtimoniū. Ponite ergo in cordib⁹ vr̄is nō p̄meditari queādmodū rn̄deatis ego eñ dabo vobis os ꝛ ſapiam cui nō poterūt reſiſtere nec ꝯtradicere oīes aduerſarij vr̄i. Trademi āt a pentib⁹ ꝛ fr̄ibus ꝛ cognatis et amicis et morte afficient ex vobis. et eritis odio oīb⁹ hoīb⁹ ꝓpter nomē meum. et capill⁹ de capite vr̄o non pibit. In patientia vr̄a poſſidebitis animas vr̄as.

Aliud euāgeliū de martirib⁹ ƀm Lucā. xij.

N illo tempore

Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attendite a fermēto phariſeoꝝ qđ ē hypocriſis Nihil

(terroreſq; de celo ꝛ ſigna magna erūt.) Dicit eñ Joſeph⁹ in li. de iudaico bello ꝙ ante deſtructionē ciuitatis irl'm ſydus ſtetit ſup ciuitatē irl'm p annū ſil'e gladio quā apparitionē q̄dam dicebant. ſignificare auxiliū ſibi affuturū contra inimicos Alij econtrario dicebant ſignificare vindictā dei contra mala inhabitantiū in ciuitate irl'm. Et ꝓpter ƀ erant diuerſe opiniones de p̄lijs inter eos (ſed ante hec oīa) Gor. ſup. ſigna iam dicta (inijcient vobis man⁹ ſuas) pſequētes de loco ad locū. vtz Joƀ. xv. Si me pſecuti ſunt ꝛ vos pſequent̄ (tradentes in ſynagogas) Gor. i. in publicos cōuentus ad magis cōfundēdū ꝛ flagellandū. Sicuti factū ē qñ ceſis ap'lis denunciauerūt ne amplius loquerent̄ ī nomine ieſu. vtz Act. v. (ꝛ cuſtodias. ſ. ad incarcerandū. vt factuz eſt qñ poſuerūt eos in cuſtodia publica. vtz Actu. v. (trahētes ad reges ꝛ p̄ſides) Gor. ad reſpondendū eis. (ꝓpter nomen meuz) id ē ꝓpt̄ cōfeſſionē nominis mei (continget aūt vobis in teſtimo.) Ly. ſ. euāgelice vitatis ibidē cōſtanter ꝓfitende (ponite ꝫ in cordib⁹ vr̄is nō p̄me. quēadmodū reſp. ego eñ dabo vobis os) Gor. id eſt eloquentiam ad loquendum (ꝛ ſapientiam) ad cognoſcendum (cui non poterunt reſiſtere nec cōtradicere omnes aduerſarij vr̄i) Gorra ſcz neciudei nec heretici nec pagani (trademini aūt a parentibus ꝛ fratribus ꝛ cognatis ꝛ amicis ꝛ morte afficient ex vobis) Gorra. q̄ deberent vos iuuare ꝛ liberare (ꝛ eritis odio omnib⁹ hominib⁹) Gorra. humū amantib⁹ ꝛ terrena ſapientib⁹ (ꝓpter nomenn meum) id eſt ꝓpt̄ cōfeſſionē nominis mei. (ꝛ capillus de capite veſtro nō peribit.) Lyra. hoc addit ſaluator ad declarandum veritatem future reſurrectionis per quam reſurgent in electis non ſolum illa que ſunt de neceſſitate hūane nature: ſed etiam ea que ſt̄ ad decorē cuiuſmōi ſunt capilli. quia meditatio huius reſurrectionis multum facit ad tollerantiam martyrij. De quo ſaluator loquebatur (in patiētia veſtra) Gorra. quaſi diceret in predictis maxime neceſſaria eſt patientia. quia in ipſa (poſſidebitis animas veſtras.) id eſt cuſtodietis.

a Atēdite a fermento phariſeorum ꝛc. Luce. xij. Hyſtoria huius euāgelij dicta eſt a domino ieſu chriſto. Anno eius. xxxi. ſecundo ydus iulij. feria quinta. Luna. xvi. inditione quarta. Ante initium illi⁹ euangelij ſcribit ſauctus Lucas. ꝙ multis turbis circumſtantibus. ita vt ſe inuicem cōculcarent. cepit ieſus dicere ad diſcipulos ſuos (Attendite a fermento phariſeorum) Lyr. ſ. ne p eoruz hypocriſim auertimini a fidei veritate (nihil aūt opertum quod non reuelet̄. neq; abſconditum quod non ſciatur) Gorra. opertum ptinet ad opera me

la que occultant̄ ex induſtria. Abſconditum ad cogitationes que occultantur ex ꝓpria natura. Sed vtrūq; in futuro iudicio ſcietur (qm̄ que in tenebris dixiſtis) Hor. i. in ꝑſſuris ⁊ ī carcerib⁹ locuti eſtis (in lumine dicent̄). i. in aperto quādo ſcz ea que paſſi eſtis in carceribus legunt̄ ⁊ orbem ad gloriā veſtrā (⁊ qd̄ in aure locuti eſtis). i. in priuato: priuatū autem efficit̄ verbum vel ex modo: quia ſb̄miſſe in aure vel ī loco quia in cubiculo (predicabitur in tectis) Lyra. domus ergo in illa terra habēt tecta plana vbi cōgregant̄ homīes ad ſpaciandū per cōfabulandū. et ideo illa que dicunt̄ ibi publice dicunt̄. ⁊ hoc mō exponit theophilus (dico autē vobis amicis meis ne terreamī ab his qui occidunt corpus) Vñ Chryſ. oīa mala opatur timor mortis: oīa bona tēpus mort̄ (⁊ poſt hec). i. poſt occiſionē corporis (non habēt amplius q̄d faciant: oſtendā autē vobis quē timeatis. Timete eū qui poſtq̄ occiderit) ſcz corp⁹ (habet poteſtatez mittere in gehennaz) Hor. ſcz ipſam animā et etiam ipſum corpus (ita dico vobis hūc timete) ⁊ nō aliū (Nōne q̄nq; paſſeres veneūt) id eſt vendunt̄ (dipondio) Horta. Dipondius eſt pond⁹ monete ex duobus aſſib⁹ compoſitū. Ad euidentiā illi⁹ ſm Ly. Sciendū q̄ paſſeres abundāt in terra ꝓmiſſionis. Et ido de ipſis fiebat oblatio pauperū qui non poterāt habere alia. vnde erāt parui valoris. quia duo habebant̄ p aſſe (⁊ vnus ex illis) ſcz q̄uis ſit parui valoris (nō eſt in obliuione coram deo). i. nō morief̄ ſine puidentia dei patris et p cōſequēs ſupple neq; vos moriemī quin deus ordinet de morte veſtra (ſ; ⁊ capilli capitis veſtri oēs numerati ſunt) Ly. i. in dei p̄ſentia (nolite ergo timere: multis paſſerib⁹ pluris eſtis vos) Lyra. i. maioris reputationis apud deū. quia ad imaginē dei creati (dico aūt vobis oīs q̄cunq; me cōfeſſus fuerit corā hoībus) Hor. i. nō tantū crediderit corde: ſ; cōfeſſus fuerit ſimul ore (⁊ fili⁹ hominis cōfitebif̄ eū coram angelis dei.

autē opertū qd̄ non reuelet̄ neq; abſconditū qd̄ nō ſciatur. qm̄ que in tenebris dixiſtis in lumine dicent̄. ⁊ qd̄ in aure locuti eſtis in cubiculis p̄dicabit̄ in tectis. Dico autē vobis amicis meis ne terreamini ab his qui occidunt corp⁹. et poſt h̄ nō habent amplius quid faciant. Oſtendā autē vobis quem timeatis. Timete eū q̄ poſtq̄ occiderit habet poteſtatē mittere in gehennā. ita dico vobis. hunc timete. Nonne quinq; paſſeres veneunt dipondio. Et vnus ex illis nō eſt in obliuione coram deo. ſed et capilli capitis veſtri omēs numerati ſunt. nolite ergo timere multis paſſeribus pluris eſtis vos. Dico autē vobis. oīs q̄cunq; confeſſus fuerit me corā hoībus et filius homis confitebitur illum corā angelis dei.

Sequuntur nunc euangelia de cōfeſſorib⁹ ſm Lucam. xij. capi.

In illo tempore

Dixit ihesus diſcipulis ſuis Sint lumbi veſtri precincti:

Sint lūbi veſtri pcincti ⁊c. Lu. xij. Hyſtoria h⁹ euāgelij locut⁹ eſt dn̄s ihs. Anno ei⁹. xxxi. ij. yd⁹ iulij. feria. v. luna xvi. inditiōe. iiij. Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſctūs lucas in eo. ca. q̄ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Nolite timere puſillus grex. q2 cōplacuit pr̄i veſtro dare vobis regnū. Tūc ſeq̄tur euāgel. ho. (Sint lūbi vr̄i pcincti) Lyra lūbi mētis ſunt voluntas ⁊ intellect⁹ ex q̄b⁹ pcedūt cogitationes male. lūbi xo carnis ſunt in q̄bus viget motus luxurie. Et vtriq; lūbi ſunt pcingendi. i.

⁊ lucerne ardentes in mani-
bus veſtris. Et vos ſimiles
hoīb⁹ expectantib⁹ dn̄m ſuū
qn̄ reuertat̃ a nuptijs vt cuꝫ
venerit ⁊ pulſauerit: confe/
ſtim aꝑiant ei. Bti ſerui illi
q̄s cū venerit dn̄s inuenerit
vigilātes. Amē dico vobis
ꝙ ꝑ̄cinget ſe ⁊ faciet illos di
ſcūbere et trāſiens miniſtra
bit illis. Et ſi venerit in ſcd'a
vigilia: et ſi in tercia vigilia
venerit: ⁊ ita īuenerit bti ſūt
ſui illi. Hoc autē ſcitote qm̄
ſi ſciret pr̄familias qua hora
fur veniret vigilaret vtiqȝ ⁊
non ſineret ꝑfodi domū ſuā
Et vos eſtote pati q: q̄ hora
nō putatis fili⁹ hoīs veniet.

Aliud euangeliū de con-
feſſoribus ſm Lucā. xj.

N illo tempore.

Dixit hieſus diſcipulis ſuis
Nemo accendit lucernam ⁊
in abſcōdito ponit: neqȝ ſub
modio: ſ3 ſuꝑ candelabrū vt
q̄ ingrediunt̃ lumē videant

coartandꝰ: ab illicitis cogitatōnib⁹ ⁊ ope
ribus (⁊ lucerne ardentes) Ly. i. doctri/
na clara ꝓcedēs ex charitate (in manib⁹
veſtris) implendo oꝑe (⁊ vos ſil'es homi
nibus expectantib⁹ dn̄m ſuū) Ly. i. ſitis
diſcreti ⁊ vigiles ⁊ ſol/
liciti ꝺ veſtra cuſtodia
expectando dn̄m ven/
turū ad iudiciū. Sicut
antiq̄ patres expecta/
bant eū venturū ī car/
nē (qn̄ reuertat̃ a nu/
ptijs) Glo. ordi. ad nu
ptias dn̄s iuit cū poſt
reſurrectioneꝫ nouus
hō angeloꝝ multitudi
nē ſibi copulauit a q̄/
bus nuptijs reuertit̃
cū nobis ꝑ iudiciū ma
nifeſtat̃. vt ptꝫ Act̃. i.
Sic veniet quēadmo/
dū vidiſtis eū euntem
in celū (et pulſauerit)
ꝑ egritudinē. mortem
ꝓpinquam deſignādo
(cōfeſtim aꝑient ei) le
ti eū ſuſcipiēdo (beati
ſerui illi q̄s cū venerit
dn̄s) Ly. in eoꝝ morte
(inuenerit vigilātes)
.i. in ſtatu grē ⁊ non in
pctīs dormiētes: quia
talis pſ̄tabit̃ in iudi/
cio q̄lis inuenit̃ ī mor
te q̄ntū ad grām vel ad
culpā (Amen dico vo
bis ꝙ ꝑ̄cinget ſe) Glo
ſa. ꝑ̄parans ſe ad retri
butionē (⁊ faciet illos
diſcūbere) Glo. or. in
regno celeſti quieſce/
re (⁊ trāſiens miniſtra
bit illis) Glo. trāſiens
miniſtrabit cū de iudi/
cio ad regnuꝫ rediens
ſua claritate fideles ſa
tiabit (⁊ ſi venerit in ſcd'a vigilia. et ſi in
tercia vigilia venerit: ⁊ ita inuenerit bea
ti ſunt ſerui illi) Am̄ Grego. Prima vigi
lia eſt ſtatus puericie. maxime cuꝫ incipit
vſus rōnis in pueris. Scd'a vigilia ē ſta/
tus iuuētutis. Tercia vigilia ē ſtatus vi/
rilis. Quarta vigilia ē ſtatus ſenectutis
quia in q̄libet ſtatu fideles debēt eſſe pa/
rati ꝑ iuſticiā ad recipiendā mortem (hoc
autem ſcitote qm̄ ſi ſciret pr̄familias qua
hora fur veniret vigi/
laret vtiqȝ ⁊ nō ſineret
ꝑfodi domū ſuā) Hor.
Hic dn̄s ieſus monet
nos vigilare ꝯ̄ mortis
incertitudinē q̄uis ni
hil ſit certi⁹ morte. ni/
hil tamē incerti⁹ hora
mortis (et vos eſtote
parati: quia qua hora
nō putatis fili⁹ hoīs
veniet) Glo. ordi. vlti
mā horā ſemꝑ ignora/
re voluit dn̄s vt ſemꝑ
ſit ſuſpecta ⁊ ad eandē
ſemꝑ ꝑ̄paremur.

n Emo accendit
lucernam ⁊ in
abſcondito ⁊c̄.
Luce. xi. Hoc hui⁹ euā
gelij ꝑadigma locut⁹ ē
dn̄s hieſus xp̄s Anno
eius. xxxi. ij. ydus iulij
feria. v. luna. xvi. indi
tione. iiij. Ante initiū
illius euangelij ſcribit
ſctūs lucas ī eodē ca.
ꝙ quedā mulier extol/
lens vocē de turba di/
xit. Beat⁹ venter qui
te portauit et vbera q̄
ſuxiſti. Tunc ſequitur
euangeliū hodiernum
(Nemo accēdit lucer
nam) Ly. lucerna hic
accipit̃ ꝓ intētione re
cta. q: intētio recta in/
cludit lumē fidei ⁊ ar/
dorem charitatis. ad
modū lucerne ardētis
(⁊ in abſcondito ponit. neqȝ ſub modio.
ſ3 ſuꝑ cādelabꝝ) Ly. q: intētio recta diri/
git ad ſuꝑna (vt q̄ ingrediunt̃ lumē vide
ant) Ly. ſicut eni̅ lucerna in alto poſita il
luminat ea q̄ ſunt ī domo materiali ſic in

tentio recta ea q̄ fiunt ⁊ diſponunt̄ in do
mo eccl'ie ⁊ etiā in domo cōſcientie(lucer
na corpis tui ē oculus tu⁹)Lyra qꝛ ſicut
oculus diriget mēbra corpis ad opandū.
vt pedē ad ambulādū.manū ad ſcribēdū
ſic intētio recta dirigit
noſtras opationes ī fi
nē debitū. idō ſubdit̄
(Si ocul⁹ tuus fuerit
ſimplex) Ly.i. intētio
tua recta(totū corpus
tuū).i. cōgeries opa/
tionū tuarū (lucidum
erit)i.meritoriumvite
eterne (ſi autē nequā
fuerit).i. intētio puer
ſa(etiā corpus tuū te/
nebroſum erit) Lyra.
.i. congeries opatōnū
tuaruꝫ mala erit: quia
op⁹ bonū malū efficit̄
puerſa intētione.ſicut
cū aliq̄s dat elemoſy/
nā paupercule mulieri
intētione trahēdi eam
ad peccatū luxurie(vi
de ergo ne lumē qd̄ in
te eſt tenebre ſint)Ly.
.i.diligent̄ attende ne
intētio tua q̄ lumē aīe
eſt ſit puerſa. qꝛ p hoc
corrūperent̄ oīa bona
opera(ſi ergo corpus
tuū lucidū fuerit n̄ ha
bens aliquā ptē tene/
brarū)Ly.tū ex boni/
tate intētionis tum ex
bonitate opis(erit lu/
cidū totū) quia oīa ca
dent advite eterne me
ritum(et ſicut lucerna
fulgor illumiabit te)
Ly.in p̄ſenti p gratiaꝫ
⁊ in futuro p gloriā.

b Omo quidam
nobilis abijt ī
regionem ⁊c̄.
Lu.xix.Vn̄ initiū illi⁹
euāge.ſcribit ſctūs lu/
cas in eo.ca. ꝙ xp̄s di
xit. venit fili⁹hoīs q̄re
re ⁊ ſaluū facere qd̄ pierat. Tunc poſtmo
dū ſeq̄t̄ euāge.ho.(Hō q̄dā nobil')Ly.i.
ieſus xp̄s hō nat⁹ ſm carnē de ſemine da
uid regis(abijt ī regionē longinquā)Ly
ra.i.ad celū empyreū p ſuā aſcēſionē(ac/
cipere ſibi regnū) ſup
ordines angeloruꝫ(et
reuerti)ſcꝫ in fine mū
di ad iudiciū. Tūc eni
oībus manifeſtabit̄ re
gnū ipſi⁹(vocat aūtē
decē ſeruis ſuis).i.fi/
delib⁹ vniuerſ(dedit
illis decē mnas)Lyra.
vniuerſitatem donorū
ſuorū diuerſimode tn̄.
qꝛ deditvnicuiqꝫ plus
vel min⁹ ſm ꝓpriā v̄tu
tem(⁊ ait ad illos ne/
gociamī dū venio)Ly
ra.qꝛ tp̄s meriti currit
vſqꝫ in diē iudicij in q̄
tpe deus dat dona ſua
ad h̄ ꝙ multiplicent̄ p
fruct⁹ bonoꝝ opeꝝ(ci
ues āt ei⁹ oderāt illū)
Ly.ciues illi ſūt iudei
q̄ ꝓ maiori pte in odiū
xp̄i ſunt firmati(⁊ mi/
ſerūt legationē p⁹ illū
dicētes. Nolum⁹ hūc
regnare ſup nos) Ly.
qꝛ poſt aſcēſionem xp̄i
ad celos iudei conati
ſunt deſtruere fidē ca/
tholicā in qua incepit
regnū xp̄i qd̄ cōplebit̄
⁊ manifeſtabit̄ in fine
mūdi(Et factū ē vt re
diret) ſcꝫ ad generale
iudiciuꝫ(iuſſit vocari
ſeruos ſuos q̄b⁹ dedit
pecuniā vt ſciret q̄ntū
quiſqꝫ eſſet negocia/
tus)Lyra.quia opor/
tebit omnes apparere
ante iudicem ad red/
dendum de omnibus
acceptis ab eo ratio/
nem. Romanoꝝ.xiiij.
(Venit autem primus

Lucerna corporis tui ē ocu
lus tu⁹. Si oculus tu⁹ fuerit
ſimplex totū corpus tuū lu/
cidū erit. Si aūt nequā fue
rit:etiā corpus tuū tenebro/
ſum erit. vide ergo ne lumē
qd̄ in te eſt tenebre ſint: ſi er
go corpus tuū lucidū fuerit
nō habens aliquā partē te/
nebrarum erit lucidum to/
tum. et ſicut lucerna fulgo/
ris illuminabit te.

Aliud euangeliū de con/
feſſoribus ſm Lucā.xix.

A illo tempore

Dixit hieſus diſcipulis ſuis
parabolā hanc.Hō quidam
nobilis abijt in regionē lon/
ginquā accipere ſibi regnū
et reuerti. Vocatis autē de
cem ſuis ſuis dedit illis de/
cem mnas. Et ait ad illos:
negociamini dū venio. Ci/
ues autē eius oderant illuꝫ
⁊ miſerunt legationē poſt il
lum dicentes. Nolum⁹ hūc
regnare ſup nos. ⁊ factū eſt
vt rediret accepto regno. et
iuſſit vocari ſeruos ſuos q̄/
bus dedit pecuniā vt ſciret
quantū q̄ſqꝫ negociat⁹ eſſet.
Venit autē prim⁹ dicēs do/

dicens. Domine mna tua decem mnas acquiſiuit) Lyra. Quia tūc electi de ſuis meritis ſecuri parati erunt aſtare iudici. (Et ait illi. Euge ſerue bone. qꝛ in modico fuiſti fidelis) Lyra. quia bona tēpoꝛalia et etiam ſpiritualia que habentur in vita p̄ſenti modica ſunt reſpectu bonoꝝ celeſtiū que expectanť in futura vita (eris poteſtatē habēs ſup decē ciuitates) Lyra. id ē gaudebis d̄ fidelitate omniū qui per doctrinā tuam vel exemplum vite tue cōuerſi ſunt ad bonūꝫ (Et alter venit dicēs. Domīe mna tua) Goꝛra. ſic exponit. id ē gratia tua (fecit quinqꝫ mnas et huic ait. et tu eſto ſup quinqꝫ ciuitates) Goꝛra. i. ſup illos q̄s tua p̄dicatōe vel exemplo tuo conuertiſti (ſed terciꝰ venit) Lyra. Quia licet mali reformidēt venire ad cōſpectum iudicis tamē opoꝛtebat eos ibidem rep̄ſentari (dicens domīe ecce mna tua quā habui repoſitā in ſudario) Lyra. mna repoſita ī ſudario ſignificat donū dei a bonis operibus ocioſum (timui eñi te) Ly. Iſte timoꝛ nō eſt niſi puſillanimitas bene agendi (quia hō auſterus es) Lyra. licet eñi modo ſit tempus miſericoꝛdie: ī iudicio tamē erit tempus rigoꝛis ⁊ iuſticie (tollis qd̄ nō poſuiſti ⁊ metis qd̄ nō ſeminaſti) Lyra. quia a p̄latis eccleſie nō ſolū requiruntʳ bona in ꝓpꝛia pſona. ſ; in ſubditis eoꝝ quos tenenť inducere ad bonū (dicit ei. de oꝛe tuo iudico te ſue nequā) Goꝛra. ſtulticia magna eſt peccatū ꝓpꝛiū

mine. mna tua decem mnas acq̄ſiuit. Euge ſerue bone: quia ī modico fuiſti fidelis eris ptātē hn̄s ſup decē ciuitates. Et alter venit dicēs. Domine mna tua fecit q̄nqꝫ mnas. et huic ait. Et tu eſto ſup q̄nqꝫ ciuitates. Et alter venit dicēs. Dn̄e ecce mna tua quā habui repoſita ī ſudario. Timui eī te: quia hō auſterus es: tollis qd̄ nō poſuiſti: ⁊ metis qd̄ nō ſeminaſti. Dicit ei: de oꝛe tuo te iudico ſerue nequā. Sciebas quia ego hō auſterꝰ ſum tollens qd̄ non poſui ⁊ metens qd̄ nō ſeminaui. Et q̄re nō dediſti pecuniā meā ad mēſam ⁊ ego veniēs cū vſuris vtiqꝫ exegiſſeꝫ illā. Et aſtantibus dixit. auferte ab illo mnam ⁊ date illi qui decem mnas habet. et dixerūt illi. Domine decē mnas habet. Dico autē vobis quia omī habenti dabiť ⁊ abundabit

excuſare (ſciebas quia ego homo auſterꝰ ſum) Gloſa. ſi me duꝝ noueras. quare cōmendatū tibi timoꝛē nō incuſſit vt ſcires me diligentius queſiturū (tollens qd̄ nō poſui et metens qd̄ nō ſeminaui) Goꝛra. requirit eī deus bona opa etiā ab eis quibꝰ non dedit gratiā operandi. nec tn̄ deus hoc faciendo iniuſte agit. quia et ſi illi nō recipiunt. ipſe tn̄ paratꝰ fuit dare gratiam (⁊ quare nō dediſti pecuniā meam) .i. dona mea (ad menſam) .i. ad lucrum (⁊ ego veniēs) ſcꝫ ad iudiciū pticulare. i. ad moꝛtē hoīs (cū vſuris exegiſſem eā) .i. cū lucro (⁊ aſtantibꝰ dixit) Goꝛ. i. angelis qui deo iudicanti ſemp aſſiſtūt (auferte ab eo mnam) id eſt gratiaꝫ (da illi q̄ decem mnas habet.) Glo. augeť eñi gratia in eo qui in eo laborat Autoꝛ cōpendij theo. veri. libꝛo. iij. c. vij. ſic dicit. Ne autem aliqd̄ bonū pereat illa bona opa q̄ quis peccando moꝛtificat alijs ſaluandis dabunť. Sicut qñ coꝛpoꝛali moꝛte quis moꝛiť frēs et ꝓpinqui in bonis ſuccedūt. vn̄ Iob. xxvij. Si cōpoꝛtauerit q̄ſi terra argentū ⁊ ſicut lutū pꝛeparauerit veſtimēta. p̄parabit quidē ſ; iuſtus veſtieť illis ⁊ argentum innocens diuidet (⁊ dixerūt ei) ſcꝫ angeli (domine habet decē mnas) quaſi dicerēt ſatis habet (dico autem vobis. quia omni habēti) Goꝛra. ⁊ illo bene vtenti (dabiť) ſcꝫ incrementū eius qd̄ habet (⁊ abundabit) ſcꝫ in futuro. quia ſm apoſtolū. Oculus nō vidit nec auris audiuit nec in coꝛ

hominis aſcendit que ꝑparauit deus diligentib⁹ ſe(ab eo autē q̇ nō hꝫ)ſcꝫ vſum doni collati. ſicut ille piger ſeruus fuit(⁊ qđ habet).i.ipſuꝫ donū (auferet̃ ab eo) Hoꝛ.dare habēti fuit miſericoꝛdie, auferre nō habenti iuſticie.

quinqꝫ)Lyra. qꝛ iſta talenta multiplicauit bene vtendo ꝑdictis donis ad ſui ꝑfectionē ⁊ ꝓximi edificationē(ſilr qui duo talenta accepat).i.aliq̄ ex ꝑdictis donis (lucrat⁹ eſt alia duo) Hoꝛ.et attendit̃ illud lucrū ī merito quo ad ſe.⁊ in edificatione quo ad ꝓximū:⁊ ſic duplicatur bonū acceptū

b Omo quidam peregre ꝓficiſcens ⁊c̃. Mathei.xxv. Hiſtoriā huius euāgelij locut⁹ eſt dñs hieſus xp̃s Anno ei⁹.xxxiij.xi.kal̃.aprił. feria.iij.luna.xij.inditione.vi. Ante initiuꝫ illius euangelij ſcribit ſctū̃s mathe⁹ in eodeꝫ capi.ꝙ xp̃s dixit diſcipul̃ ſuis. Uigilate q̄a neſcitis diē neqꝫ horā Tūc ſtatim ſequit̃ euāgelium hodiernū(Homo quidā ꝑegre ꝓficiſcens) Ly. Hō ille eſt ieſus xp̃s q̇ q̄uis ſm diuinitatē nō poſſit ꝓficiſci de loco ad locū. quia ſic ē vbiqꝫ:ſed tñ ſm humanā naturam ꝑegre ꝓfectus eſt. qñ aſcendit in celū(vocauit ſeruos ſuos) Hoꝛ. educēdo eos in eſſe nature (Et tradidit illis bona ſua)Lyra. ſcꝫ bona nature. bona gratie bona ꝯſcientie ⁊ ſapiē bona potentie. bona opulētie. Et dicunt̃ talenta:quia ꝑ bonū vſū taliuꝫ pōt quilibet ſibi acq̇rere celeſte pꝛemiū (vni dedit q̇nqꝫ talenta. Alij duo. alij vero vnū:vnicuiqꝫ ſm pꝛopꝛiā ꝟtutē ⁊ ꝓfect⁹ eſt ſtatim) qꝛ xp̃s ſm humanitatē mutauit locū celū aſcēdēs (abijt aūt q̇ quinqꝫ talēta acceperat ⁊ lucrat⁹ ē alia

ab eo autē qui non habet:⁊ qđ habet auferet̃ ab eo.

Aliud euangeliū de confeſſoꝛib⁹ ſm Matheū. xxv.

A illo tempoꝛe Dixit ih̃s diſcipulis ſuis parabolā hāc. Hō quidā peregre pꝛoficiſcens vocauit ſeruos ſuos ⁊ tradidit illis bona ſua. Et vni dedit q̇nqꝫ talenta. Alij autē duo. alij ꝟo vnū:vnicuiqꝫ ſm ꝓpꝛiā virtutem. Et ꝓfectus eſt ſtatim abijt autē qui quinqꝫ talenta acceperat ⁊ oꝑatus eſt in eis et lucratus ē alia quinqꝫ Similiter qui duo accepat lucratus ē alia duo. qui aūt vnū acceperat abijt et fodit in terrā ⁊ abſcondit pecuniam dñi ſui. Poſt multū vero tempoꝛis venit dominus illoꝝ ſeruoꝝ et poſuit rationem cum eis. Et accedens qui quinqꝫ talenta acceperat obtulit alia quinqꝫ talenta dicens. Domine quinqꝫ talenta tradidiſti mihi. ecce alia quinqꝫ ſuꝑlucrat⁹ ſum. ait illi dominus eius. Euge ſerue bone et fidelis. quia ſuꝑ pauca fuiſti fidel̃. ſupꝛa

(q̇ aūt vnū acceperat. abijt ⁊ fodit in terrā. ⁊ abſcondit pecuniā dñi ſui) Ly. ille abſcondit in terra qui ꝑdict̃ donis vtit̃ ad mūdi gloriam et tꝑale lucrū ſeu queſtū(poſt multū ꝟo tēpis) Ly. quia longū tēpus eſt ab aſcēſione xp̃i ad celū vſqꝫ ad aduentū eius ad iudiciū (venit dñs) Hoꝛ. ꝑ ſeipſum non ꝑ vicarium (ſeruoꝝ illoꝛū) quib⁹ bona ſua cōmiſit(⁊ poſuit rōnē cū eis) vt patet Luce. xvi. Redde rōnē villicationis tue Lyra. quia tunc diſtricte exiget rationem de de bonis ab eo collat̃ (⁊ accedens qui q̇nqꝫ talenta acceperat obtulit alia quinqꝫ talen dicens. domine quinqꝫ talēta tradidiſti mihi. Ecce alia quinqꝫ ſuperlucratus ſum) Hoꝛra. id eſt multiplicata ſunt merita ex gratia tua et vſu liberi arbitrij (Euge ſerue bone et fidelis) querens in ſuis actib⁹ domini gloriam ⁊ non ꝓpꝛiam laudem (quia ſuꝑ pauca fuiſti fidelis) Ly. omnia bona ī hac vita homini collata pauca ſūt reſpectu bonoꝝ gloꝛie (ſupꝛa multa te con/

ſtituã)qꝛ in celo confert homini bonũ in
finitũ(intra in gaudiũ dñi tui)Horrã. vt
ſit ex omni pte gaudiũ. Surſum ex viſiõe
dei. Deorſum ex cõſideratione inferni. in
terius ex gloria cõſcientie. exterius ex de
core omnis creature.
(Acceſſit aũt ⁊ q̃ duo
talẽta acceperat. ⁊ ait
dñe duo talenta tradi
diſti mihi. Ecce alia
duo lucrat⁹ ſum) Hor
ra. duplicando bona.
ſcȝ bonũ ſapiẽtie a me
diffundendo in proxi/
mũ per verbum predi
cationis. Bonũ ope/
rationis a me diffun/
dendo in proximũ per
exemplum edificatio/
nis(Ait illi dominus
eius. Euge ſerue bo/
ne ⁊ fidelis ſuper pau
ca fuiſti fidelis. ſupra
multa te conſtituaȝ in
tra in gaudium domi/
ni tui)de q̃ dicit Ber/
nardus in li. de conſi/
deratione. Qualis pu
tas tunc erit ſplendor
animarum. quando ſo
lis ſplendorem habe/
bit lux corporuȝ. Nul
la enĩ ibi triſticia. nul
la anguſtia. nullus do
lor. nullus timor. nul
l⁹ ibi labor. nll'a mors
ſed perpetua ſanitas
ſemp pſeuerabit.

v Igilate qꝛ ne
ſcitis qua ho
ra ⁊c̃. Math.
xxiiij. hec verba ſancti
euangelii locut⁹ ẽ do/
minus ieſus xp̃s. An
no eius. xxxiii. xi. kal'.
aprilis. feria. iii. luna.
xii. inditione. vi. Ante
intium illi⁹ euangelii
ſcribit. s. Mathe⁹ in eodẽ ca. Celũ ⁊ ter
ra tranſibũt ṽba aũt mea nõ tranſibunt.
Tũc ſequit̃ euang. hoȝ. (Vigilate qꝛ ne

multa te conſtituam ĩtra in
gaudiũ domini tui Acceſſit
aũt ⁊ q̃ duo talenta accepe=
rat. ⁊ ait. dñe duo talẽta tra
didiſti mihi. Ecce alia duo
lucrat⁹ ſum. ait illi dñs eius
Euge ſerue bone ⁊ fidelis.
qꝛ ſupra pauca fuiſti fidelis
ſupra multa te cõſtituã in/
tra in gaudiũ dñi tui.

Aliud euãgeliũ de ꝯfeſſo
rib⁹ ſm Math. xxiiij.

In illo tempore

Dixit hieſus diſcipulis ſuis
Vigilate quia neſcitis qua
hora dñs veſter ventur⁹ ſit
Illud enim ſcitote quoniaȝ
ſi ſciret paterfamilias qua
hora fur venturus eſſet vi/
gilaret vtiq̃ȝ ⁊ non ſineret p
fodi domum ſuam. ideo et
vos eſtote parati. quia ne=
ſcitis qua hora fili⁹ homĩs
ventur⁹ eſt. Quiſputas eſt
fidelis ſeru⁹ ⁊ prudens. quẽ
cõſtituit domin⁹ ſuper fami
liã ſuam. vt det illis cibũ in
tempore. beatus ille ſeruus
quem cum venerit dñs eius

ſcitis qua hora dñs vr̃ ven. ſit)Hor. ſ. ad
mortẽ cuiuſlibet hoĩs vtȝ Eccle. x. neſcit
hõ finẽ ſuũ ⁊c̃. (hoc aũt ſcitote qm̃ ſi ſci/
ret paterfa. qua hora fur veniret)Hor. id
eſt mors q̃ fur dicit̃ ꝓpter improuiſuȝ ad
uentũ. vtȝ Apoca. iij.
Veniam tibi tanq̃ȝ fur
(vigilaret vtiq̃ȝ)ne in
peccato mortali more
ret̃. qꝛ mors peccatoꝝ
peſſima(⁊ nõ ſineret p
fodi domũ ſuã) Hor.
i. cũ violentia animaȝ
a corpore extrahi. ſed
ſponte exire. Vñ Criſ.
qñ anĩe peccatrices in
corpore q̃ſi in proprio
domicilio delectãt̃ ve
niens cum ſñia dei an
gelus mort' perfodit
corp⁹ ⁊ animã violen
ter auellit. Anime aũt
iuſte que q̃ſi in exilio
ibi ſunt veniente ſñia
nõ pfodiunt̃ ſed reuer
tunt̃ gaudentes(ideo
q̃ȝ ⁊ vos eſtote parati)
ſcȝ ſine macula cordis
(qꝛ q̃ hora non puta/
tis filius homĩs ven/
turus eſt)Horra. ſcili
cet ad iudicium parti
culare in morte(quiſ/
putas eſt fidelis ſeru⁹
⁊ prudens. quẽ conſti
tuit domin⁹ ſuper fa/
miliã ſuã). ſ. in officii
ſui ſuſceptõne (vt det
illis cibum in tempo/
re)Horra. triplicẽ ci/
bum. verbi exempli. et
tpalis ſubſidii. Vel ſȝ
Ly. vt det illis cibum
in tempore. id eſt auxi
lium ad quod quilibȝ
tenetur. Unde Eccle.
xxvij. Cuilibet manda
uit deus de proximo
ſuo. (beatus ille ſeruus quem cum vene
rit dominus eius)Lyra. querens in mor
te rationem ſui ſeruitij.

inuenerit ſic facientẽ Amen dico vobis ſuper omnia bona ſua cõſtituet eum.

Incipiunt euang. de virginibꝰ ſm Math. xiij.

In illo tempore

Dixit hieſus diſcipulis ſuis parabolã hanc. Simile eſt regnum celorũ theſauro abſcondito in agro. quẽ q̃ inuenit homo abſcondit et p̃ gaudio illiꝰ vadit ⁊ vendit vniuerſa que habet ⁊ emit agrũ illũ Iterũ ſile ẽ regnũ celoꝝ hoĩ negociatori querenti bonas margaritas. inuenta aũt vna p̃cioſa margarita abijt ⁊ vendidit vniuerſa q̃ hũit ⁊ emit eã. Iteꝝ ſimile eſt regnũ celoꝝ ſagene miſſe in mare. ⁊ ex oĩ genere piſciũ cõgreganti. quã cum impleta eſſet educẽtes ⁊ ſecus littꝰ ſedentes elegerũt bonos in vaſa ſua. malos autẽ foras miſerunt. ſic erit in cõſummatione ſeculi

(inuenerit ſic facientẽ) Ly. i. in actibus charitatis ſe exercentẽ. qꝛ ꝑ talia mereť eternã beatitudinẽ (amẽ dico vobis ſuꝑ oĩa bona ſua cõſtituet eũ) qꝛ beatitudo ẽ ſtatꝰ oĩm bonoꝝ aggregatione ꝑfectꝰ. vt dr in li. de cõſol. phil. Gor. Bona p̃ntia ſunt ꝑticularia ⁊ imꝑfecta. ſ; bona celeſtia ſũt bona cõmunia ⁊ ꝑfecta. Nunc eñ ex ꝑte ꝯgſcimus: ex ꝑte diligimꝰ ſ; tũc ĩ futuro ꝑfecte ⁊c̃.

Simile eſt regnũ celorum Mat. xiij. Hyſtoria huiꝰ euangelij facta eſt in aprili. Anno xp̃i. xxxiij. inditiõe ſexta. Ante initiũ illiꝰ euãgelij ſcribit ſanctꝰ matheꝰ in eodẽ ca. q̃ xp̃s dixit. Iuſti fulgebũt ſicut ſol in regno patris eoꝝ. Tũc poſtmodũ ſequiť euangeliũ hodiernũ (Simile eſt regnũ celoꝝ theſauro abſcondito ĩ agro) Gorra. ad laudẽ virginũ exponiť parabola iſta ſic theſaurꝰ ĩ agro eſt virginitas in carne ij. Coꝝ. iiij. habemus theſaurum iſtum in vaſis fictilibꝰ. Vñ Aug. Facite qd̃ poteſtis ne virginitatꝭ bonũ a vobis pereat cui facere ñ poteſtis vt redeat. vel ſm Greg. Theſaurus eſt celeſtis regni deſideriũ (quẽ qui ĩuenit hõ abſcondit: ⁊ p̃ gaudio illius vadit) Gor. pedibꝰ mentis ip̃m affectando (⁊ vendit vniuerſa q̃ habet). ſ. tꝑalia ꝯtẽnendo. vt ꝑ3 Mathei. xix. ſi vis ꝑfectꝰ eſſe vade et vende omnia q̃ habes ⁊ da paupibꝰ (et emit agrum) Gorra. totaliter celeſtibus inhiando (Iterum ſimile eſt regnum celoꝝ homini negociatori q̃renti bonas margaritas). i. dulcedinẽ vite celeſtꝭ (inuenta aũt vna p̃cioſa margarita) Gor. i. xp̃m ⁊ ſ; h̃ xp̃c dr margarita ſic̃ eĩ naſciť margarita ex roze celeſti concha marꝭ ſe aperiente. Sic xp̃s virtute ſp̃ũſſancti in Maria conſentiente Eſa. xlv. Rorate celi deſuꝑ ⁊ nubes pluant iuſtu3 aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatorem (abijt et vendidit omnia que habuit.) Gorra. ꝑ contemptum terrenorum. ad Philipẽ. iii. omnia arbitror vt ſtercora. vt chriſtum lucrifaciam. (⁊ emit eam.) per ornatum ⁊ deſiderium eternoꝝ. vt pat3 Phil. i. deſideriũ habens diſſolui ⁊ eſſe cũ chriſto (Iterum ſimul eſt regnũ celorum) Lyra. id eſt ſtatꝰ eccleſie militãtis (ſagene miſſe in mare) Gorra. id ẽ doctrine diuulgate in mundum (⁊ ex om̃i genere piſciũ) Gorra. id eſt hominũ (cõgreganti). ſ. bonoꝝ ⁊ malorũ. pauperũ ⁊ diuitũ iuuenũ ⁊ ſenum (quã cum impleta eſſet) Gor. qd̃ erit in fine ſeculi quãdo implebitur numerus electoꝝ (educentes ⁊ ſecus littus ſedentes elegerunt bonos in vaſa ſua. malos autem foras miſerunt. ſic erit in cõſummatione ſeculi) Lyra. ſicut eñ nõ diſtinguũť boni piſces a malis q̃diu ſagena eſt intra aquã. ſic in eccleſia preſenti admixti ſunt mali cum bonis. ſ; in fine mundi ſagena traheť ad littus per apertũ iudiciũ. qꝛ tunc erũt manifeſta abſcõdita cordiũ. ⁊ tunc. ſ. ĩ iudicio

Exibunt angeli ꝛ ſeꝑabunt malos de medio iuſtorū. et mittēt eos in caminū ignis. Ibi erit fletꝰ ꝛ ſtridor dētiū. Intellexiſtis hec oīa. dicūt ei: etiā: ait illis. ideo oīs ſcriba doctꝰ in regno celoꝝ ſimilis eſt homini patrifamilias qui profert de theſauro ſuo noua et vetera.

Aliud euangeliū de virginibus ſm Matheū. xxv.

In illo tempore Dixit ihs diſcipulꝭ ſuis parabolā hanc. Simile ē regnū celoꝝ decē virginibꝰ q̄ accipientes lāpades ſuas. exierunt obuiā ſponſo ꝛ ſponſe. q̄nq; aūt ex eis erāt fatue. et quinq; prudētes. Sz q̄nq; fatue acceptis lampadibus nō ſumpſerūt oleum ſecum. Prudētes vo accepeꝝt oleū in vaſis ſuis cū lāpadibus.

(exibunt angeli ꝛ ſeꝑabūt malos de medio iuſtoꝝ. ꝛ mittēt eos in caminū ignis. ibi erit fletꝰ ꝛ ſtridor dentiū) fletꝰ ſcz ꝓpt ardorē. ꝛ ſtridor dentiū ꝓpter frigus (Intellexiſtis hec oīa) Lyra. q. d. ad vos ꝑtinet intelligere q̄ alios debetis docere viā ſalutis (dicūt ei. etiā. ait illis. ideo oīs ſcriba) vnde Augꝰ. Apl'i ſunt ſcribe ꝛ notarij xp̄i. verbum dei ſignātes ī tabulis cordis (doctꝰ) .i. lr̄atus ꝛ a deo inſpiratus (ī regno celoꝝ) .i. in eccleſia militante (ſimilis ē hoī patrifamilias) Ly. quia ſicut pr̄familias habet paſcere filios pane corporali. ſic iſte paruulos filij dei pane ſpirituali (q̄ ꝓfert d̄ theſauro ſuo) Ly. i. de ſcientia in corde abſcondita (noua ꝛ vetera). i. autoritates ꝛ ꝓceſſus veteris ꝛ noui teſtamenti.

S Imile ē regnū celoꝝ decē virginibus q̄ ꝛc̄. Mathei. xxv. Hiſtoria huius euangelij facta eſt Anno xp̄i. xxxiij. xi. kal'. aprilis. feria t̄cia. luna. xij. inditione. vi. Ante initiū illiꝰ euangelij ſcribit ſanctꝰ matheus in. xxiiij. capitulo. Si em̄ malus ſeruꝰ dixerit ī corde ſuo moram faciet dn̄s meus venire: ꝛ ceperit ꝑcutere conſeruos ſuos manducet autē et bibat cū ebrijs: veniet dn̄s ſerui illius in die qua nō ſperat: ꝛ hora qua ignorat: et diuidet eū ſcz ſeparando animā a corpore in morte ipſius partēq; eius ponet cū hypocritis. id eſt cū falſis chriſtianis. ſeparando eū a beatis ꝛ coniungendo ip̄m cū damnatis. Ibi erit fletus ꝛ ſtridor dentium. Tunc ſtatim ſequit̄ euangelium hodiernū (Simile eſt regnum celoꝝ) Lyra. id eſt eccleſia militans quantū ad ſtatum contemplatiuū (decem virginibus) id eſt contēplatiuis. Lyra. virginitas em̄ ſignificat vitā contemplatiuā: quia ſicut caſtitas eleuat mentē a carnalibus ꝛ diſponit intellectum ad contemplationē veritatis. ſic ecōtrario luxuria depmit mentē ꝛ cauſat ebetudinem intellectꝰ. ꝛ ſic reddit hominez quaſi beſtialem: ꝓpter qd̄ dicitur primo ethicorū. Vita voluptuoſa vocatur vita pecuduz (q̄ accipientes lampades ſuas) Horra. acceptio lampaduz eſt oſtenſio operum vt ſint alijs in exemplū (exierūt obuiam ſponſo) id eſt xp̄o. (ꝛ ſponſe) id eſt eccleſie (quinq; autē ex eis erāt fatue: ꝛ q̄nq; prudentes) Lyra. v̄gines em̄ prudentes ſunt cōtemplatiui ſeu religioſi qui opera ſua bona ad finē debitū ordināt ſcz principalit̄ ad gloriam dei et ad ſalutem ꝓpriam ꝛ ad edificationem ꝓximi. Econtrario fatue virgines dicunt̄ que ꝓpriam gloriam ꝛ fauorem hominum querūt in ſuis bonis operibus. Et merito dicunt̄ fatue virgines: quia bona opera ſua ꝑdunt ꝓpter defectū intentionis recte (ſed quinq; fatue acceptis lāpadibꝰ) Horra. i. operibus de genere bonorū (nō ſumpſerūt oleū ſecū) in quo ſignat̄ charitas. Sicut em̄ oleū natat ſuper omnes liquores: ſic charitas ſuꝑ oēs v̄tutes (prudentes vo ſumpſerūt oleuz ſecū in vaſis ſuis) id eſt charitatē (cū lampadibus) i.

Morã autẽ faciente ſponſo dormitauerũt oẽs ⁊ dormierunt. Media aũt nocte clamor factꝰ ẽ. Ecce ſpõſus venit exite obuiã ei. Tũc ſurrexerũt oẽs ꝟgines ille ⁊ ornauerũt lãpades ſuas. Fatue aũt ſapiẽtibꝰ dixerũt date nobis de oleo veſtro qꝛ lampades nr̃e extinguũt. Rñderũt prudentes dicẽtes. Ne forte nõ ſufficiat nobis et vobis. Ite potiꝰ ad vendẽtes ⁊ emite vob. dũ aũt irẽt emere. venit ſponſus. ⁊ q̃ ꝑate erãt intrauerũt cũ eo ad nuptias. ⁊ clauſa ẽ ianua. Nouiſſime veniũt ⁊ reliq̃ ꝟgines dicentes. dñe dñe aperi nob. At ille rñdẽs ait. Amẽ dico vob Neſcio vos. vigilate itaqꝫ quia neſcitis diẽ neqꝫ horã.

tum operibꝰ ſuis. quaſi diceret ex charitate ꝑfecerunt opera ſua bona (morã autem faciente ſponſo dormitauerũt oẽs ⁊ dormierunt) Mora iſta eſt decurſus temporis ab aſcenſione xp̃i vſqꝫ ad diẽ iudicii) Quod tempus ꝓpter longitudinem vocatur mora. Jam enim durauit per mille quadringentos et. xcvi. annos Et reſiduum eſt nobis incertũ. Jn hoc autem tẽporis interuallo moriuntur omnes homines tam boni q̃ꝫ mali: que quidẽ mors deſignatur hic ꝑ dormitionem quia ita faciliter excitabuntur a morte per chriſtũ ad iudiciũ venientẽ. ſicut homo excitat alium hominẽ dormientẽ (media autem nocte) Lyra. non intelligitur per hoc ꝙ iudiciũ extremũ ſit celebrandũ ĩ nocte: ſed de die ſicut dicit apoſtolus primo Cor. iij. Dies domini declarabit ⁊c̃. Sed quia tempus iudicij ẽ nobis occultum. ideo hic ſignatur per mediã noctem quia illa que fiunt media nocte ſunt hominibus occulta (clamor factus eſt) Lyra. id eſt vox xp̃i vel angeloꝝ ad vocandũ mortuos ad iudiciũ (tunc ſurrexerũt oẽs virgines ille) Lyra. quia omnes reſurgent boni ⁊ mali vt appareant in iudicio chriſti. (et ornauerunt lampades ſuas) Horra. id eſt apud ſe cogitauerũt opera ſua pro quibꝰ remuneratõnẽ expectabant. Unde Grego. ornãt lãpades: quia apud ſe opa ſua nũerant ꝓ quibus eternã beatitudinem recipere ſperauerunt (fatue autem) ſcilicet virgines (ſapientibus dixerunt. date nobis de oleo veſtro: quia lãpades noſtre extinguunt) Lyra. iſta petitio vana et reſponſio negatiua ſignant ꝙ nullꝰ poterit ad alium quantũcunqꝫ iuſtum recurrrere ꝓ auxilio nec aliq̃s quantũcũqꝫ iuſtus poterit alium iuuare: ſed ſibi ſoli ſufficiet iuſticia ſua. Unde Hieronymus Jn futuro vnuſquiſqꝫ pro operibꝰ ſuis mercedẽ accipiet: nec poſſunt in die iudicij aliorum virtutes aliorum vicia ſubleuare: ⁊ hoc eſt quod ſubditur (ne forte non ſufficiat nobis et vobis: ite potiꝰ ad vendentes ⁊ emite vobis) Unde Ambroſius. vendũt oleum q̃ adulando animas ĩ errorem mittunt. de quo dicitur in pſalmo. cxl. Oleum autẽ peccatoris non impinguet caput meũ ⁊c̃. (dum autem irent emere venit ſponſus) Lyra. i. xp̃s ad remunerationẽ bonorum (et que parate erant) Lyra. per bona opera in charitate facta (intrauerũt cũ eo ad nuptias) id ẽ ad celeſtem gloriã ⁊ clauſa eſt ianua) Hor. ianua inquit miſericordie ad indulgendum que modo omnibus aperitur. Janua glorie ad ĩtrandum que modo omnibus penitentibus reſeratur (nouiſſime) id eſt nimis tarde (veniunt ⁊ relique virgines dicẽtes. Domine domine aperi nobis) Lyra. per hoc qđ vocant eũ dominũ ſignatur ꝙ crediderunt in chriſtum. Sed quid prodeſt ore inuocare ſi opere neges (At ille reſpondens ait. Amen dico vobis neſcio vos) Lyra. ſcilicet noticia approbationis qua ſoli electi a deo cognoſcuntur (vigilate itaqꝫ) Horra. ſcilicet anteqũ veniat ſponſus (quia neſcitis diem neqꝫ horam) ſcilicet mortis veſtre.

Ego ſum panis viuus qui de celo deſcendi. Johãnis. vi. Hec verba ſancti euangelij de ſeipſo locutus eſt dñs ieſus xp̄s. Anno eius. xxxij xvi. kal. maij. feria. iij. luna. xxiiij. inditione v. Añ initiũ illiꝰ euangelij ſcribit ſanctꝰ Johannes in eodẽ capitulo ꝙ iudei murmurabant de illo ꝙ xp̄s dixit. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcẽdi. ⁊ dicebant. Nonne h̄ ẽ ieſus filiꝰ Joſeph cuiꝰ nos nouimus patrem ⁊ matrẽ. Quomodo ergo dicit hic. quia de celo deſcendi. Reſpondit ei ieſus et dixit. Nolite murmurare inuicẽ; nemo poteſt venire ad me: niſi pat̃ qui miſit me traxerit illum. Tunc poſtmodũ ſequit̃ euangeliũ hodiernum (ego ſum panis viuus) Thomas. viuificans comedentẽ Iſte eñ cibus ſiue panis in manducantem non conuertit̃: ſed eũ in ſe conuertit: ſicut dictum eſt ſancto Auguſtino. Nec tu me mutabis in te ſicut cibũ carnis tue: ſed tu mutaberis ĩ me (qui de celo deſcendi) Thomas. vt eſſem panis hominum: qui eram panis angeloꝝ. Unde in pſalmo. lxxvij. Panẽ angeloꝝ manducauit homo (ſi quis mãducauerit ex hoc pane viuet ineternũ) in preſenti ꝑ gratiã ⁊ in futuro per gloꝛiam (⁊ panis quẽ ego dabo caro mea eſt pꝛo mundi vita) Thomas. bene dicit ꝓ mundi vita. quia vtilitas huius ſacramenti eſt non ſolũ ipſius ſumentis ⁊ celebꝛantis: ſed cõmunis totius eccleſie: quod non contingit in alijs ſacramentis. Nam baptiſmus ſolum pꝛodeſt ſuſcipienti. Euchariſtia vero non ſolum celebꝛanti. ſed etiam omnibus ꝓ quibus oꝛat, ⁊ qui ſunt de coꝛpoꝛe eccleſie. ſiue ſint viui ſiue defuncti. Et ratio ẽ: quia in alijs ſacramẽtis continet̃ virtus ⁊ efficatia verbi incarnati: hic autẽ continetur ipſe xp̄s fons et plenitudo ſanctitatis: et ideo plus extendit ſe virtus eius (litigabant ergo iudei ad inuicem dicẽtes. Quomodo hic poteſt nobis dare carnẽ ſuã ad mãducandũ) Thomas. litigatio erat de hoc ꝙ carnem ſuã panẽ dixerat. Intelligebant eñ ꝙ caro ſit dentibꝰ laceranda. Et ideo reputabant hoc impoſſibile ⁊ incõueniens (dixit ergo eis hieſus. Amen amen dico vobis. niſi manducaueritis carnem filij hominis) Lyra. ſicut eñ in vita coꝛpoꝛali cibus eſt neceſſarius ad vitã conſeruandam. Ita in vita ſpirituali hoc ſacramẽtum eſt neceſſariũ: q̄a eſt vite ſpiritualis conſeruatiuum: quia ſicut baptiſmus eſt quedaꝫ regeneratio ſpiritualis: ita euchariſtia eſt quedaꝫ ſpiritualis nutritio (⁊ biberitis ſanguinem eius non habebitis vitam in vobis) Lyra. non eſt intelligendũ ꝙ hoc ſacramentũ ſub vtraqꝫ ſpecie fidelibus ſit exhibendũ: ſed tantũ hoc modo a ſacerdotibus eſt ſumendum licet eñ in pꝛimitiua eccleſia populus ſb̄ vtraqꝫ ſpecie cõmunicaret: tamen poſtmodum ꝓuide oꝛdinatũ eſt vt populus non cõmunicet ſub ſpecie vini ꝓpter periculũ effuſionis. Et etiã quia ſm beatum Thomam de aquino in. iiij. diſt. x. ꝓpter naturalem concomitantiam ſub vtraqꝫ ſpecie ſcꝫ panis ⁊ vini eſt totus xp̄s. ergo qui cõmunicat coꝛpoꝛi cõmunicat ⁊ ſanguini cũ ſub vtraqꝫ ſpecie totus xp̄s continet̃. ſcꝫ ſm coꝛpus animã ⁊ deitatẽ (qui manducat meã carnem ⁊ bibit meũ ſanguinem)

In feſto coꝛpis xp̄i. Euãgeliũ ſm Johan. vi.

In illo tempoꝛe Dixit ieſus turbis iudeoꝛũ. Ego ſũ panis viuꝰ q̄ de celo deſcẽdi. Si q̄s mãducauerit ex hoc pane viuet ineternũ. ⁊ panis quẽ ego dabo caro mea ẽ ꝓ mũdi vita Litigabãt ḡ iudei adinuicẽ dicentes. Quõ põt hic dare nobis carnẽ ſuã ad manducandũ. Dixit ḡ eis ieſus Amen amen dico vobis niſi mãducaueritis carnẽ filij hoĩs ⁊ biberitis ſanguineꝫ eiꝰ nõ habebitis vitaꝫ in vobis. Qui manducat meam carnẽ ⁊ bibibit meũ ſangui

ſupple digne(habet vitā eternam)Lyra. dicit quia habet deum inhabitantem qui eſt vita eterna(et ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die)Thomas.quantū ad glo/riam corporis.

d Jxit martha ad hieſum dn̄e ⁊c̄. Joh.xi. Hyſto/ria hui⁹ euāgelij facta eſt anno xp̄i.xxxiij.quīto yd⁹ marcij.feria.vi luna.i. Inditione.vi. Ante initiū illi⁹ euangelij ſcribit ſctūs iohā nes in eodē capitulo. q̄ xp̄s dixit diſcipulis ſuis.Lazarus mortu⁹ eſt.⁊ gaudeo ꝓpt̄ vos. vt credatis. quia non eram ibi:ſ; eam⁹ ad eū venit itaq; ieſus ⁊ in/uenit eū quatuor dies in monumēto hn̄tē⁊c̄. Tunc ſequit̄ euange/lium illud (Dixit martha ad hieſum.Dn̄e ſi fuiſſes hic frater me⁹ non fuiſſet mortuus) Tho.q.d.Tu es fons vite.ergo mors nō habuiſſet locum in p̄ntia tua(ſ; et nunc ſcio)li/cet frater me⁹ ſit mor/tuus et ſepultus fide certa teneo (quia quecūq; popoſceris a deo dabit tibi deus).q.d. poteras repellēdo mortem vitam conſeruare potes ⁊ vitā ꝑditā re/ſtaurare. Unde Aug. Non dixit: rogo te vt reſuſcites fratrē meū. Nō enim ſciebat ſi re/ſurgere fratri ſuo vtile erat(dixit ei ih̄s reſurget frater tu⁹)Ly.ſed illa ītellexit hoc de re/ſurrectione futura ī fi/ne mūdi. ideo ſequit̄. (dicit ei martha, ſcio

quia reſurget in reſurrectōe in nouiſſimo die)Tho.q.d.ſcio reſurrectionē genera/lem oīm hoīm futurā.⁊ neſcio vtrū de il/la generali loqueris vl' de ſpeciali fratris mei.ſciebat aūt de doctrina xp̄i. quia ſm Cryſ.a xp̄o de illa ge/nerali reſurrectōne audiuit:vel etiā quia ex ſcriptur̄ legis ⁊ ꝓphe/tarū.de illa generali re ſurrectione edocta fuerat (dicit ei ieſus ego ſum reſurrectio ⁊ vita) .i.cauſa reſurrectōnis quātū ad corp⁹ ⁊ vita quātū ad animā (qui credit in me)q̇ ſum vi/ta(etiā ſi mortuus fuerit)ſcz per pctm̄ in aīa (viuet) ſcz vita gr̄e in p̄nti(⁊ om̄is q̇ viuit ⁊ credit in me nō morietur ineternū) Tho.et ſi moriat̄ morte corporis que eſt mors nature.nō tn̄ morte eterna q̄ eſt mors gehēne(credis hoc) Aug⁹. xp̄us ſciēs fidē ipſi⁹ ꝯfeſſionē ei⁹ reqrit et hoc ad meritū ſalut̄.Rom̄.x. corde credit̄ ad iuſti/ciā:ore aūt cōfeſſio fit ad ſalutē(ait illi vtiq; dn̄e) ſupple oīa credo (ego credidi : quia tu es xp̄s filius dei viui) Lyra.ſcz naturalis(q̇ in hunc mundū veni/ſti) ſcilicet per carnis aſſumptionem.

a Men amen dico vobis:quia venit hora et nunc eſt qn̄ mortui audient ⁊c̄. Johānis.v. Hec ⁊ ſequētia euāgelia iuxta hyſtorias ſu/as dicta ſūt a dn̄o hieſu chriſto. Anno eius xxxij. xviij. kal'.Maij.

nem habz vitam eternā.Et ego reſuſcitabo eum in no/uiſſimo die.

Sequit̄ euāgeliū ꝑ defū/ctis qđ legit̄ p̄ſente funere. aut in depoſitiōe defuncto/rū ſm Johan.xi.

In illo tempore

Dixit martha ad ieſuz. Domine ſi fuiſſes hic frater meus non fuiſſet mortuus.Sz et nunc ſcio quia quecunq; popoſceris a deo dabit tibi deus.Dicit ei hieſus. reſur/get frater tuus Dicit ei martha.ſcio.quia reſurget in reſurrectione in nouiſſimo die dicit ei hieſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita.qui credit in me etiam ſi mortuus fuerit viuet.Et omnis qui viuit ⁊ credit in me non moriet̄ in/eternum.Credis hoc. Ait illi.vtiq; domine.ego credi/di.quia tu es chriſtus filius dei viui qui in hunc mun/dum veniſti.

Aliud euāgeliū pro defū/ctis ſm Johan.v.

In illo tempore

Dixit ieſus diſcipulis ſuis.

feria tercia.luna.xxiiij.inditõne.v. Ante initiũ illius euangelij ſcribit ſctũs iohannes in eodẽ capitulo:ꝙ ipſe pater diligit filiũ et oĩa demonſtrat ei que ipſe facit et maiora his demonſtrabit ei opa ⁊ vos miremini pre magnitudine.quaſi dicẽt.vos miremini ꝙ ſanaui paraliticũ q̄ habuit.xxxviij ãnos in ĩfirmitate ſua ſꝫ maiora faciã:quia ſuſcitabo mortuos.Tũc poſtmodũ ſequit̃ euangeliũ hodiernũ(Amẽ amen dico vobis quia venit hora) ſcꝫ in fine mũdi(⁊ nũc eſt)etiam in pñti(qñ mortui audient vocem filij dei) Ly.quia ad vocez filij aliqui in pñti ſunt reſuſcitati.vt filiꝰ vidue vt patet Luc̃.vii. Et filie archiſynagogi. vtꝫ Math.ix. Et etiã lazarus vt patet Johã.xi. Sed in futuro ⁊ ĩ fine mũdi oẽs reſurgent et trãſibunt de morte ad vitã.vñ aplꝰs.i.Coꝝ. xv. Omñs quidẽ reſurgemus(ſicut eñ pr̃ hꝫ vitã ĩ ſemetipo Hoꝛ.ſ. ꝑ eſſentiã ⁊ in hoc xp̃s oſtendit equalitatẽ ſui cũ patre(et poteſtatez dedit ei iudiciũ facẽ) ſcꝫ inquantũ hõ(quia filius hoĩs eſt)Ly.ſcꝫ ab oĩbus viſibilis ĩ iudicio bonis et malis. (nolite mirari hoc q̃a venit hora in qua oẽs q̄ in monumẽtis ſunt audient vocẽ eius)hoc fit in generali reſurretione oĩm hoĩm qñ oẽs reſurgẽt ad vocẽ eius.i.ad imperiũ eius.vñ ps̃.lxvii dabit eñ voci ſue vocẽ virtutis(⁊ procedent q̄ bona fecerũt ĩ reſurrectionẽ vite) Ly.hoc addit̃ ad denotandũ ꝙ fides ſine opibus nõ ſufficit ad ſalutẽ (qui vero mala egerũt)Tho.i.mala acta ꝑ penitentiam nõ emẽdauerũt (in reſurrectionẽ iudicij)id eſt in eternam damnationẽ vt patet Mathei.xxv.capi. Ibunt hi in ſupplicium eternũ:iuſti autẽ in vitam eternã.

Amẽ amen dico vobis.quia venit hora ⁊ nunc eſt quando mortui audient vocẽ filij dei ⁊ q̄ audierint viuent.Sicut eñ pat̃ habet vitã in ſemetipſo ſic dedit ⁊ filio vitã habere in ſemetipſo ⁊ ptãtẽ dedit ei iudiciũ facere quia filiꝰ hoĩs eſt. Nolite mirari hoc.quia venit hora in qua oẽs q̄ in monumẽtis ſũt audient vocẽ eiꝰ. Et ꝓcedent q̄ bona fecerũt ĩ reſurrectionem vite. q̄ vo mala egerũt in reſurrectionẽ iudicij.

Aliud euangeliũ pro defunctis ſm̃ Johannẽ.v.

IN illo tempore Dixit hieſus diſcipulis ſuis et turbis iudeoꝝ. Sicut eñ pr̃ ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat ſic ⁊ filius quos vult viuificat. Neqꝫ eñ pr̃ iudicat queq̄ꝫ.ſed omne iudiciũ dedit filio.vt oẽs honorificẽt filiũ ſicut honorificãt patrẽ

Sicut eñ pater ſuſcitat mortuos et viuificat ſic et filius quos vult viuificat. Johãnis.v. Ante initiũ huiꝰ euangelij ſcribit ſanctus iohannes in eodem capitulo ꝙ hieſus ſanauit quendã infirmũ q̄ habuit.xxxviij. annos in ĩfirmitate ſua ꝓpterea ſequebant̃ eum iudei. quia hec faciebat. hieſus autem reſpondit. Pater meus vſqꝫ modo opatur et ego operor ꝓpterea ergo mag̃ querebant eũ iudei interficere. quia nõ ſolũ ſoluebat ſabbatuꝫ.ſed ⁊ patrẽ ſuũ dicebat deum equalem ſe faciẽs deo. Tunc poſtmodũ ſequit̃ euangeliũ illud (ſicut eñ pater ſuſcitat mortuos et viuificat)Lyra. quod eſt diuine virtutis(ſic et filius quos vult viuificat)ſcꝫ per potentiam ei equalem. vnde primo Regũ.ij. Dominꝰ mortificat et viuificat ⁊c̃. Item Deuteronomij.xxxij. Ego occidã et ego viuere faciam. (neqꝫ ei pater iudicat queq̄ꝫ)Lyra.ſcꝫ ſeorſum a filio cum ſit eoꝝ vna operatio (ſed omĩe iudiciũ dedit filio)vt pꝫ Act̃.x. Ipſe eſt q̄ cõſtitutꝰ ẽ a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ(vt oẽs honorificẽt filiũ ſicut honorificant patrem)Tho.ſicut eñ pater ⁊ filius ſunt equales in autoritate ⁊ poteſtate,ſic debẽt eſſe equales in glĩa ⁊ honore

(qui nō honorificat filiū non honorificat patrē qui miſit illū) Gar. Rō quare pater vult filiū honorari. quia honor filij ē honor p̄ris. ꝛ ecōuerſo (Amē amē dico vob̄ quia q̄ verbū meū audit. et credit ei q̄ me miſit) Ly. fide formata (habet vitā eternā) Ly. ſcꝫ cauſalit̄. qꝛ hꝫ grām q̄ facit eū dignū vita eťna (ꝛ in iudiciū nō venit) ſcꝫ ꝯdēnationis (ſ; trāſit a morte) Gor. i. de p̄ntivita que mors ē (in vitā) Lyra qꝛ oportet ſoluere debitū nature anteq̄ꝫ veniat ad vitā glorie.

Mne qȯ dat mihi p̄r ad me ꝛc̄. Joh̄. vi. Añ initium illꝰ euangelij dixit ieſus diſcipul̄ ſuis. Ego ſum panis vite. q̄ venit ad me non eſuriet. ꝛ qui credit in me nō ſitiet vnq̄ꝫ. Tūc ſeq̄tur euāge. illud (Omē qȯ dat mihi p̄r ad me veniet) ꝑ fidē formatā Nā fides ē fundamentū oīm meritoꝝ (et eū q̄ venit ad me.) Tho. i. ad fidē ꝛ grām meriti (nō eijciam foras) i. nunq̄ꝫ ſubtraham ei grāꝫ nec amiciciā meā ab ipſo diuidā. dūmodo ipſe per pctm̄ grām meā nō expellat (quia deſcendi de celo). i. naturā humanā aſſumpſi (nō vt faciā voluntatē meā ſ; volūtatē eiꝰ q̄ miſit me) Tho. ecce ꝑ oīa volūtatē humanā ſubiecit voluntati diuine. Math. xxvi. Non mea voluntas ſ; tua fiat (hec eſt aūt volūtas eiꝰ q̄ miſit me p̄ris vt omē qȯ dedit mihi nō ꝑdā ex eo) Lyra. qꝛ ſi talis p̄deſtinatꝰ aliqñ cadet in peccatū mortale. finaliter tñ reſurget. vñ Ambroſiꝰ. Certꝰ ſum qȯ deus nullū electoꝝ ſuoꝝ cadere ꝑmitteret ſi eum meliorꝫ a caſu ſuo reſurrecturuꝫ non ſenſiſſet (ſ; reſuſcitē illud in nouiſſimo die) Tho. ſcꝫ de morte ad glorioſam vitā (Hec ē autem volūtas patris mei q̄ me miſit. vt oīs qui videt filiū) Tho. ſcꝫ paſſibilē ꝛ mortalē ꝛ cum hoc miracula facientē (ꝛ credit in eū) i. adheret ei ſicut vni vero deo per miracula ductꝰ ad fidē (habeat vitam eternā) Lyra. ſi ꝑſeueret qȯ ē infallibiliter verum in predeſtinatis de quibꝰ chriſtꝰ hic loquit̄ (Et ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die) q̄ ad corpus vt ſimul gaudeāt in corpore ꝛ anima.

qui nō honorificat filiū non honorificat patrē qui miſit illū. Amē amen dico vobis quia q̄ verbū meum audit ꝛ credit ei q̄ me miſit hꝫ vitaꝫ eternā. ꝛ in iudiciū nō venit ſed tranſit a morte in vitā.

Aliud euangeliū pro defunctis ſꝫm Johannē. vj.

N illo tempore

Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Omē qȯ dat mihi p̄r ad me veniet. et euꝫ q̄ venit ad me nō eijciā foras. quia deſcēdi de celo. nō vt faciā voluntatem meā: ſ; volūtatē eiꝰ q̄ miſit me p̄ris vt omē qȯ dedit mihi nō ꝑdā ex eo: ſ; reſuſcitem illud in nouiſſimo die. Hec ē aūt volūtas p̄ris mei q̄ me miſit. vt oīs q̄ videt filiū ꝛ credit ī eū habeat vitā eternā. ꝛ ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die.

Anno labente deitatis. Mccccxcvj. ix. kal̄. maij Poſtilla Guillerini ſuꝑ epl̄as pauli necnō euangelijs dominicalibꝰ vnacū de ſanctis ſꝫm ſenſum litteralē collecta. In Nurenbergk ciuitate imperiali ꝑ Anthoniū koberger inibi conciuē impſſa Hocq̄ꝫ fine q̄ꝫ ſalubriter cōpleta. de quo gloria ſit bieſu bone tibi nunc et iugiter Amen.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Con
Am
ſcop

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R G B W G K C Y M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black